

CELEBRATING

35
YEARS

KỶ NIỆM 35 NĂM

1983 - 2018

THÔNG TIN LIÊN LẠC CỦA HỘI TÂM LINH HỌC VÀ CÁC CHI NHÁNH

HỘI TÂM LINH HỌC TRUNG ƯƠNG
12362 Beach Blvd, Stanton, CA 90680. Phòng # 12
(714) 530-0550

TRUNG TÂM ALTANTA
593 Parliament St., Marietta, GA 30066
(678) 523-3651

TRUNG TÂM VIRGINIA
7020 Hickory Hill Rd., Falls Church, VA 22042
(301) 979-2503

CHI NHÁNH SAN JOSE: (916) 501-3026

CHI NHÁNH STOCKTON: (209) 662-2815

DALLAS: (832) 291-8892 / (817) 583-9638

KANSAS: (816) 809-0272

FLORIDA: (714) 487-7016

LAS VEGAS: (702) 838-9900 / (702) 883-2699

PHÁP: +33 622 403 390/ +33 753 330 426

BỈ: +32 474 696 433

BERLIN, GERMANY: +49 163 311 6066

HÀ NỘI: +84 384 529 979

NHA TRANG: +84 88 818 1191

Chúng tôi có thể làm việc từ xa qua điện thoại, và các ứng dụng như Facebook Messenger, Facetime, Skype, Viber, và Zalo.

www.HoiTamLinhHoc.Org

Facebook.com/www.HoiTamLinhHoc.org

Để Biết Thêm Chi Tiết, Xin Liên Lạc (714) 530-0550

***** Tất Cả Mọi Giúp Đỡ Đều Hoàn Toàn Miễn Phí *****

Hội Tâm Linh Học

Association of Research in Metaphysics
12362 Beach Blvd., Suite 12, Stanton, CA 90680
www.HoiTamLinhHoc.org
(714) 530-0550

Hội Tâm Linh Học là một tổ chức bất vụ lợi, không phân biệt tôn giáo, do Cố giáo sư Huỳnh Thanh Nhạn và gia đình sáng lập năm 1983 với danh xưng là Hội Nghiên Cứu Huyền Bí, nhằm học hỏi và thực hành bộ môn siêu hình.

Hoạt động của Hội nhằm:

- Nghiên cứu và thấu hiểu những hiện tượng huyền bí mơ hồ trong dân gian.
- Mang kinh nghiệm cùng kiến thức chia sẻ với mọi người, làm sáng tỏ những thành kiến sai lệch về Cõi Vô Hình vốn là nguồn gốc của mê tín dị đoan.
- Giúp đỡ miễn phí và công bằng (không phân biệt sắc tộc, tôn giáo...) cho bá tánh có vấn nạn trong đời sống có cơ hội chứng nghiệm thế giới Vô Hình qua các phương thức huyền bí.

SINH HOẠT:

Nội bộ: Đào tạo chuyên gia huyền bí để phục vụ cho Hội và Bá Tánh.

Bá tánh:

- Tổ chức những buổi thuyết trình bằng Việt ngữ và Anh ngữ về các đề tài tâm linh, huyền bí.
- Phát hành sách báo, thực hiện các chương trình phát thanh, truyền hình làm sáng tỏ những ngộ nhận đối với các hiện tượng vô hình.
- Giúp đỡ bá tánh qua các bộ môn huyền bí gồm:

VẤN SỰ: Bộ môn này trực tiếp thỉnh ý của Bề Trên để được hướng dẫn, giải tỏa những khó khăn hay những vấn nạn của bá tánh trong đời sống dù đã cố gắng hết sức mình mà vẫn không tìm được phương thức giải quyết.

ĐOÁN ĐIỀM GIẢI MỘNG: Giải thích những giấc mơ mang thông điệp ảnh hưởng trực tiếp đến cuộc sống.

SOI CĂN: Truy tìm nguyên nhân xa xưa trong tiền kiếp của những vấn nạn ảnh hưởng đến cuộc sống hiện tại.

TRIỆU HỒN: Thông qua buổi lễ cầu hồn, linh hồn người quá cố sẽ được Bè Trên cho phép về qua người thân trong gia đình trong khoảng thời gian nhất định để giải tỏa tranh chấp, bất hòa. Đồng thời giải tỏa những hiện tượng nghe tiếng bên tai, nhìn (hoặc nằm mơ) thấy bóng của người quá cố nhiều lần. Đây là cơ hội hiếm quý để tự thân chứng nghiệm sự hiện hữu của linh hồn.

TRỪ TÀ: Giải trừ tà ma, giúp người bị ma nhập trở lại đời sống bình thường, đồng thời mang lại lợi ích tâm linh cho nạn nhân và gia đình.

GIẢI TRỪ THU ẾM, BÙA NGÃI: Nạn nhân của bùa, ngãi, thư, và ếm sẽ được chữa trị bằng phương pháp bí truyền và được hướng dẫn cách thức để tránh bị người khác ám hại.

ĐỊA LÝ SIÊU HÌNH: Giải tỏa những xạ tuyến gây bất lợi cho tư gia hoặc cơ sở thương mại, nhằm đem lại sự phát đạt hạnh thông. Gia chủ sẽ có cơ hội tự thân cảm nhận xạ tuyến trước và sau khi được giúp đỡ. Đây là cơ hội biết được cách tu sửa để nhận được sự hộ độ dài lâu của các Đấng Thần Linh.

HƯỚNG DẪN TRỊ BỆNH BẰNG PHÉP LẠ: Môn này hướng dẫn cho người bệnh nghi thức cầu nguyện để hưởng được ơn chữa lành của Thần Linh. Đặc biệt khắc phục những chứng bệnh bị liêu trai, đau nhức do phần âm gây ra mà y khoa không tìm thấy nguyên nhân.

TRUYỀN ÁN CHỨNG: Giúp bá tánh chứng nghiệm sự hiện hữu của cảnh giới Thần Thánh qua nghi thức "Truyền Án Chứng". Người thọ nhận sẽ tự cảm nhận tác động của Cối Vô Hình ngay trên bản thân trong lúc hoàn toàn tỉnh táo.

***** Tất Cả Mọi Giúp Đỡ Đều Hoàn Toàn Miễn Phí *****

MỤC LỤC

I. THƯ NGỎ	Dư Thương	1
II. LỊCH SỬ HỘI TÂM LINH HỌC	Nguyễn Kim Ngọc.....	3
III. MỘT SỐ SINH HOẠT ĐẶC TRƯNG TẠI HỘI TÂM LINH HỌC		
1. SINH HOẠT ĐÓN TẾT TẠI HỘI TÂM LINH HỌC.....	Thu Hương.....	13
2. VÔ THỨC TRỊ LIỆU	Một hội viên	19
3. VẤN LINH LÀ GÌ?.....	Nguyễn Kim Ngọc.....	21
4. BAN THUYẾT TRÌNH HỘI TÂM LINH HỌC.....	Thanh Cao.....	22
IV. LỊCH SỬ, SINH HOẠT CÁC TRUNG TÂM VÀ CHI NHÁNH		
1. HỘI TÂM LINH HỌC TRUNG TÂM ATLANTA, GEORGIA.....	DH.....	25
2. TIẾN TRÌNH THÀNH LẬP HỘI TÂM LINH HỌC TRUNG TÂM VIRGINIA	HTLH Virginia.....	28
3. QUÁ TRÌNH THÀNH LẬP HỘI TÂM LINH HỌC CHI NHÁNH SAN JOSE, CALIFORNIA	Ngân Phạm-Riccelli....	31
4. NHỮNG SINH HOẠT TẠI HTLH CHI NHÁNH STOCKTON	Thuận và Mai.....	36
V. TÀI LIỆU, TƯ LIỆU, BÚT KÝ, NGHIÊN CỨU, KHẢO LUẬN, DỊCH THUẬT		
1. THÔNG ĐIỆP TỪ CỐI VÔ HÌNH.....	Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn Chuyển Ngữ....	40
2. HÃY THEO ÁNH SÁNG.....	Huỳnh Thanh Nhạn.....	44
3. SỐNG NHƯ THẾ NÀO?	Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn Chuyển Ngữ....	46
4. EDGAR CAYCE VÀ LUÂN HỒI	Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn Chuyển Ngữ....	49
5. THƯỢNG ĐẾ	Minh Tế	53
6. CHÂN NGÔN	Minh Tế	54
7. BẤT CÔNG	Khiêm Học Tử phỏng vấn Anh Cố Vấn HTLH.....	56
8. BÓI TOÁN	Khiêm Học Tử phỏng vấn Anh Cố Vấn HTLH ...	57
9. BÙA NGÃI	Trích Bài Phát Thanh HTLH	57
10. CÁC KIẾP SỐNG	Khiêm Học Tử phỏng vấn Anh Cố Vấn HTLH ...	61
11. CHIM SA CÁ LỤY	Trích Trong Bài Phát Thanh Của HTLH	62
12. GIÁC MỘNG VÀ CUỘC SỐNG CON NGƯỜI	Trích Bài Phát Thanh HTLH	66
13. LINH HỒN CÓ TRỞ LẠI KHÔNG?	Trích Bài Phát Thanh HTLH	69
14. MỘT SỐ NHẬN ĐỊNH VỀ CÁC		
15. BỆNH TÂM THẦN HAY MA NHẬP	Trích trong bài phát thanh HTLH	76
16. TÌM HIỂU THẦN THÔNG	Trích trong bài phát thanh HTLH	78
17. THƯ ẾM	Trích trong bài phát thanh HTLH	81
18. TÌM HIỂU HUYỀN BÍ	Trích Bài Phát Thanh của HTLH	84
	Nguyễn Kim Ngọc	
19. CẦU NGUYỆN	Ghi chép lời giảng của Anh Cố Vấn.....	87
	Nguyễn Kim Ngọc	
20. HIỆN TƯỢNG NÓI TIẾNG LA	Ghi chép lời giảng của Anh Cố Vấn	90
21. PHÁP THUẬT XƯA VÀ NAY	Nguyễn Kim Ngọc ghi chép	94
22. TẤU HỎA NHẬP MA	Trích từ chương trình phát thanh HTLH	97

23. LÀM CÔNG ĐỨC NHƯ THỂ NÀO	Thanh Cao	100
24. CĂN BẢN HỌC HUYỀN BÍ	Thu-Hương biên soạn theo lời giảng của	
25. CON ĐƯỜNG TÂM LINH	Lê Đình Lập Huy	107
26. HỎI ĐÁP VỀ “TRỪ TÀ”	Trần Thu-Hương ghi chép	114
27. SOI CĂN	HTLH	117

VI. CHIA SẺ, TÂM SỰ CỦA HỘI VIÊN VÀ THÂN HỮU

1. CỘI RỄ TÂM LINH	Nguyễn Kim Ngọc	123
2. THƯ CẢM ƠN	LMK	125
3. “MỘT CHUYẾN THĂM QUÊ”	Nguyễn Ánh Tuyết	127
4. PHÒNG VẤN MỘT HỘI VIÊN ẮN DANH VỀ NHỮNG “ĐƯỢC, MẤT” KHI VÀO HỘI TÂM LINH HỌC	Người ghi lại: Ngân Phạm- Riccelli.....	131
5. CÂU CHUYỆN VẤN LINH.....	Trang Phạm	133
6. BÀI VIẾT CỦA THÂN HỮU L.T.M.H.	L.T.M.H.	137
7. THƯ CẢM ƠN	Lê Đình Lập Huy	140
8. FAITH, Hope, and Love (a letter to my husband)	Connie Vo	145
9. TIN, YÊU VÀ HY VỌNG (lá thư gửi chồng)	Connie Võ	152
10. ANH ĐƯỢC VỀ THĂM	Jasmin Lài Võ	160
11. BÀI HỌC THỬ THÁCH	Ty Nguyễn.....	161
12. CHIA SẺ CỦA MỘT HỘI VIÊN	Cô Tiên	164
13. MY SANCTUARY II	Connie Vo	166
14. CHÓN TÔN NGHIÊM AN BÌNH CỦA TÔI (PHẦN 2)	Connie Vo	172
15. CÔ BẮC KỶ NHO NHỎ	Thiên Hà	177
16. CUỘC GẶP GỠ MÀU NHIỆM	Nguyễn Kim Loan	180
17. ĐỊA LÝ SIÊU HÌNH	Vọng Trần	187
18. FINDING PURPOSE IN LIFE THROUGH .. DEATH	Connie Vo	197
19. KHÁM PHÁ MỤC ĐÍCH CỦA CUỘC SỐNG QUA CÁI CHẾT	Connie Vo	201
20. GROWING UP IN THE INVISIBLE WORLD	Ericka Juarez	206
21. TRƯỞNG THÀNH BÊN CẠNH THẾ GIỚI VÔ HÌNH	Ericka Juarez	209
22. BẠN CÓ TIN KHÔNG?	MDDL	213
23. NGUỒN GỐC BỘ XĂM ĐỨC THÁNH TRẦN	Liên Lương	216
24. SỰ LINH NGHIỆM CỦA MÔN ĐỊA LÝ SIÊU HÌNH CỦA HTLH	Giang Trần	218
25. TÌM ĐẾN TÂM LINH	A. Nguyễn	219
26. TRỞ VỀ MÁI NHÀ XƯA	Phạm Thanh Hiền	222
27. UỐNG NƯỚC NHỚ NGUỒN	LML	224
28. CHIA SẺ CỦA MỘT VỊ KHÁCH	B. N.	226
29. XIN ĐA TẠ	Tina Huỳnh	234
30. MY SANCTUARY	Connie Vo	240
31. CHÓN BÌNH AN CỦA TÔI	Connie Vo	246
32. THƯ CẢM ƠN HỘI TÂM LINH HỌC	D.A.M.T.....	252
33. ĐẰNG SAU CƠN ÁC MỘNG	Lý Nguyễn Hiếu (Oanh)	253
34. ĐƯỜNG ĐẾN BÊN THẦY	Vô Danh Tiểu Nữ	256
35. CƠ DUYÊN NÀO ĐƯA TÔI ĐẾN HỘI TÂM LINH HỌC..	Một Hội Viên	263

36. SỰ LINH ỨNG CỦA LÁ PHÉP TÙY CẦU TẤT ỨNG	Nguyễn thị Kim Cương	264
37. TÌNH THƯƠNG BAO LA	Lê Anh Trâm	265
38. MY SPIRITUAL JOURNEY	Julia Huynh & Anh Huynh	268
39. HÀNH TRÌNH TÂM LINH CỦA TÔI	Julia Huynh & Anh Huynh	269
40. MY JOURNEY	Christine Luong	270
41. CUỘC HÀNH TRÌNH CỦA TÔI	Christine Luong	271
42. VÌ SAO TÔI ĐẾN HỘI	LVL	273
43. NHỮNG ĐIỀU CHƯA AI BIẾT!	F. N	274
44. THÂN TÂM AN LẠC	Nguyễn Thanh Vân	277
45. CON ĐƯỜNG SÁNG	Đoàn Thy	278
46. SỰ BIẾN ĐỔI VỀ TÂM LINH VÀ ĐỜI SỐNG	Johnny	278
47. SỰ THAY ĐỔI CỦA CUỘC SỐNG	Một Hội Viên	280
48. KHI ĐÀN ÔNG KHÓC	Hoa Cúc Vàng	281

VII. VẤN SỰ TÂM LINH	285
-----------------------------------	------------

THƯ NGỎ

Lá thư ngỏ đến tay các bạn lần này đem theo những hân hoan, hạnh phúc của toàn thể các anh chị em hội viên của Hội Tâm Linh Học ở khắp nơi trong và ngoài nước Hoa Kỳ. Niềm vui được chấp cánh bay trong nắng, trong gió của mùa Hè 2018, mùa truyền thống tháng bảy hằng năm của những đàn chim tìm về tổ ấm, cùng tỏa sáng nụ cười trong ngày kỷ niệm ba mươi lăm năm thành lập Hội Tâm Linh Học.

Ba mươi lăm năm, hơn ba thập niên dài đằng đẵng, một giá trị lịch sử bền bỉ được trân trọng gìn giữ, một kho báu được Bề Trên hé lộ, đã được Vị Sáng Lập, cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhân nghiên cứu và thiết lập thành bộ môn Siêu Hình vào những năm đầu thập niên 80, vào dịp kỷ niệm này cũng là ngày tưởng nhớ đến Bà.

Qua chiều dài lịch sử để dẫn đến được sự thành công như ngày hôm nay, Hội Tâm Linh Học cũng không ra ngoài những định luật thăng trầm, hợp tan trong vũ trụ. Nhưng với những tấm lòng thủy chung mang cùng tâm huyết, từ những người tiên nhiệm cho đến những bàn tay nối tiếp, ngọn đuốc vô tận đang vẫn thấp sáng tâm đạo để trao đến cho người hữu duyên.

Biết bao người đã tìm đến Hội Tâm Linh Học Trung Ương, Hội TLH Virginia, Hội TLH Atlanta, các chi nhánh San Jose, Stockton, các nhóm ở Dallas, Kansas, Florida..., ngoài Hoa Kỳ ra, còn có hội viên ở các nước Pháp, Bỉ, và Việt Nam. Họ đến không chỉ để được giúp đỡ những khó khăn bé tấc trong đời sống, mà còn có cơ duyên biết được cảnh giới vô hình, biết được có các Đấng và Chư Vị luôn ở bên cạnh mọi người. Thật vậy, biết bao lớp người đã đến, đã ở lại hay đã ra đi cũng đều có cái may mắn chung là tự thân chứng nghiệm được sự mâu nhiệm huyền bí mà không phải ai cũng dễ dàng gặp!

Càng ngày, những tiến bộ khoa học kỹ thuật càng cao, con người càng trở nên khô khan và máy móc, càng nghiêng nặng về vật chất. Đến một khoảnh khắc nào đó trong cuộc đời, sự tiềm ẩn đã có sẵn, hạt mầm đủ duyên sẽ thôi thúc người ta tìm đến tâm linh như một nhu cầu, như một khát khao để cân bằng cho đời sống. Nhà bác học Albert Einstein đã từng nói: “Khoa học không có tôn giáo thì khập khiễng. Tôn Giáo không có khoa học thì mù loà”, (Science without religion is lame. Religion without science is blind.)

Ba mươi lăm năm qua, gốc cây đại thụ Tâm Linh Học đã mọc ra nhiều cành nhánh xum xuê, nhiều trung tâm và các nhóm đã hình thành, nhưng gốc rễ, cội nguồn từ vị sáng lập, cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhận, cùng gia đình thầy Nguyễn Minh Tâm vẫn tồn tại trong tâm khảm của những hội viên, những học trò ở khắp nơi trên toàn thế giới. “Ăn quả nhớ kẻ trồng cây”, xin tri ân Vị Sáng Lập và gia đình thầy Nguyễn Minh Tâm đã mời tiếp ngọn lửa, rao giảng chia sẻ bộ môn Siêu Hình đến cho bao thế hệ đi sau, để từng đợt Chuyên Gia Huyền Bí tốt nghiệp, có cơ hội dùng kiến thức chuyên môn giúp giải khổ cho bá tánh, mong lập chút công đức để thấy cuộc đời này có ý nghĩa và thấy hạnh phúc ngay trong hiện tại.

Con đường tâm linh vẫn còn ở phía trước, mỗi bước chân qua của mỗi hội viên đều có những kết quả riêng, không phải là những khả năng huyền bí, những ca làm việc ít hay nhiều, mà do sự thu thập kiến thức siêu hình, tìm thấy được sự dây dợ cùng lẽ đạo của Thiêng Liêng qua mỗi trường hợp để vừa làm việc, vừa được học hỏi. Tất cả hội viên Hội Tâm Linh Học là những người có cơ duyên được gặp gỡ bộ môn Siêu Hình, được trang bị hành trang tâm linh cùng đi trên con đường đẹp nhất của một đời người.

Kính thưa các bạn,

Trong số báo này, như các bạn đã thấy, con số 35 đặc biệt nổi bật bên cạnh tên gọi Tâm Linh Học, nổi bật lên giữa những ngược xuôi chạy đuổi theo sự phát triển khoa học của thế kỷ này. Trong mục đích đưa đạo vào đời, đưa mọi người tìm đến tâm linh, tìm đến cái đẹp của Chân, Thiện, Mỹ để đời sống được cân bằng, tâm hồn được thăng hoa. Hội Tâm Linh Học vẫn tiếp tục phát huy theo khuynh hướng này, những mong con đường đến tâm linh của các bạn ngày càng gần và càng đông hơn!

Lá thư ngỏ đã dài, vẫn không đủ chia hết niềm vui và sự hãnh diện của chúng tôi cùng bạn đọc gần xa trong ngày kỷ niệm thành lập 35 năm của Hội Tâm Linh Học. Kính chúc các bạn sớm tìm thấy được ánh sáng tâm linh và nhận được nhiều hồng ân của Thiêng Liêng ban cho.....

Hội trưởng,
Dư Thương

LỊCH SỬ HỘI TÂM LINH HỌC

Lời nói đầu:

Từ những bước đầu sơ khai dẫm tìm hiểu và nghiên cứu, Hội Tâm Linh Học ngày hôm nay đã có được con số 35 năm tròn, con số của sự trưởng thành vững vàng, đầy tự tin và hãnh diện. Trên đà phát triển về vang này, Hội vẫn tiếp tục đem đạo vào đời qua công trình của Vị Sáng Lập Hội, Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn đã đưa bao lớp người tìm về tâm linh, tìm về nét đẹp của Chân, Thiện, Mỹ. Chúng ta hãy cùng nhìn lại chặng đường đã qua, quá trình thành lập Hội Tâm Linh Học.

Hội Tâm Linh Học là một tổ chức bất vụ lợi, không phân biệt tôn giáo, với mục đích nghiên cứu, học hỏi và thực hành bộ môn siêu hình do Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn cùng gia đình sáng lập từ năm 1983. Giáo sư Huỳnh Thanh Nhạn sanh ngày 21 tháng 4 năm 1919, tại làng Tân Uyên tỉnh Biên Hòa, Việt Nam. Bà là nữ sinh trường Gia Long tốt nghiệp cử nhân Văn Khoa Saigon và đã từng tu nghiệp ngành Giáo Dục tại Miami University, Ohio, Hoa Kỳ.

Vị Tổ Sáng Lập - Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn

Sự nghiệp của Bà gắn bó với việc giảng dạy bộ môn Anh Văn, và giữ chức vụ Giám Học tại trường nữ Trung Học Gia Long. Ngoài ra, Bà còn được chính phủ đương thời cử làm đại diện cho Việt Nam đi tham dự nhiều hội nghị quốc tế. Sau khi qua Mỹ, Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn bắt đầu dịch thuật, viết sách và nghiên cứu huyền bí. Bà sáng lập Hội Nghiên Cứu Huyền Bí năm 1983, và đã thành lập Hội Ái Hữu cựu nữ sinh Gia Long vào năm 1986.

Bà về với Thiêng Liêng ngày 7 tháng 7 năm 1995, để lại bao thương tiếc cho toàn thể hội viên, thân hữu và cựu học sinh trường Gia Long. Ngày giỗ của Vị Sáng Lập được Hội Tâm Linh Học chọn làm Ngày Truyền Thống của Hội, để tưởng nhớ công ơn của Bà đã dày công nghiên cứu, thiết lập nền tảng để có một hướng đi ứng dụng vào bộ môn siêu hình.

Gia đình con trai trưởng của Bà, Anh Chị Nguyễn Minh Tâm, cùng một số thân hữu đã từng sát cánh làm việc, nay tiếp tục con đường tâm linh của Bà. Trong quá trình nghiên cứu và ứng dụng bộ môn siêu hình, từng giai đoạn đã được chia ra:

Từ năm 1983 đến 1991: Hội trong giai đoạn nghiên cứu và thiết lập, được bắt đầu hoạt động tại tư gia Anh Chị Nguyễn Minh Tâm số 1189 đường Locust Avenue, thành phố Anaheim, với một nhóm nhỏ dưới 10 thân hữu, sinh hoạt mỗi tuần 3 ngày, đã thu hút đông đảo bá tánh đến nhờ giúp đỡ. Sau đó, có khoảng hơn 20 người gia nhập nhóm, nên có dự định thành lập Hội An Hòa, rồi Hội Ái Hữu Tâm Linh nhưng bất thành. Vì nhu cầu phát triển, năm 1987 Hội dời về số 1186 đường Beacon Avenue, thành phố Anaheim, sau này được gọi là “Tổ Đình”. Trong giai đoạn đầu, Hội quy tụ khoảng 30 hội viên.

Từ năm 1991 đến năm 1998: Hội bước sang giai đoạn củng cố, qua việc đào tạo nhân sự, để có phương tiện rộng rãi nhằm ứng dụng những khám phá của cõi Siêu Hình. Năm 1991, Hội xin giấy phép hoạt động của tiểu bang California với danh xưng là Association for Research in Metaphysics. Từ đó nhóm “Nghiên Cứu Huyền Bí” trở thành một hội đoàn bất vụ lợi có mục đích là nghiên cứu và giáo dục. Ban Chấp Hành có nhiệm kỳ một năm do Anh Nguyễn Minh Tâm giữ chức vụ Hội Trưởng, anh Trương Phú Hà làm Phó Hội Trưởng, chị Nguyễn Phạm Trâm làm Tổng Thư Ký.

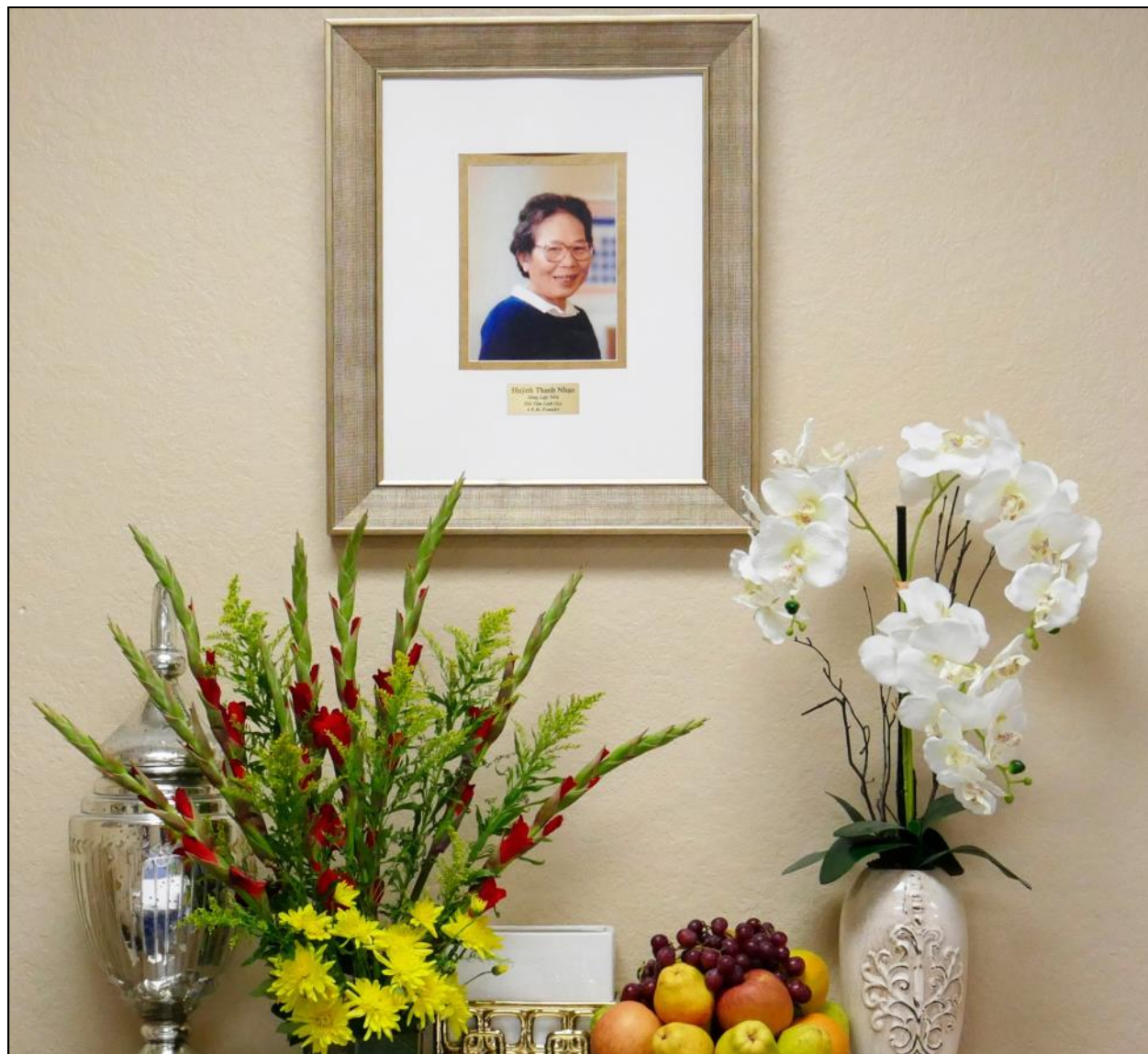
- Lần đầu tiên ra mắt cộng đồng Việt Nam vào đầu năm 1992, Hội tổ chức Tết Nguyên Đán tại Hội Trường Crestham, Anaheim thu hút trên 200 người tham dự.
- Ngày 3 tháng 10 năm 1992, Hội dời đến trụ sở đầu tiên số 2915 West Warner, Santa Ana do anh Phạm Quang Thiện làm Hội Trưởng, cùng với tờ Thông Tin đầu tiên được ấn hành.
- Ngày 3 tháng 7 năm 1993, Hội dời về số 8291 Westminster Blvd., thành phố Westminster, California với sự điều hành của anh Hội Trưởng Bùi Tú Khanh và tiếp nối nhiệm kỳ là Hội Trưởng Nguyễn Quốc Anh vào năm 1994.

Trong thời gian này, hội viên được gia nhập vô điều kiện, số hội viên có lúc gia tăng gần 200 người. Tính đến lúc bấy giờ đã có gần 10,000 người được Hội giúp đỡ, hoặc được chứng nghiệm về cõi giới siêu hình. Năm 1995 anh Đỗ Văn Tảng đắc cử Hội Trưởng với nhiệm kỳ 2 năm.

Trong thời gian này Hội trải qua nhiều biến cố trọng đại:

- Ngày 7 tháng 7 năm 1995 Vị Sáng Lập Viên, Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn qua đời.
- Đầu tháng 5 năm 1996, trụ sở Hội bị mất trộm tượng thờ và logo Hội.
- Cuối tháng 5, nhân dịp lễ Memorial hội viên cắm trại tại Running Spring, Thiêng Liêng ra lệnh đóng cửa trụ sở, ngưng hoạt động với bá tánh, chỉ sinh hoạt nội bộ tại Tổ Đình và tại tư gia của các hội viên.

Qua sự thử thách này, một số hội viên đã từ bỏ vì họ nghĩ rằng Hội đã cáo chung qua việc mất tượng Phật Chuẩn Đề, biểu hiệu cho quyền lực vô hình và logo biểu hiệu cho Hội. Biến cố này chẳng qua do Thiêng Liêng sắp đặt, nhằm thay đổi hướng hoạt động mới của Hội. Đây cũng là một kinh nghiệm quý báu giúp chúng ta biết cách xét đoán hiện tượng bằng kết quả, thay vì chỉ nhìn hiện tượng mà vội vã kết luận.

Bàn Thờ của Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn Tại Trụ Sở Hội Tâm Linh Học

Sau biến cố nói trên những hội viên còn lại đã cùng với Hội bước qua một ngã rẽ mới. Nội qui của Hội được tu bổ cho thích hợp với đường lối hoạt động mới, và được trình lên Thiêng Liêng nhân dịp kỷ niệm 13 năm thành lập Hội. Nội qui Hội Tâm Linh Học được qui định rõ ràng với những quyền lợi dành cho hội viên.

Từ năm 1998 đến năm 2005: là giai đoạn đào tạo hội viên, chuẩn bị thực hành bộ môn Siêu Hình. Trong suốt 4 nhiệm kỳ liên tục, anh Hội Trưởng Lương Ngọc Mai đã đưa tổng số hội viên từ 30 lên đến hơn 120 hội viên. Hội đã tiếp xúc và giúp đỡ trên 20,000 người tính đến thời điểm này.

Ngày 1 tháng 1 năm 1997, các hội viên cùng biểu quyết mua trụ sở 890 Anaheim Blvd, thành phố Anaheim, California. Hội chủ trương không sở hữu tài sản, nên Anh Chị Nguyễn Minh Tâm tạm làm chủ cơ sở này, sau đó thì giao lại cho một hội viên khác. Hội Nghiên Cứu Huyền Bí được khánh thành tại trụ sở mới ngày 28 tháng 2 năm 1997 kịp chuẩn bị đón Tết Nguyên Đán.

Từ năm 2005 đến 2013: là giai đoạn quảng bá, sau những năm củng cố đào tạo hội viên, Hội chuyển sang một trang sử khác vào đầu năm 2005, Hội Nghiên Cứu Huyền Bí được đổi danh xưng thành Hội Tâm Linh Học để thích ứng với đường hướng hoạt động trong mới.

Thầy Nguyễn Minh Tâm

Giữa năm 2004, một số anh chị em thành lập Công Ty “ARM Partners” mua một kiến trúc rộng 7000 square feet tại thành phố Garden Grove để xây dựng thành trụ sở Hội. Sự kiện này khiến mọi người rất hân hoan, buổi lễ tiếp nhận được cử hành long trọng vào ngày 7 tháng tư năm 2004. Hơn một năm sau công trình mới hoàn tất, cách chia phòng ốc bên trong trụ sở đã cho thấy được chủ trương đạo đời song tu của Hội. Hội làm lễ ra mắt Thổ Thần ngày 3 tháng 6 để xin phép tạm hoạt động. Cũng theo chỉ thị của Thiêng Liêng, Hội hoàn tất việc dời trụ sở ngày 6 tháng 6 năm 2005. Đến ngày 18 tháng 6 năm 2005, Hội chính thức làm lễ Khai Đạo Tràng, khai trương trụ sở số 12851 đường Brookhurst Way, thành phố Garden Grove. Lễ khánh thành trụ sở được tổ chức vào đúng ngày lễ Truyền Thống năm 2005, với sự tham dự đông đảo của thân hữu và hội viên ở khắp nơi.

Thời gian này, có nhiều dấu hiệu cho thấy Hội Tâm Linh Học đang bước vào giai đoạn “Quảng Bá” bộ môn siêu hình. Nhân sự của Hội đã được huấn luyện ráo riết nhằm nâng cao kiến thức của bộ môn, ngõ hầu mang lại chất lượng trong việc phục vụ cho bá tánh. Đặc biệt là việc thực hiện chương trình phát thanh “Tìm Hiểu Huyền Bí”, cũng được phát thanh đúng vào ngày cử hành Lễ Khai Đạo Tràng Hội.

Cùng thời gian này vai trò Hội Trưởng do anh Lưu Văn Dũng đảm nhận. Tiếp đến nhiệm kỳ 2006-2008 là anh Hội Trưởng Phan Quốc Anh. Năm 2008-2010 là anh Hội Trưởng Phan Ngọc Thuần. Từ năm 2010-2016, anh Trương Liêm Chánh đã giữ chức vụ Hội Trưởng liên tục 3 nhiệm kỳ.

Từ năm 2013 đến nay:

Tháng 7 năm 2013, Hội Tâm Linh Học long trọng kỷ niệm 30 năm ngày thành lập Hội, lần đầu tiên Hội cấp đại ấn lệnh ngà cho một số Chuyên Gia Huyền Bí, các anh chị em hội viên đã hội đủ tiêu chuẩn qui định, sau đó đại ấn lệnh được tiếp tục cấp phát vào những năm sau.

Ngày 12 tháng 7 năm 2013 là buổi nói chuyện đầu tiên của anh Quý, một thành viên của Ban Chỉ Đạo, sau khi anh Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm về hưu. Đến ngày 13 tháng 9 năm 2013, anh Quý được thông báo vắng mặt. Anh Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm trở lại hướng dẫn 7 bài căn bản cho các hội viên và thân hữu.

Trong giai đoạn này, Hội trải qua một khúc quanh với rất nhiều biến động, đưa đến quyết định:

- Thứ năm ngày 22 tháng 5, 2014 ngưng sinh hoạt Hội Tâm Linh Học Nghệ Sĩ.
- Thứ sáu ngày 23 tháng 5, 2014 tuyên bố ngày thứ bảy 24 tháng 5, 2014 Hội Trung Ương ngưng hoạt động cùng với nhóm tiếng Anh.
- Ngày 25 tháng 5, 2014 Hội dọn về Tổ Đình.
- Ngày 30 tháng 5, 2014 làm lễ tạ từ Thổ Thần, cùng an vị tượng Quan Thế Âm tại Tổ Đình.
- Thứ bảy ngày 7 tháng 6, 2014 buổi sinh hoạt đầu tiên tại nhà anh Hội Trưởng Trương Liêm Chánh.
- Thứ sáu ngày 13 tháng 6, 2014 khóa đào tạo chuyên sâu về Siêu Hình cho những Hội Viên ghi danh được tuyển chọn bắt đầu tại Tổ Đình, sau 6 tháng khóa học chấm dứt vào thứ bảy ngày 13 tháng 12, 2014.

Giai đoạn này, một số lớn trong ban Chấp Hành đã cùng anh Hội Trưởng Trương Liêm Chánh ở lại thêm nhiệm kỳ thứ ba để làm việc cùng với Hội.

Ngày 27 tháng 12, 2014 Hội chính thức sinh hoạt tại địa điểm 12362 Beach Blvd, Stanton, CA 90680 cho đến hôm nay.

Ngày 11 tháng 7, 2015 lần đầu tiên Hội cấp Đại Ấn Lệnh Siêu Hình cho một số chuyên gia Huyền Bí, các anh chị em hội viên đã hội đủ tiêu chuẩn qui định, sau đó Đại Ấn Lệnh được tiếp tục cấp phát cho hội viên vào những năm sau đó. Đặc biệt, những Đại Ấn Lệnh này đã được anh Lý Quốc Ngọc, một Điêu Khắc Gia hội viên đã bỏ công sức và tài chánh để trạm trổ những đường nét của linh phù trên miếng ngà bằng Không Tượng rất đẹp cho các Chuyên Gia Huyền Bí.

Từ giai đoạn này, Connie Võ đứng ra đảm trách phần chuyên môn huyền bí của Hội, nỗ lực phát triển mạnh mẽ qua các tiểu bang và các nơi xa ngoài Hoa Kỳ, trong đó có Việt Nam. Cộng thêm sự dấn thân tích cực làm việc của các anh chị em hội viên qua những chương trình quảng cáo, và các phương tiện truyền thông khác.

Sau lễ Truyền Thống năm 2016, Hội tổ chức bầu cử Hội Trưởng, anh Dư Thương chính thức làm Hội Trưởng nhiệm kỳ 2016-2018.

Trong nhiệm kỳ này, Ban Trị Sự được thành lập gồm có năm thành viên: Connie Võ,

Lương Ngọc Mai, Phan Quốc Anh, Thanh Nguyễn, và Lam Sơn Nguyễn. Quyển Nội Quy Hội cũng được sửa đổi cho phù hợp với thời điểm này.

Về cơ cấu, Hội Tâm Linh Học được tổ chức như sau:

Phân chuyên môn: do Cố Vấn Hội, Anh Nguyễn Minh Tâm đảm trách hướng dẫn hội viên về bộ môn siêu hình gồm có lý thuyết lẫn thực hành. Sáu ban chuyên môn, mỗi ban có Trưởng Ban điều hành để phục vụ bá tánh qua những bộ môn siêu hình như: Vấn

Ấn Lệnh Ngà

Linh, Triệu Hôn, Thuyết Trinh, Tiếp Tân, Hướng Dẫn Trị Bệnh Bằng Phép Lạ, và Địa Lý Thần Linh. Sau tháng 12 năm 2014, theo sự sắp xếp, và hướng dẫn của Anh Cố Vấn Hội Nguyễn Minh Tâm, Connie Khánh Huyền đảm trách phần chuyên môn và huyền bí.

Phân hành chánh: Hội Trưởng thành lập Ban Chấp Hành có nhiệm vụ hỗ trợ phương tiện cho mọi sinh hoạt của Hội. Hội Trưởng và các Trưởng Ban Chuyên Môn do hội viên bầu lên với nhiệm kỳ 2

năm.

Năm 2008, vì nhu cầu công việc của Hội gia tăng, Ban Chỉ Đạo được chỉ định với 5 thành viên, giữ vai trò phụ tá Cố Vấn Hội về cả chuyên môn lẫn hành chánh. Ban này đã ngưng điều hành vào tháng 5/2014.

Trước khi trở thành hội viên, thân hữu cần trải qua thời gian 6 tháng để tìm hiểu về đường lối chủ trương của Hội. Nếu có gia đình, thân hữu muốn gia nhập Hội, phải có sự đồng ý của người phối ngẫu. Niên liêm của hội viên là 20 mỹ kim không hề thay đổi trong hơn ba thập niên qua. Phần lớn chi phí điều hành đến từ sự yểm trợ của các hội viên.

Cùng sinh hoạt song song với Hội Tâm Linh Học Trung Ương tại trụ sở thành phố Stanton, tiểu bang California. Nhóm Tiếng Anh được thành lập từ tháng 2 năm 2008 do Võ Khánh Huyền (Connie) làm Trưởng Nhóm. Sau khi dọn về cơ sở Stanton, nhóm tiếng Anh tái hoạt động đến hôm nay.

- Nhóm San José do anh chị Phạm Kim Ngân và Bob Riccelli bắt đầu sinh hoạt từ năm 2011.
- Nhóm Stockton do anh chị Thuận Bùi và Lê Thanh Mai bắt đầu hình thành từ tháng 8 năm 2014. Lễ khai đạo tràng được tổ chức vào tháng 10 năm 2016.
- Tháng 7 năm 2016 nhóm Kansas của anh chị Danh Quách bắt đầu thành hình.
- Nhóm Dallas, nhóm Florida, cũng được thành hình từ tháng 9 năm 2016, dưới sự hướng dẫn của Connie Võ.
- Nhóm Nha trang và nhóm Hà nội ở Việt nam cũng vừa khởi sắc.

Ngoài tiểu bang Cali, còn có Hội Tâm Linh Học Virginia được thành lập từ tháng 8 năm 1999 dưới sự điều hành của chị Nguyễn Hồng Nga, và Hội Tâm Linh Học Georgia được thành lập từ năm 1994 dưới sự điều hành của chị Võ Diệu Hiền.

Hoạt động của Hội: nhằm mang kinh nghiệm và kiến thức huyền bí chia sẻ với mọi người, điều chỉnh những thành kiến sai lệch về cõi vô hình vốn là nguồn gốc của mê tín

dị đoan. Sinh hoạt đặt trọng tâm vào việc đào tạo nhân sự và phục vụ cho bá tánh.

Trong giai đoạn nghiên cứu, các hiện tượng huyền bí xảy ra rất đa dạng. Suy từ những hiện tượng huyền bí, Hội đã khám phá ra những nguyên lý làm nền tảng cho các bộ môn siêu hình, được Thiêng Liêng ban ân lệnh để xử dụng vào việc đào tạo nhân sự, và tất cả mọi hội viên phải thông suốt phần lý thuyết của bộ môn, từ đó chương trình học tập được phát động mạnh mẽ, những khóa học về nguyên lý siêu hình được tổ chức hằng năm. Các buổi thuyết trình và các câu hỏi lần giải đáp về các đề tài huyền bí thường xuyên tổ chức hằng tuần nhằm trau dồi thêm kiến thức siêu hình cho các hội viên. Ban Tiếp Tân được Thiêng Liêng đặc biệt chú trọng, cho thấy Hội luôn phải đặt trọng tâm huấn luyện nhân sự, cùng nói chung một tiếng nói, nhằm đáp ứng nhu cầu phát triển rộng rãi đến người hữu duyên.

A/ -Phần đào tạo nhân sự được tổ chức vào mỗi tối thứ sáu, dành riêng cho hội viên gồm những chương trình truyền thụ kiến thức và kinh nghiệm của bộ môn siêu hình. Sau một thời gian huấn luyện, hội viên sẽ trở thành những nhà chuyên môn có khả năng phục vụ mọi người trên lãnh vực huyền bí.

Tổ Đình

B/ -Phần Phục Vụ Bá Tánh: được tổ chức vào mỗi chiều thứ bảy qua các bộ môn đặc biệt như:

1/ Vấn Linh: dùng phương thức mật tiếp với Thần Linh để hướng dẫn bá tánh vượt qua những khó khăn trong đời sống. Đặc biệt còn có bộ môn Soi Căn để truy tìm nguyên nhân xa xưa trong tiền kiếp của những vấn nạn trước mắt.

2/ Triệu Hồn: giúp những gia đình gặp khó khăn sau khi người thân qua đời, hoặc thường thấy người thân trở về. Linh hồn người quá cố sẽ được mời trở về dương gian để nhắn nhủ con cháu, giải quyết những tranh chấp trong gia đình. Buổi lễ sẽ do chính người trong gia đình tiếp hồn người thân thay vì phải qua trung gian đồng tử như chúng ta thường thấy. Đây là một cơ hội hiếm hoi để tự thân chúng nghiệm sự hiện hữu của

linh hồn.

3/ Trừ Tà: giúp đuổi tà trị ma để người bị nhập trở lại đời sống bình thường, đồng thời mang lại lợi ích tâm linh cho nạn nhân và gia đình.

4/ Thu Êm: giúp giải trừ bùa ngải, thu, êm.

5/ Hướng Dẫn Trị Bệnh Bằng Phép Lạ: giúp người bệnh thực hiện những nghi thức cầu nguyện để hưởng được ơn chữa lành của Thần Linh. Môn này cũng hết sức công hiệu đối với chứng bệnh do phân âm gây ra mà khoa học không tìm thấy nguyên nhân. Ngoài ra, bộ môn Vô Thức Trị Liệu là phương pháp trị bệnh đặc biệt của Hội, do các Bác Sĩ Y Khoa thực hiện để tái tạo sức khỏe bằng cách hấp thụ và tích trữ năng lượng vũ trụ.

6/ Địa Lý Thần Linh: giải tỏa những ảnh hưởng vô hình gây bất lợi cho tư gia hay cơ sở thương mại, nhằm đem lại sự phát đạt cho đời sống. Môn Địa Lý Thần Linh còn hướng dẫn cách thức tu sửa để nhận được sự hộ độ của các Đấng linh thiêng, nên không đặt nặng việc dời đổi hay sắp xếp vật thể. Đặc biệt trong buổi xem địa lý, những người tham dự nếu muốn, đều có thể cảm nhận được cõi giới siêu hình.

7/ Truyền Ấn Chứng: có thể giúp chứng nghiệm có cảnh giới vô hình qua nghi thức “Truyền ấn chứng”. Người thọ nhận sẽ tự cảm nhận tác động của cõi vô hình ngay trên bản thân trong lúc hoàn toàn tỉnh táo.

8/ Thuyết Trình: Hằng tuần, Hội tổ chức những buổi thuyết trình bằng Việt Ngữ và Anh Ngữ về các đề tài tâm linh, huyền bí, giúp bá tánh giải tỏa những ngộ nhận đối với cõi vô hình. Sau những bài thuyết trình, thường có chương trình huyền bí làm sáng tỏ thêm những đề tài thuyết trình.

Đề chuyên tải những sinh hoạt và quan điểm của Hội với bá tánh, những tờ đặc san, các bản tin tức định kỳ được phát hành. Anh Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm đã được mời phỏng vấn trên Đài Little Saigon Radio và Television năm 1994, 1995 do ca nhạc sĩ kiêm xướng ngôn viên Việt Dũng đảm trách. Chương trình phát thanh với các đề tài huyền bí năm 2005-2006. Các buổi phỏng vấn trên đài phát thanh, truyền hình và tại trụ sở Hội vẫn được theo dõi đông đảo qua những câu hỏi của bá tánh. Ngoài ra, các bài thuyết trình về bộ môn Siêu Hình của Lưu Mỹ Linh đăng tải trên YouTube đã được phổ biến rộng rãi khắp nơi trên toàn cầu, thu hút hàng ngàn người theo dõi.

Với cộng đồng ngoại quốc, trong những năm 1990, 1991 (?) Anh Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm bắt đầu giới thiệu bộ môn siêu hình với người bản xứ tại Phoenix, Tedona, Tucson thuộc tiểu bang Arizona. Lý thuyết siêu hình trong giai đoạn này được ứng dụng vào các bộ môn huyền bí Tây Phương như: xem bói bằng quả cầu pha lê Crystal ball, trị bệnh bằng năng lực siêu nhiên (Cosmic energy), môn gọi hồn (Soul invoking), và môn Tiếp Linh (Channelling) đều được người bản xứ ưa thích.

Một vài bộ môn của Hội cũng được Anh Nguyễn Minh Tâm giảng dạy tại các trung tâm huyền bí Tây Phương như: Psychic Eyes, World Service tại Orange County, Los Angeles và San Francisco...

Trang Website www.hoitamlinhhoc.org giới thiệu Hội, phổ biến những cuốn đặc san, những bản tin, những bài phát thanh, và những hình ảnh sinh hoạt của Hội.

Bên cạnh các sinh hoạt kể trên, hằng năm Hội tổ chức những ngày **lễ lớn** với nhiều hiện tượng huyền bí mà những người tham gia đều được chứng kiến tận mắt.

Giao Thừa và Tết Nguyên Đán: luôn được tổ chức đúng ngày mừng 1 Tết, duy trì ý

nghĩa thiêng liêng cổ truyền của người Việt Nam. Bá tánh được xin Xăm Đức Thánh Trần, thỉnh Lá Phép Tỳ Cầu Tắt Ứng, các buổi Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài về phát lộc đem may mắn đến cho mọi người, là những sinh hoạt đặc biệt của Hội trong ngày Tết dân tộc.

Lễ 30 Tháng 4: để tưởng niệm và tri ân các chiến sĩ đã bỏ mình vì tổ quốc, và đồng bào tử nạn trên đường tìm tự do.

Lễ Gia Tộc: ngoài ơn tổ quốc, ơn đồng bào, Hội cũng bày tỏ lòng biết ơn đối với các đấng sinh thành, các bậc ông bà cha mẹ, những người thân trong gia đình qua ngày Lễ Gia Tộc. Lễ này thường được tổ chức vào tháng 9 mỗi năm. Đây là dịp để dâng lời cầu nguyện: đối với người quá vãng thì cầu xin cho được về một cảnh giới âm áp tốt đẹp hơn, với người còn sinh tiền thì được khỏe mạnh, bình an.

Lễ Truyền Thống: của Hội vào tháng 7 hằng năm để tưởng nhớ Vị Sáng Lập. Đây cũng là dịp bày tỏ lòng biết ơn đối với gia đình Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn, Anh Chị Nguyễn Minh Tâm cùng tất cả những người tiền nhiệm có công xây dựng để có được Hội Tâm Linh Học như ngày nay.

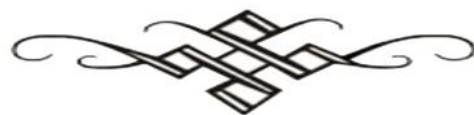
Lễ Halloween: vào cuối tháng 10, đem đến cho người tham dự những chứng nghiệm huyền bí bất ngờ, cùng chương trình dự thi hóa trang của gia đình các hội viên.

Lễ Tạ Ơn: vào tháng 11, ngoài ý nghĩa tri ân đối với Tổ Quốc, đồng bào, gia tộc, còn bày tỏ lòng biết ơn đối với Đấng Tạo Hóa đã tạo nên và đem sự sống đến cho muôn loài. Cũng như đối với đất nước Hoa Kỳ, quê hương thứ hai đã cho chúng ta được hưởng một không khí tự do, no ấm.

Với quan niệm “đạo đời song tu”, bên cạnh những sinh hoạt huyền bí, luôn có những sinh hoạt trong đời thường. Buổi cơm mỗi chiều thứ bảy là cơ hội hàn huyên vui vẻ của đại gia đình Hội TLH. Hội đã từng mở lớp võ thuật cho thanh thiếu niên, lớp Yoga cho hội viên để giữ gìn sức khỏe... Ngoài ra, những sinh hoạt khác như Tết Trung Thu, sinh nhật, cắm trại, du lịch, văn nghệ...v.v...vẫn được tổ chức thường xuyên.

Hội xem cách cư xử hòa nhã giữa các hội viên trong tình tương thân tương ái, đoàn kết một lòng nhiều hơn là khả năng huyền bí hay số lượng ca làm việc. Ngọn đuốc Vô Tận Đăng mãi mãi rực sáng trong tim tất cả các hội viên Hội Tâm Linh Học, để luôn nhớ về nguồn cội, nhớ câu: ”Ăn quả nhớ kẻ trồng cây” và hướng về ghi ơn Vị Sáng Lập, cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn, gia đình Thầy Nguyễn Minh Tâm đã hết lòng chia sẻ, rao giảng bộ môn bí truyền, mở rộng cánh cửa cho mọi người cùng bước vào khu vườn Tâm Linh, cùng biết được có cảnh giới vô hình và tình thương vô bờ bến của các Đấng, để thấy hạnh phúc bình an nơi tâm hồn ngay trong hiện tại, không ở đâu xa...

Nguyễn Kim Ngọc—Ghi chép và cập nhật.

Các anh chị em hội viên cùng Thầy Cô chụp hình lưu niệm - Lễ Truyền Thống 2018

MỘT SỐ SINH HOẠT ĐẶC TRƯNG TẠI HỘI TÂM LINH HỌC

SINH HOẠT ĐÓN TẾT TẠI HỘI TÂM LINH HỌC

Thu Hương

Hằng năm cứ mỗi độ xuân về, người Việt ở hải ngoại không quên đón Tết với đầy đủ hương vị của tiết xuân, nào là hội chợ Tết của cộng đồng người Việt và những nơi thờ phượng như chùa chiền, nhà thờ... đều tổ chức đón Tết. Bá tánh đến chùa hái lộc, xin xăm, cầu gia đạo, tình

duyên, mong cho công việc làm ăn thuận buồm xuôi gió, phúc lộc, may mắn, hạnh phúc chan hòa trong năm mới.

Trong tinh thần “Tổng Cự Nghinh Tân” nhân dịp vào ngày đầu năm, ứng với phong tục đón Tết của người Việt ở hải ngoại, HTLH cũng có chương trình đón

Bàn Thờ Đón Tết Nguyên Đán 2017 Tại Hội Tâm Linh Học Trung Ương

Tết với đầy đủ ý nghĩa về vật chất và tâm linh: hy vọng may mắn, sung túc cho năm mới, với những mong cầu về vật chất: cầu tài, cầu lộc, cầu bình an, và nhất là việc được chứng nghiệm hiện tượng huyền bí có một không hai, có thể nói chỉ có tại HTLH mà thôi.

Trước Tết vài tuần, Hội đã có không khí Tết trong việc chuẩn bị trang hoàng trong phòng tiếp khách để đón Xuân với hoa quả trên bàn thờ cùng nhang đèn thơm mát.

Đại Gia Đình HTLH Tết 2016

Hội viên chuẩn bị đón Tết với niềm mong đợi, náo nức, xúm xít chung lo mỗi người một tay, trang hoàng bàn thờ, trụ sở, để Hội có bộ mặt mới, sẵn sàng những nghi lễ tôn nghiêm: đón Thần Tài về phát lộc; tiếp Thiêng Liêng để tạ ơn Ngài đã hộ độ cho đồng thời cũng được lắng nghe những lời dạy dỗ, nhắn nhủ của Ngài. Vài ngày sau đó, Hội đón Tết Nhi Đông cho con em hội viên có dịp ngồi bên cha mẹ, cùng được nghe lời giáo huấn của Thiêng Liêng giúp gia đình ngày càng thêm hạnh

phúc. Tuần lễ sau ngày mừng một, Hội cúng Tân Niên, xin cầu nhắn đầu năm cho từng hội viên; đó là những thông điệp đầu năm cho mỗi người, trong lòng mỗi người thắm nhu đây chính là la bàn định hướng cho một năm sắp đến, đầy hy vọng về phúc lộc và tâm linh thăng tiến.

Những sinh hoạt Tết của Hội chủ yếu nhắm vào việc phục vụ cho nhu cầu bá tánh vui xuân như khi còn ở quê hương Việt nam. Khách đến Hội vào dịp Tết có rất nhiều hy vọng được nhận phúc lộc,

may mắn cho năm mới và nhất là được chứng nghiệm huyền bí giúp thăng tiến về mặt tâm linh.

Trong tinh thần bảo tồn văn hóa dân tộc và truyền thống nhân gian, hằng năm HTLH mở cửa ngày mừng một Tết lúc 1-2 giờ trưa với những sinh hoạt huyền bí sau:

- *Lễ Triệu thỉnh Thần Tài về phát lộc*
- *Thỉnh Lá Phép Tuyền Cầu Tắt Ứng*
- *Xin Quẻ Xâm Đức Thánh Trần*
- *Xin Cầu Nhấn Đầu Năm*

LỄ TRIỆU THỈNH THẦN TÀI VỀ PHÁT LỘC:

Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài phát lộc là một nghi thức đặc biệt của Hội Tâm Linh Học được tổ chức vào mùng một Tết Nguyên Đán, thích ứng với phong tục xin lộc đầu năm của dân gian. Khách đến được chứng nghiệm sự hiện hữu của thế giới vô hình, qua sự giáng lâm của Thần Tài, tức là vị cai quản tiền tài vật chất của thế gian, đến ban bố phúc lộc đầu năm cho bá tánh. Hội tổ chức 2 buổi lễ tiếp Thần Tài: buổi nói tiếng Anh dành cho khách ngoại quốc, họ đã từng biết Hội nhiều năm, cũng quen với phong tục đón Tết Việt Nam. Một vài người đến với chiếc áo dài, vui vẻ hội nhập mong Thần Tài ban tài lộc, may mắn.

chứng nghiệm hiện tượng huyền bí mang lại nhiều may mắn, phúc lợi cho cá nhân và gia đình (Xin nói nhỏ nhau nghe là sau hơn 34 năm tổ chức lễ này, Hội kinh nghiệm rằng người nào được Bề Trên chọn làm Thần Tài về phát lộc cho bá tánh, sẽ là người may mắn nhất trong buổi lễ hôm đó và còn gặp nhiều may mắn trong năm mới, qua chia sẻ của những người đã được tiếp Thần Tài trong những năm vừa qua).

Cả hai buổi lễ Thần Tài phát lộc đều người ngồi chật ních trong phòng thờ lớn và tràn ra các hàng ghế bên ngoài. Những tràng cười, hoan hô chào đón Thần Tài giáng lâm, tiếng reo hò vui nhộn -nhưng trong trật tự- của kẻ được quà, người được lộc, tiếng sít soa của người được quà lớn, hoa đẹp, quả tươi... Đôi lúc lại thật yên

Thần Tài Phát Lộc Cho Bá Tánh Dịp Tết Nguyên Đán HTLH

Buổi nói tiếng Việt dành cho những người Việt ở hải ngoại; năm nào họ cũng nhớ ngày đến vui Tết với Hội, cùng nhau cầu tài, cầu lộc, cầu may mắn. Họ thành kính xin cho họ được tiếp Thần Tài, được

lặng vì Thần Tài đang chiếu cố giơ tay khoản phép trị bệnh cho khách. Tiếng chắc lưỡi, hít hà tiếc rẻ của ai đó khi Thần Tài đi ngang qua nhưng chưa được Ngài bỏ lộc vào tay, tiếng loạt soạt của những

chiếc túi nylon mở ra hứng trái cây hay quà, tiếng gọi nhau của bạn bè, người thân xem đã có lộc hay chưa...

Ngàn ấy âm thanh như quyện vào nhau, tạo nên một bầu không khí thật vui nhộn trong sự trang nghiêm mang màu sắc huyền bí, giúp mọi người chứng nghiệm được sự hiện diện của Đấng Thần Linh giáng ngự về trần gian, thật gần với con người, đến để ban phát cho tài lộc, mang lại hy vọng, niềm vui, hạnh phúc, hứa hẹn một năm mới đầy an khang, thịnh vượng. Thật là một phép lạ hiếm thấy, khó có thể tìm được ở nơi nào khác.

Lá Phép. Khách phải thực hiện theo những hướng dẫn của Hội để cầu nguyện khi có điều mong cầu. Thường khi gần đến Tết, mọi người đều bảo nhau: “Hội Tâm Linh Học chỉ cấp phát Lá Phép Tùy Cầu Tất Ứng mỗi năm một lần, điều ước nếu thành tâm mong cầu thì sẽ được, phải cung kính thỉnh cho bằng được mới thôi!”

Sau khi may mắn thỉnh được Lá Phép, khách cần nhớ rằng để linh phù này được ứng nghiệm, điều mong ước phải hội đủ 3 điều kiện:

1. Có nhu cầu cần thiết: không phát xuất từ lòng tham (tí dụ: xin trúng số, xin

Tết Thiếu Nhi 2017

THỈNH LÁ PHÉP TÙY CẦU TẤT ỨNG

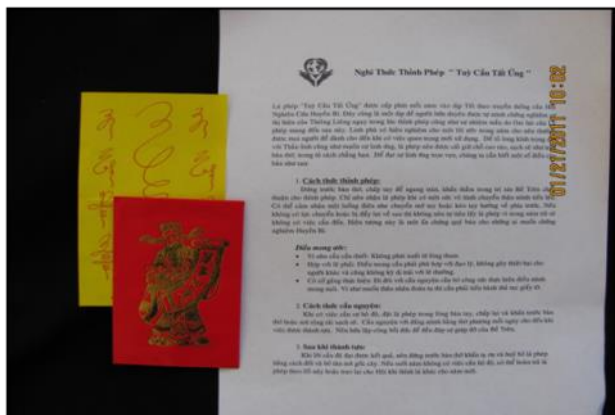
Hàng năm, Hội Tâm Linh Học cấp phát Lá Phép Tùy Cầu Tất Ứng chỉ vào dịp Tết Nguyên Đán. “Tùy Cầu” có nghĩa là tùy theo điều mong cầu, “Tất Ứng” là sẽ được ứng nghiệm, điều mong ước sẽ được thành tựu.

Lá Phép Tùy Cầu Tất Ứng chỉ hiệu nghiệm trong một năm cho một điều ước duy nhất; vì vậy khách cần chọn lựa điều mong ước nào thật cần thiết mới dùng đến

thắng cờ bạc...) nên mong cầu những việc cần thiết như xin việc làm; mong được khỏi bệnh, cầu cho gia đình đoàn tụ, vv...

2. Hợp với đạo lý và lẽ phải: không gây thiệt hại cho người khác và cũng không kỳ dị trái với lẽ thường (thí dụ: trời đang mưa, xin trời nắng để đi cắm trại...)
3. Phải bỏ công sức, phải hết sức cố gắng để thực hiện điều mong ước. Thí dụ: muốn

thi đỗ phải siêng năng học tập; muốn có việc làm phải chịu khó đi xin việc nhiều nơi, muốn thân nhân đoàn tụ phải lo thủ tục giấy tờ đầy đủ...v...v...

Thỉnh Phép Tỳ Cầu Tắt Ứng

Lá Phép khi chưa dùng và muốn giữ được sự linh nghiệm, nên trân trọng cất giữ nơi tôn kính, cao ráo, sạch sẽ như trên bàn thờ chưởng hạn, để tỏ lòng kính trọng đối với Thần Linh. Khi cần dùng Lá Phép, khách nên trở lại Hội để được hướng dẫn cẩn kẽ đúng nghi thức, giúp việc mong cầu sớm đạt được. Khi điều mong cầu trở thành sự thật, nên mang Lá Phép đến hoàn trả lại Hội hoặc được chỉ dẫn cách đốt và rải tro dưới gốc cây. Nếu suốt năm không có việc gì cần hộ độ, có thể hoàn trả lại cho Hội khi thỉnh Lá Phép khác cho năm mới.

XIN QUÊ XĂM ĐỨC THÁNH TRẦN

Đây là một trong những nét huyền bí tiêu biểu khác trong sinh hoạt ngày Tết Nguyên Đán của Hội.

Vào năm 1996, hai anh chị hội viên trong một chuyến về thăm Việt Nam, đã xin Thiêng Liêng hộ độ cho chuyến đi, và nhận được một trọng trách là đến đền thờ Đức Thánh Trần ở Sài Gòn, thỉnh bộ xăm đem về Hội cho bá tánh sử dụng.

Xa Việt Nam lâu ngày, hai anh chị không còn một khái niệm nào về đền thờ Đức Thánh Trần ngày xưa, nhưng với lòng thành tâm và sự hướng dẫn của người thân, hai anh chị đã đến được tận nơi. Chưa kịp hỏi han, ông Từ giữ đền vừa gặp mặt đã vội vã hỏi ngay: “Có phải anh chị đến để tìm bộ xăm? Nếu đúng như vậy, tôi sẽ giúp anh chị được như ý. Bộ xăm này rất linh thiêng nhưng chưa được sử dụng”. Hai người rất ngạc nhiên, thì ra Ông Từ giữ đền Đức Thánh Trần đã được báo mộng trước và có chuẩn bị cho hai anh chị bộ xăm để mang về.

Mọi việc nhanh chóng một cách bất ngờ; bộ xăm nguyên thủy đã được hai anh chị hội viên thỉnh về Hội Tâm Linh Học

Bàn Thờ Đức Thánh Trần

trong sự hộ độ của Bề Trên. Hội Tâm Linh Học rất hãnh diện được lưu giữ bộ xăm nguyên thủy quý giá này trong tinh thần duy trì phong tục cổ truyền của văn hóa Việt Nam.

Bộ xăm được đánh số từ 1 đến 50 đang lưu giữ tại Hội Trung Ương, vì nhu cầu bá tánh càng ngày càng đông, nên phòng xăm đã tăng cường thành ba bộ xăm. Hội cũng đã dịch lời giải bộ xăm ra Anh Ngữ để giúp những người không rành tiếng Việt hoặc người dân địa phương hiểu được ý nghĩa của bộ xăm.

Bao mùa Xuân qua, bộ xăm Đức Thánh Trần đã đến tay bá tánh, rất nhiều người quay trở lại tạ ơn và kể chuyện que xăm vô cùng linh ứng với nhiều hồng ân của Thiêng Liêng ban cho...

XIN CÂU NHẮN ĐẦU NĂM

Hội viên có khả năng vận linh sẽ giúp khách 18 tuổi trở lên xin câu nhắn đầu năm từ Đấng Thiêng Liêng họ thờ phượng.

Suốt bao năm qua, nhiều khách khi trở lại Hội cho biết là lời nhắn họ nhận được rất linh ứng. Lời nhắn như một tiên tri hay cảnh báo, giúp họ tin tưởng và biết cách cầu nguyện cho lời nhắn tốt trở thành sự thật. Nhiều người khác thì bảo rằng nhờ lời cảnh báo được biết trước đó mà họ sửa đổi, cố sống sao cho tốt hơn, có đạo đức hơn để được sự hộ độ của Bề Trên, tránh nhiều tai ách, bệnh tật cho bản thân và gia đình. Gia đạo của họ nhờ thế mà an vui, hạnh phúc hơn; gia đình biết thương yêu chăm sóc nhau hơn.

Khách đón Tết ở Hội TLH ra về với tay quà, tay lộc, với niềm hy vọng sức khỏe dồi dào, tài lộc hanh thông, hạnh phúc may mắn tràn đầy trong năm tới. Qua chứng nghiệm có cảnh giới vô hình, họ tự hứa sẽ sống tốt hơn. Khi biết rõ là chư vị Thần Thánh rất gần với mình, khách thành tâm sửa đổi để sống vui vẻ, hạnh phúc, tâm linh thăng tiến và hướng thượng hơn để luôn được sự hộ độ của chư vị trong cảnh giới vô hình.

Hơn 35 năm qua, HTLH đã nghiên cứu, học hỏi huyền bí và làm việc với các

Đấng linh thiêng trong cõi vô hình qua các bộ môn chuyên môn huyền bí của Hội và đã giúp đỡ hàng chục nghìn bá tánh vượt qua khỏi vãn nạn. Hội Tâm Linh Học không những tin mà còn biết rõ có chư vị thần linh trong cảnh giới vô hình, sẵn sàng giúp đỡ nhân sinh có cuộc sống tốt hơn, vui hơn, hạnh phúc hơn.

Một hội viên đang lấy lời nhắn đầu năm

Sinh hoạt đón Tết 2018 của Hội Tâm Linh Học năm nay rất đặc sắc: lễ Triệu Thánh Thần Tài sẽ được tổ chức tại hơn 19 địa điểm ở nhiều nơi trên thế giới như: tại Hoa kỳ ở Falls Church thuộc Virginia, Atlanta thuộc Georgia, San Jose, Stockton, Orange County thuộc California; Dallas, Houston thuộc Texas; West Palm Beach thuộc Florida, Kansas ...và tại Việt nam có tổ chức ở Hà Nội, Nha Trang, và Saigon.

Hội TLH luôn sẵn sàng chào đón bá tánh đến mừng xuân để giúp khách ngoài việc nhận quà và lộc từ vị Thần Tài, còn chứng nghiệm được sự hiện hữu của thế giới vô hình. Hội mong mỗi khách qua kinh nghiệm huyền bí này, sẽ thức tâm, cố gắng sửa đổi tâm tính để sống thiện lành và hạnh phúc hơn. Đó là niềm hạnh phúc của Hội Tâm Linh Học khi tiếp tục mỗi chuyên ngôn lửa tâm linh cho người người.

VÔ THỨC TRỊ LIỆU

*Xin cảm ơn Thầy Nguyễn Minh Tâm, và hai BS Th.
Một hội viên.*

Ba mươi lăm năm qua, Hội Tâm Linh Học đã giúp đỡ bá tánh qua các bộ môn chuyên môn như: Xin ấn chứng, Vấn Linh, Triệu hồn, Hướng dẫn trị bệnh bằng phép lạ, Địa lý siêu hình... Đến năm 2002, dưới sự hướng dẫn của Thầy Nguyễn Minh Tâm, bộ môn Vô Thức Trị Liệu ra đời với ba hội viên được nhận ấn lệnh làm việc trong bộ môn này. Đây là một trong những bộ môn đặc biệt của Hội, vẫn đang tiếp tục duy trì để giúp đỡ những bệnh nhân hữu duyên, đem được rất nhiều kết quả khả quan về sức khỏe cho những người bệnh, giúp họ sống vui vẻ lạc quan hơn.

Cơ thể con người có những khả năng tự nhiên, cũng như trạng thái sinh lý học làm cân bằng sức khỏe một cách tốt nhất qua việc tự chữa lành các vết cắt đơn giản, mắt tự nhiên nhắm lại khi có hạt bụi bay vào, đặt tay lên hai bên thái dương khi bị nhức đầu sẽ cảm thấy dễ chịu... Các cơ quan nội tạng cũng liên tục làm việc, kết hợp phục hồi các chức năng để giúp sức khỏe được tốt hơn như gan, tim, phổi, thận, bao tử... Có hai hoạt động trong một cơ thể, đó là hoạt động ý thức và hoạt động vô thức. Các hoạt động ý thức do con người chủ động theo ý muốn, còn hoạt động vô thức hoàn toàn tự động, tự điều khiển tất cả các sinh hoạt của con người, bảo đảm các chức năng sinh tồn và làm điều hòa các hoạt động ý thức. Phần vô thức này quan trọng hơn phần ý thức rất nhiều.

Khi dùng Vô Thức Trị Liệu để khai thông các huyết đạo của hệ vô thức, bệnh nhân được thư giãn hít thở nhẹ nhàng, lắng

nghe lời giải thích của Bác Sĩ qua các trạng thái chuyển động của cơ thể. Sự đánh thức các huyết đạo bên ngoài cơ thể làm tác động đến hệ thần kinh giúp hệ vô thức biết được chỗ nào bị tắc nghẽn để chữa lành.

Sau một thời gian làm việc, bộ môn Vô Thức Trị Liệu của Hội đã chữa trị thành công rất nhiều bệnh nhân tìm đến chữa trị, trong đó có một số trường hợp như sau:

Một bệnh nhân bị mổ cột sống xương lưng, Bác Sĩ đã cho uống thuốc giảm đau 20 ngày vẫn còn đau, đang định đi gặp Bác Sĩ để tăng lượng thuốc. Khi điều trị bằng Vô Thức Trị Liệu, cơn đau giảm xuống không cần phải uống thuốc nữa.

Một bệnh nhân là Bác Sĩ thần kinh bị chứng bệnh thần kinh thoái hóa, mỗi đêm chỉ ngủ có hai tiếng, buồn chán đem xé bỏ hết bằng cấp đã học. Tới điều trị Vô Thức Trị Liệu phải ngồi xe lăn do người nhà đẩy, sau đó bệnh thuyên giảm và có một đời sống lạc quan hơn.

Một bệnh nhân mỗi tháng cứ đến ngày thứ 8, 9, 10 là đau từ bả vai bên phải xuống cánh tay, đau nhất là trên đầu, qua phương pháp Vô Thức Trị Liệu bệnh đã hết hẳn.

Một bệnh nhân bị đau nhức kinh niên, mỗi lần đụng vào da là có cảm giác đau nhói, sau khi chữa trị Vô Thức Trị Liệu, bóp mạnh vào da không còn cảm thấy đau nữa.

Còn rất nhiều những trường hợp bệnh khác được Vô Thức Trị Liệu chữa lành, trong đó còn chữa được bệnh hiếm muộn, nhưng điều quan trọng là các bệnh nhân

phải hết sức nghe theo sự chỉ dẫn của Bác Sĩ như cố gắng giữ tinh thần ở trạng thái cân bằng, tránh những cảm xúc vui, buồn, nóng, giận quá độ để giữ cho hệ vô thức được hoàn hảo. Ngoài ra, các bệnh nhân vẫn tiếp tục dùng thuốc theo toa Bác Sĩ, tập thể dục hằng ngày, hít thở tập trung năng lượng vũ trụ qua bài hướng dẫn “Tích lũy thần lực” của Hội Tâm Linh Học.

Qua bộ môn Vô Thức Trị Liệu, chúng tôi rất hân diện giới thiệu cùng mọi người về bộ môn có một không hai này của Hội Tâm Linh Học, đã từng chữa trị cho hàng ngàn người được lành bệnh, đem hạnh phúc và sự tự tin trở lại cho những người đã gần như hoàn toàn tuyệt vọng vì bệnh tật và đau nhức, hãy đến cùng chúng tôi để một lần điều trị mới thấy được sự tuyệt diệu như thế nào?...

BS Thuận và BS Tú Mai đang thực hành Vô Thức Trị Liệu

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

MEDICINE FOR YOUR SOUL

“You will encounter an event in your life...it is very hard to swallow. It will taste like medicine; bitter. But after you swallow your medicine, learn your lesson from this experience, it will be like a cure for your illness. Swallow the lesson and you will be cured.” TL

“Những thử thách trong cuộc sống đôi khi rất khó nuốt trôi. Giống như con uống thuốc vậy, thật là đắng. Nhưng khi con uống rồi, căn bệnh sẽ lành. Hãy hiểu và chấp nhận học bài học của mình thì sẽ dễ vượt qua thử thách.”

VẤN LINH LÀ GÌ?

Nguyễn Kim Ngọc

Vấn linh là hỏi thần linh. Vấn là hỏi, linh là thần linh. Vấn linh còn được gọi là vấn sự.

Trong dân gian, chúng ta thường nghe nói đến chuyện bói toán bằng các phương tiện như bói bài, coi chỉ tay, xem tướng mệnh, đoán số tử vi... Những bộ môn trên thuộc về khoa học huyền bí, do con người sáng chế để tìm hiểu vận mệnh cũng như tiên đoán những biến cố xảy ra cho một cuộc đời của con người. Họ đã lập ra những phương thức, kỹ thuật để luận đoán và trình bày.

Vấn linh không thuộc về khoa học huyền bí, không tiên đoán vận mệnh hay quá khứ của một đời người như thế nào. Vấn linh chỉ trả lời trực tiếp vào câu hỏi mà thân chủ đang cảm thấy bế tắc khó khăn nhất, để giúp giải quyết thẳng vào vấn đề mà thân chủ đang cần hướng dẫn để tìm được phương hướng trong sự bế tắc.

Người có khả năng vấn linh liên lạc được với thần linh, qua khả năng đặc biệt này, khi thân chủ có những câu hỏi bị bế tắc trong cuộc sống như trong gia đạo, tình duyên, con cái, công việc làm ăn..., đã cố gắng cách mấy cũng không tự mình giải quyết được. Người vấn linh sẽ là người trung gian nhận được câu giải đáp từ thần linh, đây là lời khuyên, sự chỉ dạy, là thông điệp của thần linh gửi đến người trung gian có khả năng nhận được để chuyển tải lại cho khách, giúp giải tỏa những khó khăn thắc mắc cho thân chủ.

Ngoài ra, trong bộ môn vấn linh còn có "soi căn", là soi tìm lại tiền kiếp. Soi là rọi,

căn là gốc. Soi rọi lại căn cơ gốc rễ, đi tìm lại cái nguyên nhân ban đầu, từ trong những kiếp trước để tìm hiểu tại sao lại xảy ra trong kiếp này những sự bế tắc liên tục mà không hiểu rõ tại vì sao?

Dựa trên thuyết nhân quả của Đạo Phật, một thuyết hợp với đạo lý, sự vay trả của nhân quả được diễn lại và đang xảy ra trong hiện tại phải có nguyên nhân trong quá khứ. Không bao giờ có sự ngẫu nhiên hay tình cờ mà xảy ra như thế. Chuyện gì xảy ra, thường mọi người có khuynh hướng than trách trời đất hay số phận, mà không bao giờ nghĩ đến những nguyên nhân sự việc đã gieo ra từ những kiếp trước để bây giờ phải lãnh hậu quả. Có khi là ngay trong kiếp này, hậu quả phải trả trước mắt mà thôi!

Soi căn cũng được người có khả năng vấn linh hoặc thông đạt với thần linh để nhận ý; hoặc được mở nhãn tức là có con mắt thứ ba được cho nhìn thấy sự việc, nguyên nhân, nguồn gốc mà tả lại, để biết tại sao mà khách phải đang gánh chịu như vậy!

Soi căn là một đặc ân hiếm có của cõi vô hình ban cho người có cơ duyên, không phải ai cũng được cho soi căn. Chỉ khi nào hội đủ điều kiện do không tìm được giải pháp cũng như sự giải thích nào cho những sự việc bị bế tắc đến cùng cực. Không phải để tò mò muốn biết xem kiếp trước mình như thế nào? Ngoài ra, nếu bị một chứng bệnh thuộc về y khoa nhưng không tìm ra nguyên nhân cũng có thể soi căn để biết tại sao? Khi biết được nguyên nhân của bệnh

và của các sự việc bề tấp, thần linh sẽ hướng dẫn cho cách giải tỏa theo đường hướng tâm linh hữu hiệu nhất.

Qua bộ môn vấn linh và soi căn của Hội Tâm Linh Học, Hội đã giúp được không biết bao nhiêu trường hợp của bá tánh đưa tới không thể đếm hết trong ba thập niên vừa qua. Những thông điệp thần linh đưa đến giúp giải tỏa vấn nạn cho bá tánh vô cùng thực tế, gần gũi và hiệu quả. Không những chỉ giúp cho khách hữu duy-

ên được nhận mà người trung gian là người có khả năng vấn linh cũng được học hỏi rất nhiều.

Vấn linh là một phương tiện vô cùng màu nhiệm mà Bè Trên đã cho con người có cơ duyên để dẫn thân làm việc đưa thông điệp giúp giải quyết vấn nạn, qua đó đưa đức tin tâm linh đến cho người hữu duyên được chứng nghiệm có phép lạ huyền bí, có cõi giới vô hình luôn bên cạnh đời sống chúng ta.

BAN THUYẾT TRÌNH HỘI TÂM LINH HỌC

Thanh Cao - April 2018

Kể từ khi được thành lập năm 1983, Hội Tâm Linh Học đã không ngừng nghiên cứu các hiện tượng huyền bí và ứng dụng những kiến thức học hỏi vào việc giúp đỡ những bá tánh hữu duyên. Những năm đầu khi Hội mới thành lập, Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhận, vị sáng lập Hội, đã cùng với gia đình dày công nghiên cứu các hiện tượng huyền bí trong dân gian, lý thuyết trong kinh điển các tôn giáo, cũng như kinh nghiệm thực hành trong những lần giúp đỡ khách; từ đó thiết lập ra những nguyên lý siêu hình vô cùng quý giá, giúp củng cố thêm những tín lý trong các tôn giáo hiện thời.

Kiến thức siêu hình vi diệu ngày càng tích lũy theo thời gian nghiên cứu, Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhận và Trưởng nam là Thầy Nguyễn Minh Tâm, quyết định sẽ quảng bá kiến thức cho những người hữu duyên. Phần giảng dạy ban đầu chỉ dành cho hội viên của Hội Tâm Linh Học. Giáo sư Nhận và Thầy Tâm soạn ra những bài

học căn bản siêu hình quý giá, giúp hội viên thấu hiểu hơn về Thế Giới Vô Hình để họ giúp đỡ bá tánh hữu hiệu hơn.

Khi Hội càng lớn mạnh, tăng thêm nhân sự, thầy Tâm thành lập Ban Thuyết trình, tuyển lựa và đào tạo, huấn luyện một số hội viên vừa có kinh nghiệm và kiến thức về siêu hình để mang trọng trách soạn thảo những đề tài về tâm linh, huyền bí; một số khác có khả năng diễn đạt trước đám đông; mục đích để chia sẻ kinh nghiệm và kiến thức đến những quan khách và thân hữu của Hội. Người tìm đến Hội với những lý do khác nhau: một số đang gặp những vấn nạn trong cuộc sống như gia đình xào xáo, ly tán, công việc làm không thuận lợi, trong người mang bệnh không rõ nguyên do...v...v...; một số khác đến vì đang khao khát tìm kiếm một con đường tâm linh thích hợp, vì không chấp nhận những tín lý trong các tôn giáo hiện thời; hoặc một số người theo thuyết duy vật đến Hội để tìm bằng chứng cho sự hiện

hữu của Thế Giới Vô Hình. Dù lý do đến Hội có khác nhau, mọi người đều hưởng được sự trợ giúp của Hội và học hỏi được rất nhiều về thế giới vô hình huyền bí khi họ ở lại xem chương trình thuyết trình

và hiểu được cách hành xử công minh của Chư Vị Thần Thánh. Một số người khác có những thắc mắc về Thế Giới Vô Hình nhưng không tìm được hết những câu trả lời từ các tu sĩ hay từ tín lý trong kinh

Các anh chị trong Ban Thuyết Trình chụp hình với Thầy Cô

hàng tuần vào mỗi tối thứ Bảy, từ 7:30 p.m. đến 9:30 p.m. Đây là cơ hội hiếm quý cho mọi người học hỏi được những kiến thức siêu hình hết sức quý giá, không tìm thấy được trong kinh sách Hiền Giáo. Qua đó, giúp cho họ có cái nhìn đúng đắn về Thế Giới Vô Hình, lượng giá được những hiện tượng huyền bí trong nhân gian, đồng thời giúp họ loại bỏ những mê tín dị đoan vốn đã thâm sâu qua những lời truyền tụng sai lạc lâu đời trong dân gian qua bao thế hệ, qua sách báo, phim ảnh...v...v... Các bài thuyết trình cũng giúp những người mất đức tin, hoặc không tin, có được đức tin vững chắc trong tôn giáo của họ. Nhiều người cho biết họ đã không đi nhà thờ hay chùa nhiều năm vì cho rằng Bề Trên không công bằng, họ là những người ngay mắc nạn, cuộc đời họ quá khổ sở, trong khi những người làm sai trái thì dường như đang hưởng phước. Sau khi xem được các bài thuyết trình về Cầu Nguyện và làm Công Đức thì tâm linh họ được bừng sáng

sách. Sau khi xem được những bài thuyết trình về Thế Giới Vô Hình và Sự Thị Hiện của Cõi Vô Hình, những người này rất mừng rỡ vì đã tìm thấy những câu trả lời thỏa đáng và có lý giải mạch lạc.

Trong những năm gần đây, nhiều hội viên khi có trở về Việt Nam để thăm gia đình hoặc lúc đi du lịch một số quốc gia trên thế giới, họ có cơ hội gặp gỡ và giúp đỡ những người ở phương xa này. Khi họ trở về Hội, đã trình bày với Thầy Tâm về ước nguyện của những người ở xa đang mong mỏi tham dự các buổi thuyết trình nhưng gặp giới hạn về không gian và thời gian. Vì vậy Thầy quyết định cho phép Ban Thuyết trình truyền đạt kiến thức của Hội qua các phương tiện truyền thông đại chúng như radio, tivi, facebook, youtube... Hiện nay Hội đã đăng tải trên youtube hơn 80 đề tài liên quan đến tâm linh, huyền bí. Nhờ vậy nên số người có cơ duyên nghe thuyết trình ngày càng gia tăng. Những nghi vấn và thắc mắc của nhiều thế hệ

trước đây khi tham khảo kinh sách tôn giáo vẫn chưa có câu trả lời thì giờ đây được giải tỏa qua từng bài thuyết trình của Hội.

Sau hơn 34 năm làm việc, Hội Tâm Linh Học, ngày càng vững mạnh hơn và kiến thức về tâm linh, huyền bí ngày càng

mà họ đã từ bỏ trước đây. Có thể ví Hội Tâm Linh Học như là một người chăn chiên với trọng trách đưa những chú chiên chạy lạc trở về với đàn chiên. Hội đã làm công việc thiện nguyện này trong hơn 34 năm qua, và sẽ tiếp tục công việc cao quý

Buổi thuyết trình thứ 7

phong phú hơn. Hội không phải là một tổ chức tôn giáo nên không có ý định thu nhận những thân hữu mất đức tin trong tôn giáo làm tín đồ. Ngược lại, Hội giúp đỡ họ củng cố niềm tin và quay về với tôn giáo

này trong nhiều năm sắp đến để hàng trăm ngàn bá tánh hữu duyên có cơ hội giải tỏa khó khăn, gia đình được đầm ấm hạnh phúc, và có những bước đi vững chắc trên con đường Tâm Linh.

Một Thuyết Trình Viên đang thuyết trình tại Hội Tâm Linh Học

LỊCH SỬ, SINH HOẠT CÁC TRUNG TÂM VÀ CHI NHÁNH

HỘI TÂM LINH HỌC TRUNG TÂM ATLANTA, GEORGIA

Trung Tâm Atlanta được thành lập tại tiểu bang Georgia, nơi có khí hậu mát mẻ bốn mùa giống như tỉnh Đalat, quê hương Việt nam chúng ta. Nơi có nhiều cây cối xanh tươi với đồi thông cao ngút, có sông, có hồ, uốn khúc rất thơ mộng và xinh đẹp. Như hòa nhịp với thiên nhiên, Trung Tâm Atlanta một cơ sở khiêm nhường, với sự hộ độ của Thiên Liêng, Trung Tâm Atlanta như ngọn đuốc đem gieo truyền ánh đạo vàng khắp nơi và đã có được những ngày tháng thật bình an hạnh phúc suốt hơn hai thập niên.

Trung Tâm Atlanta với tinh thần dẫn thân học hỏi và giúp đỡ người hữu duyên thức tâm lập công bồi đức, bằng những bộ môn siêu hình của Hội Tâm Linh Học, đã giải quyết nhiều khó khăn mang lại bình an, hạnh phúc cho người thọ nhận. Trung Tâm Atlanta đã và đang khởi sắc bằng những chuyển mình theo đà tiến triển

của Hội Tâm Linh Học Trung Ương.

Trung tâm Atlanta là Trung tâm đầu tiên của hội Tâm Linh học. Là Trung Tâm đầu tiên đã được Thầy hữu hình cho phép đi những tiểu bang xa tổ chức lễ triệu thỉnh Thần tài phát lộc đầu năm. Năm 2018 Trung Tâm Atlanta đã tổ chức 4 buổi lễ Thần tài phát lộc thành công tại Việt Nam với số khách tham dự trên 350 người.

Trung Tâm Atlanta còn tổ chức những

Sinh Hoạt Buổi Ban Đầu Của Trung Tâm Atlanta

lớp học dành riêng cho người Mỹ hằng tháng tại cơ sở của người Mỹ. Nhóm English hoạt động tại Hội mỗi tháng hoàn toàn bằng tiếng Mỹ.

Trung tâm Atlanta bắt đầu làm việc từ

tháng 10 năm 1991 do cô DH thành lập. Cô DH là một hội viên của Hội Tâm Linh Học đã nhận ân lệnh đi Atlanta tiểu bang Georgia làm đạo theo chỉ thị của Thiêng Liêng. Lúc phôi thai chỉ một mình cô DH làm việc nhưng chỉ trong một tháng đã có

đó Hội Tâm linh học vẫn còn danh xưng là Hội Nghiên Cứu Huyền Bí.

Từ đó Trung Tâm Atlanta vẫn bên cạnh thầy hữu hình để học hỏi về thế giới siêu hình, biết được tình thương của Bề trên, hiểu được thiên ý, có được hàng ngàn

Kỷ niệm 20 năm thành lập Trung Tâm Atlanta

nhiều người đến tham gia, và muốn xin gia nhập Hội để học đạo. Sinh hoạt huyền bí tại Atlanta bắt đầu từ đó vào mỗi tối Thứ Bảy hằng tuần.

Tháng giêng năm 1992 Lễ triệu thỉnh thần tài phát lộc đầu tiên được tổ chức tại Atlanta, Georgia.

Năm 1994 Hội Tâm Linh Học Atlanta, Georgia đã có trụ sở ở địa chỉ:

593 Parliament St, Marietta., GA.

Điện thoại 1(770) 482-3752.

Mở cửa mỗi chủ nhật: 10am - 5pm

*Thứ Bảy dành riêng cho Hội viên:
8pm - 10pm*

Tháng 10 năm 1994 Thầy Cô và phái đoàn HTLH Trung ương sang thăm Trung tâm Atlanta. Thầy Cô chính thức trao tặng logo đầu tiên cho Trung Tâm Atlanta, lúc

bằng chứng sự hiện diện của Đấng tối cao, và tiếp tục theo đường lối của Hội Tâm Linh Học hoạt động cho đến bây giờ.

Hơn hai mươi hai năm nay, được sự hướng dẫn của Thầy Cô và chuyên hướng theo Hội Trung Ương, tiếng vang của Hội Tâm Linh Học Atlanta cũng lan rộng đến những tiểu bang chung quanh như FL, TN, AL, NC, SC, Chicago, LA, TX cũng như Việt Nam, Pháp, Úc, Na Uy, Đan Mạch,... Anh chị em hội viên lúc nào cũng sẵn sàng dẫn thân đi các tiểu bang xa, hay qua mạng lưới toàn cầu để giúp đỡ bá tánh hữu duyên thức tâm, giải tỏa những khổ nạn, giúp người đời có cuộc sống bình an hạnh phúc hơn.

Hội Tâm Linh Học Atlanta đã được nhiều hồng ân của Thiêng Liêng. Chúng

Một buổi picnic ở Atlanta- 04/2018

Kỷ niệm 20 năm thành lập Trung Tâm Atlanta

con xin thành kính tri ân Thiêng Liêng và xin Thiêng Liêng tiếp tục hộ độ cho chúng con. Chúng con xin nguyện hứa lúc nào cũng dần thân lập công bồi đức, hoàn thiện bản thân để thăng tiến tâm linh và cũng xin nguyện hứa lúc nào cũng là ngọn đèn Hải Đăng soi sáng và giúp đỡ người hữu duyên, cũng là ngọn đuốc soi đường trong chốn tối tăm, là người lái đò đưa khách

sang sông, cho xứng đáng với những gì đã được Thầy hữu hình dạy và tình thương của Thiêng Liêng đã ban.

Chúng em cũng xin chân thành cảm ơn vị Thầy hữu hình, Giáo Sư NMT và phu nhân, là người thầy đáng kính, người Anh người Chị và người bạn lúc nào cũng hết lòng dìu dắt, ủng hộ, chăm sóc và thương yêu chúng em.

TIỀN TRÌNH THÀNH LẬP HỘI TÂM LINH HỌC TRUNG TÂM VIRGINIA

Tháng 7 năm 2008 Hội Tâm Linh Học Virginia tròn 4 tuổi. Thật nhanh quá! Nhớ như mới hôm nào nhóm Nghiên cứu huyền bí chỉ gồm 7 người nhưng sau đó 3 người đã rời khỏi nên con số hội viên còn lại vồn vẹn là 4 mà thôi, nhờ tinh thần kiên trì của anh L.T.T và bác N.T.L, nhóm vẫn kéo dài sự sinh hoạt bằng các bộ môn của Hội như Cầu Hồn, Vấn Linh, Địa Lý...v.v... từ đó đã thu hút thêm một số thân hữu. Vào

nhập nhóm. Bác N.T.L là nhóm trưởng.

Năm 2001 chị HNg. từ Trung Ương sang hướng dẫn về các bộ môn của Hội, nhóm dời về nhà anh chị hội viên mới - Tại nơi này hiện tượng huyền bí thật mạnh mẽ, khách đến nhờ giúp đỡ rất đông, sinh hoạt bắt đầu bận rộn. Bên cạnh đó số hội viên cũng đã tăng lên đáng kể, chị HNg. đã chọn ở lại Virginia để sinh hoạt chung với anh chị em, từ đó chị trở thành Trung Tâm

Trưởng của nhóm VA.

Năm 2002 vì nhu cầu làm việc với khách gia tăng nên lần nữa nhóm thuê lại phòng khách của nhà một hội viên để tiếp tục sinh hoạt. Trong thời gian này hằng năm nhóm vẫn tổ chức đều đặn những buổi lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Phát Lộc, có năm đến những 9 lần trong 2 ngày liên tục. Số hội viên đã tăng trên con số 20.

Năm 2003, anh chị

Cổ Vấn từ Trung Ương thuộc tiểu bang California sang thăm, nhận thấy thiên thời, địa lợi, nhân hòa đã đến nên anh chị chấp thuận cho nhóm Nghiên Cứu Huyền Bí Virginia

Kỷ niệm 2 năm thành lập Trung Tâm Virginia

năm 1999 nhóm đã tổ chức Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Phát Lộc tại nhà anh T. (cũng là địa điểm sinh hoạt nhóm) rất đông khách đến tham dự và đa số xin được ở lại gia

Uơng thuộc tiểu bang California sang thăm, nhận thấy thiên thời, địa lợi, nhân hòa đã đến nên anh chị chấp thuận cho nhóm Nghiên Cứu Huyền Bí Virginia

thành Hội Tâm Linh Học Trung tâm Virginia. Được lời như mở tấm lòng, thế là ngày 8 tháng 8 năm 2004 nhóm chính thức thành hình mang tên Hội Tâm Linh Học Virginia trong niềm hân hoan của anh chị em hội viên với rất đông sự tham dự ủng

Các buổi học 5 bài căn bản về hiện tượng siêu hình được tổ chức lại, trả lời 80 câu thắc mắc và những buổi thuyết trình với nhiều đề tài, nhiều thể loại cũng được tiến hành. Hội Trưởng ra đi để lại nhiều thương tiếc cho anh chị em nhưng cũng

Kỷ niệm 6 năm thành lập Trung Tâm Virginia

hộ của hội viên bên Trung Ương. Hội Tâm Linh Học VA lần ra mắt này đã tổ chức một ngày cắm trại ngủ trong rừng khiến một số các chị không quen nên rất sợ, nhưng bên cạnh đó hiện tượng vô hình rất sống động, tạo nhiều ấn tượng khó quên. Thời điểm này Hội Tâm Linh Học tổ chức bầu cử hội trưởng, thành lập ban chấp hành và các ban chuyên môn.

Năm 2007 Thiêng Liêng xuống điền bảo Hộ VA tiến hành việc mua trụ sở dưới sự bảo trợ và giúp đỡ của anh Q.N.D. nhưng rất tiếc việc không thành nên tạm gác lại. Cuối năm 2007 Hội VA lại dời về nhà thuê của chị Trung tâm trường Hội Tâm linh học VA, nơi đây rộng rãi hơn.

mang lại bài học ích lợi tâm Linh cho Hội VA. Từ đó anh chị em càng thương yêu nhau hơn, nhất là thời gian trải qua nhiều biến động từ Trung Ương, mọi người rút tĩa được bài học quý giá cho bản thân mình cũng như khẳng định hướng đi cho tương lai.

Sau vài lần dời đổi địa điểm sinh hoạt, năm 2009 do chỉ thị của T.L một hội viên đã mua ngôi nhà làm trụ sở vào đúng thời điểm Trung tâm VA kỷ niệm 5 năm. Danh xưng đã được thống nhất là Hội Tâm Linh Học Trung Tâm VA A.R.M.

Đến năm 2018 trung tâm VA được 14 tuổi vẫn sinh hoạt tại trụ sở trước kia nhưng con số hội viên đã trên 60, 12 hội

viên nhận bằng chuyên gia huyền bí, sinh hoạt 2 ngày và thêm 1 buổi dành riêng cho những tân hội viên hay thân hữu, nhằm mục đích tạo thêm điều kiện đáp ứng nhu cầu học hỏi. Hằng tuần Trung tâm VA tổ chức chương trình tìm hiểu huyền bí qua FaceBook với nhóm VN nhằm mục đích mở rộng hoạt động của Hội nói chung và Trung tâm VA nói riêng.

Trung tâm VA đang trong giai đoạn củng cố, chú trọng chất lượng trong tiêu

đôi nội, đôi ngoại - Đặc biệt Trung tâm VA có đến 4 nhà hàng do hội viên làm chủ nên thực đơn thức ăn mỗi buổi lễ tạ, cúng tổ, truyền thống kỷ niệm đều rất phong phú đủ món Việt, Tàu...vv. Trung tâm VA không phải đặt tiệc nhà hàng bên ngoài, từ thức ăn đến âm nhạc đều do vợ chồng anh chị bầu show casino đảm trách từ A - Z - đó là đặc điểm nổi trội của Trung tâm VA.

HTLH Trung Tâm Virginia

Kỷ niệm 10 năm thành lập Trung Tâm Virginia

chuẩn kết nạp hội viên, giữ vững chủ trương của Hội - mở rộng sinh hoạt chuyên môn đến những thành phố New York, New Jersey, West Virginia, và Pennsylvania. Hiện tại Trung tâm VA vẫn duy trì sinh hoạt tại trụ sở trước đây thuộc Falls Church - gần 10 năm. Mọi sinh hoạt vẫn bình thường đối với trung tâm nhỏ, không biến động, ACE vững lòng tin tiếp tục giữ vững phát triển theo chủ trương của Hội Trung Ương - với người Hội Trưởng trẻ tuổi nhưng rất giỏi về nhiều phương diện

Trung Tâm Virginia—Signing Logo

QUÁ TRÌNH THÀNH LẬP HỘI TÂM LINH HỌC CHI NHÁNH SAN JOSE, CALIFORNIA

Nói đến lịch sử thành lập chi nhánh San Jose của Hội Tâm Linh Học (HTLHSJ), chúng ta không thể không nhắc đến đạo tràng Hội Tâm Linh Học Sacramento, tiền thân của HTLHSJ thuộc vùng Thung Lũng Hoa Vàng này.

Ngoài sự hiện diện của Thầy Cô Tâm, còn có sự tham dự của 18 anh chị em Hội Viên Hội Tâm Linh Học Trung Ương đến từ Quận Cam và 9 anh chị em thân hữu của đạo tràng nhóm San Jose mà trụ sở cũng được đặt tại tư gia của anh chị B. và

Bàn Thờ tại đạo tràng Sacramento trước khi phái đoàn Trung Ương và quan khách đến

Ngày 8 tháng 8 năm 2011, lúc 5:30 chiều, anh chị Cô Vấn Hội Tâm Linh Học Nguyễn Minh Tâm đã làm lễ khai trương đạo tràng Sacramento tại tư gia của hai vợ chồng hội viên B. và N. ở địa chỉ 10075 Winged Foot Drive, Sacramento, CA 95829.

N. ở số 1550 Kooser Rd, San Jose, CA 95118. Ngôi nhà này nay đã trở thành trụ sở chính thức của Hội Tâm Linh Học chi nhánh San Jose và mở cửa hàng ngày để phục vụ bá tánh.

Trong phần khai mạc nhóm Sacramento, chị N. đã cảm động nhắc lại quá trình 4 năm qua, khi chị bắt đầu đến với Hội Tâm

Linh Học (HTLH) để tìm cách giúp đỡ hai cô em ở Việt Nam có hai người âm tới thăm viếng, cho tới sự việc chị đến HTLH lúc đầu với bao nhiêu nghi vấn về sự khả tín của Hội; nhất là các câu hỏi liệu rằng một thế giới vô hình có thật hay chẳng, và nếu có thì tại sao vô hình lại thị hiện ở người này mà không ở người khác?

Chị N. rất trân trọng tri ân sự hướng dẫn, hết lòng chia sẻ những kiến thức và kinh nghiệm tâm linh quý báu của anh Cố Vấn; cũng như sự tận tình giúp đỡ của các anh chị em trong Hội để dìu dắt chị và anh B. trên con đường học hỏi tâm linh và huyền bí. Chị ví von rằng năm xưa chị vượt biết bao gian nguy trên mặt biển để tìm tự do trên đất Mỹ, nhưng cuộc hành trình đó chưa quan trọng bằng sự vượt thoát của chị khỏi những chấp trước, những “Sở Tri Chương” tạo bởi mớ kiến thức thu lượm trong học đường và sách vở, để đạt tới sự quyết tâm dấn thân vào cuộc đời làm đạo dưới sự hướng dẫn của Thiên Liêng và Anh Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm.

Trong phần đáp từ, anh Cố Vấn rất vui mừng thấy đạo tràng của nhóm Sacramento và San Jose được khai trương. Anh Cố Vấn khuyến khích mọi người hãy cố gắng dấn thân, mở thêm các đạo tràng khác, như ngọn đuốc Vô Tận Đẳng liên tục được mỗi thêm để phục vụ bá tánh có nhu cầu, đồng thời giúp chính bản thân người hội viên có thêm cơ hội mở mang kiến thức tâm linh, lập công bồi

đức để đời sống mai sau được tốt đẹp hơn.

Dưới sự hướng dẫn của anh Cố Vấn, chị C. chuyển lại thông điệp của Thiên Liêng, cho thấy là hai đạo tràng mới này sẽ có cơ hội giúp đỡ nhiều bá tánh trước là về những khó khăn bế tắc trong đời sống xã hội sau là đến khai mở vấn đề tâm linh.

Buổi lễ kết thúc lúc 10:30 PM cùng

Thầy Nguyễn Minh Tâm làm lễ khai mạc đạo tràng Sacramento ngày 8 tháng 8 năm 2011

ngày với một bữa giải lao ngon miệng do hai vợ chồng K. và D., bếp trưởng HTHSJ, điều động cùng với rất nhiều trái cây đặc sản như chôm chôm và vải tươi do các anh chị em Hội Trung Ương mang lên từ Quận Cam.

Để phục vụ bá tánh có nhu cầu tâm linh ngày càng cao và cũng để các anh chị em hội viên và thân hữu sinh hoạt thuận tiện hơn, hai đạo tràng Sacramento và San Jose đã chính thức hợp nhất lại và sinh hoạt hàng tháng ở trụ sở chính tọa lạc tại 1550 Kooser Rd, San Jose, CA 95118 kể từ tháng 11 năm 2012.

Chi nhánh Hội Tâm Linh Học San

Jose hoàn toàn sinh hoạt theo chủ trương của Hội Tâm Linh Học Trung Ương với các hoạt động giúp đỡ bá tánh về Điem Dao Truyền Ân Chứng, Triệu Hồn, Địa Lý Siêu Hình, Vấn Linh và Hướng Dẫn Trị Bệnh Bằng Phép La

Điem đặc biệt là chi nhánh San Jose đặt tại tư gia của anh chị B. và N. mà cả hai anh chị đều đã hưu trí, có toàn thời gian để làm việc Hội, các hội viên khác cũng sẵn lòng làm việc khi được giao,

Bàn thờ tại Hội Tâm Linh Học, chi nhánh San Jose

nên lịch giúp đỡ bá tánh rất uyển chuyển, không bị gò bó vào ngày giờ mở cửa nào cả. HTLHSJ còn duy trì sinh hoạt hàng tháng rất đều đặn với các đề tài thuyết trình theo đúng quy định của Hội Tâm Linh Học Trung Ương.

Tôn trọng truyền thống Tứ Ân của dân tộc Việt Nam và chủ trương của Cô Huỳnh Thanh Nhạn, vị sáng lập Hội, HTLHSJ tổ chức hàng năm 4 ngày lễ chính như Lễ Chiến sĩ Trận Vong 30 tháng 4 để tưởng nhớ đến các chiến sĩ đã vị quốc vong thân và đồng bào nạn nhân chiến cuộc; Lễ Gia Tộc vào tháng 9

dương lịch để nhớ ơn tổ tiên, ông bà, cha mẹ; Lễ Tạ Ôn vào cuối tháng 11 để tri ân Đấng Thiêng Liêng, tổ quốc cùng tất cả những người còn sống hay đã khuất của cộng đồng xã hội chung quanh xưa và nay đã giúp chúng ta được sống tiện nghi thời hiện tại. HTLHSJ cũng tổ chức Lễ Thần Tài Phát Lộc vào dịp Tết Nguyên Đán mỗi năm để khách có dịp chứng nghiệm huyền bí khi một người trong bá tánh chứ không phải hội viên có dịp tiếp

vị Thần Tài từ bên Vô Hình về phát lộc cho mọi người.

HTLHSJ không tổ chức tại trụ sở địa phương Lễ Truyền Thống và cũng là lễ giỗ của vị sáng lập Hội vào tháng 7 mỗi năm vì toàn thể hội viên HTLHSJ đều cố gắng về Trung Ương ngày đó để cùng tham dự buổi lễ quan trọng này với tất cả hội viên Hội Tâm Linh Học trên toàn thế giới.

Ngoài ra, nhờ các phương tiện truyền

thông Internet tân tiến như Facebook Messenger, FaceTime, Skype, Viber và Zalo, HTLHSJ đã kết nối mạng lưới toàn cầu để giúp đỡ rất nhiều khách ở các tiểu bang trên nước Mỹ, những nơi chưa có trụ sở của HTLH. Khách ở các quốc gia Đức, Pháp, New Zealand, Úc, Canada và Việt Nam cũng thường xuyên liên lạc xin được giúp về các vấn nạn gia đình, xã hội và tâm linh. Tất cả các dịch vụ nêu trên đều được anh chị em hội viên tận tâm giúp đỡ với tinh thần vô vụ lợi, không lệ phí nào trong sự thông cảm cùng những băn khoăn, đau đốn, trần trở của khách

như chủ trương của Thầy Cô Nguyễn Minh Tâm và vị sáng lập Hội.

Cho đến nay, HTLHSJ đã có được 11 hội viên và khoảng hơn 30 thân hữu thường xuyên sinh hoạt tại Hội. Điều đáng nói là hơn nửa số hội viên của chi nhánh San Jose tuổi đời còn rất trẻ, một số sinh ra và lớn lên ở Hoa Kỳ, tiếng Anh giỏi hơn tiếng Việt! Nhóm English của các hội viên trẻ nay cũng hăng hái học tập các nguyên lý căn bản của Hội vừa bằng cả tiếng Anh lẫn tiếng Việt; các cháu biết mình phải thông thạo tiếng mẹ đẻ để có thể phục vụ công đồng người Việt tại San Jose tốt hơn.

Toàn thể hội viên Hội Tâm Linh Học chi nhánh San Jose đều hiểu rằng mình được sự hộ độ của Thiêng Liêng và hết sức may mắn mới được tuyển làm hội viên của Hội Tâm Linh Học Trung Ương. Tất cả đều đã học qua các lớp huấn luyện về nguyên lý siêu hình do Thầy Nguyễn Minh Tâm soạn thảo, phải vượt qua bài thi cuối khóa kiểm tra trình độ hiểu biết về thế giới vô hình, rồi tiếp tục học và thực hành qua các lớp bổ sung kiến thức xuất xứ từ Ban Giảng Huấn Trung Ương.

HTLHSJ trân trọng ghi ơn sự dạy dỗ hết lòng của Thầy Cô Nguyễn Minh Tâm cũng như sự nâng đỡ của các anh chị em hội viên ở khắp nơi nhất là Hội Trung Ương. Trong niềm tri ân đó, HTLHSJ xin hứa sẽ tận tâm phục vụ bá tánh

ở mọi nơi, mọi chỗ để không phụ lòng Thiêng Liêng, Thầy Cô và anh chị em bạn bè cùng Hội.

Địa Chỉ Hội Tâm Linh Học Chi Nhánh San Jose:

*1550 Kooser Rd,
San Jose, CA 95118
phone: (408)723-0487
cell phone: (916)501-3026
email: HTLHSJ@yahoo.com*

Lễ Thần Tài Phát Lộc Tết Nguyên Đán 2016 tại San Jose

Nhóm tiếng Anh đang cầu nguyện trong Lễ Gia Tộc tháng 9 năm 2017 tại San Jose

Buổi sinh hoạt dã ngoại ở San Francisco của một số anh chị em hội viên

Chi Nhánh San Jose- Tết 2016

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG *(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)*

SPIRITUAL PATH

“Holy Spirit does not judge us on how fast we get to the destination but how we travel on this journey is what is important. .” TL

“Thầy không phán xét con đường tâm linh con đi nhanh hay chậm, điều quan trọng là con trải nghiệm được con đường đó ra sao.”

NHỮNG SINH HOẠT TẠI HTLH CHI NHÁNH STOCKTON

Stockton là một thành phố tại tiểu bang California, cách Hội Trung ương 400 dặm về phía Bắc. Chúng tôi bắt đầu từ một nhóm nhỏ những anh chị em nhiệt tình với Hội từ tháng 8, 2014. Với sự hướng dẫn kỹ càng của Thầy Cô, nhóm đã lớn nhanh và rất hân hạnh được Thầy Cô và các anh chị Hội Trung Ương làm lễ Khai Đạo Tràng vào tháng 10, 2016.

ngày sinh hoạt là nhớ, là mong.

Một buổi sinh hoạt đặc trưng là thế này,

Người thường đến sớm nhất là Chị Loan. Chị lái xe cả hơn 1 tiếng rưỡi mới đến nơi nhưng lại thường là người đến sớm nhất. Chị còn phải đón vợ chồng người bạn nữa. Chị Loan là một điển hình về điều đặc biệt mà Thầy Tâm nói, "Hội mình chữa bệnh phần âm rất hay, 10 người

Lễ khai Đạo Tràng - tháng 10, 2016

Mỗi người đến với Hội đều được Hồng Ân của Thiên Liêng, được giúp đỡ, được hạnh phúc, may mắn, làm ăn tốt đẹp hơn. Và rồi mọi người mến chi nhánh Hội, muốn đến sinh hoạt thường xuyên hơn. Các buổi sinh hoạt đều đặn với các bài học huyền bí càng làm các anh chị em ham thích học hỏi thêm nữa. Có khi chưa đến

đến Hội thì 11 người hết bệnh vì người chờ đi giùm cũng được hết bệnh luôn!" Quả thật, chị biết đến Hội vì chẳng qua giúp cho người bạn bệnh nặng quá, lái xe không được .

Chẳng những người bạn hết bệnh mà chị còn được hưởng rất nhiều điều màu nhiệm. Chị hết căn bệnh chóng mặt vô cớ.

Lá phép bán tiệm màu nhiệm giúp chị bán được tiệm chỉ trong vòng 2 tháng. Kể từ đó, chị và vợ chồng người bạn đi sinh hoạt đều đặn không thiếu một ngày nào, kể cả những buổi đi dã ngoại hay ngày Lễ truyền thống về đến Hội Trung Ương.

may sao có chị Loan tốt bụng chở đi giùm. Chúng tôi đã giúp đỡ anh hết sức mình. Đến bây giờ thì anh hết bệnh hẳn, hỏi anh hết bệnh bao nhiêu phần trăm, anh nói "100 phần trăm!" Người tươi hồng trở lại, lên 5 ký. Đi tập thể dục ngoài công viên,

Quý Thầy Cô, anh chị Hội Viên Trung Ương, anh chị từ phương xa đến tham dự Lễ khai Đạo Tràng của HTLH chi nhánh Stockton.

Vợ chồng người bạn chị Loan là những bằng chứng sống của sự thị hiện của cõi giới vô hình trong cuộc đời thường của thế kỷ 21 này. Người vợ thích đi casino từ lâu, vậy mà được Hồng Ân của Thiêng Liêng, giờ lo chí thú làm ăn, tháng nào cũng có dư. Người chồng bị thư rất nặng, gần như hết sinh khí, mặt xám, thường xuyên bị lạnh, đau đớn nhiều nơi trên cơ thể. Anh đi bác sĩ, uống thuốc Tây, thuốc Tàu nhưng không hết. Anh biết mình bị thư nhưng chẳng có ai giải đáp được mới nghi ngờ. Một lần anh đi châm cứu thì gặp người bạn giới thiệu đến Hội. Anh nghĩ ở xa quá nhưng thôi cũng ráng đi,

bạn bè quen đều hỏi, "Ừa, sao dạo ngày trông khỏe ra hẳn vậy?" Chính vì thế mà anh lại có dịp nói về Hội và giới thiệu nhiều người đến với Hội. Những lời giới thiệu của thân hữu đã góp phần làm chi nhánh Hội được biết đến nhiều hơn.

Buổi sinh hoạt bắt đầu 11 giờ sáng, các anh chị em khác lục tục kéo đến. Gia đình Trung và các chị em bên vợ đến một lúc cùng bà ngoại gần 90 tuổi. Bà rất là minh mẫn. Hồi đầu bà nói "Hội này là thế nào? Tao không muốn đi đâu." Dần dần thì bà thích Hội đến nỗi tới ngày sinh hoạt là bà gọi từ con đến cháu, cả nhà cùng đi. Bà nói thấy thương lắm, "Nhờ có Hội mà gia

đình tôi mới tốt lên như thế này, đũa nào cũng sửa đổi. Nhờ Ông Trên hộ độ cho chúng nó." Nhất là chị Hai, chị nói bây giờ thì chị tin tưởng Thiêng Liêng 100%! Không 100% sao được khi chị và gia đình nhận được những phép màu mà tương chỉ có ở hơn 1000 năm trước. Còn gia đình Út

Tết Đình Dậu 2017—Stockton

thì được giải thư, cả vợ chồng con cái trông khác hẳn ngày mới đến, đẹp hẳn ra. Cả đại gia đình đều nhận được ơn phước lớn của Bê Trên và vì vậy mọi người rất nhiệt tình.

Kể đến vợ chồng chị Hoa, tay xách nách mang với những món potluck. Anh chị là những người đầu tiên đến với Hội từ ngày đầu còn manh nha. Anh chị bị ma nhát cả 22 năm, đổi hết nhà này tới nhà khác, từ miền Nam đến miền Bắc Cali. Riết rồi quen. Khi người chị vợ gọi điện cho em gái bảo đi đến Hội thì anh chồng nghe thấy, lấy phone từ người vợ và nói, "Chị cứ đi nhưng đừng rủ vợ chồng tôi." Cho đến một hôm cô con gái bị ma nhát, chị Hoa mới gọi điện thoại cho người chị và kể tất cả sự thật từ 22 năm qua gia đình

thường bị ma nhát, người chị mới cho số điện thoại của Hội để được giúp đỡ. Sau khi đến Hội, gia đình anh chị Hoa đã được Thiêng Liêng cho soi căn, một câu chuyện ly kỳ không tưởng tượng nổi, đã xảy ra 280 năm trước. Anh là một dũng tướng, và người vợ và đứa con gái cũng là đồng đội với anh. Có một chi tiết đặc biệt trong câu chuyện, anh cười ngửa, chém đầu rất nhiều quân giặc, đánh đầu thắng đó. Sau khi nghe xong, anh nói đúng quá, từ nhỏ anh đã thường nằm mơ thấy mình cười ngửa, xông pha chiến trận, chém đầu quân giặc vô số kể và cũng chính vì

thế mà anh thường hay bị nhức đầu và gặp ma. Sau khi được Hội tận tình giúp đỡ, hướng dẫn anh chị, chứng nhức đầu của anh không còn nữa, gia đình không còn bị ma nhát, cuộc sống trở nên an vui và hạnh phúc. Bây giờ anh chị tin tưởng, còn đi sinh hoạt đều hơn cả người chị vợ.

Người chị vợ thì rất tận tâm với Hội vì chị được giải thư, được vực dậy sau cuộc khủng hoảng tâm lý. Giờ đây 2 cô con gái học đại học, ngoan hiền là niềm vui của chị.

Tíu tíu đi vào là cô bé nhí nhánh lớp 1, đi cùng với mẹ. Hai mẹ con xinh xắn lúc nào cũng mang theo niềm vui vào Hội. Được như vậy cũng nhờ mẹ bé đi sinh hoạt thường xuyên, nhận sự giúp đỡ của Hội, không còn buồn lo vật vã như lúc chưa

biết đến Thiêng Liêng.

Chị Mùi và chồng cùng với mẹ bao giờ cũng đến với những món ngon vì có nhà hàng. Từ ngày đến Hội, anh chị hạnh phúc hẳn ra. Các bà ngoại thì làm bạn với nhau vui lắm, không muốn về.

Chị Thương là một thân hữu rất nhiệt tình, không có mở nhà hàng nhưng những món ăn chị nấu thì còn ngon hơn ở tiệm. Chị cũng dẫn cha mẹ già gần 90 tuổi, người em và con đến Hội sinh hoạt thật đều đặn. Buổi địa lý siêu hình ở nhà chị rất là trang trọng, đã làm thức tâm gia đình.

Còn nhiều các anh chị em khác cùng nhau vui vẻ chuẩn bị cho buổi sinh hoạt. Sau khi mọi người tề tựu đông đủ, buổi sinh hoạt bắt đầu với bài thuyết trình của bác sĩ Thuận. Những kiến thức bao nhiêu năm miệt mài nghiên cứu được chia sẻ tận tình, những câu hỏi được giải đáp thỏa đáng.

Sau buổi thuyết trình là buổi trưa potluck thân mật. Mọi người vẫn còn nán nã cho tới chiều vì những chương trình đặc biệt khác. Thường là phần Vô Thức Trị Liệu của bác sĩ Thuận và hướng dẫn trị bệnh bằng phép lạ của các anh chị em Hội viên. Mỗi ngày đều có những người khách

mới cần được giúp đỡ, nào là xin ấn chứng, giải thư, vấn linh, cầu hồn...

Nhiều bá tánh đến rồi đi sau khi được Hội giúp đỡ và cũng nhiều người trở lại nhiều lần để cùng nhau học hỏi về thế giới vô hình và chúng nghiệm sự nhiệm mầu của Thiêng Liêng. Chính vì điều mầu nhiệm đó đã gắn kết chúng tôi thành một gia đình, như điều Thiêng Liêng mong muốn chúng ta luôn đoàn kết. Gia đình chúng tôi cũng thường hay đi chơi dã ngoại, thăm ngôi nhà huyền bí Winchester ở San Jose, đến Jackson Ranch, hay cùng nhau hội tụ đông đủ vào ngày Lễ truyền Thống tại hội Trung Ương.

Càng làm việc nhiều, chúng tôi càng biết ơn Vị Sáng Lập Hội và Thầy Cô đã mở đường cho chúng tôi vào đường đạo và được chúng nghiệm sự huyền diệu của Thiêng Liêng. Trong 35 năm qua, Hội đã giúp đỡ nhiều người cùng như vậy và chúng tôi may mắn được tiếp tục thấp ngọn lửa sáng âm áp đó cách Hội Trung Ương 400 dặm về phía Bắc.

*HTLH chi nhánh Stockton,
Thuận và Mai.*

Lễ Gia Tộc 2017—Stockton

TÀI LIỆU, TƯ LIỆU, BÚT KÝ, NGHIÊN CỨU, KHẢO LUẬN, DỊCH THUẬT

THÔNG ĐIỆP TỪ CÔI VÔ HÌNH

Message From The Unseen, By Lead Beater

Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn chuyển Ngữ

(Bài đăng lại)

Nhiều thông điệp từ cõi vô hình đã làm hoang mang một số người tập tành tìm học về huyền bí, nhất là khi các thông điệp dường như có tính cách riêng tư. Người nhận tưởng mình được ưu ái đặc biệt, người gởi dường như khuyến khích cái cảm tưởng đó.

Tôi đã biết trường hợp mà một cá nhân được mách trong đầu rằng ông ta đã là Nã Phá Luân trong kiếp trước, đã nên Thánh trong thời gian gần đây. Người ấy còn bảo hiện giờ bao quanh mình ông toàn là thần linh và lâu lâu lại được Chúa Giêsu đến thăm. Trường hợp này hết sức điển hình. Người nhận được các thông điệp như vậy đáng thương hơn đáng trách. Đáng thương hại là vì họ tưởng các lời phỉnh bợ kia là sự thật. Họ bắt đầu tin rằng họ đặc biệt thật, rồi họ sẽ hành động khác thường làm cho những người chung quanh xa lánh họ vì cái bất bình thường của họ.

Đó là tôi chưa nói đến những trường hợp mà người nhận thông điệp là người trong giới chúng ta, người chỉ mong có dịp để làm việc, để giúp đời, để lấy kinh nghiệm học hỏi. Những sự kiện này rất

nguy hiểm. Ta sẽ bị phỉnh gạt mà không hay. Kẻ vô hình sẽ tự xưng là Bồ Tát, họ nhìn nhận ta là người lớn căn, họ sẽ cho biết chỉ có ta là người xứng đáng cộng tác với họ để làm lợi cho vũ trụ.

Đây là lúc ta cần đến sự sáng suốt, một sự tối cần cho người muốn tìm học siêu hình. Ai ai cũng tin rằng những gì Thầy bảo đều là hay, đều tốt cho ta. Đã là Thầy, thì họ biết nhiều thật, họ cũng biết vô cùng. Và họ cũng thật tâm muốn dẫn dắt ta. Nhưng họ cũng phải biết môn đệ của họ có khả năng học hay không. Cứ nhắm mắt tin bừa bãi là không xứng đáng học trường huyền bí, một trường chuyên biệt luôn đòi hỏi sự sáng suốt, sự suy luận và trí phán đoán. Nếu người học nặng óc mê tín, dị đoan, chỉ mong có người nói ra để tin và để làm theo thì tốt nhất là nên rút lui, vì trường này không dạy được con voi ăn thịt.

Tôi đã biết nhiều người hành động rất nông cuồng, chỉ vì tin rằng mình khác thường hơn thiên hạ, rằng mình có căn tu, rằng mình hưởng rất nhiều ân huệ của Bề Trên. Hãnh diện biết bao khi được bảo

rằng ta là đệ tử quý nhất của một Đại Bồ Tát, hay của một quyền lực siêu phàm nào. Nên nhớ, dù ta có bước được nửa bước vào lớp tâm linh học, ta cũng chưa khác đồng loại của ta đâu.

Nếu ta đã học thật nhiều, đã đọc sách thật nhiều về các Thầy và các đấng vô hình đáng được tôn thờ, về các hiện tượng đã xảy ra trong môn học này, ta tất phải biết các đấng ấy không lựa người đặc biệt tốt để dạy như ta nghĩ. Đối với một vị Bồ Tát, tất cả chúng sanh đều đáng được giúp đỡ, và họ dạy ta theo trình độ hiểu biết của từng người. Lúc này còn quá sớm để tôi bàn với các bạn về căn bản thuận lợi cho sự cảm thông, sự tiếp xúc trực tiếp từ cõi vô hình. Đừng tưởng anh X hay anh Y không nghe được lời nói, không nhìn thấy vô hình, là những người thiếu căn cơ đáng tội nghiệp. Nên biết rằng ai ai dưới trần này cũng đang học, cũng đang được hướng dẫn bằng cách này hay cách khác.

Hiện giờ, nếu ai có thật sự để tâm vào môn học, nếu đã có nghiên cứu chương trình, tất cũng biết rằng các Thầy ít bao giờ thuyết giảng với từng cá nhân một. Bài giảng của Đức Phật cũng đã gửi đến hàng triệu người, bài giảng của Chúa Giêsu cũng đã có lớp lớp chúng sanh đến dự. Các Thầy của chúng ta có trả lời về những câu hỏi có ý thức. Và muốn có những câu hỏi đó, muốn được dạy thêm, ta phải có óc tìm hiểu, phải có óc thắc mắc, phải nghe thật nhiều, đọc sách thật nhiều, suy gẫm thật nhiều. Phải tự đặt cho ta những bài toán càng lúc càng khó, phải để công sức ra mà giải quyết, khi nào cần mới có sự giúp đỡ. Câu hỏi nào cũng được trả lời bằng cách này hoặc cách khác, nếu đó là câu hỏi có ý thức và sự trả lời là để giúp ta tiến bước.

Không phải riêng ta, mà tất cả đều được hướng dẫn. Phật đâu có bảo giáo pháp của ngài để cho hạng người này mà

phải giấu người kia. Tất cả đều được nghe, được xem, được nghiên cứu và thi hành. Và chỉ thi hành khi nào ta thật hiểu thấu đáo và nhất là chỉ khi nào chính ta, ta chấp nhận là đúng. Chỉ hành sau khi đã rõ, đó là quan trọng. Không phải hành bởi vì đó là lời của Đức Thích Ca, là sự mong muốn của Chúa Giêsu, là lời răn của Đấng Allah.

Có những sự kiện không còn hợp với ta 2000 năm sau khi các bậc Thầy kia mong dẫn dắt nhân loại. Không phải họ dạy sai. Họ chỉ dạy cho con người của một thời đại. Những căn bản, những nguyên lý thì bất biến.

Từ khi tôi có hiểu biết hơn về nguyên lý siêu hình, tôi đã hiểu Thánh Kinh của Thiên Chúa Giáo nhiều hơn, hơn cả thời kỳ tôi có bản phạn dẫn dắt tinh thần cho các con chiên Thiên Chúa. Tôi đã thấy rõ những sai lầm của các bản dịch sau này từ các ngôn ngữ cổ xưa. Là vì người dịch đã dịch với trí thức, với tinh thần của một người ở thời đại này mà không hiểu, chưa học qua cách sống, sách suy nghĩ của đồng loại từ lúc Chúa Giêsu giảng phàm dạy đạo. Thiên hạ đã đọc Thánh Kinh từ 2000 năm nay, ít ai đã hiểu nó theo tinh thần của người giảng dạy. Bao nhiêu cái đẹp, cái hay trong đó, tôi tưởng chỉ có minh triết Đông Phương mới thấm nhuần và thưởng thức.

Đối với những người đang mong muốn bước vào trường tâm linh, tiện đây tôi đưa ra những cách đơn giản để theo. Cách thứ nhất là nên gạn gửi những người đang đi, hoặc đã đi trên con đường đó. Cách thứ nhì là phải đọc thật nhiều sách. Đọc tất cả, phân tích tất cả.

Kinh nghiệm của bản thân tôi do cách thứ hai; đọc sách và nghiên ngẫm. Tôi đã may mắn được xem quyển "The Occult World" (Thế Giới Huyền Bí) của Sinnett, năm 1882. Tiếp theo tôi đọc quyển

"Esoteric Buddhism" (Phật Giáo Mật Tông) cũng của Sinnett. Nhờ các sách đó mà tôi mong biết hơn nữa, học hơn nữa về vấn đề tâm linh. Tôi đã không ngại đi tận nguồn, tận ngọn các tài liệu để học hỏi. Sau đó tôi từ chức Giám Mục của tôi trong nhà thờ Anh Quốc để có ngày giờ nghiên cứu thêm về một môn học đã làm cho tôi say mê. Tôi sang Ấn Độ để được dẫn dắt bởi những người đã qua con đường tâm linh học.

Đó là hai cách dễ nhất: đọc sách và nghe giảng. Cách thứ ba được nói trong các sách Đông Phương là cách phát triển trí thức bằng cách để hết tâm suy nghĩ về một vài nguyên lý căn bản. Ít có người đạt tới mức. Trong các phép Đông Phương cũng còn dạy rằng, phải hành thiện thật lâu để mở tâm, rồi sẽ đến con đường mở trí. Cứ vững dạ tin vào cái tốt, và hết lòng hành cái thiện thì ánh sáng sẽ soi đường. Tin rằng chúng sanh đều có cái loé sáng của Thượng Đế. Cái loé sáng đó chính nó sẽ thúc đẩy con người tìm đến cái sáng của Cội Nguồn. Con đường ta chọn để đi có thể dài hay ngắn.

Dù sao, được ở trong hội này, hội tìm hiểu tâm linh, ta nên mừng rằng ta đã may mắn. Ta cứ tin rằng cái duyên này là kết quả của hành động ta từ nhiều kiếp trước. Trong bao nhiêu kiếp qua, có lẽ ta mong muốn được học môn này mà không có dịp nên kiếp này ta được thỏa mãn. Ta có quyền hãnh diện, nhưng đừng tưởng được nhập vào hội là đủ. Được vào đây là lúc phải làm việc, phải phát triển cái trí cho cùng tận. Cái khó là lúc này, lúc được nhập vào hội. Trước khi trở thành một người hoàn toàn như các vị Thầy của ta là người hoàn toàn, nói theo Ấn Độ Giáo hay Phật Giáo, trước khi đắc đạo, ta phải là một người trí huệ sáng suốt, một đại triết gia, một đại khoa học gia, một đại nghệ sĩ. Hoặc ta phải phát triển tâm bi, phải vị tha,

thương người như thương mình, phải có các hy sinh siêu phàm. Trước khi đắc đạo, ta phải học tất cả, hiểu tất cả, hành tất cả. Đó là một công trình vĩ đại. Nó cho ta hiểu nghĩa chữ Luân Hồi, tại sao ta cần chuyên kiếp, tại sao ta không nên bỏ lỡ một cơ hội nào để học hỏi khi mang được kiếp người.

Ta bắt đầu chương trình học bằng khoa học tâm linh là một sự may mắn, tôi lặp lại. Chính sự hiểu biết nguyên lý này sẽ làm cho các lớp học tiếp theo dễ dàng hơn. Như vậy con đường của ta sẽ thẳng ngắn. Ai ai rồi cũng sẽ đắc đạo. Ai ai rồi cũng sẽ được về với ánh sáng Thượng Đế, chỉ có khác là kẻ đi mau, người đi chậm. Vì ai ai cũng phải học đủ các môn, dù bắt đầu có lựa môn này hơn môn khác.

Một đứa bé đến trường phải học sinh ngữ, học toán, học sử địa, v.v... Nó sẽ thích toán và sẽ phát triển hơn các bạn về môn toán. Những đứa trẻ khác sẽ phát triển hơn về môn sinh ngữ, về địa lý, rồi thì sau này sẽ học toán, học sử sau. Ta không thể nói đứa nhỏ giỏi toán tiến hóa hơn các bạn học sử, hoặc các em học sử tiến hóa hơn những đứa học địa. Là vì rồi chúng ta cũng phải học giỏi đủ các môn mới mong ra trường. Ta cũng vậy. Đừng bao giờ đứng trong cửa trường này mà khi dễ các người chưa để chân vào. Tôi nhắc lại, ta cùng đồng loại đều nhắm về một điểm sáng để mà đi, và rồi ai cũng sẽ đến. Chúng ta có thể may mắn hơn vì được học môn này trước. Tôi nói "học trước" là vì rồi tuân tự môn nào mình cũng phải thông suốt. Đây chính là một cái may mình phải lợi dụng và tỏ ra xứng đáng.

Có những người đang trên đà học hỏi, thành linh gặp một vài thử thách, tự nhiên bị chôn chân rồi bỏ dở. Chúng tôi đã gặp nhiều trường hợp đáng buồn. Dù sao, cái hiểu biết của họ thu lượm được trong thời gian trước, có lúc họ sẽ dùng trở lại.

Nhưng sự dang dở làm cho họ thoái hóa không ít. Những ví dụ như vậy báo nguy cho chúng ta. Nên nhớ rằng cái may mắn này cũng nhờ sự khó nhọc của ta từ các kiếp trước. Ta nên lợi dụng nó triệt để, nên sáng suốt và bình tĩnh đối với một môn học khó nhất chương trình. Nhiều người đã hiểu lầm những ân chúng; nhiều người đã nhận được thông điệp có tính cách cá nhân, có tính cách khen tặng, tâm bốc.

Phải tập lý luận. Phải biết nghi ngờ: "Có phải đây là chuyện hoang đường?" "Việc này vô lý, làm sao có thể như vậy được!" Phải suy nghĩ, phải phân tích, phải cân nhắc, phải bình tĩnh. Nhớ ta là ta, không phải là một siêu nhân chỉ vì một siêu nhân báo vậy. Sau khi đã đắn đo suy nghĩ, nếu thấy còn điều gì chưa sáng tỏ, nên trình bày cho người trong hội. Nguy hơn nữa, khi thông điệp không phải là một sự phỉ bình, mà là một lời hăm dọa: "Nếu không tuân sẽ có tai họa xảy đến..." Nếu ta bình tĩnh, không có sự hăm dọa nào bắt ta phải làm trái với lương tâm của ta. Hành động vô lý, thiếu suy nghĩ chính là tai họa đó. Tôi biết những trường hợp đáng buồn vì có người đã hành như loạn trí. Các bạn cứ tưởng các bạn không đến nỗi như thế, nhưng những người đã loạn trí cũng tưởng là họ không đến nỗi như vậy.

Để kết luận, tôi nhắc lại lời của Đức Thế Tôn nói với môn đệ: "Này, hỡi Kalamas, con nghi ngờ là đúng, con thắc mắc là đúng. Phải thắc mắc vì chuyện đáng nghi ngờ. Nhưng này Kalamas, khi tự con, chính con đã nhận ra rằng: 'Các thuyết đó sai lầm và bị gạt bỏ bởi những người minh triết. Nếu theo nó, chấp nhận nó là đi đến sự dữ và sự phiền não', thì này Kalamas, hãy bỏ nó qua một bên, dù con đã có nghe qua về nó, dù nó trong tập truyền dân chúng, dù nó được phân đông chấp nhận, dù nó được ghi trong các kinh

sách, dù bề ngoài nó xem chừng như phản ảnh khoa học, dù diễn giả rất ư là cảm kích, dù người đưa thuyết đó là thầy của con."

"Và ta nói với con như thế này nữa, Kalamas. Khi nào tự con, chính con biết rằng các thuyết đó đúng, hợp lý, được kẻ minh triết công nhận và khen tặng, và khi nào hành theo chúng sẽ mang lại lợi ích và hạnh phúc, thì này Kalamas, con hãy chấp nhận và sống theo chúng; chứ không phải vì chúng theo tập truyền xa xưa, không phải vì chúng được nhiều người công nhận, không phải vì chúng được ghi trong các thánh kinh, không phải vì chúng phỉ bình ý kiến riêng tư của con, không phải vì chúng xem như phản ảnh khoa học, không phải vì diễn giả đã cảm kích con, không phải vì người đưa thuyết đó là thầy của con."

Sau cùng, đây là một vài lời khuyên vàng ngọc chúng ta nên lấy làm khuôn, khi nào gặp sự thử thách mà ta dường như muốn sa ngã cũng vì cái ngạo mạn của cái "ngã" trong ta. "Này các môn đệ, hãy nhớ rằng cái hổ ngăn cách kẻ tội lỗi với người thiện lành sâu thật. Nó còn sâu hơn nữa giữa người có trí thức và người thiện lành. Tuy vậy, nó còn thăm thăm giữa người thiện lành và người đang vào cửa thiêng liêng. Bởi vậy, các con hãy thận trọng, đừng bao giờ tưởng mình là người đặc biệt, riêng rẽ với chúng sanh".

HÃY THEO ÁNH SÁNG

Huyền Thanh Nhạn
(Bài đăng lại)

Sau trên hai mươi năm xa cách, khi lần chót tôi đi tu nghiệp về cách dạy Anh Văn Sinh Ngữ hai, tôi gặp lại một bạn học cũ của tôi khi hai đứa cùng theo học Miami University tại Oxford, tiểu bang Ohio. Lúc đó tôi đã để ý và tất cả lớp đều để ý đến thái độ của cô L., buồn, ít cởi mở, và mặt lúc nào cũng như có việc gì lo nghĩ, và không bao giờ tâm sự với bất cứ ai. Chúng tôi gọi đùa L. là "The Ugly American", nhưng thật sự cô đẹp như các thiếu nữ trong tuổi vừa hơn hai mươi và rất hiền.

Lần này khi nhìn ra tôi, L. mừng rỡ và thăm hỏi lảng xãng. Khi biết tôi đang nghiên cứu Siêu Hình và biết được các dịch vụ của Hội để giúp người, L. sáng mắt lên, tỏ vẻ rất thích thú. Được biết tôi có thì giờ rảnh để hàn huyên, L. tỏ ý muốn tâm tình với tôi. Tôi đề nghị cùng ăn trưa tại một quán nhỏ ở Bolsa. L. kể lại:

Hè năm đó(1970), N. rời Mỹ, tôi được chấp thuận dạy Anh Văn tại trường trung học ở Cleveland, Ohio. Trường đó tọa lạc gần bờ hồ Erie. Mặt đất cách mặt nước trên năm mươi bộ. Tôi đã đứng trên bờ cái vực đó, sẵn sàng nhảy xuống để kết liễu cái niên thiếu khổ sở của tôi. Tức thì có cánh tay lực lưỡng đã đẩy lui tôi xa bờ hồ và xoay tròn tôi lại để đối diện với một linh mục già, gầy, đang bình tĩnh hỏi tôi: "Tại sao con lại muốn hủy mình?".

Tôi chán nhất là phải tâm sự với các linh mục. Nhưng nhìn nét mặt hiền hậu của ông ta, cặp mắt sáng, lòng ưu ái, nên tôi nghĩ rằng có thể vị này sẽ để ý đến việc của tôi. Tôi thật tình kể hết ngành ngọn cho ông nghe:

Bắt đầu sau mùa thu năm 1967, tôi cảm nhận sự có mặt của một người nào đó trong phòng của tôi. Khi là một thanh niên lạ ngồi trên ghế và hỏi tôi làm gì trong phòng của anh ta. Khi thì những mẫu máy bay trên bàn lại bị ném trúng đầu tôi. Tôi có kể lại cho ba mẹ nghe thì họ không tin, mặc dù ba mẹ tôi biết rằng con trai của chủ nhà trước đã đột ngột chết trong phòng tôi đang chiếm. Mẹ tôi đề nghị tôi nên gặp vị linh mục của trường học để được giảng giải và trấn an.

Tôi đã bị ông linh mục trẻ đó mắng cho nên thân, bảo rằng vì tôi hư đốn như thế nào cho nên mới quyến rũ ma quỷ theo bên mình. Sự giúp đỡ của ông ta là phạt cho bao nhiêu chuỗi kinh phải đọc hằng đêm, với phải hằng cầu nguyện. Các hiện tượng vẫn tiếp tục, làm tinh thần tôi trở nên vô cùng khủng hoảng. Tôi không dám kể lại cho bất cứ một ai. Tôi lại càng chắc chắn rằng chính sự xấu xa của lòng tôi đã mang tai họa đó đến. Tôi không còn cách nào hơn là thoát khỏi cái địa ngục đó bằng cách hủy thân mình, trả lại cho ác quỷ cái mạng sống mà nó đang theo dõi.

Trong lúc kể chuyện tôi đã nhìn thật rõ cái mặt của vị linh mục, của con người duy nhất chịu khó theo dõi câu chuyện mà không chế nhạo, mà không đổ lỗi cho cái xấu chất chứa trong lòng tôi. Sau cùng người mới nói:

"Cha đã là linh mục từ bao lâu nay cho nên Cha biết chắc rằng ngoài đời sống ở trái đất này, nhất định phải có một thế giới mà chúng ta không hiểu rõ. Cái vong linh đang khuấy phá con là một vong linh chưa

biết được rằng mình đã chết nên nó chỉ tìm cách chiếm lại cái sở hữu của nó thôi. Con nên nhẹ nhàng khuyên nó nên đi theo ánh sáng và trong ba ngày nó sẽ đi ngay".

Tôi gật đầu cảm ơn: "Cha đã cứu con". Nhìn lên thì ông đã đi xa về phía nhà nguyện của khu vực đó. Tôi còn nghe được tiếng nói như nói với tôi rằng: "Hãy đi về Ánh Sáng". Tôi về nhà làm y như lời ông dạy. Quả thật, ba ngày sau đó các sự xuất hiện chấm dứt. Tôi bình tĩnh trở lại và thấy còn vui sống.

Bốn năm sau đó, tôi có dịp đến nhà nguyện đó. Trên tường phòng khách có treo ảnh của vị linh mục đã cứu tôi và cả linh hồn tôi. Cái bia dưới khuôn hình có ghi rõ: "Sinh: 1855, Chết: 1930".

L. yên lặng, đưa tách cà phê lên môi, mắt đăm chiêu. Sau cùng L. hỏi tôi cảm nghĩ thế nào. Rồi cô ta tiếp tục không đợi tôi trả lời:

"Tôi đã thay đổi hẳn, tôi tự nhận thấy tôi để nhiều ngày giờ hơn để học hỏi, để suy nghĩ về bao nhiêu chuyện xảy ra ở tại thế gian này, tôi đã thay đổi cách nhìn đời, thay đổi cách sống. Tôi nhận ra rằng con quỷ đáng ngại nhất là sự sợ hãi trong con

người. Tôi đã học được rằng Thượng Đế của chúng ta là Thượng Đế của tình thương. Tôi vô cùng cảm phục cái từ bi của Người và nhất là cái uy quyền vô cùng của Người mỗi khi tôi nhớ tới cái ngày mà ông tu sỹ già đã cứu vớt được hai linh hồn chỉ trong một nghĩa cử. Tôi thấy cần phải học nhiều lắm. Như Shakespear có nói: "Còn biết bao nhiêu chuyện dưới đất và trên trời không thể nghĩ bàn với các triết thuyết của con người thế gian."

Đứng dậy ra về, L. mở bóp trao tôi một danh thiếp. Tôi bảo: "Tôi có địa chỉ của L. rồi, cả số điện thoại". L. nói: "Đây là một nơi khác. Nơi tôi làm việc trong lúc rảnh rỗi. Chỉ là một nhóm nhỏ thôi, gồm những người có kinh nghiệm như tôi về thế giới bên kia. Chúng tôi đang cố gắng rút các kinh nghiệm để học sống như thế nào cho đúng với ý trên, đúng với lời dạy của vị tu sỹ già; "Hãy đi về với Ánh Sáng."

Tôi nhìn vào tấm thiếp. Danh hiệu của nhóm nghiên cứu có cái tên ngộ nghĩnh: "GO TO THE LIGHT!" Đúng cái câu mà vị linh mục đã quay đầu lại nói với L. trước khi mất dạng.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

PERSONALITY...BẢN CHẤT CON NGƯỜI

"God does not ask us to change, He only ask us to throw away the bad traits and keep what is good inside of us." TL

"Thầy không yêu cầu các con thay đổi, mà chỉ là bỏ bớt đi những khuyết điểm và giữ lại những ưu điểm trong con."

PATIENCE...SỰ KIÊN NHẪN

"Don't swim across rushing river, be patient & wait for the seasons to change when rushing river turns to streaming creek then walk across." TL

"Đừng ráng bơi qua giòng sông khi nó đang chảy xiết. Hãy kiên nhẫn đợi cho mùa mưa qua đi. Khi con sông này không còn là 1 con sông giận giữ và nước cạn còn lại như con suối nhỏ. Lúc đó không cần bơi, không cần dò, mà chỉ lội qua là đến bờ."

SỐNG NHƯ THỂ NÀO?

Wilfred Brangdon (From Etheric Plane)

Dịch Giả: Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhạn

(Bài đăng lại)

Con người thấp nhất, thấp trong cái nghĩa có trí thông minh bị giới hạn, vẫn là ông hoàng của Tạo Hóa nếu so sánh với loài thú ngu đần. Phần đông chúng ta có khả năng lựa chọn, tìm cái tiện nghi cho thân xác.

Ta lại có khả năng tưởng tượng để tìm các thích thú mới, ta luôn luôn được thúc đẩy tạo ra những dụng cụ để phục vụ cho cái sung sướng xác thân, để hưởng nhiều mà lao lực ít. Đó là cách để cho con người tiến lên các bậc cao hơn. Người lạc hậu là cha của bậc trí thức.

Thân thể là một cái sáng tạo mới cho linh hồn mỗi khi linh hồn chuyển kiếp; cá nhân chỉ là một, từ đời này sang đời khác.

Linh hồn không thay đổi, chỉ tiến hóa theo luật định. Có người không tin sự nối tiếp của linh hồn, cho rằng sự sống bắt đầu từ sự sanh ra và kết thúc bằng cái chết. Chỉ vì tin như vậy mà đã phí bao nhiêu công sức, có khi sai hướng, để đạt được vui sướng trần gian. Linh hồn thì biết cái nhu cầu phải tiến lên mãi cho nên chỉ an bình khi nào thân xác chứa nó hiểu ra rõ cái luật đó.

Lại có nhiều người qua sự giảng dạy của các tôn giáo tin chắc chắn rằng họ sẽ được thưởng gấp bội về những cái khổ cực họ trải qua ở trần ai. Họ tưởng có một nơi khác, một hành tinh khác hơn quả địa cầu này, và ở đó có một nơi gọi là thiên đàng. Nơi đó đầy những ân phước đợi họ đến để mà ban thưởng. Họ lại tin rằng người kém đạo đức sẽ không được các phần thưởng

đó mà lại còn đòi sa vào hỏa ngục để bị hành hạ và đền tội. Thêm vào đó còn có một hạng người nữa không hy vọng có sự sống tiếp nối sau khi thân xác bị hủy diệt. Hạng người này chỉ thích nghi với đời sống thế gian thôi. Xin đừng hiểu rằng tôn giáo luôn luôn cản trở sự thích nghi vào đời sống mới. Tôi không nói tôn giáo mà tôi chỉ nói những người dẫn dắt tinh thần nằm trong các tổ-chức tôn giáo đã thiếu hiểu biết nên đã cản trở không ít cái đà tiến hóa của một số người thiếu ý chí, thiếu trí suy nghĩ.

Nhân sanh nào từ chối không công nhận cái luật quản lý vũ trụ trong một trật tự hoàn hảo lại sẽ không thấy được, không công nhận bằng chứng có một khối cai quản cao siêu mà ta chỉ có gọi là Thượng Đế.

Khi đã chấp nhận luật tiến hóa qua luân-hồi thì rất dễ dàng để hiểu tại sao có lắm khác biệt giữa người với người, có một người có một sự hiểu biết mà đã không qua sự giáo dục ở các trường. Người ta nói rằng đó là những linh hồn "già dặn". Họ không bị thắc mắc, họ không mơ hồ trong sự giải đáp các bài toán của sự sống. Họ là những linh hồn già cỗi, hay đúng hơn nên nói là: già cỗi hơn, vì chúng ta đây, ai ai cũng đã già vì đã sống rồi không biết bao nhiêu kiếp.

Cái khác nhau là có người tiến bộ, có người không, có người nhanh, có người chậm. Những người không tiến bộ trong kế tiếp họ cũng không lùi. Họ chỉ sống

với những ngày trống rỗng, không ý muốn học hỏi, hoặc làm một việc gì cần sự hoạt động của trí óc, để trí óc được huấn luyện và mở mang.

Những người chết trẻ, những vong linh đó chỉ muốn đầu thai để có lại cảm giác thể gian, chứ không phải để học nữa và tiến bộ trong sự hiểu biết. Họ sẽ làm như vậy trong nhiều kiếp cho đến khi nào nó mệt mỏi và nhàm chán cái đời sống gần như của cầm thú, cho đến khi nào nó ước mong đạt được một cái gì cao cả hơn. Thế là nó sẽ có một sự thử thách thật sự về khả năng nó có kiểm soát được sự thèm khát của thân xác vật chất, về khả năng nó có thể ở lâu hơn trong giới vong linh để học thêm và trau dồi trí tuệ để cho sự đầu thai kế tiếp là một bước đi tới.

Tại đây, chúng tôi không bị xao lãng vì nhu cầu làm ra tiền, không bị bắt buộc phải làm việc để được có một chỗ đứng trong xã hội, để được có một địa vị trần gian. Tại đây, chúng tôi chỉ cần muốn là được. Chỉ cần chúng tôi đủ ý lực để làm như vậy. Chúng tôi là hiện thân của tâm linh. Tâm Linh chúng tôi thế nào chúng tôi là thế ấy, không thể giả bộ, không thể gạt gẫm. Thân thể chúng tôi là phản ánh của các sự thèm muốn của chúng tôi. Những người theo chúng tôi, cùng hoạt động với chúng tôi là những người cùng một ý với chúng tôi. Người ích kỷ không thể đánh lừa kẻ khác, vì tư tưởng ở đây theo luật thần giao cách cảm, người ta có thể thấy được chúng nó nữa kia (thought forms). Người giả dối khoe khoang, kẻ lừa gạt thấy mà tội nghiệp khi họ làm ra vẻ như là họ không phải vậy. Sớm muộn gì họ cũng sẽ hiểu như vậy, rồi họ sẽ tìm đến với những người đã học được rằng tốt hơn là nên thật thà.

Tự nhiên là ở đây cũng có nhiều nhóm trong cái có thể gọi là xã hội, có những nhóm phục vụ các lý tưởng của đời sống.

Những người đã phát triển trí óc khá nhờ nhiều lần chuyển kiếp sẽ tìm và gặp các vong linh giống họ tại đây để cộng tác và giúp đời. Nhiều vong linh giản dị và thiện lành hy sinh mình để phục vụ kẻ khác, như là trong giới các phụ nữ, họ lại tự nhiên chú trọng đến trẻ con. Các em tương đối chết rất nhiều mặc dù các tiên tri rất khả quan về khoa sản sóc nhi đồng. Các vong linh non dại đó không có một cái gì để nhớ trong kiếp vừa qua cho nên cần được hướng dẫn đặc biệt.

Còn một giới thanh nhẹ nữa là giới Tâm Linh mà tôi không đủ thẩm quyền để nói, vì chưa đủ trình độ đến đó cùng với các bậc Thầy của chúng ta. Tôi chỉ biết rằng rất nhiều vị đã ở giới Tâm Linh lại trở xuống với chúng tôi, mượn cái xác etheric của giới này trong vài năm, rồi lại đầu thai vào một xác phàm với mục đích mang lại cho trần gian một vài phát minh khoa học hữu ích, hoặc đem cái chân lý khoa học đến với chúng sanh, hoặc đem lại cho thế gian những sản phẩm nghệ thuật hay văn chương cho các thế hệ sau được dồi dào hơn. Cũng lại có những triết gia từ giới cao này trở lại thế gian để dạy và đề tỏ chức cách suy nghĩ mới cho trần gian.

Có rất nhiều vị, vừa ở giới vong linh, vừa ở giới Tâm Linh rất muốn ban bố cho chúng sanh sự sáng suốt và sáng tạo của tâm trí họ. Trong 75 năm vừa qua, họ phải dừng bước không đến với chúng sanh cũng vì thiên hạ đã dùng những sáng chế, những phát minh, những công dạy dỗ của họ để thỏa mãn tham vọng thay vì để giúp cho giống nòi sống được dễ dàng hơn, sung túc hơn, hạnh phúc hơn. Chúng tôi đang e ngại để nhiều quyền lực vào tay phàm vì phân đông mất tình đồng loại, đã theo sự hướng dẫn của những cá nhân thiếu lương tâm. Chúng tôi thấy sự trở về với chúng sanh trong tình trạng hỗn độn về vật chất này thật là vô ích, cho nên phải chờ đợi, cầu

mong có một phép lạ nào đến với phàm trần và biến chỗ đó thành một chỗ còn có thể chấp nhận được.

Trong thời gian rất ngắn ngủi để chúng ta gửi các thông điệp, chúng tôi không thể giảng giải về các chi tiết của phương pháp đầu thai. Tất cả diễn tiến rất đơn giản nhưng hiện nay, trí phàm chưa hiểu và chưa chấp nhận được. Chúng ta chỉ cần quan sát Tạo-Hóa trong các phép lạ sáng tạo và nối tiếp để hiểu rằng nhân loại cũng được điều khiển bằng những luật đơn giản như vậy. Cái mà chúng sanh cần kiếp học là đời sống này của họ chỉ là một giai đoạn trong nhiều giai đoạn trong quá khứ và trong tương lai dài đằng đẵng. Hàng triệu vong linh đang chờ dịp thuận tiện để đầu thai, để có một cái xác phàm. Phần đông chưa đáng được để trở lại vì họ chưa học được, chưa hiểu được sống là như thế nào thật sự, vì họ chỉ có một ý muốn duy nhất; được một xác phàm để hưởng lại các thú vui vật chất của phàm trần. Tâm trí họ chỉ bận bịu với một ý cứng nhắc: SỐNG, mặc dù không hiểu, không một ý niệm nào về sự cao cả của cái sống. Đó là những người trẻ, những người chết bất đắc kỳ tử, họ còn thèm thân xác, thèm sinh sản. Học bất cứ dịp may nào để trở lại và tiếp sự hưởng thụ. Những vong linh đó không có một điều kiện nào để trở lại, trở lại một cách ý thức và hữu ích, hữu ích cho chính tâm linh họ, hữu ích cho người chung quanh.

Họ là mối nguy cho chính họ và cho xã hội vì họ đang trong trạng thái động loạn của sự thèm khát. Cũng nhờ sự ngứa thai

mà bao nhiêu vong linh phải đợi. Với thời gian họ sẽ có trạng thái tinh thần vững chắc hơn để được dạy dỗ, để được giúp đỡ thay đổi cách suy nghĩ. Trường hợp của tôi như tôi đã nói trong bài mở đầu là trường hợp điển hình của hàng triệu thanh niên bị tàn sát trong thế chiến. Họ cần có thời gian để nhận thức ra rằng nơi đây, giới này, là nơi lý tưởng để chuẩn bị một kiếp sống có ý nghĩa ở trần ai, để có thể nhận thức rằng trần gian là một cái trường để học chứ không phải để hưởng thụ vật chất mà thôi.

Còn biết bao nhiêu chuyện để nói với các bạn, nếu có dịp và nếu có những tai nghe và tìm hiểu. Giờ đây tôi chỉ nhấn mạnh là mọi người xuống thế đều do sự lựa chọn của mình. Họ đã có nhiều kiếp trong quá khứ và vô lượng kiếp trong tương lai.

Tôi nói đây là từ vị trí của tôi ở cõi etheric với cái hiểu biết của chúng tôi về cái luật đang thi hành trong ba cõi của chúng ta mà tôi biết được. Với các sự kiện căn bản đó, tôi thấy hệ thống của sự sống được bày tỏ rất rõ ràng, và thông suốt được điều kiện đang chế ngự chúng ta. Chúng tôi chưa biết cứu cánh cuối cùng là gì. Nhưng qua sự quan sát và học hỏi của chúng tôi ở giới này, chúng tôi đoán là mục tiêu phải rất là cao cả qua khỏi tầm hiểu biết hạn hẹp của chúng tôi. Hy vọng rằng sự tiến hóa không ngừng của các bạn, của chúng tôi, sẽ giúp ta tìm ra cái Chân-Lý đó. Tôi tin rằng chỉ có một việc cản trở sự tiến bộ của chúng ta, đó là thiếu ý chí và thiếu trí suy nghĩ.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

TRY YOUR BEST... TẬN NHẬN LỰC

“Do your best even if you might fail, it’s the effort that is the reward, not the goal.” TL

“Hãy ráng làm hết sức mình, có thể con cũng sẽ thất bại, nhưng kết quả đạt được không phải là phần thưởng. Chính sự nỗ lực của con mới là phần thưởng đáng tự hào.”

EDGAR CAYCE VÀ LUÂN HỒI

(From Etheric Plane)

Dịch thuật: Huỳnh Thanh Nhạn

(Bài đăng lại)

Edgar Cayce (1877-1945) là một người Mỹ theo đạo Tin Lành, làm nghề nhiếp ảnh. Ông được thiên phú một khả năng đặc biệt: tự thôi miên mình ngủ, và trong giấc ngủ có thể chẩn đoán bệnh tật của mình và của người khác (dù là ở xa), cho toa, chỉ cách điều trị cực kỳ chính xác và hiệu quả. Ông đã làm việc này trong 43 năm, để lại hơn 30 ngàn bản tốc ký hồ sơ bệnh lý kèm với thư cảm ơn của bệnh nhân đã hết bệnh, và các báo cáo của bác sĩ, tất cả hiện còn lưu trữ tại trụ sở hội A.R.E.(Association for Research and Enlightenment)- Hội do ông sáng lập, và ngày nay đang hoạt động rất mạnh tại Mỹ.

Năm 1919, Arthur Lammers, một ông chủ nhà in giàu có ở Dayton, Ohio, đến gặp Edgar Cayce. Lammers và gia đình không ai bệnh tật gì, ông đến để nhờ Edgar Cayce coi "tử vi" cho mình! Sau buổi "Reading" (người ta gọi những lời nói của Edgar Cayce trong giấc ngủ thôi miên là "Reading"- có thể tạm dịch là "Thần Khẩu"), Lammers vô cùng hứng khởi, ông nói với Cayce: "Cái ý niệm về Chiêm Tinh của chúng ta lâu nay có một điều không ổn. Các ngôi sao không ảnh hưởng đến chúng ta như chúng ta vẫn nghĩ. Chúng ta đã không biết đến một yếu tố vô cùng quan trọng là Luân Hồi(Reincarnation). Anh (Cayce) cho rằng chiêm tinh là sai lầm, và anh đã đưa ra một câu chuyện còn ly kỳ hơn gấp 10 lần luật vận hành của các ngôi sao. Anh nói rằng trước kia tôi đã từng sống trên trái đất này. Anh nói rằng đây là lần xuất hiện thứ ba của tôi trên "quả cầu" này, và tôi vẫn còn giữ một số khuynh

hướng từ kiếp trước, kiếp đó tôi là một nhà tu..." Tưởng cũng nên ghi chú rằng Cayce là người ít học, không biết gì về Chiêm Tinh, Triết Học, Siêu Hình... và lại càng không biết lúc ngủ mình nói những gì, cho nên Lammers mới lập lại cho Cayce nghe sau khi ông đã thức dậy. Sau biến cố này, trong ngôn ngữ của Cayce có thêm từ "Life Reading", tức là soi căn, soi kiếp. Luân Hồi là một ý niệm quá táo bạo, đi ngược lại giáo lý của Đạo Chúa, khiến cho Cayce là một tín đồ thuần thành đâm ra băn khoăn, lo lắng, mặc dù điều này do một năng lực siêu hình tá khẩu ông mà nói, chứ không phải ý của ông.

Sau khi suy gẫm về câu chuyện một thời gian, Cayce bèn đem ra nói với cậu con trai 16 tuổi của mình- Hugh Lynn..... Sau bữa ăn, ông kể cho cậu Hugh Lynn nghe về một loại Thần Khẩu mới, gọi là Soi Kiếp- và về Luân Hồi. Hugh Lynn nói: "Cha chưa bao giờ nói gì về chuyện đó trong lớp học ngày Chúa Nhật. Chuyện đó thật không? Cha có tin không? Chuyện đó có trong Kinh Thánh không?" Cậu hỏi tới tấp, để che giấu cảm giác cay đắng và xấu hổ đang ập đến người cậu, cậu đã quá khổ vì cha cậu là một "đồng tử"; bạn bè của cậu hay hỏi: "Ba mày làm sao vậy? Cái món ba mày làm là gì vậy?" Nhưng giờ đây, còn tệ hơn nữa. Gia đình cậu không còn là người Cơ Đốc Giáo nữa, mà là tà giáo. Mà chẳng được là bọn tà giáo giàu có, nhưng là bọn tà giáo khổ rách áo ôm.

Edgar nói: "Cha cũng không biết cha có tin hay không nữa. Huệ ngôn nói rằng điều đó có thật. Nhiều người tin điều đó.

Nó có vẻ hữu lý. Họ đã hỏi rất nhiều câu. Họ hỏi tại sao Luân Hồi không có trong Cơ Đốc Giáo. Thần Khẩu trả lời rằng nó vẫn có trong Cơ Đốc Giáo buổi mới lập đạo. Có một chi phái Cơ Đốc Giáo gọi là "Gnosticism". Huệ ngôn nói rằng chi phái này là gạch nối các tôn giáo cổ và tôn giáo mới." "Con thấy không?" Edgar cố gắng thuyết phục mình cũng như thuyết phục Hugh Lynn. "Tôn giáo cổ đã tiên tri rằng Chúa Giêsu sẽ xuống thế. Những người xây nên Kim Tự Tháp Ai Cập cũng tiên tri về Ngài." Hugh Lynn nói: "Con chưa bao giờ nghe nói thế."

Edgar giải thích: "Chúng ta đã tìm được mấy cuốn sách nói về vấn đề này. Có một phong trào bên Anh Quốc gọi là "Israel Anh Quốc" được thành lập dựa trên những lời tiên tri ghi trong Kim Tự Tháp." Tuy nhiên, con cũng biết rằng Chúa Giêsu không có ý định lập một tôn giáo mới. Ngài chỉ muốn cải tổ đạo Do Thái, là một trong những tôn giáo cổ thờ Đức Chúa Trời duy nhất." "Cũng như những tôn giáo cổ khác - những tôn giáo ấy gọi là "Mật Giáo". Đạo Do Thái cũng có một giáo lý bí truyền gọi là "Cabala". Người theo học đạo này gọi là "người được khai ngộ", họ là những tu sĩ rất giỏi. Họ học phân mật truyền của đạo, còn dân chúng thì học phần công truyền: họ được dạy cùng một giáo thuyết, cùng một bộ luật về đạo hạnh, nhưng được cắt nghĩa rất đơn giản."

Hugh Lynn nói: "Ngày nay có còn như vậy không? Những vị lãnh đạo giáo hội có tin Luân Hồi hay không?" Edgar đáp: "Không. Thần Khẩu nói rằng khi những nhà lãnh đạo giáo hội buổi ban đầu quyết định rao giảng giáo lý cho mọi người, họ không phân biệt là ai, các ngài đã nhất quyết loại bỏ phần Luân Hồi, vì nó khó giải thích, hơn nữa, lại khó tiêu hóa. Nó làm cho đời sống thêm phức tạp. Nó đòi hỏi một mức độ đạo đức cao hơn nữa."

Người ta phải can đảm lắm mới chịu nỗi sự kiện là cả một đời đau khổ mới chỉ là một bước trên đường về Thiên Đàng." Mặt khác, những người không hiểu rõ về luật Luân Hồi lại dễ dãi nói rằng: "Ồ, tốt quá, ta có nhiều kiếp để sống. Ta không bị tống vào hỏa ngục sau kiếp này. Vậy thì cứ vui chơi cho thỏa thích cái đã." "Bởi vậy, các ngài đã chống lại giáo phái Gnostic, và đã thắng. Điều các ngài làm là đúng, cha nghĩ thế, bởi vì không dẫn dị hóa giáo lý thì không truyền bá rộng rãi được. Nếu giữ nguyên, đạo chỉ thu hẹp trong một nhóm nhỏ, gồm các nhà trí thức và học sinh môn siêu hình."

Hugh Lynn hỏi: "Chúng ta là nhóm đó chăng?" Cha cậu nói: "Có thể là học sinh môn siêu hình, mặc dầu cha không biết gì về môn đó. Cha chưa bao giờ nghe nói đến môn ấy, mãi đến hai tháng trước đây." "Nhưng Thần Khẩu nói rằng không có chi phái nào, hoặc học thuyết nào được phép thành lập qua công cuộc này (chú thích: công cuộc chữa bệnh, soi kiếp... của Edgar Cayce). Huệ ngôn nói rằng chúng ta chỉ được đưa cái gì chúng ta đang có, cho những người đang tìm kiếm nó. Khi cơ duyên đến, chân lý sẽ tự chứng tỏ." "Và việc đầu tiên phải làm - việc quan trọng nhất- là sống với nó trong đời sống của chính chúng ta. Chúng ta không thể dạy chân lý cho kẻ khác trong khi chính chúng ta lại không sống với nó."

"Đó là cách mà Ôn Trên bảo ta phải làm. Trước hết, chúng ta mang chân lý đến cho chính chúng ta, sau đó cho những cá nhân khác, sau nữa cho các nhóm, rồi tới các tầng lớp và quần chúng. Nhưng nó phải luôn luôn được đưa ra như là một tài sản tự nhiên của mọi người."

Hugh Lynn nói: "Con không hiểu chuyện Luân Hồi."

Edgar nói: "Cha cũng không hiểu, nhưng có rất nhiều điều chúng ta tin mà

không hiểu. Cha tin vào những điều Eistein nói về thuyết tương đối, nhưng cha không hiểu. Cha tin vào nguyên tử, nhưng cha không hiểu chúng. Còn con, con có hiểu không?"

"Con không hiểu, nhưng có nhiều người hiểu. Các nhà khoa học hiểu."

"Nhiều người hiểu Luân Hồi. Người Ấn Độ Giáo tin Luân Hồi. Họ hiểu Luân Hồi."

Hugh Lynn in lặng. Edgar nói: "Cha tin rằng chúa Giêsu cũng dạy Luân Hồi."

Ông đứng dậy lấy cuốn Kinh Thánh. Ông nói: "Con hãy nghe đây. Sách thánh John, chương ba, chỗ chúa Giêsu nói với Nicodemus. Ngài bảo Nicodemus rằng chỉ khi nào một người được sinh ra một lần nữa, người ấy mới có thể nhìn thấy nước Trời. Rồi, nơi chương năm sách Matthew, con nhớ không, Chúa Giêsu nói rằng chỉ khi nào một người đạt đến mức độ hoàn hảo? Thỉnh thoảng cũng có người khá tốt để lên Thiên Đàng, nhưng không phải là thường xuyên. Vậy thì nói rằng ta phải sinh ra lần nữa để tiếp tục cố gắng, là bất hợp lý ư?"

Rồi, khi Nicodemus hỏi Ngài những điều ấy xảy ra như thế nào, Ngài nói: "Người là thầy của Israel mà không biết những điều ấy sao?" Nicodemus là một pháp quan của Israel. Ông là một môn đồ của đạo Cabala, cho nên ông phải biết về Luân Hồi."

Hugh Lynn nói: "Tại sao Chúa Giêsu không nói rõ hơn? Tại sao Ngài không bảo các thánh tông đồ rao giảng về Luân Hồi?"

Edgar nói: "Ngài dạy dỗ những người bình thường. Ngài nói rằng Ngài đến không phải để sửa Luật, mà để làm cho Luật được nên trọn vẹn. Thế giới đã ở một thời điểm mà người ta có thể - và phải - ý thức rằng đạo hạnh mang tính chất tinh thần nhiều hơn thể chất, và tình thương

không phải là nhận, hoặc đòi chác, mà là cho. Tất cả những điều này ở trong chương năm sách Matthew." "Nếu con nghiên cứu điều này, con sẽ thấy nó rất hợp với thuyết Luân Hồi - cái ý tưởng rằng chỉ có tinh thần là thật, và tư tưởng xây dựng cho linh hồn nhiều hơn là hành động. Hành động chỉ là những biểu lộ của tư tưởng." "Như vậy, Chúa Giêsu đã ban cho họ cái luật xuất phát từ sự tin tưởng nơi Luân Hồi. Thuyết Luân Hồi quá phức tạp nên người thường không hiểu nổi, bởi vậy Ngài nhấn mạnh vào chính bản thân Ngài - là một tấm gương về đời sống hoàn hảo." "Không có gì mù mờ trong lời Chúa dạy: chỉ có một linh hồn hoàn hảo mới có thể lên Thiên Đàng. Chỉ có một mình Chúa Giê Su là hoàn hảo." "Nhưng Cơ Đốc Giáo dần dần cho phép người ta nghĩ rằng Chúa Giêsu là một lý tưởng không thể đạt được. Ngày nay không còn ai nghĩ rằng cần phải giống Chúa Giêsu mới được lên Thiên Đàng. Nhưng chính Ngài đã bảo rằng phải giống như Ngài mới được lên Thiên Đàng."

Hugh Lynn nói: "Đâu phải lỗi tòa thánh khi người ta không phải là những con chiên ngoan đạo?"

Edgar lật những trang Kinh Thánh. "Đây là chương 9 của sách John, đoạn nói Ngài chữa lành cho người mù từ lúc lọt lòng mẹ. Con hãy nhớ kỹ, người này mù khi mới sinh ra. Và các tông đồ hỏi Ngài rằng: 'Thưa Thầy, ai đã phạm tội, người này, hay cha mẹ y, khiến cho y bị mù từ lúc lọt lòng mẹ? Vậy thì, vì y bị mù từ lúc lọt lòng mẹ, làm sao tội lỗi của y có thể khiến cho y bị mù, trừ khi tội ấy có từ kiếp khác?' Điều này không chứng tỏ được rằng các tông đồ đã quen với luật Luân Hồi nhân quả rồi chăng?"

"Và đây nữa, trong chương 17 sách Matthew, sau khi một đám mây sáng hiện ra, và có tiếng nói trong mây: 'Đây là con

traì yêu quý của ta...” Chúa Giêsu bèn dặn các tông đồ đừng tiết lộ những gì họ đã thấy “cho đến khi con của người từ người chết trỗi dậy.” Và các tông đồ hỏi ngài: “Tại sao các thầy tư tế lại bảo rằng Elias phải tới trước tiên?” Và chúa Giêsu trả lời họ rằng: “Elias thật vậy, sẽ tới trước tiên, và sửa sang mọi sự. Nhưng ta nói cùng các người, rằng Elias đã tới rồi mà họ không nhận ra người, nhưng họ lại muốn làm gì đối với người thì làm. Cũng vậy, con của người cũng sẽ đau đớn vì họ.” Các tông đồ liền hiểu rằng Ngài nói với họ về John Baptist.”

"Vậy thì tại sao các tông đồ hiểu rằng Ngài nói với họ về John Baptist, nếu như họ không hiểu rằng John Baptist là hóa thân của Elias? Hugh Lynn nói: "Toàn là chuyện gắn ghép gượng gạo. Ai cũng có thể đem Kinh Thánh ra để chứng minh bất cứ điều gì mình muốn. Chính Cha cũng đã từng nói như vậy."

"Được, hãy nghe đoạn này trong sách Khải Huyền, chương 13, câu thứ 10: “Người nào giết bằng gươm sẽ chết vì gươm. Đây là lòng nhẫn nại và đức tin của bậc Thánh.” Không phải người nào cầm gươm giết người cũng sẽ bị chết vì gươm - trong cùng một kiếp. Và lòng nhẫn nại và đức tin của bậc thánh là gì nếu không phải là một sự hiểu biết vượt khỏi sự hiểu biết của loài người, và để cho luật công bằng của Chúa xét xử?..."

Hugh Lynn hỏi: "Cha đã tìm ra vì sao cha có cái khả năng tâm linh này không?" (Chú thích: khả năng làm Đồng tử nói huệ khẩu).

Cha cậu đưa cho cậu coi bản tốc ký ghi lại những lời ông nói trong giấc ngủ thôi miên về những tiền kiếp của mình. Trong những kiếp trước, đã có lần ông đạt đến một trình độ cao về phát triển linh hồn, nhưng sau đó bị tuột xuống qua nhiều kiếp khác. Kiếp hiện tại này là một cơ hội để

ông chuộc lại một số lỗi lầm. Kiếp này là kiếp quyết định: Ông Trên có ý ban cho ông một sự cảm dỗ to lớn, đồng thời một cơ hội tương đương để làm việc thiện. Trong một tiền kiếp, ông đã bị thương trong một trận đánh và bị bỏ mặc trên bãi chiến trường vì tưởng ông đã chết. Ông còn sống mấy ngày, tinh táo và cực kỳ đau đớn. Không cử động được, không có cách gì tự cứu mình, ông chỉ còn tinh thần để dùng làm vũ khí chống lại nỗi đau đớn của mình. Ngay lúc trước khi tắt thở, ông đã cố gắng nâng được tinh thần của mình vượt lên thể xác và nỗi đau đớn của nó. Bởi vì không có một thành tựu nào, dù tốt hay xấu, mà bị mất đi, khả năng áp chế được thể xác và những cảm giác của nó trở thành một nét trong cá tính của ông. Cái đó giờ đây được dùng để thử thách con người của Cayce. Nếu dùng nó làm điều lành, nó sẽ nâng ông trở lại trình độ tâm linh mà đã có lần ông đạt được trong tiền kiếp. Nếu dùng nó làm điều ích kỷ, phục vụ những mục tiêu vật chất, nó sẽ chìm ông xuống tận đáy loài người. ..

Hugh Lynn vẫn hoài nghi. Đối với cậu, những điều cha cậu nói sặc mùi thần bí, mà cậu vẫn gắn liền chuyện thần bí với bọn thầy bói bịp bợm, hay những bà già mê chuyện thông thần, và những gã Ấn Độ quán khăn gập mình dòm những quả cầu pha lê. Tuy nhiên, sự hữu lý của thuyết Luân Hồi cũng đập vào tâm tư cậu, và mặc dù vẫn hoài nghi, thuyết ấy đã làm đời cậu thay đổi. Khi cậu thấy một người lỗ mãng, hay vụng về, hay tàn tật, cậu liền nghĩ đến luật Nhân Quả. Thái độ của cậu đối với những người đó bị ảnh hưởng bởi ý nghĩ rằng những người đó đang trả nghiệp, và vì vậy, cậu phải giúp đỡ và khuyến khích họ. Bỗng dưng cậu nhận ra rằng mình hiểu và muốn giúp đỡ người bất hạnh và tàn tật.

THƯỢNG ĐẾ

Minh Tế

*Khiêm Học Tử phỏng vấn- Trích từ Nội San Đặc Biệt HNCHB 12/2000
(Bài đăng lại)*

Có Thượng Đế hay không? Thượng Đế tạo ra con người để làm gì? Nếu con người là tác phẩm của Thượng Đế thì tại sao Thượng Đế lại buộc con người phải qua những thử thách để làm gì?

Có nhiều tôn giáo cố gắng giải thích Thượng Đế để thỏa mãn trí tò mò của con người, nhưng tất cả chỉ là lý thuyết hoài công. Nói đến "Nguyên nhân ban đầu" thì lại có câu hỏi: "Ai? Cái gì sinh ra nguyên nhân ban đầu đó?" Vũ trụ quá kỳ diệu, vượt quá sức tưởng tượng của con người cho nên đầu óc con người không thể nghĩ cho rốt ráo được. Đặt thuyết ra là trật, mô tả là trật.

Đức Phật không hề giải thích về Thượng Đế. Trước câu hỏi của đệ tử: "Cái khổ đến từ đâu?" Ngài đáp: "Chúng ta như người đang bị trúng mũi tên thuốc độc. Đó là lúc lo chạy chữa để thuốc độc khỏi thâm nguy, chứ không phải là lúc đặt câu hỏi: "Mũi tên từ đâu tới? Tại sao lại bắn?" Kinh Pháp Hoa thì ví con người như trẻ con chơi ở trong một ngôi nhà đang bị cháy. Sẽ không có thì giờ nói sự thật cho nó hiểu mà phải nói: "Bên ngoài có nhiều

bánh kẹo lắm, ra mà ăn" để dụ đứa bé tham lam chạy ra ngoài, và nhờ đó khỏi bị chết cháy.

Chúng ta không bàn tới "Nguyên nhân ban đầu" và "Tại sao lại tạo ra con người?" Vì đó là chuyện "Bất khả luận bàn," đó là bí mật của trời đất, đầu óc con người không thể hiểu thấu cơ năng của vũ trụ. Chúng ta chỉ biết Thượng Đế là Chân Lý, và chúng ta chỉ biết chắc một điều: đó là thân phận chúng ta như thể một người bưng mắt dây thì thấy mình trên con tàu đang chạy, không biết tàu khởi hành ở ga nào, và sẽ dừng ở ga nào. Chúng ta chỉ biết chắc là mình đang hiện hữu, đang chịu khổ, cũng như Đức Phật đã từng nói: "Hữu thân, hữu khổ."

Sinh hoạt của chúng ta cho chúng ta biết là có những Đấng trong thế giới vô hình sẵn sàng cứu khổ con người trong thế giới hữu hình. Chúng ta cố gắng theo lời chỉ dạy của những Đấng ấy để làm vơi nỗi khổ của mình và giúp người khác làm như vậy, chứ chúng ta không đổ thừa nỗi khổ của con người cho Đấng Sáng Tạo.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

GOOD DEEDS...CÔNG ĐỨC

When you give (good deeds) the more you will get back. When you keep, don't give, you will never received... " TL

"Càng trao ra sẽ càng nhận lại được nhiều. Càng giữ cho mình, con sẽ chẳng bao giờ nhận được gì."

CHÂN NGÔN

Minh Tế biên soạn
(Bài đăng lại)

Chân Ngôn hay Thần Chú giữ một địa vị quan trọng trong các phương pháp công phu, thiền định của các Tông Phái Mật Tông. Ngay cả các tông phái Hiển Giáo cũng đều trì chú ngay cả trong những lúc ăn, uống, làm vệ sinh cá nhân, rửa tay, súc miệng, tắm, rửa... Các Chân Ngôn như Đại Bi, Thập Chú, Lăng Nghiêm cùng các tiểu chú khác do chính Đức Thích Ca tuyên đọc và được chép lại trong các kinh điển thuộc Đà ra ni tạng hay Phật Giáo bộ. Ngôn ngữ Đức Phật đã dùng là tiếng Sanscrit (Bắc Phạn), là một thứ cổ tự được một số nhà ngôn ngữ học xem là nguồn gốc của mọi thứ tiếng nói trên thế giới. Thần Chú hay Chân Ngôn thường được dịch âm từ nguyên văn Bắc Phạn nhưng không dịch nghĩa hay chú thích như kinh kệ Hiển giáo.

Chân Ngôn là thệ nguyện trợ giúp chúng sanh của chư Phật. Chân Ngôn còn được hiểu là những âm thanh linh thiêng biểu tượng pháp thân của Đức Đại Nhật. Quan điểm này có những điểm tương đồng với những lời trong Cựu Ước: Vũ trụ được khởi nguyên bằng lời nói (the word) và lời nói ấy là Thượng Đế...

Các tông phái Mật Tông tin rằng khi tụng thần chú thì Mật khẩu của hành giả tương tức, tương nhập với Mật khẩu của Đức Đại Nhật Như Lai, thể nhập vào những đại nguyện của các Ngài, nhờ đó sẽ bùng nổ tâm thức của mình. Phương pháp trì chú cũng cần được phối hợp với ấn quyết và quán tưởng theo nghi thức Tam Mật, có nghĩa là lời nói, hành động, và ý nghĩ của chúng sanh hiệp làm một với

Thân, Ngữ, và Ý của Đức Đại Nhật Như Lai.

Ngoài việc giúp hành giả đạt cứu cánh giác ngộ, Chân Ngôn còn là phương tiện giúp cho người tu vượt qua những khó khăn bằng những thần biến siêu diệu. Một bài thần chú là một thứ công thức bằng lời dùng để cầu nguyện với Bề Trên, Đà ra ni có nghĩa là tổng trì, tức là gìn giữ tất cả điều lành, Bồ Đề Tâm cho đến khi thành Phật. Đà ra ni còn có nghĩa nâng giá, che lấp những mầm móng xấu (giá có nghĩa chặn đứng) những ác niệm không cho khởi lên. Theo ý nghĩa này Đà ra ni là một trợ lực giúp người tu vượt qua mọi chướng ngại trên đường đạo. Đà ra ni đồng nghĩa với công thức huyền thuật (magic formula) vì khi sử dụng hành giả có thể sai khiến những luồng thần lực hay các bậc thần linh trong vũ trụ giúp thành tựu những mong cầu của thế gian, áp đảo các tai họa do thiên nhiên đưa đến, biểu diễn những việc thần biến, tiên đoán những việc sắp xảy ra, sở đắc các phép thần thông.

Do đó chúng ta thấy có những truyền thuyết cho rằng năng lực huyền bí của thần chú có thể áp đảo chế ngự người, vật, thế giới hữu hình hay vô hình. Theo truyền thuyết ngài Milerepa, học trò của Marpa (tông phái Đại Thủ Ấn của Tổ sư Tilopa) đã từng dùng thần chú để tạo thành mưa đá tàn sát kẻ thù.

Tuy nhiên trên bình diện này lợi ích của Chân Ngôn có giá trị như một phương tiện dẫn dụ thế gian chứ không phải là cứu cánh.

Chú vốn là mật ngữ, lời nói bí mật. Và đã là bí mật thì không làm sao giải thích được nghĩa lý. Tuy nhiên cũng có vài câu chú cũng có thể suy đoán một cách thô sơ ý nghĩa của một số chữ. Câu chú được nhiều người biết đến là câu Quan Âm linh cảm chân ngôn gồm 6 mẫu âm được phổ theo tiếng Việt là: *Úm Mani Pad me Hum* hoặc *Úm Mani Bát Di Hồng*. Câu chú này, tương truyền do Đức Quán Thế Âm tuyên thuyết, hết sức phổ thông tại Tây Tạng được sử dụng khắp nơi, từ hang cùng ngõ hẻm cho đến những tu viện, đền đài uy nghi.

Úm do âm từ chữ Aum mà ra, có khi chuyển thành Om hoặc Ân, là tổng hợp của mọi âm thanh. Aum khởi đầu bằng chủng tự (seed syllable). A được xem là nguyên gốc của mọi sự, biểu tượng cho Pháp Thân của Đức Đại Nhật Như Lai. Hành giả Tây Tạng tin rằng chỉ cần niệm âm thanh này không thôi cũng có thể đánh thức được Phật tánh trong tâm và đạt đến Giác Ngộ.

Mani là viên ngọc quý, một báu vật tượng trưng cho Chân Như, cho sự giải thoát.

Padme là đóa hoa sen, biểu tượng cho Đạo pháp nhờ đó mà Chân Lý được tìm thấy.

Hum cũng không có ý nghĩa như Úm, là chữ tiêu biểu cho Ngài Kim Cang Tát Đỏa. Chữ này tượng trưng cho cái bất tận nằm trong cái hữu tận, ví như Phật tánh bất hoại nằm trong thân xác hữu hoại. Cũng như chữ Úm, âm thanh chữ Hum cũng có khả năng khơi dậy sự Giác Ngộ chân lý bằng trực giác.

Có nhiều người chủ trương chẳng cần phải nhọc công phân tích, tìm hiểu về cơ cấu hoạt động của Thần Chú làm gì vì đời sống quá ngắn ngủi. Đức Phật có khuyên chúng ta thay vì bỏ thời giờ để tìm hiểu tại sao, thì hãy dùng nó để chứng nghiệm xem

nó là gì. Cũng như chúng ta đang sử dụng điện năng mà có mấy ai hiểu rõ về điện!

Theo Ấn Độ giáo và Phật Giáo thì Thần Chú (Mantra) là sự hiển lộ của những âm thanh linh thiêng (shabda) hoạt động qua sự rung chuyển của âm thanh trong không gian. Chân Ngôn được xem là thánh ngữ của các bậc đắc đạo tượng trưng cho chân lý vĩnh cửu mà âm thanh, tiết điệu có tác động sâu xa và chuyển hóa mọi đối tượng.

Tiếng Phạn ở Ấn Độ là Pháp Nhĩ Bản Hữu vì khi thế giới mới sơ thành, do trời Phạm Thiên truyền nói, không đồng văn tự với văn tự của người phàm. Chữ Tây Tạng cũng do gốc ở chữ Phạn mà ra nên cũng có thần dụng!

Tuy nhiên sự siêu diệu của Thần Chú không thể nào giải thích bằng những rung động vật lý mà chỉ có thể hiểu bằng trình độ tâm linh. Những chủng tự như Hum, Ram, Yam, Kham có cùng chữ M sau chót không lẽ mang đến hết kết quả hoàn toàn khác nhau? Như vậy công hiệu của Thần Chú tùy thuộc theo cách phát âm hay do tâm thức của hành giả? Phải chăng âm thanh câu chú thật ra chỉ là biểu tượng của năng lực tiềm ẩn mà ý muốn trong tâm thức hành giả mới là yếu tố chánh mang đến sự linh nghiệm!

BẤT CÔNG

Anh Cố Vấn HTLH

Khiêm Học Từ phỏng vấn năm 1998

(Bài đăng lại)

Thượng Đế có bất công với chúng sinh không? Câu hỏi này muốn nói về những bất bình đẳng mà chúng ta thường thấy trong nhân gian. Có người suốt đời may mắn, có kẻ chỉ thấy toàn điều bất hạnh, có nước giàu tài nguyên, thời tiết lại thuận hòa, có nước thì cần cỗi, điều kiện khí hậu khắc nghiệt.

Tại sao Đấng Chí Tôn không ban phát ơn huệ đồng đều? Ta sẽ không trách cứ Bề Trên nếu ta hiểu được việc xuống trần này để lãnh một vai trò trong một hoàn cảnh nào đó là sự tự nguyện của tâm linh ta chứ Bề Trên không xếp đặt một cách thiên vị gì cả.

Xuống trần càng gặp nghịch cảnh, càng bị hoạn nạn tức là nhận lãnh những bài học thật khó, nếu sống còn qua đời đó mà không phạm qui luật "làm lành lánh dữ" thì đã vượt qua thử thách khó khăn, xứng đáng được trở về gần Thượng Đế hơn. Nói cụ thể, các linh hồn xuống trần theo luân hồi cũng như các tân binh vượt qua các đoạn đường chiến binh có nhiều trạm. Nếu anh nào chọn trạm dễ trước thì cũng được, nhưng về sau anh cũng phải qua những trạm khó mà anh còn thiếu. Anh nào vượt thành công những trạm khó rồi thì khúc sau sẽ nhẹ nhàng vì chỉ còn những trạm dễ. Dĩ nhiên không thể bỏ sót một trạm nào, nếu không sẽ chẳng bao giờ "tốt nghiệp".

Ta cứ nhìn những người què quặt từ bẩm sinh, có khi sống suốt cuộc đời trong nghèo khổ, trong sự thương xót hoặc ghê tởm của tha nhân, thế mà họ vẫn sống, vẫn tranh đấu với những bất hạnh. Ta có biết

đâu họ đang học những bài học thật khó mà linh hồn họ đã lựa chọn cho "trạm" đời này. Có kẻ được những điều kiện thuận lợi ngay từ thuở lọt lòng, gia đình giàu có, thân thể khỏe mạnh, lớn lên có tiền với danh vọng, vợ đẹp con khôn, được mọi người khen là có số "đề bọc điều". Thật ra kẻ ấy đang học qua một bài học dễ, thế thôi. Người đang học bài học khó mà xử dụng Bi, Trí, Dũng đúng mức để xoay hoàn cảnh nhẹ thì được bớt phần Trả Nghiệp. Kẻ có bài học dễ mà trong cuộc đời làm điều xằng bậy thì gánh nặng thêm phần Tạo Nghiệp.

Ví dụ người học bài học khó mà chế ngự được hoàn cảnh như là Helen Keller, sinh ra đã mù, câm và điếc mà nhờ sự phấn đấu phi thường đã trở thành một tác giả và diễn giả nổi tiếng thế giới. Còn ví dụ người học được bài học dễ mà đi sai đường để lãnh quả thì vô số trước mắt chúng ta.

BÓI TOÁN

*Người phỏng vấn: Khiêm Học Tử
Người Trả Lời: Anh Cố Vấn Hội
(Bài đăng lại)*

Nhà huyền bí thường bói toán và tiếp xúc với cõi vô hình nên bị chỉ trích là gieo rắc mê tín dị đoan vì những hoạt động này. Xin hỏi thẳng: Bói toán có đúng không?

Không giống những kẻ lừa dối bá tánh, dựa vào những tâm lý để đoán mò, bói toán thuộc bộ môn siêu hình là biểu hiện một Thần Thông thật sự. Xin nói ngay, đó chỉ là một phương tiện hành đạo. Thần linh hỗ trợ cho người xem bói nói đúng quá khứ và tương lai của người coi bói, cốt ý là để đưa đạo đến cho người.

Nói giản dị, coi bói càng đúng, càng tin những lời khuyên, càng tu sửa. Từ việc coi bói đến việc thức tỉnh, thay đổi cả một nếp sống thì thử hỏi có phương pháp nào cho người bình dân nghe theo mà hiệu quả như vậy không?

Đối với người thành tâm đi coi bói vì đang ở trong tình trạng tâm trí đau khổ cạn cùng thì thường được coi đúng, mạch bảo rõ, gọi là được "hộ độ". Đó là vì Thần Linh ra tay giúp xoa dịu sự đau khổ. Thầy bói linh ứng thì người ấy sẽ tin vào đạo, sẽ chịu nghe theo những lời khuyên bảo.

Đối với những kẻ gặp chuyện lớn nhỏ gì cũng đi coi bói thì thường bị trật, gọi là "huyền" hay "quyền", bởi vì Thần Linh muốn kéo họ về với thức tỉnh, không cho mê tín dị đoan.

Nói tóm lại, khi bế tắc thì Thần Linh cho dựa, khi đang có lý trí sáng suốt thì đừng hòng dựa vào Thần Linh.

Điều thú vị là người tu học Mật Giáo hỏi về mình thì thường bị thần linh nói trật. Vì sao như vậy? Bởi lẽ nếu nói đúng

thì nhất nhất chuyện gì cũng hỏi cũng dựa, thì làm sao tiến hóa tâm linh được!

Hoạt động bói toán, cam chịu mang tiếng thị phi nhưng nếu tìm hiểu sẽ thấy bói toán đưa con người về nẻo hướng thiện rất nhiều, nhất là trong giới bình dân vốn chỉ tin khi chính bản thân được chứng nghiệm.

BÙA NGẢI

*(Trích Bài Phát Thanh HTLH)
(Bài đăng lại)*

Bùa ngải đã được lưu truyền trong dân gian Việt Nam từ ngàn xưa nhưng cho đến nay chưa có một công cuộc nghiên cứu nào để chấp nhận hoặc bài bác giá trị của bộ môn này.

Khi nghe nói đến bùa ngải, phần đông thường có thái độ bất tín vì cho rằng đây là sản phẩm của tưởng tượng. Một số người khác thì tin nhưng lại xem là bàng môn tà đạo, chớ nên đụng tới. Tệ hại nhất là những người dùng bùa ngải một cách cuồng tín để giải quyết mọi vấn nạn trong cuộc đời, để rồi phải lệ thuộc vào thầy bùa, thầy ngải. Họ là những người đã "lạm bùa", lúc nào cũng nom nớp lo sợ kẻ khác dùng món này để ám hại vì suy bụng ta ra bụng người.

Bài viết hôm nay được gửi đến quý vị là tổng hợp những nghiên cứu của Hội Tâm Linh Học trong phạm vi bùa ngải để chúng ta có được một cái nhìn chính xác và một thái độ tỉnh tín khi phải đối diện với vấn đề này.

Theo dân gian, Bùa bao gồm những nét vẽ ngoằn ngoèo bằng mực đỏ, không ý nghĩa. Khi vẽ trên giấy thì gọi là lá bùa,

còn trên vải thì gọi là khăn bùa. Đôi khi pháp sư còn dùng máu thay mực để vẽ cho thêm phần uy lực. Bùa còn được xăm lên người để hộ thân khi vào những nơi nguy hiểm như đi biển, hoặc ra chiến trận.

Ngoài ra xăm bùa còn có tác dụng ngăn ngừa phần âm xâm nhập. Nếu không muốn để lại dấu vết, pháp sư có thể dùng nhang hoặc dùng tay vẽ lên không trung, gọi là vẽ bùa hay khoán bùa. Khi khoán lên đồ vật thì gọi là têm phép. Phép khoán thường dùng để têm phép cho nanh cọp, nanh heo rừng, tượng thờ hay các đồ trang sức có hình ảnh các đấng linh thiêng. Pháp sư cũng có thể khoán lên thân người để khai mở quyền năng hoặc để trị bệnh hay trừ tà chẳng hạn.

Dựa trên công năng, chúng ta có thể chia bùa làm hai loại, tạm gọi là chánh và tà. Loại thứ nhất giúp người gồm có bùa hộ mạng, bùa giúp thi đỗ, bùa may mắn, bùa chữa bệnh v...v... Loại thứ nhì hại người khác như bùa yêu, bùa chia rẽ, bùa gạt người lấy của, bùa mê v...v... Tùy theo nguồn gốc xuất phát, bùa có tên như Bùa Lỗ Ban của Trung Hoa, bùa Tây Tạng, bùa Thái Lan, bùa Cao Miên v.v. Bùa được thỉnh từ các thầy tu huyền bí trong chùa như các Lục Cầm Cao Miên hoặc các pháp sư hành nghề tự do. Bùa thường có hiệu lực 3 tháng, 6 tháng hoặc 1 năm, hết hạn phải thỉnh lá khác nếu muốn tiếp tục điều mong cầu.

Đi đôi với bùa ta còn nghe nói tới ngải. Ngải so với bùa thì có phần ly kỳ và huyền bí hơn qua những huyền thoại về cách thức luyện và sử dụng ngải. Có hai loại ngải: Loại thứ nhất là ngải đã được làm khô gồm những củ nhỏ bằng cỡ củ hành, củ gừng có tên như ngải đen, ngải nàng thơm, ngải xồi, v.v. Cũng có những củ ngải lớn bằng bắp chuối với tên gọi tương xứng như ngải Mãnh hổ, ngải Cuồng Phong, ngải Tượng v.v... Loại thứ

nhì là ngải tươi, thường được bứng về trồng từ trong rừng hoặc chiết từ bụi ngải của các pháp sư đồng môn. Theo truyền tụng có từ 600 đến 1000 loại khác nhau. Ở Việt Nam, củ ngải được tìm thấy trong rừng sâu hẻo lánh của Cao Miên, Trung Quốc hay vùng núi Thất Sơn...

Khi luyện ngải, pháp sư chỉ việc bỏ chậu ngải tươi hoặc củ ngải khô vào chậu đất, trình trọng bày lên bàn thờ cùng lễ vật. Sau đó là nghi thức têm phép, chú nguyện vào bụi ngải kèm theo những điều mong cầu của thân chủ. Trong một số ngày nhất định thì củ ngải sẽ nảy mầm, thành cây và có như vậy ước nguyện mới linh ứng. Trong suốt thời gian luyện phép, pháp sư đối xử với ngải như một cô nhân tình của mình. Hàng đêm phải thì thầm, âu yếm, vuốt ve, năn nỉ để các nàng ngải giúp điều mong cầu được thành tựu vì thế mà ngải thường hay có tên của phụ nữ như nàng xồi, nàng trắng, nàng gù.v.v. Các pháp sư cao tay ấn thường sống độc thân vì khi lập gia đình, các nàng ngải sẽ ghen tương mà trả thù bằng cách khuấy phá trong việc làm ăn hoặc nặng hơn có thể phạt cho chết thảm. Có một số ngải được nuôi bằng máu gà, trứng gà hoặc thịt gà.

Người ta cho rằng ngải có hiệu quả cao và nhanh chóng hơn so với bùa. Cách luyện ngải cũng rất kỳ bí mà chỉ có một số ít pháp sư cao tay ấn mới biết. Sử dụng ngải nguy hiểm hơn dùng bùa vì có huyền thoại cho rằng mỗi khi ngải trả thù, đối tượng rất dễ bị mất mạng.

Phần trình bày trên đây gồm những gì đã được dân gian hiểu và truyền tụng từ xưa đến nay về tính cách huyền bí của bùa ngải. Mặc dầu bùa và ngải lúc nào cũng được gắn liền với nhau nhưng trên thực tế chỉ có bùa mới có giá trị siêu hình. Trong khi đó, ngải là sản phẩm của mê tín, được tạo dựng bằng huyền thoại với mục tiêu gạt gẫm để trục lợi. Có thể dễ dàng nhận

thấy như vậy khi chúng ta tìm hiểu nguồn gốc của hai môn này trên quan điểm của một tông phái hay tôn giáo.

Trong khi giới bình dân gọi là "bùa" một cách nôm na, xem thường thì giới tu tập huyền bí gọi là lá phép, linh phù hay lá thiên thư với sự tôn kính vì đây là biểu tượng cho mối liên lạc giữa cõi trần và các đấng linh thiêng trong cõi vô hình.

Linh phù phát xuất từ Ấn độ giáo. Linh phù được dịch từ chữ "Yantra" của tiếng Phạn, có nghĩa là những phương tiện tập trung năng lượng siêu nhiên giúp chuyển lời cầu xin đến các đấng Thần Linh. Ngoài ra, Yantra còn có ý nghĩa cứu độ, giải thoát luân hồi. Đây là lối giải thích bằng chiết tự, chữ "yam" là cứu giúp và chữ "tra" có gốc từ chữ "trana", nghĩa là thoát vòng ràng buộc. Yantra cũng là biểu tượng của thần chú được diễn giải bằng hình vẽ. Theo đây thì chú là âm thanh và linh phù là biểu hiện của những âm thanh đó.

Linh phù có thể là những biểu đồ vĩ đại bằng vàng trạm trổ hình chư Phật, chư Bồ Tát cho đến giản dị với những nét chữ ngoằn ngoèo trên một miếng giấy vàng. Linh phù có thể được khắc trên vàng, bạc, đồng, đá, thủy tinh, xương, ngà voi, hoặc vẽ trên giấy, vải. Có nơi còn tạc linh phù trên sườn núi, khắc trên bảng gỗ treo trong chùa, đền thờ cho nhiều người chiêm ngưỡng và cầu nguyện. Linh phù cũng có thể làm thành đồ trang sức để đeo trên người. Hơn thế nữa, người ta còn xăm vĩnh viễn trên người cho được gần gũi. Lối này thường thấy nhiều nhất ở Cao Miên và Thái Lan.

Linh phù thờ phượng của Ấn Độ giáo là những biểu đồ rực rỡ màu sắc, tổng hợp những đường thẳng, hình tròn, hình tam giác, hình vuông, hình chữ nhật, hình hoa sen, được sắp xếp theo ngũ hành, hầu hấp thụ tối đa năng lượng siêu nhiên trong vũ trụ. Mỗi Linh phù đại diện cho một vị

Phật hay Bồ Tát khác nhau. Do đó mà người ta thỉnh linh phù của đấng có hạnh nguyện cứu độ phù hợp với điều cầu xin của mình. Thí dụ như linh phù Shir dùng để xin hộ độ cho tâm linh và vật chất, Linh phù Gaytri xin cho trí tuệ và hạnh phúc v.v...

Ngoài công năng hộ độ cho bá tánh, linh phù còn được Mật Tông Phật Giáo sử dụng kèm với Ấn và Chú làm phương pháp công phu thiền định và luyện đạo. Đối với tông phái huyền bí, thì linh phù được lập thành do quy ước giữa các giáo chủ và Thần Linh. Do đó, tùy theo công năng, mỗi linh phù có tên và nét vẽ khác nhau, thí dụ như lá phép hộ thân, phép trấn ếm, phép khai thần nhãn v.v..

Muốn lá phép đạt được linh ứng, cần có đủ các điều kiện như sau:

- Linh phù cần phải được truyền thần lực bởi những thầy tu huyền bí đức độ, đã có ấn lệnh từ cõi vô hình để làm việc này. Sau khi được tẩm thần lực các lá linh phù trở nên linh thiêng và có hồn. Người thỉnh phép có thể cảm nhận được sự rung động khi cầm lá linh phù trong tay.
- Khi thỉnh phép phải theo đúng ngày và giờ ấn định.
- Phải lập lại lời cầu xin của mình hàng ngày.

Nếu thiếu một trong những điều trên thì linh phù chỉ là những tờ giấy vẽ bình thường không có giá trị về mặt siêu hình.

Theo kinh nghiệm của Hội Tâm linh học, còn có một số điều kiện khác cũng không kém phần quan trọng nhằm mang lại sự linh ứng như:

- Lời cầu xin phải hợp với lẽ thường, không đi nghịch với đạo lý.
- Không vì tham lam mà cầu xin.
- Phải bỏ công sức để thực hiện ước nguyện của mình.

Những điều kiện cho thấy không hề có

linh phù nào được dùng vào mục đích hãm hại người. Thế mà vẫn có những hạng người buôn thần bán thánh thương mại hóa linh phù, gieo rắc mê tín để trục lợi.

Ngoài cách dùng bùa để gạt gẫm, một số nhà huyền bí không có thực tài còn dùng ngải để hù dọa, gây uy tín. Trên thực tế, ngải chỉ là những cây cỏ như các loại thực vật khác. Tựu trung có thể chia làm 2 loại. Loại ngải thứ nhất có tên là Crocus tạm dịch là nghệ tây, là một loại cây nhỏ trồng từ củ, có hoa màu vàng, trắng, hoặc tím nhạt. Loại thứ nhì là giống cây Carnivorous hoặc insectivorous tạm dịch là cây ăn thịt hoặc cây ăn sâu bọ. Loại cây này được trồng bằng hạt hoặc chiết cây, đó là những cây có hình dạng kỳ cục từ hoa đến lá. Hoa thì có mùi thơm lẫn mùi thối, lá thì có nhựa, có lông, lại còn biết di động, bắt sâu bọ, chim chóc, cóc nhái để ăn.

Đa số các loại ngải đều có độc tính có thể gây ra dị ứng hoặc ngộ độc. Ngải rất dễ nảy mầm từ các củ khô và sanh sôi nhanh.

Ngải không hề mang tính chất linh thiêng huyền bí. Thầy pháp ở nước ta thường trồng các loại ngải ăn thịt trước nhà. Họ nuôi ngải bằng trứng gà hoặc máu gà trước sự chứng kiến của đám đông để tạo cảm giác rùng rợn, kỳ bí. Lối hù dọa này kèm theo những huyền thoại ly kỳ về ngải đã nâng cao uy tín nghề nghiệp của các thầy để từ đó tha hồ mà bày vẽ, gạt gẫm

khách hàng.

Trên nguyên tắc, bùa chỉ dùng để giúp người, còn ngải thì không có tác dụng về mặt linh thiêng huyền bí. Tuy nhiên những chuyện dùng bùa ngải vào mục đích xấu vẫn xảy ra khắp nơi; cũng tỏ ra hiệu nghiệm và linh ứng. Tại sao cõi vô hình lại hỗ trợ cho những kẻ có dã tâm? Thật ra, đây là lối hành xử khéo léo của thế giới siêu nhiên mà những người có kinh nghiệm huyền bí gọi là "lấy độc trị độc".

Hai bên trong cuộc, gồm người có lòng tàn ác đang tạo nghiệp dữ và kẻ nặng nghiệp đã đến hồi phải trả... Người dùng bùa ngải với tâm địa xấu xa có thể hại người bằng mọi cách đã được thế giới vô hình mượn để tạo nên hiện tượng huyền bí. Người nặng nghiệp có thể gặp đủ loại tai nạn trên đời nhưng lại có phúc được trả nghiệp bằng hiện tượng tâm linh. Có phúc là khi mắc nạn, người này phải tìm đến sự giúp đỡ của những nơi thờ phượng huyền bí để rồi gặp được cơ hội thức tâm và tiến hóa tâm linh.

Nếu nhìn vào kết quả do tác động bùa ngải thay vì phán đoán dựa trên hiện tượng, chúng ta có thể nhận ra được lợi ích tâm linh mà việc này đã mang lại cho người thọ nạn. Bùa ngải giúp người hay hại người chẳng qua là phương tiện của cõi vô hình sử dụng trong công cuộc độ sinh.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

ROLE IN LIFE... VAI TRÒ TRONG CUỘC SỐNG

"Be worthy of the your gift, being a father, being a mother, being a daughter son, and being human." TL

"Hãy xứng đáng với món quà mà con đang có là: 1 người cha, 1 người mẹ, 1 người con, và được làm 1 con người."

CÁC KIẾP SỐNG

Người phỏng vấn: Khiêm Học Tử
Người Trả Lời: Anh Cổ Vấn HTLH
(Bài đăng lại)

Nếu nói mỗi lần đầu thai là một trạm học hỏi trong tiến trình hoàn thiện của tâm linh, thì những trường hợp tự tử có phải là bỏ học giữa chừng hay không?

Đúng như vậy, tự tử là do phần uất tuyệt vọng, chán đời, tự trung là thiếu Dũng, thiếu cái can đảm chịu đựng cái khổ của sự kiên nhẫn. Người tự tử tưởng là thoát được bế tắc, nào ngờ chẳng giải quyết xong vấn đề gì, bởi vì bài học chưa xong mà "dropout" bỏ cuộc thì sẽ phải học lại ở kiếp khác, thế thôi. Không thể bỏ sót một trạm nào được. Tâm linh từ từ tiến hóa qua luân hồi, từ từ hoàn thiện qua nhiều đời.

Nếu linh hồn lựa chọn những trạm đời mà đầu thai thì tại sao khi thành người lại không biết gì, nhớ gì về các kiếp trước của mình cả?

Đó là khắc khoải của phái Hiện Sinh, thậm chí họ ví rằng sinh ra đời như là thức

dậy trong một toa xe lửa đang chạy, không biết khởi hành từ ga nào và đoàn tàu sẽ ngưng ở ga nào. Linh hồn xuống trần đóng một vai trò nào là do sự tự nguyện, sao cho mau chóng cởi nghiệp, thoát luân hồi. Nhưng khi sinh ra thì cánh cửa ý thức tâm linh trong cõi vô hình và ý thức của bộ óc hữu hình khép lại. Con người lớn lên trong một cuộc đời mới, hoàn toàn không nhớ, không biết gì về tiền kiếp của mình.

Tại sao Bề Trên lại sắp đặt như vậy? Đó là vì muốn con người hoàn toàn tự do trong hành động của mình ở trạm đời này. Vì có tự do nên có trách nhiệm nhân quả cho những điều mình làm. Đó mới là thử thách, vượt được thử thách mới là xứng đáng. Nếu Bề Trên cho nhân loại trí nhớ về những kiếp trước thì con người sống kiếp này sẽ hoang mang, xáo động, cuộc sống sao còn có tự do quyết định. Vì vậy, một mặt con người ra đời với một ký ức trắng tinh, mặt khác nhiều tôn giáo đã gián tiếp cho con người biết rằng kiếp trước và kiếp sau có đó, liệu mà tu nhân tích đức.

Hiện giờ, khuynh hướng tìm hiểu tiền kiếp trở nên phổ thông, và mật giáo có phương thức "soi căn" giúp cho những kẻ thành tâm biết được về những kiếp trước của mình.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

ROLE IN LIFE... VAI TRÒ TRONG CUỘC SỐNG

"Sometime we are the lesson sometime we play the lesson for others." TL

"Đôi khi con học bài học từ người khác, đôi khi con chính là bài học để người khác được học."

"Humble yourself, the more you lower yourself, the more I will lift you up." TL

"Hãy khiêm nhường, con càng hạ mình xuống thì ta sẽ càng đưa con lên."

CHIM SA CÁ LUY

(Trích Trong Bài Phát Thanh Của HTLH)

(Bài đăng lại)

Có những hôm thức dậy với cảm giác bồn chồn không duyên cớ làm con người đâm ra lo âu và bắt đầu sống trong trạng thái chờ đợi một sự kiện không vui sẽ xảy đến trong ngày hôm đó. Có người bỗng dưng nghe mắt mình bị "máy", bấp thít mắt giăng co. Một hiện tượng nhỏ nhặt như vậy cũng bắt ta chú ý, kiểm điểm lại ngày giờ hiện tượng xảy ra, ghi lại mắt nào đã nhận được cái mật hiệu đó.

Tôi còn nhớ những ngày nghỉ hè về nhà quê vắng lạnh, mỗi lần thơ thẩn ngoài vườn mà nghe được chim khách kêu là mở cờ trong bụng, chắc chắn sẽ nhận được thư xa, hoặc có khách tốt đến thăm viếng. Đang canh một bệnh nhân mà nghe chim Cú điểm canh ba tiếng bên hè thì biết là bệnh đã vô phương cứu chữa. Những sự kiện như vậy nhiều vô số kể, đủ mọi hình thức, đủ tầm quan trọng trong dân gian. Nhện sa là một hiện tượng cũng rất được chú ý. Nó sa lúc nào? Nó sa cách nào? Là loại nhện màu nào, đen hay trắng, lớn hay nhỏ? Đang rộn rã trên đường cái quan, thành linh một tiếng "bộp" ngay trước mặt, một con chim rơi trước mắt hai chân đang giẫy chết! Sự việc đó đủ làm cho nhiều người chùn bước, thấy cái dữ nhiều hơn cái lành. Gần đây các đàn cá Ông ở biển bên Mỹ đã tấp vào bờ mà chết có thể là để báo một cơn nguy biến nào đó mà người ta đã không xúc tiến việc điều tra.

Những chuyện lạ như vậy không phải thời nay mới có. Nó đã có từ khi có xã hội loài người, có thể nói là từ khi vũ trụ này

được thành lập. Một điều phổ thông nhất, được chấp nhận nhiều nhất là các điềm chiêm bao, các mộng về đêm lúc ta yên nghỉ. Tôn giáo đã ghi lại những giấc mơ lịch sử: Mẹ thầy Khổng Phu Tử thấy Kỳ Lân, mẹ Đức Thích Ca thấy Bạch Tượng đến lễ kính với mình khi các bà thọ thai hai nhân vật xuất chúng trong thiên hạ. Các vị vua chúa thời cổ Ai Cập từng lo vận mạng nước nhà cũng đã quan tâm đến các điềm báo mộng. Trong Cựu Ước có thuật lại việc vua Pha-Ra-Ông đã mộng thấy bảy con bò mập được thay thế bằng bảy con bò ốm đói, Ngài đã nhờ Joseph giải điềm và nhờ đó mà cứu được dân đói kém trong bảy năm liên tiếp. Gần đây hơn, tại các xứ văn minh hơn, nhân loại còn nhận được một cách tập thể những điềm mà hiện giờ các tổ chức đoán mộng giải điềm đang vô cùng bối rối.

Bài không đề cập đến những hiện tượng có tầm vóc quốc tế mà chỉ giới hạn vào những điềm báo có tầm vóc nhỏ bé hơn xảy ra thường xuyên trong dân gian và được giải đoán tùy ý thích vì chưa có một công trình khảo cứu nào đáng tin cậy để giải thích việc đó.

Đối với các hiện tượng huyền bí này, có hai thái độ, cả hai đều cực đoan. Thời buổi này thái độ ta chờ đợi là sự nhạo báng. Nhiều người cho đó là sự nhầm nhí, vô căn bản. Nếu ngày hôm đó ta thấy bồn chồn rồi trong ngày hôm đó ta lại bị một tai nạn xe cộ, thì có liên quan gì giữa hai dữ kiện? Toàn là ngẫu nhiên. Nếu đêm qua mộng báo bị rắn cắn, rồi hôm nay xảy

ra vụ cãi lộn với kẻ xấu miệng bên kia rào thì sự mật thiết ở chỗ nào? Nói một cách tâm lý hơn, người ta có thể bảo rằng chính cái thái độ mong đợi của nạn nhân đã mời mọc sự kiện dữ đến với họ! Chim sa cá lụy là việc thường tình. Biết bao nhiêu trường hợp các thú vật qua đời trong góc này, kẹt nọ thì thử hỏi đó là điều gì chứ? Và cho ai? Chiêm bao, mộng mị là sự hoạt động của một cơ thể bình thường, của một bộ não lành mạnh. Những người không chiêm bao sẽ bị mất quân bình và có khi đi đến điên loạn nếu tin theo các khảo cứu khoa học gần đây. Với thái độ đó, các hiện tượng xảy ra một cách ngẫu nhiên, mà đặt tầm quan trọng vào đó là tự đặt mình trong mê tín dị đoan.

Thái độ thứ nhì cũng cực đoan, là của những người cả đời chỉ lo, cứ sợ, nhìn đâu cũng thấy hiện tượng xấu, không dám nói, không dám hành động, không dám cả suy nghĩ, lúc nào cũng tưởng sống dưới áp lực của sự dữ. Chắc ai cũng còn nhớ lúc phong trào đánh đề thịnh hành ở Việt Nam, cứ mỗi sáng là các bà tung tăng chạy hết làng trên xóm dưới để ghi các điềm chiêm bao đã xảy ra cho kẻ khác. Rồi đoán, rồi giải, rồi dùng tiền để áp dụng cái linh ứng.

Ta cần biết chắc chắn rằng, không phải tự nhiên mà con người tự bịa đặt ra những cách báo điềm báo mộng. Ta nên nhớ rằng mỗi một quốc gia được tạo ra, đã được tạo ra trên căn bản địa lý, kinh tế và siêu hình. Cái tin tưởng của tâm linh là một yếu tố căn bản cho một dân tộc được tồn tại, có mục tiêu sống và tiến hóa. Từ các đền thờ nguy nga của các nền văn minh cổ xưa, thờ kính một vị thần linh với các uy nghi quân lễ, cho đến một bát hương, một ngọn nến dựa dưới gốc cây hay chân núi, tất cả nói lên sự hiện hữu của một cái gì linh thiêng, của một Đấng mà mắt ta không thấy, mà các giác quan phàm của ta từ chối

chấp nhận. Nhưng rồi một cái gì thôn thức trong thâm tâm đã tạo ngay qua tháng lại cho một hình bóng lúc thực lúc hư, nhưng không thể nào hoàn toàn vắng lặng. Cái cảm giác đó, cái bồi hồi đó cho ta thấy ta không sống riêng rẽ bên lề vũ trụ. Ta ở trong vũ trụ, trong một thế giới đã được đặc biệt tạo sẵn cho ta. Trong cái khung cảnh đó của thiên nhiên, hình dáng ta đã được đan dính liền với tạo vật: núi, sông, cây cỏ, thú cầm. Hồn vũ trụ ở trong ta, trong muông chim, trong cỏ cây, bàng bạc trong muôn loài. Tại sao ở Việt Nam, ông bà ta lại có tục vấn khăn cho cây cối khi gia đình chịu tang một người thân? Các cụ tin rằng nếu không làm như vậy thì dù chỉ là bất động vật, các cây sẽ buồn và khô héo. Cái liên đới trong tình cảm đó còn được nghe trong các chuyện, các vật nuôi trong nhà biết buồn biết khổ khi phải xa lìa những người quen nó chung đụng. Câu chân ngôn: "Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ", đúng với ta và vũ trụ quanh ta. Nhận thức như vậy rồi ta dễ chấp nhận được một thế giới vô hình ở quanh ta, bao bọc ta, thông cảm và huấn luyện ta để giúp ta tiến hóa.

Không phải tự nhiên con người bịa đặt ra những cách báo điềm ta đã quen thuộc. Đó chẳng qua là những thông điệp xuất phát từ bên kia nhằm tạo một môi liên lạc với những kẻ hữu duyên. Thay vì ra mặt để tiếp xúc với người phàm, thần linh thường mượn những quy ước qua trung gian những giấc mộng hay những sự việc xảy ra chung quanh ta. Cách thức này được lặp đi lặp lại nhiều lần cho nhiều phần tử khác nhau, để họ phân tích, để họ đi đến kết luận giống nhau và các kết luận này trở thành cái quy ước giữa hai thế giới. Cho nên các quy ước không trong một ngày một tháng một năm mà thành, mà phải là cái kết tụ của bao nhiêu kinh nghiệm bản thân đã đơn giản hóa cho dễ

nhìn và dễ chấp nhận hơn.

Người ta vẫn hỏi tại sao Thiêng Liêng không thông báo trực tiếp mà phải mượn qua trung gian để có kẻ tin người không? Thật ra sự hé lộ của thần linh hoàn toàn do cơ duyên. Mức độ tiếp xúc rõ ràng hay không còn tùy thuộc vào nhiều yếu tố do Thiêng Liêng định đoạt vì lợi ích riêng cho tâm linh con người. Sự bán tín bán nghi cũng rất tốt cho con người là buộc họ phải tò mò suy nghĩ, tập mở trí sáng suốt, và việc Thiêng Liêng ra mặt sẽ đem đến cái hại nhiều hơn cái lợi. Con người sẽ dựa vào đó, tùy thuộc vào tha lực, mất sự tự do lựa chọn của mình, và đà tiến hóa tâm linh của họ bị bế tắc ngay từ lúc đó. Tùy theo tâm tính của từng cá nhân, thông điệp được chuyển đến trực tiếp hoặc gián tiếp và người gửi thông điệp không bao giờ xuất hiện.

Những cảm nhận mà ta cho là "giác quan thứ sáu" có phải chăng là do sự tác động của vô hình lên thân xác con người? Nếu đồng ý rằng mọi việc xảy ra đều có nguyên nhân xa hay gần thì những lúc chúng ta bảo: "Cái gì khiến tôi..., Hay quá..., May quá..., hoặc: Rủi quá...", sẽ không còn là ngẫu nhiên nữa. Điềm báo có linh ứng hay không còn tùy thuộc vào đức tin người thọ nhận. Có chấp nhận quy ước thì chim sa nhện rớt mới có ý nghĩa, nếu không thì chim vẫn sa, cá vẫn lụy như từ cổ chí kim. Việc này tương tự như khi chúng ta xin xăm, giải đáp từ thần linh được thể hiện qua quy ước của những lời lẽ trong lá xăm, hình thức bói bài cũng có thể giải thích như trên. Ý nghĩa những lá bài là trung gian của những thông điệp từ cõi vô hình, do đó sự linh ứng thường tùy thuộc vào người đi xem có duyên được mạch bảo hay không chứ không tùy thuộc vào tài nghệ của ông hay bà thầy bói. Đối với các điềm chiêm bao, chúng ta chấp nhận lời giải thích của khoa học, nhưng

vẫn không phủ nhận là cõi vô hình vẫn mượn hình thức đó để liên lạc tâm linh với chúng ta.

Dù các sự báo điềm không tỏ ra linh ứng cho mỗi trường hợp một, thì đây chúng tôi cũng thấy một nghĩa cử rất đẹp từ bên kia thế giới. Một cử chỉ đầy ưu ái lại còn chứa đựng một vài yếu tố có thể giáo dục chúng sanh. Lấy thí dụ con chim sa, đã sa trước mắt ta và làm ta suy nghĩ. Chim khi mãn hạn sống thì chết, rũ cánh, buông chân rơi xuống bất cứ đâu, không phải vì ta cần cái điềm đó mà nó mới hy sinh mạng nó. Nhưng một dữ kiện khác làm ta suy nghĩ nhiều hơn, là cái chết bình thường của một con vật bình thường như con chim nhỏ cũng được thần linh dùng trong một mục tiêu hữu ích. Thấy cái chết ta giật mình. Ta biết tội nghiệp, lòng từ bi của ta có dịp được thúc giục, ta có thể nhậ nó lên, nhìn vào cặp mắt của nó chưa nhắm hẳn, ta sẽ có một cử chỉ triu mến. Có thể đó là lần đầu có người mới chứng kiến cái chết. Sự kiện làm cho họ suy nghĩ và nhớ đến cái sống của mình, cái chết có thể đến lúc nào, và ta có thể tự hỏi ta đã sống ra sao, hành động ra sao, và đời ta có hữu ích như đời con chim nhỏ này chăng? Dù cái điềm đó không ứng hiện lúc đó, sự kiện cũng cho ta thấy sự ưu ái của thần linh đối với ta. Ta muốn nghĩ rằng người đã biết tính ta cũng như cha mẹ ta biết ta, và lâu lâu cũng có lời dặn dò khi ta không còn cẩn thận và đầy tự tin nguy hại, "Coi chừng con, hãy coi chừng!" và đó cũng là một niềm an ủi: trong đời này ta không cô đơn như ta tưởng.

Chúng tôi đã đọc qua chuyện của Đức Đạt Lai Lạt Ma Anagarika Govinda đã nhờ các chiêm bao mà hoàn tất lộ trình hành hương của mình trên sa mạc. Dựa theo truyền thuyết nằm mơ thấy người chết là sắp có mưa, ông đã áp dụng quy ước đó và đem ra ứng dụng cho một vùng mà mưa

rất hiếm có. Ông bảo: "Vào những năm sau này, mỗi lần hành trình qua xứ Tây Tạng, tôi đã ghi nhận những giấc mơ của tôi và hoạch định lộ trình của mình theo đó". Người Tây Tạng còn nhiều phương pháp khác để tiếp xúc với vô hình như thiền định, cầu hồn, sấm, hay những báo điềm huyền bí khác. Trải qua hàng ngàn năm nay, người dân xứ này được hướng dẫn bằng cách đó trong cuộc sống hằng ngày. Họ sẽ hết sức ngạc nhiên nếu có ai đặt nghi vấn hay có ý ngờ vực những sự kiện thu nhận bởi phương thức này. Những sự kiện đối với họ là những kinh nghiệm thực tiễn thông thường chớ không có quan hệ gì đến đức tin hay giáo thuyết gì cả. Lây khoa học mà chứng minh cho việc này đối với họ là hy hữu, giống như sự chứng minh sự hiện hữu của ánh sáng, một điều mà ai cũng biết chỉ trừ kẻ mù.

Bài viết trên chỉ nhằm chứng minh có một thế giới vô hình luôn hiện hữu và bí mật can thiệp vào đời sống của con người. Cõi vô hình đã gián tiếp hộ độ nhân sinh qua những quy ước được lưu truyền trong dân gian như máy mắt, nhện sa, báo mộng... Cách thức giúp đỡ như vậy thường xảy ra vào thời kỳ xa xưa, hay tại những vùng chưa được văn minh khoa học khai phá. Huyền bí thường xuất hiện ở những nơi hẻo lánh, như một sự bù đắp cho những yếu kém, thiệt thòi của dân chúng tại đây. Thần thánh đến với nhân loại như bậc sanh thành đối xử với con cháu trong nhà. Những đứa con yếu đuối thường được cha mẹ gần gũi và chăm sóc nhiều hơn hết. Do đó miền Thượng của nước ta, vốn lạc hậu so với những vùng khác, lại là nơi nổi tiếng linh thiêng, người sắc tộc dầu hiện lành, chất phác nhưng không ai dám lợi dụng, hãm hại vì kiêng nể khả năng vô hình của họ. Dựa trên quan điểm này mà suy ra, có thể thấy được những hiện tượng báo điềm như chim sa,

cá lụy chỉ xảy ra ở những địa phương xa xôi hẻo lánh, thiếu phương tiện khoa học, như phương tiện thông tin chẳng hạn. Những điềm báo này có thể ban đầu nhằm giúp cho những người làm nghề sông nước tránh được những hiểm họa của mưa bão, để rồi dần dần biến thành quy ước báo điềm cho bất cứ những cuộc hành trình nào khác.

Khi cho rằng ánh sáng văn minh soi rọi đến đâu thì hiện tượng huyền bí nhạt dần đến đâu, không có nghĩa là thần thánh xa rời nhân loại khi khoa học kỹ thuật tiến bộ đến mức tuyệt đỉnh. Thật ra, thế giới vô hình lúc nào cũng gắn bó với đời sống tâm linh của từng cá nhân trên mặt đất. Có khác chăng là lối thị hiện bí mật hơn, không lưu lại vết tích cho thấy sự có mặt của thế giới linh thiêng. Nhân loại trong thời kỳ này như một đứa trẻ đã trưởng thành, nếu cha mẹ vẫn cứ để cho nương tựa thì điều này sẽ làm tàn lụi ý chí phấn đấu nhằm tự lực cánh sinh để rồi không thể nào phát huy hết khả năng sẵn có vô cùng của con người.

GIÁC MỘNG VÀ CUỘC SỐNG CON NGƯỜI

Trích Bài Phát Thanh HTLH

(Bài đăng lại)

Không thể nào ngủ mà không nằm mơ. Thật vậy, chiêm bao gắn liền với giấc ngủ con người trong suốt cuộc đời. Trong khi khoa học xem đây là một hoạt động tâm sinh lý cần thiết cho bộ não, thì có rất nhiều người lại tin rằng giấc mộng có tính cách huyền bí, là điềm báo linh ứng nếu biết cách giải đoán. Tìm hiểu giấc mộng trên cả hai quan điểm, khoa học và siêu hình có thể mang lại một cái nhìn đúng đắn cho mối liên hệ giữa giấc mộng và đời sống của con người.

Vào thời xa xưa thì đa số nhân loại xem giấc mơ như là những thông điệp mà thần linh muốn chuyển đến con người. Cho đến vài thế kỷ trước Tây Lịch, các nhà khoa học mới bắt đầu tiến hành nghiên cứu các giấc mơ. Vì thiếu phương tiện nghiên cứu nên kết quả không mấy khả quan. Chính vì vậy mà các nhà nhân loại học thời đó như John Lubbock, Hebert Spencer, Tylor vẫn cho rằng giấc mộng được điều động bởi thần thánh và ma quỷ cho lợi ích của cõi siêu nhiên, thông thường là nhằm tiên đoán tương lai. Chỉ một mình Aristote (384-322 trước Tây lịch) cho rằng giấc mộng được hình thành là do ảnh hưởng của hoạt động tâm lý trong khi ngủ. Aristote nhận thấy có nhiều hoạt động tinh thần trong giấc mộng tương ứng với những hoạt động khi tỉnh thức hoặc đôi khi trái ngược.

Cho đến cuối thế kỷ Thứ 19, Sigmund Freud (1856-1939), một triết gia và là cha đẻ của khoa Phân Tâm Học đã phân tích rất tỉ mỉ về những sinh hoạt tâm lý của con

người cũng như đưa ra những lý thuyết để giải thích các giấc mơ của con người. Ông chia ra 3 cấp độ hoạt động trí tuệ gồm có Vô thức, Tiềm thức, và Ý thức. Theo ông giấc mơ là những hoạt động thuộc về vô thức, không phát khởi tự nhiên ngoài ý muốn. Vô thức tàng trữ những ấn ức của đời sống, những đòi hỏi về tính dục, những khát khao về vật thực, về hoàn cảnh sống. Do đó, có những giấc mơ gợi lại những khát khao không thể thực hiện của con người.

Ngày nay, khoa học cho rằng giấc mơ là những hoạt động của trí não có tác dụng làm cân bằng hoạt động của thần kinh vốn bị mất quân bình do ấn ức tạo nên bởi những ước muốn nghịch lại với đời sống thực tế. Khoa học cho rằng thức, ngủ, và mơ là 3 trạng thái hoạt động bình thường của bộ não. Người nào ngủ cũng có mơ, ngủ mà không mơ có thể là biểu hiện không bình thường. Đa số các giấc mơ là những hình ảnh vụn vặt, lộn xộn, phi lý và khó hiểu. Có người từng nói rằng người chiêm bao là một người điên đang nằm ngủ. Vì vậy khoa học không tin và không công nhận những giấc mơ báo trước những điều lành hay dữ, sự việc xảy ra và giấc mơ có giống nhau chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên mà thôi.

Các nhà tâm lý học đã làm nhiều thử nghiệm và nhận thấy tư thế nằm ngủ, âm thanh hay một số tác động bên ngoài có thể tạo ra những giấc mộng khác nhau. Tiếng chuông điện thoại réo có thể mơ thành hồi chuông, mặc áo quần chật nằm

ngủ có thể mơ thấy bị trói. Nhỏ một vài giọt nước vào miệng một người đang ngủ, có thể làm cho người này thấy mình bị té xuống sông, chiếu tia hồng ngoại vào đầu sẽ tạo nên một giấc mơ kinh hoàng, với cơn giông tố đầy sấm chớp. Ngoài ra có những giấc mơ biểu hiện của sức khỏe, như nằm mơ thấy mình biết bay là dấu hiệu của phổi yếu, thấy bị giết, bị rượt đuổi là triệu chứng bệnh tim mạch và hô hấp.

Một số giấc mơ thuộc về tâm lý là các giấc mơ hoàn toàn ngược lại hiện thực đời thường, như nhà nghèo thường mơ trở thành giàu có, yếu đuối tự nhiên mơ thấy mạnh khỏe có thể đánh đuổi bọn cướp, hay những giấc mơ trái ngược lối sống thường ngày, như người đoan chính bỗng mơ thấy làm chuyện tầm bậy, người gian ác bỗng mơ thấy mình trở thành người lương thiện chuyên đi giúp người khác. Những giấc mơ này rất hữu ích, chúng giúp cho con người lấy lại được quân bình trong đời sống.

Một hiện tượng đặc biệt là bóng đè hay mộc đè còn được gọi là ma đè thường phát sinh là do tư thế nằm ngủ không đúng, hoặc bị gác trên ngực làm cho tim, các mạch máu, cơ, khớp bị chèn ép, làm cản trở tuần hoàn máu khiến cơ thể bị thiếu oxy buộc phải đánh thức dậy. Đa số những cơn ác mộng đều xảy ra khi người ngủ bị thiếu oxy. Nhiều giấc mộng phản ánh những uất ức, hay hối tiếc mà con người đã gặp trong ngày. Có đôi khi, giấc mộng còn giúp giải quyết công việc theo đúng ý muốn của mình, điều mà ban ngày đã cố gắng nhưng không làm được. Trong chiều hướng này, khoa học kết luận giấc mơ là sự thể hiện trá hình của các ước muốn bị dồn nén, rất cần thiết để thăng bằng cảm xúc, tâm lý của con người, giúp giảm bớt những bức xúc trong cuộc sống.

Trên lãnh vực huyền bí, có nhiều giấc

mơ kỳ bí không thể giải thích là trùng hợp ngẫu nhiên theo quan điểm của khoa học. Đó là trường hợp của những giấc mộng báo điềm. Những điềm chiêm bao nổi tiếng trong lịch sử tôn giáo là những giấc mơ báo trước sự xuất hiện các đấng giáo chủ. Mẹ Đức Phật mơ thấy bạch tượng 6 ngà trước khi hạ sanh Đức Phật. Đức Mẹ Maria được thiên sứ Gabriel đến báo tin trong giấc mộng về sự giáng thế của chúa GiêSu. Mẹ Đức Khổng Phu Tử mơ thấy kỳ lân và sinh ra vị thầy "vạn thế" của thiên hạ.

Trong Cựu Ước có thuật lại việc vua Pha-Ra-Ông chiêm bao thấy bảy con bò mập được thay thế bằng bảy con bò ốm đói. Giấc mộng đã được ông Joseph giải điềm và nhờ đó cứu được dân chúng thoát cảnh đói kém vì thất mùa trong bảy năm liên tiếp.

Với những giấc mơ huyền bí mang điềm báo như thế thì khoa học và triết học chắc chắn phải bó tay, không thể nào lý giải bằng quan điểm trùng hợp ngẫu nhiên. Điềm báo trong giấc mộng đã biến thành quy ước rõ ràng đến nỗi có nhiều nước trên thế giới soạn thành tự điển về các điềm trong giấc mộng.

Xin trích dẫn một vài thí dụ:

Mơ thấy ăn dứa nên đề phòng sẽ bị té ngã; thấy trong nhà đánh nhau là điềm phân tán; thấy mình bị trúng bom đạn là điềm sắp được tài lộc; thấy mang bầu là điềm hạnh phúc; thấy sóng to là sắp có nguy hiểm; thấy sư khát thực là sắp có người tặng của cải; thấy xé sách hay giấy là sẽ hỏng công việc.

Những giải thích trên đây có khi trùng khi trật, vì hoàn toàn không dựa trên một căn bản nào hết. Một phần lớn giải thích các giấc mơ trong các cuốn tự điển là căn cứ trên các yếu tố tâm lý. Ví dụ một gia đình mất đoàn kết chắc chắn mọi người đều lo lắng nên nằm mơ thấy trong nhà

đánh nhau là điều dễ hiểu. Sách Hoàng Lê Nhất Thống Chí có ghi lại câu chuyện nàng Ngọc Hoan mơ được thần ban cho một tấm gấm dệt đầu rồng. Quan thái giám Chu Xuân Hán đoán là điềm Ngọc Hoan sẽ sinh chúa mới bèn về ngâm đưa nàng vào cung cho chúa Trịnh Sâm. Sau đó sinh ra Trịnh Tông. Dù là kết quả của một điềm báo cực kỳ vinh hiển, nhưng cuối cùng vẫn bị chúa Trịnh Sâm phế và lập Trịnh Cán lên ngôi.

Thông thường những Giác mơ thuộc về huyền bí có những đặc tính như sau:

- Thường xảy ra vào cuối giấc ngủ lúc sắp thức dậy.
- Người nằm mơ có thể nhớ và kể lại từng chi tiết của giấc mơ rất rõ ràng và giấc mơ như hiện ra trong trí người nằm mơ suốt ngày, có khi kéo dài qua các ngày sau.
- Giấc mơ không hề phản ánh hay liên quan gì đến những sinh hoạt trong cuộc sống như đọc sách, xem phim.
- Giấc mơ được lặp đi lặp lại nhiều lần.
- Giấc mơ về những người đã chết hoặc thấy ma.

Khi gặp những giấc mơ kỳ lạ, tốt hơn hết chúng ta nên tỉnh táo, sáng suốt tìm những người có hiểu biết để phân tích xem giấc mơ thuộc loại nào, tâm sinh lý hay huyền bí. Xác định được tính chất của giấc mơ sẽ giúp người nằm mơ giải tỏa được những vấn nạn đang mắc phải. Đặc biệt đối với những giấc mơ báo điềm, nếu có duyên sẽ tìm gặp được những người chuyên môn giải được ý nghĩa của giấc mơ, hướng dẫn giúp thăng tiến tâm linh. Những giấc mơ báo điềm thường mang theo những thông điệp từ cõi vô hình, có mục đích và đối tượng rõ ràng.

Qua phần trình bày trên, chúng ta thấy bên cạnh những giấc mơ là sinh hoạt bình thường của trí não theo khám phá của khoa

học, còn có những giấc mơ đặc biệt mang tính cách huyền bí, bắt nguồn từ thế giới siêu hình. Cõi này đã lập nên những quy ước qua trung gian giấc mộng để chuyển một thông điệp nào đó đến với người hữu duyên. Mối liên lạc giữa cõi vô hình và người trần thế lúc nào cũng được thực hiện một cách kín đáo. Điềm báo được nguy trang bằng giấc mộng cũng như hiện tượng ma nhập có những diễn tiến chẳng khác với bệnh thần kinh. Sự liên lạc có tính cách mập mờ này nhằm tạo nghi vấn cho những người không liên hệ, cho nên chỉ có chính đối tượng hoặc một nhà chuyên môn mới nhận ra được sự khác biệt mà thôi.

Mặc dầu không có bằng chứng khoa học về tính cách huyền bí của một số giấc mộng, nhưng chúng ta cũng có rất nhiều bằng chứng tâm linh qua sự ứng nghiệm của điềm chiêm bao khắp nơi trên thế giới. Ngay trong chúng ta, chắc hẳn cũng có nhiều người đã từng chứng nghiệm một hay nhiều lần sự linh ứng của chiêm bao. Là những người chuyên nghiên cứu hiện tượng tâm linh, chúng tôi mong mỗi được sưu tập cũng như luận giải những giấc mộng báo điềm của quý vị. Nếu quý vị muốn kể lại hay muốn nhờ giải điềm cho những giấc mộng đặc biệt, xin vui lòng liên lạc với Hội Tâm Linh Học.

LINH HỒN CÓ TRỞ LẠI KHÔNG?

(Trích Từ Bài Phát Thanh HTLH)

(Bài đăng lại)

Từ thuở khai thiên lập địa, con người luôn thắc mắc mình là ai, từ đâu đến, sẽ đi về đâu? Và câu hỏi quan trọng trọng nhất, là ngoài thân xác phải chăng còn có một cái gì đó vô hình, gọi là linh hồn, chi phối toàn bộ hoạt động của con người? Hầu như nhân loại qua các tôn giáo tin và chấp nhận có linh hồn, xem đó là điểm linh quang bất diệt. Sự tin tưởng này chính là tín điều căn bản cho các tôn giáo. Có khác chăng là lối giải thích về sự hiện hữu của linh hồn của các tôn giáo được biểu hiện dưới nhiều cách khác nhau.

Theo đạo Cao Đài, linh hồn con người là bất diệt, sau khi chết thì linh hồn sẽ đi lên các tầng trời khác nhau tùy theo sự cầu nguyện của người thân. Do đó, người theo đạo Cao Đài sau khi chết sẽ được cúng kiếng liên tiếp 11 tuần để được hướng dẫn đi lên 9 tầng trời. Người có tu hành thì khi vào tầng trời thứ nhất liền được thần linh dẫn đường cho khỏi đi lạc để đi tiếp lên các tầng trên. Còn những người không có đạo, thiếu tu, khi hồn lìa xác không có ai dẫn dắt nên dễ bị lạc đường, sa vào tay chúa quỷ. Ngoài ra, Cao Đài còn có kinh Cầu Hồn được đọc ngay sau khi người vừa chết cho đến khi hạ huyệt để thức tỉnh linh hồn mà khi còn sanh tiền mãi mê theo danh lợi, tạo nhiều nghiệp chướng.

Những người theo Ky Tô Giáo tin rằng linh hồn và thể xác con người do Thiên Chúa tạo nên và linh hồn sẽ sống đời đời. Chữ Linh hồn và thần khí được dùng trong kinh Phúc Âm với nhiều nghĩa khác nhau. Sách Sáng Thế nói rằng Thiên Chúa tạo

nên thân xác con người từ đất, thổi thần khí vào để ban sự sống, và bởi đó "con người trở nên một linh hồn sống động". Ở đây chữ "linh hồn" được dùng để chỉ toàn thể con người, gồm thân xác và linh hồn. Trong Khải Huyền lại được dùng khác đi, khi Thánh Gioan trông thấy các linh hồn của những người đã chết vì phúc âm. Chữ "linh hồn" ở đây không chỉ về toàn thể con người, bao gồm thân xác, nhưng để chỉ phần phi vật chất, là thần khí, không bị chết. Tuy linh hồn sống đời đời nhưng sau khi chết, linh hồn người thiện lành được lên thiên đàng còn linh hồn người xấu phải xuống hỏa ngục. Ngoài ra còn có linh hồn cũng được cứu rỗi nhưng phải trải qua một cuộc được thanh luyện bằng lửa ở một nơi được gọi là luyện ngục. Tín đồ Thiên Chúa có lễ cầu hồn hàng năm vào ngày 2 tháng 11 được dành để cầu nguyện cho các linh hồn của những người đang ở nơi luyện ngục sớm được lên nước thiên đàng. Luyện ngục là nơi để thanh luyện các linh hồn đã chết trong ơn nghĩa chúa nhưng chưa sạch hết mọi tội và chưa làm việc đền tội. Các linh hồn ra khỏi trần gian không còn có thể làm được việc gì lành để cứu mình nên chỉ trông cậy vào những người còn sống lập công cầu nguyện cho mình để rút ngắn thời gian thanh luyện. Vì thế mà giáo hội thường xuyên kêu gọi tín hữu cầu nguyện cho các linh hồn nơi luyện tội để họ được sớm giải thoát khỏi tội lỗi.

Phật giáo không công nhận linh hồn cũng như không có linh hồn chuyển dịch. Đạo Phật chỉ chủ trương nhân quả: một

hậu quả nào phát sinh cũng đều có nguyên nhân trước đó. Những người theo đạo Phật tin vào thuyết luân hồi, các kinh sách Phật đều có những câu chuyện về đầu thai, luân hồi nghiệp báo và vì vậy câu hỏi được đặt ra ở đây là nếu không phải linh hồn thì cái gì đi luân hồi, đầu thai, cái gì làm chủ thể cho dòng sinh tử. Phật giáo cho rằng nếu sau khi chấm dứt đời sống mà dục vọng đều đã tiêu diệt hết, vô minh không còn hiện hữu, và các chủng tử đều đã trở thành vô lậu, tâm thức trở về nhập với bản thể sáng suốt thì dòng sinh mệnh không còn tiếp diễn nữa. Còn nếu dục vọng vẫn còn thì tâm thức vẫn còn trong trạng thái ô nhiễm, chưa có thể thoát sinh tử luân hồi, do đó dòng sinh mệnh vẫn phải được tiếp nối. Tất cả những nghiệp nhân của con người về ngôn ngữ, ý nghĩ, hành vi, cùng tất cả những cảm giác đều trở về tiềm phục trong tâm thức của con người, không hề mất đi đâu cả. Chúng tạo thành một động lực, gọi là nghiệp lực, đẩy con người vào một dòng sinh mệnh mới, một kiếp sống mới. Phật giáo quan niệm đời người giống như ngọn đèn dầu mà thân xác là thân đèn, tim đèn và dầu, ngọn lửa chính là tinh thần, cả hai đều biến chuyển không ngừng, không phải đồng nhất mà cũng không phải sai dị (phi nhất phi dị).

Những tiến bộ khoa học kỹ thuật trong thời gian gần đây, đặc biệt trong các ngành thiên văn, địa chất, khảo cổ. . . đã vạch trần nhiều giáo điều có tính cách huyền thoại của một vài tôn giáo, làm phương hại đến đức tin của một số đông tín đồ. Hơn thế nữa, có người cho rằng chết là hết, không hề có thế giới bên kia, để rồi chỉ tập trung lo cho kiếp sống hiện tại, cho những mối lợi vật chất trước mắt.

Khoa học cũng có những nỗ lực nghiên cứu thế giới tâm linh, nhất là tìm kiếm bằng chứng về sự tồn tại của linh hồn. Nhiều cuộc khảo nghiệm khoa học đã

được tiến hành, người ta tìm cách cân thân xác con người trước và sau khi chết với hy vọng có thể đo được trọng lượng của linh hồn. Nhiều người có kinh nghiệm cận tử (near death experience) được phỏng vấn kể rằng họ đã đi qua một con đường hầm, thấy những vùng ánh sáng, có người thấy mình bay lơ lửng, có người thì gặp những người thân quen đã qua đời từ lâu... Gần đây các nhà khoa học Thụy Sĩ mới phát hiện ra được một khu vực trong não bộ mà mỗi khi kích thích vào đó, con người sẽ có cảm giác "thoát xác". Khu vực não nói trên có tên là Angular Gyrus, thuộc bán cầu não phải. Trong một ca trị bệnh, nhóm nghiên cứu của Olaf Blanke, Đại học Genf của Thụy Sĩ đã dùng điện cực kích thích vào vùng não này của một nữ bệnh nhân 43 tuổi. Đột nhiên bà ta nói rằng, linh hồn bà ta đang trôi bồng bềnh trên thân xác, và đang nhìn xuống nó. Các nhà khoa học đã kích thích não bộ của nữ bệnh nhân này 3 lần. Trung bình mỗi lần, cảm nhận "thoát xác" của bà ta chỉ kéo dài khoảng 2 giây. Lúc ở trạng thái bồng bềnh, nữ bệnh nhân nói: "Tôi thấy mình đang nằm trên giường, thấy từ trên cao, nhưng chỉ nhìn được đôi chân thôi, và tôi thấy đôi chân ấy ngắn hơn bình thường..." Khoảng 10% bệnh nhân hôn mê kể rằng họ có chứng nghiệm về hiện tượng "thoát xác". Ngay cả những người bị ngất do chấn thương, bị đau đầu hoặc co giật thần kinh đột ngột cũng có thể có thấy như vậy. Ông Blanke phỏng đoán rằng, cảm giác "thoát xác" xuất hiện do não bộ thiếu ôxy, dẫn tới hạn chế một chức năng nào đó của khu vực angular gyrus tại bán cầu não phải.

Tuy vậy, cho dù khoa học có tiến đến đâu chẳng nữa, mãi mãi cũng không thể giải thích những hiện tượng liên quan đến thế giới vô hình, vì không thể dùng phương tiện vật chất để cân đo, khám phá những gì thuộc về tâm linh.

Hội Tâm Linh Học quan niệm linh hồn được ví như người tài xế, chiếc xe là thân xác, động cơ là sự sống, nhiên liệu là thực phẩm. Tài xế là nhân vật chính điều động toàn bộ chiếc xe cũng như đích đến, phải lo giữ gìn và chăm sóc chiếc xe để khi cần đến thì chiếc xe sẽ phục vụ hữu hiệu cho mình. Một người ngay sau khi qua đời thì linh hồn ngay lập tức được chư vị thần linh giám sát chặt chẽ để xếp đặt cho cuộc sống kế tiếp. Trong một vài trường hợp đặc biệt một vài linh hồn có thể trở về lại dương thế để gặp gỡ người thân dưới sự cho phép và giám sát của các đấng thần linh. Trong hơn 20 năm qua, Hội Tâm Linh học đã dùng phép triệu hồn, một nghi thức nhằm xin phép đưa hàng ngàn linh hồn trở về dương thế gặp gỡ gia đình.

Thực ra nghi thức gọi hồn trở về dương thế không mấy xa lạ đối với nhân loại. Từ ngàn xưa con người ở khắp nơi trên trái đất này đã biết cách đưa hồn về trần gian. Từ các bộ lạc trong rừng sâu cho đến các tông phái ở thành phố văn minh, các buổi lễ cầu hồn được tổ chức dưới nhiều hình thức khác nhau. Các pháp sư có thể dùng bùa chú để gọi hồn, các am miếu dùng phương pháp đánh đồng thiếp, thậm chí người ta còn dùng phương tiện cầu cơ, tất cả đều mang lại ít nhiều kết quả.

Hội Tâm Linh Học sử dụng phép triệu hồn như là một phương tiện hữu hiệu để giúp đưa hồn trở về dương thế giải quyết những vấn nạn mà họ đã để lại cho gia đình.

Nghi thức Triệu hồn được thực hiện khi thật sự cần thiết hơn là vì gia đình thương nhớ hoặc vì tò mò muốn biết xem bây giờ người thân sau khi chết bây giờ đang ở đâu và làm gì ở thế giới bên kia. Phép triệu hồn của Hội không dùng đồng tử chuyên nghiệp như những nơi khác. Trái lại, khi mời về, Hồn sẽ chọn một trong những thân nhân của mình để tá

khẩu, điều động thân xác nói chuyện với gia đình. Có thể nói phương thức dùng chính người trong gia đình để tiếp hồn là phương thức ít có nơi nào làm được từ xưa đến nay.

Như đã nói trên, không phải lúc nào cũng có thể đưa một linh hồn về trần thế, muôn làm việc này ít ra cũng phải có lý do chính đáng như:

- Chết bất đắc kỳ tử.
- Gia đình gặp nhiều khó khăn sau khi người thân qua đời.
- Cái chết có phần mờ ám, để lại nhiều nghi vấn chung quanh.
- Có nhiều hiện tượng xảy ra trong nhà, như có người thấy hồn xuất hiện.
- Có phá thai và gặp nhiều bất trắc trong cuộc đời.

Trong nhiều năm qua, phép triệu hồn đã mang lợi ích lớn lao cho nhiều người, giải quyết được những bế tắc mà phương tiện đời bị hạn chế. Xin kể ra đây một vài câu chuyện để làm ví dụ:

Trường hợp bà dì dẫn cháu nhỏ đi chơi sở thú, cháu bị hụt chân rớt xuống sông chết đuối. Mẹ đưa bé gái đâm ra thù hận cô em gái vì cho rằng cô đã gây ra tai nạn cho con bà, còn người em cũng đau khổ khôn cùng vì mặc cảm, nỗi khổ kéo dài hàng chục năm cho tới khi cầu hồn cháu bé. Cháu về cho biết là đã tới số, bà dì không có lỗi, tiết lộ này đã giải tỏa được nỗi khổ của bà dì và đồng thời tái lập mối thân tình của hai chị em.

Một câu chuyện tương tự đã xảy ra như sau: Có một người vợ vì lý do gì đó đã lớn tiếng la mắng chồng. Ông bực bội phóng xe ra ngoài đường bị tai nạn chết, bà vợ đau khổ vì cho rằng mình đã gây ra cái chết của chồng. Khi cầu hồn, ông về cho biết đã tới số, khiến lái xe quên nhìn bên hông mới bị tai nạn. Nhờ đó mà người vợ hết đau khổ vì mặc cảm tội lỗi.

Một trường hợp khác, người con rể bị

gia đình vợ nghi ngờ ăn cắp tiền bạc của nhạc mẫu nay đã quá cố. Khi cầu hồn, bà mẹ vợ về cho biết là không hề bị mất tiền. Oan tình của chàng rể nhờ đó mới được cởi mở!

Thêm một thí dụ nữa là chuyện gia đình bất đồng ý kiến trong việc chôn cất người chết, người chồng vừa qua đời, bà vợ muốn chôn nhưng các con đòi hỏa thiêu. Việc này khiến cho gia đình xáo xáo, khó lòng giải quyết. Cầu hồn về, ông chồng bảo đã chết rồi, thân xác chôn hay thiêu không thành vấn đề. Ông khuyên các con nên nghe lời mẹ cho tròn chữ hiếu. Thế là xong, mọi bế tắc đều giải tỏa.

Về các trường hợp phá thai, câu chuyện sau đây cũng đáng suy gẫm. Một cô gái hay phá thai, thường gặp xui xẻo và đôi lúc nóng giận vô cớ. Hồn các bé về bảo rằng hay quán quýt bên mẹ nhưng bà không hay biết. Các cháu tìm cách gây xui xẻo để giục cô tìm đến các nơi làm huyền bí xin giúp đỡ. Tại đây khám phá ra những đứa con sót sót vô danh và yêu cầu cô tiếp xúc và nhìn con của mình. Hồn các bé về

đòi hỏi mẹ phải có trách nhiệm, tôn trọng sinh mạng con cái. Chúng khuyên mẹ sám hối để chuộc tội và hứa không bao giờ tái phạm. Sau buổi cầu hồn, cô gái này đã thay đổi hẳn nếp sống và làm ăn phát đạt.

Còn vô vàn thí dụ khác, nhưng thì giờ có hạn, chúng tôi không thể kể hết ra được những câu chuyện cầu hồn tiêu biểu để thấy nhiều lợi ích lớn lao khác của bộ môn.

Một điểm quan trọng cũng cần lưu ý là người tiếp hồn hoàn toàn tỉnh táo, mặc dầu không tự ý điều khiển thân xác và lời nói của mình như khi bình thường. Một buổi cầu hồn như vậy kéo dài từ nửa tiếng cho đến 45 phút dưới sự kiểm soát của người chủ lễ.

Cầu hồn ở Hội Tâm Linh học là một việc làm có hiệu biết, có giá trị cao về mặt tâm linh. Đây rõ ràng là một phép lạ, mang lại nhiều lợi ích đời lẫn đạo cho mọi người tham dự, là một dịp may hiếm có để chúng nghiệm sự hiện hữu của thế giới tâm linh và nhất là sự "trở lại của linh hồn".

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

ROLE IN LIFE ... VAI TRÒ TRONG CUỘC SỐNG

"Don't compare yourself with others, like the fingers on your hand there are different sizes, height to your fingers, accept which one you are & know that combine with others it makes a whole hand to do work." TL

"Đừng so sánh mình với những người khác. Giống như những ngón tay, chúng đều có sự khác biệt. Hãy chấp nhận con là ngón tay nào và cùng hòa mình với những ngón tay khác để làm cho cả bàn tay có tác dụng."

"Each of us are born into this world with a purpose, destiny to fulfill. Look at your self, who you are and play the best part/role of your life's stage." TL

"Các con được sinh ra trên đời này với vai trò và trách nhiệm để hoàn tất. Hãy nhìn lại mình và làm trọn vai trò, làm trọn trách nhiệm của mình với cuộc sống mình đang có."

MỘT SỐ NHẬN ĐỊNH VỀ CÁC BỘ MÔN “KHOA HỌC HUYỀN BÍ”

(Trích Trong Bài Phát Thanh Của HTLH)
(Bài đăng lại)

Trong nỗ lực tìm hiểu và giải thích những sự kiện quan trọng của cuộc đời cũng như mệnh số của con người, các nhà huyền học Đông Tây, xưa, nay, đã cố gắng thiết lập nên những phương thức lý giải, luận đoán mà chúng ta quen gọi là Khoa Học Huyền Bí. Các phương thức đó rất nhiều và khác nhau nhưng đều có chung một mẫu số là giải đáp các thắc mắc của con người.

Các môn khoa học huyền bí có tích lũy kinh nghiệm, có hệ thống, có lý luận nhưng cơ sở đặt trên triết học giả định, những sự kiện không chứng minh được. Để chứng minh điều này, các nhà khoa học hiện đại, bằng những phương tiện tân tiến đã cố gắng chứng minh tánh khoa học của các bộ môn được gọi là khoa học huyền bí nhưng tất cả đều thất bại. Vì vậy họ đã đánh giá thật thấp các môn đó. Mời quý thính giả cùng chúng tôi, nhận định lần lượt một số môn khoa học huyền bí.

Khoa xem chỉ tay: Felix F. Planer trong tác phẩm "Superstition" đã viết: "Xem chỉ tay là nghệ thuật đoán biết được sự việc và tương lai của một người qua hình dáng bàn tay và các đường chỉ tay của người đó. Luận cứ của khoa này đến từ khoa chiêm tinh: theo đó các tinh tú kể cả mặt trời, mặt trăng, có liên hệ đến một phần nào đó của bàn tay, chẳng hạn như sao Kim (Venus) tác động lên ngón tay cái của năm tỉ người trên trái đất. Còn sao Mộc (Jupiter) tác động lên ngón trỏ và phần dưới của nó trong lòng bàn tay".

Người ta tin rằng các nếp nhăn tự nhiên trên vật chất, do xếp đi xếp lại nhiều lần, nhưng nếu là của bàn tay người lại có dụng ý độc đáo, chỉ dẫn tương lai vận mạng của người ấy. Các đường chỉ tay chính là sinh đạo, trí đạo, tâm đạo, mệnh đạo, và các đường rẽ, cù lao, ngôi sao, mạng lưới vân vân, đều có ý nghĩa nó lên các sự kiện của cuộc đời. Có người cho rằng "nam tả, nữ hữu", nam tay trái, nữ tay phải hoặc tay trái nói về số mệnh, tay phải là những gì do mình tạo nên. Tin như vậy tạo nên một vấn đề to tát, là, ai hoặc điều gì đã chủ động việc sắp xếp các đường chỉ tay, để ghi chép sẵn mọi việc của cuộc đời. Một việc làm công phu và vĩ đại như vậy có mục đích gì? Bởi vì, nếu những điều chỉ tay nói lên, đã nằm trong một kế hoạch lớn của vũ trụ, thì người có chỉ tay không cách nào tránh được những tai họa đã định trước, thấy trước? Có đúng thật vậy không?

Hãy dùng sách xem chỉ tay, để tìm ý nghĩa chỉ tay trên lòng bàn tay mình và bạn bè, rồi chúng ta sẽ gặp những trường hợp tréo cẳng ngỗng: Người độc thân mà chỉ tay nói là mẹ của năm đứa con, hoặc một người cơ thể khỏe mạnh mà chỉ tay cho thấy bệnh hoạn triền miên. Cách đây không lâu, một bà xem chỉ tay nổi tiếng, được đài truyền hình phỏng vấn, là có bao giờ bà nhờ đồng nghiệp xem chỉ tay? Câu trả lời là không, và bà giải thích thêm "toàn là đoán nhầm không à!" Tại Hoa Kỳ, người ta vừa làm một cuộc thí nghiệm về

đường sinh đạo mà chiều dài được tin là nói lên tuổi thọ của mình. Cuộc khảo sát trên 51 xác chết đã không tìm thấy mối liên hệ hồ tương có ý nghĩa nào giữa chiều dài của sanh đạo và tuổi thọ. Có người chết lúc thật già mà sanh đạo ngắn ngủn, trái lại có những em bé chết với sanh đạo thật dài.

Khoa Bói Bài: Về khoa này, Planer viết như sau: "Khoa bói bài được dùng từ thời Thượng Cổ để đoán ý Thần Linh. Ngày nay có vô số hình thức bói bài và người ta tùy hứng gán cho ý nghĩa các con bài. Khách xem bói bài bị buộc phải tin có một đấng siêu nhiên có ý xếp đặt các lá bài theo một thứ tự đặc biệt nào đó mà người Thầy có thể đoán được. Như thế thì những câu hỏi giống nhau phải có những câu trả lời y hệt nhau, cho dù thử đi thử lại bao nhiêu lần cũng thế. Sự thật không phải như vậy, cùng một câu hỏi nếu làm nhiều lần, mỗi lần sẽ ra những nhóm bài khác nhau, nghĩa là những câu trả lời khác nhau. Như thế khoa bói bài chứng tỏ không có một căn bản hợp lý.

Khoa Chiêm Tinh Tử Vi: Khoa này căn cứ trên ảnh hưởng của tinh tú lúc mới sinh ra đời. Bầu trời có hàng vạn tinh tú, tại sao chỉ có mấy bộ sao của khoa tử vi có tác động lên số mệnh. Mà các bộ sao này chỉ là sản phẩm của tưởng tượng, không có gì đối chiếu thực sự ở bầu trời. Lại nữa, nếu căn cứ vào ngày giờ, tháng năm sinh để đoán vận mệnh, thì mỗi giờ có 60 phút, tức 3,600 giây, mà mỗi giây trên trái đất có hàng ngàn em bé ra đời. Mỗi giờ âm lịch có 120 phút, tức 7,200 giây, có bao nhiêu triệu em bé ra đời, vậy các em có chung một số mệnh sao?

Còn nữa, năm âm lịch tính theo can (10) và chi (12) như vậy cứ 60 năm ta trở lại đúng tên năm đầu và nếu sanh cùng giờ bắt buộc có cùng một số tử vi. Vậy trong một chu kỳ 60 năm có tất cả 259,200 lá số tử vi. Số đó dùng chung cho 5 tỉ người

trên trái đất, tức có hơn 19,000 cùng chung một số mạng. Có thực vậy không hay là chẳng ai giống ai? Nói tóm lại về mặt khoa học, luận lý tử vi chỉ là lý thuyết của trí tưởng tượng.

Còn khoa địa lý phong thủy thì sao? Khoa địa lý có hai phần, phần hữu vi dựa vào vị trí, bố cục, hình thể, cấu trúc, màu sắc vân vân, chính là môn địa lý khoa học. Giá trị của môn này là hiển nhiên vì là một môn khoa học. Chúng tôi muốn bàn ở đây môn địa lý phong thủy vì khoa này thuộc về khoa học huyền bí. Địa lý phong thủy căn cứ trên khí, long mạch, ngũ hành, tinh tú, địa huyệt, thanh long bạch hổ, minh đường, chu tước huyền vũ vân vân, là những ý niệm siêu hình, giả tưởng không liên quan gì đến khoa học theo đúng nghĩa của nó. Làm sao chứng minh được linh khí hoặc long mạch, hay sự liên quan giữa mộ huyệt và số mệnh con người. Sự gán ghép cho sanh năm nào, tuổi gì, mạng gì cũng không có giải thích thỏa đáng. Theo phong thủy thì nhà phải có tay long tay hổ, trước có minh đường, sau có huyền vũ. Thế thì các triệu phú Mỹ ở các chung cư cao tầng thì sao? Ngày nay người ta hỏa táng rồi rải tro cốt xuống biển, rồi con cháu tàn mạng hết sao?

Phong thủy có câu: “Muốn cho đất kết tam khoa, Phương nam có bút phương Đoài có nghiên”. Ngày nay đâu còn nghiên bút mà nhiều người đổ Tiến Sĩ, vậy Phương Nam chắc phải có hình dạng computer? Một ngôi nhà nếu được thiết kế hợp lý, màu sắc hài hòa, đồ đạc trang nhã, người ở cảm thấy thoải mái dễ chịu, có nhiều cơ may thành đạt. Ngược lại một ngôi nhà có xây, có sửa cho hợp hướng hợp tuổi, nếu ngột ngạt, ẩm thấp bị gió bụi thổi vào ắt dễ sinh bệnh tật, mà bệnh hoạn thì làm ăn gì được? Một ngôi nhà có đường đâm thẳng vào hay một vật nhọn xia vào gây cho người ở cảm giác bất an,

thần kinh căng thẳng là một lý luận hợp khoa học của khoa địa lý khoa học. Cũng như một vùng có sông núi xinh đẹp, đất đai màu mỡ, cây cối xanh tươi, khi hậu mát mẻ, đương nhiên người ở đó cảm thấy thoải mái dễ chịu, đâu cần phải đầu rông, đầu rông, thanh long bạch hổ, là những ý niệm mơ hồ huyền hoặc.

Như vậy, môn địa lý khoa học bao gồm kiến trúc, xây dựng, địa dư, thời tiết, môi trường, vân vân, có giá trị thực sự trong đời sống con người. Còn môn địa lý phong thủy đợm về huyền bí, nhuộm màu triết học, kết hợp những giả thuyết không có giá trị khoa học. Thật là cường điệu, khi nói con cá vàng thuộc kim, khắc người mạng Mộc, làm cho ăn ở không yên, công việc bế tắc lụn bại. Hay dời đổi vị trí vài món đồ đạc trong nhà thì tiệm móng tay (Nail) bùng phát. Vậy thì nghiệp quả và tài năng phước đức ở đâu? Trong khi ngay trang đầu của sách Địa Lý Tả Ao ghi rõ: "Tiên tích đức, hậu tầm long", nghĩa là tính phước đức trước, sau mới mong tìm long mạch. Do chỗ không có cơ sở vững vàng, dựa trên những lý thuyết hư cấu của môn phong thủy, nên trong dân gian đã có câu: "Hòn đất mà biết nói năng, thì Thầy địa lý hàm răng không còn".

Còn rất nhiều bộ môn khoa học huyền bí khác, nhưng thôi chúng ta tạm ngừng ở đây để đứng từ một góc độ khác nhìn lại các bộ môn này. Mặc dầu có tính khoa học thấp, nhưng những bộ môn khoa học huyền bí vẫn tiếp tục thu hút một số người không nhỏ từ Đông sang Tây. Họ gồm đủ thành phần xã hội, kể cả một số lãnh đạo quốc gia. Điều kỳ diệu là một số không ít đã tìm được sự giúp đỡ thực sự. Không thiếu gì người đã từng chứng nghiệm sự chính xác của các lời tiên đoán. Chính vì thế mà các bộ môn khoa học huyền bí tiếp tục sống mãi và phát triển bất kể tiến bộ của khoa học. Các bộ môn này ngày càng

được ưa chuộng, các nhà sách, các lớp học huyền bí đang được mở ra, ở các quốc gia văn minh tiên bộ nhất, khi gặp khó khăn các ngành huyền bí được áp dụng rộng rãi. Một điều trớ trêu là, chính quyền các nước văn minh cũng nghiên cứu khả năng "thần giao cách cảm" hay "giác quan thứ sáu". Trung Quốc cũng đang tìm hiểu về "ngoại cảm" và hy vọng áp dụng vào quân sự. Thật lạ lùng, khoa học càng tiên bộ, vấn đề huyền bí càng hấp dẫn, số người tin vào huyền bí càng nhiều.

Câu hỏi thật lớn ở đây là tại sao, vì đâu, có cái gì, yếu tố nào đem lại niềm tin, vào sự linh ứng hiệu nghiệm của những khoa bói toán gọi là khoa học huyền bí có phương pháp luận giải vốn đã yếu kém từ căn bản. Cái gì đã xui khiến bà Dixie Dixon đoán trước được tổng thống Kennedy sẽ bị ám sát? Nếu bảo rằng sách bói toán đã chỉ rõ như vậy, tại sao không đoán trúng cho ai khác nữa? Tại sao khi đúng khi sai? Cùng một sự việc, một sách với nhau, mà lại có những kiến giải bất nhất như vậy? Thắc mắc trên cho đến nay vẫn chưa có giải đáp thỏa đáng!

Qua nghiên cứu, chúng tôi đi đến những lý giải sau đây: Các môn khoa học huyền bí là những mò mẫm cố gắng của nhân loại, tự nó không có giá trị khoa học vững chắc nhưng về mặt tâm linh lại có giá trị rất lớn. Nhìn sâu vào, chúng ta thấy sự hiện hữu của Thần Linh. Thần Linh đã dùng chúng như phương tiện qua hành giả (thầy bói) để gửi thông điệp đến người vắn sự, trong chiều hướng giúp đỡ, mách bảo hay răn dạy.

Thông thường người đi coi bói có vấn đề khó khăn bế tắc, không tự mình giải quyết được. Nếu những điều này được bày tỏ cho một người thứ hai - người Thầy - thì theo tâm lý, họ cảm thấy nhẹ bớt, có chút hy vọng an ủi. Đó là mặt tâm lý xã hội. Ở đây Thần Linh giúp đỡ thật sự. Sự hiệu

nghiệm linh ứng của lời giải không tùy thuộc vào tài năng của Thầy mà ở chỗ người vấn sự có chiêm cảm được sự hộ độ của Thần Linh, khiến cho quẻ bói được linh ứng hay không; bằng cách tá khẩu, hay ấn tâm, hoặc điều động làm cho hành giả trả lời xuất thần vừa hay vừa đúng. Tác động này khéo léo tuyệt vời đến nỗi chính hành giả cũng không hay biết. Sự giúp đỡ của thần thánh thường đến với những người hành nghề có đức độ, biết khuyên những người hoạn nạn làm lành lánh dữ, lập công bồi đức. Đối với những người đi tìm sự giúp đỡ qua những khoa bói toán, mức độ chính xác còn tùy thuộc vào duyên phước của họ đúng với câu "Phật độ hữu duyên". Thành tâm cũng là một yếu tố không kém phần quan trọng để mang lại sự linh ứng.

Để đánh giá các bộ môn khoa học huyền bí, chúng ta có thể tóm gọn trong câu "Phước chủ may Thầy" để chỉ những trường hợp mà vị bốc sư may mắn xem bói đúng nhờ gặp thân chủ có phước được thần thánh giúp đỡ. Nói tóm lại, cho dù phương pháp lập thành các bộ môn khoa học huyền bí có sai lệch từ căn bản, nhưng những môn này ít nhiều cũng tỏ ra hữu hiệu và ích lợi trong một số trường hợp có sự hỗ trợ của các đấng vô hình. Thần Linh đã dùng những bộ môn này làm phương tiện, làm trung gian để gửi những thông điệp chính xác, linh ứng dành cho người hữu duyên. Như vậy, chúng ta có thể đi đến kết luận rằng, hầu hết những bộ môn được gọi là "khoa học huyền bí" đều mang tính cách hư cấu, làm phương tiện cho công cuộc độ sinh của các đấng linh thiêng trong cõi vô hình.

BỆNH TÂM THẦN HAY MA NHẬP

(Trích trong bài phát thanh HTLH)

Bệnh tâm thần là một thảm họa của nhân loại. Theo ước tính có đến một phần năm nhân loại trong một thời gian nào đó có những biểu hiện của bệnh tâm thần. Trong số các bệnh tâm thần thì nhóm bệnh rối loạn tư tưởng (thought disorders) chiếm phần lớn nhất. Tên Y học là schizophrenia hay tâm thần phân liệt, dùng để chỉ bệnh điên loạn. Lẫn lộn với loại bệnh này còn có hiện tượng ma nhập với những triệu chứng tương tự. Khoa học không chấp nhận chuyện ma nhập, vẫn cho đó là bệnh tâm thần và chữa trị theo y khoa.

Nhưng trong thực tế, hiện tượng nhập xác chẳng có gì xa lạ đối với dân gian. Kinh Thánh Thiên Chúa Giáo ghi lại những phép lạ do Chúa Giê Su thực hiện, nổi bật nhất là những chuyện trừ ma, đuổi quỷ. Hiện nay, Giáo Hội La Mã vẫn cho phép một số linh mục tiếp tục nối gót Chúa Giê Su làm nghi thức trừ ma, tiếng Anh gọi là "exorcism". Theo nguồn tin của CNN vào đầu tháng 9 năm 2001, mẹ Teresa, một nữ tu nổi tiếng từ thiện, cũng đã từng bị quỷ ám và được đức giám mục tại Calcutta đích thân chữa trị bằng nghi thức "trục tà".

Trong cộng đồng Việt Nam, thỉnh thoảng cũng xảy ra hiện tượng nhập xác có đông đảo người chứng kiến như:

Con dâu của một ca sĩ nổi danh bị thiệt mạng vì chồng bất cẩn khi đùa giỡn với súng. Trong tang lễ tại Rose Hill, cô đã nhập vào một người khách nhiều lần, gây

kinh hoàng cho nhiều nghệ sĩ tên tuổi và quan khách.

Trong một tang lễ ở Peek Family, Westminster, trước giờ hỏa thiêu, hồn người quá cố đã lần lượt nhập vào hai người khách với điệu bộ, ngôn ngữ đặc biệt của mình, gây nhiều ấn tượng cho người hiện diện trong đó có vị sư trụ trì của một ngôi chùa khá nổi tiếng. Người Mỹ phụ trách nơi đây cho biết hiện tượng ma nhập vẫn thường xuyên xảy ra tại đây.

Trong khi đó, y học với bao tiến bộ vẫn còn đang cố gắng tìm kiếm nguyên nhân của bệnh tâm thần hầu mong có cách điều trị tốt đẹp. Y học đã thu được một số kết quả như một số bệnh tâm thần do tật bẩm sinh, do rối loạn hormone dopamine trong não, do tổn hại hệ thần kinh vì thiếu dưỡng khí lúc sanh ra, do ngộ độc hóa chất hay ma túy, hoặc do các chấn động mạnh của não bộ hay tâm sinh lý. Nhưng y học vẫn chưa tìm ra nguyên nhân của bệnh tâm thần ở một số lớn trường hợp khác, trong đó có nhóm người bị ma nhập.

Khoa học không có bằng chứng về sự hiện hữu của thế giới vô hình, hơn nữa triệu chứng ma nhập và bệnh tâm thần gần giống nhau, cho nên không chấp nhận hiện tượng nhập xác. Ngoài rối loạn trong não bộ, khoa học còn tìm thấy người bệnh thường ở lớp trẻ từ 15 đến 45 tuổi, đa phần có cuộc sống nghèo khổ, bất hạnh, trong dòng dõi cũng đã có người mắc bệnh thần kinh. Khởi đầu người bệnh bị trầm cảm, sống biệt lập và lười săn sóc áo quần, diện mạo. Họ bắt đầu nói năng không mạch lạc và buông xuôi mọi sinh hoạt cần thiết như học hành, công ăn việc làm. Các triệu chứng này có thể biến mất sau một thời gian vài tuần, vài tháng, vài năm, hay càng nặng hơn là trở thành vĩnh viễn như đờ đẫn, không xúc động, mất đi sự liên kết giữa tư tưởng và cảm xúc. Ý tưởng không còn mạch lạc, liên tục, lại hay nghi bậy và

tin bậy (Delusion), rồi lại thả mình vào trong thế giới ảo tưởng đó. Ngoài ra họ còn có ảo giác (hallucinations) nghe tiếng mời gọi thúc giục trong tai như tiếng của Thượng Đế, của ma quỷ, của kẻ thù v.v.... Đôi khi họ lại thấy hào quang, ánh sáng, thấy Phật, thấy Chúa, hay ma quỷ v.v.... Người bệnh hành động, xử thế quái dị, cười nói huyên thuyên, kể ra những điều dị thường xen giữa những cơn hứng khởi (elation), hoạt bát, công kích, phá phách v.v....

Qua kinh nghiệm, chúng tôi nhận thấy người bị ma nhập thường có thời gian phát bệnh ngắn, thường là dưới một năm, trong khi đó rối loạn tâm trí có thể kéo dài cả đời. Người bị rối loạn tâm thần, triệu chứng lập đi lập lại vô ý nghĩa trong khi người bị ma nhập có những lúc tỏ ra tinh khôn, nói năng hoạt bát. Gia đình bệnh nhân thường biết rõ phần vô hình muốn gì, công kích hay chửi bới ai. Nhưng trước bác sĩ và những người ngoài cuộc, thì hồn ma lại có những hành động như người mất trí để che giấu tông tích của mình.

Phần vô hình mượn các triệu chứng tâm thần để đến với đối tượng trong mục tiêu báo thù cho những thiệt hại mà người này và gia đình đã gây nên trong quá khứ. Hồn ma, có thể là người rất gần gũi với gia đình người bị nhập, đến để đòi món nợ tình, tiền hay mạng sống bằng lối hành xác.

Đôi khi phần vô hình quá tinh khôn, còn dẫn dụ thầy pháp tiếp tay tra tấn nạn nhân bằng lửa, roi dâu hoặc làm nhục với đồ dơ như phân gà, máu chó. Tệ hại hơn nữa, trong những trường hợp đòi mạng, phần âm còn mượn tay thầy pháp đánh đập người bị nhập cho đến chết. Ngoài ra, phần vô hình cũng có thể xui nạn nhân tông xe, nhảy lầu v.v....

Giải trừ ma nhập thật ra không phức tạp và gay cán như quý vị thấy trong phim Exorcist, hay trong những nghi thức trừ tà cổ

điển của thầy pháp. Chúng ta vẫn có thể thuyết phục con tà chấm dứt hành xác nếu nắm vững được căn nguyên của hiện tượng ma nhập. Như đã nói trên, hồn ma đến đòi món nợ mà người bị nhập hay gia đình đã thiếu trong quá khứ. Món nợ này có thể hiểu như những bất công mà những người này đã mang tới cho hồn ma trước đó. Trên quan điểm này thì chính hồn ma mới là nạn nhân thực sự, xuất hiện để đòi công bằng. Tại sao ta lại bênh vực kẻ có tội là người sống để tìm cách đánh đuổi nạn nhân là hồn ma báo oán? Hành xử như vậy chẳng trách nào mà thầy pháp thường mắc nạn, đến nỗi phải vào tù vì bị con tà gạt gẫm gây thương vong cho người bị nhập.

Qua phần trình bày trên, chúng ta đã thấy được sự khác biệt giữa bệnh tâm thần và hiện tượng ma nhập. Đây là hai lãnh vực riêng biệt, cho nên muốn giải trừ phần âm phải nhờ nhà huyền bí, cũng như chữa bệnh thần kinh phải đến với bác sĩ. Tuy nhiên, trường hợp nhập xác tương đối hiếm hoi cho nên sự kiện y khoa xem tất cả đều là bệnh tâm thần cũng không gây thiệt thòi cho lắm. Hơn nữa hiện tượng ma nhập phát xuất từ cõi vô hình chắc hẳn phải nằm trong thiên ý, cho nên người mắc nạn có được giúp đỡ hay không còn tùy thuộc vào duyên phước.

Trong cái rủi cũng có cái may là sau khi thoát nạn, người bị ma nhập cũng như gia đình thường có nhiều thay đổi tốt đẹp về mặt tâm linh. Có lẽ trong lúc khốn cùng họ tìm sự nương tựa nơi chùa chiền, nhà thờ hoặc những chỗ huyền bí linh thiêng, để rồi cũng tại những nơi này họ tìm được con đường đạo thích hợp. Có phải chăng vì lợi ích tâm linh này mà các đấng thần thánh đã làm ngõ cho phần âm hoành hành qua hiện tượng ma nhập? ...

TÌM HIỂU THẦN THÔNG

(Trích trong bài phát thanh HTLH)
(Bài đăng lại)

Không những chỉ có giáo chủ các tôn giáo từ ngàn xưa mới làm phép lạ mà trong bất cứ thời đại nào, cũng nghe nói đến những nhân vật có ít nhiều khả năng siêu phàm như vậy! Quan niệm về phép lạ hay thần thông khá phức tạp tùy theo mỗi tôn giáo nên khó biết được bản chất thực sự của hiện tượng siêu nhiên này. Chính vì vậy mà trong dân gian đầy dẫy những kẻ mạo nhận để gạt gẫm thiên hạ. Để có một quan niệm chính xác về thần thông, chúng ta nên tìm hiểu nguồn gốc cũng như bản chất của những phép lạ được ghi chép trong kinh sách các tôn giáo. Việc này sẽ giúp chúng ta có một căn bản hiểu biết để có một quan niệm chính xác hơn về khả năng siêu phàm của những nhân vật xưa cũng như nay.

Về mặt từ ngữ, khi nói đến khả năng huyền bí, Phật Giáo gọi là thần thông, và Ky Tô Giáo gọi là phép lạ. Khi dùng từ "phép lạ" chúng ta liên tưởng đến những hiện tượng thánh thiện, có mục tiêu cứu giúp. Nhưng nếu quan niệm đó là khả năng tạo ra hiện tượng siêu nhiên thì pháp thuật của bàng môn tả đạo nhằm hãm hại người cũng có thể gọi là phép lạ, là thần thông.

Theo kinh điển Phật Giáo, Đức Phật đã làm lửa bắn ra từ thân thể, hướng dẫn đệ tử đi các cảnh giới, Phật có thể đi trên sóng, bước qua lửa hay bay lên trời... Kinh Diệu Pháp Liên Hoa ghi rằng: "Bấy giờ Đức Thế Tôn dùng sức thần thông, từ mỗi lỗ chân lông trên thân đều phóng ra trăm

ngàn vạn ức tia sáng, từ mỗi lỗ chân lông lại đều phát ra ngọn lửa mạnh lớn như núi Tu Di, từ mỗi lỗ chân lông lại đều xuất hiện hằng sa Chư Phật thuyết pháp. Toàn hội đại chúng đều nhìn thấy khắp cả thân thông lục rộng lớn ấy."

Phật Giáo cho rằng khi đắc quả vị A La Hán, người tu đạt được lục thông gồm: Thiên nhãn thông: thấy được khắp vũ trụ, Thiên nhĩ thông: nghe được khắp mọi nơi, Túc mạng thông: biết được tiền kiếp của mình và của người, Tha tâm thông: đọc được ý người, biết được tâm người, Thần túc thông: đi được khắp mọi nơi, Lậu tận thông: biết được nghiệp quả của mình. Trong khi đó, Ma vương thì chỉ có ngũ thông vì không đạt được lậu tận thông.

Theo thánh kinh, Chúa Giêsu cũng đã hơn ba mươi lần làm phép lạ. Ngài hóa nước thành rượu trong tiệc cưới ở Ca-Na, chữa lành cho nhiều người bị bại liệt, làm sáng mắt người mù, làm người chết sống lại, trị tà, đi trên mặt biển, hóa bánh cho hàng ngàn người ăn.

Đức Huỳnh Phú Sổ, người khai sáng Phật Giáo Hòa Hảo cũng đã "dùng huyền diệu của Tiên gia" chữa lành bệnh hàng ngàn người chỉ bằng nước lạnh, giấy nhứt trình xé nhỏ, các thứ lá cây, bông hoa.

Nhiều người cho rằng thần thông là có thể đạt được do tu luyện cũng giống như tập bơi thì biết bơi, tập võ biết võ. Do đó các tông phái chánh hay tà đều có phương pháp tập luyện để mong đạt khả năng siêu nhiên đó.

Mật Tông Tây Tạng nổi tiếng có nhiều pháp môn tu luyện kỳ bí và khắc khổ để đạt những khả năng như đi trên mặt nước, phi thân, đọc được tư tưởng người khác, nhìn thấy cõi vô hình. Trong cuốn "The Third Eye", tạm dịch là đệ tam nhãn, có nói đến cách tu luyện để có được thần nhãn. Vị Lạt Ma kể rằng ông phải ngồi trong phòng kín ba năm mới khai mở được

thần nhãn, là khả năng nhìn thấy hào quang trên con người. Ông dựa trên màu sắc của hào quang đó mà chẩn đoán và chữa bệnh.

Có nhiều tông phái chú trọng vào cách tu luyện để khai mở luân xa. Họ cho rằng đó là những năng lực tiềm ẩn trong cơ thể có thể giúp hành giả xuất hồn, trị bệnh, thậm chí có thể mở huệ và đắc đạo.

Kể cả tà phái cũng có nhiều nghi thức tu tập thần thông. Ví dụ như luyện Thiên linh cái: là dùng đầu lâu của một cô gái đồng trinh để làm phép sai khiến hồn cô ta. Luyện Hà nam bằng bào thai con ruột của mình để linh hồn đưa bé phục vụ cho mình. Luyện bùa mê bằng nước chuối hột lấy vào lúc bấp chuối trở quày trong đêm trăng.

Quan niệm cho rằng thần thông là khả năng riêng của hành giả, đạt được qua công trình tu luyện xét ra không hợp lý cho lắm vì có rất nhiều trường hợp hành giả không dùng được bản lãnh của mình. Ví dụ như ngài Mục Kiền Liên là đại thần thông của nhà Phật phải bó tay khi bị bọn cướp hành hung đến nỗi phải bỏ mạng? Thần thông quảng đại như đức Phật lại để mình bị trúng độc vì thực phẩm mà tịch diệt. Ngay cả Chúa Giê Su, người đã từng làm phép biến nước thành rượu, hóa ra bánh để cứu cho hàng ngàn người cũng vẫn đói bụng, đến đổi phải nổi giận khi thấy cây vả (fig fruit) không có trái? Nếu thần thông là khả năng thật sự của hành giả thì chắc hẳn đã được mang ra sử dụng trong những hoàn cảnh như vậy.

Phải chăng có một quyền lực nào đó đã yểm trợ cho các đảng giáo chủ để tạo ra những hiện tượng siêu nhiên khi cần thiết. Ky tô Giáo tin rằng Thiên Chúa có Ba Ngôi, ngôi thứ nhất là Cha, tức Đức Chúa Trời hằng có, Ngôi thứ hai là Chúa Giê Su xuống thế mang xác phàm, Ngôi thứ Ba là Chúa Thánh Thần, ngôi phép tắc màu

nhiệm. Tín lý Ba Ngôi trùng hợp với Tam Thân của Phật giáo. Theo đây thì Phật có ba thân gồm: Pháp Thân tức Chơn như thường trụ, có ý nghĩa giống như Đức Chúa Trời của Thiên Chúa Giáo, Báo Thân là Phật mang thân người như Đức Thích Ca, Hóa thân còn được gọi là Ứng thân, biến hóa khôn lường tùy theo duyên của chúng sanh. Cả hai tôn giáo lớn này đều cho thấy thần thông, phép tắc phát xuất từ Đức Chúa Thánh Thần, theo Thiên Chúa Giáo, hay từ Hóa thân Phật, theo Phật Giáo. Như vậy có thể hiểu đây là quyền lực siêu hình của cõi thần linh yểm trợ uy tín cho các giáo chủ trên con đường hoằng khai đạo pháp. Ngoài mục tiêu giúp các nhà làm đạo được kính phục, thần thông còn nhằm thức tâm bá tánh. Nhưng các nhà làm đạo chỉ là trung gian, dân chúng mới là đối tượng chính được giúp đỡ bằng sự mầu nhiệm của phép lạ. Do đó chúng ta thấy tại sao các Ngài không hề sử dụng quyền năng này cho chính bản thân của mình. Thật vậy, hầu hết các phép lạ chỉ được thi triển khi có đông đảo bá tánh. Đức Phật làm thần thông trước vô số tăng chúng cũng như Đức Chúa Giê Su chia năm ổ bánh và hai miếng cá cho cho hàng ngàn người.

Rõ ràng, khả năng siêu hình là do thần thánh ân ban, không hề do tự bản thân tập luyện mà có. Những ấn chứng do tu tập cũng đến từ thần linh; hành giả luyện phép xuất hồn cũng không thể tự mình ra khỏi bản thể bất cứ lúc nào cũng như chữa bệnh bằng phép lạ cũng không kiểm soát được kết quả. Linh ứng hay không còn tùy vào thiên ý.

Thần thông không có nghĩa là thông suốt thần trí như định nghĩa xưa nay, mà là thông đạt với thần linh, mật tiếp với chư vị trong cõi siêu hình. Trước khi làm phép phát bánh và cá, Đức Chúa Giê Su ngửa mặt lên trời và cảm tạ Đức Chúa Cha.

Điều này đã cho chúng ta biết thần thông từ đâu đến.

Tóm lại, thần thông là sự hỗ trợ của thần thánh để củng cố uy tín người làm đạo và đồng thời là phương tiện thức tâm bá tánh. Phép lạ phát xuất từ thế giới thần linh nên cũng mang đầy đủ những đặc tính của một hiện tượng huyền bí, như:

Giúp thăng tiến tâm linh vì đây là bằng chứng về sự hiện hữu của cõi linh thiêng cho dù phép lạ thiện lành như trị bệnh, ban lộc hay dữ dần như thư ếm, nhập xác.

Có đối tượng rõ ràng vì không phải bất cứ ai cũng có thể chứng nghiệm được hiện tượng huyền bí.

Không tác động lên đồ vật như di chuyển vật thể hay biến hoá ra vật chất. Ví dụ như làm cho hiện ra hay làm biến đi món này nọ.

Đáp ứng nhu cầu thiết yếu. Thần thông xuất hiện khi bá tánh cần đến, nhất là trong những hoàn cảnh thiếu thốn phương tiện khoa học. Khả năng thư ếm được thần thánh ban cho các sắc tộc thiểu số để đáp ứng nhu cầu cần được bảo vệ trước những bất công vì thua kém đồng loại.

Nguồn gốc, mục tiêu và đối tượng của thần thông là tiêu chuẩn giúp chúng ta phán đoán chính xác về việc làm của những nhân vật được truyền tụng có khả năng siêu phàm. Ví dụ khi biết hiện tượng huyền bí không tác động lên vật chất thì chúng ta không lầm lẫn giữa một nhà ảo thuật với một hành giả huyền bí. Biết phép lạ có mục tiêu khuyên tu thì không thể chấp nhận chuyện những người thi triển thần thông chỉ để biểu diễn thay vì nhằm thức tâm người khác. Chúng ta còn hiểu rằng thần thông có hiệu quả hay không còn tùy vào nhu cầu của bá tánh chung quanh. Ví dụ gần đây ở V.N. xuất hiện những nhà ngoại cảm, có khả năng tìm kiếm hài cốt thất lạc rất chính xác. Họ thành công là vì dân chúng thiết tha tìm lại

mồ mả thân nhân đã mất dấu tích trong thời kỳ chiến tranh.

Hiểu được bản chất của thần thông chúng ta sẽ có thái độ tỉnh tín trước những hiện tượng Phật sống, Chúa Giê Su tái thể

thình thoảng xuất hiện trong dân gian. Đó là chưa kể chúng ta có thể giải tỏa những huyền thoại thêu dệt chung quanh những nhân vật được xưng tụng có đầy quyền phép xưa cũng như nay.

THƯ ẾM

(Trích Bài Phát Thanh Của HTLH)

(Bài đăng lại)

Thư và ếm là nghi thức điều động quyền lực siêu nhiên vào việc hãm hại người. Thư có tác dụng gây bệnh tật, hành xác; nếu trầm trọng có thể đưa đến mất mạng. Nhiều người còn tin rằng có thể thư đồ vật vào trong thân thể kẻ thù như da trâu, nắm tóc, những mảnh kim loại như đinh hay sắt vụn... Trong khi đó, thì ếm có tác dụng hủy hoại đường công danh, sự nghiệp của đối thủ, khiến cho làm ăn thua lỗ, gia đình ly tán. Phương pháp ếm, thường gọi là yểm, cũng được sử dụng trong địa lý phong thủy. Với khoa này, ếm có thể tác động đến nhiều người như yểm mồ mả để con cháu kẻ thù bị lụn bại hay yểm cả một quốc gia như huyền thoại Cao Biền cuội điều giấy quan sát địa hình, tìm cách yểm long mạch của nước Nam, không cho kết phát anh hùng hào kiệt.

Thư và ếm được thực hiện trên căn bản sử dụng quyền lực vô hình của bùa và chú, chỉ khác nhau ở nghi thức. Muốn thư người nào thì người thầy dùng đồ vật có mang hơi hướm của người đó để làm phép, có thể là một mảnh áo quần hay một vật dụng thường dùng nhưng tốt nhất là tóc hay móng tay của đối tượng. Thầy pháp sẽ hàng ngày đọc thần chú, trừ ếm vào những đồ vật trên khiến cho nạn nhân

bị đau đớn, khổ sở. Cũng có nơi dùng hình ảnh hoặc hình nộm có ghi tên tuổi của khổ chủ. Đây là nghi thức "hình nhân thể mạng" khá phổ thông tại nhiều quốc gia. Sau khi tèm phép và chú nguyện, người thầy có thể dùng vật nhọn đâm vào bức ảnh hay hình nộm để hành xác người bị thư. Hễ đâm vào nơi nào thì nạn nhân sẽ bị đau nơi đó cho dù ở cách xa vạn dặm.

Khi thư, không cần phải gặp gỡ hay đến nơi cư ngụ của đối tượng, trong khi đó thì ếm cần phải thực hiện một cách trực tiếp hơn. Người thầy sau khi tèm phép sẽ phải đến tận nơi mình muốn ếm để an vị lá linh phù. Nếu muốn ếm công ăn việc làm thì lá bùa cũng phải được chôn dấu vào một vị trí quan trọng của cơ sở như cửa chánh chẳng hạn. Bùa Lỗ Ban thường giấu kín trên nóc nhà, nhưng tốt nhất vẫn là ếm bùa vào cây đòn dông. Đôi khi pháp sư còn trừ ếm vào lá bùa hoặc đồ vật như kim, đinh, nước, bông hay bất cứ đồ vật nào. Sau đó tìm cách lại gần nạn nhân để bỏ vào người họ. Cũng có thể lên chôn trước cửa hoặc giấu trong nhà, văn phòng, trong xe v.v. Bùa càng gần nạn nhân bao nhiêu thì càng tác động mạnh mẽ bấy nhiêu.

Những tác hại do thư ếm mang lại không thể giải bằng phương tiện khoa học. Giải ếm cũng phải nhờ đến pháp sư hoặc các nơi thờ phượng linh thiêng. Nghi thức trừ khử tác hại của ếm cũng dựa trên bùa chú. Pháp sư cao tay ần còn có thể khám phá ra những nơi có chôn giấu đồ vật trăn ếm của đối phương để tiêu hủy. Giải cho người bị thư cũng ly kỳ không kém. Pháp sư phải trình trọng lập đàn tràng, dùng bùa chú để kêu gọi các quyền lực vô hình tiếp tay. Có thể dùng lửa để hóa giải bằng cách đốt linh phù và hơ nóng dọc theo từ đầu đến chân hoặc ngay chỗ bị đau. Đôi khi pháp sư làm phép trong nước và cho bệnh nhân uống. Sau đó, người mắc nạn thường ói mửa hoặc tiêu xô ra những chất dơ trong bụng và lành bệnh. Đó là cách thức giải trừ thư ếm cổ truyền của các tông phái huyền bí. Ngày nay, có một số pháp sư tèm phép vào hột gà và dùng nó để lăn khắp người nạn nhân. Khi xong, đập quả trứng thấy bên trong có màu đen hoặc có chứa vật dụng đã thư vào người nạn nhân như tóc, đinh, hoặc kim.

Cho dù không tận mắt chứng kiến nhưng đa số chúng ta cũng đã từng nghe nhắc đến thư ếm cũng như những câu chuyện rùng rợn được thêu dệt chung quanh. Nói đến thư ếm, người ta nghĩ đó là một loại pháp thuật chuyên hãm hại người, một phương tiện vô hình gây tội ác mà luật pháp không thể nào tìm được bằng cứ. Bộ môn còn mang tai tiếng vì có nhiều hành giả bất chánh chuyên gạt gẫm những người tin tưởng một cách mù quáng. Có thư ếm hay không? Hay đó chỉ là sản phẩm của mê tín dị đoan? Nếu thư ếm phát xuất từ cõi linh thiêng thì nhất định phải có mục đích giúp đỡ, giáo dục như đặc tính của mọi hiện tượng vô hình xưa nay. Đó là điều mà chúng ta cần tìm hiểu để có được một cái nhìn chính xác, đúng ý nghĩa cho bộ môn đầy bí ẩn này.

Thật ra, đây là một bộ môn siêu hình đã xuất hiện trong dân gian từ ngàn xưa, khắp nơi trên thế giới. Môn này cũng không xa lạ gì đối với những tông phái huyền bí mà giải trừ thư ếm được xem là một phương tiện làm đạo, giúp đỡ người mắc nạn. Nhìn nguồn gốc của thư ếm, chúng ta thấy môn này được truyền dạy trong những bộ lạc hay sắc tộc thiểu số, sống ở những nơi xa xôi hẻo lánh. Có thể nói, họ được coi vô hình ban cho môn thư ếm, như là một phương tiện tự vệ, bù đắp cho những yếu kém, thua thiệt vì thiếu văn minh khoa học. Phương tiện huyền bí được dùng để lấy lại công bình cho những áp bức, gạt gẫm mà họ phải gánh chịu khi tiếp xúc với những con người thành thị, đầy mưu mô xảo quyệt. Nhìn lại những câu chuyện thư ếm có liên quan đến sắc tộc thiểu số, chúng ta sẽ dễ dàng nhận ra điều này.

Có rất nhiều chàng trai thành thị đến miền thượng du Bắc Việt, hoặc cao nguyên trung phần để công tác. Họ dụ dỗ các thiếu nữ sắc tộc và sau đó bỏ trốn về kinh. Trong một thời gian ngắn, tự nhiên thấy đau đớn toàn thân, không thuốc men nào có thể chữa trị. Cũng có một số khác trở chứng điên loạn nếu không may mắn gặp người biết giải trừ sẽ đi tới chỗ mất mạng dễ dàng. Những hạng con buôn bất chính, lợi dụng sự mộc mạc của dân thiểu số mà gạt gẫm thì cũng lãnh hậu quả thảm khốc, như bệnh hoạn, tai nạn khiến cho công cuộc làm ăn lụn bại đến nỗi phải bỏ nghề.

Chẳng những ban cho những dân tộc thiểu số phương tiện thư ếm để tự vệ, cõi vô hình còn biến vùng đất của họ thành nơi linh thiêng để kẻ muốn xâm phạm phải e dè. Có những người đến vùng thượng du, thấy vườn tược cây trái xum xuê, không ai canh giữ bèn hái trộm. Sau đó, họ bị lạc lối, đi quanh co suốt buổi vẫn không làm sao ra khỏi khu vườn. Đến khi hiểu bị vô

hình quả phạt, họ phải bỏ lại cây trái đã hái trộm thì mới tìm được lối ra. Khách bộ hành qua lại những vùng linh thiêng mà phóng uế bừa bãi, thế nào cũng bị hành bệnh, thông thường là lên cơn sốt cho đến khi biết lỗi, khẩn vái xin tha thì mới dứt.

Ở miền Nam, người Chăm Châu Giang cũng rất nổi tiếng về thư ếm, buôn bán với họ ít người dám giở trò lường gạt hay chèn ép. Người Chăm biết thư ếm chẳng qua vì hoàn cảnh của họ cũng đáng thương như các dân tộc thiểu số khác trên đất nước ta.

Ngoài ra dân gian còn truyền tụng những câu chuyện ếm đôi của những người sử dụng bùa Lỗ Bang, tên của vị tổ người Trung Hoa. Họ là những người làm nghề thợ mộc và truyền thống của môn phái bắt buộc họ phải ếm căn nhà do chính họ xây cất. Tùy theo cách đối xử của gia chủ mà người thợ ra tay nặng hay nhẹ. Nếu chủ nhà lường công hay khắc nghiệt, căn nhà sẽ mang lại nhiều xui xẻo cho gia đạo cũng như cho công việc làm ăn. Với những người chủ rộng rãi, tử tế thì họ cũng sẽ ếm, nhưng chỉ làm lấy lệ, không có tác động nào đáng ngại. Với quyền lực này trong tay, người thợ được chủ nhân kiêng dè hơn, và nhất là không dám bóc lột.

Xét trên nguồn gốc của thư ếm, chúng ta thấy đây là một công cụ của thần thánh nhằm bảo vệ những tầng lớp yếu kém trong xã hội. Uy lực bí ẩn của thư ếm được dùng để bù đắp cho những thua sút của họ so với đồng loại. Trong chiều hướng này, thì phép thư ếm chỉ có tác dụng tự vệ, thực hiện công bằng thay vì có mục tiêu hãm hại người như dân gian đồn đãi xưa nay.

Hơn nữa, muốn đạt được hiệu quả linh ứng, người thực hiện thư hay ếm cần tuân thủ một số quy luật, như không thể tác động đến những lãnh đạo chánh trị, vì đây là những người nắm vận mệnh quốc gia, dù tốt hay xấu họ cũng nằm trong sự vận

hành của thiên cơ. Tiếp đến, cũng không thể ám hại người có đạo cao đức trọng, lỡ phạm đến quy luật này thì người thầy lẫn thân chủ đều bị thần thánh trừng phạt nặng nề. Một quy luật khác cũng khá kỳ lạ cho thấy người thư ếm thì không học được cách giải và ngược lại, người học giải thì không thể học thư ếm. Do đó chúng ta không thể nhờ người chuyên giải thư làm chuyện ếm đối, cũng như người biết thư ếm thì lại không biết cứu gỡ.

Căn cứ theo nguyên lý siêu hình thì việc thư đồ vật vào thân người như da trâu, chàm tóc, kim hay đinh chỉ là huyền thoại. Như vậy, chuyện lăn hột gà để trục ra những món đã thư vào người chẳng qua là xảo thuật để hù dọa và gạt gẫm người mê tín. Nạn nhân bị thư chỉ có triệu chứng nóng sốt, mê sảng hoặc đau đớn một vài nơi trên thân thể. Điều bí ẩn đáng ghi nhận là mặc dầu nạn nhân bị hành hạ đau đớn nhưng khoa học không vẫn không tìm thấy nguyên nhân căn bệnh để chữa trị.

Thư ếm ngày nay cũng đã được thương mại hoá. Trên thị trường chúng ta thấy có những thầy nhận tiền để hãm hại theo ý của thân chủ và ngược lại cũng có những người khác giải trừ với một khoảng thù lao không nhỏ. Các hiện tượng thư ếm có khi linh ứng, có khi không rất khó biết được thật giả nếu thiếu kinh nghiệm về môn siêu hình.

Mặc dầu, đi lệch với ý nghĩa ban đầu là công cụ tự vệ của những tầng lớp dân chúng yếu kém, nhưng môn thư ếm vẫn tiếp tục tỏ ra hữu hiệu trong nhiều trường hợp. Thật vậy, môn này vẫn được thần linh yểm trợ vì mang lại nhiều lợi ích tâm linh. Người muốn thư ếm vốn là người có lòng gian ác thì cho dù không có được công cụ huyền bí họ cũng vẫn hại người bằng vũ khí, thuốc độc hay lời nói. Trong khi đó đối tượng của thư ếm là những người đang trả nghiệp; họ có thể bị bệnh nặng, bị tai

nạn, tán gia bại sản v.v... Thay vì để cả hai bên vay trả bằng phương tiện đời, cõi vô hình đã dàn xếp để họ có thể tạo nghiệp và trả nghiệp trong môi trường huyền bí. Như vậy có lợi hơn về mặt tâm linh, vì muốn chữa trị, người mắc nạn cũng phải tìm đến những nơi linh thiêng và có cơ hội gặp được đường đạo.

Cách hành xử của thần thánh đã cho thấy bộ môn thư êm chẳng qua là một công cụ huyền bí giúp con người trả nghiệp cũng như tu sửa. Hiện tượng siêu hình thiện hay ác cũng đều là phương tiện khuyến tu, giáo dục của các đấng linh thiêng trong công cuộc cứu độ nhân loại.

TÌM HIỂU HUYỀN BÍ

(Trích Bài Phát Thanh của HTLH)

(Bài đăng lại)

Nhiều người nghĩ rằng trên một đất nước có nền văn minh khoa học phồn thịnh nhất thế giới thì chắc hẳn bộ môn huyền bí sẽ không còn chỗ đứng. Nhưng trái lại đây mới là lúc mà con người có nhu cầu tâm linh cao hơn bao giờ hết để bù đắp cho cuộc sống máy móc, dư thừa vật chất. Thật vậy, điều này đã phản ánh qua sự hưởng ứng nồng nhiệt của hàng triệu người đến với phong trào New Age, một phong trào tâm linh có khuynh hướng cởi mở với những tôn giáo Á Đông và nhất là với những hiện tượng siêu hình đủ loại. Sách viết về luân hồi, về huyền bí cũng được đón nhận rộng rãi, nổi bật nhất là sách của nữ tài tử danh tiếng Shirley Mac Laine. Hai cuốn: "Out on a Limb" và "Dance in the Light" của cô đã có thời là sách bán chạy nhất của nước Mỹ. Trước đó, những nhà tiên phong tìm hiểu huyền bí đông phương cũng đã đóng góp không ít cho sự bùng phát của trào lưu "New Age" qua sách "A search in Secret India" của nhà văn Paul Brunton hay quyển "Magic and Mystery in Tibet" của bà Alexandra David Neel. Về phía cộng đồng Việt

Nam, chúng ta thấy loạt sách dịch của Nguyễn Phong như "Hành trình về phương đông", "Tây tạng huyền bí", "Đường mây qua xứ tuyết" v.v... đã được hâm mộ khắp nơi. Không phải đây là lần đầu những sách loại này mới được ra mắt độc giả mà trong vài thập niên trước đây, những tác phẩm dịch thuật tương tự, ví dụ như quyển "Những bí ẩn của cuộc đời" của Nguyễn Hữu Kiệt, cũng đã xuất hiện nhưng không đạt được sức lôi cuốn mãnh liệt như hiện nay. Ngoài ra những tông phái huyền bí cận đại cũng có thời gây được phong trào thiền định, tu tập khắp nơi như pháp "Vô Vi", pháp "Quán Âm" chẳng hạn ...

Những sự kiện nói trên đã cho thấy mặc dầu đang ở kỷ nguyên văn minh, khoa học, nhưng lòng con người vẫn luôn khát khao một giá trị tâm linh cao hơn thế giới vật chất mà họ đã nhàm chán. Tìm về tâm linh là một nhu cầu thực sự, và đó cũng là bản chất của nhân loại, là chỗ khác biệt của con người so với muôn loài. Như vậy, đây là thời điểm thuận lợi nhất để Hội Tâm Linh Học giới thiệu chương trình

phát thanh "Tìm hiểu huyền bí", nhằm chia sẻ những kinh nghiệm, những hiểu biết về "thế giới vô hình" mà Hội đã dày công nghiên cứu, học hỏi cũng như ứng dụng trong hơn hai mươi năm qua. Mục đích của chương trình nhằm giải tỏa những thành kiến sai lệch đối với cõi vô hình, một thế giới bí ẩn thường được giải thích bằng những huyền thoại đầy mâu thuẫn trong dân gian. Sự kiện này khiến cho có một số người tin tưởng một cách mù quáng, làm mục tiêu trực lợi cho những hạng buôn thần bán thánh. Trong khi đó thì một số khác có đầu óc lại tránh xa những bộ môn huyền bí vì không thể chấp nhận những điều huyền hoặc, vô lý. Thái độ mê tín và bất tín đều đáng tiếc, cho nên Hội Tâm Linh Học hy vọng sẽ mang đến những giải thích có giá trị về mọi hiện tượng tâm linh mà chúng tôi thấy là phải có lý do xuất phát, và dĩ nhiên, phải có đối tượng hẳn hoi. Những kiến giải mang đến cho thính giả sẽ được xây dựng trên căn bản tỉnh tín, hợp lý, giúp thấy được chiều sâu của những thị hiện từ cõi vô hình.

Hiểu được thế giới thần linh là một lợi ích không nhỏ cho việc tiến hóa tâm linh. Trong chiều hướng này, chương trình phát thanh "Tìm hiểu huyền bí" được thực hiện với những tiết mục sau đây:

1. Quan điểm của Hội Tâm Linh Học về các bộ môn khoa học huyền bí, hiện tượng nhập xác, tác động của bùa ngải, thư êm, phong trào New Age, khoa đoán điềm giải mộng, những thị hiện của cõi vô hình, hiện tượng "tẩu hỏa nhập ma", những chuyện huyền bí xưa nay, những nghi thức cúng kiếng trong dân gian v.v....
2. Phỏng vấn những nhà làm huyền bí.
3. Giải thích những ấn chứng trong các pháp môn mật truyền.
4. Giới thiệu những bộ môn thực hành của Hội Tâm linh học.

Những tiết mục trong chương trình phát thanh "Tìm hiểu huyền bí" cố gắng trình bày phân lý thuyết của bộ môn "siêu hình học", ngõ hầu giúp quý thính giả có một thái độ tỉnh tín đối với mọi sự kiện có tính cách siêu nhiên. Nhưng đó không phải là những lý thuyết suông để bàn bạc trong những lúc trà dư tửu hậu. Những lý thuyết này tuy có tính cách vô vi nhưng vẫn có thể chứng nghiệm được qua những bộ môn thực dụng của Hội Tâm Linh Học. Thời lượng hạn chế của buổi phát thanh không cho phép đi sâu vào chi tiết của từng bộ môn, cho nên chúng tôi xin trình bày một vài nét về Hội Tâm Linh Học.

Hội Tâm Linh Học, trước kia có danh xưng là Hội Nghiên Cứu Huyền Bí, là một tổ chức thiện nguyện, được thành lập vào năm 1983. Sáng lập viên gồm một nhóm thân hữu thuộc nhiều tôn giáo khác nhau nhưng có cùng ý hướng muốn tìm hiểu về bộ môn huyền bí. Trong nhóm có người đã từng chạm trán với cõi vô hình nhưng không tìm được lời giải thích hợp lý. Tính đến nay đã gần 35 năm, công cuộc nghiên cứu đã mang lại kết quả tốt đẹp cho cả lý thuyết lẫn thực hành. Căn cứ trên những nguyên lý siêu hình, Hội đã thiết lập được nhiều bộ môn thực dụng có ích cho đời sống thực tế cũng như mang được bằng chứng cụ thể về sự hiện hữu của thế giới thần linh.

Như đã nói trên, khởi sự với một nhóm nhỏ hoạt động tại tư gia, Hội Tâm Linh Học đã không ngừng phát triển để trở thành một hội đoàn chuyên môn, có tầm vóc đáng kể. Hiện nay ngoài trụ sở trung ương ở thành phố Stanton, Hội còn có trung tâm tại nhiều nơi như: Atlanta, Virginia, San Jose, Stockton. Hoạt động của Hội bao gồm hai lãnh vực, lý thuyết và thực hành.

Phần lý thuyết nằm trong sinh hoạt nội bộ dành riêng cho hội viên, gồm những

chương trình truyền thụ kiến thức và kinh nghiệm về môn siêu hình học. Sau một thời gian huấn luyện, họ trở thành những nhà chuyên môn có khả năng phục vụ cho mọi người trên lãnh vực huyền bí.

Phần thực hành nhằm phục vụ cho bá tánh được thực hiện qua những bộ môn đặc biệt của Hội Tâm Linh Học như:

Vấn linh: Còn được gọi là Vấn sự. Môn này được dùng để giúp ý kiến cho những ai có trở ngại trong đời sống, hoặc có những bế tắc không tìm được giải pháp.

Vấn có nghĩa là hỏi và linh là thần thánh trong cõi vô hình.

Trong trường hợp này nhà huyền bí mật tiếp với thần linh để xin ý kiến hoặc giải pháp nhằm giải tỏa vấn nạn để sau đó chuyển đạt lại cho người khách. Trong một số trường hợp đặc biệt, môn soi căn cũng được sử dụng để đi ngược về những căn kiếp xa xưa nhằm tìm ra nguyên nhân, nguồn cội của những bế tắc, khó khăn trước mắt.

Triệu hồn: Được sử dụng để giúp đỡ cho những gia đình gặp khó khăn sau khi mất người thân hoặc thường thấy người quá cố trở lại như muốn nhắn nhủ. Môn này cho phép chính người trong gia đình tiếp hồn thân nhân của họ thay vì qua trung gian của đồng tử như chúng ta thường thấy xưa nay. Đây cũng là một cơ hội hiếm hoi để tự thân mình chứng nghiệm sự hiện hữu của linh hồn.

Hướng dẫn Trị bệnh bằng phép lạ: Dành cho những người mắc những căn bệnh mà khoa học không tìm được nguyên nhân. Môn này hướng dẫn những nghi thức giúp người bệnh hưởng được ơn trị lành của thần linh. Ngoài ra môn này cũng hết sức công hiệu đối với những chứng bệnh do phần âm gây nên.

Địa lý Siêu hình: Được dùng để giải tỏa những ảnh hưởng vô hình bất lợi cho nhà hoặc cơ sở để mang lại sự phát đạt cho

những người sanh sống trong đó. Bộ môn đặt căn bản trên sự giúp đỡ của các đấng linh thiêng nên không đặt nặng việc đòi hỏi hay sắp xếp vật thể của một kiến trúc. Đặc biệt trong buổi xem địa lý, những người tham dự nếu muốn, đều có thể được giúp trở nên tinh tế hơn để cảm nhận được thế giới siêu hình chung quanh họ.

Truyền Án chứng: Giúp chúng nghiệm một cách cụ thể qua cảm nhận của bản thân, sự hiện hữu của các đấng linh thiêng vẫn hằng có mặt chung quanh chúng ta. Cho dù quý vị không có nhu cầu cần giúp đỡ, vẫn có thể chúng nghiệm huyền bí một cách nhanh chóng và dễ dàng qua nghi thức truyền ấn chứng. Khi thọ nhận phép này, quý vị không hề bị ràng buộc bởi bất cứ điều gì.

Khi giới thiệu hoạt động của Hội Tâm Linh Học, chúng tôi có nói phần lý thuyết thuộc về sinh hoạt nội bộ, dành riêng cho hội viên. Sở dĩ những kiến thức này không đưa ra ngoài vì e rằng có nhiều người chưa sẵn sàng để tiếp nhận. Đó là vì hãy còn nặng thành kiến với những gì có liên quan tới cõi vô hình. Cho đến nay thì khuynh hướng tìm kiếm những bí ẩn của thế giới tâm linh đã bộc phát mạnh mẽ khắp nơi. Nhiều cuộc nghiên cứu về các hiện tượng tâm linh đã được công bố trên các chương trình truyền hình và nhờ đó chúng ta biết có trên ba mươi triệu người Mỹ tin có luân hồi, cũng như có hàng triệu người khác đã thấy người chết trở về! Những sự kiện này đã thúc đẩy Hội Tâm Linh Học thực hiện chương trình phát thanh "Tìm hiểu huyền bí" ngõ hầu chia sẻ với quý thính giả những hiểu biết mà chúng tôi đã ấp ủ trong hơn hai mươi năm qua. Mong rằng với chương trình phát thanh này chúng tôi đã thực hiện được nhip cầu để mọi người có thể đến với bộ môn huyền bí, cũng như đến với Hội Tâm Linh Học một cách dễ dàng hơn.

CẦU NGUYỆN

Nguyễn Kim Ngọc

Ghi chép từ những lời giảng của Thầy Nguyễn Minh Tâm.
Nguồn Internet.

I. LỜI NÓI ĐẦU:

Trong đời sống, từng giây phút trôi qua đã có biết bao điều bất hạnh, tang thương xảy đến cho nhân loại trên trái đất này. Những nghiệt ngã tưởng chừng như không thể nào vượt thoát được, bỗng tự nhiên lướt qua như một phép lạ chỉ sau những lời cầu nguyện phát xuất từ trái tim hướng thiện, khiến đôi khi chúng ta phải ngạc nhiên giật mình suy nghĩ về một quyền lực, hay sự hiện hữu của một Đấng nào trong cõi vô hình đã ban cho, điều mà từ trước đến nay mọi người vẫn thường cho là “may mắn”!

II. ĐỊNH NGHĨA:

Cầu: cầu xin, cầu khẩn.

Nguyện: nguyện hứa, nguyện làm điều gì.

III. CẦU NGUYỆN ĐỐI VỚI CÁC TÔN GIÁO:

Có rất nhiều tôn giáo trên thế giới, mỗi tôn giáo đều có cách cầu nguyện riêng với Đấng giáo chủ của tôn giáo đó. Đôi khi là một nhóm nhỏ, hay chỉ một người cũng có thể cầu nguyện.

Sự thờ phượng và cầu nguyện là một hình ảnh không thể thiếu được trong các tôn giáo, cầu nguyện đối với một người có đức tin như một thói quen, một món ăn tinh thần, một điều rất thiêng liêng như hơi thở không thể thiếu được. Đối với các tôn giáo, cầu nguyện là cầu kinh, có tính lý đặt ra được viết thành sách để đọc đi đọc lại. Cũng có thể là một bài thánh ca, một câu thần chú, một lời nguyện, hoặc một lời cầu xin tùy theo trường hợp của mỗi người

dâng lên với Đấng mình thờ phượng.

Sau đây, là một vài khái niệm của các tôn giáo lớn trên thế giới về cầu nguyện:

Hồi Giáo: Có lẽ Hồi Giáo là một tôn giáo qui định thành giáo luật cho các tín đồ phải thực hiện nghi thức cầu nguyện nhiều lần nhất. Từ trước khi mặt trời mọc cho tới sau khi mặt trời khuất núi, tín đồ Hồi Giáo phải hướng về Thánh Địa Mecca cầu nguyện 5 lần. Không phải chỉ cầu nguyện suông (đứng, nằm, ngồi, quỳ) mà phải thực hành đúng nghi thức. Hồi Giáo có nghĩa là thực hành tôn giáo của con người và chỉ trung thành với Thượng Đế.

Thiên Chúa Giáo: Theo 1 Giăng 5: 14-15: “cho chúng ta biết đến có sự tự tin khi chúng ta đến với Chúa trong sự cầu nguyện, biết rằng Ngài nghe chúng ta và sẽ ban cho chúng ta bất cứ điều gì chúng ta cầu xin chừng nào điều đó ở trong ý muốn của Ngài”.

Đạo Phật: Trong Phật Giáo Đại Thừa, còn có hai khái niệm liên hệ đến cầu nguyện là “phát nguyện và hồi hướng công đức”. Hai khái niệm này chứa tải ý nghĩa đạo đức tốt đẹp rất cao và đã trở thành nếp sống của các phật tử theo truyền thống Bắc Tông hay Đại Thừa. Sự cầu nguyện trong đạo phật còn là một Pháp môn tu tập của người phật tử, nhờ cầu nguyện mà niềm tin tăng trưởng, nguyện lực của họ mạnh mẽ hơn, phát huy tuệ giác của Đấng Thế Tôn, nên thiện nghiệp được duy trì, ác nghiệp được mau sớm tiêu trừ, và từng bước tiến đến con đường giác ngộ, giải thoát, mà cùng nhau chia vui, chia khổ trên tinh thần vô ngã, vị tha.

IV. CẦU NGUYỆN TRONG Y KHOA:

Các nhà tâm lý học tiết lộ rằng họ gặp phải khá nhiều thách thức trong việc nghiên cứu những tác động của việc cầu nguyện đối với đời sống tinh thần. Các nhà nghiên cứu cho rằng việc thực hành niềm tin vào tâm linh có liên quan với những lợi ích sức khỏe, đặc biệt có tác dụng ngăn ngừa bệnh trầm cảm. Theo một nghiên cứu vào năm 2015, thì khi thường xuyên cầu nguyện đều giúp ngăn ngừa tình trạng lạm dụng các chất kích thích như rượu, cocain, thuốc phiện. . .

Trong giai đoạn y khoa hiện nay, việc chữa trị cho bệnh nhân, nhất là những người trong giai đoạn cuối, sự cầu nguyện, sự hành xử của Bác Sĩ, y tá và những người chung quanh rất cần thiết. Ngoài ra, một số các Bác Sĩ và y tá đã từng thực hiện lời cầu nguyện chung trước mỗi ca mổ. Còn đối với những bệnh nhân, thì việc cầu nguyện giúp tinh thần họ biết chấp nhận và bình tĩnh, với sự tha thiết mong cầu được chữa lành đã khiến họ có thể mạnh mẽ hơn trong việc chiến đấu với bệnh tật. Gần đây, các trường Đại Học Mỹ đã mở thêm những lớp học tên là “Spirituality and Medicine”, cho thấy khoa học ngày nay rất tin tưởng vào sự cầu nguyện với Thượng Đế, để mong có thể chữa lành bệnh cho một số người, ngay cả với những bệnh nhân không mấy hy vọng được sống sót.

V. CẦU NGUYỆN THEO QUAN NIỆM CỦA HỘI TLH:

Cầu nguyện đối với Hội TLH là một hình thức bày tỏ sự van xin của con người đối với các Đấng Bề Trên mỗi khi gặp hoàn cảnh khó khăn, trắc trở. Cầu nguyện để biết hạ mình trước các Đấng, để thấy con người thật là bé nhỏ chẳng khác một hạt bụi trong cái vũ trụ mênh mông và bao la này. Bề Trên ví như cha mẹ, chúng ta

là những con cái của Ngài chỉ biết xin xỏ, nhưng các Đấng làm cha mẹ phải biết con cái cần gì để lo cho, nhưng khi cho, cha mẹ cũng phải cân nhắc xem điều đó đã đến lúc cho được hay chưa? Đúng hay sai, lợi hay hại cho con của mình?

Con cái thì lúc nào cũng muốn dựa dẫm trông cậy vào sự đùm bọc che chở của cha mẹ, càng những lúc gặp khó khăn thì càng mong đợi vào sự cứu giúp. Thường khi cầu xin chỉ mong có ngay và không chỉ xin một điều, vì không hiểu được quy luật hai chiều trong sự cầu và nguyện. Cầu nguyện gồm có hai phần, cầu xin và nguyện hứa. Khi ta xin với Bề Trên một điều gì, chúng ta cần phải kèm theo một lời nguyện hứa với Bề Trên.

Mỗi lần cầu xin chỉ nên tập trung xin một điều, điều đó không trái với đạo lý, không làm hại người khác và sau khi đã tận dụng khả năng của mình mà không làm được. “Tận nhân lực, tri thiên mệnh” nghĩa là phải cố gắng làm hết sức của mình, thí dụ như muốn thi đậu vào một trường nào đó, thì phải học thuộc bài vở, nghiên cứu cho kỹ lưỡng, phần còn lại mới cầu xin sự hộ độ của các Đấng trong trời đất, và một khi đã tận dụng hết khả năng của mình mà thi hoài không đậu thì lúc ấy người ta mới cho đó là “học tài thi phận”. Phải luôn có lời hứa khi cầu xin, lời hứa gần gũi và hợp với thiên ý nhất là hứa sửa tánh, hứa sửa một tánh nào đó mà mình có thể làm được bằng sự cố gắng mỗi ngày, không hứa điều vượt quá khả năng ngoài tầm tay của mình. Lời cầu nguyện được ứng nghiệm hay không, nhiều phần do sự thành tâm khẩn cầu và nguyện của mình, nếu điều cầu xin được cùng xin bởi hai vợ chồng, đại gia đình, hay một tập thể, thì sự hiệp lực khi cầu xin sẽ mạnh mẽ và lớn lao vô cùng!

Theo từng tôn giáo, chúng ta nên cầu nguyện với Đấng mà chúng ta hằng thờ

phượng từ bao lâu nay. Có những người không theo một tôn giáo nào, họ chỉ khẩn với Trời Đất, Tổ Tiên, Ông Bà hay những người khuất mặt cũng đều được. Chúng ta có thể cầu nguyện cho chính bản thân mình, có thể cầu nguyện cho người khác, hoặc có khi chúng ta cũng nhờ đến gia đình và bạn bè cầu xin giúp cho chúng ta.

Mục đích của cầu nguyện là nhằm giải tỏa tâm lý đang bị bất an, lo sợ vì những điều không may xảy ra bất chợt đổ ập tới tưởng chừng như không vượt qua được, sức lực của con người chỉ có giới hạn, thân phận trở nên yếu đuối mong manh, phải vội vã tìm đến các Đấng Bề Trên để được che chở, dựa vào những điều mầu nhiệm, cần đến tha lực như một cứu giúp. Tuy nhiên, chúng ta chỉ nên cầu xin sau khi đã dùng hết sức của mình, vì nếu chưa tận dụng hết khả năng của mình mà việc gì cũng cầu xin thì chẳng khác gì dựa con đã lớn mà lúc nào cũng muốn ý lại vào cha mẹ. Chúng ta có thể xin được hạnh phúc cho bản thân, vì khi có được hạnh phúc là đã có tất cả... Một trong những điều nên tránh khi cầu xin là sự mặc cả với Bề Trên, nhiều người khi cầu xin thường hứa sẽ ăn chay ba tháng nếu cho được việc, được trúng số sẽ cúng chùa, cho từ thiện, được hết bệnh sẽ cạo đầu...những sự mặc cả này giống như đang trả giá với các Đấng Bề Trên để đòi cho bằng được điều mình muốn!

Thật ra, Bề Trên sẽ ban cho chúng ta những gì chúng ta xin đúng, ban cho những gì chúng ta cần mặc dù chúng ta không xin. Do đó chúng ta không nên than trách tại sao ông trời sao bất công, mình thì xin hoài không được, trong khi người khác có rồi lại được thêm. Mỗi người đều có những hoàn cảnh khác nhau với những bài học khác nhau trong cõi đời này. Việc xin xỏ trong lúc cầu nguyện không bao giờ hết vì làm con người không ai có thể trọn

vẹn và đầy đủ được, đời vốn là bể khổ, trong nỗi đau khổ tận cùng người ta thường tìm đến sự trợ giúp của lời cầu nguyện như là sự cứu rỗi của các Đấng, tìm đến cầu nguyện tức là chúng ta đã tìm đến cõi tâm linh rồi!

Bên cạnh đó, đối với những vị hành giả đang tu tập, sự cầu nguyện giúp tập được tinh thần kỷ luật, trau dồi đức hạnh, biết hạ mình trước các Đấng để thấy con người chỉ là một hạt cát nhỏ nhoi. Cầu nguyện hay công phu đều đặn cũng là một trong những kết quả tu tập của người hành giả trong tam công gồm công phu, công quả, và công trình. Đối với hội viên Hội TLH, cầu nguyện hằng ngày giúp chúng ta nhạy cảm đến gần hơn với Thiên Liêng, biết nuôi dưỡng tâm đạo, biết hướng thiện và biết mở lòng với những người chung quanh. Ngoài ra, cầu nguyện và tịnh tâm còn giúp cho sức khỏe qua sự chú ý đến hơi thở, khi hít vào thở ra đều đặn sẽ giúp cho trí não được cân bằng, sáng suốt, cũng là lúc chúng ta tự quán chiếu xem xét lại mình cẩn thận hơn để nhìn thấy được bản thể, giúp cho đời sống cũng như đường đạo được thăng hoa tốt đẹp.

V. KẾT LUẬN:

Từ lúc chào đời, chúng ta thật sự đã được ban cho rất nhiều điều mà chúng ta không hề hay biết. Dù trong hoàn cảnh nào, chúng ta cũng hết sức tạ ơn Bề Trên những gì chúng ta xin mà được Bề Trên ban cho. Tạ ơn Bề Trên những gì chúng ta xin mà Bề Trên không cho. Tạ ơn Bề Trên về những gì chúng ta không xin mà Bề Trên vẫn ban cho!

Sự cầu nguyện giúp con người hướng đến cõi tâm linh huyền diệu, thấy lòng lắng đọng bình an để dâng lên và cảm nhận được năng lượng và tình thương vô bờ bến của các Đấng trong cõi vô hình đối với nhân loại.

HIỆN TƯỢNG NÓI TIẾNG LẠ

Ghi chép lời giảng của Anh Cố vấn (Nguyễn Kim Ngọc)
(Ban Thuyết trình HTLH)

Có bao giờ bạn được chứng kiến một người nói tiếng lạ chưa? Bạn nghĩ thế nào về hiện tượng này? Có thật hay không?

Nói tiếng lạ có phải là một trong những ngôn ngữ của loài người, hoặc ngôn ngữ của người hành tinh, hay là ngôn ngữ của các Đấng Thần Linh trong cõi giới vô hình luôn hiện hữu song song bên cạnh đời sống chúng ta?

Ý nghĩa hiện tượng nói tiếng lạ:

Đã gọi là hiện tượng thì nói tiếng lạ sẽ hiếm khi gặp, có khi chỉ gặp một lần trong đời, hoặc không bao giờ gặp cả, ngoại trừ những người chuyên môn trong lãnh vực siêu hình. Được gặp hiện tượng này phải cho đó như là một cái duyên, vì đây không phải là một ngoại ngữ, một ngôn ngữ ở nơi nào đó trên trái đất. Những thanh âm được phát ra từ miệng và lưỡi của một người nghe rất khó hiểu, không giống như ngôn ngữ của con người, cộng thêm những động tác kỳ lạ mang đầy tính chất huyền bí.

Nguồn gốc nói tiếng lạ:

Nói tiếng lạ xuất phát từ chữ Hy Lạp Glossolalia.

- Glossolalia: Glossa: Ngôn ngữ, tiếng nói + Lalia: Nói hoặc là nói chuyện. Hai chữ này ghép lại có nghĩa là nói một thứ ngôn ngữ mà chính mình không biết. Còn gọi là một tiếng Anh Hy Lạp: A Greek English.

Glossalila còn được gọi là Glossa: Nói các tiếng khác trong công vụ các Sứ Đồ 2:4 được dịch sang tiếng Anh là “Speak In Other Tongues”. Trong nguyên ngữ Hy

Lạp/ Greek/ là “Glossà”, từ này mang nhiều ý nghĩa khác nhau.

Glossà có 4 ý nghĩa:

a/- Glossà có nghĩa là cái lưỡi. Đây là nghĩa đen là nghĩa đơn giản nhất chỉ một bộ phận trong cơ thể con người có nhiệm vụ phát âm.

b/- Glossà còn chỉ về chức năng của lưỡi, tức là lời nói hay ngôn ngữ phát ra từ môi miệng con người.

c/- Glossà cũng có nghĩa là tiếng ngoại quốc, là ngôn ngữ của một dân tộc nào đó trên thế giới, được dùng để phân biệt với ngôn ngữ bản xứ.

d/- Glossà còn dùng để chỉ một ngôn ngữ đặc biệt không thuộc về bất cứ một ngôn ngữ nào của con người trên thế giới, đây là một khả năng đặc biệt do Đức Thánh Linh ban cho tín hữu trong Hội Thánh.

Tiếng lạ là một thứ tiếng Hy Lạp cổ có khoảng 1100 năm trước công nguyên do một người đàn ông trẻ được Thượng Đế nhập và nói ra những âm thanh giống như tiếng Hy Lạp kỳ lạ và được gọi là Glossolalia. Glossolalia đã có từ trước khi có lễ Ngũ Tuần và tên Pentacote: lễ Ngũ Tuần cũng là tiếng Hy Lạp. Lễ Ngũ Tuần còn được gọi là lễ Hiện xuống: Nhiều người đã nói tiếng lạ trong ngày lễ này.

Một số người tin rằng tiếng lạ đến từ Đức Thánh Linh, một số cho rằng từ con người và một số cho rằng từ ma quỷ.

Vào khoảng năm 400 BC, nhà thần học Plato cho rằng tiếng lạ và các khả năng chữa bệnh là đến từ Thần Linh.

Theo tôn giáo và theo nhân gian:

Trong Cựu Ước và Tân Ước mô tả Tiếng lạ đã có từ hàng ngàn năm.

- Nhiều giáo phái giải thích rằng Tiếng lạ là một Ân Tứ đặc biệt Đức Chúa Trời ban cho các tông đồ để rao giảng phúc âm cho các nước khác.
- Kinh thánh và Giáo Hội công nhận có tiếng lạ nhưng cực lực chống lại sự lộn xộn của hiện tượng này và cho rằng Ân tứ nói tiếng lạ là Ân tứ thấp nhất trong các Ân tứ vì vậy một vài sách gọi Ân tứ này là Ân tứ phổ thông.
- Theo Vatican, Ân tứ nói tiếng lạ là Ân tứ nói được một ngôn ngữ lạ do cảm được Đức Thánh Linh và nói ra để ca ngợi Đức Chúa Trời.
- Trong Kinh Thánh cho rằng tiếng lạ báo trước sự trở lại của Đấng Cứu Thế và cũng là điềm báo trước sự hủy diệt dân tộc Do Thái.
- Một số Kytô hữu cho rằng tiếng lạ là dấu hiệu của sự rửa tội (Baptism). Những ai không được rửa tội (baptized) với Thánh Linh thì không được cứu rỗi. Giáo Hội công nhận có tiếng lạ nhưng lại phản đối hiện tượng này.

Tòa Thánh Vatican cho Ân Tứ nói tiếng lạ là Ân Tứ nói được một ngôn ngữ lạ do cảm nhận được Đức Thánh Linh, và nói ra để ca ngợi Đức Chúa Trời. Tuy nhiên Tòa Thánh lại không chú trọng sự kiện nói tiếng lạ.

Hội Thánh Tin Lành đề cao Ân Tứ, Ngũ Tuần bằng ơn Thánh Linh. Như vậy Ân Tứ và Ngũ Tuần ý nghĩa như thế nào, chúng ta cùng tìm hiểu lược sử các phong trào này như sau:

Các phong trào Ân Tứ và Ngũ Tuần

dấy lên trong lịch sử của Hội Thánh kể từ ngày đầu tiên của thế kỷ 20 và kéo dài cho đến nay đã tạo ra nhiều ảnh hưởng sâu đậm cả bên trong lẫn bên ngoài Hội Thánh rất nhiều.

Danh từ phong trào Ngũ Tuần: Được dùng để gọi sự kiện “nói tiếng lạ” xuất hiện trong một cộng đồng Cơ Đốc nhân thuộc Giáo Hội Tin Lành, làm phát sinh ra một giáo phái mới trong Giáo Hội Tin Lành gọi là Giáo Phái Ngũ Tuần. Giáo phái Ngũ Tuần theo thời gian phân nhánh ra thành nhiều tiểu phái. Có thể ví phong trào Ngũ Tuần như một trong những cây con nảy ra từ gốc của cây mẹ / Giáo Hội Tin Lành. Sau đó, từ gốc của cây con đó lại nảy ra nhiều cây con khác nữa.

Danh từ phong trào Ân Tứ: Được dùng để gọi sự kiện “đặt tay té ngã”: té ngã rửa tội hoặc chữa bệnh bằng ơn Thánh Linh và “nói tiếng lạ” xuất hiện trong tất cả các Giáo Hội và giáo phái của Cơ Đốc Giáo. Phong trào này thoát đầu không tách rời khỏi các giáo phái như phong trào Ngũ Tuần, nhưng khi đã phát triển mạnh mẽ thì tự hình thành các giáo phái. Phong trào Ân Tứ ví như những trái cây phát sinh ra trên khắp các nhánh của một thân cây / Cơ Đốc Giáo bao gồm các Giáo Hội Chính Thống Giáo, Anh Giáo, Công Giáo, Tin Lành.../, khi chín mùi thì rụng xuống và mọc lên thành những cây mới.

Nói tiếng lạ là một Ân Tứ Đức Thánh Linh ban cho tín đồ, đi kèm với mục đích gây dựng Hội Thánh. Đây là một Ân Tứ gây ra vài ảnh hưởng ngoài mong muốn, nhưng không vì thế mà được phép xem thường. Xem thường Ân Tứ này hoặc quá coi trọng đều là hai thái độ không phù hợp với sự dạy dỗ của Kinh Thánh.

Người tín đồ được ban cho Ân Tứ nói tiếng lạ không nên tùy ý sử dụng theo ý muốn của mình mà phải vâng theo sự hướng dẫn của Chúa, có như vậy Danh

Chúa mới được tôn cao và Hội Thánh mới được gây dựng.

Nguyên tắc sử dụng ân tiếng lạ trong Hội Thánh phải tuân theo ba nguyên tắc như sau:

- 1- Chỉ nên có tối đa ba người được phép nói trong một buổi nhóm.
- 2- Mỗi người phải nói theo lượt của mình.
- 3- Phải có người thông giải mới được nói.

Người được thông giải là được Đức Thánh Linh ban cho Ân Tứ thông giải, chính người này biết rõ mình được ban cho Ân Tứ thông giải và Hội Thánh cũng công nhận điều này. Nếu có người thông giải thì người nói tiếng lạ không được lên tiếng, dù vậy chính họ vẫn giữ sự cầu nguyện bằng tiếng lạ giữa họ với Đức Chúa Trời.

Đây là những nguyên tắc họ đặt ra. Canh Tân Đặc sủng nhiều người nói một lúc như năm 1984 tại quảng trường thánh phaulo vatican 6000 người nói tiếng lạ cùng một lúc.

Tuy nhiên theo nhiều nghiên cứu, tiếng lạ không phải chỉ là kết quả như từ kinh thánh. Nói cho rõ, tiếng lạ được nhiều Kytô hữu quan tâm hơn mà thôi. Vì thật ra như nhiều người biết, tiếng lạ không phải được thực hành duy nhất chỉ bởi các tín đồ Thiên Chúa giáo, mà đã có nhiều nghiên cứu cho thấy có rất nhiều tín ngưỡng khác cũng thực hành nói tiếng lạ như ở Trung quốc, Nhật bản, Triều tiên, Mã lai, Nam dương, Siberia, Ả Rập, Miến điện, và nhiều nước khác ở châu Phi, châu Á, trong đó có Việt Nam. Ngoài ra, một số thầy bói cũng nói tiếng lạ, người bị nhập cũng nói tiếng lạ, thầy pháp trừ tà cũng nói tiếng lạ.

Qua nhiều nghiên cứu thực tế, hiện nay có rất nhiều mâu thuẫn từ lý thuyết cho đến thực hành Ân tứ nói tiếng lạ vì vậy

cho nên khó thể kết luận phong trào nào đúng. Chỉ biết là hiện nay số lượng người tham gia nói tiếng lạ ngày càng đông.

Một số giáo phái cho rằng:

- Nói tiếng lạ không ai hiểu là xây dựng bản thân mình, nói tiên tri là xây dựng hội thánh
- Người nói tiếng lạ tiên tri cao trọng hơn người nói tiếng lạ cho chính mình.
- Người nói tiếng lạ thì phải xin cho được ơn giải thích vì nếu không sẽ không thu được kết quả gì. - Tiếng lạ hoàn toàn không có ích lợi gì trừ phi nó được dịch ra. - Tiếng lạ chính là cho những người không tin còn lời ngôn sứ là cho những người tin.
- Một số người nói tiếng lạ còn được ơn chữa bệnh hoặc trừ được quỷ. Họ còn cầm được rắn và dù uống nhầm thuốc độc cũng không sao. Và nếu họ đặt tay trên những người bệnh thì những người này sẽ được mạnh khỏe.
- Nhưng cũng có một số cho rằng tiếng lạ là của Sa Tăng, muốn dùng tiếng lạ để phá hoại hội thánh, gây chia rẽ Kytô hữu.
- Một số quá khích cho rằng đầy dẫy Đức Thánh Linh thì phải nói tiếng lạ và ngược lại không nói tiếng lạ là không đầy dẫy Đức Thánh Linh. Điều này đưa đến ai cũng phải cố gắng nói tiếng lạ dẫn đến lạm dụng hoặc bị kích động.

Trong dân gian, những hiện tượng nói tiếng lạ có thể nghe được từ những người bị ma nhập, thầy bói, thầy pháp trừ tà, đã

từng xảy ra nhiều nơi trên thế giới, trong đó có Việt Nam.

Khi vô hình về nhập xác: nói tiếng lạ với thầy pháp. Người ta gọi bằng tiếng ÂM. Thực tế thầy pháp được tá khẩu để đối thoại với phần âm thôi chứ bản thân thầy không hiểu gì. Mục đích: nâng cao uy tín.

Những đặc điểm nói tiếng lạ:

Quan sát những người nói tiếng lạ, sẽ thấy những đặc điểm phát ra từ cổ họng hoặc đánh lưỡi thành những thanh âm cao vút líu lo, những tiết tấu như đang ca hát, tiếng khóc, tiếng cười qua những âm sắc khác nhau từ nhỏ đến to liên tục, và cả những tiếng thì thầm, lâm râm như đang cầu nguyện... Những hành động nhảy, múa, lăn lộn... những người chứng kiến được nghe tiếng lạ lúc bấy giờ sẽ không hiểu được gì cả. Vì âm thanh và cử chỉ lạ lùng, người không hiểu thì chống đối: Chúa Thánh Thần không thị hiện thấp như vậy mà luôn thị hiện uy nghi, sáng ngời..

Nói tiếng lạ qua các nghiên cứu:

Hiện tượng nói tiếng lạ cũng đã được các giới khoa học tham gia nghiên cứu. Nhiều nhà tâm lý học, ngôn ngữ học cũng như y khoa đã có nhiều phân tích và nhận định khác nhau, nhưng hầu như đa số đều cho rằng đây chỉ là những hiện tượng biểu hiện của những trạng thái tâm sinh lý hoặc bệnh lý của thần kinh là chủ yếu. Tập trung vào một số phân tích như sau:

Triệu chứng rối loạn tâm thần trong Y Khoa gọi là Symptomatic of Psychopathology.

- Tâm thần phân liệt: Schyzophrenia.
- Bệnh rối loạn thần kinh: Neurotic or Psychotic Symtom.
- Bị thôi miên: Hypnonized.
- Bị kích động: Hysteria.
- Nhị nhân cách: Multiple Personalities
- Sợ hãi: Fear

Qua những nghiên cứu và cách điều trị các bệnh kể trên, cho thấy bệnh nhân thường có những lời nói vô nghĩa, làm nhảm, không đầu đuôi liên kết, đôi khi lại la hét đập phá bất bình thường. Mặt khác, một số nhà khoa học lại cho rằng hiện tượng nói tiếng lạ hoàn toàn không phải là một loại bệnh trong y khoa, nói tiếng lạ khi được thông giải thì có ý nghĩa và được liên kết với nhau, lại có những điều khi người nói tiếng lạ tiên tri rất đúng. Theo sau còn có chữa bệnh hoặc làm phép.

Nói tiếng lạ tại Hội Tâm Linh Học:

Tại Hội Tâm Linh Học, nói tiếng lạ được xem như là ngôn ngữ của cõi giới vô hình, là tiếng nói của các Đấng Thần Linh trong trời đất, mà con người không thể giải thích và hiểu được. Đây là một trong những cách thị hiện của các bậc Thần Thánh muốn đến gần với nhân loại qua thân và khẩu, là một bằng chứng mạnh mẽ với mục đích thúc tâm những đối tượng hữu duyên.

Trong những buổi thuyết trình về hiện tượng nói tiếng lạ tại Hội, hầu hết những người có mặt sẽ được chứng nghiệm hiện tượng nói tiếng lạ như thế nào? Không chỉ nghe những tiếng lạ khó hiểu, mà sẽ có một người chuyên ngữ tiếng lạ thành ngôn ngữ bình thường để hiểu được Chư Vị Thần Linh muốn nhắn nhủ với chúng ta điều gì, cũng như giải đáp những thắc mắc đang bị bế tắc của mọi người.

Nhận định:

Trong tôn giáo và trong dân gian đã từng có hiện tượng nói tiếng lạ, mỗi nơi nhận xét theo từng quan điểm khác nhau, các nhà nghiên cứu cũng vậy, nên đã đưa đến sự cổ võ cũng như sự chống đối lẫn nhau.

Dù chống đối hay cổ võ, cũng đều nằm trong đức tin của mỗi người, vì nói tiếng lạ hay phép lạ không phải ai cũng dễ gặp nếu không có duyên, và khi gặp được rồi cũng

phải có người hướng dẫn giải thích cho hiểu được tường tận. Người không có kinh nghiệm thường sẽ bị sợ hãi hay tin một cách mù quáng dễ đưa đến tình trạng mê tín dị đoan.

Để kết luận bài này, hiện tượng nói tiếng lạ tuy vẫn còn đang là đề tài tranh cãi trên cả hai phương diện khoa học lẫn tâm linh, nhưng cũng có thể còn có nhiều sinh vật ở các hành tinh khác mà chúng ta làm sao biết hết, cũng như chúng ta cũng không thể nào biết hết các ngôn ngữ trên trái đất này, thì ngôn ngữ của cõi giới vô hình mãi mãi là một bí mật.

Có thể kết luận rằng những hiện tượng đặc biệt này chỉ nhằm cho các đối tượng

hữu duyên mà thôi. Chúng nghiệm được hiện tượng nói tiếng lạ sẽ giúp chúng ta hiểu được một trong muôn vàn cách thị hiện để thế giới vô hình mật tiếp với thế giới hữu hình.

Đối với hội viên Hội Tâm Linh Học, thật sự là những người may mắn để hiểu và biết có một cõi giới vô hình, trong đó nói tiếng lạ là ngôn ngữ của cõi này được chuyển ngữ diễn giải qua một người có khả năng, đã đem đến cho người nghe những thông điệp dạy dỗ đầy vi diệu của các Đấng Thần Linh...

*Trích đoạn trong: “Tin Lành Biện Giáo”
“Giảng giải Thánh Kinh.net”*

PHÁP THUẬT XƯA VÀ NAY

Bài soạn theo lời giảng của Anh Cố Vấn.

Pháp thuật là những hiện tượng huyền hoặc, kỳ lạ đã từng khiến rất nhiều người trong dân gian bán tín bán nghi. Những người dễ tin nhìn thấy những hiện tượng này thường cho là phép lạ, khi các pháp sư, đạo sĩ hay những vị giáo chủ lãnh đạo các tôn giáo làm ra. Ngược lại, với những người đã từng tìm hiểu nghiên cứu đến nơi, đến chốn sẽ phân biệt, tách bạch được đâu là thật, đâu là giả!

Qua truyền khẩu của dân gian, chúng ta thường nghe nhắc đến những phép tàng hình như có một người đạo sĩ tự nhiên biến mất, rồi lại bất ngờ hiện ra như trong những truyện Phong Thần, Đông Châu Liệt Quốc thời xa xưa. Phép xoáy đậu thành binh, cầu đảo, chẻ mây hay đi trên

mặt nước...

Ngày xưa, ngày xưa, những câu chuyện huyền thoại cổ tích kể ra rất nhiều, khi dân trí còn thấp kém, trình độ hiểu biết còn hạn hẹp, người ta dễ tin vào những truyện như cổ tích, phong thần thường được thêm thắt phần huyền bí cho có vẻ kỳ kỳ, hấp dẫn dễ lôi cuốn người nghe. Phép tàng hình biến hoá lúc ẩn, lúc hiện, hoặc biến thành nhiều người cùng một lúc như trong truyện Tề Thiên Đại Thánh. Hiện tượng xoáy đậu thành binh được nhắc đến trong các trận chiến thuở xa xưa, lúc đó chưa có vũ khí tối tân, binh lính càng đông càng tỏ ra có nhiều sức mạnh, pháp sư được phò tá các vị tướng ra trận.

Khi giao tranh, quân số bị chênh lệch hoặc sắp thua trận, pháp sư đã cứu vãn tình hình bằng cách tung ra một nắm đậu, mỗi hạt đậu bỗng biến thành một người lính trước mắt đối phương, khiến họ hoa mắt khiếp sợ trước quân số phe bên kia tự nhiên tăng lên hàng ngàn, lượng sức không đánh nổi trước một lực lượng quân bên kia quá đông họ bèn bỏ chạy.

Trong truyện cầu đảo, mỗi khi trời hạn hán, mùa màng khô cằn thiếu nước, dân tình đói kém khổ sở, các vị vua và các quan trong triều đình vội vã lập bàn thờ giữa trời cúng lễ cầu xin, cùng mở kho phát chẩn bố thí cho dân chúng, để làm động lòng Trời Đất giúp cho mưa thuận gió hòa, mùa màng tươi tốt, mọi người ấm no. Đôi khi những buổi cúng cầu đảo này, cũng có mời đạo sĩ hay pháp sư đến lập một đàn tràng, làm phép cầu xin trời mưa. Sau khi làm phép xong, sấm chớp, giông gió thổi tới, mây đen che kín, trời liền đổ cơn mưa.

Trái với cầu đảo để cầu trời mưa, chẻ mây là hiện tượng mây đen che kín bầu trời vào những ngày giông bão kéo dài, nước dâng làm lụt lội hư hại nhà cửa, mùa màng, pháp sư cũng lập đàn tràng làm phép chẻ mây, trận bão chấm dứt khi mây tan từ từ và mưa không còn rơi nữa. Người ta còn kể cho nhau nghe các pháp sư có thể đi trên mặt nước nhanh như đang đi trên mặt đất, hoặc phi thân trên các ngọn cây như đang bay.

Ngoài ra, các vị chân tu Mật Tông Tây Tạng có thể cho các đạo hữu chứng thực được những hiện tượng huyền bí như người được mùi hương của hoa, mùi của trầm hương. Các tu sĩ ở Tây Tạng còn cho người được hương thơm của các loại hoa quả từ những vùng xa xôi cách xa hàng ngàn dặm đường. Trong kinh Thánh, Chúa Giê- Su đã biến nước thành rượu trong một tiệc cưới, và đã biến cả ngàn chiếc bánh, cá

cho những người đi theo khi Ngài thuyết giảng. Trong Cựu Ước có đề cập đến hiện tượng rẽ nước, khi đoàn người của ông Moise bị quân Ai Cập rượt đuổi đến biển đen, hết đường để chạy, ông cầm gậy chỉ xuống biển, ngay lập tức nước biển rẽ làm đôi để đoàn người do ông hướng dẫn vượt qua biển, sau đó nước biển đóng lại như cũ, gây kinh hãi và ngăn chặn được đoàn quân Ai Cập.

Trong dân gian, người ta tin rằng pháp thuật là khả năng thần thông của các đạo sĩ, pháp sư hay những vị giáo chủ lãnh đạo các tôn giáo đã dày công tu luyện làm ra các hiện tượng mà họ không sao giải thích được. Nhưng đối với một số người hữu duyên, chuyên tìm hiểu nghiên cứu pháp thuật, có ít nhiều căn bản về siêu hình sẽ khẳng định vô hình không hề tác động lên vật chất, chỉ tác động lên não bộ con người, như phép tàng hình xoáy đậu thành binh, biến nước thành rượu, làm ra mùi hương, chỉ là do Bề Trên đã tác động trên hệ thần kinh để người ta cảm nhận thấy giống như vậy mà thôi!

Hiện tượng xoáy đậu thành binh là trận chiến được chuyển bại thành thắng đúng với thiên cơ, Bề Trên đã trợ giúp bằng cách cho đối phương được ấn tâm hay mở nhãn, khiến họ ngỡ rằng phe bên kia có quá đông binh lính rồi hốt hoảng mất tinh thần bỏ chạy. Chuyện lập đàn cầu đảo, chẻ mây, cho dù pháp sư không lập đàn tràng làm phép thì trời vẫn cứ mưa, hay mây vẫn cứ bay đi để trời lại sáng tỏ. Vô hình đã sắp xếp thời điểm đúng lúc rồi ấn tâm cho đạo sĩ biết để nâng cao uy tín cho đạo sĩ, nhằm đưa đức tin đến cho những người hữu duyên được chứng kiến.

Phép trị thủy hay đi trên mặt nước không hề có thật, đây chỉ là một trò lừa đảo để trục lợi, show đi trên nước được chiếu trên truyền hình, do người ta dùng những miếng plastic không màu để dưới

nước rồi bước lên trên đó giống như đang đi trên mặt nước vậy. Cũng như màn bay trên các ngọn cây trong những cuốn phim võ hiệp, chẳng qua cũng là những xảo thuật của điện ảnh mà thôi.

Gần đây nhất, có một nhà truyền giáo tên là Sai-Baba ở Ấn Độ đã làm giả pháp thuật biến hoá thành dây chuyền nữ trang, đồng hồ tặng cho các tín đồ. Đây chỉ là một hình thức lừa gạt của vị Guru Ấn Độ, vô hình không bao giờ tác động lên vật chất để biến hoá thành nữ trang, đồng hồ hay những vật quý giá. Vì cho đến nay, nước Ấn Độ vẫn là một trong những quốc gia nghèo nhất thế giới!

Khi ông Moise làm phép rẽ nước để cứu đoàn người đi xuyên qua biển, có phải phép lạ đã xảy ra? Trên thực tế, hiện tượng này vẫn xảy ra khi nước thủy triều rút, biển sẽ tách làm đôi, Bè Trên đã chuyển ý giúp ông Moise đưa đoàn người đến đúng thời điểm khi mực nước rút xuống.

Pháp thuật là những khả năng do Bè Trên ban cho, là phương tiện để làm pháp thí, lập công bồi đức, đưa đức tin và tâm linh đến cho những người hữu duyên. Pháp thuật không phải do luyện tập mà có, và càng không để mang ra biểu diễn trước đám đông hay dùng để lường gạt người khác. Bè Trên giúp cho các đạo sĩ hay các giáo chủ chân chính, có đạo đức để làm tăng thêm uy tín của người làm đạo, khi sử

dụng pháp thuật với mục đích cứu khổ và khuyến tu.

Hội Tâm Linh Học đã có những bài học căn bản về bộ môn Siêu Hình, hướng dẫn chuyên sâu cho những hội viên, và những bài thuyết trình liên quan đến Pháp Thuật và Thần Thông, cũng như Hội đã từng làm ra những mùi hương hoa, mùi trầm, mùi thuốc bắc cho hội viên và bá tánh được cảm nhận. Trong đó có những người đã nhận được vị ngọt mát, chút đắng của các vị thuốc uống, mùi rượu cùng cảm giác say xỉn tại chỗ khiến cho gương mặt đỏ bừng, dáng đi bị xiêu vẹo. Sự cảm nhận trong tinh táo và sự hiểu biết thật sự bên những lời giảng nghĩa rõ ràng.

Tất cả những khả năng pháp thuật kể trên, đều do Bè Trên đã tác động lên hệ thần kinh, cho cảm giác thật sự để mọi người được chứng nghiệm phép lạ huyền bí, giúp củng cố đức tin, không mê tín dị đoan, biết phân biệt thật, giả trước những màn biểu diễn của các nhà ảo thuật gia chuyên môn qua các trò ảo thuật càng lúc càng tinh vi, hiện đại với mục đích vụ lợi kiếm tiền làm giàu cho bản thân hơn là giúp đỡ và khuyến tu.

Hiểu rõ được bên trong của bài Pháp Thuật, chúng ta dễ dàng nhận định và phân biệt thật, giả khi nghe người khác kể một câu chuyện, xem truyền hình hay chứng kiến tận mắt. Rất bổ ích và thú vị!

Nguyễn Kim Ngọc ghi chép lại.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

CONSEQUENCES ... HẬU QUẢ

“Think of the consequences of your actions first before doing, then you will need not to worry about the consequences.” TL

“Hãy suy xét đến hậu quả trước khi ra tay thì con sẽ không phải lo lắng hậu quả sẽ đến với con như thế nào.”

TẦU HỎA NHẬP MA

(Trích từ chương trình phát thanh HTLH)

“Tầu hỏa nhập ma”, một hiện tượng thường xảy ra trong giới tu tập các pháp môn huyền bí. Đây là trường hợp người tu bị thất bại trước thử thách của cõi vô hình khiến trở thành mê loạn. Lúc nào họ cũng sống trong ảo tưởng nên thường có lời nói và hành vi rất quái dị, như cho mình là Phật sống, là Minh vương hay là hóa thân của những đấng linh thiêng trong tôn giáo. Dân gian cho rằng những người như vậy đã bị tầu, như những nhân vật kiếm hiệp bị tầu hỏa nhập ma vì luyện công sai lầm.

Từ ngữ “Tầu Hỏa Nhập Ma” du nhập vào Việt Nam qua các sách võ hiệp, nhất là của Kim Dung, để chỉ những người luyện công sai phương pháp khiến cho thân và tâm bị tàn phá. Điển hình qua sự kiện Âu Dương Phong luyện nhằm Cửu Âm Chân Kinh giả mạo khiến cho khí lực bị xáo trộn, thần trí nửa tỉnh nửa mê, làm nhiều hành động quái dị! Thật ra, hiện tượng “Tầu hỏa nhập ma” bắt nguồn từ những tông phái thiên định, luyện đạo bằng cách khai mở bảy luân xa nằm dọc theo Nhâm Đốc mạch. Nguy hiểm nhất là khi khai mở luân xa có tên Kundalini, hành giả có thể bị “tầu hỏa”. Có nghĩa là luồng hỏa xà, tên gọi ngọn lửa uốn khúc như rắn, từ luân xa Kundalini không được kèm chế xông thẳng lên não bộ khiến cho hành giả rối loạn tâm trí và đi vào ma đạo hay nhập ma.

Như vậy “tầu hỏa” là nguyên nhân, và “nhập ma” là kết quả, nhưng người ta quen dùng cụm từ “tầu hỏa” để chỉ người bị “nhập ma”. Thật ra không nhất thiết bị “tầu hỏa” rồi mới “nhập ma” vì có nhiều người không theo phương pháp khai mở luân xa

hoặc luyện tam muội vẫn đi thẳng vào ma đạo, trở thành con người điên rồ, quái dị!

Tuy nhiên theo quy ước dân gian, từ ngữ “tầu hỏa nhập ma” dùng để chỉ tất cả những ai trên con đường tu luyện đột nhiên thay đổi tánh tình, có hành động và ngôn ngữ không bình thường như người mất trí.

Hiện tượng nhập ma thường xảy đến cho những người tu tập huyền bí nhiều hơn cho những người theo hiến giáo. Đó là vì những tông phái huyền bí có những phương tiện hoặc phương pháp để hành giả trở nên nhạy cảm với thế giới vô hình. Ví dụ bộ môn Vô Vi (Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp) hướng dẫn cách thức công phu để đạt quyền năng siêu nhiên như xuất hồn, xuất vía, và sách “Tôi Tâm Đạo” của phái này mời gọi mọi người thực hành để chứng nghiệm. Những bộ môn Mật khác cũng hấp dẫn không kém với oai lực của Thần Chú, sự nhiệm màu của Phép Quán Âm...v...v...

Các pháp môn tu mật có nhiều phương tiện để đưa hành giả đến gần thế giới của thần linh. Dưới sự trợ duyên của các đấng, họ sẽ tiến hóa tâm linh rất nhanh nhưng đồng thời cũng có thể nhận lãnh những phương pháp giáo dục hết sức nghiêm khắc, trong đó có hiện tượng “nhập ma”, khiến cho thân bại danh liệt. Trong khi đó tín đồ của những tông phái hiến giáo chỉ chú trọng học hỏi và ứng dụng những lời dạy của giáo chủ trong cuộc sống. Các tông phái hiến giáo không đưa ra những cách thức tu luyện nào nhằm đạt được khả năng thần biến và cũng không khuyến

khích đào sâu lãnh vực siêu hình. Đó là thái độ "Kính Quỷ Thần nhi viễn chi", có nghĩa là kính trọng Quỷ Thần nhưng không nên gần gũi của Đức Khổng Tử.

Ngoài những người luyện công sai phương pháp để luồng hỏa xà xông lên não bộ, hủy hoại hệ thống thần kinh, còn có những người bị nhập ma để trả quả cho những ác nghiệp họ đã tạo trước đó như dùng bùa phép hại người nhằm mưu cầu vật chất. Đó là những người luyện Hà Nam, Thiên Linh Cái đến lúc hết thời bị hành xác do chính những tà lực trước đây đã từng hỗ trợ cho họ. Sách "Phong Tục Người Việt Gốc Miên" của Toan Aùnh có kể rằng khi những người này lên con, họ tìm ăn những vật thực dơ bẩn như nhót cá và đờm rải. Hiện tượng này được thấy nhiều nhất vào khoảng sau hiệp định Genève, năm 1954, ở những vùng gần biên giới Việt Miên.

Không những bùa môn tả đạo mới bị nhập ma, người tu hành theo chính pháp cũng không thoát khỏi nạn này vì Đây là trường hợp "Đạo cao ma khảo". Theo kinh Lăng Nghiêm, người tu hành Chính Pháp thường bị các loại Quỷ Thần, Thiên Ma, Vọng Lượng, Yêu Tinh ganh ghét và tìm cách ám hại. Hiện tượng này khởi đầu bằng những ấn chứng hành giả đạt được trong lúc công phu như đi các cảnh giới, thấy thân thể trong suốt, nhìn được cảnh vật xa ... Nếu hành giả không thông hiểu giáo lý sẽ tưởng mình chứng ngộ để rồi các loài ma quỷ liền dựa theo tâm vọng động, kiêu ngạo hay tham lam của hành giả mà cám dỗ. Trong trường hợp này hành giả hay thấy tiếp xúc với các đấng Thần Linh và nghe lời dạy bảo làm những chuyện điên rồ. Trong một số trường hợp khác nặng hơn, hiện tượng nhập ma biến thành ma nhập, người tu bị chiếm xác lúc tỉnh lúc mê không còn tự chủ.

Theo kinh nghiệm nghiên cứu huyền bí,

ta thấy nguyên nhân chính để đi vào ma sự bắt nguồn từ Tâm của hành gia. Những khảo đảo đến với người bị nhập ma hết sức tương ứng với tâm của họ. Những người mong mau được chứng đắc, theo kinh Lăng Nghiêm, thấy mình có khả năng phi thường "...soi các thế giới ...", "...thấy Phật Như Lai như số cát sông Hằng..." Rồi kể đến thấy chư Phật, Bồ Tát hiện ra dạy bảo, thân thể mình biến đổi nhiều cách hoặc tự mình thông suốt nghĩa lý và biết thuyết pháp. Theo kinh, đây là lúc thiên ma nhập vào trong tâm thức và hoành hành. Không những ngày xưa tu hành vọng động mới gặp thiên ma mà ngày nay thỉnh thoảng cũng có người vướng mắc. Không thiếu gì những trường hợp người tu được Thần Thánh đến chứng cho đắc đạo, xúi dục ra thuyết pháp độ đời. Những người này không tự xét khả năng, bỏ công ăn việc làm để đi hành đạo, trong khi đó trình độ văn hóa kém cỏi cũng như thiếu kiến thức về giáo lý, chỉ biết thuyết giảng theo sự hướng dẫn của các phần vô hình để cuối cùng làm trò cười cho thiên hạ!

Người tu hành có lòng tham danh vọng cũng là đối tượng cho phía vô hình gạt gẫm. Không thiếu gì người tin rằng mình có chân mạng Đế Vương, là vua tương lai của nước Việt Nam theo tiên tri của sách ký, bèn sắm sửa áo mũ, thay đổi cung cách, ngôn ngữ cho phù hợp với tác phong thiên tử. Trường hợp này được nhiều người biết đến vì đã từng xảy ra cho một nhân vật khá nổi tiếng ở nam Cali. Sau đó vị "quân vương" này còn củng cố thêm uy tín của mình, qua lời xúi dục từ phía vô hình, tiên đoán động đất ở Cali, gây hoang mang cho nhiều người. Trường hợp nhập ma nghiêm trọng hơn tất cả là do tâm kiêu ngạo. Kinh Lăng Nghiêm trong phần "Khai Thị Ngũ Âm Ma" kể rằng có người "...trước cảnh vô phân biệt lại sanh lòng mừng vui vô hạn, đến đổi không thể tự

cầm, cười cười, nói nói, tự ca tự múa, còn cho rằng như thế là vô ngại, như thế là giải thoát.." Kinh Lăng Nghiêm còn bảo rằng những người tu phát lòng ngã mạn cho mình thông lý sẽ bị thiên ma xúi dục làm điều ngược ngạo, tự khoe khoang và làm trò cười cho thiên hạ. Những kẻ cống cao ngã mạn thường cho mình có căn cơ được học thẳng với chư vị, xem rẻ đồng đạo, trước sau gì cũng làm mỗi cho thiên ma để rồi gia đình tan nát và bạn bè xa lánh. Gần đây cũng có người cho mình đã ngộ được lý "vạn vật đồng nhất thể" cho nên bị phân vô hình xúi dục ném phân nhằm tỏ thái độ vô phân biệt! Một người khác tin rằng mình có lòng từ bi muốn đổ máu để gánh tội cho thiên hạ như Chúa Giêsu nên tự cầm dao đâm vào người!

Qua những trường hợp "tẩu hỏa", chúng ta thấy Tâm đóng vai trò then chốt. Vọng động là đầu mối, ngay cả việc tập tành quá độ gây hủy hoại cho thân xác cũng do lòng nôn nóng thành tự Tánh kiêu ngạo, lòng tham danh lợi cũng là mầm móng phát sanh ma sự! Mặc dầu kinh sách cho rằng những người tu hành thường bị các loài ma quỷ ganh ghét và ám hại nhưng chúng ta cũng nhận thấy, bên

canh những tàn phá, hiện tượng "tẩu hỏa nhập ma" cũng đã ít nhiều giúp hành giả thấy được trình độ của mình sau khi va chạm với thực tế và tình ngộ. Ngoài ra, hiện tượng này còn là một cảnh báo nhắc nhở người tu tập huyền bí nên tỉnh tín, dùng lý trí, dựa trên nền tảng đạo đức để xét đoán nội dung mọi thông điệp đến từ cõi vô hình. Không thể căn cứ trên cách xưng hô để kết luận là Chánh hay Tà, vì chuyện Ma giả Phật hay Phật giả Ma không sao phân biệt.

Đã biết được nguyên nhân tạo ra ma sự thì việc đề phòng "tẩu hỏa" không đến đâu khó khăn cho lắm. Đối với những ấn chứng mà người tu mật thường thấy, Đức Phật nhắn nhủ như sau: "...nếu không nhận là chứng ngộ, thì cũng gọi là cảnh giới tốt, nếu nghĩ là chứng bậc thánh thì liền mắc các tà kiến..." Theo lời kinh thì mọi cảnh giới cảm nhận được trong khi luyện đạo đều là ấn chứng tốt lành nếu người tu không lấy đó mà cho rằng mình đã chứng đắc. Chúng ta hãy tâm niệm lời dạy của Đức Phật để khỏi vướng mắc các tà kiến khi tiếp nhận những hiện tượng siêu hình trên bước đường tu tập huyền bí.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

YOUR WORDS ... LỜI NÓI

"I hold in my hands a rifle (knife)...The weapon is neutral. It is neither good or bad. In the right hands, this rifle save lives. In the wrong hands, this rifle takes away lives. You, your voices, your words are the same as the rifle. Your words can kill or save someone's lives..." TL

"Trong tay con cầm 1 con dao, con dao này là 1 vũ khí, nhưng nó không xấu cũng không tốt. Trong tay người tốt con dao này sẽ cứu mạng sống, nhưng trong bàn tay xấu, nó sẽ là vũ khí giết người. Các con, lời nói, ngôn ngữ cũng giống như vũ khí vậy. Lời nói của con có thể làm tổn thương, thiệt hại cho người khác hoặc có thể cứu được mạng người.

LÀM CÔNG ĐỨC NHƯ THẾ NÀO

“Dầu xây chín bậc Phù đồ
Không bằng làm phúc cứu cho một người”

Tục ngữ Việt nam có câu: Lá lành đùm lá rách. Người Việt chúng ta thường hay giúp đỡ lẫn nhau trong gia đình, lối xóm bà con, làm công quả trong chùa, làm việc thiện nguyện trong nhà thờ. Thường thì các việc làm này có tính riêng rẽ, không như các tổ chức thiện nguyện ngoại quốc. Và nếu được hỏi thì chắc đa số chúng ta đều trả lời là đã từng làm phúc nhiều lần trong đời. Chúng ta thường hay nghe nói ai làm phúc thì sẽ được phúc.

Thế nhưng có rất nhiều người than thở rằng cả đời họ luôn làm nhiều chuyện phúc thiện như cho tiền cô nhi viện, cứu người bão lụt ở Phi Luật Tân, cho tiền các trại phong cùi ...v...v... nhưng sao cuộc sống luôn gặp họa, khó khăn, trắc trở. Những trường hợp này thì phải giải thích thế nào? Có phải là vì họ làm phúc mà lại đi nghịch thiên cơ nên mới bị khổ nạn? Để tìm hiểu thêm chúng ta thử lược qua vài tôn giáo xem họ nói như thế nào về làm phúc và làm công đức.

Làm Phúc Theo Lý thuyết các tôn giáo:

Ấn Độ Giáo: Tín Đồ Ấn Độ giáo tin rằng số phận là do Bề Trên an bài. Người nào tạo nghiệp thì phải tự trả, người khác không được xen vào giúp đỡ. Thấy người nghèo khó, bệnh tật, mà không làm phúc hay giúp đỡ là vì đang giúp họ tự trả nghiệp. Thuyết này tin rằng nếu người đời ratay giúp đỡ người khó khăn thì lại là không giúp: vì lúc đó họ đã can thiệp vào sự an bài của thần thánh, làm thay đổi số

mạng của người được giúp, chen vào thiên cơ, làm cho họ không trả nghiệp được.

Phật Giáo: Phật giáo tin vào luân hồi và nghiệp quả, nhưng không tin vào một Đấng Tối Cao nào có thể an bài số phận của con người. Tín lý Đạo Phật dạy rằng con người ai cũng có Phật tánh, và tin có các vị Bồ Tát giúp đỡ chúng sanh vượt qua khó khăn.

Trong Đại thừa Phật Giáo, Làm Phước, hay còn gọi là Bồ Thí, được nâng lên hàng đầu, là một trong sáu hạnh đầu tiên của Lục Độ Ba-La-Mật, vốn là cứu cánh trong Đạo Phật. Lục Độ đó là: Bồ Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định, và Trí Tuệ ba-la-mật. Ngoài Tài Thí (Bồ thí tài vật), còn có thêm 2 pháp Bồ Thí khác nữa là Pháp Thí (chia sẻ kiến thức tu hành mà mình có được với người khác để giúp cho họ cùng tu học) và Vô Úy Thí (giúp và an ủi người đang đau khổ để họ được nguôi ngoai).

Thiên Chúa Giáo: Thiên Chúa Giáo và Tin Lành dạy tín đồ phải luôn làm phúc giúp người hoạn nạn. Như trong Matthew 5:42 - “*Ai xin, người hãy cho; người muốn vay, người chớ khước từ.*”

Kinh còn dạy rằng làm chuyện phúc thiện quan trọng không kém đức tin nơi Thiên Chúa: “*Xác không hồn thì chết, đức tin không hành động [công đức] cũng chết như vậy.*”(James 2:26).

Tín-đồ Tin Lành và Cơ Đốc giáo còn được khuyến khích đóng góp 10% lương tháng cho nhà thờ để lo việc đạo.

Làm phước đức theo Hội Tâm Linh Học:

Hội Tâm Linh Học đã có trên 35 năm nghiên cứu Kinh Điển các tôn giáo cũng như các hiện tượng huyền bí trong dân gian, nên đã hiểu rõ cách làm phước đúng, được Bề Trên hỗ trợ, và người làm phước nhận được phước tốt ngay trong đời này. Muốn làm phước đúng cách thì ít nhất chúng ta phải hiểu được mục đích của việc làm này. Thật ra, Chư vị Thần Thánh muốn chúng ta làm phước là để dạy chúng ta biết san sẻ với người, dạy chúng ta bớt tánh tham lam. Biết người đời ích kỷ không muốn san sẻ, nên Kinh Thánh dạy không nên ham giàu vì khó lên được Thiên Đàng, “*Ta lại nói cùng các người, lạng đã chui qua lỗ kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức Chúa Trời.*” (Matthew 19:24).

Đức Phật cũng dạy đệ tử về những nguy hại của tích trữ tài sản, “*Này các Tỷ kheo, có năm nguy hại này trong các tài sản. Thế nào là năm? Tài sản bị nguy hiểm về lửa; bị nguy hiểm về nước; bị nguy hiểm về vua; bị nguy hiểm về trộm cướp; bị nguy hiểm về các người thừa tự không khả ái.*” (Kinh Tăng Chi Bộ, Chương 5, Pháp Phẩm Du Hành Dài).

Thật ra Chư vị Thần Thánh có thể trực tiếp giúp người nghèo đói đời dễ dàng, nhưng họ không làm vì họ muốn chúng ta mở lòng từ bi giúp người, giảm bớt tánh tham lam ích kỷ tự kiêu của mình. Người Hồi giáo có tháng chay Ramadan, trong tháng này tất cả mọi người, giàu nghèo hay sang hèn, đều nhịn ăn từ lúc mặt trời mọc cho đến khi mặt trời lặn. Đây là cách Bề Trên dạy dỗ để người giàu hiểu được tâm trạng người nghèo khó không đủ ăn, từ đó mở lòng từ bi mà giúp đỡ.

Vì vậy làm phước đúng cách cũng không phải là chuyện dễ vì nó đòi hỏi chúng ta phải có đủ những đức tính như:

có lòng thương và muốn giúp đỡ người, có trí tuệ để giúp đúng người đúng việc, và có sự quyết tâm và cứng rắn để làm cho đến cùng. Những đức tính này được gọi là Bi-Trí-Dũng trong Đạo Phật.

Thế nào là Bi: làm phước vì tình thương vì lòng trắc ẩn, sự cảm thông với khó khăn của người khác thì mới được phước. “*Đồng tiền dính liền khúc ruột*” nên nhiều người tham lam, không muốn san sẻ, vì vậy Bề Trên muốn dạy họ biết thương người qua làm phước, “*Ai thương xót kẻ nghèo, tức cho Đức Giê-hô-va vay mượn; Ngài sẽ báo lại việc ơn lành ấy cho người.*” (Proverbs 19:17).

Vì làm với tâm từ bi nên chúng ta không thể vì danh lợi riêng tư như muốn được tivi, báo chí, đánh bóng tên tuổi, mong người ta nhớ mình, thỏa mãn mặc cảm nghèo trước đó, cho để trừ thuế, cho vì muốn ban phát. Muốn được phước thì khi làm phước phải luôn luôn âm thầm mà làm, “*Hãy coi chừng, đừng phô trương công đức trước mặt người ta, để hòng được thấy; chẳng vậy, các người mắt công nơi Cha các người, Đấng ngự trên trời.*” (Matthew 6:1).

Thế nào là Trí: Đó là mình phải giúp đến nơi đến chốn, giúp cho được việc, có kết quả tốt chứ không phải chỉ làm qua loa cho xong việc rồi thôi. Thấy người nghèo khó thì có thể mua cho thức ăn, cho quần áo mừng mền. Nếu cho tiền thì phải biết chắc tiền sẽ dùng cho nhu cầu, chứ không phải xài bậy. Khi cho, chúng ta phải biết rõ người xin có nhu cầu thật sự, và phải kiểm soát việc mình làm xem có hiệu quả không, có giúp được người không.

Có Bi mà thiếu Trí cũng không được vì có thể làm hại người khác như chuyện ngụ ngôn “*Người Làm Vườn và Con Gấu*” của văn sĩ người Pháp ông La Fontain. Trong câu chuyện, người làm vườn và con gấu kết bạn với nhau. Trong một buổi trưa,

người làm vườn muốn chộp mất nghỉ trưa và nhờ chú gấu canh chừng không cho ong ruồi đậu lên mặt ông ta. Một lát sau, khi thấy một con ong đậu lên trán ông làm vườn, chú gấu sợ ông làm vườn bị ong chích nên dùng 1 tảng đá đập chết ong, nhưng cùng lúc lại làm ông ta bị thương chảy máu đầu. Đó là thí dụ điển hình của việc làm có bi mà thiếu trí nên làm hại người khác. Nếu mình cho tiền người homeless mà họ mua rượu uống say sưa là mình đã hại họ, và mình còn mất phước nữa. Vì vậy, khi chúng ta muốn cho tiền một người hay một nơi từ thiện nào đó thì phải điều tra kỹ, biết tiền dùng vào việc phước thiện hay vì mục đích nào khác.

Thế nào là Dững: đó là can đảm đi đến cùng. Chúng ta phải theo dõi để biết có kết quả tốt cho người mình giúp. Phải có dững để biết từ chối những chuyện làm phước khi không biết rõ dùng để làm gì.

Ví dụ: khi cho tiền phải biết phước hay họa, tiền cho để làm gì? Dem xài bậy, cờ bạc, rượu chè, mang lại sự không tốt cho người nhận, thì mình không những không giúp được người đó mà nhiều khi còn làm hại đến họ. Trong trường hợp này mình phải biết từ chối không giúp. Đó là dững. Phải có dững để từ chối những người lười biếng không làm, chỉ muốn được cho tiền.

Ngoài BI- TRÍ- DỮNG: chúng ta còn phải tùy duyên mà làm phước hay làm công đức: không lãng xãng tìm kiếm xa xôi, chỉ khi duyên đưa đến thì mới làm.

Các hình thức làm phước:

Tài Thí: giúp đỡ về vật chất. Cách làm này rất giới hạn, tạm thời, không lâu bền. Dễ làm.

Vô Úy Thí: dùng ngôn từ để an ủi, chia sẻ, khuyến khích giúp người có thêm nghị lực. Nói điều hay lẽ phải, đem lại sự an lạc cho người khác.

Pháp thí: là cách làm phước đức tốt nhất vì nó mang lại lợi ích tâm linh cho nhiều người, công đức vô lường. Ví dụ: một người ngụp lặn trong tội ác, nay mình giúp họ biết đến tâm linh nên không còn tạo nghiệp, và kiếp tới người này có căn bản tâm linh, thì mình sẽ được Công Đức rất lớn. Pháp thí được Bè Trên yểm trợ, và các tôn giáo đều khuyến khích làm pháp thí.

Trong Phật Giáo Kinh Pháp cú, câu 354, có dạy: *Bố Thí Pháp là cao thượng hơn tất cả các pháp bố thí khác.*"

Chúa Giê-Su cũng dạy các tông-đồ đi làm Pháp Thí, mỗi đốm lửa tâm linh cho nhiều người, "*Mọi quyền năng trên trời dưới đất được ban cho Ta. Vậy các người hãy đi thu nạp môn đồ khắp muôn dân, thanh tẩy chúng, nhân danh Cha và Con và Thánh Thần. Dạy chúng giữ hết mọi điều Ta đã truyền cho các người.*"

Các tu sĩ trong các tôn giáo cũng như các Hội viên Hội Tâm Linh Học dùng phương tiện Pháp Thí để giúp đỡ bá tánh hữu duyên, mang đến cho họ một con đường Tâm Linh vững chắc. Trong suốt 35 năm qua, Hội Tâm Linh Học đã giúp đỡ hàng chục ngàn bá tánh hữu duyên.

Đây là cách làm Công Đức hữu hiệu nhất.

Chúng ta không cần phải đi tu mà vẫn làm Công Đức được. Đó là chúng ta biết cách sống đạo đức, giữ được ngũ giới (cho Phật tử) hoặc 10 Điều Răn (cho con chiên Thiên Chúa), phụng dưỡng cha mẹ, chăm sóc con cái vợ chồng, và anh chị em trong gia đình. Những việc làm này không nhất thiết phải là bằng tiền bạc. Chúng ta có thể chăm sóc cha mẹ, chăm lo ăn uống, thuốc men bác sĩ, hoặc nếu ở xa thì gọi điện thoại thăm hỏi thường xuyên để cha mẹ được vui lòng. Đó là cách làm Công Đức có kết quả nhất.

Người có gia đình thì làm Công Đức

bằng cách chăm sóc cho gia đình nhỏ của mình. Làm cho vợ chồng được hòa thuận, gia đạo được yên vui, con cái ngoan ngoãn. Phải luôn ghi nhớ gia đình là nền tảng chính để chúng ta chăm sóc, phải giúp gia đình trước rồi mới đến bạn bè và người ngoài. Khi làm được nhiều Công Đức thì cuộc sống của chúng ta sẽ trở nên thoải mái hơn, những khó khăn phiền não trước đây sẽ dần dần tan biến, và tương lai sẽ được tốt đẹp hơn.

TÓM LẠI:

Làm phước là một phương tiện để chúng ta học và hành BI- TRÍ- DŨNG. Giúp mình mở lòng biết yêu thương và san sẻ cho người khác, không còn tham lam, ích kỷ. Khi mình giúp người thì phải phải đủ 3 yếu tố đó.

Làm Công Đức là để trả bớt những nghiệp quả mà mình đã gieo trong kiếp này hoặc trong tiền kiếp. Nhưng phải tùy duyên mà làm, không lãng xãng tìm kiếm xa xôi: trại cùi, Phi châu, trong khi gia đình chưa lo chu toàn... Nếu làm không đúng là chúng ta đã tự ý chen vô thiên cơ, không những không có Công Đức mà còn bị thất thoát công đức nữa.

Làm Công Đức đem đến nhiều kết quả tốt đẹp hơn là làm phước bằng tiền bạc. Nhưng phải ghi nhớ gia đình ưu tiên hàng đầu. Vô Chùa làm Công Quả là việc tốt. Nhưng việc làm đó chỉ tạo được Công Đức nếu chúng ta đã lo lắng đầy đủ cho cha mẹ, vợ chồng con cái, và anh em trong gia đình. Nếu không thì cho dù có làm Công Quả bao nhiêu cũng sẽ không có được chút Công Đức nào.

Khi làm phước hay làm Công Đức thì phải trong khả năng, giới hạn của mình. Có như vậy thì mới được lâu dài và bền vững. Chúng ta nên làm thật nhiều vì khi qua đời, chúng ta không đem theo được bất cứ những vật gì trên cõi đời này, ngoại

trừ Công Đức mà chúng ta gom góp được khi chăm sóc cho gia đình và người thân.

Thanh Cao

GIỚI THIỆU:

HTLH vừa bước qua năm thứ 35 thành lập Hội, suốt 35 năm nghiên cứu, học hỏi về siêu hình, chúng tôi không những tin mà còn BIẾT có thể giới vô hình, qua đó, giải thích được những hiện tượng huyền bí và thực hành huyền bí nhờ sự liên lạc, tiếp xúc trực tiếp với cảnh giới vô hình, với sự giúp đỡ của chư vị thần linh, mang nhiều bằng chứng sự thị hiện của cảnh giới vô hình qua các bộ môn huyền bí chuyên môn để giúp đỡ giải tỏa vấn nạn, mang niềm tin đến cho bá tánh.

Khách đến nhờ Hội giúp đỡ giải tỏa vấn nạn thì nhiều, khách đến vì tò mò muốn tìm hiểu về huyền bí, siêu hình cũng không ít, số này ở lại, gắn bó với Hội, mỗi tuần lễ đều đến tham dự nghe thuyết trình, chứng kiến nhiều hiện tượng huyền bí qua các sinh hoạt của Hội, có nhiều người đến hỏi anh chị em Hội viên Hội Tâm Linh Học chúng tôi: “Làm sao bản thân tôi có thể học được môn này?”

Để trả lời câu hỏi cho những người đã hỏi và cho các bạn đang có ý định đi xa hơn trên con đường học hỏi về siêu hình, thì đây, hôm nay, chúng tôi xin trình bày đến các bạn đề tài “CĂN BẢN HỌC HUYỀN BÍ”, mục đích để đưa kiến thức

căn bản cho người thích huyền bí làm hành trang để học hỏi về huyền bí.

NGUYÊN LÝ CĂN BẢN VÀ PHƯƠNG PHÁP ĐỂ HỌC BỘ MÔN SIÊU HÌNH

A- Những nguyên tắc căn bản để bước vào “HỌC HUYỀN BÍ”:

1. Có duyên với Huyền bí, Bề trên tạo điều kiện gặp nơi huyền bí.
2. Phải được điểm đạo để chứng nghiệm thế giới siêu hình, được tiếp xúc với Chư vị Thần linh, được vô hình chấp nhận, cho phép và hé lộ cánh cửa huyền bí cho bước vào qua việc tự thân chứng nghiệm tiếp nhận được nguồn thần lực từ Đấng mình thờ phượng (Thiên chúa gọi là thần khí, Phật giáo gọi là thần lực hải).
3. Phải có thiện chí, có lòng thật sự dân thân, mong mỏi học hỏi tìm kiếm, phải thu xếp thời giờ cá nhân (hoàn cảnh gia đình, công việc, thời gian...) tạo cho mình điều kiện để học và hành đạo.
4. Gặp đúng Thầy, người đời gọi là Minh Sư, dẫn dắt theo đúng phương pháp để học hỏi ngõ hầu hiểu sâu hơn về lý thuyết và thực hành siêu hình. Ở đây xin mở đây, xin mở dấu ngoặc, trong HTLH chúng tôi có vị Thầy hữu hình Nguyễn Minh Tâm, hướng dẫn, dạy dỗ, khẩu truyền lại những kiến thức siêu hình vi diệu cũng như những áp dụng thực hành huyền bí.

B- Thái độ học huyền bí với phương pháp và tiêu chuẩn sau:

1. *Đến với thái độ thật tinh tín*, phải suy xét lời nói khi nghe, không mê tín, gì cũng tin. Lời Phật dạy: “Đại nghi đại ngộ”. Nếu không tinh tín thì không thể đi xa trên con đường huyền bí, phải dùng trí để suy xét, vì tu là mở huyệt.
2. *Phải phá chấp* về những kiến thức đã

thu nhận trước đây (sở tri chướng), đến với ly nước trống, đầu óc cởi mở để thu thập kiến thức mới, như là:

- Những kiến thức về cõi vô hình trong nhân gian: ma, linh hồn...
 - Kiến thức về tôn giáo.
 - Kiến thức về giáo chủ.
 - Kiến thức về thi triển thần thông, phép lạ.
3. *Học hỏi với tinh thần khoa học thực nghiệm*: được hướng dẫn cùng công thức từ vị Thầy hữu hình đưa ra, cùng phương pháp thực nghiệm, kết quả giống nhau.

C- Hiểu biết hơn về sự thị hiện của thế giới vô hình:

1. Tính chất căn bản sự thị hiện của thế giới vô hình

- Thế giới vô hình đến với nhân gian mang tính bí mật, không để lại bằng chứng, khoa học không thể chứng minh được.
- Thế giới vô hình không bao giờ tác động lên vật chất không làm cái này mất đi, cái kia hiện ra mà chỉ tác động lên hệ thống thần kinh của con người để nhận ra hiện tượng.

Ví dụ:

Ma làm tắt mở đèn/nước... Việc một người nào đó cho rằng ma tắt đèn, mở nước, đóng mở cửa, thật ra là do vô hình đến tác động vào hệ thần kinh và người này có thể bị nhập, “bị off” để tắt đèn/mở nước, đến khi trở lại trạng thái bình thường thì không nhớ rằng mình đã làm.

2. Nguyên tắc căn bản sự thị hiện của thế giới vô hình

- Thế giới vô hình thị hiện có mục đích

và đối tượng, không thị hiện vu vơ để hù dọa. Mục đích để thức tâm, giải khổ, giúp đỡ và giáo dục.

Ví dụ : hiện tượng ma nhập, nhà có ma, ma lai, ma da, ma báo oán, hiện tượng liêu trai, ma xuất hiện những nơi u ám... đều có đối tượng và mục đích hẳn hoi, nạn nhân và gia đình phải tìm nơi tâm linh để được giúp đỡ.

- HTLH không những tin mà biết rằng thế giới vô hình không có sự chống đối giữa hai lực lượng chánh và tà. Thực chất chỉ là hai mặt của một khối. Nếu chánh là toàn năng toàn giác thì đâu để sự công kích và đả phá giữa hai lực lượng? Loài người sẽ ra sau dưới chiến tranh giữa chánh và tà? Tùy theo tâm tính của chúng sanh mà đưa bài học đến để dạy dỗ.
- Hội biết rằng tự con người không ai có khả năng thi triển phép lạ. Tất cả những phép lạ đều do Bề trên đưa đến để yểm trợ cho giáo chủ hay cá nhân làm phép lạ mục đích để đưa giáo lý, đưa đường đạo, đưa đức tin đến cho những người nào là đối tượng với mục đích thức tâm, giúp đỡ hay dạy dỗ.
- Đưa con người đến gần với thế giới vô hình qua phương pháp “Điểm đạo truyền tâm ấn” hay xin ấn chứng. Cho người chứng nghiệm được sự hiện hữu của các chư vị thần linh ngay trên thân thể của mình để biết rằng chư vị thần thánh đang ở rất gần với con người và đang lắng nghe lời cầu nguyện của ta.
- Khi càng đi sâu vào con đường huyền bí qua học và hành, vô hình sẽ luôn đến thử thách để người tu luôn tự xét mình để nhận biết những khiếm khuyết, những vướng mắc bản thân

vẫn còn mang. Nếu vượt qua những thử thách của vô hình, người tu sẽ được giải tỏa khỏi những vướng mắc, nâng cấp lên. Ví như được “pass” những bài “test” đến từ Chư vị Bề trên, để được lên lớp cao hơn, tâm linh được thăng tiến hơn.

CĂN BẢN HỌC HUYỀN BÍ MANG LAI LỢI ÍCH GÌ?

Sau đây là một số những lợi ích trước mắt khi bắt đầu tìm hiểu về huyền bí:

1. *Lượng giá được những hiện tượng huyền bí trong nhân gian và trong tôn giáo* khi biết được căn bản hay nguyên lý của sự thị hiện của vô hình: vô hình là bí mật, không đụng đến vật chất, ta sẽ lượng giá được một hiện tượng huyền bí do một cá nhân thi triển là thật hay giả, không làm mồi cho những kẻ buôn thần bán thánh.

Ví dụ:

- Không bị thầy bùa/ngải gạt gẫm khi họ giải thư, gỡ vật thư như da trâu, đinh, tóc.... đưa da trâu trước mắt.
- Nhận ra sự thật khi đối mặt với hiện tượng Thầy Guru Ấn độ làm phép ói ra trứng vàng, nhẫn vàng...v...v...
- Giải thích được Moises trong kinh thánh, có nói đến việc Ông Moises làm phép cho nước biển chẻ đôi để dẫn đoàn binh Do thái chạy thoát khỏi sự rượt đuổi của quân Ai cập, vua Pharaon, hiện tượng phép lạ này được giải thích đây chỉ là sự timing mà thôi. Nước biển chẻ đôi là hiện tượng vật lý, hiện nay đôi lúc trên thế giới cũng có xảy ra, như trận bão biển Sunami, nước biển dâng lên hoặc chẻ đôi do sự giao động nhiều hay ít của những lớp vỏ trái đất ở sâu dưới lòng biển làm

ảnh hưởng đến mặt nước biển. Vô hình nương theo đó mà khiến cho Moises đến đúng lúc thực hiện phép lạ, mục đích để giúp đỡ người dân Do thái và nâng cao uy tín cho Ông Moises.

2. Lượng giá được hiện tượng chánh và tà: là hai mặt của một khối, do Bề trên điều động để thức tâm, giáo dục hay giúp đỡ tùy theo tâm tánh con người. Giúp lượng giá được, không sợ hãi trước những hiện tượng ma nhập vì hiểu rằng ma quỷ không đến quấy phá con người nếu không đúng đối tượng và mục đích đưa bài học khó khăn đến tùy theo tâm tính. Sẽ rất yên tâm đi trên con đường huyền bí này.

3. Nắm vững nguyên lý vô hình về phép lạ/thần thông là do Bề trên ban xuống. Giúp lượng giá được phép lạ khi một cá nhân thi triển. Với sự nhận xét một cách tỉnh tít là phép lạ từ Bề trên (từ Ôn Thánh linh theo Thiên Chúa giáo, từ hóa thân Phật theo Phật giáo) ban xuống để yểm trợ cho một cá nhân để họ có thể thi triển không ngoài mục đích thức tâm, giúp đỡ cho đúng đối tượng. Thần thông không phải là khả năng của một cá nhân mà do Bề trên ban xuống để giúp cho người khác được thức tâm, giúp diệt khổ hoặc giáo dục dạy dỗ, không mưu cầu vật chất cho cá nhân.

4. Biết có thể giới vô hình, nhưng làm sao tiếp cận: Bằng phương pháp điểm đạo/Xin ấn chứng. Đương sự sẽ được hướng dẫn để tiếp nhận, tự thân chứng nghiệm được thần lực, chứng nghiệm được bàn tay vi diệu đến từ vô hình qua thân.

5. Đi trên bộ môn này sẽ gặp thử thách, từ chuyên môn gọi là “quyên”, là sự dạy dỗ của Bề trên, giúp người tu hiểu được mình còn bị vướng mắc cái gì, còn đang

thiếu sót cái gì mà bị khảo đảo, là sự thử thách để nhận biết mình không phải là người đặc biệt, mà tu sửa cho hoàn chỉnh hơn. Đó là sự dạy dỗ của Bề trên giúp cho người tu được nâng cấp, thăng tiến hơn. Ở đây mở một dấu ngoặc lớn, đó là trong khi bên ngoài những tông phái khác không hiểu được sự thử thách dạy dỗ vi diệu này, họ cứ cho rằng đây là sự cám dỗ của ma quỷ khiến cho họ đứt đường tu: “Đạo cao ma khảo”, họ không nhận biết được sự khảo đảo này chính là sự thử thách của Bề trên về tính vọng động (cồng cao, ngã mạn), tham lam (sắc dục, tiền tài, danh vọng, lấy đạo tạo đời...), trí còn nông cạn, chưa đủ phán đoán, đủ suy xét để nhìn ra vướng mắc làm trì trệ con đường tu của mình.

KẾT LUẬN:

1. Bài “CĂN BẢN HỌC HUYỀN BÍ” này đưa đến những kiến thức căn bản và những điều kiện căn bản cần thiết để một người mới có dự định tìm hiểu và muốn học huyền bí có được **hành trang cần thiết** và đầy đủ để giúp họ mạnh dạn tiến sâu vào con đường huyền bí.

2. Con đường huyền bí thật mênh mông như biển, khu vườn huyền bí đầy hoa thơm cỏ lạ, nhưng cũng dễ lạc lối, phải chuẩn bị đầy đủ tư thế và tinh thần học tập để được hướng dẫn hầu thu nhập được những kiến thức siêu hình thật mới mẻ dưới **sự hướng dẫn dìu dắt của vị Thầy hữu hình** giúp thông hiểu được tính lý và hành sự hầu tiến sâu vào con đường huyền bí.

3. Tuy nhiên, nếu chúng ta yêu thích bộ môn này, có đầy đủ tinh thần học hỏi, ta lại không được duyên để đến, chúng ta **phải cầu xin**, trong kinh thánh có nói rằng “**Nếu gõ thì cửa sẽ mở**” nên tiếp tục cầu xin ơn trên tạo duyên cho mình.

4. Ta nên có đầy đủ tinh thần dân thân, học hỏi, cầu tiến, nhưng nên nhớ rằng không phải học hỏi bộ môn này cho riêng mình bởi vì môn này học là **để mang lại lợi ích cho người khác**. Cho nên **học đạo và hành đạo phải đi chung với nhau**, đem kiến thức và kinh nghiệm siêu hình ra phối hợp với Chư vị Thần linh để làm việc, giúp đỡ cho người gặp khó khăn giúp họ thức tâm, sửa đổi làm lành lánh dữ, càng học đạo, càng hành đạo sẽ được trau dồi, tích lũy được kinh nghiệm và có được sự tin nhiệm của vô hình, sẽ được yểm trợ trong bất kỳ trường hợp cần giúp đỡ nào.

5. Hiểu được chiều sâu của căn bản học siêu hình, người bước vào con đường huyền bí sẽ chóng thành công trên bước đường học đạo và hành đạo, để giúp chính mình học hỏi, tu sửa, hầu bòn mót công đức, trang trải phần nhỏ nào nghiệp tiền kiếp cũng như hiện kiếp, mang lại hạnh phúc cho bản thân và gia đình. Nói cách khác, giúp người, giúp mình thăng tiến tâm linh, mỗi chuyên ngôn **ĐUỐC “VÔ TẬN ĐÁNG”** để tiếp tục thấp sáng mãi tâm linh nhân loại.

(Ban Thuyết trình)

(Thu-Hương biên soạn theo lời giảng của Thầy Nguyễn Minh Tâm)

CON ĐƯỜNG TÂM LINH

Lê Đình Lập Huy

Có khá nhiều con đường để đi đến Tâm linh, cùng với sự đa dạng của nhiều tôn giáo và Pháp môn tu tập. Với vai trò người đi tìm Tâm linh trên bước đường Tu, ta nên chọn cho mình con đường gì, tôn giáo hoặc pháp môn tu tập nào để có một chỗ dựa tinh thần cho cuộc sống tốt đẹp hơn.

Chọn con đường Tâm linh là như thế nào?

- Cách nay 400-500 năm, con người phải theo khuôn phép của Tôn giáo đưa ra, hoàn cảnh địa lý, quốc gia, sắc tộc, xu hướng tâm linh đương thời đã ảnh hưởng trực tiếp đến sự lựa chọn con đường tâm linh của con người. Ví dụ: các dân tộc châu Á có khuynh hướng theo Phật giáo, Tây Âu đa số theo Kito giáo.
- Có một số lớn theo Đạo gia đình dưới dạng cha truyền con nối, kéo dài từ đời này qua đời khác, họ không cần suy nghĩ tại sao mình phải làm như (Đạo dòng). Ví dụ ở Việt Nam có Đạo thờ Ông bà, mang truyền thống văn hoá dân tộc trải qua nhiều đời.
- Ngày nay, chúng ta đang ở thế kỷ 21, với sự phát triển tột bậc của khoa học, nhân loại đã dần tiến hoá rất nhiều kéo theo sự tiến hoá về tâm linh, từ đó nhận thức về tâm linh của con người đã thay đổi, đa số con người đã không muốn đi

theo những khuôn khổ khắt khe của tôn giáo được đặt ra từ trước. Họ muốn tìm đến tâm linh bằng nhiều con đường mới với những ước mơ là đạt được kết quả thiết thực về tâm linh như tu tập thiền định để được mở luân xa, khai mở khả năng huyền bí hay được xuất hồn lên cảnh giới tu tiên học Đạo.

- Có người đi tu vì gặp được Pháp môn phù hợp, mang lại nhiều hứa hẹn tốt đẹp hơn trên bước đường tu tập.
- Cũng có một số người vì vấn đề tâm lý như chọn việc đi tu mang lại cho họ nhiều thành tựu rõ nét hơn là ra ngoài sống hòa mình vào xã hội.
- Tóm lại, việc chọn con đường tâm linh của mỗi người tùy thuộc vào hoàn cảnh địa lý, quốc gia, xã hội, trào lưu đương thời, hoàn cảnh gia đình và tùy vào sở thích cá nhân.

1. Ý nghĩa của việc đi Tu:

- Theo dân gian, quan niệm về chữ “tu” phải liên hệ đến cái gì đặc biệt hoặc khác thường: Hình, Thanh, Tướng phải khác người thường. Người tu theo Đạo Phật phải cạo đầu, ăn chay, mặc áo cà sa, nói năng khoan thai, từ tốn thì mới nhận được sự kính trọng của người đời. Nếu không làm được như vậy thì không được gọi là Tu, lại càng không nhận được sự kính trọng. Ở Ấn Độ, những nhà tu khổ hạnh phải lên núi cao hiểm trở, ở trong các hang động tu Thiền định chỉ mặc khổ, không đủ che thân giữa cái giá lạnh và nóng bức của thời tiết khắc nghiệt, râu tóc không cạo trong thời gian dài.
- Trường chay cũng là một cách để thể hiện tấm lòng từ bi, diệt dục để chứng

minh cho sự thanh sạch, hy sinh tất cả những thú vui cá nhân để chứng tỏ có sự tiến hoá về tâm linh mà người thường khó có thể làm được.

- Ở một góc độ nhìn nhận khác, việc chọn con đường Tu chỉ là “Làm Lành Lánh Dữ”, có người chọn con đường đơn giản là tu tại gia, thờ Ông bà Tô tiên, giữ Đạo làm người, làm tròn bổn phận của một thành viên đối với gia đình và xã hội.

2. Mục đích, cứu cánh của việc đi Tu:

A). Theo hiền giáo: Điển hình là 2 tôn giáo lớn: Kito và Phật giáo. Tôn giáo nào cũng khẳng định những giáo pháp và đường hướng tu tập của mình là chân lý, tín đồ Kito giáo tu để được lên Thiên đàng, tín đồ Phật giáo tu để mong được nhập Niết bàn.

KITO giáo:

- Đạo này có 10 điều răn, dạy con người sống bác ái, tin yêu và thông cảm, tha thứ cho nhau, yêu thương những người xung quanh và tôn thờ Chúa. Theo giáo pháp của Đạo này, hầu hết nhân loại và các tội đồ của Ngài đều mang tội do phải gánh tội của Tổ tông, phải bị đày đoạ xuống trần gian chịu khổ sở. Do đó, nếu con người không giữ giới luật của Chúa, không làm theo ý Chúa thì không thể trở về nước Thiên Đàng. Chúa đã từng nói rằng “Ta là ánh sáng, ta là con đường, ai muốn đến với cha ta là phải đi qua ta”, điều này có nghĩa là Chúa Giêsu là con đường duy nhất để kết nối chúng ta đi đến nước thiên đàng hay đến gần hơn với đức chúa Trời. Và hiển nhiên, ngoài con đường đi theo Chúa, con người không còn con đường nào khác để chọn lựa.

Phật giáo:

- Đạo Phật là đạo của luân hồi và nhân quả. Con người phải luân hồi vì họ vốn dĩ là vô minh, chính vì vô minh mới tác Nghiệp. Đạo Phật không nhắc đến sự vô minh bắt nguồn từ đâu, lại càng không nhắc đến Nghiệp đầu tiên của con người có nguồn gốc từ đâu, Đạo Phật chỉ diễn giải từ cái sự vô minh của mình, con người cứ tiếp tục tác Nghiệp, cứ lần quần trong vòng xoáy của tham, sân si, của những dục vọng tầm thường và sẽ phải trầm luân trong sáu nẻo luân hồi, chịu nhiều đau khổ do chính mình gây ra. Đức Phật từng nói “Đời là bể khổ”.
- Theo giáo lý nhà Phật, người tu phải biết giữ Ngũ giới để tâm linh được tiến hoá, phải luôn tu tập và đào luyện trí huệ để có thể được giải thoát khỏi cõi tam trần gian, thoát khỏi sinh tử luân hồi và đến niết bàn.
- Quan điểm của Đạo Phật khẳng định rằng chánh đấng, chánh giác, những lời của Phật dạy là chánh Pháp, điều này đồng nghĩa những giáo pháp khác lời của Phật đều không phải là chánh Pháp.

B). Theo các tông phái khác:

- Có nhiều tông phái, có những pháp môn thiên định riêng để đưa con người tiếp cận con đường tu tập, hứa hẹn cho kết quả thiết thực, rõ ràng khiến môn đồ cảm thấy thích thú và nương theo. Chẳng hạn có những pháp môn Thiên định, khai mở luân xa, khai mở khả năng huyền bí hoặc khả năng siêu hình, hoặc thiên định để xuất hồn đi lên cảnh giới trên tu tiên học đạo.
- Có những tông phái xuất hiện ở châu Âu, châu Á, họ tu luyện theo pháp môn

tự hành xác, vì họ quan niệm rằng thân xác con người là nguồn gốc tạo ra mọi tội lỗi. Thân xác có những đòi hỏi về sắc dục, tiền tài, danh vọng, quyền lực.... mà linh hồn không thể nào ngăn cản được, từ đó linh hồn phải nương theo thân xác gây ra bao nhiêu tội lỗi, vì những hành vi sai quấy của thân xác, những người này phải tự đánh đập, tự hành hạ thân xác của chính mình. Họ phơi nắng, lấy roi da, xích sắt tự đánh vào người mình trong ngày lễ hội, họ muốn chứng tỏ tấm lòng với bề trên là họ đang sám hối, mong muốn được thăng tiến tâm linh một cách nhanh nhất.

- Những tông phái này tuy không nằm trong khuôn khổ tôn giáo nào hết nhưng họ vẫn đạt được con đường tu.

3. Quan điểm của Hội Tâm Linh Học:

A). Chân lý tuyệt đối:

- Từ những luận cứ trên giáo pháp của những tôn giáo và pháp môn tu tập, rõ ràng bên nào cũng nói chỉ có mình là chân lý thì thật khó để con người lựa chọn cho con đường đúng. Chính vì vậy trước khi chọn lựa con đường tu con người phải suy nghĩ, lý luận và tìm hiểu xem chân lý là gì.
- Chân lý thật ra là sự hoà hợp của vũ trụ, ngược nhìn lên bầu trời mênh mông vô tận, con người có thể thấy dường như mọi thứ đã được sắp xếp hài hòa theo một trật tự hoàn hảo. Đối diện với vũ trụ bao la như thế, con người chúng ta dường như chẳng là gì, rất nhỏ bé, mỏng manh, kích thước của con người chưa bằng một hạt bụi hay một vi sinh vật. Ngay cả trái đất to lớn như thế cũng không đáng kể giữa cái vũ trụ bao la, vô cùng tận với hằng hà sa số các

hành tinh khổng lồ, thật khó mà tìm từ ngữ nào để diễn tả được sự vô cùng tận của vũ trụ này.

- Ngay cả cấu trúc cơ thể người với máu huyết lưu thông trong từng bộ phận cơ thể một cách hợp lý, hoàn hảo, từng tế bào sinh sôi nảy nở tạo ra sự sống và duy trì sự di truyền từ bao đời này qua đời khác, các nhà nghiên cứu khoa học đã bỏ nhiều thời gian, công sức tìm tòi vẫn chưa tìm ra thế lực nào đã tạo ra được một cấu trúc hoàn hảo, chi tiết và nhân bản như thế. Thêm vào đó, ngay cả những con vi trùng nhỏ bé cũng được tạo nên ngoài tầm kiểm soát, luận bàn của con người. Như thế, có bao giờ chúng ta thắc mắc quyền lực nào đã tạo nên sự hoàn hảo, tinh tế này? Mọi thứ trên thế gian này đã được quyền lực vô hình sắp đặt theo một trật tự và theo một định luật nhất định. Khoa học không thể giải thích, lại càng không thể chứng minh được bằng số liệu, những sản phẩm hoàn hảo này đã vượt ra khỏi tầm suy nghĩ và khả năng luận bàn của con người. Mỗi khi ngược nhìn lên bầu trời bao la con người phải thốt lên “Đạo khả Đạo vô thường Đạo”, có thể nói Đạo ở đây chính là chân lý, nếu con người có thể luận bàn được thì không còn gọi là Chân lý nữa, nó bắt buộc phải nằm ngoài sự nghĩ bàn của con người, hay nói cách khác chân lý tuyệt đối là bất khả luận bàn.
- Có một câu chuyện mang tên “Chân lý tối thượng”: có hai ông Đạo sư rất nổi tiếng về Đạo cao đức trọng, kiến thức thâm sâu về giáo pháp sống ở hai tỉnh khác nhau. Một ông giảng pháp cao siêu đến mức rất ít có người hiểu được những gì ông giảng, chính ở giảng pháp ở trình độ mà chúng sanh không thể

hiểu được nên ông rất nổi tiếng, nhân gian đồn rằng vì ông quá cao siêu về đạo pháp nên khi ông giảng, những người ở trình độ thấp kém nghe giống như “vịt nghe sấm”, không hiểu. Khi nghe tiếng Đạo sư ở tỉnh kia, ông này mới lặn lội đi tìm, đi hết mấy ngày đường mới gặp được ông Đạo sư kia, khi gặp mặt, ông này nói rằng: “Tôi được biết ngài là người thông thạo về giáo Pháp, tôi cũng vậy nên tôi muốn đến đây cùng đàm đạo với Ngài, xin được chia sẻ giáo thuyết để học hỏi cùng nhau. Vị đạo sĩ kia mới trả lời: “Vậy xin phép cho tôi được nghe giáo thuyết của ngài trước. Vị đạo sĩ đường xa bắt đầu rao giảng trong vòng ba ngày, ba đêm về giáo thuyết của mình cho ông kia nghe. Sao khi rao giảng xong, ông đạo sĩ đường xa xa xôi nói: Tôi đã trình bày xong tất cả kinh nghiệm giáo thuyết của tôi, giờ tôi muốn biết ý kiến cũng như giáo thuyết của ông. Vị đạo sĩ kia từ tốn trả lời “Giáo thuyết của tôi không có gì dài dòng cả, tôi chỉ nói ngắn gọn lại trong bốn chữ: “LÀM LÀNH LÀNH DỮ”. Ông đạo sĩ đường xa nghe xong rất giận dữ, đứng lên, phui áo nói rằng: “Tôi lặn lội đường xa xa xôi mất hết ba ngày ba đêm để trình bày về tất cả những giáo thuyết của tôi với ngài, cái lý thuyết mà ngài nói ai mà không biết, ngay cả đứa con nít cũng hiểu biết nữa mà”. Vị Đạo sĩ kia nhẹ nhàng trả lời “Vâng thưa ông! ngay đứa con nít cũng biết, nhưng người lớn lại làm không nổi”.

B). Chân lý tương đối:

- Câu chuyện này khiến người ta suy ngẫm về “Làm lành lánh dữ” chính là giữ 10 điều răn của Chúa, và giữ Ngũ giới của Đức Phật, việc làm đơn giản

đó chính là làm lành lánh dữ, nói thì nghe có vẻ đơn giản và chắc rằng ai cũng hiểu điều đó, nhưng việc có thực hiện được không mới là vấn đề đáng nói, con người chúng ta bao giờ cũng phạm lỗi này, lỗi kia, có khi phạm cả 10 điều răn, ngũ giới phạm hết cả 5 vì mình thường không ý thức được điều mình đã làm, và có một điều phải chắc rằng là không ai có thể thực hiện hết 10 điều răn của Chúa và giữ Ngũ giới của Phật.

- “Làm lành lánh dữ” để con người chúng ta có một đời sống bình an và hạnh phúc, mang lại lợi ích cho những người xung quanh mình chính là chân lý tương đối. Hội Tâm Linh Học không nói suông về làm lành lánh dữ, Hội đã mang những kiến thức về huyền bí, tâm linh để giúp đỡ bá tánh thông qua những bộ môn siêu hình của Hội. Kinh nghiệm thực tế của Hội được tích lũy thông qua những lần Chư vị về dạy đạo cho hội viên, thân hữu và khách, lời khuyên luôn được nhắc đi nhắc lại nhiều lần chính là phải “Làm lành lánh dữ”. Thêm vào đó, trong vô số những ca triệu Hồn mà các anh chị Hội viên đã giúp cho bá tánh, linh hồn về thường khuyên con cháu trong gia đình phải nên “làm lành lánh dữ”. Vô hình không bao giờ nói dối, không bao giờ các linh hồn khuyên con cháu làm những điều gì phi đạo đức cả. Hiểu một cách đơn giản, chân lý tương đối chính là “làm lành lánh dữ” ai cũng có thể áp dụng được trong cuộc sống gia đình.

4). Tôn giáo nào, pháp môn nào là tốt nhất, đúng nhất, thật nhất?

- Những pháp môn tu tập bên ngoài rất đa dạng với cùng một mục đích là đạt được kết quả nhanh nhất trên con

đường tu tập. Hội Tâm Linh Học hiểu rằng nếu chọn phương cách hành xác, hy sinh bản thân mình, hoặc loay hoay đi chọn và thử hết phương pháp này đến pháp môn khác khó có thể đạt được kết quả tốt đẹp như mong muốn.

- Điều chúng ta phải hiểu rõ là bản thân mình có mặt ở trần gian với sứ mệnh và mục đích gì, không phải ngẫu nhiên mà Bề trên đưa mình xuống đây, cho mình được chọn lựa con đường tu tập, tất cả đều nằm trong Thiên ý. Khi con người được đặt để trong một hoàn cảnh sống giàu có thì có thể được xem là may mắn. Trái ngược lại, nếu con người được sinh ra phải sống trong nghèo khổ, tàn phế thì chúng ta đều phải biết chấp nhận, phải có bản phận sống sao cho đúng với sứ mệnh được Bề trên đặt để, hoàn thành bài học của chính mình một cách trọn vẹn.
- Theo quan điểm của Hội, thân xác là một món quà, là đặc ân mà Bề trên ban cho chúng ta, chúng ta phải có trách nhiệm chăm sóc và trân quý món quà này, tự bản thân thân xác không có lỗi lầm, những ham muốn trần tục đều xuất phát từ trong suy nghĩ và linh hồn của con người. Do đó, việc hành hạ và làm cho thân xác đau đớn cũng chính là làm cho Bề trên đau lòng, thân xác là phương tiện hữu hiệu giúp cho con người học và hành Đạo, dù cho trong những thời điểm khó khăn và bế tắc nhất, con người cũng phải cố gắng suy nghĩ và tìm mọi cách cải thiện bản thân mình, vươn lên trong cuộc sống. Việc giúp cho chính bản thân mình vượt qua mọi thử thách, chông gai chính là thể hiện sự trân trọng và làm đẹp lòng Bề trên.

- Những con đường tâm linh mà các tôn giáo và những pháp môn tu tập đưa ra khá đa dạng và khác nhau nhưng đều có chung một mục đích là giúp cho con người:
 1. Diệt khổ
 2. Tiến hóa tâm linh
- Cách hành đạo, cách sống tu tập đều hướng con người đến cuộc sống hạnh phúc viên mãn ngay trong đời này kiếp này. Chuyện thưởng hay phạt lại nằm trong tay của Bề trên. Hội Tâm Linh Học không dám đến lên Thiên đàng hay nhập niết bàn, chỉ nghĩ đến giải khổ ngay bây giờ thôi.
- Việc chọn con đường tu tập phải được xem xét một cách kỹ lưỡng, nó phải là con đường phù hợp với bản thân mình nhất, mình tin tưởng vào giáo pháp đó hơn những cái khác, điều quan trọng là nó khiến cho mình trở thành con người tốt hơn. Thêm vào đó, mình có thể học và hiểu rõ được lý đạo của nó, có thể áp dụng được lý đạo của nó vào đời sống của bản thân mình, không cần phải bỏ nhiều công sức, hy sinh cuộc sống cá nhân quá nhiều. Đi con đường nào mà tâm linh mình tiến hóa, những người xung quanh mình thật sự được vui vẻ, hạnh phúc, chúng đắc được ta đang được sự Bề trên hỗ trợ, thì đó chính là pháp môn tốt nhất cho mình đi theo.
- Có nhiều tôn giáo, tông phái cho 8-9 tỉ người trên trái đất này, tất cả tôn giáo hay tông phái đó chỉ là những phương tiện để cho ta đi đến đích, đến gần với chân lý, đến gần hơn với Thượng đế. Tùy theo sở thích của con người, có người muốn chọn phương tiện là xe đạp, có người thích xe hơi, lại có người chọn đi bộ. Phương tiện nào cũng sẽ đưa người ta về đến đích, chỉ khác là có người về trước, có người về sau.
- Tôn giáo, pháp môn... là những phương tiện của vô hình giúp chúng ta đi đến đích trên con đường đạo của mình và tất cả những con đường tâm linh đều có sự hé lộ và cho phép của Bề trên để chúng ta chọn, để chúng ta thực hành theo. Mục đích để cho chúng ta diệt khổ, biết sống sao cho phải đạo, hành xử đúng đắn với tha nhân, trở nên ngày một tốt hơn để ta dần dần được sáng hơn, và được gần hơn với Đấng tối cao, được thăng tiến về mặt tâm linh.
- Một khi con người không thích hợp với bất cứ tôn giáo hay pháp môn nào, thì việc tu tập rất đơn giản là cứ áp dụng phương châm “làm lành lánh dữ” trong cuộc sống, cứ giữ đạo làm người, làm đúng theo luật trời, điều đó có nghĩa là mình cũng đã chọn con đường tâm linh đúng đắn và con đường này chính là pháp môn tốt nhất để chúng ta bước tiếp.
- Không có tôn giáo hay pháp môn tu tập nào tốt hơn cái nào khi ta dùng phương pháp so sánh chúng lại với nhau, chỉ là tùy theo vào sở thích của từng người để chọn một con đường tâm linh thích hợp và thuận tiện nhất. Khi họ chọn được con đường tu phù hợp, thoả lòng yêu thích thì con người sẽ thăng tiến hơn trên con đường Đạo, làm đẹp lòng Bề trên hơn.

5). Kết luận

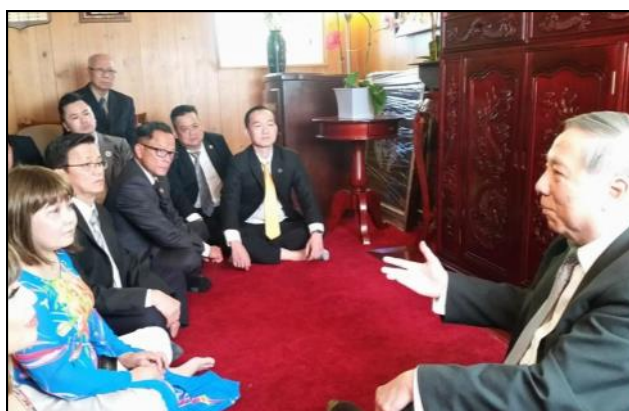
- Tôn giáo chính là món ăn tinh thần mang đến cho con người. Thân xác cần thức ăn nuôi dưỡng để tồn tại và phát triển, cần nhịp đập của tim để tuần hoàn cho máu lưu thông. Tôn giáo cũng

chính là thức ăn để nuôi dưỡng tinh thần của con người. Nếu không có đường hướng tu tập thì ta khó có thể hoàn tất được cuộc hành trình làm người đầy bất trắc, chông gai, lại càng đau khổ trong kiếp người nếu không có điểm tựa, không có đức tin vào Tâm linh.

- Có nhiều người đặt câu hỏi rằng có những tông phái xâu xé lẫn nhau, có cần một tôn giáo đại đồng hay không? Câu trả lời là không bao giờ có một tôn giáo hợp nhất lý do vì nếu có một tôn giáo đại đồng như thế thì Thượng đế quá hẹp hòi, chỉ cho con cái ngài ăn một món ăn trong khi sở thích của mỗi người khác nhau. Điều này củng cố cho khái niệm tôn giáo là món ăn tinh thần, và sẽ có nhiều tôn giáo để cho phù hợp với sở thích của con người. Chính vì thế mà Bề trên sẽ còn tạo ra nhiều con đường tâm linh khác trong tương lai để đáp ứng nhu cầu nhiều hơn sở thích của con người. Dù con đường tâm linh có dài ngắn, có đa dạng như thế nào,

nhưng không thể xa rời chân lý tương đối: “Làm Lành Lánh Dữ” khuyên con người sống cho đúng chữ Đạo mà thôi.

- Hơn 34 năm qua, Hội Tâm Linh Học vẫn giúp bá tánh bằng các phương tiện siêu hình, cùng với kinh nghiệm vững chắc từ những bài dạy Đạo của Bề trên, từ những chia sẻ của những linh hồn khi về gặp các người thân, “Làm Lành Lánh Dữ” luôn là phương cách tu tập đúng và không bao giờ bị xưa cũ.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

HOW TO LIVE ... PHẢI SỐNG NHƯ THẾ NÀO

“Live your life so that you are loved by others... When you are loved, respect will follow, then doors will open for you.” TL

“Hãy sống cuộc đời xứng đáng được mọi người yêu thương, khi con được yêu thương thì con sẽ được tôn trọng, và từ đó thì mọi cánh cửa sẽ mở rộng cho con.”

LESSON IN LIFE ... BÀI HỌC CHO CUỘC SỐNG

“I would never dig a hole too deep that you will not be able to climb your way back out. I will never teach you lessons that I know you will not be able to handle.” TL

“Thầy chẳng bao giờ đào 1 cái hố quá sâu mà sức con không thể leo lên khỏi được. Thầy cũng chẳng bao giờ đưa 1 bài học quá khó so với khả năng của con.

HỎI ĐÁP VỀ “TRỪ TÀ”

Trần Thu-Hương biên soạn
Theo lời giảng của Thầy Nguyễn Minh Tâm

1- Bị tà nhập thì như thế nào? Ma nhập, hay quỷ nhập khác nhau không?

Nhân gian cho rằng linh hồn người chết đáng lý được siêu thoát hay đi đầu thai, lại đi lang thang trở về trần gian gọi là ma, nhập vào người để quấy phá, báo oán gọi là bị ma nhập. Tùy theo cường độ nhất, hù dọa, quấy phá, dữ dần khi nhập vào người trần mà người ta gọi là bị ma nhập, tà nhập, quỷ nhập hay yêu tinh. Tà nhập vào hành hạ, hủy hoại, xúi dục quấy phá làm đau đớn thể xác, tâm hồn người bị nhập và còn ảnh hưởng cho cả gia đình của họ.

Nhưng theo Hội, tà là hiện tượng huyền bí, phần âm nhập vào người là được sự cho phép của Bề trên có tính cách giúp đỡ, thức tâm, khuyến tu, dạy dỗ...thường là giúp cho người bị nhập và gia đình được con đường tâm linh.

2- Theo nhân gian, làm thế nào để đánh đuổi con tà đi?

Theo nhân gian, thông thường, ở những vùng quê, thầy pháp lấy phép đánh tà, lợi dụng sự mê tín điều khiển Tướng Thầy Ba, Tứ Đại Thiên Vương, hình Phật Bà để đuổi ma, trừ quỷ, có khi dùng nhiều đồ vật như roi dâu, đánh đập, có khi dùng đồ dơ như phân gà, máu chó để hành xác người bị nhập, nghĩ rằng đó là đánh đuổi con tà, làm cho con tà đau đớn, gớm ghiết và sợ hãi mà bỏ chạy, xuất ra khỏi người bị nhập, nhưng kết quả là tiền mất, tật mang, có khi thiệt hại đến tính mạng.

3- Trị tà của HTLH có gì khác với phương pháp trị tà thông thường trong nhân gian như thế nào?

Hội trị tà không giống Đức Cha hay Thầy Pháp: chúng tôi quan niệm rằng con tà không phải thành phần xấu xa mà là phần âm đến với sự cho phép của Bề trên tới quấy phá người bị nhập, hành xác, gây đau đớn, cản trở việc đời, gây trắc trở cho việc làm ăn, hoàn cảnh gia đình đầy sóng gió, mang đến bệnh tật, xui xẻo liên miên...v...v...đều nhắm vào mục đích và đối tượng. Do hiểu được nguyên lý này, Hội không trục xuất hay đánh đuổi hồn ma mà dùng sự kính trọng để nói chuyện với hồn ma tìm hiểu nguyên nhân để hiểu rõ lý do mà hồn ma nhập vô người bị nhập. Sau khi hiểu rõ, Hội sẽ thương lượng để người bị nhập là người gây tội, sẽ phải sửa đổi các sai lầm, hứa cố lập công bồi đức và hồi hướng cho hồn ma chính là nạn nhân. Việc làm này cũng làm cho hồn ma được nhiều công đức vì hồn ma đã biết “đi đức báo oán”.

Do đó từ hồn ma cho đến người bị nhập đều được thăng tiến và chuyện bị ma nhập lại cho thấy đó là một chuyện may mắn vì nhờ nó mà chính bản thân người bị nhập, thân nhân và những người chung quanh học được bài học về tâm linh, từ đó có duyên để biết làm lành lánh dữ và từ từ tự mình giải tỏa được các khó khăn trong cuộc sống, làm cuộc sống trở bản thân và gia đình trở nên hạnh phúc hơn, tâm linh thăng tiến hơn.

4- Tại sao trong nhiều trường hợp trị tà, thay vì con ra đi khỏi xác, thì người trị tà phải vong mạng?

Trong đoạn cuối cùng trong phim Exorcis khi thấy hồn ma làm cho cô Roland Doe quá đau đớn, vị linh mục trị tà để hồn ma nhập vào ông và ông nhảy lầu tự tử vì ông ta nghĩ rằng hồn ma đang ở trong ông ta, khi ông ta chết thì hồn ma phải chết theo. Đã có trường hợp cuộc trừ tà đã dẫn đến cái chết cho người bị nhập như:

1. Pastor Luke Lee “New Zealand’s Fatal Exorcist” Dec, 2000
2. Jean Park, Jesus-Amen Ministries, Mar, 1995
3. Nhiều trường hợp ở US, London, Spain, Brasil, Egypt, Thailand v.v...

Theo đó, trong số những trường hợp trị tà, có một số ít những vị đại diện tinh thần như: cha/linh mục, cao tăng, hay thầy pháp cao tay ẩn lại bị thất bại trong việc đánh đuổi con tà, đôi khi còn bị chúng làm nhục hay dẫn dụ đến thiệt mạng như nói trên vì chỉ nghĩ đến làm sao để đánh đuổi phần tà ma ra khỏi người bị nhập mà không nhận thấy phần bị gọi là tà ma ấy mới chính là nạn nhân cần được sự giúp đỡ và người bị nhập mới là kẻ tội đồ cần phải được hướng dẫn sửa sai để họ ăn năn hối cải và làm việc đền tội. Có trường hợp bị hồn ma quật ngược lại để người trị tà phải thiệt mạng hoặc dẫn dụ để người trị tà hành xác hay làm nhục người bị nhập như lấy máu chó mực đổ lên đầu, lên người, dùng roi dâu để đánh, dùng quần dơ của đàn bà để chụp lên đầu v.v... Người trị tà không biết rằng, hồn ma là vô hình, có nghĩa là các việc làm này chỉ ảnh hưởng cho người bị nhập mà thôi, hồn ma chẳng bị ảnh hưởng gì. Do điểm này, đôi khi chính bản thân của người trị tà mà nghiệp đã quá nặng đến lúc phải trả thì thường bị dẫn dụ để

làm cho người bị nhập bị thiệt mạng và người trị tà phải vương vòng lao lý mà trả nghiệp.

5- Người bị tà nhập thường bị phần âm hành xác gây đau đớn khổ sở, có khi thiệt mạng và còn gây nhiều ảnh hưởng liên lụy, buồn khổ cho gia đình nạn nhân thì tại sao Hội cho rằng bị tà nhập là may mắn?

Sau khi làm buổi lễ để thương lượng với hồn và hướng dẫn cho người bị nhập, từ hồn ma cho đến người bị nhập đều được thăng tiến và chuyện bị ma nhập lại cho thấy đó là một chuyện may mắn vì nhờ nó mà chính bản thân người bị nhập thân nhân và những người chung quanh học được bài học về tâm linh và từ đó có duyên để biết làm lành lánh dữ và từ từ tự mình giải tỏa được các khó khăn trong cuộc sống, làm cuộc sống trở nên hạnh phúc hơn, tâm linh thăng tiến hơn.

Tóm lại, theo Hội, TÀ là hiện tượng huyền bí, phần âm nhập vào người, được sự cho phép của Bề trên, có tính cách giúp đỡ, thức tâm, khuyên tu, dạy dỗ...thường là giúp cho người bị nhập và gia đình được con đường tâm linh .

6- Làm sao để không bị tà nhập?

Trước tiên ta phân tích những nguyên nhân khiến cho con tà nhập vào người, bao gồm các nguyên nhân như sau:

a- *Có khi gia đình làm gì khiến cho người khác bị đau buồn, thiệt hại, người đó nhập vô thành viên trong gia đình và là người được thương nhất để dạy cho gia đình bài học.*

b- *Đôi khi nhập còn có tính cách dạy dỗ vì người đó xúc phạm tới vô hình, vô phép nơi thờ phượng, phá đền, miếu, đập lên mồ mã, hỗn xược với phần âm, bị nhập để quả phạt, răn đe.*

c- *Bảo vệ, che chở giúp đỡ phần đời*

cho người bị nhập, bằng cách nhập. Trường của chị hội viên HN giúp cho người cháu gái ở Việt nam bị người thân bức hiếp, làm nhục, nên bị nhập, xưng là ma nữ đa tình. Sau đó A. Tâm hướng dẫn giúp cho trị hết, trả lại cuộc sống bình thường, ngoài ra còn có cuộc sống khá hơn trước khi bị nhập.

d- Trường hợp bị ma dấu

Nhập để bảo vệ che chở cho cô gái không mang tiếng xấu, giúp thay đổi môi trường sống...

e- Bị nhập, làm cho khủng để “downgrade” (xuống giá). Giúp bớt kiêu ngạo, gia đình bớt khoe khoang con gái

mình, phải kêu gả cho anh chàng nghèo...

f- Bị nhập để giúp đỡ tình duyên vì gia đình cấm cản.

g- Bị nhập để trả quả.

Đôi khi vô hình nhập vô con, mẹ cha đau đớn, khi trị, buộc bà mẹ phải bớt hành động với tâm ác.

Biết được những nguyên nhân này, ta cố tránh, nên làm lành lánh dữ, sống tốt với người xung quanh, khiêm nhường, nghĩ đến người khác thì sẽ tránh không phải là đối tượng của Bề trên cho ma nhập vào.

LỜI DẠY CỦA THIÊN LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

ACCEPTANCE ... SỰ CHẤP NHẬN

The level of your suffering depends on your acceptance, the more you accept, the less you will suffer. "TL

“Tùy theo con biết chấp nhận đau khổ ra sao. Con càng biết chấp nhận thì con sẽ càng bớt đau khổ.”

ACCEPTANCE ... SỰ CHẤP NHẬN

The imperfection that we are, are perfection for others to learn from...no one is perfect that is why we are called human. "TL

“Con đừng quá lo lắng với những khuyết điểm mà con đang có, vì những khuyết điểm đó chính là những bài học hoàn hảo cho người khác được học. Các con chưa hoàn hảo vì các con đang học bài học làm người.”

Soi Căn

HTLH

Lợi Ích: Soi căn cho ta biết nguyên nhân của cái quả mà ta đang hưởng hoặc đang chịu làm ta hết thắc mắc, bực bội hay cảm thấy bất công, oan ức. Từ đó tiềm thức không còn bế tắc, cảm thấy dễ chịu hơn nên tự điều chỉnh lấy. Nhờ soi căn mà một số bệnh được lành. Đối chiếu với những gì hiện tại ta thấy rõ liên hệ, nhân quả ăn khớp với nhau, giải thích được vì sao có sự việc hôm nay, nó còn nói lên tánh tình cũng như đời sống hiện tại. Soi căn giúp người được soi giải nghiệp hiệu quả hơn vì biết rõ nguyên nhân và dễ chấp nhận cái quả để đi tới. Soi căn giúp thấy được cái nhân của sự việc hiện tại, đưa đến các lợi ích sau đây:

Diệt Khổ: Vì hiểu được căn do của điều bất hạnh, không còn cảm thấy bất công và oan ức nữa.

Giáo dục: Nhận thức được hậu quả do việc làm xấu trong quá khứ, kiếp này sẽ không tái phạm hoặc cố làm điều tốt.

Trị bệnh: Có những bệnh y khoa không tìm ra hoặc không chữa được, sau khi người bệnh hiểu được tại sao, phần vô thức hay tiềm thức của họ không còn bị bế tắc nữa, tự giải quyết điều chỉnh lại nên hết rối loạn.

Tăng tiến tâm linh vì tỉnh ngộ: Có duyên mới được soi căn và nghe những lời pháp thí, nhờ đó cũng được sự hộ độ của Thiêng Liêng.

Làm sao kiểm chứng? Thấy giống tính mình hoặc tật xấu hay sở thích hiện tại, người được soi phải tin là kiếp của

mình. Người được soi căn tìm ra sự giống nhau về lối sống, tánh tình, cũng như hoạn nạn của đời này phù hợp với điều trong tiền kiếp, nhất là những điểm đặc biệt chỉ riêng họ có mà thôi, do đó họ phải nhận biết là của họ.

Con người trải qua nhiều căn kiếp, người của Hội sẽ được thấy một căn kiếp liên quan tới đời sống hiện tại của đối tượng. Những nghiệp đã tạo trong quá khứ, hoặc tánh tình của người đó, hay lỗi lầm gây ra khi xưa đều có liên quan tới đời sống bây giờ. Nhờ đó, người đó hiểu được nghiệp quả của mình, như những kinh nghiệm thâm đạt trong quá khứ và tránh, sửa đổi, ăn năn hối cải, không gây tội nữa.

Soi căn là một thần thông của hội viên Hội Tâm Linh Học. Phương tiện này Bề Trên ban để hội viên có thể giúp đỡ người hữu duyên.

Còn theo tính lý trong Thiên Chúa giáo, ma quỷ là kẻ thù của Thượng đế, Cha tinh thần đánh đuổi quỷ, mang ý chính thắng tà, củng cố giáo lý, Cha nhân danh Chúa đuổi tà cho họ có thêm đức tin. Chỉ có Satan, quỷ dữ mới nhập người, khác với trị tà Á châu. Quỷ ám, Cha đuổi quỷ, phù hợp trong kinh thánh, “Quỷ là kẻ thù của Thượng đế, Cha đuổi quỷ làm sáng danh Thiên chúa”, chánh thắng tà.

Các Chuyên Gia Lãnh Đại Ấn Lệnh Năm 2015

Connie Khánh Huyền Võ lãnh Ấn Lệnh đầu tiên của Hội Tâm Linh Học—2015

Các Chuyên Gia Lãnh Đại Ấn Lệnh Năm 2016

Các Chuyên Gia Lãnh Đại Ấn Lệnh Năm 2017

Các Chuyên Gia Lãnh Đại Ấn Lệnh Năm 2018

CHIA SẺ, TÂM SỰ CỦA HỘI VIÊN VÀ THÂN HỮU

CỘI RỄ TÂM LINH

Nguyễn Kim Ngọc

Còn nhớ, năm học Tiểu Học, khi viết tiểu sử gia đình của mình vào quyển Học Ba, tôi chẳng biết ghi tôn giáo của mình là đạo gì? Về nhà hỏi lại, Bố tôi bảo: “Con viết vào là Đạo Thờ Ông Bà.” Thuở đó, tôi không biết đạo thờ Ông Bà hay các đạo khác như thế nào, chỉ biết khi nhìn thấy các bạn lẳng xăng quần áo đẹp đến nhà thờ, hoặc các bạn khác mặc đồng phục vào Gia Đình Phật Tử, tôi lại hỏi Bố: “Sao gia đình mình không đến chùa hay nhà thờ như người ta?” Bố tôi giải thích: “Gia đình mình mấy đời rồi chỉ biết thờ cúng Ông Bà, đạo nào cũng dạy mình ăn hiền ở lành thôi con!” Tôi im lặng và có ý so sánh đạo Ông Bà đâu được đi chơi cuối tuần, không được đi cắm trại, chẳng có gì vui ngoại trừ những ngày giỗ bận rộn trong năm.

Nhà tôi đạo đó ở đối diện với một nhà hàng xóm, chỉ hơn một năm mà có đến ba cái tang, hai người con trai chết trận, và sau cùng là cái chết của người cha vì quá đau buồn. Tiếng kèn não ruột, tiếng khóc than vật vã của người mẹ làm cho tôi sợ hãi. Cái tuổi non nớt chưa hiểu được cái chết như thế nào, khiến một thời gian dài mỗi khi trời tối, tôi không dám nhìn sang cửa nhà hàng xóm. Có hôm, đang đi ngoài đường, bắt chợt gặp một đám tang, tôi vội

vã rào bước về nhà đem theo những dòng nước mắt, cô tôi có lần bảo: “Con bé này đáng lẽ phải làm đào hát, nó hay thương vay khóc mượn quá!” Cô làm sao biết tôi đã sợ tiếng khóc, tiếng kèn như thế nào!

Năm 1963, Mẹ tôi sinh một em gái bị thiếu tháng, chỉ vài tuần là em mất. Cùng với Bố đưa em đến nghĩa trang, tôi đã cảm nhận được sự chia ly và mất mát, cái buồn của tuổi còn nhỏ chưa đủ thấm thía, nhưng cũng đủ làm tôi sợ sệt về cái chết nhiều lắm, tôi hỏi Mẹ rằng: “Làm sao mà phải chết hả Mẹ?” Mẹ nói: “Ai rồi cũng phải chết thôi con!” Tôi gắt lên: “Thế thì Mẹ sinh con ra làm gì để mai một con lại phải chết?” Không còn muốn nghe Mẹ nói tiếp nữa, tôi bỏ chạy đi chỗ khác và khóc thật nhiều sau câu nói đó, một câu nói đã làm tôi ân hận rất nhiều sau này mỗi khi nghĩ lại.

Tôi lớn lên với tâm trạng luôn cảm thấy có sự bất an kề cận, lúc nào cũng như có điều gì đó rất mong manh và dễ vỡ, ngay cả khi đang ngập tràn hạnh phúc, hay trong lúc buồn đau sâu khổ nhất, một ý niệm mơ hồ tất cả là không có thật và không có gì vĩnh cửu trên cõi đời này luôn ở trong tiềm thức tôi. Lúc nào tôi cũng lo lắng, một mai sẽ không còn Bố Mẹ, không

còn các em bên cạnh nữa. Cũng may, Mẹ tôi đã tìm đến đạo Phật, an vị trên bàn thờ ở nhà một tượng Quan Thế Âm, bức tượng đẹp lắm, nhìn thôi, tôi đã cảm được sự từ bi che chở của Ngài. Hằng ngày, tôi đều lên sân thượng hái một đĩa hoa Ngọc Lan thấp hương dâng cúng Phật, rồi mới đi học. Tình thương của Bố Mẹ đã cho tôi mọi sự yên ấm, giúp tôi khôn lớn trong một gia đình lấy nhân nghĩa và đạo đức làm đầu. Lạ một điều, nhà tôi dọn đến đâu, hay đến trường học, cũng đều ở gần một ngôi chùa, mỗi lúc đi ngang, thoảng mùi hương trầm hay tiếng chuông mõ, một cảm giác lắng đọng đến kỳ lạ cứ len lỏi vào trong hồn tôi. Hình ảnh của các ni cô như có điều gì thật gần gũi thân quen, không hiểu tại sao cứ hay làm tôi xao xuyến khi đối diện hay khi nghĩ đến...

Đức tin thường có trong tôi qua những thăng trầm cuộc đời, cho đến một ngày đều như sụp đổ tất cả, cái gia đình bé nhỏ của chúng tôi đã ngập trong nước mắt, tôi chẳng còn thiết tha đến sự cầu nguyện, không còn tin vào một điều gì trên cõi đời này nữa. Ý nghĩ vào chùa đi tu hay chết cho xong cứ ám ảnh tôi, nhìn các con còn nhỏ dại, tim tôi lại co thắt, trách nhiệm còn nặng nề quá, làm sao trốn được cõi đời này mà vẫn lo được cho các con nên người, tôi cứ hỏi: Trời Phật, Ông Bà ở đâu, sao lại bất công với tôi đến như thế?

Câu hỏi của tôi được trả lời vào ngày lễ Chiến Sĩ Trận Vong năm 1998. Còn nhớ hôm ấy, không hề thắc mắc khi theo vợ chồng chị bạn đến Hội Tâm Linh Học dự lễ. Tôi ngỡ vì thấy không giống các buổi lễ tưởng niệm như ở các hội đoàn ở bên ngoài, càng ngỡ hơn khi dự phần huyền bí, có linh hồn người lính về qua một người tham dự, trong lúc tôi còn đang bàng hoàng vì ấn chứng vừa nhận được, tình thương chan hòa cùng với luồng ánh sáng cực mạnh bao phủ lấy người tôi, đã

đánh thức cội rễ tâm linh trong tôi, trả lại đức tin và trả tôi về con đường tôi đã từng đánh mất! Sau buổi lễ đó, khi ra về tôi đã nói với vợ chồng người bạn là: “Chỗ này là chỗ em còn phải đến nữa...” Làm sao tôi có thể nói một câu chắc chắn như vậy, nếu không có điều gì thúc đẩy khiến cho tôi nói ra?

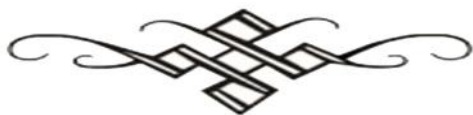
Mười lăm năm qua được làm hội viên Hội Tâm Linh Học, được học các bài căn bản chuyên môn về huyền bí, sự gan lộc để hiểu hợp lý, cộng với lời giảng giải kỹ lưỡng của Anh Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm, một chân sư mà tôi đã có cơ duyên được gặp, để thấy mình thật may mắn và có phước gặp Hội, gặp được một môn học đặc biệt và giá trị này. Nơi đây, đã cho tôi một mảnh ván để bám vào khi bị chết đuối, để tôi bơi được vào bờ bến bình an như giấc mơ một lần tôi đã thấy khi tỏ lòng lễ tạ. Mảnh ván và bến bờ tâm linh đã cho tôi được sống lại với những ngày tháng thăng hoa bên đại gia đình Tâm Linh Học. Tôi như được chấp cánh với bao điều màu nhiệm mà Thiên Liêng đã cho tôi và gia đình, tôi không biết phải kể như thế nào, bắt đầu từ đâu với những ân sủng tôi đã nhận, để đôi lúc lo sợ rằng mình có xứng đáng với những hồng ân như thế hay không? Đến với Hội, tôi được trở lại cái thuở còn đi học với cái tên của cha mẹ đặt cho, được làm những công việc mình từng yêu thích, tôi đã biết nhìn những sự việc xảy ra cho mình hay chung quanh bằng cái nhìn hiểu đạo hơn, bởi vì ở đâu trong môi trường học tôi đều nghĩ đến Thiên Liêng, để không còn phải hỏi tại sao nữa!

Cái chết cũng không còn làm cho tôi sợ hãi như ngày xưa còn bé, biết bao lần được chứng kiến sự dậy dỗ từ những linh hồn được trở về, giúp tôi có thêm sự can đảm để bỏ sung cho phần bi, trí, dũng của mình. Đôi lúc cầu nguyện, tôi được cho thấy hình ảnh một ni cô trong nếp áo nâu

sòng với gương mặt của tôi cũng chấp tay cầu nguyện, khi hỏi, Thầy tôi cho biết chính là tôi trong kiếp này! Tôi mới hiểu tại sao có sự cảm thông, gần gũi với các ni cô như vậy, và có nghĩa là kiếp này tôi cũng phải tu, tu ngay trong cõi đời như đường lối đem đạo vào đời của Hội. Thiêng Liêng đã đem ánh sáng diệu kỳ mở cho tôi cánh cửa bước vào cõi tâm linh để tôi được đến gần hơn với Ngài, được cảm nhận và biết chắc chắn là Ngài đã đến cùng tôi, đã dẫn dắt tôi vượt qua bao chướng ngại cuộc đời. Hiểu và biết được thiên ý, tôi luôn soi lại tâm mình để cố gắng tu sửa, hết lòng chia sẻ những điều đã học với người chung quanh, tôi chỉ sợ cuộc đời còn lại của mình sẽ không còn đủ để kịp làm được những điều tôi còn đang muốn làm.

Tôi đã thật sự thoát ra những gò bó trong bốn bức tường sau mấy chục năm làm vợ, làm mẹ. Cũng như đã vượt qua được những hệ lụy luôn quay quắt trong tâm hồn, những giằng xé đôn đau vì không chấp nhận được sự thật phũ phàng khi cái hạnh phúc nhỏ nhoi của gia đình đã hoàn toàn tan vỡ hết, thì ra cái cảm giác cuộc sống này sao mà mong manh dễ vỡ là có thật! Ngày hôm nay, tôi biết trân trọng từng giây phút của hiện tại, khúc quanh của cuộc đời tôi, thoát nhìn tưởng như là một sự tàn phá dữ dội, nhưng kết quả cho tôi thấy được rằng: “Đường đời và đường đạo sẽ sáng”, như câu nói của Anh Cổ Vấn dành cho tôi vào những ngày đầu tiên đến Hội.

Xin tạ ơn Thiêng Liêng, tạ ơn Vị Sáng Lập, anh Nguyễn Minh Tâm và gia đình.

THƯ CẢM ƠN

*Tác giả: LMK Melbourne, Australia
November 12, 2016*

Kính gửi Hội Tâm Linh Học,
Hôm nay tôi viết thư này xin chân thành gửi lời cảm ơn sâu sắc đến Hội Tâm Linh Học, đặc biệt là anh Brian và anh Minh đã giúp đỡ tôi trong thời gian vừa qua; giúp tôi vượt qua khó khăn và lấy lại cân bằng trong cuộc sống; làm cho tôi cảm thấy cuộc sống thật tươi đẹp và đáng quý biết bao. Sau đây tôi xin kể lại câu chuyện của tôi:

Vợ chồng tôi từ Việt Nam sang Úc với 2 bàn tay trắng, không người thân, lại thêm vừa mới có con nên chỉ mình tôi đi làm, vợ tôi ở nhà chăm con. Được trời thương nên tôi nhanh chóng tìm được việc, tôi làm hai jobs, 1 full time và 1 part time. Tôi cố gắng cày ngày cày đêm để có tiền lo cho gia đình. Chỉ trong thời gian ngắn, chúng tôi bắt đầu dư dả, cuộc sống thoải mái hơn. Thế nhưng chỉ một thời gian sau đó, tôi thấy mọi chuyện thay đổi theo hướng xấu đi, làm tôi ngày càng mệt mỏi, chán nản và lo lắng. Tôi liên tục gặp trục trặc trong công việc, bị đồng nghiệp ăn hiếp, phải lãnh trách nhiệm khi việc bị hư. ... Mỗi ngày đi làm tôi thấy thật kinh khủng, tôi muốn bỏ hết tất cả, đi tìm việc khác mà tìm hoài không chỗ nào nhận. Tôi phải chịu tiếp tục làm ở đó; đôi khi trốn vô toilet khóc cho đỡ khổ. Vậy mà khổ không hết! Tiền làm cũng khá nhưng không hiểu sao cứ Thứ Năm lãnh lương thì Thứ Hai tiền đã có đường đi ra hết. Rồi lại bị sở thuế đòi nợ vì đã đóng thuế ít hơn số thực phải đóng. An sinh xã hội đòi nợ vì

đã nhận trợ cấp nuôi con cao hơn quy định. Chạy xe bị phạt, bị tai nạn, tiền bảo hiểm tăng vọt lên. Đồ đạc trong nhà lần lượt hư bể.... Bao nhiêu việc xảy ra làm tôi không xoay sở kịp nên phải xài tới thẻ tín dụng, và lãi suất 20% một năm của thẻ tín dụng dồn tôi vào chân tường. Tôi hay cáu gắt vợ, bắt đầu khó chịu vì nàng chỉ ở nhà, không đi làm phụ thêm. Thế là vợ chồng lục đục. Tôi thấy như sống trong địa ngục, ở chỗ làm gặp khó khăn mỗi ngày, về nhà vợ chồng cự cãi, con cái khóc la um sùm. Tôi thấy mình căng thẳng như sợi dây đàn sắp đứt, chúng tôi tính đến chuyện li dị. Tôi không thể chịu nổi nữa rồi!

Thế rồi tình cờ tôi được nghe các bài thuyết trình của chị Lưu Mỹ Linh trình bày về Hội Tâm Linh Học trên youtube. Tôi tìm hiểu về Hội và đã chủ động liên lạc với Hội qua Facebook nhờ giúp đỡ. Hội cắt cử anh Brian giúp tôi. Rất nhanh chóng và nhiệt tình, anh cho tôi một cái hẹn để tôi được vấn linh qua điện thoại. Ngay lần hẹn đầu tiên đó, hai anh Brian và Minh đã giúp tôi nhận được ấn chứng và lời nhắn từ Thiêng Liêng. Ngay lập tức, tôi đã bật khóc vì nhận ra được đâu là nguyên nhân sự xui xẻo và đổ vỡ trong gia đình, tôi thấy quá chính xác. Lý do là vì tôi đã quá tự cao tự đại, nghĩ mình tài giỏi và trở nên khinh thường vợ. Tôi đã xem vợ tôi như một gánh nặng làm kèm hãm sự thăng tiến của chồng; từ đó tôi coi thường vợ, không yêu thương nàng mà còn hay phán xét, trách móc và đổ thừa. Tôi đã hành xử với vợ tôi như ông chủ với người hầu. Sau khi nhận lời nhắn của Thiêng Liêng, anh Brian và anh Minh hướng dẫn tôi cầu nguyện và thay đổi bản thân để hóa giải khó khăn. Như cây khô gặp nước, tôi vô cùng vui mừng và hết lòng làm theo lời các anh hướng dẫn.

Thật là màu nhiệm, chỉ trong một tuần lễ, tôi thấy mọi việc khác hẳn: vợ chồng

vui vẻ với nhau hơn, đi làm tôi không còn bị ăn hiếp mà còn được sếp bênh vực, hai người hay ăn hiếp tôi bị cho nghỉ việc, tôi được lên chức chút xíu và được lên lương. Trong khi đó anh Brian luôn nhắn tin hỏi thăm, động viên và tư vấn cho tôi mọi việc, làm tôi cảm thấy vô cùng tự tin. Tôi biết là Thiêng Liêng luôn ở bên mình lại thêm được sự quan tâm giúp đỡ của anh Brian tôi càng thấy yên tâm hơn bội phần. Chỉ trong ba tháng mọi chuyện đã đâu vào đấy, tôi lấy lại được cân bằng trong cuộc sống, đưa được cả nhà về Việt Nam thăm gia đình. Sau đó tôi trả hết nợ thẻ tín dụng và sở thuế mà còn có dư để mua sắm thêm. Mỗi ngày đi làm tôi thấy thật vui, về nhà với vợ con thật hạnh phúc. Vợ tôi cũng không dở tệ như tôi từng nghĩ nữa mà giỏi giang vô cùng, lo chu toàn nhà cửa, nấu ăn thật ngon và biết nhiều món dù rằng trước kia trước kia vợ tôi không biết nấu; lại thêm hai đứa con được mẹ chăm thật xinh xắn và bụ bẫm, ai cũng khen, làm tôi thấy vui quá.

Tôi vẫn thường liên lạc với anh Brian, người mà trong lòng tôi xem là người Thầy hữu hình của mình. Tôi giới thiệu cho những người cần giúp đỡ liên lạc với Hội để được giúp. Tôi luôn nguyện cầu và cảm ơn Thiêng Liêng đã giúp đỡ và dạy bảo tôi. Xin chân thành cảm ơn Hội Tâm Linh Học qua sự hướng dẫn của Anh Brian đã cho tôi lại một cuộc sống vui vẻ hạnh phúc; cho tôi thấy thiên đường ở ngay với tôi tại đây và trong lúc này.

Xin kính chúc các anh chị trong Hội luôn nhiều sức khỏe. Xin chúc Hội ngày càng rộng khắp để cho nhiều người được giúp đỡ, tôi nghĩ rằng ngoài kia đang có rất nhiều người cần được cứu vớt khỏi cảnh khổ đau như tôi lúc trước. Xin chân thành cảm ơn Hội Tâm Linh Học.

“MỘT CHUYỆN THĂM QUÊ”

Nguyễn Ánh Tuyết, thân hữu Hội Tâm Linh Học chi nhánh San Jose, tường thuật

Sau mười bảy ngày lênh đênh trên du thuyền Princess Cruise, chúng tôi xuống tàu ở Singapore. Ở Singapore, nhóm của chúng tôi cả thấy là bảy người, ở cùng chung một khách sạn, cùng nhau đi ăn uống, nhưng khi về Việt Nam, chúng tôi phải chia làm hai nhóm: nhóm kia thì về bằng Air Việt Nam, riêng tôi cùng N. và ông xã của N., ông B., lại đi hãng Singapore Airlines.

Khi còn bên Mỹ, tôi đã khẩn khoản với N., “Bạn ơi, ráng dành chút thời gian ghé qua xứ Huế thăm nhà Tuyết nghe, bạn không phải lo gì hết. Hễ tới phi trường là Tuyết có mặt để đón bạn về nhà liền hà.”

N. cứ âm ừ, “Minh sẽ hết sức sắp xếp để về thăm bạn mà.”

“Nhớ nghe bạn, dành cho Tuyết tí thời gian đi.”

Rồi để tăng thêm phần hấp dẫn, tôi ca cẩm chuyện quê nhà, “Nhà Tuyết chỉ cách phá Tam Giang có sáu ki lô mét thôi. Tuyết có tới bốn chiếc xe đạp, mình sẽ cùng nhau đạp xe ra đằm, rồi vác xe đạp lên ghe máy qua bên kia bờ phá, đạp xe đi vòng vòng khi nào chán chê lại đón ghe máy về, rồi đạp xe có cái rột là về nhà lại. Còn nữa nghe, buổi sáng sẽ ra chợ Sịa đi loanh quanh coi người ta bán rau quả được họ tự chăm trồng, cá tôm tươi rói nhảy lóc tóc mê toi lắm bạn ơi!”

Tôi bay từ Sài Gòn ra Huế, chờ mong N. gọi lại. Rồi cú phone mà tôi trông đợi đã đến, “Thứ sáu mình bay ra Đà Nẵng, rồi

thuê xe chạy một vòng quanh phố xem cho biết. Sau đó mới về Huế, được không vậy Tuyết?”

“Thiệt hả? Tới Đà Nẵng hay Huế gì đều OK hết, miễn sao bạn ra tới là quý rồi.”

N. nói thêm, “Minh, ông B., còn có thêm K.C. nữa. K.C. cũng là hội viên Hội Tâm Linh Học, Tuyết cũng biết K.C. rồi mà?”

“Biết. Còn ai nữa? Rủ nhiều người đi cho vui...”

Tôi định hỏi thêm nhưng N. lại nói, “Bạn xem chỗ bạn ở có ai cần giúp đỡ về chuyện tâm linh, thì nói họ tới để mình và K.C. giúp nghen.”

Tôi lằm bằm trong bụng, “Đi tới đâu là làm việc tới đó! Chẳng chịu thăm thú gì hết. Thôi, bạn mình đã muốn thì bây chừ mình cũng tìm cách thông báo cho mọi người ở đây biết.”

Tôi ra tiệm ăn đông khách nhất ở Sịa, và nói với chủ quán, “Con xem ở đây có ai mà họ bị vong nhập, ma ám, thư ếm hay có những việc khó khăn mà những người ở đời thường không giải quyết được thì ghé nhà mợ nghe. Ngày thứ Sáu, chùng chiều tối là có mấy người ở Hội Tâm Linh Học bên Mỹ về, họ sẽ giải quyết giúp cho mình.”

“Rửa mình ghé để hỏi chừ mình mua thêm đất phía sau nhà mình có được không?”

“Được chứ nhưng nhớ dặn mọi người là đây không phải là xem bói đâu hi.”

“Rửa có phải mua bông trái để cúng không? Rồi coi xong phải trả bao nhiêu tiền?”

Tôi không thể nào đứng ở đó để giải thích mãi những điều mà Hội Tâm Linh Học không theo thói lệ thường thấy như lấy lệ phí hay thù lao của khách hàng. Tôi đành nói, “Bông ba hoa quả chi, tôi sắm xong hết rồi, tới không thôi nghe.”

Vậy là tôi cũng đón được bạn về nhà, thu xếp phòng ở xong lo việc ăn uống buổi chiều. Chúng tôi đang dùng cơm tối thì có khách đến, trông thấy họ lam lũ, bước đi rụt rè vào nhà. Tôi phải trấn an, “Hội Tâm Linh Học chỉ tận tâm giúp mà không lấy tiền bồi dưỡng đâu, chị và cháu đừng ngại. Cứ ngồi đây chờ cô N. và cô K.C. cơm tối xong rồi sẽ giúp chị.”

Sở dĩ tôi nói như vậy vì các thầy pháp, thầy bói ở các vùng quanh đây thu nhiều tiền lắm cho mỗi lần cúng hay bói toán, nhất là ma nhập là còn chi tiền khủng nữa....

Phần tôi thì đã may mắn được tham dự rất nhiều buổi họp mặt của Hội Tâm Linh Học và thấy đúng là mỗi khi có ai cần nhờ tới Hội, thì mỗi câu chuyện, mỗi tình cảnh đều khác nhau hoàn toàn. Và sau đây, tôi chỉ xin được chia sẻ hai câu chuyện mà tôi chứng kiến tận mắt, một thì thương cảm, một thì tức cười. Chuyện thương cảm này là của người cháu dâu kêu tôi bằng mẹ.

Buổi chiều, sau nhiều ca giúp đỡ xong một số người, tôi rủ N., K.C. đi xuống đình làng xem vì đình làng có phong cảnh rất đẹp, dân ở các nơi hay đến đây chụp hình. Đi gần đến nơi thì nước đã dâng lên lán lán không còn lối đi. Chúng tôi đành quay về, đưa cháu gái tên N. phụ nấu cơm ở nhà đã gọi phone cho tôi, kêu ơi ới về ăn cơm cho nóng kẹo nguội. Đi ngang qua nhà đưa cháu dâu L., tôi nghe cháu L. kêu, “Mẹ ơi, mẹ ơi vô con chơi đi mẹ.”

Tôi không có ý muốn vào, cho nên chỉ

nói vọng cho cháu L. nghe, “Cháu N. kêu mẹ về ăn cơm kẹo nguội rồi, để mẹ về ăn rồi tính sau.”

Lại nghe tiếng cháu L. kêu mời lần nữa, lúc này K.C. lui bước lại, “Như vậy là Bê Trên đã muốn mình vào nhà này rồi, thôi ghé lại cái đã.”

Bước qua khoảng sân rộng, vào đến nhà, cô cháu dâu L. luôn miệng phân trần, “Chao ơi! Con nghe mấy người hồi sáng nói mấy hai cô đây hay lắm. Con muốn đi nhưng không được, nhà lại không có ai đẩy xe lăn cho con.”

N. nhanh chóng vào chuyện ngay, “Chị ra bàn thờ thành tâm khẩn nguyện để xin Đấng Thiêng Liêng giúp và xem tại sao chị bị ngồi xe lăn như vậy.”

Đưa con trai của L. thấy vậy, dù đang mặc cái quần ngắn và áo sát nách, cũng bước vô đứng trước bàn thờ, N. vội vã ngăn, “Ngày thường thì không khát khe với con về chuyện ăn mặc, nhưng lúc này sắp hành lễ. Con mặc quần dài, áo dài tay vào, rồi mới ra đây đứng trước bàn thờ với mẹ được.”

Cũng may là sau khi chồng mất, cháu L. vẫn còn mạnh khỏe để mà tận tảo sớm hôm nuôi bốn đứa con nhỏ ăn học, cho đến khi các con tạm yên ổn, cháu lại bị liệt chân! Trong lòng cháu vẫn nghĩ nếu uống thuốc đều đặn thì sẽ đứng dậy mà đi, bởi cháu luôn luôn mang niềm hy vọng: cháu từng gánh gạo đi hàng chục cây số mỗi ngày thì bị như ngày hôm nay cũng chỉ là giai đoạn mà thôi...

Trước bàn thờ, sau khi khẩn nguyện, N. xin Thiêng Liêng để khám bệnh cho cháu L. Cách xa người cháu khoảng bảy cen ti mét, bàn tay của N. đưa từ trên đầu của cháu xuống, đến đâu thì chẩn bệnh đến đó, “Đầu bị đau phía trước, cổ không sao, tim, phổi, gan, bao tử tốt. Để xem phần chân nghe, chân trái đau hơn chân phải, tôi chỉ giúp chị không bị đau hơn thôi chứ

không thể nào giúp chị hết hoặc bớt đau được.”

Cái chân trái cứng đờ bấy lâu, không ngo ngoe được vậy mà cách xa bàn tay của Ngân bảy cen ti mét lần lần đưa cao lên theo hướng tay của Ngân.

Đứa cháu nói, “Đúng là đầu con đau nhức lắm, chân trái đau hơn chân phải, mà cô ơi con phải chịu vậy suốt kiếp phải không cô? Hồi nãy, chân trái của con tự đưa lên theo cô, chứ con không nhức nhích được đã lâu rồi.”

“Thôi để tôi xin phép của Bê Trên cho biết nguyên do tại sao chị bị như ngày hôm nay nghe.”

“Dạ, cô giúp con với.”

Vào lúc đó, trước mắt tôi không phải là N., người bạn thân thiết của tôi nữa, mà là một người khác khiến tôi thảng thốt trở mắt ra mà nhìn: N. thốt nhiên mặt mũi đỏ gay và tràn đầy thống khổ, người oằn xuống, giọng bi thương, “Hai trăm năm chục năm về trước, cháu đây là một thiếu nữ xinh đẹp, con của bá hộ giàu có nhất trong làng. Nhan sắc thì có nhưng lại ác độc vô cùng! Cô ta không những hành hạ gia nhân trong nhà, mà còn bắt dân trong làng đánh đập để mà tiêu khiển, cô đánh đến gãy cả chân, tóa máu người ta ra, mà trong lòng cô hả hê, không một tí xót thương. Cho nên, kiếp này cháu phải chịu ngồi xe lăn để mà trả cho những việc mình đã gây ra từ hai trăm năm chục năm về trước.”

Sau đó, N. giải thích, “Lúc nãy tôi oằn người đau đớn là để diễn tả nỗi đau thống khổ đến tột cùng của những người mà cháu đây đã hành hạ. Trong lòng tôi khi đó buồn khổ làm sao thì những người ngày trước cũng cảm thấy bị in như vậy. Thôi thì bây giờ, mỗi khi con đau kéo đến thì cháu hãy thành tâm sám hối cho những việc mình đã làm, tuyệt đối đừng than thân và oán trách đất trời nữa thì bệnh tình mới

không trở nặng hơn và may ra cơn đau sẽ giảm được mười phần nhé.”

Chuyện thứ hai mà tôi kể lại sau đây, tôi cứ xem như là chuyện cười đi.

Buổi trưa hôm sau, có ba gia đình tới nhà tôi, ba gia đình nhưng họ đi cùng nhau vì là bà con. Cô N. phỏng vấn từng gia đình trước rồi mới cho lên lầu để ra trước bàn thờ, hai gia đình trước thì thông suốt chỉ có gia đình thứ ba là N. nói ngay, “Tôi không giúp gì được khi anh nồng nặc mùi rượu như thế này!”

“Dạ, con biết bữa nay tới đây nên không uống từ chiều qua lận.”

“Vậy mà sao toàn mùi rượu không vậy?”

Cô vợ cũng xác nhận, “Dạ, ảnh nhìn uống từ hôm qua rồi cô ơi.”

N. mời hai vợ chồng ngồi nói chuyện, cũng như trao đổi những điều cần làm khi nhờ Hội giúp đỡ. Tôi biết đây cũng là một thử thách lớn cho N. về ngôn ngữ, người ở quê nói khó nghe lắm, ngược lại giọng Bắc ăn tiền của N. lại là một trở ngại lớn ở quê tôi. Tôi có dịp làm thông dịch, dịch tiếng Bắc ra Huế và ngược lại. N. nói với tôi, “Bạn mà không có ở nhà, thấy khách đến là mình lo lắm! Mình nói họ chả hiểu, mà họ nói mình cũng không hiểu gì luôn.”

Sau khi cùng cô K.C. giúp số người lên trước trên lầu, N. bước xuống nửa cầu thang và mời, “Mời cặp vợ chồng thứ ba lên ạ.”

N. kêu tới ba lần, rồi lần thứ tư thì kêu tên của vợ rồi của chồng, họ vẫn cứ lú lo nói chuyện. Tôi nghe rõ ràng tên của hai người được kêu mà sao hai vợ chồng nhà này cứ tỉnh bơ vậy? N. phải hỏi tôi, “Bạn coi lại giúp mình, họ còn ở dưới nhà không? Sao mình kêu tới ba bốn lần mà không thấy họ lên.”

“Họ còn dưới mà, thôi họ lại không nghe được tiếng Bắc của bạn rồi! Để tui gọi cho.”

Thế là tôi đôi giọng đặc ri của địa phương, “Ni, hai vợ chồng ba lên đi hơi.”

Hai vợ chồng đứng bất dậy như máy, bước ngay lên cầu thang. Người vợ thì tin tưởng hoàn toàn, nhưng anh chồng vẫn cứ bướng khi K.C. giải thích trước khi hành lễ, “Anh theo đạo nào thì cứ theo tôn giáo của mình mà cầu nguyện.”

“Tui không có theo đạo nào hết.”

“Anh không có đạo, vậy ở nhà anh có bao giờ thắp hương không?”

“Có.”

“Vậy anh thắp ở chỗ nào?”

“Thắp nơi bàn thờ ông bà.”

“Vậy thì anh khẩn nguyện với ông bà tổ tiên của anh đi, và hứa hễ anh mà uống rượu là ông bà về bắt phạt liền.”

Hình như chuyện bắt thôi rượu khó lắm hay sao, mà anh ta cứ lưỡng lự quỳ trước bàn thờ với anh mắt nghi ngờ; cuối cùng cực chẳng đã, anh đành quỳ xong cầu nguyện theo lời chỉ dẫn của K.C. Và rồi đầu của anh ta bị Bè Trên nhấn xuống gần sát với nền nhà, tôi chăm chú quan sát: anh đang cố nhồi người lên, mắt căng ra in như muốn nhìn cho được mặt kẻ nào đã đè

đầu mình xuống! Sau gần hai phút, anh ta mới chịu thôi, không tìm cách thoát khỏi cảnh phải dập đầu trước bàn thờ xin bỏ rượu nữa. Mặt anh bắt đầu bớt căng thẳng, và niềm tin chân thành từ từ hiện lên mặt!

Hai tuần sau khi về lại Mỹ, cháu chồng tôi gọi phone, “Tội cái thằng nó ghê, rứa mà hấn sợ thiệt mự à! Ai dè đi ăn cưới mà hấn chỉ nháp nháp thôi chứ không uống như mấy bữa trước.”

Còn biết bao điều huyền bí đã xảy ra ở quê đạo N. và K.C., hai hội viên của Hội Tâm Linh Học ghé thăm Huế, khiến giờ này tôi vẫn còn hoan hỉ khi nhớ lại. Như đứa cháu dâu khác, nói với tôi, “Ui chao ơi! Con sợ quá. Lúc quỳ trước bàn thờ con khẩn trong lòng, đâu có ai nghe mô. Con khẩn trong đầu thôi là, ‘hồi trước đến chừ là con thờ Phật, nhưng không biết có Phật thiệt không? Nếu có thì xin cho con điều niềm tin với Ngài.’ Vậy mà con đang chấp tay, tự nhiên có ai cứ mở tay con rộng ra, con gắng sức chấp lại mà không được. Rứa là có Phật, có chi mà tím nói đó, ‘Đấng Thiêng Liêng, phải không?’”

LỜI DẠY CỦA THIÊNG LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

STRUGGLE IN LIFE ... SỰ VƯƠN LÊN TRONG CUỘC SỐNG

“Your problem may seem Big right now, but soon they will look like ants when you are standing on top of it.” TL

“Những khó khăn của con bây giờ có thể rất lớn, nhưng khi con có nghị lực để vượt lên trên nó rồi, con nhìn lại thì nó sẽ rất nhỏ.”

It may look like life's rubble (broken pieces of your life) but they are actually building blocks for the future.” Bac Tam (our Master)

“Cuộc sống nhìn lại giống như những mảnh vỡ vụn, nhưng những mảnh vụn đó sẽ là những tảng đá xây tương lai.”

PHÒNG VẤN MỘT HỘI VIÊN ẪN DANH VỀ NHỮNG “ĐƯỢC, MẤT” KHI VÀO HỘI TÂM LINH HỌC

Người ghi lại: Ngân Phạm-Riccelli

Hỏi: Lý do nào dẫn chị tới Hội?

Đáp: Gia đình tôi có chuyện tâm linh cần Hội giúp. Thoạt đầu tôi không tin chuyện tâm linh chút nào, nhưng sau khi chứng kiến những hiện tượng huyền bí xảy ra trong gia đình, và trải qua bao vất vả, lo sợ, hoang mang, không biết nhờ ai giúp dùm dù đã cầu cứu hết nhà thờ đến chùa chiền, từ các cha xứ đến các tu sĩ Phật Giáo và vài thầy pháp ở Việt Nam, cuối cùng trở về Mỹ, một người bạn thân giới thiệu Hội Tâm Linh Học cho tôi. Tôi không an tâm chút nào khi mới tới Hội vì thực tâm rất không muốn dính dáng tới những vấn đề tâm linh nhưng vì muốn biến cố trong gia đình được giải quyết nên tôi cố gắng tìm đến Hội mong được giúp đỡ. Khi đến Hội, tôi quan sát và tiếp xúc với rất nhiều anh chị em hội viên để hỏi chuyện từng người chuyện gì đã đưa họ đến Hội rồi trở thành hội viên. Các câu chuyện này cho thấy anh chị em này không hề mê tín, rất sáng suốt và rất chân thành chia sẻ. Tôi mến phục sự thành thật phấn đấu để có cuộc sống thiện lành hơn của họ. Tôi cũng được nghe nhiều bài thuyết trình rất hay về huyền bí và sau thuyết trình thường có phần hành động minh họa rõ ràng những lý thuyết được trình bày hôm ấy. Những kiến thức mới thu nhận phá tan những chấp trước và định kiến trong tôi. Quan trọng nhất là tôi được nghe anh Nguyễn Minh Tâm giảng dạy sau những bài thuyết trình. Anh chỉ giản dị

tóm tắt những điều chính trong bài vừa nói; lời anh nói rất cô đọng pha lẫn với những hài hước tế nhị, nhẹ nhàng; anh làm mọi lý thuyết khó hiểu trở nên thật sáng sủa và dễ nhớ. Sáu tháng sau, tôi hăng hái nộp đơn xin gia nhập Hội sau khi tôi hiểu được tại sao gia đình tôi vướng mắc vào chuyện tâm linh rồi đã được Hội giúp đỡ để thoát ra được những rắc rối này. Thoáng chốc mà đã hơn 9 năm rồi đây.

Hỏi: Sau 9 năm làm hội viên của Hội Tâm Linh Học, chị có thể chia sẻ cho biết chị được gì và mất gì trong cuộc sống của chị?

Đáp: Tôi được nhiều lắm khi trở thành hội viên của Hội Tâm Linh Học. Đây là những điều tôi được:

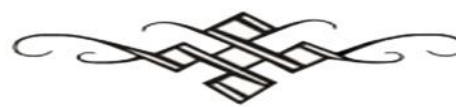
- Tôi có thêm một gia đình mới với anh chị em trong Hội, thương yêu và giúp đỡ lẫn nhau trên đường đời cũng như đường đạo. Đấng Thiêng Liêng cũng như Hội không chấm điểm chúng tôi trên địa vị, tiền tài ngoài đời hay kỹ năng huyền bí được Thầy Tâm khai mở mà trên cách hội viên chúng tôi cư xử với nhau.
- Hội cũng như các thông điệp đến từ Vô Hình luôn nhắc nhở chúng tôi cầu nguyện và làm công đức là: cần tu tâm sửa tính, sống hòa hợp và hạnh phúc hơn với người thân trong gia đình

trước, kể đến là người chung quanh. Vợ chồng tôi đều thay đổi, hiểu được niềm đau nỗi khổ của nhau hơn, biết thương yêu để ý đến nhau nhiều hơn nên hạnh phúc gia đình tràn ngập. Khi hoạn nạn đến thì vợ chồng tôi nay đã hiểu lẽ nhân quả, biết chịu đựng cùng nhau mà không than vãn “sao tôi khổ thế này?” nữa; biết điều chỉnh lối sống, biết chấp nhận để tiến lên, cuộc sống vui và nhẹ nhàng hơn hẳn. Đại gia đình của tôi lúc đầu chống đối việc tôi vào Hội, nhưng dần dần quan sát sự thay đổi tích cực từ tính tình đến lối sống của vợ chồng tôi; anh chị em tôi dần hiểu và chấp nhận việc đến sinh hoạt Hội. Nay trong gia đình tôi tổng cộng đã có 6 hội viên chính thức còn cảm tình viên thì có đến 10 người luôn giúp đỡ khi Hội có sinh hoạt. Mọi thành viên trong gia đình đều hiểu rõ Đấng Thiêng Liêng muốn gia đình sống hạnh phúc và biết thương yêu nhau hơn. Chúng tôi quây quần bên nhau, thương yêu và giúp đỡ nhau nhiều hơn, tóm lại việc đời việc đạo đều hanh thông hơn trước nhiều!

- Trước tôi vẫn hay lo sợ nào là người thân sẽ mất, mình sẽ cô đơn buồn khổ; và rất sợ chết, nay tôi hiểu là chết không phải là hết. Thân xác dù mất đi, linh hồn sẽ về với chư vị, sẽ đối diện với nghiệp quả gây ra từ kiếp này hay những kiếp trước. Người còn sống vẫn có thể lập công bồi đức để hồi hướng cho người thân đã mất của mình, và qua đó được dạy dỗ tránh không tạo thêm nghiệp cho chính mình để khi mất đi mình được ở cảnh giới sáng sủa hơn. Tôi biết quý đời sống hiện tại hơn, bớt sợ cái chết cho mình và người thân. Sống mà không sợ hãi viễn vông thiệt là quý quá!

- Tôi được Thầy Tâm dạy dỗ và khai mở kỹ năng huyền bí để khi dần thân phục vụ khách đến Hội được hữu hiệu hơn. Khi làm việc của Hội, tôi rất vui và biết rằng những kỹ năng huyền bí này là được Vô Hình cho mượn để giúp người hữu duyên chứ chẳng phải của tôi tự có để kiêu ngạo rằng ta hơn người. Có việc đạo để làm thiệt sung sướng quá; tôi không bị thất nghiệp vào thời buổi kiếm cơ hội để làm công đức cho đúng nào có dễ đâu!

- Về mất mát khi vào Hội ư? Cũng có đó chứ, ha ha, tôi phải đóng \$20 niên liễm hàng năm, phải sắp xếp thời giờ tham gia sinh hoạt Hội mà với tôi việc này tạo cơ hội cho tôi được gặp anh chị em thân yêu trong Hội. Tôi mất đi cái thú nghe và góp chuyện tào lao của thiên hạ, chẳng còn cười theo những chuyện tiêu lâm nghe thanh giảng tục hay ngược lại, bớt ràng buộc vào vật chất, ít tham dự những sinh hoạt ồn ào nơi người ta khoe của, khoe tài...Tôi mất bớt đi nỗi sợ hãi sự vô thường của cuộc đời, và giảm thói tật hay oán Trời trách Đất. Mất thế thì cũng đáng mất, phải không ạ?

CÂU CHUYỆN VẤN LINH

Trang Phạm

Trong lần về thăm Việt Nam hồi tháng 10- 2016, tôi có dịp tháp tùng chị N. và chị K.C. ra Nha Trang để tham dự các buổi giảng dạy “Năm Bài Huyền Bí Căn Bản” của Hội Tâm Linh Học (HTLH) dành cho một số cô bác và anh chị em thân hữu ở Việt Nam -- những người này rất quan tâm đến việc học hỏi về Tâm Linh. Bên cạnh việc giảng dạy, chị N. còn nhận giải quyết khá nhiều trường hợp có nhu cầu Vấn Linh, Địa Lý Siêu Hình, hoặc Giải Trừ Thư Ếm... Được phân công vấn linh cho bá tánh, tôi nhận thấy qua mỗi một trường hợp, Thiêng Liêng đều gửi đến những bài học hay cho chúng ta. Xin phép được chia sẻ với các bạn vài mẫu chuyện đáng ghi nhớ như sau.

Câu chuyện số 1- Tư tưởng mê tín phổ biến ở Việt Nam: Con gái lớn tuổi chưa có chồng là do có người âm theo.

Chúng tôi gặp khoảng 3- 4 trường hợp tương tự như câu chuyện dưới đây:

Một bà mẹ hốt hoảng dẫn một cô con gái khoảng 25-30 tuổi đến gặp chúng tôi ở khách sạn. Bà nói rằng con gái bà có người âm theo nên xin HTLH chữa cho con bà. Chúng tôi hỏi tại sao bà ấy biết con gái có người âm theo; có hiện tượng gì cho bà ý tưởng như thế. Bà nói thông tin này do thầy bói nói cho bà biết. Hằng năm, bà đều về Huế thăm nhà và nhân thể đi coi bói. Năm nay thầy bói nói rằng, “Có người âm theo con bà, cản trở không cho cô ta có cơ hội kết duyên nên dù 28 tuổi rồi mà cô ấy vẫn chưa có chồng được.” Bà

mẹ rất lo lắng, không biết phải làm thế nào để giải nạn cho con. Chúng tôi mới quan sát và hỏi chuyện cô gái, “Cháu có cảm thấy có gì khác thường về sức khỏe hay không?” Cô ấy khẳng định bản thân rất khỏe mạnh, không buồn nản thất thường, không có dấu hiệu nói chuyện với ai đó khuất mặt...

Tôi xin phép được làm vấn linh và nhận được ý Bề Trên gửi đến như sau:

“Đây là những lời nhắn dành cho người mẹ. Quan niệm của xã hội hiện nay có nhiều thay đổi so với nhiều thập niên trước. Con cái của chúng ta được học hành, tiếp thu kiến thức khoa học kỹ thuật tân tiến cũng như các tư tưởng xã hội mới. Chúng thông minh, tự tin và độc lập hơn trong việc lựa chọn nghề nghiệp cũng như chọn bạn đời để xây dựng hôn nhân. Sự chọn lựa có suy nghĩ kỹ lưỡng làm tuổi thành hôn của lớp trẻ đẩy lên cao hơn. Do vậy, việc chưa có bạn trai hay lập gia đình trẻ của các cô gái trong xã hội ngày nay là rất bình thường. Nên biết rằng trên thế giới hiện nay, tư tưởng xã hội đã được mở rộng hơn, chấp nhận cho con người lựa chọn những lối sống khác, ví dụ như hôn nhân đồng tính hay sống độc thân... Con cái chúng ta có quyền lựa chọn cuộc sống nó muốn chọn, miễn sao chúng sống tự tin, độc lập, là những người con tốt trong gia đình, là công dân tốt cho xã hội. Bà thử nghĩ xem nếu con mình lấy phải người chồng vũ phu, nhậu nhẹt say sưa, hay trai gái mè nheo làm người vợ khóc lóc, đau khổ cả đời thì so sánh việc cháu sống độc

thân, vui vẻ, thoải mái thì việc nào nên hơn? Cuộc sống hôn nhân của nhiều cặp vợ chồng quen biết chung quanh hẳn cũng cho bà thấy không phải cứ có một tấm chồng là chắc chắn có hạnh phúc đâu.

Cũng nên biết rằng, giới trẻ vốn đã phải chịu nhiều áp lực của việc học hành, thi cử và tìm kiếm công ăn việc làm để có được chỗ đứng tốt trong xã hội rồi. Nếu cha mẹ thể hiện sự lo lắng qua các loại câu hỏi như: ‘Sao tới giờ con chưa có bạn trai?’ hay ‘Cha mẹ muốn con lấy người như thế này, vân vân và vân vân ...’ thì các bậc phụ mẫu thực ra chỉ tạo thêm áp lực nặng nề lên tinh thần con cái mà thôi. Nếu vì sự lo lắng này mà tin vào những kẻ đội lốt tôn giáo, giả mạo thần linh hù dọa có người âm theo làm con gái mình bị ế, thì các bà mẹ có phải là thiếu suy nghĩ lắm không!”

Nghe xong thông điệp, cả hai mẹ con như nhẹ nhõm cả người, mỉm cười thật tươi, cảm ơn chúng tôi và vui vẻ ra về. Trước khi về Mỹ, chị KC. có cơ hội nói chuyện lại với người mẹ này thì bà nói bà đã hiểu thấu rồi, không còn thắc mắc lo lắng về chuyện chồng con hay có người âm theo của con gái nữa.

Câu chuyện số 2: Ảnh hưởng của sự kéo dài thời gian đau đớn, nhớ thương người đã khuất.

Một bác gái khoảng trên 70 tuổi tìm đến chúng tôi, qua sự giới thiệu của người quen, để xin thông tin về người chồng đã mất tích gần 40 năm nay. Theo lời kể của bác, chồng bác là lính Việt Nam Cộng Hòa, sau 1975 bác trai trốn không đi học tập cải tạo và ở nhà với bác gái được một thời gian. Đến một hôm, bác trai nói với bác gái là ông có việc phải đi xa vài ngày, nhưng ông ra đi và không trở về nữa. Vài tháng sau, bác gái nhận được tin là bác trai bị bắt đi học tập cải tạo, nhưng sau đó

không có thông tin gì nữa cho đến nay. Theo linh tính, bác gái tin rằng chồng đã chết nên rất đau buồn, ngày nào cũng khóc thương tưởng nhớ chồng suốt cả 40 năm. Giờ đây bác muốn nhờ HTLH cho biết tin tức của chồng. Qua vấn linh, tôi nhận được thông tin về bác trai như sau: Do có người tố cáo bác trốn học tập cải tạo, bác phải bỏ trốn khỏi nhà nhưng không dám nói rõ cho bác gái biết. Nhưng sau đó, bác vẫn bị bắt và đưa vào trại. Ở tù một thời gian, bác trai tìm cách trốn trại thì bị bắn chết, xác không có người chôn nên không biết ở đâu. Duyên nợ của hai bác đến đây đã tận, mong bác gái hiểu và chấp nhận sự thật này. Bác gái nghe vậy khóc lóc, hỏi ngày mất của bác trai và cảnh giới bác trai đang ở. Sau khi nhận và chuyển thông tin về ngày mất của bác trai, tôi nhìn thấy một cảnh lạ trong trí: đó là hình ảnh của một người đàn ông đang trôi nổi bồng bồng trong mây khói, lưng của ông bị buộc bởi một sợi dây lớn màu đỏ nổi xuống dưới đất nên không thể nào vượt thoát lên được. Tôi tiếp tục khẩn xin Bề Trên cho thông điệp diễn giải hình ảnh đó và nhận được lời nhắn như sau:

Sự nhớ thương của bác gái dành cho chồng rất đáng tôn trọng, nhưng việc đó đã kéo dài cả 40 năm nay, và làm cho bác gái ngày nào cũng sống trong đau khổ, buồn rầu. Sự nhớ thương này trở thành sợi dây trói buộc linh hồn bác trai, không để bác vượt lên trong tiến trình chuyển kiếp. Linh hồn bác trai cứ mãi bồng bồng trong sương khói, không quên được sự khổ đau của kiếp người bác vừa trải qua và vẫn ray rứt vì đã để bác gái sống trong đau khổ ngần ấy năm.

Sự thương tiếc, đau buồn khi người thân qua đời là chuyện chúng ta không thể nào tránh được. Nhưng nếu để sự đau thương kéo dài, gây ảnh hưởng nặng nề đến tâm lý của người đang sống thì linh

hồn của người đã khuất cũng không được yên ổn. Như vậy, để giúp linh hồn người đã khuất được thanh thản ra đi thì những người đang sống cần chuẩn bị cho mình tâm lý mạnh mẽ hơn, không kéo dài sự đau khổ, nuối tiếc triền miên. Chúng ta cần hiểu và chấp nhận việc ra đi của người thân là đều nằm trong sự sắp xếp của số mệnh mà con người không thể nào tránh được.

Câu chuyện số 3 - Ảnh hưởng của việc sát sanh đến nghiệp

Ăn chay và ăn mặn.

Một người khách khoảng 60 tuổi, ngoại hình cao ráo, sáng sủa đến tâm sự với chúng tôi: Từ nhỏ đến khi học đại học, anh ta đều đứng đầu lớp. Thi đại học anh đậu thủ khoa, tốt nghiệp đại học anh cũng đậu thủ khoa, thế nhưng khi ra đời chỉ sau một thời gian ngắn thành đạt về danh phận, anh lại liên tục thất bại, làm gì hư đó, sống đời nghèo khổ và còn mang bệnh tật trong người sau một tai nạn giao thông khá nặng. Anh muốn biết tại sao cuộc đời mình lại gặp phải nhiều chuyện xui xẻo như vậy. Sau khi xin ấn chứng, anh được soi căn qua vắn linh như sau : Cách đây ba trăm năm, anh là một người tiều phu. Một hôm, khi đi đốn củi trong rừng, cơn mưa lớn kéo đến, anh tìm đến một hang động để trú. Ngồi trong động một lát, anh nhìn thấy có một con rắn lớn bò ra. Sợ hãi, anh dùng rìu đập chết rắn. Sau đó, anh lại tìm thấy có một ổ rất nhiều rắn con nằm trong một hố sâu cuối hang. Anh nghĩ mình cần tiêu diệt hết ổ rắn để tránh chúng lớn lên, bò ra cắn người hoặc trả thù anh; thế là anh chắt củi nỏ lửa đốt chết hết cả ổ. Bè Trên nói trong lúc bày rắn chết thiêu đau đớn, tâm anh lại cảm thấy vui vì nghĩ rằng mình đang làm việc thiện lành mà thực ra lũ rắn con đó có làm hại đến anh hay người khác đâu. Do sự việc này, anh mang

NGHIỆP SÁT RẤT NẶNG VÀ KIẾP NÀY PHẢI ĐỀN BÙ BẰNG MỘT ĐỜI SỐNG KHỔ SỞ, KHÔNG VƯƠN LÊN ĐƯỢC CẢ VỀ DANH PHẬN LẦN TIỀN BẠC. Cha mẹ, anh em hay bạn bè thân nhất đều mất sớm, anh sống rất cô độc. Bè Trên khuyên anh rằng trong kiếp này nếu đánh giá con người qua kim tiền thì anh thua thiệt, nhưng nếu xét theo phương diện khác, anh vẫn sống đúng theo tư cách một con người đàng hoàng, đứng đắn, thiện lành và được người chung quanh nể trọng. Anh phải hãnh diện về anh, chứ đừng mặc cảm nữa. Người khách rất vui khi biết được tiền nhân hậu quả số mệnh của mình, anh còn tiết lộ thêm sau buổi vắn linh là chính gia đình anh khi xây lại căn nhà trước đây cũng đã đập chết một ổ rắn, còn bản thân anh trước đó 2 tuần cũng nằm mơ thấy rất nhiều rắn lớn nhỏ đến vây bọc anh trong giấc mơ.

Thỉnh thoảng suy nghĩ về trường hợp giết rắn này, bản thân tôi cũng bất chợt cảm thấy lo lắng, “Chết chưa, mình ham ăn thế này, lại chuyên giết tôm, cua nấu cho gia đình ăn. Thế thì mình có mang nghiệp sát không nhỉ? Vậy ăn mặn có tội không nhỉ?”

Thế là trong lần chuẩn bị bài thuyết trình cho cuộc họp mặt hàng tháng ở chi nhánh San Jose của HTLH, tôi được Thiên Liêng gửi ý để viết xuống như sau:

“Thượng Đế tạo ra muôn loài trên trái đất, mỗi loài được sắp xếp một chu trình sống để tồn tại, làm cho thế giới được tạo nên này muôn màu muôn vẻ. Có những loại thực vật, động vật được sắp xếp làm nguồn thực phẩm để nuôi sống những động vật, hay thực vật khác. Đó là do Thiên định. Con người được sắp xếp là loài động vật thông minh nhất, làm chủ Trái Đất. Thiên định cho loài người có đủ sức mạnh trí tuệ vượt lên hẳn các loài động vật khác, có quyền săn bắt, nuôi trồng các loại động, thực vật khác để làm nguồn

thực phẩm duy trì sự sống cho con người. Do vậy, việc ăn mặn của loài người là tự nhiên, bản chất của việc ăn mặn không là tội lỗi. Nhưng việc giết chóc động vật, dù là nhỏ như con kiến, con nhộng cho đến con vật lớn như con voi, con bò, vân vân... với mục đích để thỏa mãn cảm giác thích thú khi cho mình là loài mạnh hơn, có quyền tước đoạt sinh mạng của người hay vật khác thì mình sẽ tạo sát nghiệp. Người tiêu phu kia, ngoài sự tự bảo vệ, anh ấy có ý thích thú khi tiêu diệt toàn bộ ổ rắn. Vì thế, kiếp này anh ta phải trả nghiệp bằng một đời cô quạnh, không góc đầu lên được.

Câu chuyện thứ 4: Con cái hỗn hào với cha mẹ - Có phải do nghiệp của kiếp trước gây nên hay không?

Một bác gái trên 70 tuổi đến tham dự rất đầy đủ các buổi học của HTLH. Bác chia sẻ với mọi người những nỗi thăng trầm trong cuộc đời của bác. Bác lập gia đình rất sớm, có đến chín người con. Bác không được hạnh phúc vì người chồng hư đốn và hay đánh đập bác. Thế là bác quyết định ly hôn, nương chái một mình nuôi con. Bác rất thành công trong việc buôn bán, tạo điều kiện cho hơn nửa số con của bác qua Mỹ học tập và thành đạt. Số còn lại bên VN cũng có sự nghiệp ổn định, chỉ trừ một cậu con trai trên 40 tuổi đang sống chung với bác vì bác thấy là cậu có bệnh tâm thần, không làm ăn gì được, phải sống nhờ vào mẹ. Tuy giàu có nhưng bác buồn lắm vì những người con của bác không đối xử tốt với bác, đôi khi còn mắng mỏ mẹ và không thường xuyên về thăm mẹ. Bác muốn biết tại sao bác sống một đời gian nan để nuôi con mà chúng đối xử với mẹ như vậy. Có phải do bác gây nghiệp với những người con này ở kiếp trước và kiếp này bác phải trả nợ cho họ hay không?

Qua vấn linh, bác nhận được lời nhắn

như sau: Bác không gây nghiệp ở kiếp trước mà bác đã gây nghiệp ngay trong kiếp này bởi cách sống và nuôi dạy các con không hợp lý. Bác rất cực khổ, thức khuya, dậy sớm để buôn bán kiếm tiền nuôi con, nhưng do quá tập trung vào việc kiếm sống, bác không bỏ thời gian ra ở bên các con, để gần gũi, dạy dỗ chúng, chia sẻ tâm tư tình cảm với chúng, không tạo nên được mối quan hệ tốt giữa mẹ và con. Các con bác chỉ biết nhận tiền bạc của cải từ bác nhưng không được dạy lòng biết ơn, cách gọi lại tình thương yêu, sự cho lại của cải vật chất cho người trong gia đình cũng như ngoài xã hội. Cứ thế thời gian trôi đi, họ trở thành những con người ích kỷ, chỉ biết nhận mà không biết cho. Bác lại hay trách mắng các con là bất hiếu, nhưng không biết nói chuyện một cách lịch sự với họ là bác ấy cần các con làm gì để thể hiện sự hiếu thuận. Vì thế họ không thích đến thăm bác và hay lớn tiếng khi hai bên tiếp xúc. Bác được khuyên là khi nói chuyện với các con, bác nên nói ngắn gọn yêu cầu của mình, không dài dòng trách cứ để giảm sự căng thẳng giữa đôi bên. Khi lòng bác tha thứ được cho các con và biết thay đổi cách nói chuyện, quan hệ giữa bác và các con sẽ được cải thiện tốt hơn. Còn người con trai hơn 40 tuổi của bác, anh ta không bi tâm thần như bác tưởng mà có chút ích kỷ và sống ỷ lại vào mẹ nhiều lắm. Nếu giả sử không có sự bao bọc của mẹ, anh vẫn đủ khả năng để tự lo lắng cho mình. Bác phải tập cho anh ấy tự lập trong sinh hoạt hàng ngày thay vì chăm sóc cho anh như một đứa trẻ con khiến anh càng ngày càng lười biếng và ỷ lại. Đó là cách bác cần làm công đức hàng ngày trong hoàn cảnh của bác.

Kết Luận: Qua mỗi một trường hợp vấn linh, tôi nhận thấy mỗi lời nhắn đều hàm chứa một bài học mà Thiêng Liêng gửi đến để chúng ta thông hiểu hơn về Đời

và Đạo. Từ đó, chúng ta biết suy ngẫm, sửa đổi lối suy nghĩ và cách xử sự của mình để trở nên con người sống có đạo đức và có hạnh phúc hơn. Bởi vậy, được là hội viên Hội Tâm Linh Học thật là may mắn phải không quý vị?

Bài viết của thân hữu L.T.M.H.

Quảng Ngãi, Việt Nam, ngày 30/6/2017

Kính gửi anh chị Hội Tâm Linh Học, Chị T.H. kính mến.

Hôm nay, tôi viết đôi lời này để gửi đến anh chị Hội Tâm Linh Học và chị T.H. lời cảm ơn của gia đình tôi. Vì chúng tôi đã được Chị T.H., hội viên Hội Tâm Linh Học, giúp đỡ cho gia đình chúng nhận thực tế một hiện tượng có linh hồn qua buổi triệu hồn của em trai tôi về. Qua buổi triệu hồn đó, gia đình tôi có động lực, có niềm tin để tiếp tục cuộc sống hằng ngày một cách bình thường, giảm đi cảm giác hụt hẫng mất mát rất nhiều.

Tôi biết đến Hội Tâm Linh Học qua sự giới thiệu của ba tôi vì ông biết tôi rất tin vào tôn giáo....Ba nói có đĩa cô Lưu Mỹ Linh nói về tâm linh rất hay. Từ khi biết, tôi rất thích xem. Các bài giảng của chị Linh càng giúp tôi thêm tin tưởng là luôn có cõi vô hình và mọi chuyện đến với mình đều có sự sắp xếp của Bề Trên. Bản thân tôi cũng cố gắng rèn luyện sửa đổi và phải biết chấp nhận mọi chuyện đến với mình vì biết đâu lúc đó là lúc mình phải nhận nghiệp mà mình đã gây ra. Nói thì dễ khi không có chuyện gì xảy ra; nhưng khi

em trai tôi bị tai nạn qua đời ở tuổi 27, chuyện quá sức đau lòng đến với gia đình tôi, tôi mất niềm tin và đau khổ vô cùng. Cố trấn an bản thân, tôi nghe chị Lưu Mỹ Linh thuyết trình về “Linh Hồn” nhiều lần và tôi nghĩ đến Hội Tâm Linh Học. Nghĩ thì nghĩ chứ tôi chưa có niềm tin vì Hội ở xa quá, với lại bản thân tôi là một người bình thường, chắc không ai biết đến mà giúp. Rồi tôi tự an ủi mình, mình cứ viết thư biết đâu sẽ có sự giúp đỡ và tôi đã viết thư gửi Hội Tâm Linh Học qua địa chỉ có ghi ở phần dưới của mỗi đĩa thuyết trình của Chị Lưu Mỹ Linh. Nội dung thư tôi gửi đến Hội như sau:

Quảng Ngãi, Việt Nam, 06/6/2017

Em xin chào anh chị trong Hội Tâm Linh Học.

Em là một người ở tỉnh Quảng Ngãi, nước Việt Nam. Em rất thích nghe các đĩa của chị Mỹ Linh thuyết trình, và em cũng rất tin về vấn đề tâm linh. Nay em viết thư này xin gửi đến anh chị trong Hội Tâm Linh Học, em xin được trình bày: Ba mẹ em năm nay 60 tuổi: có 3 người con: em là L.T.M.H. lớn nhất năm nay 37 tuổi làm giáo viên, em gái L.T.M.Hằng, 33 tuổi học trung cấp y, đã xuất gia được 10 năm, em trai út L.Đ.H. 27 tuổi làm công nhân. Đêm 11/5/2017, em trai em bị tai nạn và chết ngay tại chỗ. Gia đình em đau lòng quá chị ơi, gia đình coi như là bị tuyệt hậu. Em xem nhiều đĩa chị Mỹ Linh thuyết trình, biết rằng người ra đi là tới số phải đi chứ không phải chết oan. Em nghĩ rằng em trai em chết như vậy là bị nghiệp rất nặng, trong các đĩa chị Linh khuyên chúng ta nên cầu nguyện hồi hướng cho linh hồn nhưng em không biết là cầu và nguyện như thế nào. Nay em viết đôi dòng kính xin anh chị trong Hội Tâm Linh Học hãy chỉ giúp cho em và gia đình em nên cầu và nguyện như thế nào để linh hồn em trai em được

siêu thoát. Gia đình em theo đạo Phật. Gia đình em vô cùng biết ơn anh chị Hội Tâm Linh Học.

Ngày ngày hôm sau tôi nhận được sự hồi đáp của chị T.H. là Hội Viên của Hội Tâm Linh Học. Chị T.H. cho địa chỉ email, số điện thoại Viber của chị để chúng tôi dễ dàng nói chuyện hơn. Vì tôi ở thôn quê muốn có mạng Internet phải vào thị trấn nên tôi biết được mail của chị chậm. Khi tôi mở mail thấy được sự hồi âm của Hội, tôi mừng lắm như có được một sự chia sẻ rất lớn.

Chị T.H. nói với trường hợp của em trai ra đi bất đắc kì tử, Hội sẽ giúp gia đình bằng cách triệu hồn em trai về. Vào cuối tuần đó, chị gọi cho tôi, nói tôi chuẩn bị Skype và cho chị biết có bao nhiêu người đồng ý cho buổi lễ triệu hồn. Qua tiếp xúc với chị tôi nhận thấy chị rất tôn trọng tôi mặc dù chị không hề biết gì tôi.

Đến ngày đó, chị T.H. tiếp xúc với người thân trong gia đình gồm có ba, mẹ, mợ và tôi qua Skype. Chị yêu cầu mọi người ra trước bàn thờ thắp nhang, chấp tay trước trán, nếu Bề Trên chấp thuận cho làm buổi lễ triệu hồn thì tay sẽ được rì xuống. Tôi được chứng nghiệm một sự thật là tay tôi đang chấp ngang trán mà như có một lực nào kéo tay tôi xuống. Chị nói như vậy là Bề Trên đã chấp thuận cho gia đình tiến hành buổi lễ triệu hồn.

Chị cho biết chi tiết của buổi lễ triệu hồn như sau:

- Hồn em trai về và mượn xác của một người thân để nói chuyện.
- Thời gian hồn về khoảng 30 đến 45 phút.
- Gia đình phải thành tâm cầu nguyện để chư vị cho em H. về.
- Hồn chỉ về một lần duy nhất.
- Tất cả người thân phải đồng ý cho em H. về mượn thân để nói chuyện trong buổi lễ.

- Gia đình cần chuẩn bị câu hỏi để hỏi em H. khi hồn về.

Cả nhà có 1 tuần để cầu nguyện và chuẩn bị cho buổi lễ triệu hồn mà chị cho hẹn vào 9 giờ sáng ngày 20/6/2017 giờ Việt Nam tức 7 giờ tối ngày 19/6/2017 ở bên Mỹ. Chị dặn trong tuần lễ này gia đình phải nguyện hứa cố gắng sống vui vẻ hòa thuận với nhau, không được lớn tiếng, tránh làm em H. buồn em H. sẽ không về. Toàn thể gia đình cần phải thành tâm hàng ngày cầu nguyện, xin Bề Trên cho em về.

Gia đình tôi hứa làm theo mọi sự chỉ dẫn của chị. Chị gửi cho tôi một danh sách những thứ cần chuẩn bị cho buổi lễ triệu hồn như nhang đèn, hoa quả, thức ăn cúng giỗ và đặc biệt một bộ quần áo bằng giấy ngũ sắc nhỏ bằng 3 ngón tay để tượng trưng tình thương cho H. khi gia đình chú tâm và tự tay cắt áo quần cho em. Khi chuẩn bị xong xuôi, tôi chụp hình bàn thờ Phật, bàn thờ vong và hình quần áo gửi cho chị. Chị nhắn lại, “Em giỏi lắm chị sẽ Skype cho em lúc 6 giờ 45 nha.” Qua tiếp xúc với chị, tôi cảm giác mình được tôn trọng nhiều lắm, vì tôi thấy thực tế người cấp cao thì tỏ ra uy quyền, người có khả năng giúp đỡ người khác thì tỏ ra ta đây, đặt nhiều điều kiện chê bai, làm khó khăn, nhưng chị T.H. sao mà khác quá, chị luôn cho tôi một cảm giác rất an tâm.

Đúng giờ, chị gọi Skype cho gia đình tôi có mặt hôm đó gồm: ba mẹ, chú, thím, cô 6, cô 5, dì Út, tôi. Chị hướng dẫn lại những điều cần thiết cho mọi người cùng biết rồi tiến hành buổi lễ. Chị nói ba tôi thắp nhang trước bàn thờ và mọi người ngồi chấp tay ngang trán, cầu nguyện xin Bề Trên cho hồn về và nguyện đồng ý cho hồn mượn thân để tiếp chuyện với người thân trong gia đình. Chị nói H. sẽ về thăm từng người thân trong gia đình rồi chọn một người để tiếp H. Em tôi đã về qua dì Út; em khóc rất nhiều. Chị T.H. trấn an

em và khuyến khích em trả lời câu hỏi của người thân trong gia đình.

Ba tôi hỏi, “Con đã tới số chưa?” Em tôi gật đầu.

Tôi nói, “Em có nhắn nhủ gì với từng người trong gia đình không?”

Em nói, “Ba má cố gắng giữ sức khỏe, ba bệnh nặng lắm.” Ba tôi đang bị bệnh viêm phổi tắt nghẽn mãn tính. “Ba mẹ sống vui vẻ là được rồi.”

Chồng tôi, anh rể của H., không tin vào tâm linh nên ảnh không dự lễ này. Tôi hỏi em có nhắn nhủ gì với anh ấy không? Em H. nói, “Nói anh Hai phải thương chị Hai (là tôi), anh hay đi hoài, về khuya.”

Tôi hỏi: “Em có nhắn gì cho chị?”

Em nói: “Chị Hai phải điện thoại cho anh Hai chứ, ảnh đi là chị phải điện thoại, chị đừng có lầy nghe.” Chồng tôi làm ở xã, để có cơ hội ăn nhậu, anh ít khi từ chối cuộc chơi nào, đã chơi là chơi tới bến, tôi buồn chồng tôi lắm. Trước buổi triệu hồn 4 ngày, tôi có điện thoại báo tin cho anh 2 lần. Khi về nhà, anh nói sao tôi điện thoại hoài; tôi giận, nói từ nay anh đi đâu mặc anh, tôi không bao giờ điện thoại nữa. Nghe em H. nói vậy tôi hứa sẽ cố gắng sửa đổi.

Em H. nhắn chị Ba nên về thăm ba mẹ thường xuyên hơn. Rồi em nhắn với cô 5, cô 6: giữ gìn sức khỏe, thương ba con, ba con bệnh nát người.

Ba hỏi, “Con ở cảnh giới tốt không?”

Em nói, “Tốt.”

“Mộ con nằm chỗ đó được không?”

Em nói, “Tốt, ba má lo cho con vậy là tốt rồi, bây giờ ba má giữ sức khỏe, sống vui vẻ là giúp cho con rồi.”

Tới giờ linh hồn em H. phải đi, chị T.H. hướng dẫn gia đình đứng lên tiễn Chư Vị và em đi, đốt bộ quần áo giấy, hứa với H. là sẽ làm những gì em đã nhắn nhủ; rồi chị chỉ cách rải thí thực muối gạo.

Cuối cùng, chị T.H. tóm lược lại những

gì em H. đã nhắn và dặn dò rằng khi có những người xung quanh gặp vấn nạn cần giúp đỡ thì gia đình giúp họ liên lạc với Hội là làm công đức. Chị giới thiệu ông xã chị, chị nói anh cũng là hội viên của Hội Tâm Linh Học, nhìn anh cũng thân thiện lắm. Gia đình tôi cảm ơn và chào tạm biệt anh chị.

Sau buổi lễ triệu hồn gia đình tôi, ba, mẹ, cô 5, cô 6 khẳng định là em trai tôi đã về, không sai một chút nào vì cả cách nói và cử chỉ là của em tôi.

Bây giờ gia đình tôi đã an tâm và chấp nhận chuyện em ra đi là tới số; gia đình tôi sẽ cố gắng sống vui vẻ hòa thuận theo lời nhắn nhủ của em H. và sự hướng dẫn của chị T.H.

Đúng như lời chị Lưu Mỹ Linh đã nói, bộ môn Triệu Hồn của Hội đã giúp đỡ cho rất nhiều gia đình giải quyết các vấn nạn và giảm bớt sự đau buồn của họ trong đó có gia đình tôi. Ngoài ra, Hội đã giúp đỡ mọi người vô vụ lợi, không có lấy một khoản thù lao nào.

Vì gia đình tôi ở xa nửa vòng trái đất, không biết làm gì hơn để tạ ơn nên tôi viết đôi lời về buổi Triệu Hồn thực tế mà gia đình tôi đã được chứng nhận như lời cảm ơn đến Hội Tâm Linh Học. Tôi nguyện hứa sẽ là người trung gian liên lạc với Hội Tâm Linh Học nếu có gia đình nào cần sự giúp đỡ của Hội. Tôi xin dừng bút.

*Thân chào anh chị Hội Tâm Linh Học
Em gái L.T.M.H.*

Thư Cảm Ơn

Lê Đình Lập Huy

Thư cảm ơn các chị hội viên Hội Tâm Linh Học vì đã giúp đỡ giải tỏa những vấn nạn và trở ngại trong gia đình!

Kính gửi: Hội Tâm Linh Học

Tôi tên LTH, hiện đang cư ngụ tại Thành phố Tây Ninh, Việt Nam. Hôm nay tôi viết lên đây những lời chân thành tận trong đáy lòng, như những lời tâm sự, sẻ chia về những trải nghiệm và thử thách trong cuộc đời đầy bi kịch và sóng gió đã qua của tôi. Từ đó, xin cho tôi được ghi nhận và gửi gắm vào lá thư này những tình cảm trân quý nhất, những lời biết ơn chân thành về sự giúp đỡ vô vụ lợi của hai chị hội viên Hội Tâm Linh Học là chị N. và chị C. trong dịp hai chị về thăm Việt Nam trong tháng 11 năm 2016.

Tôi thường nghĩ trong cuộc đời này, nếu có một cuốn sách mà nội dung sách là sự ghi chép lại số phận không may của những con người đã chịu đựng nhiều khổ đau trong cuộc sống, tôi tình nguyện được ghi tên mình như một trong những phận người đó. Từ lúc nhỏ, tôi và các anh chị em tôi đã thiếu tình thương của người được xem là trụ cột trong gia đình: Cha mất sớm đã để lại cho mẹ và các anh chị em tôi sự hụt hẫng, bơ vơ vì mất đi sự quan tâm, thương yêu, lo lắng và dạy dỗ của Cha mỗi ngày. Với sự nhận thức còn non nớt của một đứa trẻ mới lớn, tôi cũng biết là không phải chỉ có mình và gia đình phải đối diện với tình huống này, vì ở ngoài kia, vẫn còn đó bao số phận con người gặp phải hoàn cảnh mồ côi cả cha

lẫn mẹ, nhưng họ vẫn phải sống, phải tiếp tục vươn lên trong trong sự vô tâm và nghiệt ngã của cuộc đời.

Theo thời gian, tôi lớn lên trong sự thương yêu đùm bọc của mẹ tôi và những anh chị em trong gia đình. Tiếp đó, ước mơ được làm cô giáo cũng trở thành hiện thực: sau một thời gian dài học tập và phấn đấu, tôi trở thành người ương mằm cho các thế hệ mai sau.

Cuộc đời tôi bước sang một trang sách mới khi tôi lập gia đình. Sau đám cưới, tôi phát hiện chồng tôi là người hay nhậu nhẹt, và mỗi khi anh uống rượu vào là tôi lại phải chịu đựng những tiếng chửi rủa và thậm chí cả những đòn roi phũ phàng. Mẹ và các anh chị em tôi cũng không thoát khỏi những lời nói khó nghe từ người con rể này. Hai đứa con dễ thương xuất hiện trong cuộc sống gia đình tôi cũng không làm vơi đi những tiếng xỉ vả và những cảnh “động tay, động chân” của chồng mỗi khi anh uống rượu. Đã bao lần tôi và các con phải bỏ nhà ra đi giữa đêm tối mù mịt để tránh né những áp bức từ người chồng vũ phu. Các con tôi lớn lên trong hoàn cảnh gia đình đầy đau khổ và bất an như vậy. Nhiều lần tôi đã ly thân rồi làm giấy li dị chồng, nhưng vì con cái, vì những lời năn nỉ của anh mỗi khi tỉnh rượu lại làm cho tôi động lòng và chấp nhận ở lại. Tôi không ngờ chính vì sự không quyết đoán này của tôi đã gây ảnh hưởng nặng nề đến sự phát triển tâm lý của người con trai của tôi sau này. Khi trưởng thành con trai tôi đã biểu hiện những triệu chứng của bệnh trầm cảm phải điều trị liên tục bằng thuốc. Căn bệnh này xuất phát từ việc hàng ngày cháu phải chứng kiến người cha mình hành hạ vợ con cả về thể chất lẫn tâm hồn. Có những lần cháu phản kháng lại bằng cách đánh trả lại cha để bảo vệ mẹ và em mình. Tôi rất đau khổ khi phải chứng kiến cảnh cha con đánh nhau, nặng lời với nhau bằng

những điều tiếng khó nghe; và kết quả của những lần mâu thuẫn này là gia đình sống trong đau khổ rồi cuối cùng là ly tán. Chồng tôi bỏ nhà ra đi nhiều lần rồi lại quay trở về tiếp tục làm khổ vợ con. Khi chồng tôi còn ở nhà, anh cũng chưa một lần nói những lời yêu thương con cái như trong những gia đình khác.

Nếu biết trước con trai tôi bị rơi vào hoàn cảnh bệnh hoạn bây giờ vì gia đình gây gỗ và thiếu tình thương như thế thì có lẽ tôi đã quyết tâm ly dị chồng. Bây giờ nghĩ lại, dù tôi có hối hận cũng đã trễ rồi, tôi không thể quay ngược thời gian để cứu vãn gia đình tôi được nữa; tôi phải nuốt ngược nước mắt vào tim để tiếp tục sống và chịu đựng. Tôi đi chùa và cầu nguyện để mong Trời Phật giúp đỡ tôi và gia đình vượt qua những khó khăn, thử thách. Bên cạnh đó, tôi cũng tham gia việc làm từ thiện mong có thể cải thiện được phần nào nghiệp quả của mình.

Không ngờ cách đây một năm, chồng tôi sau khi bỏ nhà đi hoang một thời gian, lại quay về rồi thất cổ tự tử ngay trong phòng ngủ của hai vợ chồng sau khi để lại những lời xin lỗi vợ con. Lúc này, tôi dường như hoàn toàn mất cảm giác, không biết nên vui hay buồn khi chứng kiến hình ảnh kinh khủng này: cảnh xác chồng lủng lẳng trên dây treo cổ ám ảnh tâm trí tôi và các con trong suốt quãng đời còn lại của chúng tôi. Tôi hãi sợ đến độ không thể ngủ trong căn phòng đó, về sau tôi có cho một người bạn gái đến ở cùng cho đỡ sợ. Tôi nghĩ rằng chồng tôi vẫn không ngừng khủng bố tinh thần của tôi cho dù anh đã vinh viễn lia bỏ cõi trần!

Mang tâm trạng của một người chán nản và tuyệt vọng như thế, tôi được người chị thứ hai của tôi hiện đang định cư tại Hoa Kỳ nâng đỡ, an ủi tinh thần tôi bằng cách nói chuyện thường xuyên qua điện thoại. Chị giới thiệu và nói với tôi về

những hoạt động thiện nguyện của Hội Tâm Linh Học (HTLH) tại Quận Cam bên Mỹ trong việc giúp đỡ vô vụ lợi những người có hoàn cảnh khó khăn, bế tắc như tôi. Mới nghe qua, tôi cảm thấy rất lạ với những câu chuyện chị kể vì tôi chưa được chứng kiến tận mắt bao giờ. Càng về sau, tôi thấy thành quả của HTLH giúp đỡ cho chị tôi càng vi diệu hơn vì hoàn cảnh gia đình chị tôi đã thực sự thay đổi tốt hơn trước rất nhiều. Tôi mong mỗi được sự giúp đỡ tương tự như chị tôi đã nhận, và may mắn cho tôi là tôi đã liên lạc được hai chị hội viên HTLH là chị C. và chị N. trong chuyến về thăm Việt Nam của hai chị như đã nói ở đoạn trên. Tôi và một chị bạn thân đã đi xe đò từ Tây Ninh lên Saigon gặp hai chị chiều hôm trước ngày hai chị bay về Mỹ.

Đầu tiên, các chị giúp tôi nhận được bằng chứng về thế giới vô hình bằng phương tiện điểm đạo. Thật kỳ lạ, ngay sau khi chấp tay trước bàn thờ Phật khẩn xin Mẹ Quan Âm, tay tôi bỗng nhiên mở ra, càng ngày càng mở rộng ra nữa. Tôi ngã ra sau, nằm xuống đất và dường như tôi đã được ngủ một giấc thật sâu dù tôi là người rất khó ngủ mỗi đêm ở nhà.

Tiếp theo tôi hỏi về người chồng đã chết của tôi hiện đang ở cảnh giới nào, có thường xuyên về nhà như tôi hằng nghĩ không? Chị N. giúp tôi xin lời nhắn từ Đấng Thiêng Liêng qua phương thức vấn linh: Đấng Thiêng Liêng đã cho chị N. mô tả hình ảnh của chồng tôi thông qua những động tác từ từ cúi gập người xuống, đầu đụng sàn nhà, quỳ thật lâu, đầu không ngẩng lên được. Lời nhắn từ Đấng Thiêng Liêng được chị N. chuyển lại như sau:

- Người này đang rất đau khổ khi Bề Trên cho ôn lại về những hành vi tội lỗi của mình khi còn sống. Anh đã không làm tròn trách nhiệm của người chồng lại càng không làm tròn trách nhiệm của người cha.

Vì gieo nhân quá tệ qua việc uống rượu, đánh đập, nhục mạ vợ con và thân nhân cũng như những người chung quanh, anh lại còn phạm tội sát sinh rất nặng là tự giết mình, hiện nay anh đang ở một cảnh giới rất sâu, tối tăm, lạnh lẽo, làm gì có tự do nào mà quay về nhà cũ để làm vợ sợ hãi. Qua diễn tả của chị N., Bề Trên cho thấy là anh đang quỳ trước mắt tôi, xin lỗi vợ con vì những tội lỗi đã gây ra lúc còn sống.

- Bề Trên muốn nhắn nhủ với tôi và những người có mặt là cách sống của chồng tôi trong kiếp sống vừa rồi chỉ như một loại ký sinh trùng ăn bám vào vợ con và xã hội, còn thua cả con heo đã phải công hiến thân xác cho con người có thịt mà ăn, hay con gà trống gân cổ gáy vào mỗi buổi sáng sớm để đánh thức con người dậy chuẩn bị công việc cho một ngày mới. Con người sống ở đời phải biết yêu quý bản thân mình, trọng tư cách và danh dự của chính mình bằng cách sống sao cho chính đáng, yêu thương gia đình và phải đóng góp tích cực vào việc phát triển tốt đẹp xã hội quanh mình; thế nhưng người chồng của tôi đã không may mắn quan tâm đến những giá trị này. Hôm nay chị H. (tôi) và những người đang có mặt ở đây được chứng kiến sự mô tả sống động tình cảnh người chồng đang phải trả nghiệp cho những tội lỗi của anh ấy ra sao. Chúng tôi đã rất may mắn được Bề Trên dạy bảo cho biết sống theo Thiên Ý là như thế nào.

- Ngoài ra, chồng tôi còn chuyên tải một thông điệp rất nghiêm túc từ cõi vô hình: hành vi tự tử là một trọng tội, bị phạt rất nặng. Hiện nay, chồng tôi phải xem đi xem lại cảnh mình tự sát cũng như bị trải qua cảm giác nghẹn thở và đau đớn vì thắt cổ đến 3 lần mỗi ngày cho anh hiểu rõ hành động đại dột của mình, để sau này anh tránh phạm phải lỗi tự tử trong những đời sống tương lai. Không ai được cho mình

cái quyền được giết người, kể cả giết chính bản thân mình. Đây là một bài học lớn cho mỗi người chúng ta.

- Bề Trên luôn muốn con người chúng ta sống vui vẻ, hạnh phúc và có trách nhiệm với bản thân và gia đình. Xét về lẽ thường, cha mẹ luôn thương yêu con cái, lo lắng cho con nhưng cha mẹ phải biết dạy dỗ con cái có trách nhiệm với chính bản thân mình, không thể lúc nào cũng dựa và ỷ y vào bố mẹ mình. Ví như đứa học trò, nếu chưa cố gắng hết sức để làm bài tập thì cô giáo giỏi không thể và không nên giúp cháu giải bài ngay, cô phải để học trò đó hết sức rồi mà vẫn không tìm ra lời giải thì mới giảng dạy sau. Cha mẹ dạy con, thương yêu con nhưng không có nghĩa là dung túng cho chúng nó, con chưa ngã mà cha mẹ đã lo đỡ rồi là không được vì làm như thế là khiến con không thể tự đứng trên đôi chân của mình. Nếu lúc còn sống trong gia đình đứa con đi bằng đôi chân của cha mẹ, khi trưởng thành chân đâu để người con tự đi, chả lẽ nó phải đi lên bằng đôi chân của của người khác?

- Bề Trên nêu lên câu chuyện về quá trình thoát xác của một con nhộng khi trưởng thành để trở thành bướm: từ khi còn trong kén, nó phải chuyển động, xé cái kén, tự tìm mọi cách bay ra ngoài thì mới có thể trở thành con bướm lành lặn và xinh đẹp, bay lượn đó đây. Nếu có ai xót con nhộng vất vả, ra tay xé giúp cái kén thì con nhộng ra khỏi kén mà không làm sao trở thành bướm được để cất cánh bay lên khoe hương sắc với đời. Đây thật là một câu chuyện ẩn dụ rất có ý nghĩa, những người cha, người mẹ phải nghe và xem nó như là một cách dạy con trở thành một con người hoàn thiện cả về thể chất lẫn tinh thần. Con người hay loài vật được sinh ra trong cuộc đời đều có nhiệm vụ, sứ mệnh và những bài học riêng cho bản thân mình, Thượng Đế đã đặt để vạn vật như thế thì

không có lý do nào người nào hay loài vật nào lại can thiệp thiếu suy nghĩ vào con đường phát triển và quá trình tiếp thu những bài học của người hay loài vật khác. Cha mẹ thường yêu và chăm sóc con không đúng cách sẽ tổn phước của chính người cha, người mẹ đó và làm thiệt hại cho con cái cũng như xã hội.

- Bè Trên nhắc nhở, người con trai của tôi bị bệnh về tâm lý, không phải bệnh tâm linh. Con trai tôi sinh ra và lớn lên trong không khí gia đình không hạnh phúc, luôn phải chứng kiến sự bạo hành của người cha đối với người mẹ và con cái trong gia đình. Con tôi đã rất buồn về cha mẹ mình, có những lúc rơi vào tình trạng trầm cảm, lâu ngày trở thành thói quen, không thổ lộ cho ai, cứ giữ tâm sự cho riêng mình. Bè Trên nhấn mạnh, đứa con này được sinh vào trong gia đình này là một cái duyên, không phải là chuyện ngẫu nhiên. Khi chưa trưởng thành thì cậu làm như vậy được, bây giờ cậu đã hơn 40, người cha không còn nữa, cậu đừng tiếp tục đổ lỗi cho ông ấy nữa. Bệnh không nặng nhưng cậu lại dùng bệnh làm yêu sách với mẹ, nếu tiếp tục làm như vậy là mang tội. Bè Trên nhấn việc người con trai tôi tự cắt tay và mất ngủ sẽ không chết được đâu. Tôi không cần phải lo lắng thái quá về sức khỏe của cháu. Cháu có hi vọng xin Phật Quan Âm chữa lành bệnh nếu cháu biết cầu nguyện và thay đổi tính tình.

- Bè Trên nói bản thân tôi phải là trụ cột cho chính mình, chứ không cần buộc mình phải là trụ cột cho con trai hay con gái đã lớn và đã có gia đình riêng. Tôi càng lo lắng cho 2 con đã trưởng thành nhiều bao nhiêu thì tôi càng bị mất công đức bấy nhiêu. Ngài khuyên tôi dành thời giờ chăm lo cho sức khỏe của mình, tập thể dục, tập hít thở, hít thật sâu và thở ra nhiều, hít nhiều khí trời vào cơ thể sẽ tốt hơn, hiện tại tôi bị thiếu dưỡng khí vào óc

và tim. Bè Trên khuyên bảo tôi hãy về và thực hiện theo những lời khuyên của Ngài thì con trai tôi sẽ bớt bệnh và tự đứng vững hơn trong cuộc sống này.

Sau đó, tôi xin hai chị làm địa lý siêu hình cho nhà hàng của tôi hiện đang bị ếm ở Tây Ninh. Chị N. bằng lòng giúp tôi xem cơ sở từ xa, chỉ cần con gái tôi dùng FaceTime gọi hình qua điện thoại cho chị thấy từng phòng trong nhà. Kết quả của buổi xem địa lý từ Saigon cũng chính xác như thể hai chị có mặt ngay tại nhà hàng của tôi tại Tây Ninh.

- Khi chấp tay khẩn xin, Chị N. bị đẩy lùi ra sau, đây được xem là dấu hiệu không tốt, được Thổ Thần cho biết như sau: đồ ăn nấu chưa ngon, người chủ chưa thực sự đặt hết cái tâm mình vào món ăn, chưa thật sự trân trọng từng nguyên liệu từ lúc đi chợ cho đến lúc sửa soạn để tạo ra những món ăn. Thổ Thần khuyên phải nghiên cứu thêm về các món ăn, phải yêu quý công việc mình làm, quan tâm đến từng người khách, lắng nghe đóng góp của khách và nhạy bén hơn trong việc chiêu khách.

- Phần sắp xếp bàn ghế trong tiệm cũng cần phải xem lại để khách cảm thấy khung cảnh nhà hàng ấm cúng, bát chén phải sạch sẽ hơn để hấp dẫn khách.

- Người chủ còn nóng nảy trong cách đối xử với nhân viên, cần giảm tính nóng. Chủ cần nhẹ nhàng, trân trọng những người giúp mình, dù đó là người ngoài hay anh chị em trong gia đình.

- Tiền bạc thu vào có lúc lên, lúc xuống, chưa tốt. Hãy yêu quý và trân trọng từng người khách, dù cho họ là người khách mới đến lần đầu, mình phải xem họ là người khách thân thuộc lâu năm.

- Làm việc phải có thời gian nghỉ ngơi, nghỉ ngơi không có nghĩa là chỉ đặt lưng xuống nằm ngủ, phải nghỉ ngơi từ trong Tâm. Tâm phải lặng... không lo lắng suy nghĩ nhiều... đó mới thực sự là nghỉ ngơi.

- Hãy truyền tải những thông điệp ngày hôm nay của Bề Trên đến từng người con của mình.

Sau đó chị N. tiếp tục xem địa lý siêu hình cho phần nhà ở của gia đình, ngay bên cạnh nhà hàng.

- Đứng ngoài cửa chính chị N. đã thấy lạnh do có vong một người con trai muốn nhắn với tôi. Tôi xác nhận là tôi có mất một cháu trai và đã có đặt tên cho con rồi. Linh hồn người con trách tôi là tuy có đặt tên cho con, nhưng lại không nhớ đến con do quá bận bịu. Linh hồn người con này đang ở cảnh giới thấp, nhưng không thấp như người cha.

- Người con này đang rất cần công đức nhận được từ người mẹ, công đức này mẹ phải làm như sau:

- ♦ Mẹ phải bớt lo lắng nhiều cho anh chị mà phải biết thương yêu bản thân mình, lo cho sức khỏe mình.
- ♦ Mẹ phải nghỉ ngơi, tập thể dục hàng ngày, ngủ nhiều hơn.

- Tôi cần làm một buổi cúng vong cho cháu.

- Đừng cầu xin người chồng phù hộ, độ trì cho mình và gia đình vì bản thân người chồng lo cho bản thân ông ta còn chưa xong; người chồng này đang rất cần công đức từ vợ con của mình hồi hướng cho ông để ông có thể lên được cảnh giới tốt hơn.

- Bề Trên nói tôi như một cỗ xe sắp rệu rã cần tu bổ, sửa chữa gấp. Phải lo cho bản thân mình trước, sau đó đến gia đình, anh chị em; khi nào gia đình mình ấm êm, mạnh khỏe rồi mới lo cho bên ngoài. Những việc làm thiện lành của mình đã có Bề Trên chứng giám, không cần phải nói ra cho người khác biết. Đôi khi làm việc thiện còn một số cái chưa đúng, do đó nên:

- Tìm kênh Hội Tâm Linh Học trên Youtube, xem và nghe những bài thuyết trình của cô Lưu Mỹ Linh để hiểu thêm về thế giới vô hình, từ đó sống theo Thiên Ý

nhằm mục đích làm lành lánh dữ.

Sau khi hai chị trong Hội Tâm Linh Học giúp đỡ cho tôi thông đạt được với thế giới vô hình để biết được cảnh giới hiện tại của người chồng đã mất, tình trạng bệnh lý của người con trai lớn, nhu cầu của cháu trai đã mất, cũng như lời khuyên của vị Thổ Thần cho tôi để cải tiến tình hình doanh nghiệp cũng như sức khỏe của cá nhân tôi, tôi đã có những suy nghĩ và thay đổi tích cực hơn nhiều so với trước. Tôi hiểu ra rằng luôn có những chư vị bên vô hình hỗ trợ và giúp đỡ mình, luôn mong muốn mình sống tốt, học những bài học của cuộc đời. Tôi cần bòn mót công đức bằng cách sửa mình, thương yêu bản thân và gia đình chung quanh rồi mới đến người bên ngoài để trang trải phần nào nghiệp mình đang phải trả. Những đứa con của tôi nay cũng đã biết đến việc phải cầu nguyện, tự sửa mình để làm công đức, hồi hướng cho cha của chúng nó. Tôi cũng được biết rằng khi gặp nhau hay sinh ra trong cùng một gia đình, chia sẻ với nhau những niềm vui, nỗi buồn của nhau cũng do chữ “Duyên” mà ra, cũng đều do Bề Trên sắp xếp. Vậy các thành viên của gia đình hãy thương yêu, giúp đỡ nhau hết lòng, đó chính là sống theo Thiên Ý. Một lần nữa xin cảm ơn hai chị C. và chị N. của Hội Tâm Linh Học, chúc các chị nhiều sức khỏe và ngày càng làm nhiều công đức để giúp đỡ những phận người còn đau khổ trong cuộc sống này. Trân trọng!

Faith, Hope, and Love

(a letter to my husband)

Connie Võ

Bài đăng lại – Ban Biên Tập edit.

My dear husband,

It has been 5 years since you have been away. The Holy Spirit has filled them with unbelievable and unimaginable Miracles. I no longer sit in the dark and pray or cry myself to sleep from missing you. He keeps me busy with activities with our children, work, school, and spiritual learnings every weekend at ARM. During the weekdays, sometimes the stresses of daily life without you wear down my heart, but as soon as Friday comes, I am happy again. I know that as soon as I step foot inside the doors of my Sanctuary, I am recharged again. I plugged myself into the back row of the meeting room and listen to Master Tam & the Holy Spirit's amazing lessons on spirituality. I am even more fortunate this year to be able to attend ARM's English speaking meeting on Sundays. This extra meeting day at ARM is like additional batteries for my heart & soul to live on throughout the week...

If anyone has told me five years before about the Holy Spirit, about metaphysics, I would have laughed at them & said that they believe in something that has no scientific meaning and proof. If anyone has told me before that the Holy Spirit exists, and there would be Miracles beyond my wildest dreams, I would insist that they seek psychiatric help. But now after 5 years on this spiritual journey with ARM, if anyone told me that they did not believe in Miracles, I would usher them to ARM's altar and ask the Holy Spirit to give them

proof of not only his existence but his Miracles. In retrospective, it is amazing how only with the Invisible Hands of the Holy Spirit can one of the world's worst skeptic, like me, became a receiver of his Miracles. (Yes, my husband, as you are reading this, you continue to tease and laugh at me for not allowing you to learn more about ARM, about the Holy Spirit 15 years before.)

This past year, my journey toward the Light without you has been harder at time than the first year. Along the journey, I had stumbled a couple times, got my foot stuck in the pothole on the road of life, and at times just wanted to sit on the side of the road and give-up. But at times like these, the Holy Spirit with his amazing grace, his Invisible Hands, picked me up, dust me off, taught lessons, and gave me messages through spiritual works for others to continue the journey. When my days seem grayest, He gave me Hope, taught me about Faith, and helps me to rediscover the meaning of Love...

In my high school American history class was when I first discovered the legend of the Winchester Rifle; I was instantly mystified by the tragedy of Sarah Winchester's life. Losing her child and husband in series of unfortunate events made me sympathize for her life. But when I learned what she has done in the history book with her money as a result of her tragedies, I was flabbergasted. Why would a wealthy woman like her do such a silly

thing and believe in ghosts and curse? Why would a wealthy woman like her build a maze for a house? The answers to these questions came to me one night at ARM. As a member of the spirit evoking group at the ARM, I was asked to do a presentation on seance, haunted house, or people's encounter with the dead. I have always been intrigued by Mrs. Winchester's life and her house, so I volunteered to do a presentation on the Winchester Mystery House. Little did I know that before the end of this night, the discovery will forever change how I viewed Sarah Winchester and her Mystery House. I presented her life story and her mystery house based on the information provided by the tourist attraction company that currently own the house and from various other sources. Sarah Winchester never left a diary or documentation of any kind about the reason why she built the mystery house. All information available as to why she built the house is hearsay and remains a mystery like her house. I concluded the presentation by saying that we cannot know for sure the pure reason why Sarah Winchester was fascinated with the dead and the mystery house. The stories about her in publication may be the work of the marketing campaign of the company that currently owns the mystery house. After much discussion during the questions and answers part of the meeting, Master Tam said, *"Why don't we go directly to the source? Why don't we ask her directly?"* As soon as these words were spoken, the ARM's meeting room was filled with excitement. Everyone sat straight up in their chairs, eager to await the metaphysical part of the presentation. Master Tam instructed me to ask the Holy Spirit to go to the Winchester Mystery house and meet with the spirit of Sarah Winchester there. As soon as I put

my hands up in prayer position, my body started to spin, twirling, around and around until I was standing in the middle of Winchester's house ballroom. Even though, I was spinning physically on the outside, in my mind, I was not dizzy. I heard the grand organ being played and walked toward it. Sitting on the piano bench in her petite form with her gray hair bundled up was Sarah Winchester. She sensed my presence, stopped playing, and turned around to greet me. She smiled, held out her arms to me, and said, *"Welcome! It has been a long time since I have had any guest at my house."* I hesitated at first thinking, *"Here is a dead lady, a ghost, holding out her arms to me."* I slowly walked toward her and into her warm embrace. As soon as she absorbed me, I was taken back to the past to see and feel the life's experiences of Sarah Winchester. I found myself in front of a small bed. On the bed laid a small child. The child has been dead. I found myself on my knees next to bed and at that moment an incredible pain and grief overwhelmed me. It is a pain unlike anything that I have felt before, unimaginable. The sadness was so strong that it felt like as if my heart was ripped out of my body. The grief was so strong that I could not breathe. It was as if part of body and soul was taken from me. It was a pain & grief of a mother for her lost child. Then suddenly darkness absorbed me and once again, I was taken to another place, another time in the life of Sarah Winchester. I now found myself on my knees again; in front of me was a large wooden coffin. Inside the coffin laid the body of William Winchester. Tears were running down my face. The pain this time was that of a quiet pain, the type of pain that is like an internal bleeding of the heart. It was a gradual spreading type of

pain that engulfed me where at the end; I can only feel numbness and darkness all around. I found myself, as Sarah Winchester, looking up at the sky. The dark sky opened up to a bright warm Light. Mrs. Winchester spoke to the Light, *“Please, please, bring my husband back to me. Bring my child, too, back to me. I promise to give everything I have to trade for my husband and child lives.”* There was no response, just the bright warm Light from Above shining upon her. Then once again I was taken to small room, across the table from me sat a fortune teller. She told Sarah Winchester that there was a curse upon her family and that she needed to head West. When she came upon this place, this land, she would know that she had arrived. The years sped up, and I found myself in another small room at the Winchester House. It had been several years since the first part of the foundation of the house went up. It was after midnight and I could see Mrs. Winchester sitting at a table. She was talking to herself. Then as I moved closer to her, I was allowed by the Holy Spirit to see the manifestation of the person whom she was talking to. The Holy Spirit then gave me permission to see the Invisible figure. It was the spirit of her husband, William Winchester. She continued to laugh and laid out her plans for the construction of the new wing of the house. As the night ended and the morning sun began to rise, Sarah Winchester bid farewell to her husband and promised to see him again. Night after night, Sarah Winchester was given an opportunity to reunite with her love, her lost husband. These meetings resulted in architectural plans for her mystery house. During the day, she busied herself with construction work and with her employees. Her nights were filled with happiness and joy in seeing her husband

again. Then I was taken to the last moment of Sarah Winchester’s life; as she took her last breath on Earth, her soul transitioned over to the Invisible World. There she was met by her Guardian Angel. She then realized the truth, the reason why the Holy Spirit had allowed her to meet with her husband night after night. I found myself back at the ARM meeting room, and I was channeling Sarah Winchester’s message, *“I was taken to the West, to this barren land, filled with dust and dirt. Think about it, what would a woman like me do with all the money in the world. The Holy Spirit brought me out to this empty land so that I can take the Winchester’s money to build up this land, to provide jobs, work, and money for the people out here. I was brought out here to this barren land to serve my purpose in life instead of wasting away in the East with my money & drowning in my sorrow. I was blind to this Truth until I walked to the Light. I was allowed to reunite with my husband every night so that the Holy Spirit can pass on the endless construction plans. The more I built, the more work there were available to help the local economy. Now that I am on the other side, my eyes are opened to so many things, so many truths. Before I go, I would like to give this message to you the members and guests at ARM, here tonight...I hold in my hands the Winchester rifle that has killed many lives. The weapon is neutral. It is neither good nor bad. In the right hands, this rifle saves lives. In the wrong hands, this rifle takes away lives. You, your voices, your words are the same as the rifle. Your words can kill or save someone’s lives. Remember this.”* With her last words out of my mouth, Sarah Winchester went back to the other side.

The messages from this supernatural event was priceless. I learned how we, our

soul are neutral but with the right or wrong words or actions, we can save or hurt someone with them. The key to this learning is to be like the rifle, use the tools we have and are given to us by the Holy Spirit to help and not hurt others. I also learned the pain of a grieving mother and a wife. I learned the happiness, the joy that a woman feels when she is reunited with her husband in her mind. I learned of a love story between a husband and wife that is deeper and richer than Romero and Juliet. I learned how a woman continues to live with hope of seeing her husband again and how out of such powerful love that she felt for her husband that the Holy Spirit would allow them to be reunited. Isn't it amazing how even after her husband has been buried, the love that she felt for him was timeless? But most of all, I learned that the Holy Spirit in his amazing ways guided us on our spiritual path, that sometimes the Truth to our purpose may not be known to us until we are ready to see the Light or when the lesson is learned. For example, Master Tam always teaches us that when we get a message from the Invisible World or when we encounter issues in life, we should not rush to conclusion. We need to wait for the message or the event to materialize before we can understand the Truth, the meaning and spiritual teachings from it. Or from the Holy Spirit message to a guest, *"You will encounter a tragedy, an unavoidable event. This event is like medicine for your soul. When you first encounter it, it is very hard to swallow. It taste like medicine; bitter. But after you swallow your medicine, learn your lesson from this experience, it will be like a cure for your illness. Swallow the lesson and you will be cure."*

Recently, a couple of months ago, during ARM's regular Saturday presentation on "Past Life - Reincarnation", the Holy

Spirit taught ARM's members, guests, and myself one of the greatest lesson. One of our guests questioned, *"Why is it that I do good deeds all my life for my family and for the people around me but yet no one gives thanks to me. They even turn their back on me when I most needed them to help me in return."* With Master Tam's guidance and permission, I asked the Holy Spirit to please allow me to go back to the past to see what is it that this guest has done to bring this emotional distress to his current life. As soon as I put my hands up to ask for permission, my hands moved to the front. I could see that I was holding a large antique rustic-looking, torn around the edges book. The dust covered leather-bound book was heavy. The Holy Spirit told me to turn to the pages toward the end of the book. He said that the book of Life begins at the back of the book, and as each lifetime is done, the chapters get stacked up on top of one another. When the book is opened, a person's current life is in the beginning chapter. The Holy Spirit took me to the top of a canyon in China over 500 years ago. I could see a general dressed in battle armor. Sitting on his black horse, he had long black beard and wore a helmet. His armor outfit was made of the finest metal. The design was like fine fish fins layer upon layer of metal sheets. Behind him were his soldiers. They too were dressed for battle with their bows and arrows position for the target. One of the soldiers next to the general held a yellow flag with a black outline of a dragon. The Holy Spirit told me that this general & his army were known as the "Golden Dragon" or "Kim Long" Army. They were known as the King's undefeatable army and had the reputation of taking no prisoners. Every battle was won when the last breath was taken out of the enemy's life. I stepped

over to the edge of the cliff to see where the arrows were aiming at. Below me I see a small band of soldiers marching through the pathway of the canyon below. Right away, I could see that the army was trapped by the canyon. The natural landscape of the canyons with the high walls and endless sky above had created a tunnel for the soldiers below to walk into; they were trapped with only one way in and only one way out. The general raised his sword and in a firm and swift movement of his arm, lowered the sword and yelled, "Fire." Instantly, the arrows flew out of the bows and traveled at lightening speed to the canyon below. One by one each arrow pierced the body of the soldiers below. They were dead upon impact of the arrow. Then I noticed a small group of 20 soldiers below huddling together. The general and his army raced down the canyon to meet with them. Upon seeing the Golden Dragon flag & the general, one of the surviving soldiers stepped forward with a white flag and got on his knees to ask the general to spare their lives. The general hesitated but said, "If I spare your lives then I will have lose this battle; no longer will I have the reputation of the undefeatable army." With his last words echoing the walls of the canyons, he raised and lowered his sword again, and yelled out his order, "Kill" then rode off to the next battle. I was then brought back to ARM. The Holy Spirit said, *"You (the guest) were that general. You are now like how you were then thriving on your fame and reputation. You think that everything you do, good deeds, has to come with people acknowledging your efforts. Good deeds that only I (Holy Spirit) and you know about is better than good deeds you do that the whole world recognize. Good deeds comes from here (the Holy Spirit moved my hands to my heart &*

chest); your soul is yours to keep. It is yours and come from you. But fame and fortune come from up there (my finger point to the sky). The Holy Spirit can give you fame & fortune (danh) or take it away from you. Fame & fortune is not yours to keep. You can only do good deeds because it comes from your heart, your soul which is yours to keep. Remember this, the next time you do good deeds and expect something in return or expect to be recognized or glorify by others. Good deeds that only you and the Holy Spirit know are better than any good deeds that the world recognize you for." With the echo of the Holy Spirit message resonating inside of me, I slowly opened up my eyes. As I walked back to my seat, I gave thanks to the Holy Spirit for such a clear message. All my life before, when I was working my way up the corporate ladder, when I had the wealth and money at my feet, I realized now, *"It was you all along, Thieng Lieng, (Thay)! Standing there next to me all this time...you were the one that help build me up and because of my arrogant ways, you crushed the buildings of my life. In doing this, you (Thay), taught me to let go of my ugly self-centered self. In doing this, you taught me to be a better person."* I learned from Master Tam throughout the last five years that the Holy Spirit is there through life worse and best moments. When a person stands in the darkness among the debris of life tragedy, the Holy Spirit is there. When a person stands in the Light, among the flowers of garden of happiness, the Holy Spirit is there. He is always there. He is there to teach our soul spirituality. When the lesson is learned, the Holy Spirit pushes us back on the path to continue the journey toward the Light. Life therefore is a succession of experiences. A person cannot label experiences as good or bad because

sometimes out of the ashes of tragedies, a phoenix is reborn. Each lesson, therefore, brings us closer to the Light. This night I was given an opportunity to not only see proof and channel his teachings but come face to face with life experience. I am able to feel the mixture of emotions of pride, honor, and egocentric, arrogant, pain, suffering, and death within the lesson of good deeds.

This past Lunar year, I was also faced with an unimaginable event. A tragedy, a lesson about life and death for me to swallow. My 42 year old uncle found out that he had liver cancer & died shortly three weeks later. Due to my past, I was unable to be there at his bedside to talk to him, to watch him take his last breathe, and most of all to say "goodbye." The Holy Spirit granted me an opportunity to be there for my father, my family, as they shedded their tears for our family hero. To most people at the funeral, his death was a tragedy. They said, *"How sad...He was so young, a husband, a father to two young girls, a clinical pharmacist with a bright future, a quest to save lives with his discoveries."* But after all these years of learning from Master Tam, from the Holy Spirit, and from the dead through spirit evoking ceremonies, death is just the beginning of another journey. In the short amount of time that my uncle was with us, he taught me many things and in his sudden departure from this world, he taught me the Miracle of life. His death reminded me once again that life is too short to be angry, to resent, to hurt and to hate the people around you. His death, in light of looking at his two little girls and wife, also reminded me to take care of our children, for they too do not have you, a father around to play and laugh with them. His wife is now faced with the task of raising

their two girls alone, a single mother. I feel for her because I know the pain, the tragedy, the moment when a wife has to walk into the closet and start packing her husband's clothes away in boxes. I had to do this task five years ago, (actually, it took me longer, a year after you were away when our children needed the extra closet space before I had the courage) to accept that you will not be home for a long time. A couple of days after my uncle passing, during my nightly prayers for him (According to Master Tam, when you pray for others make sure you can fulfill those prayers with good deed. If you pray for someone other then yourself and have no good deeds to back it up, then you may as well not ask the Holy Spirit.), I thank the Holy Spirit for taking my uncle away quickly so that my uncle and his wife did not have to endure the hardship and pain of his illness. I thanked the Holy Spirit for his message from 2004 during the Ceremony for the fallen soldiers from the war (April 30 Remembrance), I remembered his message clearly, *"The dead soldiers cannot come back but the prisoners can come home from the battlefield."* This message has given me the strength to travel this leg of the journey without you by my side, has comforted me through my darkness of moment, and light my way from the darkness with hope for the future. My heart goes out to my uncle's wife and his children for they have to take the rest of the journey without my uncle at their side. But just as the tears for them died, I held up my hands in prayer and give thanks to the Holy Spirit for Hope that one day you will come home and journey with our children by my side.

And finally, this year, at the Lunar New Year's Children Ceremony, the Holy Spirit gave us the greatest message of all...

After the Holy Spirit gave the new message to a member's family, the Holy Spirit asked the husband and wife (who introduced us to ARM 5 years before) to stay seated in front of him. The husband and wife were concerned. Maybe the Holy Spirit will be disciplining them. The Holy Spirit then asked, our children, Luc & Kaitlyn to come up. He asked our children, *"What is your last name, Kaitlyn? (Nguyen). What is your last name, Luc? (Nguyen)"* He then turned to the husband and wife who stayed back, *"What is your last name? (Nguyen). Wow!! You have the same last name as this man! Same family, same last name, same problem, same situation. One day, your dad will sit here next to me, and your mom will sit over here next to me. Tell your dad, it is almost over. Tell your mom & dad, it will be sooner than they think."* From the depth of my soul (tam), I am forever grateful to the Holy Spirit for this amazing moment. He has given us Hope time after time again through his messages. Whether his message will come true soon or not, it does not matter. What matters is the Love from the Holy Spirit shining through his message. It is not the *words* from the message that is important, it is the *Love* we see in his message.

My husband, after all the happiness, gifts, and Miracles that our children, you, and I have received from the Holy Spirit the last five years, it is sometimes so hard for me to pray, ask, and rush the Holy Spirit to reunite us. In my heart I know that when the time comes, this Miracle will be delivered, the doors will open up. I take great comfort in knowing that He has taken care of you, providing you with the same learning experiences that He has given me. The tears of five years before have all been evaporated with the happiness that

overwhelmed my heart and soul. They are replaced with tears of unimaginable happiness and Miracles. The Light, the destination, is still beyond our reach, but Master Tam always tells us that the Holy Spirit does not judge us on how fast we get to the Light but how we journey to it. It is how we conduct ourselves, treat fellow journeymen, and learn the lessons along the way that is important. And one day, when our lives on Earth is over and death is what will become of our physical bodies, our souls will continue the journey to the Light. From the teaching of Master Tam, our body is like a car, it will break down with the mileage (life) that we put on it. But our soul on the other hand is the driver of the car, it will acquire a new car from the Holy Spirit and continue on. All that we see before us will cease to exist but what we take from each lifetime are the lessons, the emotions, the intangible experiences that carry on to our next lifetime to continue our spiritual path.

Everyday, I continue to pray and give thanks to the Holy Spirit for our children and my family, for Master Tam and my band of uncles, aunts, brothers, and sisters here at my Sanctuary. They have all given me so much love, support, and encouragement. They too like the Holy Spirit have saved me from the storm. Without them, I would have been lost with no compass to see my way through the foggy nights.

I cannot end this letter without saying a special thank you to two amazing teachers, Master Tam & his wife. Without them to save my soul, I would not be here. Master Tam with his Beacon of Light has guided me during my hours of need. Master Tam & his wife (Bac Tram) have not only saved me the last five years at ARM but they have also protected me the last two years. They warmed me with their words

of encouragement and guidance to continue the journey without you. His wife, Bac Tram, in her unspoken ways, has continuously pick me up and call out to me when I have fallen behind on the journey. A great philosopher once said that the greatest gift in life, better than winning the lottery, is to find a spiritual teacher to teach and guide us in life and in spirituality. My husband, we are so fortunate to find not only our Invisible Teacher in the Holy Spirit but our Life Teacher in Master Tam and Master Tram. After 25 years of spiritual work, Master Tam's beacon of Light continues to call life travelers like us, to journey to the toward the Light. One day, my husband, I hope soon, Master's Tam

Beacon of Light will lead you back home to us, to our ARM's. Master Tam and wife will hold an extra special place in my heart and soul forever.

The Holy Spirit has given me Hope to comfort me, given me strength to continue the journey, and keep me warm at night without you. Faith is the beliefs in the Holy Spirit and his Miracles. Faith has allowed me to "*see the invisible, believes the incredible, and receives the impossible.*" And Love, the greatest of the three is what keeps me waiting for you...

Always,
Your wife

Tin, Yêu và Hy Vọng

(lá thư gửi chồng)

Connie Võ

Bài đăng lại – Ban Biên Tập edit.

Chồng thương yêu của em,

Thấm thoát đã 5 năm từ ngày anh ra đi. Trong thời gian qua, Thượng Đế đã tạo đầy những phép lạ khó tin không tưởng tượng nổi. Em không còn ngồi cầu nguyện trong bóng tối hay khóc nhớ đến anh cho đến lúc ngủ thiếp đi. Ngài đã giúp em bận rộn với các sinh hoạt với con cái, việc làm, trường học, và học hỏi tâm linh vào cuối tuần ở Hội. Các ngày trong tuần, những áp lực trong cuộc sống không còn anh, có đôi khi làm tim em mòn mỏi, nhưng cứ đến thứ Sáu, thì em vui trở lại. Khi đặt chân vào khuôn cửa Chốn Bình An, em biết rằng mình sẽ được nạp đầy năng lượng trở

lại. Đặt mình vào hàng ghế cuối phòng họp để được nghe những bài học đầy ngạc nhiên về tâm linh của Thầy Tâm và Thượng Đế. Có điều may mắn hơn nữa là năm nay em được tham gia vào các buổi họp mặt trong các ngày Chủ Nhật bằng Anh Ngữ của Hội. Họp mặt được thêm một ngày ở Hội, làm con tim và linh hồn em ví như có thêm điện năng để chạy suốt tuần đó...

Cách đây năm năm, giả thử có ai đó nói với em về Thiên Liêng và Siêu Hình Học, có lẽ em sẽ cười và nhạo rằng họ tin vào điều thiếu bằng chứng và kém khoa học. Nếu có ai nói với em rằng có sự hiện

diện của Thiêng Liêng, và có những phép lạ thật mơ hồ ngoài sức tưởng tượng, thì em sẽ thuyết phục họ nên đi gặp bác sĩ tâm lý. Nhưng bây giờ, sau năm năm trên cuộc hành trình tâm linh cùng với Hội, nếu có người bảo em rằng họ không tin vào Phép Lạ, em sẽ dẫn họ đến Hội, thay đổi ý nghĩ của họ bằng cách xin Thiêng Liêng cho họ nhận được ấn chứng không những về sự hiện diện của Ngài mà còn đến các Phép Lạ của ngài nữa. Hội tưởng lại quá khứ, thật là kinh ngạc khi làm thế nào mà chỉ với bàn tay vô hình, Thiêng Liêng đã biến một trong những người hoài nghi nhất trên thế giới như em, trở thành người nhận được phép lạ của Ngài. (Vâng, chồng em, em biết khi đọc đến đây, anh sẽ trêu chọc và cười nhạo vì em đã ngăn cản không cho anh đến nghiên cứu về Hội và Thiêng Liêng 15 năm về trước.)

Trong thời gian năm năm qua, nhất là năm đầu tiên, khi không còn có anh, cuộc hành trình tìm về Ánh Sáng Tâm Linh đôi lúc trở nên khó khăn hơn, dọc đường, em đã sụp hố và ngã quỵ đôi lần, và đôi lúc chỉ muốn ngồi yên bỏ cuộc bên lề cuộc đời. Nhưng chính vào những lúc ấy, Thiêng Liêng đã ban cho em những ân huệ không ngờ, bàn tay vô hình của ngài đã nâng em dậy, thổi sạch bụi đường, khuyên dạy và ban cho em các thông điệp qua những công việc tâm linh làm cho người khác, để tiếp tục chuyến hành trình. Vào những ngày u ám trong đời, Ngài đã ban cho em niềm Hy Vọng, dạy cho em Niềm Tin, và đã giúp em tìm lại được ý nghĩa của hai chữ Yêu Thương...

Trong lớp lịch sử Mỹ quốc lúc còn ở trung học, lần đầu tiên sau khi tìm hiểu về truyền thuyết của cây sủng trường Winchester; em lấy làm khó hiểu với cuộc đời bi thảm của bà Sarah Winchester. Bà đã mất chồng con qua những tai biến không may trong cuộc đời, điều này đã

làm cho em thông cảm với cuộc đời bà ấy. Nhưng em đã sửng sốt sau khi biết qua sách sử về những gì bà ta đã hành động với đồng tiền của mình sau các kết quả bi thảm chồng con. Tại sao một người đàn bà giàu có như bà ta lại có thể khờ dại mà đi tin vào những chuyện ma quái và lời nguyền? Tại sao một người giàu có như bà ta lại cất căn nhà ở như mê hồn trận?

Những câu trả lời đã đến với em trong một đêm ở Hội, em được mời thuyết trình về sự chuyển đời, nhà ma, và sự giao tiếp với cõi vô hình. Vì đã luôn luôn bị hấp dẫn tò mò về cuộc đời và căn nhà của bà Winchester, em đã tình nguyện làm buổi thuyết trình về ngôi nhà huyền bí của Winchester. Em đã biết rất ít về chuyện này trước đêm đó, qua những khám phá sau này, mãi mãi sẽ thay đổi cái nhìn của em về bà Sarah Winchester và ngôi nhà huyền bí của bà ấy. Em đã trình bày về cuộc đời và ngôi nhà bí ẩn của bà ta dựa vào các tài liệu lấy được từ công ty đưa khách du lịch hiện đang sở hữu ngôi nhà này và từ nhiều nguồn tài liệu khác. Sarah Winchester đã không lưu lại nhật ký hay bất cứ tài liệu gì về lý do nào đã khiến bà ta xây ngôi nhà bí ẩn ấy. Tất cả những lý do góp nhặt được đều do từ tin đồn và nó vẫn mãi còn là một bí ẩn như ngôi nhà của bà ta. Kết thúc buổi thuyết trình em đã nói rằng chúng ta không biết nguyên do nào đã quyến rũ Sarah Winchester với cõi vô hình và ngôi nhà huyền bí.

Câu chuyện được đăng tải về bà ấy có thể đã được thêu dệt lên bởi chiến dịch thương mại từ công ty đưa khách du lịch hiện đang sở hữu ngôi nhà này. Sau phần bàn luận và trả lời những câu hỏi của cuộc họp mặt, Thầy Tâm bảo em rằng, "*Tại sao chúng ta không đến tận gốc? Tại sao chúng ta không hỏi trực tiếp ngay bà ta?*" Ngay sau những lời đó, phòng họp của Hội tràn đầy sự hứng khởi. Tất cả mọi người

đều ngồi ngay thẳng trên ghế, chờ đợi phần tâm linh huyền bí của buổi thuyết trình. Thầy Tâm hướng dẫn cho em cầu nguyện Thiêng Liêng để đến gặp Sarah Winchester tại ngôi nhà đầy huyền bí của bà ấy. Ngay sau khi chấp tay cầu nguyện, em cảm thấy thân hình mình bắt đầu quay thật nhanh, cuộn tròn trong một vòng xoáy cho đến lúc bỗng thấy mình đang đứng giữa đại sảnh của căn nhà Winchester. Mặc dầu cơ thể thật đang xoay tròn bên ngoài, nhưng bên trong đầu óc, em không cảm thấy chóng mặt gì cả. Em thoáng nghe thấy tiếng nhạc của đại dương cảm đang dạo và rảo bước về hướng ấy. Ngồi trên ghế dương cầm, một thân hình nhỏ nhỏ và mái tóc bạc được búi lên là bà Sarah Winchester. Cảm nhận được sự hiện diện của em, bà ấy ngưng đàn và quay lại chào em. Mỉm cười, bà đưa hai tay về phía em và nói, “*Xin chào cô! Đã lâu lắm rồi tôi mới có khách đến thăm nhà.*” Em ngập ngừng lúc đầu với ý tưởng, “*Đây là người đàn bà đã chết, là ma, đang đưa tay về phía mình.*” Em chậm bước đến vào trong vòng tay ôm ấm áp của bà ấy. Ngay khi được bà ôm gọn, em liền được mang về quá khứ, nhìn thấy và cảm nghiệm được cuộc sống của bà Sarah Winchester. Em thấy mình đang ở trước một chiếc giường nhỏ. Trên giường một đứa bé đang nằm. Đứa bé đã chết! Em thấy mình đang quỳ bên giường và cùng lúc đó một nỗi đau khổ và thương tiếc khôn cùng bao bọc hết lấy mình. Nỗi đau khổ không thể tưởng tượng nổi mà em chưa bao giờ cảm nghiệm được trước đây. Buồn khổ đến nỗi em cảm thấy như con tim đang bứt ra khỏi xác thân. Đau thương nặng dường như không thở được nữa. Dường như một phần thân thể và linh hồn mình bị mất đi. Đó là nỗi đau đớn và tiếc thương của người mẹ mất con.

Rồi bỗng nhiên bóng tối ôm choàng lấy em một lần nữa, em được mang đến một nơi khác, một khoảng thời gian khác trong đời của Sarah Winchester. Em lại thấy mình đang quỳ, trước mặt là một cái hòm gỗ lớn, trong đó có đặt xác ông William Winchester. Nước mắt chảy xuống trên mặt em. Nỗi đau khổ lần này là nỗi đau thâm lặng, loại đau tim rướm máu; loại đau khổ lan dần và từ từ nhận chìm ta sâu dần xuống vực thẳm không đáy. Em chỉ còn biết đứng tê cóng và chết lặng dần trong bóng tối. Bỗng em tự thấy mình, như là Sarah Winchester, đang đứng nhìn lên trời. Từ nền trời đen tối, bỗng xẽ mở, chiếu ra một màn Ánh Sáng chói lòa ấm áp. Bà Winchester nói với ánh Sáng, “*Con xin! Con cầu xin! Xin mang chồng con về lại cho con! Mang cả con của con nữa, về lại cho con! Con xin hứa cho hết những gì con có để đổi lại đời sống của chồng và của con con.*” Không một tiếng trả lời, chỉ có luồng Ánh Sáng ấm chói từ Bên Trên chiếu tràn lên người bà ta. Rồi một lần nữa, em thấy mình được ngồi trên bàn trong một căn phòng nhỏ, đối diện là một người thầy bói. Người thầy bói nói với bà rằng có một lời nguyện trong gia đình bà, và bà cần phải đi về hướng Tây. Khi bà đến nơi đây, đất này, bà sẽ biết có chuyện ấy xảy ra.

Năm tháng qua nhanh, và em thấy mình trong cái phòng nhỏ khác của căn nhà Winchester. Đã qua mấy năm rồi từ khi phần đầu tiên của nền nhà đã được dựng lên. Bây giờ đã qua nửa đêm, em thấy bà Winchester còn ngồi trên bàn, đang nói chuyện với riêng mình. Khi tiến gần đến bà hơn, Thiêng Liêng cho phép em nhìn thấy được chiếc bóng vô hình, đó là hồn ông William Winchester, chồng bà, là người mà bà ấy đang trò chuyện. Bà tiếp tục cười nói và đề ra những sơ đồ kiến trúc để mở rộng thêm căn nhà. Khi đêm tàn và

mặt trời bắt đầu ló dạng, Sarah Winchester chào tạm biệt chồng mình và hẹn sẽ gặp lại. Đêm này qua đêm khác, bà ấy được cơ hội gặp lại người thương, người chồng quá cố. Kết quả của những cuộc gặp gỡ này là các chương trình kiến trúc ngôi nhà huyền bí của bà. Trong ngày, bà bận rộn với công việc xây cất và điều hành nhân viên. Đêm đến, bà đầy vui vẻ và hạnh phúc gặp lại chồng mình. Rồi em được đưa đi gặp Sarah Winchester vào lúc cuối đời; sau khi trút hơi thở cuối cùng trên trái đất, linh hồn bà được chuyển vào Thế Giới Vô Hình, ở đó bà đã được gặp vị Thiên Thần Hộ Mạng của mình. Và bà đã hiểu được sự thật, lý do nào Thiên Liêng đã cho phép bà gặp chồng mình đêm này qua đêm nọ.

Em thấy mình trở lại trong phòng họp của Hội, và đang chuyển thông điệp của Sarah Winchester, *“Tôi được đưa về miền Tây, đến miền đất khó khăn đầy bụi đất này. Suy nghĩ đi! Một người đàn bà như tôi sẽ làm gì với cả đồng tiền trên thế gian? Thiên Liêng đã đưa tôi đến vùng đất hoang này với mục đích dùng đồng tiền của họ Winchester để canh tân đất này, kiến tạo công ăn việc làm, và lợi lộc cho dân chúng tại đây. Thiên Liêng đã đưa tôi tới vùng đất hoang này để chu toàn bổn phận trong đời của tôi, thay vì hoang phí tiền tài ở miền Đông và đắm mình trong đau buồn. Tôi đã đui mù không thấy được lẽ thật này cho đến khi tôi bước vào luồng Ánh Sáng. Tôi đã được gặp lại chồng mình hằng đêm, để Thiên Liêng có thể chuyển đến những công trình kiến thiết không ngừng. Tôi càng xây dựng, càng có nhiều công ăn việc làm giúp cho nền kinh tế dân chúng địa phương này. Bây giờ đã ở thế giới khác, tâm mắt tôi đã được rộng mở để nhìn thấy rất nhiều sự việc, rất nhiều Lẽ Thật. Trước khi đi, tôi xin gửi thông điệp này đến cùng tất cả những người hội viên cũng như quan khách có mặt tại Hội hôm*

nay... Tôi đang cầm trong tay khẩu súng trường Winchester đã giết chết bao mạng người. Khí giới vô tình. Nó không thiện cũng chẳng ác. Trong tay người lành, khẩu súng này cứu được nhiều người. Trong tay kẻ ác, khẩu súng này cướp mạng bao người. Hay nhớ lấy điều này!” Sau khi thốt lên những lời cuối cùng từ miệng em, Sarah Winchester trở về với thế giới bên kia.

Các thông điệp từ sự kiện siêu nhiên này thật là vô giá. Em học được, tâm chúng ta vô thường vô phạt, nhưng với lời lành tiếng dữ, hay các hành động, chúng ta có thể cứu giúp hay làm tổn thương đến kẻ khác khi dùng chúng. Điểm chính trong bài học này là cũng như khẩu súng trường, hãy dùng những gì ta có và các phương tiện mà Thiên Liêng đã ban cho để phụng sự, không phải để làm tổn thương người khác. Em nghiệm được thế nào là nỗi đau đớn, thương tiếc của người mẹ và người vợ. Em cảm được niềm hạnh phúc, lòng vui sướng của người đàn bà được đoàn tụ với chồng mình trong tâm trí. Em biết thêm được một chuyện tình vợ chồng còn thâm thúy, đậm đà hơn cả chuyện tình Romeo và Juliet nữa. Em thấy một người đàn bà tiếp tục sống với niềm Hy Vọng để gặp lại chồng, và tình yêu mãnh liệt cho chồng đó đã đá động tới lòng Thượng Đế, và cho phép họ đoàn viên. Có đáng ngạc nhiên không? Dù sau khi đã chôn cất chồng rồi, Tình Yêu bà dành cho chồng mình vẫn còn vượt cả thời gian. Nhưng điều hay nhất em học được, là các cách thức kỳ diệu Thiên Liêng hướng dẫn chúng ta trên đường tâm linh, mục đích thực sự của việc làm chúng ta đôi lúc không được biết, cho đến khi chúng ta thấy được Ánh Sáng hoặc cho tới khi đã học xong bài học rồi. Ví dụ như, Thầy Tâm luôn luôn dạy chúng em rằng, khi chúng ta nhận được một thông điệp từ cõi

Vô Hình hay khi đối diện những vấn đề trong đời sống, chúng ta không nên vội đi vào kết luận. Chúng ta nên chờ cho thông điệp hay sự việc hình thành trước khi chúng ta có thể hiểu Sự Thật, ý nghĩa và sự giáo hóa về tâm linh từ đó. Hay là thông điệp Thiên Liêng trao đến một vị quan khách, *“Ngươi sẽ đối diện một thảm cảnh, một biến cố không tránh được. Biến cố này như là một liều thuốc cho hồn ngươi. Khi ngươi mới chạm đến, nó rất khó nuốt: Đắng! Nhưng sau khi uống xong thuốc, học lấy kinh nghiệm từ bài học này, nó sẽ là phương thức cứu ngươi khỏi bệnh. Nuốt bài học này đi! Và ngươi sẽ lành lặn.”*

Những tháng gần đây, trong buổi thuyết trình thường lệ vào thứ Bảy ở Hội về đề tài "Tiền Kiếp - Luân Hồi," Thiên Liêng đã dạy mọi người có mặt một bài học quý giá. Một người khác nêu câu hỏi, "Tại sao suốt đời tôi làm nhiều chuyện tốt lành, cho gia đình và cho nhiều người chung quanh, nhưng chưa hề có ai biết nói cảm ơn mình. Chẳng thế, họ còn quay lưng đi khi mình lại rất cần sự giúp đỡ của họ?" Được sự cho phép và đồng ý của Thầy Tâm, Em đã xin Thiên Liêng quay về quá khứ để xem vị khách này đã làm những gì để đời này phải mang nỗi buồn này. Khi em vừa nâng tay xin phép, đôi tay liền nhào ra phía trước. Em thấy mình đang cầm một cuốn sách lớn, mặt gỗ ghe cũ kỹ, chung quanh bìa đã mòn. Sách có bìa bọc da che bụi, hơi nặng. Thiên Liêng bảo em lật đến gần cuối sách. Ngài bảo cuốn sách đời bắt đầu từng chương, và cứ sau mỗi kiếp, các chương khác sẽ tuần tự chồng lên nhau. Khi sách được mở, kiếp hiện tại là chương đầu tiên. Thiên Liêng đem em lên đỉnh của một hẻm núi bên Trung Quốc khoảng hơn 500 năm trước đây. Em thấy một vị tướng đang mặc chiến bào, ngồi trên lưng ngựa ô, râu ông đen dài và đầu

đội nón sắt. Áo giáp ông ta được làm bằng thứ kim loại thật đẹp, kiểu như vảy cá nằm trên những tấm kim loại mỏng. Đằng sau là lính của ông, họ cũng thế, đang mặc chiến bào, với cung tên đang đeo sẵn sàng nhắm bắn mục tiêu. Người lính đứng kế vị tướng quân cầm một cây cờ đen có hình con rồng vàng, Thiên Liêng bảo em rằng vị tướng và đoàn quân của ông ta được gọi là "Rồng Vàng" hay "Kim Long". Họ nổi tiếng là đoàn quân vô địch của nhà Vua, cái danh tiếng của họ là không bắt giữ tù binh. Mỗi trận đánh đều thắng khi hơi thở cuối cùng trong đoàn quân địch được lấy đi. Em bước ra mé vách núi để xem cung tên họ đang nhắm vào đâu. Ở bên dưới, một đoàn quân đang đi qua hẻm núi. Em biết ngay đoàn quân ấy đang bị phục kích trong hẻm núi. Địa hình thiên nhiên của hẻm núi với vách đá cao nhìn lên trời vờ vờ đã thành đường hầm cho những người lính bên dưới đi vào; họ bị phục kích với chỉ một đường vào và một đường ra. Vị tướng quân đưa gươm lên rồi hạ xuống thật mạnh và nhanh rồ hét lớn, *“Bắn!”* Liền đó, tên bay ào ào như chớp xuống khe núi bên dưới. Từng mũi tên một, ghim vào những người lính bên dưới. Họ đều chết khi bị trúng tên. Em bỗng thấy một nhóm có khoảng 20 người lính đang nhón nháo cùng nhau. Vị tướng quân và lính của ông ta kéo xuống hẻm núi để gặp họ. Khi nhìn thấy cờ Kim Long và vị tướng quân, một người trong đám quân sống sót tiến lên với ngọn cờ trắng, quỳ xuống xin vị tướng tha mạng. Vị tướng quân ngập ngừng, nhưng rồi lên tiếng, *“Nếu ta tha mạng cho các người thì coi như ta đã thua trận này; ta sẽ không còn cái danh là đoàn quân vô địch.”* Sau khi lời cuối của ông ta còn vang dội trên vách núi, vị tướng quân vung gươm và hạ xuống một lần nữa, đồng thời hét lên lệnh, *“Giết!”* rồi phóng ngựa đi trận khác.

Rồi em được mang trở về lại Hội. Thiêng Liêng bảo rằng, “*Người (vị khách) là vị tướng quân đó. Người bây giờ cũng như người ngày xưa đi tìm tiếng tăm và danh vọng. Người nghĩ rằng những công đức gì mình làm, sẽ đi cùng với việc được người đời cảm nhận và biết ơn sự cố gắng của mình. Công Đức chỉ có Ta (Thiêng Liêng) và người biết đến thì cao đẹp hơn là cái công đức mà người làm để cho kẻ thế gian nhìn thấy. Công Đức đến từ đây (Thiêng Liêng nâng hai tay em vào trước ngực trên trái tim); Tâm người là của người phải gìn giữ; Là của người và đến từ người. Nhưng danh vọng là cơ may đến từ trên kia (ngón tay em chỉ lên trời). Thượng Đế có thể ban cho người cơ may và danh vọng hay có thể lấy đi từ người. Danh vọng và cơ may không phải là của người để giữ. Người chỉ có thể làm công đức vì nó đến từ trái tim người. Tâm người là của người phải gìn giữ. Về sau nên nhớ! Mỗi khi người làm công đức và mong có sự đền đáp hay trông mong được nhìn nhận hay hoan nghênh bởi những kẻ khác, Công Đức mà chỉ có người và Thiêng Liêng biết đến thì cao đẹp hơn là công đức người làm để thế gian nhìn nhận mình có.*” Với tiếng vọng của thông điệp từ Thiêng Liêng vẫn còn vang vọng trong người, em từ từ mở mắt. Khi trở về chỗ ngồi, em cảm ơn Thiêng Liêng đã cho một thông điệp rất rõ ràng.

Suốt quãng đời về trước, khi ra công làm việc, leo lên nấc thang sự nghiệp, rồi khi đã có tiền của trong tay, giờ đây em nhận thấy, “*Trước nay vẫn là Ngài! Thiêng Liêng! (Thầy!) Luôn luôn đứng bên cạnh con... Ngài là đáng đã giúp cho con tạo dựng và rồi vì những cung cách ngạo mạn của con, Ngài đã phá vỡ những công trình tạo dựng đó trong đời con. Làm như thế, Ngài (Thầy), đã dạy con buông bỏ cái bản ngã vị kỷ xấu xa. Làm như thế, Ngài dạy*

con trở nên người tốt lành hơn.” Em học được từ Thầy Tâm suốt năm năm qua rằng, Thiêng Liêng luôn ở đó, suốt những lúc xấu xa, hay tốt đẹp nhất trong đời sống. Khi một người đứng trong bóng tối, giữa những mảnh vụn đổ nát của cuộc đời bi thảm, Thiêng Liêng ở bên cạnh. Khi một người đứng giữa Ánh Sáng trong vườn hoa của hạnh phúc, Thiêng Liêng ở bên cạnh. Ngài luôn luôn ở đó. Ngài kê bên để giáo hóa tâm linh chúng ta. Khi bài học đã thuộc, Thiêng Liêng đẩy chúng ta trở lại trên đường để tiếp tục cuộc hành trình tiến về Ánh Sáng. Kiếp người, bởi vậy, là một chuỗi những kinh nghiệm. Con người không thể gán cho các kinh nghiệm là tốt hay xấu, bởi vì nhiều khi giữa những đám tro bụi của các thảm cảnh, lại nảy sinh một con Phượng Hoàng. Cho nên! Mỗi bài học mang chúng ta tiến gần hơn đến Ánh Sáng. Tối hôm ấy, em được cơ hội không những chỉ nhìn thấy ẩn chứng và chuyên giao các giáo huấn mà còn được đối mặt với một bi cảnh trong đời sống ngày xưa. Em cảm nhận được sự pha trộn phức tạp giữa các xúc cảm như niềm kiêu hãnh, danh dự, vị kỷ, ngạo mạn, đau khổ, chịu đựng, và chết chóc trong bài học về công đức.

Năm âm lịch vừa qua, em cũng gặp một biến cố không tưởng nổi. Một thảm kịch, một bài học về sinh tử mà em phải trải qua. Người cậu mới chỉ 42 tuổi của em khám ra mình bị ung thư gan và sớm mất, chỉ vón vện ba tuần sau đó. Vì đến không kịp, em đã không có mặt bên cạnh trò chuyện, chứng kiến lúc cậu trút hơi thở cuối cùng, và nhất là nói lời "Vĩnh biệt!" Thiêng Liêng đã cho em và gia đình, được cơ hội đó với Ba em, khi tất cả rơi lệ tiễn đưa người hùng của gia đình. Đa số người dự đám tang đều nói cái chết của cậu thật là một thảm cảnh. Họ bảo rằng, “*Thật buồn... Anh ấy còn quá trẻ, là chồng, là cha còn hai người con gái nhỏ, một vị*

Dược Sĩ tương lai còn sáng chói, những khảo cứu tìm tòi của anh ấy còn cứu được nhiều người.” Nhưng sau bao năm theo học từ Thầy Tâm, từ Thiêng Liêng, và từ cõi vô hình qua các buổi triệu hồn, sự chết chỉ là khởi điểm của một cuộc hành trình khác. Thời gian ngắn ngủi khi còn với chúng em, cậu đã dạy em nhiều điều, và qua sự già từ thế gian bất ngờ, cậu đã dạy em Mầu Nhiệm của đời sống. Cái chết của cậu nhắc cho em lần nữa rằng, cuộc đời quá ngắn ngủi để mà hờn giận, bực bội, làm tổn thương và oán ghét những người chung quanh. Cái chết của cậu, đưa sự kiện rõ ràng khi nhìn hai cháu gái và người vợ, nhắc nhở cho em phải lo lắng cho con cái, vì chúng nó cũng không còn có anh, một người cha, quanh quẩn vui đùa với chúng. Vợ của cậu giờ đây phải đối diện với trọng trách nuôi nấng hai con gái một mình, quả phụ nuôi con. Em cảm được nỗi đau khổ, cái cảnh tượng mà lúc người vợ phải bước vào phòng đựng quần áo, và bắt đầu xếp quần áo của chồng mình vào những thùng giấy. Em đã phải làm công việc này cách đây năm năm (thật sự thì lâu hơn, một năm sau khi anh ra đi, trước khi em thu hết can đảm, khi các con cần thêm chỗ chứa đồ đạc), để phải chấp nhận rằng lâu lắm anh sẽ không về nhà. Đôi ngày sau khi cậu mất, trong lúc cầu nguyện hàng đêm cho cậu (Theo Thầy Tâm, khi ta cầu nguyện cho những người khác, ta phải nguyện hứa thay thế những điều cầu ấy bằng cách tạo lại các công đức ta có thể làm được. Nếu ta cầu nguyện cho ai ngoài mình ra mà không có những công đức gì đảm bảo cho chúng, thì cũng coi như là ta đã không cầu Thiêng Liêng), em cảm ơn Thiêng Liêng đã mang cậu đi thật nhanh để cậu và vợ đã không phải chịu đựng sự đau đớn và khó khăn vì bệnh của cậu.

Em cảm ơn Thiêng Liêng về thông điệp Ngài đã trao vào năm 2004 trong buổi

tưởng niệm Chiến Sĩ Trận Vong(30 tháng Tư). Em nhớ rõ lời Ngài, “*Các chiến sĩ đã tử trận không còn trở lại, nhưng những tù binh còn có thể trở về nhà từ chiến trận.*” Thông điệp này đã cho em sức mạnh lê chân trên hành trình không còn anh bên cạnh, an ủi em trong những lúc âu lo, và thấp sáng đường em đi trong bóng tối với Hy Vọng đến ngày mai. Thật thương tâm cho vợ cậu và hai cháu gái vì họ phải đi quãng đường còn lại khi cậu em không còn kề bên. Đến khi em ngưng khóc cho họ rồi em tự an ủi mình rằng em còn may mắn là có một ngày anh sẽ trở về đồng hành cùng với các con bên em.

Và sau cùng, trong buổi họp mặt Tết Nhi Đồng năm nay, Thiêng Liêng đã ban cho chúng mình cái thông điệp vĩ đại hơn tất cả... Sau khi Thiêng Liêng đã ban thông điệp mới cho gia đình một hội viên, Thiêng Liêng bảo hai vợ chồng (đến Hội cách đây 5 năm) lên ngồi đối diện Ngài. Cặp vợ chồng lo lắng, có phải Thiêng Liêng sắp quở trách gì họ chăng? Thiêng Liêng gọi các con Lục và Kaitlyn lên. Ngài hỏi các con, “*Tên họ của con là gì Kaitlyn? (Nguyễn). Chao ôi! Con có cùng tên họ giống người này! Gia đình giống nhau, tên họ giống nhau, khó khăn giống nhau, tình cảnh giống nhau. Rồi có ngày, cha con sẽ ngồi đây cạnh ta. Nói với cha con sắp xong rồi. Nói với cha mẹ con, nó sẽ xong sớm hơn họ nghĩ.*” Từ đáy tâm hồn, em mãi mãi ghi ơn Thiêng Liêng về phút chốc sừng sốt đó, em chợt hiểu ra rằng: lần này qua lần khác, Ngài cứ tiếp tục ban cho chúng ta Hy Vọng qua các thông điệp. Dù thông điệp sẽ xảy ra sớm hay không? Không cần bàn đến! Điều đáng nói là *lòng yêu thương* của Thiêng Liêng sáng tỏ qua thông điệp của Ngài. Không phải *ngôn ngữ* trong thông điệp là quan trọng, mà chính *tình yêu thương*

chúng ta nhìn thấy trong thông điệp của Ngài.

Anh thương yêu! Qua tất cả những hạnh phúc, ân huệ, và Phép Màu mà con chúng ta, anh, và em đã nhận được từ Thiêng Liêng trong năm năm qua, nhiều khi làm em khó lên tiếng cầu xin và hối thúc Thiêng Liêng để cho chúng ta sớm mau đoàn tụ. Trong thân tâm, em biết rằng khi đến thời điểm ấy, Phép Màu này sẽ được thực hiện, các cánh cửa sẽ được mở rộng. Em rất an tâm khi biết rằng Ngài đang lo cho anh, ban cho anh các kinh nghiệm học hỏi như đã ban cho em. Những nước mắt của năm năm trước đã tan biến bốc lên thành hơi cùng với nỗi sung sướng hạnh phúc bao trùm lên cả tâm hồn em. Nó được thay thế bằng những giọt nước mắt của hạnh phúc và những Phép Màu không tưởng nổi. Ánh Sáng, mục tiêu đi đến, còn xa tầm với, nhưng Thầy Tâm luôn luôn bảo chúng em rằng, trên đường đến Ánh Sáng, Thiêng Liêng không đánh giá xem chúng ta đi nhanh cỡ nào, mà là cung cách chúng ta hành trình đến đây ra sao? Chính là cách cư xử của chúng ta, cách đối đãi với người đồng hành, và sự học hỏi trong suốt quãng đường đi, đó mới là quan trọng. Rồi một ngày kia, khi đời sống trên quả đất qua đi, và sự chết sẽ là những gì xảy ra trên những tấm thân bằng vật chất tứ đại này, linh hồn chúng ta sẽ vẫn tiếp tục cuộc hành trình về Ánh Sáng. Trong giáo huấn của Thầy Tâm, thân thể ta như chiếc xe hơi, nó sẽ ngưng chạy tùy tổng số dặm đường (đời người) ta bỏ vào nó. Nhưng linh hồn ta, mặt khác, như người tài xế, cần kiếm được chiếc xe mới từ Thiêng Liêng để tiếp tục lái đi. Tất cả những gì ta đang thấy trước mắt sẽ không còn tồn tại, nhưng những gì ta thu nhập được trong từng kiếp sống, chúng là các bài học, các cảm xúc, cùng các kinh nghiệm vô hình sẽ tiếp tục theo

chúng ta trên đường đạo trong kiếp sống tương lai.

Cứ mỗi ngày, em tiếp tục cầu nguyện và cảm ơn Thiêng Liêng cho gia đình con cái, cho Thầy Tâm, và tất cả cô dì, chú bác, anh chị em ở Chốn Bình An của em. Họ đã cho em rất nhiều Yêu Thương, ủng hộ, và khuyến khích. Cũng như Thiêng Liêng, họ đã cứu em ra khỏi bão tố. Không có họ, em có thể bị lạc lối vì không có la bàn giữa những đêm tối mù sương.

Em không thể ngừng thư mà không nói lên lời cảm ơn đến hai vị sư phụ tuyệt vời, Thầy Tâm và phu nhân. Không có họ cứu em có thể em chẳng còn ở đây. Thầy Tâm và phu nhân (bác Trâm) không những chỉ cứu em trong năm năm tại Hội mà còn bảo bọc em hai năm qua. Hai vị đã nhiệt tình tỏ lời khuyến khích và chỉ đạo để em tiếp tục hành trình khi không còn có anh. Bác Trâm, với những phương thức không lời, đã không ngừng nâng em dậy và kêu nhắc những khi em bị thụt lại đằng sau trên cuộc hành trình. Một triết gia nổi tiếng đã từng tuyên bố, món quà lớn nhất trong đời, còn hơn cả trúng số, là tìm được vị minh sư dạy dỗ và chỉ đạo trong đời sống Thế Gian và Tâm Linh.

Chồng thương yêu! Chúng mình thật vô cùng may mắn. Chẳng những tìm được vị Thầy Vô Hình ở Thiêng Liêng mà còn được vị Thầy Thế Gian ở Thầy Tâm và Cô Trâm. Sau 25 năm hành đạo, Thầy Tâm như đèn hiệu của Ánh Sáng, tiếp tục nhắc nhở những kẻ đang hành trình trong đời như chúng ta, hướng đi về Ánh Sáng. Một ngày nào đó, anh yêu! Em hy vọng đèn hiệu của Thầy Tâm sẽ đưa anh về nhà với em và con, về Hội chúng ta. Thầy Tâm và Phu nhân sẽ dọn thêm một chỗ đặc biệt trong tâm hồn em mãi mãi...

Thiêng Liêng ban cho em Hy Vọng để an ủi, cho em sức mạnh để tiếp bước hành trình, và giữ em ấm áp trong đêm lạnh

không có anh. Niềm Tin đã cho phép em “*nhìn thấy được điều khó thấy, tin được điều khó tin, và nhận được điều khó được.*” Và Yêu Thương chính là cái lớn

nhất trong ba điều, là điều đang giữ em chờ đợi anh ...

*Thương hoài,
Vợ anh,*

ANH ĐƯỢC VỀ THĂM

Jasmin Lại Võ

Sau một thời gian chống chọi với bệnh tật, cuối cùng chồng tôi, anh Tr. K. M, đành phải lên đường về một nơi chốn đã được Bề Trên sắp sẵn ở cõi giới bên kia.

Trong những ngày tháng không đến được với Hội, anh vẫn luôn giục già tôi vào mỗi chiều thứ sáu và thứ bảy mau mau tới Hội, rồi chờ tôi trở về để được nghe chuyện sinh hoạt của Hội như thế nào. Tuy ở nhà nhưng anh thường theo sát Hội như hình với bóng, tâm linh vẫn sáng suốt, một lòng hướng về Thiên Liêng. Anh luôn đồng hành cùng tôi trên cả đường đời cũng như đường đạo với những vui buồn hạnh phúc hay những thăng trầm! Anh là chỗ dựa để tôi có được sự an tâm hướng về phía trước mà đi tới, tôi còn nhớ những lời khuyên nhủ và những dặn dò của anh trong lúc anh còn khỏe vẫn còn như văng vẳng đâu đây, làm sao tôi quên được, vậy mà đã xa cách nghìn trùng! Tôi biết giờ này anh đã bình an bên Thiên Liêng để học đạo, anh không muốn tôi buồn mà phải vui với con cháu và Hội Tâm Linh Học cho anh yên lòng!

Gắn bó với Hội gần 20 năm, lúc nghe mình yếu dần, anh dặn tôi xin với Thầy Cô và các Anh Chị Em Hội Viên cùng thân hữu giúp cho anh lời cầu nguyện dâng lên Thiên Liêng để anh nhận được sự ấm áp

và sự hộ độ. Lễ cầu nguyện được thực hiện ngay tối hôm anh mất, có sự hiện diện của Thầy Cô và đông đủ các Anh Chị Em Hội Viên. Với sự cho phép của Thầy Tâm, tôi tiến lên hương về bàn thờ thắp nhang xin phép Bề Trên đưa linh hồn Anh T.K.M về để nhắn nhủ điều gì với vợ không, vì khi mất anh không được gặp ai, lúc đó không có thân nhân bên cạnh. Vừa cắm xong cây nhang trong lư hương, anh như đã chờ sẵn, thật nhanh, mượn miệng và tay chân tôi để diễn tả trong trạng thái mừng rỡ vui vẻ. Anh xoay người hướng về Thầy Tâm, vỗ tay hớn hờ, vồn vã nói một hơi: "Anh Tâm ơi, vui quá, mừng quá, thích quá là thích, nơi chỗ này vui lắm! Anh biết không anh Tâm, kiếp trước em là đệ tử của anh trong ngôi trường Tâm Linh, kiếp này em cũng là đệ tử của anh ở Hội Tâm Linh Học này, mà đau bệnh quá nên không làm đạo được bao nhiêu, kiếp sau làm đệ tử của anh tiếp nha?"

Thầy Tâm nói, "Hoàn cảnh của anh được thay đổi, bây giờ không còn bệnh hoạn nữa, đang thấy anh mạnh mẽ, ăn mặc tốt đẹp, hồng hào, sắc diện tươi vui, anh được ở cảnh giới tốt, được gần các chư vị thương yêu chăm sóc. Chúc mừng anh và Chị Lại đỡ lo lắng!" Sau buổi sinh hoạt hôm đó, tôi được vài người có thân nhân

đến chia sẻ, họ thấy anh M. về khỏe mạnh, hồng hào, nhắn gửi vợ anh nên giữ gìn sức khỏe. Có người thấy anh tươi vui nói: "Bây giờ tôi không còn bệnh hoạn gì nữa!" Người khác thấy sắc diện anh sáng sủa, vóc dáng cũng hào hoa lắm! Điều đặc biệt là họ thấy hàm răng trên của Anh lại đưa ra như là bị hô, họ nghĩ có lẽ anh bị đau lâu quá nên xương hàm bị tụt lại, họ thấy lạ quá! Tôi nghe mà giật mình la lên: "Đó là anh M. đó!" Rồi tôi vội vàng giải thích cho mọi người rõ là lúc anh tắt thở, vì bàng hoàng và quýnh quáng nên tôi quên gắn hàm răng giả cho anh, đến khi người ta đến đem anh đi thì tôi mới sực nhớ nên vội vã tự tay gắn cho anh, hàm dưới thì vào đúng khớp nhưng hàm trên không thể đẩy vào được có lẽ do hàm bị cứng. Tôi không biết làm sao hơn, nhưng với sự chuyên môn của nhân viên nhà quản, lúc mọi người thăm viếng thấy hàm răng anh trở lại bình thường. Đúng là anh M, bề trên cho về thăm mà còn cho thấy được nét đặc biệt để tôi nhận ra, thật là huyền diệu, điều này chỉ một mình tôi biết mà thôi!

Hôm nay, ngồi viết lại những dòng này, tôi còn cảm động tưởng như mới vừa đây thôi, trước tình thương của Thiên Liêng và của mọi người trong đại gia đình TLH đã nâng đỡ tinh thần tôi rất nhiều. Vẫn biết sự ra đi của anh là một mất mát lớn cho tôi và gia đình nhưng anh vẫn còn may mắn được đến một chỗ nhẹ nhàng tốt đẹp, điều này cũng an ủi cho tôi mỗi khi nghĩ đến anh! Giờ này anh không còn bị gò bó thân xác trong chiếc xe cũ kỹ mà linh hồn là người tài xế đã được cho qua lái chiếc xe tốt đẹp hơn. Anh không còn bị những cơn đau thể xác và sự mệt mỏi làm khổ mình nữa, và ước nguyện gặp lại cha mẹ ở bên kia thế giới chắc là anh đã được toại ý!

Cầu mong với sự học hỏi ở kiếp này, anh sẽ đem kinh nghiệm làm hành trang

lên đường để tiếp tục thăng tiến tâm linh nơi cõi bên kia và trong kiếp tới nếu có trở lại chốn này...

Xin thành thật tạ ơn Thiên Liêng, tạ ơn Vị Sáng Lập, gia đình Thầy Tâm và đại gia đình Hội Tâm Linh Học.

Bài Học Thử Thách

OC Apr. 2017 - Ty Nguyễn

Chúng tôi biết Hội Tâm Linh Học cũng đã hơn 8 năm qua từ khi Hội còn tọa lạc ở Brookhurst Way vào thời gian 2009 đến 2010... Thật ra chúng tôi đến hội không phải vì những vấn nạn lớn trong cuộc đời mà chúng tôi không giải quyết được. Chỉ duy nhất là có mấy cháu nhỏ mắc bệnh suyễn rất nặng, lúc ấy, phải ra vào Emergency cũng đôi ba lần và phải dùng thuốc men rất nhiều. Còn tôi thì bị đau lưng cũng nặng nên chúng tôi mới xin nhờ HTLH giúp đỡ qua bộ môn Hướng dẫn Trị Bệnh bằng Phép lạ... Những ngày tháng đó, chúng tôi chỉ là thân hữu và được tham dự những ngày lễ lớn của Hội, hay đến dự vào những Thứ Bảy cuối tuần sinh hoạt thuyết trình cho bá tánh. Đây chính là điều thu hút chúng tôi tìm đến Hội vì gia đình chúng tôi rất thích nghe những bài thuyết trình nói về tâm linh, huyền bí và được chứng kiến những sinh hoạt huyền bí sau mỗi buổi thuyết trình. Có thể nói đây là những bài học tâm linh quý giá cho cuộc đời của chúng tôi.

Sau đó một thời gian, được biết Hội sinh hoạt tại trụ sở mới ở đường Beach, chúng tôi rất vui mừng, cả gia đình kéo

nhau đến để được nghe lại những bài thuyết trình thật vi diệu đã vắng bóng một thời gian. Tại đây, chúng tôi có cảm giác như được hòa nhập vào một mái gia đình thứ hai, mái gia đình tâm linh, có Thầy có bạn, có những người đi trước, giúp chúng tôi học được nhiều bài học tâm linh, từng nụ cười rạng rỡ trên gương mặt của các Anh Chị Em Hội viên khi tiếp đón chúng tôi ngồi vào những hàng ghế để nghe thuyết trình, ngàn ấy thứ đã mang lại cho chúng tôi cái cảm giác như rất gắn bó với hội. Dần dần, chúng tôi tham gia vào nhiều việc của Hội, và rất thích không khí sinh hoạt của Hội Tâm Linh Học. Nơi đó, hội viên được trau dồi vừa học hỏi lý thuyết siêu hình, vừa học thực hành huyền bí trong tinh thần tinh tìn và dùng phương pháp khoa học thực nghiệm để đem ra áp dụng làm việc giúp bá tánh, qua đó giúp cho người Hội viên vừa học hỏi từ những bài học của bá tánh đưa đến, giúp mình nhìn ra khuyết điểm của mình để tu sửa, vừa cầu xin và nguyện giúp bản thân sống tốt, vừa không gây nghiệp mới, vừa lập công bồi đức để trả nghiệp cũ, với sự hộ độ của Thiêng Liêng sẽ giúp cho cuộc sống bản thân và gia đình được hanh thông, nhẹ nhàng, may mắn và hạnh phúc hơn.

Rồi một thời gian trôi qua cũng hơn một năm, khoảng cuối năm 2015, chúng tôi được kết nạp thành hội viên của HTLH. Thật là vui mừng, chúng tôi đã được cho phép đi thêm những ngày Thứ Sáu của tuần, được học những bài học về căn bản huyền bí, được tham dự hết tất cả những ngày lễ lớn của HTLH, được viếng thăm Tô Đình của Thầy Cô chúng tôi. Chúng tôi rất đội ơn Thầy Cô và tất cả anh chị HTLH đã cho chúng tôi cơ hội làm thành viên trong đại gia đình Tâm Linh Học. Xin cảm ơn!

Những học hỏi, tu tập, và làm việc,

chúng tôi đều rất cố gắng. Hàng ngày tu tâm, dưỡng tánh, vui vẻ với mọi người trong gia đình và ngoài đường và đặc biệt là biết làm lành lánh dữ. Riêng cá nhân tôi được chứng nghiệm rất nhiều hiện tượng huyền bí. Xin bật mí cho các bạn biết là trước kia bảo ngòi xin ấn chứng để được chứng nghiệm thân lực của Chư vị đến qua thân mình, đối với tôi thật khó làm sao! Mặc dù được một số Anh Chị Em Hội viên hướng dẫn xin được điếm đạo thật kỹ, tôi cố chấp tay, khẩn hứa hết mọi điều, tay chấp thật thành tâm, mà người cứ im lìm, không nhúc nhích gì cả, chắc vì chưa đủ duyên. Nhưng bây giờ thì tôi đã có ấn chứng và được chuyển rất mạnh, thân lực đến và chuyển thân tôi mỗi khi tôi chấp tay vào và khẩn xin.

Rồi vào một ngày nọ, có chuyện xảy ra trong gia đình, mặc dù chuyện không to tát lắm, nhưng đã khiến cho tôi rất là bức tức, cơn nóng giận từ đâu ập đến như muốn vỡ trong lồng ngực, tôi la to, hét lớn tiếng với vợ, với con. Thật ra nguyên nhân là nhà tôi có kẻ xâm nhập bất hợp pháp, vợ con tôi tỏ thái độ tinh bơ, chả có gì lo lắng. Sao có thể như thế được? Những người xấu như vậy, mà mình cứ bình chân như vại là sao? Phải làm gì đó để ngăn ngừa chứ đâu thể bỏ qua được, chỉ vì lo lắng cho sự an toàn của gia đình mà cứ thế tôi đã nóng giận lên, lòng như thiêu như đốt, suýt chút nữa là tôi ra tay với con tôi. Cơn nóng giận làm tôi mờ cả lý trí, đốt tan sự suy xét, không cần biết thân tình, ai vợ, ai con, dường như là tôi bị nổi điên lên thì phải? May quá, lúc đó tôi bỗng quay lưng bỏ đi vào phòng đóng sầm cửa lại, miệng vẫn còn la lớn tiếng, khi chỉ còn mình tôi, không khí yên lặng như tờ từ trong ra ngoài. Vợ tôi, con tôi gõ cửa khuyên nhủ tôi, trần tình mọi lẽ, tôi vẫn bỏ ngoài tai, hoàn toàn không muốn nghe. Lúc này trong đầu tôi toàn là suy nghĩ chuyện sai

lâm, bực tức.

Một khoảng thời gian ngồi thờ trong bóng tối, đầu óc tôi bắt đầu bình tĩnh suy nghĩ trở lại, nhớ đến những bài thuyết trình, những lời khuyên nên bớt nóng, nên làm lành lánh dữ, nên tạo nhiều công đức, những câu nói hay mà tôi đã được nghe, được học từ Hội. Nước mắt tôi lăn dài trên má, thật đã quá khuya, vợ con tôi có lẽ đã đi ngủ hết sau một ngày chịu đựng với tôi, vợ tôi chắc cũng đã mệt nhoài sau khi thao thức đố đỏi dòng lệ vì tôi. Lòng tôi thoáng lên một niềm ăn năn, hối hận, trong trí lại nhớ rằng mình đã từng đứng trước bàn thờ cầu nguyện mỗi ngày, làm lành lánh dữ và hứa sẽ từ bỏ những tính nóng tánh và ráng sửa đổi tính tình... nhưng hôm nay tôi lại phá hủy hết những gì tôi đã cầu nguyện và hứa sẽ sửa đổi. Thế thì những gì được hướng dẫn, những gì được học tập trong thời gian qua không lẽ mình để trôi theo dòng nước hay sao? Mình không làm tròn được bổn phận, không dẫn được, không nhin được thì làm sao có đủ khả năng khuyên nhủ và hướng dẫn lại cho bá tánh. Lời Thiêng Liêng dạy còn văng vẳng đâu đây, tôi tự nhủ: vậy là con đã không giữ được lời hứa, không nghe theo lời dạy của Thiêng Liêng, không xứng đáng là người hội viên, không sửa mình thì làm sao hướng dẫn sửa người khác, chắc là mình nên xin nghỉ đi Hội một thời gian để mà tu tâm sửa đổi lại thêm.

Qua hôm sau đó, tôi vào Hội, thấp nhang, một mình đứng trước bàn thờ và tâm sự với Thiêng Liêng những gì tôi đã làm và đã suy nghĩ, như một lời thú tội và xin chịu sự trừng phạt: “Con khẩn xin Thiêng Liêng cho con một ấn chứng là đẩy tới hay đẩy lui, đẩy tới thì tiếp tục dần bước theo con đường đang đi, học hành, tu tập cho vững chắc hơn, còn đẩy lui thì nghỉ đi Hội!” Tôi đứng im, chờ đợi, người tôi đong đưa và được thần lực đẩy người

tôi thật mạnh, bước tới trước, tôi chấp chặt hai tay lại và nghẹn ngào khẩn: “Con xin lỗi Thiêng Liêng, con đã làm một việc rất là sai, xấu đến với gia đình mình. Con xin Thiêng Liêng tha thứ lỗi cho, và con sẽ cố gắng sống tốt hơn, sửa đổi bản thân cho thật nhiều hơn!”

Sau đó, tôi lại càng miên man suy nghĩ nhiều hơn, chắc đây là bài học thử thách từ Thiêng Liêng chẳng, coi tôi có qua được không, tôi đã có làm đúng những gì tôi đã nguyện hứa không? Tôi nghĩ là có lẽ tôi đã bị rớt bài học thử thách này rồi, sau đó tôi bảo vợ con, cả nhà ngồi lại, chia sẻ và cất lên lời xin lỗi với vợ con. May mà tôi tuy có lớn tiếng nhưng không nặng lời và không nặng tay với con tôi.

Giờ nghĩ lại, trong những thời gian qua cũng nhiều năm rồi tôi chưa hề lớn tiếng như vậy, chỉ vì hôm đó thôi mà làm cho tôi mất hết lý trí. Chắc công đức của tôi bao nhiêu lâu nay cũng đã tan chảy theo sự nóng giận, phản công đức mà tôi đã cố gắng nhin nhục, hứa và làm để dâng lên Thiêng Liêng, nay cũng chẳng còn! Thôi thì tôi đã kèm lại, đã năn nỉ trần tình với vợ và con, tôi đã kể lể với Thiêng Liêng và hứa rằng từ nay xin chừa tánh nóng, sẽ luôn cố gắng bòn mót công đức gây dựng lại theo thời gian mà thôi, cầu mong bề trên chứng giám và xin tiếp tục hộ độ cho gia đình chúng tôi.

Có lẽ Thiêng Liêng đã nghe được lời tôi khẩn hứa và để chắc chắn là tôi phải luôn giữ lời hứa của mình, Ngài đã chấp thuận và đóng dấu ấn cho tôi! Số là vài tuần lễ sau đó, nhân dịp hai Anh Chị Hội viên mời Hội tham dự tiệc picnic, một sự kiện huyền diệu đã xảy đến cho chính tôi, ngày ấy, cảm giác ấy mãi mãi sẽ in sâu vào tâm trí tôi, đó là sự kiện tôi đã được Thầy Tâm, thầy của chúng tôi tại Hội Tâm Linh Học đã cho tôi cơ hội được tiếp Thần Linh tại picnic ở Garden Grove Park. Nói sao

cho hết tâm lòng biết ơn của tôi với vị Thầy hữu hình và đặc biệt với Đấng Thiêng Liêng ở trên kia, Ngài chẳng những đã tha thứ, còn cho tôi thêm một cơ hội học tập và cho phương tiện huyền bí để làm đạo để giúp đỡ cho bá tánh, qua đó cho tôi được học hỏi những bài học của nhân gian, biết hoàn cảnh người để sửa mình, cho tâm linh thăng tiến và cũng để bòn mót công đức giải nghiệp cho bản thân và gia đình mình. Trong lòng tôi thấy rất là vui không thể tả, không biết nói làm sao, tôi sẽ cố gắng hơn và tiếp tục đường đời và đường đạo tôi đang đi. Vợ tôi lúc này hay khen tôi: “Em thấy lúc này Anh đỡ hơn nhiều rồi đấy! Tiếp tục nhen Anh!”

Bài học này đến với tôi thật là vô giá, Thiêng Liêng đã tạo tình huống và điều kiện để tôi phơi bày tính nóng của mình, cho mình biết là đã nóng như vậy đó! Mình phải biết kềm thân, phải biết suy nghĩ xét mình, phục thiện, ăn năn hối lỗi, bỏ đi lòng sân hận, bài học thử thách đến, tôi suýt chút nữa là không vượt qua, suýt chút nữa là tạo nên nghiệp chướng. May là mình không làm gì gây tổn thương cho vợ con, không có sự cố đáng tiếc xảy ra.

Bài học thử thách tôi đã được vượt qua, tuy số điểm đậu thấp, nhưng tôi thật vui mừng, lòng thầm tạ ơn Thiêng Liêng, cảm ơn Thầy Cô hữu hình và các Anh Chị Em trong đại gia đình Tâm Linh Học đã cho chúng tôi mái ấm gia đình tâm linh để nương náu, đã cho tôi kiến thức tâm linh và niềm tin vững chắc để vượt qua thử thách, hiểu được chân lý hữu hạn của cuộc sống: “làm lành lánh dữ”... Gia đình chúng tôi xin hứa sẽ cố gắng thực hành đời đạo song tu, theo bước chân của Thầy Cô và các Anh Chị Em thân thương trong Đại gia đình Tâm linh học.

CHIA SẺ CỦA MỘT HỘI VIÊN

Xin chào các bạn đọc,

Tôi là một thân hữu của Hội Tâm Linh Học, xin được góp phần nhỏ cho mục kê chuyện dành cho quyển đặc san do Hội Tâm Linh Học phát hành nhân dịp mừng kỷ niệm 35 năm. Tôi xin được kể lại những sự kiện vi diệu đã và đang xảy ra cho tôi.

Hai năm về trước tình cờ gặp lại người bạn cũ, đã hơn 20 năm không gặp. Sau khi hàn huyên, được biết bạn tôi đang là một hội viên của Hội Tâm Linh Học. Qua tâm sự, cô bạn cho biết nhiều về Hội với những sự giúp đỡ cho những người gặp khó khăn và buồn phiền, nói chung là gặp những vấn nạn trong cuộc sống. Sau khi lắng nghe những nỗi khổ đau xảy đến cho cuộc đời tôi, cô ấy liền khuyên tôi nên đến Hội để học hỏi, để nghe những buổi thuyết trình, sẽ giúp cho tôi hiểu thêm về tâm linh và sẽ cảm thấy có ý nghĩa và vui sống hơn.

Tôi theo đạo Công Giáo nhưng rất ít đến nhà thờ, tuy nhiên trong lòng tôi vẫn tin có Chúa và mẹ Maria. Đến Hội tôi hơi ngỡ ngàng và ngạc nhiên khi thấy trên bàn thờ không có thờ hình tượng Chúa hay Phật mà chỉ có hoa và trái cây. Sau này tôi được biết đây chính là đặc điểm của Hội Tâm linh học, nhận giúp đỡ khách, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng, bàn thờ Hội là nơi tôn nghiêm cho mọi người hướng về để cầu nguyện tùy theo tôn giáo mỗi người. Thật là một điểm nổi bật mà tôi rất thích.

Rồi thì tôi bắt đầu đến Hội thường xuyên hơn, tham dự những buổi thuyết trình do cô Lưu Mỹ Linh đảm trách mỗi chiều thứ bảy, bao gồm những đề tài huyền bí, tôn giáo... Cũng như cách trang trí bàn thờ, nội dung những bài thuyết trình nêu lên nhiều tính lý về huyền bí, tôn giáo với những lời dạy của Chúa, Phật rất là hợp với đạo lý làm người. Lúc đầu tôi còn nghe bỡ ngỡ thắc mắc với những lời Phật dạy, những câu chuyện rút ra trong kinh Phật mà tôi chưa từng được nghe, sau đó tôi hiểu được sâu hơn, Hội tôn trọng và học hỏi những lý thuyết, rút ra phần tinh túy của hầu hết các tôn giáo lớn. Qua đó, dần dần tôi cảm nhận và hiểu nhiều hơn so với lúc mới đến Hội. Tôi bây giờ không những tin mà còn biết là có Thế Giới Vô Hình, thế giới này rất gần với chúng ta, điều động, sắp xếp cả càn khôn vũ trụ, trong đó con người là đối tượng nhận được sự thương yêu dạy dỗ của Bề Trên. Con người đến thế gian này, để được học bài học cho sự sai sót trong kiếp trước, học thêm những bài học mới, biết tu sửa mình, làm lành lánh dữ, biết lập công bồi đức, để chuẩn bị tốt cho kiếp sau.

Qua những bài thuyết trình hằng tuần của Hội, hiểu được phần nào chân lý tương đối của cuộc sống, tôi bỗng nhìn lại mình, cuộc đời của tôi rất buồn và đau khổ, có thể suy nghĩ để viết được thành một quyển sách buồn... Sinh ra trong một gia đình đông con, là đứa con thứ nhì, nhưng lại là người gánh cho cả nhà, cho cha mẹ và các anh chị em suốt thời gian dài. Khi một thân một mình đơn độc qua đến Mỹ, đành lập gia đình với một người không thương, cùng anh ấy gồng gánh lo cho đại gia đình ở bên Việt Nam. Thật là một điều không dễ nơi đất khách!

Chuyện của tôi thì rất dài dòng, nên không thể kể hết ra ở đây, chỉ xin tóm gọn là từ lúc nhỏ đến lớn, tôi không nhận được

nhiều tình cảm yêu thương của gia đình. Rồi khi qua đến đây, bôn ba để có một cuộc sống thích nghi với hoàn cảnh mới, với bao nhiêu là cực khổ và vất vả, nhưng lòng thương nhớ cha mẹ anh chị em không bao giờ vơi, tôi luôn ao ước ngày nào gia đình sang Mỹ tôi sẽ nhận được tình yêu thương mà mấy chục năm qua tôi không có... Nhưng sau khi đặt chân đến đây, ai cũng thành công thì gia đình đối với tôi rất tệ. Mấy chục năm qua tôi thật buồn, đau khổ, luôn có những ác mộng về những gì mẹ tôi đối với tôi, mỗi khi có ác mộng giật mình thức giấc nửa đêm tôi không thờ được và nước mắt cứ vậy tuôn trào. Một thời gian rất dài như vậy, tôi đã sống với cuộc đời không có một nụ cười trên môi...

Nhưng từ sau khi may mắn gặp Hội, tôi đã tìm lại cuộc đời của mình. Tôi vui hơn, sống cho mình nhiều hơn, vì tôi được biết bên tôi có một vị Thầy vô hình luôn đến với tôi, ban cho tôi tình yêu thương bao la, luôn bên tôi an ủi cho tôi dần vơi nỗi buồn. Thật là huyền diệu làm sao! Tôi sẽ không bao giờ quên công lao của Cố Giáo Sư Huỳnh Thanh Nhận là thân mẫu của Thầy Tâm, Bà đã bỏ bao nhiêu công sức tìm hiểu về thế giới vô hình và đã thành lập Hội Tâm Linh Học, để mọi người có vấn nạn tìm đến, tìm lại được sự bình an và tình yêu thương của Bề Trên ban cho. Rất cảm ơn Thầy Tâm và Cô Trâm đã bỏ ra nhiều công sức để vun quén, tiếp nối di sản tâm linh quý giá này. Thầy Cô luôn bỏ thời giờ đến với anh chị em chúng tôi, những lời giảng dạy của Thầy đã giúp cho chúng tôi học hỏi và sửa đổi tốt cho tâm linh mình ngày càng thăng tiến hơn.

Mỗi lần Thầy và Cô đến tham gia những buổi học, chúng tôi cảm thấy vui vẻ ấm áp hơn bội phần. Đôi khi tôi có những câu hỏi thật ngây ngô, nhưng Thầy vẫn mỉm cười trả lời với giọng điệu từ tốn dạy

đỡ, đượm khôi hài làm chúng tôi cười rộ lên trong không khí cởi mở, thật vui! Cầu mong Thầy Cô luôn khỏe mạnh để đến Hội và tiếp tục dẫn dắt chúng tôi học hỏi thêm những kiến thức về thế giới huyền

bí với muôn vàn hoa thơm cỏ lạ mà tôi chỉ mong mình ngày một vững vàng hơn trên bước đường tâm linh...

*Mến chào,
Cô Tiên*

MY SANCTUARY II

*Connie Vo
(Bài đăng lại)*

The clock on the back wall reads 10:30 pm. It is the end of ARM weekly meeting. In my usual seat, in the back corner, I watch as the last groups of people slowly drift out of the prayer room. Some still linger to make a comment or two to each other about the topic that was discussed during the meeting, while other came up to the altar to say their prayers. Then slowly, they too, walk outside to join the rest of the people, to talk and to have a quick night snack before heading home. I lean back against the chair and absorb the silent echo of the room. After two years with ARM and now at this new, splendid and majestic location...*my Sanctuary* still feels the same. It is still the place that has rescued and sheltered me from the storm. The smell of peace and sound of spirituality still resonant within these holy walls...

It has been 3 years since my husband has been away, and 2 years since I first stepped foot inside ARM. The storm that had raged inside of me has died down. I find myself sailing on the calm open sea of life. For most people, the territory of life seems vast and endless, but yet I am not lost or scared. I am sailing on a spiritual

ship with Master Tam, aunts, uncles, brothers, and sisters of ARM. Each member has a map, a compass, or a duty on board ARM spiritual ship, and we are guided by our masterful captain, Master Tam. I am blessed with the opportunity to embark on a spiritual journey with them. And as the ship continues to sail over each horizon this year, I begin to realize that spirituality is not a far away destination beyond human reach; it is actually a place that lies within the heart of my soul.

Like most young people, since as far back as I can remember, I have always struggled with the same recurring thoughts, "Does God (Holy Spirit) exist?" "What is my purpose? What is the meaning of life?" The first question was answered for me during my first year at ARM. The latter questions I found from listening to Master Tam weekly teachings and working at ARM this year. The Holy Spirit had allowed my mind and soul to travel to places that only I could have dreamt of before, places that I could only imagine before. If I were able to draw for you a map of all the places I have been, the pictures would be amazing! I have begun

to place the pieces of these puzzles together. Where I have traveled on my spiritual path, it has always led me back to the inner part of me. For all these places are reflection of who I was who I am, who I have become, and who I will be. Each teaching, each learning, each readings, each person in my life are legend on a map of life. My spiritual journey this year has brought purpose and meaning to my life.

At the beginning of this leg of my journey, the cool ocean winds start to pick up. I find myself being tempted by my old unpleasant habits and behaviors. Habits and behaviors that I had thought I tried very hard to get rid of. At these times, I find it easier to fall overboard and be seduced by the darkness of the sea below. Then I would look up and see Master Tam with the band of uncles, aunts, brothers, and sisters holding out their hands, their lanterns to Light my way. Sometimes they talk to me in few simple words (that means so much) or in their caring actions that tells me to stay strong and continue on. Other times, the Holy Spirit is there to personally pick me up, dust me off, and push me back on the spiritual path. In his amazing ways, the Holy Spirit would send me personal messages and teachings through the people that I had the opportunity to meet this year. And I realize that the more spiritual work I do and the more changes I make about myself, the more tools and opportunities the Holy Spirit lend to me. Tools, for example, like the Third Eye (readings) and permission to perform spirit evoking ceremonies. Each time I am given an opportunity to do a reading or a ceremony, I walk away from them with more profound lessons and advice from the Holy Spirit. These lessons and advice were given to help me become a better person, to answer questions about myself, and often

time to inspire me. The amazing part is that each person that I have encountered through their personal readings or spiritual evoking ceremonies was designed uniquely to feed my soul.

There is no money in the world that I can ever give back to these people. They come with their baggage of life lessons. They opened up their hearts, their secrets, and their lives to me so that I can benefit from them. Even though, each person has his/her own unique situation, but each one was a representation of me.

One significant person that truly stood out this past year was a young boy, who was involved in an auto accident and has been paralyzed by a hip injury. He now walks around on crutches with metal screws in his hip. He had dreams...He wanted to join the military after high school graduation. But now with the metal screws in his hip, he could barely walk, much less pass boot camp. Within just 10 minutes of talking to him, I was inspired by his message and realized right away that the Holy Spirit was sending me a message through this brave boy. The boy said, *"I know why God allow this to happen to me. It's because if I had join the military my fate would have been death. God had other greater things planned for me. When God closes one door, he opens up three other doors for us."* Isn't it amazing that a child is able to teach and remind me this. He reminded me again that life trials & tribulations do not handicap us, it is an opportunity for us. The Holy Spirit reminded me that the event that had brought me to ARM two years ago was a closure of one door for me but it has opened up so much more amazing blessings for me, miracles that would take me page after page to list them all. The crisis was actually a miracle in the making.

During the summer, my children and I were invited to Seattle by a family that I had the opportunity to do spiritual work with. Prior to my trip to Seattle, I had wrestled with thoughts and emotions about the material possession, about past business opportunities, regrets, and “what if”. I was trying to find ways and the will to let the past go. Before I stepped foot into the ARM, I was a very materialistic person. I measured my success and others’ by what they had on the outside; the type of car they drive, the house they live in, the amount of money they have. I was driven by greed. I had allowed a disagreement over a real estate property to come between myself and my in-laws. Part of me wanted it back. Part of me truly just wanted to let go, let go of it all. In Seattle, I was given just that; an opportunity by the Holy Spirit to once and for all, resolve this issue. From the life & past readings, I got my answers. The first person I met was struggling with letting go of the past and trying to move on. The Holy Spirit’s advice for the person was, *“Let it go. Let it all go. Don’t allow greed to ruin your happiness. Don’t hold on to something that is no longer yours.”* And if that message was not strong enough to change my ways, the Holy Spirit revealed how greed for a piece of land brought death and pain to the lives of hundred of people in a past life reading. The message from this past reading was, *“Don’t repeat the actions of the past. Don’t acquire new debts (karma). Don’t fight for something that is not yours.”* I made a promised to myself after the trip that I would let the past go and re-build my relationship with my in-laws.

And just when I was in awe with the Holy Spirit and his personal teaching for me, I was given an opportunity to perform two powerful spirit evoking ceremonies

that forever change me. Within these two special ceremonies, I truly learned how powerful and amazing the messages from the Other side can be. Master Tam had always told us that out of all the tools/miracles that ARM perform, the most powerful and life-changing is the spirit evoking ceremony. The ceremony can affect the spirituality of not just one person but the entire family. For over 23 years, thousands of these ceremonies are performed on a weekly basis at ARM. The most unique and amazing part of the ceremony that no where else in the world offered the family is an opportunity for a family member, *not a member of ARM*, to personally channel the spirit of their lost relative. This provides evidence to the family beyond a shadow of the doubt that the Other side exists, and that their lost loved ones have come to visit them.

In the first ceremony, a lost father spoke clearly to his family through his daughter and advised his wife and daughters *“to love one another, let go of the disagreements, to live life to its fullest, to not allow work (material wealth) to take over our lives, to find the Light that exist inside of us. There is more to life than what you see.”* Prior to this ceremony, one of the two daughters has not spoken to her mother for a long time but afterward, the three spoke openly to each other; reflecting on their father’s message and trying to resolve their differences. In the second spirit evoking ceremony, a lost son/brother/nephew came back to say his last goodbyes (he was killed in an automobile accident). There were five family members present for the evoking ceremony, two did not speak English. Within seconds of performing the ceremony, their son/brother/nephew came back. The aunt, who spoke no English that was present for the cere-

mony suddenly with her eyes still open, made a groaning noise then stare straight at me with her glassy-looking eyes. I knew right away that the nephew had come through to the aunt. In English, I called out to the son/brother/nephew's name and ask him to "*close his eyes*". Right away the aunt who understood no English close her eyes because the nephew (spirit) understood and spoke English. Then I reminded the nephew of the rules. Only the member of the family who spoke English was allowed to channel him. Since I did not speak their native language, I would not be able to facilitate the ceremony. Right away, the spirit of the lost son/brother/nephew left the aunt's body, and came through to his mother. The son, through his mother, spoke to each family member. He gave them advices on "*living life to its fullest and to be good to those around them*". Then it was time for him to leave. He said his last farewell and left. Afterward, the family was amazed by the experience. They knew beyond a doubt that their love had returned. This last ceremony in Seattle brought tears to my eyes and again the Holy Spirit reminded me to live my life to its fullest; to be good to those around me and not to live with past regrets. Again, in his amazing way, the Holy Spirit allowed me to learn from others and to be able to move forward on my spiritual path with this trip to Seattle.

The more spiritual work I continue to perform at ARM, the closer I come to understanding my purpose, my destiny. My eyes became more focus on the people/things around me. For the first time, I finally realized the depth of my purpose. It is not to save or change the world. It is to change myself for the better, and through these changes to make a difference in the lives of the people around me, especially

my children's lives. It was reflected through the Holy Spirit's first message to me, he had said, "Take care of the children...And I will take care of your husband." Throughout this year, the Holy Spirit continues to teach me this through reading other people's lives. Such a simple act that I had forgotten to do. The Holy Spirit had blessed me with two greatest gifts in life, my children. Not one child but two incredible children.

Prior to the events that brought me to ARM, I lived, worked, and breathed by a schedule book. Everything in my life had a schedule, an appointment. I planned everything. I had even scheduled family's activities on a daily, weekly, monthly basis. I was a workaholic. And during the crisis, I had drowned in my sorrow that I neglected the children. I used to take care of them, gave them the attention that they needed because of a sense of duty as a mother. I was truly not a "mom" to them. It's a strange concept but there is a difference between "being" a mother and playing the role of the mother. Like most mothers, I get overwhelmed with work and the stress of life that most of the time I go through the motions of being a mother. Most mothers feel that by providing our children with food, shelter, and life essentials (money, college, etc) that they have satisfied their role. Some of us played the role of motherhood so that we can be known to others as a good mother. It makes us feel good when someone compliments us on being a good mother. This shows that we are acting the part and not **being** the part. Throughout the year in various life readings messages, the Holy Spirit, taught me to be a loving "mother" to my children. Various life reading messages have the same main idea; "*Why is it that you are too busy drowning in sadness that you forget your responsi-*

bility to your children? This has happen so that you will give more of your attention to the children.” Or “Take care of the children. Don’t yell at them. The more you listen to your children. The more they will listen to you.” And “Take care of the children, I (Holy Spirit) will take care of everything else.” With the guidance of these messages from the Holy Spirit, I had a second chance this lifetime to learn the true meaning of motherhood. I also remember once that Master Tam had taught us that everyone in our life our teacher. My children are my teachers. My children were given to me so that they can teach me to be a better mother to them. They also taught me to look at life through their innocents eyes. In watching my children’s courage and hope has inspired me to believe again and to continue my life’s spiritual journey.

My Sanctuary, the place that have taught and rescued me from the life-changing events 3 years ago, has also been a safe haven for my children. My oldest, my daughter, would come home from school telling me what her friend’s families are planning to do for the weekends or vacation. Sometime when she mentions this, she would cry because she cannot tell her school friends where her daddy is. It breaks my heart every time to see her like this. But then she would smile and say that only at ARM can she talk about her daddy; where he is, what he’s like, and her visits with him. Only at ARM, she is not scared of what the other kids may think about her. Only here at my Sanctuary, she is able let down her guard and be free. As for my son, my youngest, he has considered himself the man of the house. He said that, “*Since daddy is gone, I have to take care of the girls (mommy and sister) until daddy comes home.*” When I look at him, being so strong for a 6 year old boy, I would

weep, especially when this little boy is still in some ways my little baby. It is especially hard when we go out in public. You see, when my husband was still around, my son would use the men’s restroom with my husband, but ever since my husband has been gone, he has been using the ladies’ restroom with my daughter and me. (I could not allow a little 6 year boy to go into the men’s restroom by himself. What if something happens to him in there that I cannot see?) Now at 9 years old, the ladies would stare at him for being in the women’s public restroom. For a little boy, he knows this and gets embarrassed. He then turns to me and tells me that only at “Hoi” (ARM) he is able to use the men’s restroom without being scare or accompanied by anyone. It is these simple daily tasks that I used to take for granted or never noticed sometimes that teach me to be a better mother.

My children continue to grow so fast, right before my eyes. Sometime I feel sad that my husband will not have a chance to watch and participate in their childhood. Both children after our nightly prayers have mentioned to Holy Spirit that they do not want to grow up. They want their daddy, my husband, to come home before they can grow up. They do not want “their daddy” to miss out on their childhood. They even promise Holy Spirit to continue to be good so that there daddy can come home faster. I usually would fall to pieces after hearing this. But then I would smile and count my blessings to have such wonderful children and a Sanctuary for my entire family.

No longer do I view life’s mishaps as sadness or fear. For I see them as another bump in the road, another lesson to overcome. These lessons change me and make me become a better person to myself and

those around me. These lessons also allow me to pay back my karma; debts (my faulty words and actions toward others) that I had acquired in this lifetime and previous. I learned from Master Tam that our karma is like credit card debts that we owe. These debts I now realized I must pay. If I don't pay now, I would have to pay back later with interests. Each of us should not wait until the end to try to pay them because the interest on these debts may be too much for most to bear. Each learning, each change, I make brings me closer to paying my debts. Each payment I make also becoming vitamins and food for my soul.

Everyday I thank the Holy Spirit for blessing me with so much; for allowing me to wake up everyday and be on such an amazing spiritual journey with ARM.

I no longer question my existence as I had before. I no longer look up at the sky and wonder about the space, the universe, and beyond. Happiness is found in the

heart of my soul. Within these holy walls at ARM, I was able to fulfill the void in my life and give meaning to my life, my purpose, and destiny. I believe the quote by Rick Warren, author of the "The Purpose-Driven Life" best describes where I have traveled on my spiritual path with ARM this year, "You are not an accident. Your parents may not have planned you, but God did. He wanted you alive and created you for a purpose...You were made by God and for God, and until you understand that, life will never make sense. Only in God do we discover our origin, our identity, our meaning, our purpose, our significance and our destiny." Now, sitting here, again, in the quiet prayer room, my Sanctuary...I can hear Master Tam making his usual funny remarks and comments follow by a roar of laughter outside...that is a signal for me to come and join in the laughter (for the tears have faded) with my band of uncles, aunts, brothers, and sisters of ARM.

VẤN SỰ TÂM LINH

Xin cho biết Hội Tâm Linh Học có theo theo tôn giáo nào không?

Mới nghe nói đến tên Hội Tâm Linh Học chắc quý vị thường thắc mắc không biết chúng tôi thuộc đạo nào hay theo một tông phái nào? Xin được giải thích để làm sáng tỏ và để quý vị khỏi phải ngại ngùng. Ở đây chỉ là một cái hội, cũng như bao nhiêu hội đoàn khác trong cộng đồng, chỉ có khác là Hội Tâm Linh Học có tính cách chuyên môn; đó là nghiên cứu về thế giới vô hình. Để cho sự nghiên cứu được khách quan và chính xác hơn, Hội không thiên về bất cứ một tôn giáo nào, nhưng chủ trương học hỏi lý thuyết của tất cả tôn giáo. Khi gia nhập Hội Tâm linh học, hội viên vẫn giữ nguyên lễ lối thờ phượng trước đây của mình.

CHỖN TÔN NGHIÊM AN BÌNH CỦA TÔI (PHẦN 2)

Connie Võ (Ban Dịch Thuật lược dịch)

Đồng hồ trên tường chỉ 10:30 tối. Đó là lúc kết thúc buổi sinh hoạt hàng tuần của Hội Tâm Linh Học (HTLH). Từ chỗ ngồi quen thuộc trong góc phòng, tôi quan sát nhóm người cuối cùng đang chậm chạp rời Chánh Điện. Một vài người còn lưu luyến nói với nhau về đề tài vừa thuyết trình tối nay trong khi vài người khác đứng trước bàn thờ để cầu nguyện. Rồi từ từ họ cũng bước ra và gia nhập nhóm trước để hàn huyên và giải lao trước khi ra về. Tôi dựa lưng vào ghế, để tâm hồn chìm trong sự tĩnh lặng của căn phòng. Sau hai năm sinh hoạt với HTLH tại địa điểm mới, huy hoàng tráng lệ này, tôi vẫn thấy chốn tôn nghiêm an bình của tôi chẳng hề thay đổi. Vẫn là nơi đã cứu vớt và che chở tôi trong giông bão cuộc đời. Hương thanh bình và huyền âm tâm linh vẫn vang vang trong bốn bức tường thiêng liêng này.

Chồng tôi vắng nhà đã 3 năm và 2 năm trôi qua kể từ lúc tôi đặt chân vào Hội lần đầu. Con bão ngày xưa điên cuồng tàn phá, vùi dập tâm hồn tôi đã qua rồi. Tôi cảm nhận mình đang căng buồm đi trong biển đời tĩnh lặng. Đối với nhiều người, cuộc đời có vẻ mông mênh vô định, vâng đúng thế, nhưng nay tôi không cảm thấy lạc lối hay sợ hãi nữa. Tôi đang ở trên con tàu tâm linh với Thầy Tâm và các cô dì chú bác, anh chị em của HTLH. Mỗi hội viên có một bản đồ, một la bàn hay một nhiệm vụ được giao trên con tàu tâm linh dưới sự điều khiển của vị thuyền trưởng tài

ba, Thầy Tâm của chúng tôi. Tôi được hồng ân của Bề Trên gia hộ cho tôi cùng đi với Hội trong cuộc hành trình tâm linh này. Khi tàu tiếp tục đi đến các chân trời khác nhau trong năm nay, tôi bắt đầu hiểu ra rằng tâm linh không phải là điểm đến xa vời mà con người không với tới nổi; thực ra nơi đấy nằm ngay trong tâm của tôi.

Cũng như nhiều người trẻ tuổi khác, từ lâu rồi, tôi cũng băn khoăn mãi về những câu hỏi cứ lặp đi lặp lại trong tôi: “Thượng Đế có thật không? Tôi sinh ra đời để làm gì? Ý nghĩa cuộc sống là chi?” Câu hỏi thứ nhất được trả lời ngay năm đầu tôi tới Hội. Hai câu cuối được giải đáp nhờ sự giảng dạy của Thầy Tâm hàng tuần và qua sự làm việc của tôi ở Hội trong năm nay. Thiêng Liêng đã cho tâm và trí tôi tới được những nơi trước kia tôi chỉ có thể mơ tưởng đến mà thôi. Thật là kỳ thú nếu tôi có thể vẽ lại cho bạn thấy tám bản đồ ghi lại những nơi tôi đã đến. Tôi bắt đầu kết nối những nơi chốn đó lại như những mảnh ráp trong trò chơi ráp hình. Con đường tâm linh tôi đang theo đuổi luôn dẫn dắt tôi trở lại nội tâm mình. Mọi nơi mọi chỗ đều giúp tôi nhận thức được con người tôi đã, đang và sẽ là ai. Mỗi điều tôi được dạy, được học, mỗi lần vấn linh, những người gặp gỡ trong đời đều là những dấu mốc trong bản đồ cuộc sống. Hành trình đó đã mang mục đích và ý nghĩa đến cho cuộc sống của tôi.

Vào lúc đầu của chặng hành trình này,

gió biển lạnh như thổi mạnh hẳn lên. Tôi lại bị lôi cuốn vào những thói quen và hành động không tốt ngày trước. Tôi tưởng rằng mình đã cố gắng hết sức để bỏ đi những thói hư tật xấu này. Thế mà đã có những lúc tôi thấy mình dễ dàng rớt khỏi con tàu tâm linh và rơi vào sự lôi cuốn của vùng biển đen tối phía dưới. Ngừng đầu lên, tôi thấy Thầy Tâm và các cô chú, anh chị em trong Hội đang dang tay ra, đưa cao ngọn đuốc soi sáng đường cho tôi. Thỉnh thoảng họ chỉ nói vài lời ngắn gọn nhưng đầy ý nghĩa; hoặc nhẹ nhàng chăm sóc, giúp tôi vững tâm, tiếp tục đi tới. Những lần khác, chính Thiêng Liêng đến với tôi, nâng tôi dậy, phủ bụi đường rồi khuyến khích tôi quay lại cuộc hành trình tâm linh. Thiêng Liêng rất vi diệu chuyển cho tôi nhiều thông điệp qua những người tôi được tiếp xúc trong năm. Tôi hiểu ra rằng khi tôi phục vụ bá tánh và thay đổi chính mình cho tốt hơn, Ngài sẽ ban cho tôi thêm phương tiện và cơ hội làm việc. Phương tiện ở đây là khả năng Thần Nhãn, Vấn Linh hay làm việc trong các ca Triệu Hồn. Mỗi lần được vấn linh hay triệu hồn là mỗi lần tôi được học hỏi thêm nhiều bài học sâu sắc từ những lời khuyên của Thiêng Liêng cho khách. Những điều này giúp tôi thêm hứng khởi để thay đổi thành người tốt hơn và tự mình trả lời được những câu hỏi của chính mình. Điều kỳ diệu là những bài học rút ra được khi phục vụ khách trong vấn linh hay triệu hồn dường như được soạn thảo riêng cho tâm linh tôi phát triển! Không có tiền bạc nào để tôi có thể trả ơn cho những người khách đã tìm đến Hội nhờ giúp đỡ. Họ tìm đến Hội vì những vấn nạn trong đời sống. Họ đã cởi mở tâm tình, chia sẻ những bí mật về cuộc sống của họ, giúp tôi học hỏi thêm. Mỗi tình huống đều cá biệt nhưng tôi vẫn tìm thấy một phần nào đó giống mình trong đó.

Năm ngoái, một cậu bé tìm đến Hội sau một tai nạn xe đã làm cậu tê liệt vì thương tật ở hông. Cậu phải dùng nạng di chuyển và hông cậu mang đầy ốc vít. Trước khi tai nạn xảy ra, cậu mơ ước được vào quân đội sau khi tốt nghiệp trung học. Bây giờ khó khăn lắm cậu mới đi lại được với cặp nạng, làm sao cậu vào quân trường huấn luyện được? Chỉ trong 10 phút đầu tiếp xúc với cậu, tôi hiểu ngay Đấng Thiêng Liêng đang gửi cho tôi một thông điệp qua cậu bé can đảm này. Cậu nói: “Em biết tại sao Thượng Đế lại để cho tai nạn này xảy đến với em. Bởi vì Ngài biết nếu em vào lính, em sẽ bị chết. Ngài đã hoạch định cho em những chương trình lớn hơn cho em. Khi Thượng Đế đóng một cánh cửa, Ngài lại mở ra cho chúng ta 3 cánh cửa khác.” Thật là kỳ diệu khi một cậu bé lại có thể dạy và nhắc nhở cho tôi điều ấy. Cậu giúp tôi nhớ lại rằng những thử thách và hoạn nạn trên đời không phải để tạo bất lợi cho ta mà chính là cơ hội cho mình phát triển. Thiêng Liêng đã nhắc tôi rằng biến cố dẫn dắt tôi đến với Hội hai năm trước đây chính là lúc Ngài đóng một cái cửa của cuộc đời tôi và cũng là lúc Ngài mở ra biết bao cơ hội diệu kỳ mà muốn kể hết tôi phải viết ra hết trang này đến trang khác. Biến cố đó chính là một phép lạ cho tôi đấy.

Mùa hè năm ấy, một người khách trước đó tôi có dịp giúp họ về vấn đề tâm linh mời tôi và các con đến Seattle. Ngay trước chuyến đi, tôi đang vật vã với ý nghĩ và cảm xúc về cám dỗ vật chất, những cơ hội làm giàu đã trôi qua, tiếc nuối và “giá như...” Tôi cố gắng tìm cách quên đi dĩ vãng. Trước khi đến Hội, tôi là người rất vật chất. Tôi đánh giá sự thành công của mình hay người khác qua bề ngoài, xe cộ, nhà cửa và số tiền họ sở hữu. Tôi đã tranh chấp với gia đình chồng về một bất động sản. Một phần trong tôi muốn lấy lại tài

sản đó, một phần khác trong tôi chỉ muốn quên chuyện đó đi. Thiêng Liêng lại một lần nữa tạo cho tôi dịp may để giải quyết cho xong chuyện này ở Seattle. Qua vấn linh cho người khách đầu tiên gặp ở Seattle, tôi đã nhận được câu trả lời cho chính tôi. Người khách này cũng đang trăn trở với việc có nên quên đi chuyện cũ để vươn tới tương lai không. Thiêng Liêng khuyên họ rằng: “Hãy buông đi, hãy buông hết cả đi. Đừng để lòng tham phá rụi hạnh phúc của mình. Đừng cố níu kéo những gì không còn thuộc về mình nữa.” Như thể thông điệp đó chưa đủ mạnh để tôi thay đổi, Ngài cho người khách được soi căn để thấy rằng trong một tiền kiếp, nhiều người đã chết và bao nhiêu đau thương đã xảy ra vì lòng tham của khách về một miếng đất. Ngài khuyên khách rằng: “Đừng lập lại lỗi lầm đã phạm trong kiếp trước đừng tạo thêm nghiệp mới, đừng tranh dành những gì không thuộc về mình.” Sau chuyến đi, tôi tự hứa sẽ quên đi chuyện cũ và xây dựng tình cảm lại với gia đình bên chồng.

Còn đang bàng hoàng với sự huyền diệu và dạy dỗ của Thiêng Liêng cho mình, tôi lại được Ngài ban cho hai cơ hội triệu hồn cho khách để giúp tôi mãi mãi thay đổi. Trong hai ca triệu hồn đặc biệt này, tôi thực sự học được là thông điệp từ cõi vô hình ý nghĩa và vi diệu biết bao. Thầy Tâm luôn bảo chúng tôi rằng trong tất cả các phép lạ mà Hội được thực hiện, phép Triệu Hồn là hiệu lực nhất để thay đổi và thăng tiến tâm linh không chỉ cho một người mà toàn bộ gia đình khách. Trong 23 năm qua (Lời tòa soạn: đó là lúc tác giả viết bài này, đến nay đã được 35 năm) Hội Tâm Linh Học đã thực hiện hàng ngàn ca triệu hồn qua sinh hoạt hàng tuần. Điểm đặc biệt và huyền diệu nhất trong những ca triệu hồn này là chính thân nhân của người đã khuất sẽ tiếp hồn người quá cố chứ không phải hội viên hay đồng tử

chuyên nghiệp như những nơi khác trên thế giới. Điều này giúp gia đình khách biết chắc chắn là có thể giới vô hình và tự chứng nghiệm thật sự thân nhân đã khuất của mình về thăm gia đình.

Trong ca đầu tiên, người cha quá cố về qua thân xác của cô con gái và nói vợ và các con gái của ông rằng: “Hãy yêu thương nhau, hãy bỏ qua những bất đồng để sống hạnh phúc, đừng để công việc hay của cải vật chất làm chủ đời mình, hãy tìm ánh sáng trong tâm chúng ta. Đời sống chúng ta có nhiều điều ý nghĩa hơn là những gì mắt ta đang thấy.” Trước đó, một trong hai cô con gái từ lâu đã không nói chuyện với mẹ, nhưng sau lễ triệu hồn, cả ba mẹ con đã nói chuyện cởi mở cùng nhau, cùng suy ngẫm lời người cha khuyên để xoá bỏ những mâu thuẫn trong gia đình.

Ca triệu hồn thứ hai cho một thanh niên đã chết vì tai nạn xe hơi; khi sinh tiền, cậu là con, anh, em hay cháu của những người đến dự lễ này. Có năm người trong gia đình cậu tham dự buổi triệu hồn; trong đó 2 người không nói tiếng Anh được. Chỉ vài giây sau khi tôi bắt đầu buổi lễ, hồn người thanh niên này đến liền. Người di của cậu vốn không biết nói tiếng Anh đang mở mắt, bỗng rên lên một tiếng rồi nhìn thẳng vào mặt tôi với đôi mắt đờ đẫn. Tôi biết ngay là hồn cậu thanh niên đã về qua bà di. Tôi gọi tên cậu và nói bằng tiếng Anh: “Nhắm mắt lại.” Lập tức, bà di cậu nhắm mắt ngay vì hiện giờ hồn người thanh niên hiểu và nói thông thạo tiếng Anh đang mượn xác của người di không biết Anh ngữ! Tôi nhắc cho cậu biết quy luật của buổi lễ triệu hồn hôm nay là chỉ có người nói tiếng Anh mới được tiếp hồn vì chủ lễ là tôi lại không nói được tiếng cha sanh mẹ đẻ của gia đình cậu mà chỉ dùng Anh ngữ để điều động. Ngay lập tức, hồn cậu rời người di và chuyển qua mẹ cậu để nói chuyện với gia đình. Cậu khuyên

gia đình: “Sống hạnh phúc và cư xử tốt đẹp với những người chung quanh.” Rồi đến lúc cậu phải ra đi, cậu chào từ biệt và xuất khỏi người mẹ. Gia đình khách vô cùng ngạc nhiên, không còn chút ngờ vực nào, cả nhà biết chắc chắn rằng người thân của họ vừa về thăm. Buổi lễ triêu hồn cuối này ở Seattle làm tôi bật khóc; Thiêng Liêng lại một lần nữa nhắc nhở tôi sống hạnh phúc hết mình, đối xử tốt với người chung quanh, và đừng tiếc nuối việc đã qua. Với sự sắp đặt vi diệu của Ngài qua chuyến đi Seattle này, Thiêng Liêng đã cho tôi cơ hội được học hỏi từ những người khách để tiến mạnh trên hành trình tâm linh của tôi.

Càng làm nhiều việc cho bá tánh ở Hội, tôi lại càng hiểu rõ hơn về mục đích cuộc sống và định mệnh của tôi. Tôi biết để ý hơn đến con người và sự việc quanh mình. Lần đầu tiên trong đời, tôi nay mới hiểu được chiều sâu cuộc sống. Đó không phải là để cứu vớt hay thay đổi thế giới, mà chính mình phải thay đổi để trở thành người tốt hơn; rồi qua những cải tiến tích cực của chính mình, tôi mới giúp đỡ được người chung quanh, nhất là làm cho đời sống của con cái tôi tốt đẹp hơn.

Tôi nhớ lại là thông điệp đầu tiên của Thiêng Liêng cho tôi là: “Hãy lo cho con của con... Ta sẽ lo cho chồng con.” Trong năm qua, Ngài tiếp tục dạy tôi điều đó qua những vấn nạn mà khách đến Hội nhờ giúp đỡ. Điều giản dị thế mà tôi vẫn quên! Thiêng Liêng đã ban cho tôi hai món quà quý giá nhất của đời người: không phải một, mà là hai cháu rất dễ thương.

Trước khi biến cố đau thương dẫn dắt tôi đến với Hội, tôi đã sống, làm việc và thờ theo một thời khóa biểu cứng nhắc. Mọi thứ trong đời phải được sắp xếp theo lịch trình, theo hẹn. Cái gì cũng phải có kế hoạch. Ngay cả sinh hoạt của gia đình cũng phải lên lịch theo ngày, tuần hay

tháng! Tôi mê man trong công việc. Rồi khi chuyện đau thương xảy ra, tôi đắm chìm trong buồn khổ và xao lãng chăm con. Trong đau buồn, tôi chú ý hai con cho có lệ vì vai trò là mẹ của chúng chứ thực sự tôi không làm đúng ý nghĩa thế nào là người “Mẹ” cho con! Nghe thì lạ nhưng thực ra có sự khác biệt giữa việc là người Mẹ đúng nghĩa và việc chỉ đóng vai mẹ. Giống như nhiều người mẹ khác, tôi bị chìm ngập trong công việc và áp lực nặng nề của đời sống nên phần lớn thời gian tôi chỉ máy móc làm bổn phận người mẹ. Đa phần các bà mẹ cảm thấy rằng lo cho con cái nơi ăn, chốn ở, và những nhu cầu thiết yếu của cuộc sống (như lo tiền bạc, cho học đại học...) là mình đã làm tròn bổn phận mẹ rồi. Một vài người lại chỉ làm thế nào đủ cho người khác khen mình là người mẹ tốt vì được người khác khen như thế thì thích thật. Điều đó nói lên rằng mình chỉ đóng vai trò làm mẹ chứ chưa thật sự là Mẹ. Thiêng Liêng đã dạy cho tôi hiểu thế nào là người Mẹ thương con đúng nghĩa qua những ca vắn linh với nhiều vấn nạn cuộc đời khác nhau của khách đến nhờ Hội. Tất cả đều có chung một ý nghĩa như sau: “Sao con chìm đắm trong sầu não đến quên cả trách nhiệm của con đối với con cái? Con phải chăm sóc và để ý đến con cái nhiều hơn chứ”, hoặc: “Hãy lo cho con của con, đừng quát thét chúng. Con càng lắng nghe con cái nhiều hơn thì chúng càng vâng lời con hơn” và: “Hãy chăm sóc con cái, Ta (Thiêng Liêng) sẽ lo cho con mọi thứ còn lại.”

Nhờ vào sự hướng dẫn của Bè Trên qua những thông điệp ấy, tôi được ban cơ hội lần thứ hai trong đời để học đúng nghĩa thế nào là làm Mẹ. Thầy Tâm dạy chúng tôi rằng ai trong đời cũng có thể làm thầy của ta. Hai con của tôi chính là thầy của tôi đó. Thiêng Liêng ban hai cháu cho

tôi để chúng dạy tôi thành người Mẹ tốt hơn. Chúng dạy tôi nhìn cuộc đời qua lăng kính ngây thơ trong sạch của trẻ. Sự can đảm và niềm tin yêu hy vọng của các cháu đã là nguồn cảm hứng cho tôi lấy lại tin tưởng và tiếp tục tiến bước trong cuộc hành trình tâm linh của chính mình.

Chôn tâm linh yên bình của tôi, nơi đã cru mang và che chở tôi từ lúc biến cố đau thương xảy đến, cũng trở thành chỗ trú ẩn bình an cho hai con tôi. Con gái lớn của tôi thường kể tôi nghe gia đình bạn bè cháu hoạch định sinh hoạt cuối tuần hay kỳ nghỉ thế nào. Đôi khi, cháu khóc, nói là cháu không thể tâm sự với bạn học về cha cháu đang ở đâu. Cõi lòng tôi tan nát khi nghe chuyện. Nhưng rồi cháu mỉm cười, nói rằng chỉ ở Hội Tâm Linh Học, cháu được nói về cha cháu, cha đang ở đâu, cha là người thế nào và chia sẻ về những lần cháu đến thăm cha. Chỉ ở Hội, cháu mới không lo sợ về việc các trẻ khác nghĩ thế nào về cháu. Chỉ ở chôn tâm linh an bình này, cháu mới được là cháu, không phải lo phòng chống và cảm thấy tự do. Cậu trai út của tôi tự coi mình là người đàn ông trong nhà. Cháu nói: “Ba đi vắng, con phải lo cho các ‘cô gái’ trong nhà --mẹ và chị--đến khi ba về.”

Nhìn cháu thật mạnh mẽ ở tuổi lên 6, tôi lại khóc vì thực ra cháu chỉ là cậu con trai bé bỏng của tôi. Khó khăn nhất là ở những nơi công cộng, vì khi chồng tôi còn bên cạnh thì con trai tôi sẽ dùng phòng vệ sinh nam với cha đi kèm, nhưng từ khi cha vắng nhà, cháu phải dùng phòng vệ sinh nữ với chị và mẹ vì tôi không yên tâm khi để đứa con trai 6 tuổi một mình vào phòng vệ sinh nam công cộng! Lỡ có chuyện gì nguy hiểm cho cháu xảy ra trong đó mà tôi không thể thấy được thì sao? Nay được 9 tuổi, cháu hiểu và thấy ngại ngùng trước những đôi mắt dò hỏi của các cô, các bà trong phòng vệ sinh công cộng nữ. Cháu

lại quay sang tôi kể rằng chỉ ở Hội, cháu tự mình đi vào phòng vệ sinh nam mà không phải sợ hãi hay nhờ ai đi kèm cả. Đó là những sinh hoạt đơn giản hàng ngày mà trước đó tôi xem thường, không để ý đến sự phức tạp mà không phải ai cũng làm được. Những điều này giúp tôi học để thành người mẹ tốt hơn.

Các con tôi lớn nhanh quá! Đôi khi tôi buồn lo rằng chồng tôi không có dịp ở cạnh và nuôi dạy các cháu khi chúng còn nhỏ. Sau buổi cầu nguyện tối của gia đình, các cháu cũng tâm sự với Thiêng Liêng là chúng không muốn lớn nhanh quá vì mong có cha bên cạnh khi các cháu còn ở tuổi thơ. Các con tôi hứa với Thiêng Liêng là chúng sẽ tiếp tục ngoan ngoãn để cha mau về sum họp với gia đình. Tôi tan nát cõi lòng khi nghe con nói chuyện nhưng rồi lại mỉm cười biết là mình được Ông Trên gia hộ khi con cái ngoan ngoãn và chúng tôi có chôn an bình cho cả gia đình nương tựa.

Tôi không còn buồn khổ và sợ hãi khi rủi ro trong đời xảy đến nữa; tôi thấy chúng tựa như một bước chậm lại trên đường đời, một bài học mới cần vượt qua, giúp tôi trả bớt nghiệp cũ do lời nói hay hành động tôi đã làm lỗi với người khác trong kiếp này hay các kiếp trước. Thầy Tâm dạy rằng nghiệp có thể ví như nợ của thế tín dụng mà nay tôi hiểu ra rằng mình phải trả. Nếu tôi không trả bây giờ thì sau này tôi vẫn phải trả nợ cả vốn lẫn lời. Mình không nên chờ tới phút chót mới trả nợ vì nhiều khi tiền lãi thành quá nặng, trả không nổi. Mỗi điều học được, mỗi thay đổi làm mình tốt hơn, giúp tôi trả nợ nhanh hơn và tựa như là thuốc bổ hay thức ăn nuôi dưỡng tâm linh tôi.

Mỗi ngày tôi đều cảm ơn Đấng Thiêng Liêng đã hộ độ tôi thật nhiều, đã giúp tôi tỉnh thức thêm và được đi cùng với Hội trên con đường Tâm Linh huyền diệu. Tôi không còn đặt câu hỏi tại sao tôi hiện diện

trên cõi đời này như hồi xưa tôi hay hỏi; không còn ngừng mắt nhìn trời thắc mắc không gian, vũ trụ, bầu trời tới từ đâu nữa. Hạnh phúc ở ngay trong tâm tôi. Giữa các bức tường thiêng liêng của Hội Tâm Linh Học, tôi không còn thấy tâm hồn trống vắng nữa, tôi đã tìm thấy ý nghĩa, mục đích và định mệnh đời tôi. Rich Warren, tác giả cuốn sách “Đời Sống Có Mục Đích” như đã diễn tả rất rõ cuộc hành trình tâm linh của tôi ở Hội Tâm Linh Học: “Bạn không ngẫu nhiên mà sinh ra trên đời đâu. Cha mẹ bạn có thể không hoạch định trước chuyện này, nhưng Thượng Đế đã sắp xếp cả...Ngài muốn cho bạn được sống, Ngài sáng tạo ra bạn với một mục

đích... Khi bạn chưa thấy được rằng bạn là do Thượng Đế tạo ra và cho Ngài, bạn sẽ không bao giờ hiểu được đời sống có ý nghĩa thế nào. Chỉ với Thượng Đế, chúng ta mới khám phá được nguồn gốc, danh tính, ý nghĩa, mục đích, sự quan trọng và định mệnh của chính ta.”

Bây giờ, lại ngồi trong phòng cầu nguyện tĩnh lặng ở chốn tôn nghiêm an bình này, tôi có thể nghe tiếng tổng kết rất vui của Thầy Tâm như thường lệ, tiếp theo là tiếng cười rộn ràng của người tham dự như một dấu hiệu nhắc tôi cùng đến chung vui (vì những giọt lệ đau buồn nay đã không còn nữa) với các cô chú, anh chị em trong Hội Tâm Linh Học.

CÔ BẮC KỲ NHO NHỎ

*(Tuồng thuật lại một trường hợp Triệu hồn ở Việt nam qua Skype)
Thiên Hà—2017*

Vào cuối năm 2016 tôi nhận được email của một cô bé từ Hà Nội, trong thư cô chào hỏi rất là lịch sự, nội dung của thư ngắn gọn và đầy đủ mọi chi tiết, cô trình bày rõ ràng về đời sống của mình cũng như những khó khăn trong gia đình Bố mẹ và anh em. Đặc biệt là cô bé có nhắc tới một người anh trai thứ hai đã mất khi xưa lúc cô còn bé! Viết thư hỏi âm tôi hỏi thăm thêm chi tiết của người anh đã mất trẻ này và những chuyện lộn xộn trong gia đình giữa ông Bố và ông anh Cả. Vài ngày sau tôi nhận được email thứ nhì của cô bé, viết dài hơn, rõ ràng hơn về những chuyện lủng củng trong gia đình và về cái chết của người anh trai. Cô bé cho biết thêm là gia đình rất tha thiết muốn cầu

hồn người anh thứ hai về và cô bé cũng cho biết là gia đình cũng đã nhờ những nhà ngoại cảm Việt Nam mấy lần rồi mà không thành công! Thấy gia đình hội đủ điều kiện vì có nhiều nỗi khổ tâm trong nhà về một người đã mất và nhiều chuyện to tiếng trong gia đình nên tôi nhận lời làm lễ Triệu hồn qua nghi thức của Hội Tâm Linh Học để giúp giải tỏa những vấn đề này. Cô bé đã xem bài thuyết trình về Triệu hồn qua video của Cô Lưu Mỹ Linh rồi, nên tôi chỉ nói sơ thêm qua về buổi lễ, dặn dò cô bé về việc mua hoa quả, nhang đèn, cách sắp xếp bàn thờ cho buổi cúng và nói cô bé là dặn cả nhà phải siêng năng cầu nguyện hàng ngày để buổi lễ được linh ứng.

“Vạn sự khởi đầu nan”, cô bé thì đi làm ở Hà Nội còn nhà Bố Mẹ, anh Cả và bàn thờ người anh thì ở Hà Tĩnh, hai thành phố cách xa nhau khoảng hơn 300 cây số, khá xa so với đường xá tại Việt Nam. Được biết thêm là nhà bố mẹ ở Hà Tĩnh chỉ có internet 3G mà thôi, không bảo đảm là sẽ có đủ sóng cho Skype để làm lễ Triệu hồn. Tôi hơi lo là nếu đang làm lễ mà bị mất sóng, Skype bị đứng thì thật là rắc rối. Để cho chắc ăn tôi đề nghị dời buổi lễ về Hà Nội, mọi người đều đồng ý, thế là buổi lễ Triệu hồn sẽ được tổ chức tại Hà Nội sau hai tuần với sự có mặt đầy đủ của mọi người trong gia đình. Tôi gọi cô bé vì nói chuyện qua Skype giọng cô rất là nhỏ nhẹ dễ thương và cũng là để giấu tên cho khách, chứ thật sự năm nay cô bé đã 37 tuổi rồi, có chồng và hai con, cô có bằng tiến sĩ và hiện đang làm việc cho thư viện Quốc Gia tại Hà Nội.

Bố Mẹ Cô và ông anh Cả đi tàu hỏa thâu đêm tới sáng mới đến Hà Nội. Tôi đợi tới trưa, mấy tiếng sau, cho ông bà nghỉ mệt lấy lại sức và được tỉnh táo lại rồi mới bắt đầu vào buổi lễ Triệu hồn. Sau khi thăm hỏi gia đình Chủ lễ sắp xếp cho mọi người ngồi trước bàn thờ và yêu cầu đặt webcam ngang hông để cho thấy hết cả nhà. Chủ lễ giải thích cặn kẽ về mọi sự diễn tiến của buổi lễ Triệu hồn, rồi sau đó giải đáp mọi thắc mắc để cho mọi người thấu hiểu. Tới đúng giờ thì buổi lễ Triệu hồn được bắt đầu. Một lúc sau, thì cô bé tiếp được hồn người anh, hồn về lúc đầu hơi yếu và không nói được. Chủ lễ khoán các phép tiếp sức và khai khẩu rồi cho hồn tập nói nhưng vẫn không nói gì nhiều, hồn chỉ ôm Bố Mẹ mà khóc, làm cả nhà và Chủ lễ cũng phải xúc động theo. Rồi sau đó hồn quay qua ôm người em rể là chồng cô bé khóc và dặn dò là phải lo thêm cho vợ con. Cuối cùng thì hồn quay qua ông anh Cả, và lúc này hồn bắt đầu thay đổi

thái độ hoàn toàn: la hét, giận dữ, đánh đập ông anh túi bụi làm cả nhà lo lắng. Chủ lễ đã biết rõ câu chuyện gia đình nên khuyên người anh Cả cần phải sửa đổi tánh tình và nên hứa với hồn em trai là sẽ không hỗn láo, bất hiếu với Bố Mẹ nữa và sẽ cùng em gái chăm sóc cho Bố Mẹ về sau. Sau khi Chủ lễ khuyên người anh Cả hứa nguyện vài lần thì hồn dịu lại và ôm người anh Cả vui mừng ra vẻ hài lòng. Chủ lễ để anh em ôm nhau một lúc và nhắc lại cho người anh phải thay đổi tánh tình và giữ lời hứa với linh hồn của người em trai. Chủ lễ cũng khuyên cả nhà cố gắng cầu nguyện và làm Công đức để hồi hướng cho hồn, để hồn được lên cảnh giới tốt hơn. Buổi lễ chấm dứt trong sự nghẹn ngào, Chủ lễ dặn dò một lần chót trước khi chào từ giã.

Ngày hôm sau thì cô bé viết email qua cảm ơn và bày tỏ sự thay đổi của cô bé và gia đình sau buổi lễ Triệu hồn đầy chân tình và cảm động trong buổi lễ người dương kẻ âm đoàn tụ.

Dưới đây là copy nguyên văn lá thơ của cô bé:

“Chú Thiện Kính Quý!

Từ hôm qua tới giờ cháu mới viết thư gửi Chú được. Cháu không biết nói gì hơn thành tâm gửi lời cảm ơn tới các thành viên của Hội Tâm Linh Học, đặc biệt là Chú Thiện và Cô Hà đã bớt chút thời gian và tâm huyết để giúp đỡ gia đình cháu. Thưa thật với Chú từ hôm qua tới giờ cháu và gia đình cháu đều đã có những cảm nhận khác nhau về buổi lễ triệu hồn đó. Hơn ai hết cháu là người cảm nhận rõ nhất về sự thay đổi trong thân xác mình, về tinh thần gia đình cháu có vẻ khá hơn, đặc biệt là anh cháu. Bước đầu đã có sự chuyển biến tích cực vì từ hôm qua tới giờ máy tính của cháu cứ mở để Bố cháu xem, nghe, cảm nhận về các bài nói Hội qua phần trình bày của Cô Mỹ

Linh. Anh P. và Mẹ cháu trưa nay trên xe đi về quê cũng đã hỏi địa chỉ của Hội để mở nghe. Điều cháu và gia đình mong mỗi nhất bấy lâu nay đã được toại nguyện, Bố Mẹ cháu thấy an lòng lắm Chú ạ. Bố cháu là người rất hiểu biết và cảm nhận rất rõ về những điều này, cháu tin là việc thay đổi mình hoàn toàn không khó, nhưng riêng với anh và Mẹ cháu có hơi khó một chút, nhưng cháu tin rằng qua buổi triệu hồn hôm qua, một bằng chứng thực như vậy sẽ thực tâm được anh cháu tốt nhất.

Chú à, chồng cháu trong quân đội nên phần nào đó hơi cứng nhắc và ít quan tâm đến vấn đề này, nhưng cũng qua sự chứng kiến hôm qua (cháu phải nói là rất may mắn), chồng cháu đã có cái nhìn khác hơn về thế giới tâm linh Chú ạ.

Chú ơi, cháu thấy rất hạnh phúc và mãn nguyện, cháu vui lắm, từ hôm qua tới giờ cháu thấy mình có cái nhìn khác hơn về mọi việc, về cuộc sống và giao tiếp với mọi người xung quanh. Cháu thấy lòng mình rất thanh thản và yêu thương mọi người. Cháu thực sự muốn duy trì và sẽ cố gắng giữ mãi tâm mình như thế. Cháu vô cùng cảm ơn các Đấng Linh Thiêng đã cho cháu có cơ duyên gặp Hội, gặp Chú và Cô Hà để cháu có cơ hội được soi lại tâm mình. Cháu xin hứa sẽ sửa đổi tâm tính mình để góp công đức hồi hướng cho những người thân của cháu đã qua đời được đi cảnh giới tốt.

Có điều này cháu muốn hỏi Chú, sau việc này của cháu rồi, cháu muốn liên lạc thường xuyên với Chú có được không ạ. Cháu thực lòng rất cảm ơn Chú, và muốn được Chú chia sẻ nhiều hơn trong cuộc sống Chú ạ. Chú ơi. Tỉnh thoảng lúc nào rồi Cháu có thể nói chuyện qua Skype với Chú được không ạ.

Cuối cùng, cháu kính chúc các Cô Chú, Anh, Chị trong Hội tâm linh- những người Thầy tâm linh đáng kính nhất mà

cháu từng gặp. Kính chúc Hội luôn vững mạnh.

Kính thư Chú,
Cháu H.”

Vài tháng sau vào dịp Tết, cô bé liên lạc với tôi qua Skype không phải là để xin tiền lì xì mà là khoe Bố mẹ đã bán được một nửa mảnh đất ở Thanh Hóa để trả nợ cho ông anh rồi, mảnh đất này đã rao bán từ lâu rồi mà không ai mua. Cô bé cũng khoe là hai vợ chồng mới mua được một căn hộ ở Hà Nội và nhờ tôi tư vấn về việc cúng Tân gia. Vài tuần sau thì cô bé lại liên lạc và khoe là hên quá, vì mới trúng được giải Tân Niên tại chung cư mới, được hưởng một năm tiền bảo hành! Tôi rất mừng cho cô bé dễ thương này vì thấy cô bé có tâm, đã hết lòng lo lắng cho bố mẹ, anh em trong gia đình, nay đã được Thiêng Liêng hộ độ cho gặp nhiều may mắn, ước gì mọi người tôi giúp đều được mãn nguyện và gặp nhiều may mắn như cô bé này.

CUỘC GẶP GỠ MÀU NHIỆM

Nguyễn Kim Loan

Trong một Lễ Gia Tộc tổ chức tại trụ sở Hội Tâm Linh Học (TLH) tọa lạc ở Quận Cam, tôi đã được chứng nghiệm một sự vi diệu mà chưa bao giờ tôi trải nghiệm trước đây: đó là chính bản thân tôi được tiếp linh hồn của ba tôi. Sau 10 năm âm dương xa cách, nhờ đến Hội TLH, tôi được gặp lại ba của mình. Mặc dù ba tôi đã mất, thân xác chẳng còn nhưng tôi vẫn cảm thấy thật ám cúng và xúc động qua những lời nói và cử chỉ mà linh hồn ba tôi đã mượn thân thể vật chất của tôi để diễn tả. Hơn ai hết, tôi nhận biết đó là ba của tôi. Hôm đó ba của tôi đã mượn thân và khẩu của tôi để giúp tìm thân nhân đã khuất của những người khách có mặt ngày hôm đó. Không riêng gì gia đình tôi, những người khách có mặt trong dịp Lễ Gia Tộc đó cũng được gặp hoặc biết về tình trạng người thân đã khuất của họ.

Sau lần đó, gia đình tôi còn được một đặc ân lớn hơn nữa: đó là đứa con gái út của tôi được chữa bệnh bằng phép lạ. Lần đó cháu bị suyễn nặng phải đi cấp cứu. Sau khi xuất viện, cháu vẫn còn yếu và hơi thở còn nặng nề, cháu may mắn được cô Hoàng Yến, một hội viên Hội TLH từ bên Pháp qua thăm Hội Trung Ương chữa bệnh cho cháu. Với bàn tay phục được được Bề Trên ban cho, cô đã tận tâm chữa giúp cháu và nhiều người khác. Thật kỳ diệu, sau lần đó chữa bệnh đó, cháu khỏe hẳn. Từ đó đức tin của cả gia đình tôi ngày càng lớn dần.

Tôi rất mừng khi thấy chồng tôi trở nên hết lòng tin tưởng vào Bề Trên và đến Hội TLH thường xuyên hơn để nghe thuyết trình và sinh hoạt cùng các anh chị em hội viên khác. Chồng tôi ngày càng thay đổi tốt hơn, thương vợ con thật nhiều và chăm sóc gia đình rất tốt. Gia đình tôi hạnh phúc hơn, con cái tôi theo ba mẹ đến Hội đều đặn nên hiểu và sống tốt hơn trước nhiều mặc dù các cháu vẫn còn nhỏ. Bản thân tôi cũng cố gắng thay đổi để nói chuyện nhẹ nhàng hơn, hết lòng thương yêu phục vụ chồng con và giữ gìn sức khỏe, hạnh phúc cho chính mình và những người chung quanh.

Những thay đổi vi diệu này theo tôi thì chỉ có Hội TLH là nơi duy nhất làm được vì Hội đã tạo cơ hội cho những người hữu duyên được có cơ hội hiểu và trải nghiệm được là có Bề Trên sát bên cạnh ta và Ngài chỉ mong chúng ta sống thiện lành, làm tròn trách nhiệm mà mình được Ngài giao phó trong gia đình và xã hội như làm một người cha tốt, một người vợ hiền, người con có hiếu, một người dân lành, biết tận tâm tận lực làm việc đóng góp trong xã hội, vân vân.... Tôi rất biết ơn Hội TLH đã dìu dắt gia đình tôi trên con đường đạo lý tâm linh thật quý giá này.

Sinh Hoạt Tết Tại Hội Tâm Linh Học Trung Ương

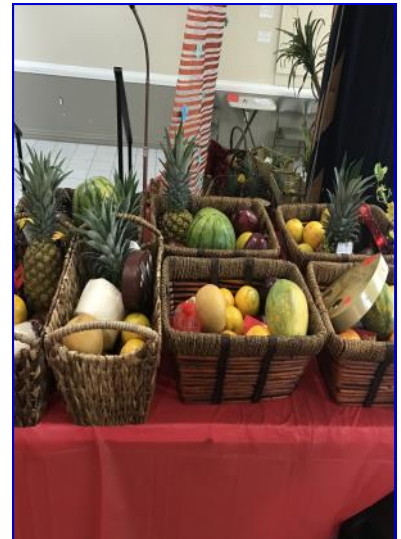
Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Tại San Francisco

Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Tại Houston

Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Tại Dallas

Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Tại Florida

Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Tại Kansas

Lễ Triệu Thỉnh Thần Tài Tại Las Vegas

Lễ Cúng Tổ

Lễ Cúng Tổ Ngành Y, Nha, Dược

Lễ Cúng Tổ Ngành Thẩm Mỹ

Cúng Tổ ngành Địa Ốc—2018

VẤN SỰ TÂM LINH

Theo quan niệm của Hội Tâm Linh Học thì cách tu tập như thế nào là đúng? Ly gia cắt ái vào rình tu, hay tu tại gia?

Thực sự mọi người đều đang tu tập và chữ tu này không dành độc quyền cho một nhóm nào hay một giáo phái nào. Luật nhân quả đã sẵn có trong trời đất, do đó dù không mang danh tu nhưng luật này cũng sẽ đòi mài con người đến chỗ tốt hơn. Ăn ở cho tốt, thuận theo tự nhiên, và làm tròn những bổn phận được đặt để là tốt nhất. Thà rằng như vậy còn hơn là mang danh tu mà thiếu tu. Thần linh ở khắp mọi nơi đâu riêng gì trong rình hay Hy mã Lạp Sơn! Trên quan điểm này thì ẩn cư hay tu tại gia đều là phương tiện, nên để cho hành giả tùy nghi chọn lựa.

ĐỊA LÝ SIÊU HÌNH

*Lá thư từ một cặp vợ chồng là chủ trạm xăng ở quận Los Angeles.
Vọng Trần*

Vợ chồng chúng tôi bắt đầu làm chủ trạm xăng Chevron từ đầu năm 2009.

Trạm xăng nằm trong thành phố Rowland Heights thuộc hướng Đông Nam của quận Los Angeles. Trạm xăng nằm ngay trên xa lộ chính, xe cộ qua lại rất tấp nập, và nhất là chung quanh khu vực chỉ có duy nhất một trạm xăng trong vùng.

Dưới góc nhìn của những người kinh doanh trong ngành năng lượng, thì trạm xăng này rất tốt xét về phương diện thuận lợi cho việc kinh doanh. Trạm xăng rất thoáng nhiều chỗ đậu xe và có hai lối ra vào rất tiện lợi cho khách hàng ra vào trạm xăng. Địa điểm an toàn và rất bắt mắt cho những người chạy qua trạm xăng.

Có rất nhiều khách hàng ghé lại đổ xăng và rất hài lòng vì sự tiện lợi của trạm xăng.

Vợ chồng tôi mua lại trạm xăng của một ông chủ người Trung Đông, họ là chủ trạm xăng này hơn 20 năm trước. Người chủ này cũng ngoài 60 tuổi và theo lời kể thì họ muốn bán trạm xăng để về nghỉ hưu. Sau vài lần tiếp xúc trực tiếp với người chủ, và quan sát tình trạng buôn bán của cây xăng cũng như xem xét tất cả chứng từ chi thu của chủ nhân. Chúng tôi đồng ý ngã giá để mua cây xăng. Sau 4 tháng lo thủ tục giấy tờ chuyên nhượng đúng theo thủ tục mua bán chúng tôi chính thức làm chủ trạm xăng. Theo như kế ước thì người chủ phải huấn luyện cho tôi 40 giờ để chuyên quản lý trạm xăng được trôi

chảy và trạm xăng vẫn mở của buôn bán như không có gì thay đổi.

Ngày cuối cùng người chủ cũ chia tay tôi và nói họ sẽ về Trung Đông thăm họ hàng trong vòng 6 tháng hoặc lâu hơn nữa tùy theo kế hoạch của họ, nghe xong tôi cũng cảm thấy lo lắng vì lỡ có chuyện gì xảy ra với trạm xăng tôi không biết phải trông cậy vào ai. Nhưng đang trong tâm trạng hồ hởi vừa mới mua được cây xăng đúng như ý muốn của mình, tôi vội quên đi và bắt tay thân mật chia tay (nào ngờ đầu đó là cái bắt tay cuối cùng của tôi với người chủ này...)

Trước khi ra khỏi cây xăng lần cuối ông ta có nói và chỉ tay về hướng trên cao nơi có chiếc máy ghi hình ảnh toàn bộ 12 góc thu từ các phía trong trạm xăng, ông ta nói tôi để lại một vật mà tôi thờ từ khi mở trạm xăng này, vật ấy đã đem may mắn lại cho tôi trong mấy chục năm buôn bán ở đây, nên tôi để lại cho ông cũng được may mắn trong trạm xăng. Nghe nói có tình có lý tôi gật đầu đồng ý chấp nhận mà cũng không chút hoài nghi hay tò mò muốn biết đó là vật gì và hình thể ra sao. Tôi vui vẻ tiễn ông ta ra cửa và chúc ông bà một chuyến về thăm quê hương thật vui.

Hai tuần lễ đầu tiên làm chủ trạm xăng trôi qua thật chậm rãi, và ngày làm việc ở đây thật là dài đằng đẵng, không có lúc nào tôi được rảnh tay vì nhất nhất chuyện gì xảy ra cũng đều mới lạ đối với tôi, cũng may là còn có đội ngũ công nhân họ đã

thuần việc ở lại nên tôi phân nào đỡ lo hơn. Tuy nhiên cũng chưa được mấy ngày thì họ bắt đầu đòi hỏi ưu sách và quyền lợi kể cả thay đổi giờ làm việc.

Những ngày tháng tiếp theo cũng không mấy sáng sủa cho việc điều hành trạm xăng với quá nhiều những tổn phí bất ngờ và khách ra vào trạm xăng cũng thưa thớt dần. Không chấp nhận với sự thất thu của trạm xăng, vợ chồng tôi tiến hành cải sửa tình trạng hiện tại của trạm xăng đúng như kế hoạch dự định lúc đầu. Tôi bắt đầu xin giấy phép của thành phố để xây thêm trạm rửa xe tự động để thu hút thêm khách hàng. Sau hơn 60 ngày nộp đơn xin giấy phép tôi nhận được lá thư gửi về từ thành phố với yêu cầu phải được sự đồng ý của ba hộ gia đình nằm phía sau trạm xăng. Ngay lập tức tôi tìm gặp 3 người chủ đất và hy vọng họ sẽ đồng ý. Nhưng kết quả là cả ba người đều từ chối và không đồng ý cho tôi xây trạm rửa xe với lý do “Không chấp nhận tiếng ồn của máy rửa xe” và thế là lần đầu tiên thật bại với kế hoạch phát triển cơ sở lớn hơn.

Hơn ba tháng trôi qua, nhà tôi có cho tôi xem bản kế toán về mức chi thu của trạm xăng, và những con số mà tôi nhận được hoàn toàn ngược lại với hoạch định kế toán của tôi lúc đầu.

Nhà tôi có khuyên tôi nên sang lại trạm xăng trước khi sự thất thoát chưa đến mức quá lớn.

Tôi bắt đầu suy nghĩ về điều này, tuy nhiên tôi vẫn chưa chấp nhận sự thất bại của mình.

Tôi bỏ nhiều giờ hơn vào công việc 7 ngày một tuần từ sáng đến tối không ngày nào vắng mặt ở trạm xăng, tôi tìm đủ cách để thay đổi từ cửa hàng bán lẻ đến trạm xăng bên ngoài, sơn sửa lại mới hơn, giảm giá xăng, thay đổi mặt hàng trong tiệm và dùng những chương trình khuyến mãi của những công ty lớn, mua hai tặng một, tất

cả những chương mục có lợi cho người tiêu thụ tôi đều tận dụng và mời những công ty đến quảng cáo.

Những tuần lễ có chương trình khuyến mãi thì lượng khách đến trạm xăng có tăng lên, nhưng sau vài tuần hết khuyến mãi thì khách lại vắng đi.

Đang trong lúc chưa tìm ra được phương thức để đưa trạm xăng vực lên, thì thành phố gửi cho tôi lá thư khuyến cáo trong vòng 90 ngày tôi phải hoàn tất việc nâng cấp hệ thống lọc khí thải của nồng độ bốc hơi khí ethanol thoát ra ngoài không khí (Viper Recovery) do Bộ Quản Lý Khí Thải Môi Trường (AQMD). Để gắn thiết bị này tôi phải cần \$87,000 đô. Tôi thật bất ngờ vì số tiền bỏ ra để nâng cấp hệ thống tăng lên gần gấp đôi về thiết bị và thời hạn mà thành phố cho tôi quá gấp, vì đúng theo luật thì tôi có tới hết năm 2010 để hoàn tất cập nhật hệ thống này, vì người chủ trước đã hoàn tất giai đoạn một.

Tôi bắt đầu bỏ cuộc việc tìm kiếm lối thoát cho trạm xăng, và trong thời gian này vợ chồng tôi quyết định bán trạm xăng.

Sau khi nhờ một văn phòng chuyên môn về sang nhượng trạm xăng đưa lên thị trường rao bán, ngay tuần đầu tiên đã có vài người đến xem và ngã giá muốn mua, tất cả mọi giao dịch đều qua văn phòng đại diện, chúng tôi cũng phần nào yên tâm là việc bán lại trạm xăng có lẽ cũng diễn ra trong vài ba tháng. Trong gia đoạn này chúng tôi cũng ráng bám bụng điều hành trạm xăng và tiến hành cập nhật hệ thống thu hồi khí lỏng theo yêu cầu của tiểu bang (Viper Recovery phase 2). Sau 2 tuần, tôi có hai người khách đồng ý mua trạm xăng, vì phải chọn một trong hai nên tôi chọn người có phần tài chánh trội hơn trong ngân khoản của họ. Ngay sau đó tôi đưa cho họ những hồ sơ cần thiết để người chủ mới nộp cho tổng công ty Chevron (Nếu người mua không hội đủ tiêu chuẩn làm

đại lý cho công ty Chevron thì dù có đủ tiền vẫn không mua được trạm xăng. Điều kiện: Công dân Mỹ, điểm tín dụng tốt, không có tiền án, phải có chứng chỉ của hãng Chevron).

Sau hơn một tháng người khách mua vẫn đều đặn đến quan sát trạm xăng, và rồi tôi nhận được lá thư báo từ công ty Chevron từ chối cấp chứng chỉ cho người khách mua tiệm, cũng có nghĩa là tôi không bán được trạm xăng cho người khách này. Người khách này vì rất muốn mua trạm xăng nên họ có nói với tôi là sẽ nhờ luật sư để khiếu nại... Nhưng rồi 6 tháng trôi qua tôi nhận được sự trả lời của người đại diện người khách này không được công ty Chevron chấp nhận.

Tôi lại tiếp tục ký lại hợp đồng nhờ văn phòng đại diện rao bán tiếp, và những người khách khác lại tiếp nối nhau hẹn đến xem, rồi ngã giá và xem tất cả chúng từ thu chi lời lỗ của trạm xăng...

Cứ một tuần qua đi là sự thâm hụt thất thoát của trạm xăng càng tăng lên, vì vậy giá rao bán cũng giảm đi so với lúc đầu tiên. Tôi không còn đủ kiên nhẫn để tiếp tục quản lý trạm xăng trong tình trạng này vì càng ngày tôi càng đi vào ngõ cụt vì tiền thu vào không đủ để chi trả những chi phí cho trạm xăng.

Vợ chồng tôi ngày càng trở nên bực bội gắt gỏng và thường hay bất hòa khi nhắc đến trạm xăng. Nhà tôi là người công giáo nên tuần nào cũng đi lễ cầu nguyện xin Mẹ Maria phù trợ cho sớm bán được trạm xăng.

Tuy là người công giáo nhưng vợ chồng tôi cũng hay xem tử vi tướng số, vì trước kia chúng tôi cũng có biết một thầy xem tử vi rất hay, những quẻ tử vi ông chấm rất chính xác. Trước khi mua trạm xăng nhà tôi có ý mời thầy tử vi đến xem trước khi mua, nhưng hẹn với thầy khó quá nên tôi quyết định mua luôn.

Sau một thời gian làm chủ trạm xăng không thành công nhà tôi có gọi nhờ ông tới giúp và ông có nói “Khi mua ông bà không nhờ tôi xem, giờ gặp lỗ lẽ rồi đến cậy tôi giúp thì làm sao tôi giúp được,” thế rồi nhà tôi cũng thuyết phục thầy đến trạm xăng để giúp cho chúng tôi bán được lệ hơn.

Sau khi đồng ý giá cả cho buổi cúng, tôi được thầy cho biết ngày giờ đến đón ông và đưa đến trạm xăng, sau hơn một giờ trấn ếm và dán những lá bùa để việc bán tiệm cho được mau lệ hơn, ông đi từ trong tiệm ra ngoài tiệm và xem rất chi tiết hòn đất của trạm xăng. Tôi đi theo sau ông và những gì ông làm tôi đều quan sát rất kỹ, duy chỉ những lời khấn vái râm râm trong miệng ông thì tôi không được biết và những lá bùa màu xanh đã được vẽ trước cắt nhỏ thành hình chữ nhật kích cỡ bằng nửa tấm thẻ tín dụng. Đi đến chỗ nào ông dừng lại khấn lâm râm rồi dán tấm bùa vào chỗ khuất, cứ thế ông đi khắp chỗ trong trạm xăng. Sau cùng hết là bãi đậu xe phía ngoài trạm xăng, ông dừng lại và nói “Tôi làm hết sức của tôi rồi, số của ông là dính vào trạm xăng này đến hết cuộc đời không ra được.” Vừa nghe xong câu nói, tai tôi ù, mắt tôi tối sầm lại, vì bao nhiêu mong đợi phép lạ từ ông đã hoàn toàn biến mất, tôi cảm thấy tự ái trong lòng và không muốn để ông ở lại thêm phút nào nữa, tôi đưa ông ra xe đưa ông về mà trong lòng cố nén lại cơn giận vì câu nói của ông khi này.

Trên đường đưa ông về có lẽ vì thấy tôi không niềm nở như lúc đầu ông bắt chuyện nói với tôi về những chuyện không liên can gì đến suy nghĩ của tôi lúc ấy cả. Đến trước cổng nhà ông, nhà tôi xuống xe đưa cho ông phong bì và nói lời cảm ơn và chào ông ra về.

Một tháng trôi qua, vẫn không có gì tiến triển và trạm xăng vẫn vắng khách

như thường ngày, cũng không thấy có người khách mới nào đến xem tiệm, phần tôi thì câu nói của ông là nỗi ám ảnh lớn nhất trong lòng tôi khi ấy.

Nhà tôi thì ngày nào cũng lo tìm kiếm trên báo quảng cáo, Internet, chỗ nào rao có thầy phong thủy giúp bán tiệm bán cơ sở thương mại là gọi đến hỏi thăm để nhờ giúp, tốn kém vài ba ngàn vẫn chấp nhận mời tới giúp.

Nhà ngoại cảm Nguyễn V. T., từ thành phố Seattle cũng được vợ chồng tôi mua vé máy bay mời về làm lễ cúng. Qua tấm quảng cáo trên báo và hai người nhân chứng đang được ông giúp đỡ tại quận cam giới thiệu rất linh ứng và hay lắm. Sau vài lần nói chuyện qua điện thoại nhà tôi nói với tôi là anh cũng nên nói với thầy thì thầy mới chịu bay xuống giúp. Vì nề lời nhà tôi nói và trong lòng cũng mong mỗi một phép lạ dẫn dắt cho mình bán cơ sở mau hơn. Nghe qua điện thoại cũng như đôi lời giới thiệu về ông, tôi thầm nghĩ trong lòng “ Ông này mình không gọi là thầy được” nên tôi chỉ gọi là Chú. Cách nói chuyện của ông không mấy thuyết phục tôi, nhưng nhà tôi cứ hồi thúc là mời thầy này đi anh vì ông là nhà ngoại cảm nên biết cách dẫn khách đến mua bán cho mau lẹ.

Tôi đành chấp nhận theo lời đề nghị của nhà tôi, mua vé máy bay cho ông xuống xem trạm xăng ngay lập tức.

Đúng 10 giờ sáng hôm sau ông và một người đàn ông tuổi ngoài 50 mươi tuổi đậu xe trước nhà tôi, vợ chồng tôi theo lời dặn của ông đã chuẩn bị một mâm lễ cúng bày biện rất trang nghiêm, đúng như những gì ông đã tỉ mỉ dặn dò qua điện thoại.

Lễ cúng: 1 chai rượu Hennessy, 1 con tôm càng tươi, 1 con cá tươi, 1 con gà tươi, 1 cân thịt heo quay, 1 mâm trái cây, 1 lọ hoa, 1 bát nhang, 3 ly nước, đĩa gạo muối, đặc biệt là, 5 tượng phật do ông đem đến,

(tượng phật đầu voi, tượng phật Di lạc, tượng Quan công, tượng Thần tài, và 18 tượng Ông địa. Kèm theo là một bộ giấy tiền vàng mã).

Các tượng đều do ông chọn chỗ và an vị, phần giấy tiền vàng mã ông dùng dây thung buộc vào thành từng bó và chắt đầy chung quanh bàn lễ cúng, 6 tấm kiếng bát quái. Một máy cassette nhỏ thu sẵn những âm thanh tụng niệm của các Sư Thầy.

Ông nhờ tôi thắp 9 nén nhang, 3 cho ông, còn lại là vợ chồng tôi. Ông yêu cầu cả gia đình cùng đứng thắp hương với ông. Sau vài phút khẩn thềm, và lâm râm như đọc thần chú, tôi ráng lắng nghe nhưng không nghe được câu nào và cũng không hiểu ông đọc tiếng gì cả. Gia đình tôi đứng chấp tay và trong lòng khẩn thềm mong được sự hộ độ của bề trên cho con sớm tìm được người mua trạm xăng.

Sau khi ông cắm 3 nén nhang vào lư hương rồi ông bảo chúng tôi cắm nhang rồi xá ba xá. Sau đó ông mở máy cassette cho gia đình nghe phần trì niệm của các thầy. Ông nói đây là lời trì niệm từ các cao tăng tu trên núi Hy Mã Lạp Sơn trì niệm nên rất nhiều công năng. Tiếp theo ông đến từng nơi an vị các tượng phật, và đưa hai con của tôi đứng trước tượng phật và ông xem tướng số và nói về tương lai của hai đứa nhỏ. Xong trong nhà ông đưa tôi ra phía trước nhà dán kiếng bát quái theo 4 hướng của căn nhà.

Các thủ tục cúng xong ông trở vô nhà ngồi nói chuyện, tôi không nghe ông nói gì đến căn nhà có bị sai lệch hay kỵ hướng, kỵ tuổi gì hết, mà chỉ nghe ông nói về một câu chuyện vô thường vô phật của ai đó đang được ông giúp để tìm lại người thân sau hơn 30 năm thất lạc trên đất Thái Lan. Hơn hai lần tôi cắt lời ông để ông không đi lạc đề cho buổi cúng trong gia đình tôi, nhưng dường như ông đang cố phô diễn tài ngoại cảm của ông hơn là để ý đến tôi

đang nghĩ gì về ông. Tôi bắt đầu thấy khó chịu và nghi ngờ về khả năng thật sự của ông, ông không trả lời trực tiếp câu hỏi của tôi mà tránh qua chuyện khác.

Trên bàn thờ nhà tôi có để hình ông bà nhạc phụ cùng với di ảnh của người chị vợ bị mất tích trong khi vượt biên vào năm 80. Nhìn tấm hình ông buộc miệng nói với nhà tôi : “Cô này đang còn sống, và làm vợ của tên cướp biển, hiện đã có 2 con, và cuộc sống của cô ấy rất khổ vì người chồng xem cô như một người nô lệ. Gia đình phải tìm cách giải thoát cho cô ngay!” Nghe tới đây nhà tôi nhìn tôi và thốt lên vậy là chị của em còn sống. Tôi ôm vai vợ tôi vỗ khe khẽ và nói vào tai nhà tôi hãy từ từ chờ xem đã, chứ chưa có chứng cứ gì làm sao mà kiểm chứng được. Ông khuyên nhà tôi úp nắp hình người chị xuống đừng có thờ nữa vì cô hãy còn sống. Tôi thấy nhang cũng đã tàn, và mời ông và người khách đi cùng dùng bữa trưa, sau đó đi thẳng xuống trạm xăng làm nghi thức cúng cho trạm xăng.

Chúng tôi đến trạm xăng đúng 2 giờ và lập tức tiến hành buổi cúng, tôi nhắc với ông tôi mong muốn làm bữa cúng này để mau có khách đến xem và mua lại trạm xăng, ông cười rất tự tin và nói tôi đang làm đúng như những gì ông bà nhờ tôi giúp.

Lễ cúng cũng lập lại y như ở nhà, chỉ khác một chút là ông bỏ hết số giấy tiền vàng mã vào trong két sắt an toàn, và phía ngoài ông dặn tôi mua 7 cây dừa kiềng mỗi chậu ít nhất là 3 thân đến 5 thân trong mỗi chậu, trồng đều chung quanh trạm xăng (để mua được 9 chậu dừa kiềng này tôi mất cả tuần lễ để đi tìm), một ly đậu đỏ, đậu đen, gạo nếp trộn vào nhau sau khi cúng xong thì rải vào những gốc cây dừa (riêng việc này sau hai tháng người cắt cỏ làm vườn cũng đã than thở với tôi là mất nhiều thời giờ để nhổ nó đi, anh ta không

hiểu vì sao mà lại có cây đậu mọc lên trong chậu dừa kiềng.)

Phía dưới quầy thu tiền ông cũng cho vào một xấp giấy vàng mã, trong các ngách cửa ông cũng dán những tờ giấy tiền vàng bạc này. Có đoạn ông dán chồng lên cả những lá bùa của Thầy Tử vi dán lần trước, vừa dán ông vừa nói : “Họ làm khác, tôi làm khác, xem ai linh ứng hơn!” Điều làm tôi khó chịu nhất là ông muốn tôi chung hết tất cả các tượng thờ trong tiệm có đến cả chục tượng khác nhau (lý do là vì ông tính vợ chồng tôi tiền tượng không đã trên 3 ngàn đô rồi, chưa tính các khoản tiền khác...) đúng là đang nghèo lại gặp cái eo, eo này là eo biển chứ không nhỏ.

Sau bữa cúng ở trạm xăng, ông ra về với một phong bì dày cộm, và còn nhắc vợ chồng tôi là sẽ gặp nhau ở nhà hàng tân cảng Seafood trước ngày ông về lại Seattle.

Ông quả quyết với nhà tôi là cô sẽ bán được cây xăng trong vòng 2 tháng. Tôi thấy vô lý quá làm sao mà nhanh như vậy được vì riêng hồ sơ nộp và cấp chứng chỉ cho người mới mua trạm xăng cũng hơn hai tháng rồi, tuy vậy tôi vẫn hy vọng là người đến mua đã là chủ trạm xăng với Chevron rồi.

Ngày hôm sau xuống trạm xăng tôi cứ thấp thỏm xem có người khách lạ nào đến trạm xăng hay không, chứ tôi không có trông điều gì khác cả. Và rồi sự mong mỏi cứ âm thầm trôi qua mà không có một biến chuyển nào khác, sự lập đi lập lại mỗi ngày càng làm tôi ngao ngán và không còn biết trông cậy vào đâu để có thể thay đổi cục diện của hiện tại.

Nỗi ám ảnh lớn nhất của tôi là ngày đầu tháng và giữa tháng, vì tiền thuê đất và tiền lương cho công nhân, cùng với số tiền không nợ mà phải trả của hệ thống thu hồi khí thải.

Một tuần rồi hai tuần vẫn biệt tăm bóng dáng người đến xem tiệm, tôi lại gọi

hỏi thúc người đại diện sao không thấy ai tới xem hết vậy, và cũng như lần trước tôi lại hạ giá thấp hơn, lỗ bao nhiêu cũng chấp nhận để ra khỏi cái trạm xăng như có ai buộc tôi vào mà không có cách gì gỡ được. Có hai người khách cũ thỉnh thoảng vẫn lui tới hay gọi qua phone kèo nài giảm giá, riết rồi tôi cũng phó mặc chấp nhận cái giá rẻ như bèo của họ, nhưng sau ba tháng chờ đợi thì họ lại không đủ tiền để mua, tôi chấp nhận cho họ trả góp nhưng kết cuộc họ vẫn không mua được...

Trước tình cảnh này nhà tôi lại tiếp tục hỏi thăm bạn bè, đọc báo người Việt thấy dòng quảng cáo thầy phong thủy LM, cư ngụ tại Westminster Cali, thầy chuyên về làm cho cơ sở thương mại đông khách. Và thế là vợ chồng tôi lại tìm đến và nhờ ông đến giúp. Phong cách mỗi người mỗi khác, ông tuổi ngoài 55, cách nói chuyện không được nghiêm túc cho lắm, đặc biệt là chải chuốt và dầu thơm khắp người, thường những người này có căn bệnh sợ nước?

Bước vào tư gia của ông, tôi không biết là mình đang lạc vào viện bảo tàng hay là nơi sưu tầm những tượng phật, có trên 100 pho tượng nhỏ có lớn có, và cách bày trí không theo lớp lang hay ngôi vị của từng vị phật, cùng với hai chậu cây phát tài và hai chậu cây xung. Đúng là nhà của thầy phong thủy có khác (khác ở đây là khác người).

Ông này thì đúng là người làm ăn, nên đưa ra giá ngay mà không cần hỏi lý do gì hết, nếu trong vòng 30 miles thì ông tự lái xe đến còn xa hơn thì phải có người đưa rước. Tôi lúc này cứ như người mất hồn, nhà tôi muốn mách ở đâu có người đồn thầy hay, thầy cao tay ắt là tôi tìm đến nhờ giúp, tôn kém thế nào cũng được miễn là bán được tiệm là tôi làm. Tuy là trong lòng không phục không tin nhưng vẫn cứ phải làm.

Ngày hôm sau ông đến trạm xăng đúng như giờ đã hẹn, bước vào trạm xăng ông cất tiếng nói: “Trời, tiệm đẹp và sạch sẽ như vậy sao mà vắng khách quá vậy ta? Đừng có lo, tôi sẽ làm phép kéo khách vào nườm nượp cho ông bà xem.”

Ông cũng dặn chúng tôi chuẩn bị một mâm cúng đặt ngay giữa tiệm để ông bắt đầu hành lễ, ông cũng đốt nhang khấn vái và làm một vài nghi thức theo cách riêng của ông, sau hết ông lấy trong cặp sách của ông một chai nước lọc, thoạt nhìn thì là chai nước lọc giống như loại nước mà tôi bán trong tiệm, nhưng nhìn kỹ lại thì bên trong có những cánh hoa lài tươi, có cả búp hoa chưa nở nằm dưới đáy bình nước lọc. Trước khi mở ra ông có giới thiệu đây là nước phép, ông tưới vào tay rồi đi rẩy khắp nơi trong tiệm, vừa rẩy ông vừa nói với tôi: “Ông nhớ làm việc này mỗi ngày 3 lần trong tiệm cho đến khi dùng hết chai nước phép này, thì gọi cho tôi biết tôi sẽ làm thêm cho ông một bình khác. Tôi tò mò hỏi ông tại sao phải làm nghi thức này, ông mỉm cười rồi nói: “Nước phép có mùi thơm thì âm binh sẽ khiến cho khách tới tiệm đông hơn!”

Ông đang rẩy nước phép thì có cuộc điện thoại gọi tới, người đầu dây bên kia là chủ một tiệm nail gọi tới từ tiểu bang Minnesota xa xôi, nghe qua cách trao đổi giống như là một cuộc gọi có dàn dựng trước cho vở kịch cò mồi của những tay chuyên dùng thủ thuật gạt người vậy. Thấy tôi nhìn ông nên ông vội nói với người khách là gọi lại khi khác vì đang bận làm phép cho một cơ sở kinh doanh lớn lắm. Cúp máy xong ông nói với tôi: “Ông thấy đó khách phương xa gọi tôi tấp nập, ông là may lắm ở gần, chứ người khác ở xa nhờ tôi thì bạc ngàn mới mời tôi đến nơi giúp cho.” Trên người ông có tới 2 chiếc điện thoại và một máy nhắn tin, tất cả đều đeo vào dây nịch ở thắt lưng. Nhìn cách thức lấy ra trả vào

cũng có thể nói là ông cũng bỏ nhiều thời gian để tập cho những thao tác này, với mục đích chính vẫn là cò mồi câu khách.

Buổi cúng diễn ra chưa đầy nửa tiếng cộng với chai nước lọc có tẩm hoa lái mà vợ chồng tôi phải trả cho ông gần một ngàn đô. Sau buổi cúng hôm đó và mấy ngày tiếp theo tôi cũng vẫn thực hiện theo lời dặn của ông mỗi ngày rẩy nước phép khắp nơi trong tiệm, sau khi dùng xong tôi cẩn thận cho chai nước vào trong một hộp, và để trong tủ lạnh. Nhưng bước qua ngày thứ ba thì nước trong lọ không còn giữ được mùi thơm như lúc đầu, vì các cánh hoa đã úa rữa trong nước, màu nước đục hơn và bắt đầu có mùi rất khó ngửi, tôi gọi điện thoại cho ông thì ông nói tại tôi không bỏ vào tủ lạnh nên nước mau bị hư, ông nói tôi chạy xuống ông lấy chai khác, ông có nhiều lắm. Nghe vậy tôi nói thẳng với ông: “Tôi không biết ông làm phép kiểu gì, chỉ biết là tiệm vẫn vắng như trước khi ông đến, và hôm nay tôi rẩy nước phép của ông thì chắc khách hàng họ sẽ phải bịt mũi khi vào tiệm.” Bực quá, tôi buộc ông trả tiền lại, vì tiền mất mà tật vẫn mang, ông ú ớ qua loa rồi cúp điện thoại.

Chờ hoài mà vẫn không có người nào đến mua trạm xăng, vợ chồng tôi thật sự là mệt mỏi và buông xuôi cho số mệnh. Tôi trở nên cáu gắt và thật sự mất hết lòng tin vào Bè Trên và nhất là những người mượn cơ hội người khác gặp khó khăn rồi dùng pháp này thuật nọ để lấy tiền, vì họ biết đánh đòn tâm lý khi những người đang trong tình trạng khó khăn nên mượn tay thần thánh để gạt người.

Bất lực trước hoàn cảnh khó khăn cũng như trải qua mấy lần bị gạt gẫm về lòng tin, tôi chợt nhớ đến vật linh thiêng may mắn của người chủ trước, tôi trộm nghĩ có khi nào cái vật ấy là nguyên nhân khiến cho tôi gặp chuyện kém may mắn chăng, vì kể từ khi làm chủ trạm xăng đã 3 năm

rồi tôi chưa bao giờ gặp một điều gì may mắn mà hoàn toàn ngược lại. Tôi giận quá lấy vật ấy xuống và ném vào thùng rác. Đó là một hộp bằng kim loại màu trắng, hình dáng kích thước như một cái tách đựng tằm, phía trên có nắp hình nón, chạm khắc những hình bầu dục, nhìn vào cũng có vẻ kỳ bí lắm, tôi không có mở ra xem bên trong có gì, chỉ thấy bên ngoài bám một lớp bụi khá dày, vì vật này đã ở yên vị trí này hơn ba năm rồi.

Không lâu sau đó, nhà tôi lại nói với tôi có người bạn mách là ở Garden Grove có một Hội sinh hoạt huyền bí, và Hội này chuyên nghiên cứu về mọi hiện tượng huyền bí, và nhất là Hội luôn giúp đỡ cho những gia đình gặp trở ngại về làm ăn buôn bán có dính đến vô hình, bùa ngải thư ếm. Thoạt đầu nghe nhà tôi nói qua tôi không để ý đến vì trong lòng không còn chút thiện cảm gì khi nghe nhắc đến những chuyện này, tôi gạt đi tư tưởng của vợ tôi.

Hôm sau trong giờ cơm tối nhà tôi lại đề cập đến Hội và lại kể thêm cho tôi nghe vài mẩu chuyện mà nhà tôi nghe kể lại. Tôi vẫn đứng đưng như chưa nghe qua và bắt qua chuyện khác. Nhà tôi thờ dài rồi nói: “Có bệnh thì vái tứ phương, phước chủ may thầy, gặp được đúng nơi đúng chỗ thì tốt cho mình chứ đi đâu mà thiệt. Nghe nói là Hội còn giúp đỡ miễn phí, hay là Thứ bảy này mình ghé xuống Hội một lần cho biết nha anh!” Tôi không trả lời vợ tôi, nhưng trong lòng cũng có chút tò mò, vì đây là một Hội thì chắc là phải đông người lắm, chắc chắn phải khác và hơn hẳn những lang băm mà tôi vấp phải. Tôi vào Google tìm thì thấy trang mạng www.Hoitamlinhhoc.org, tôi lần lược đọc những bài đăng trên trang nhà, và nhất là được viết bằng hai ngôn ngữ Anh và Việt. Sau hơn hai tiếng chăm chú đọc từng chuyên đề đăng trên mạng, tôi bắt đầu thấy thích và bấm hết trang này qua trang khác

quá nửa đêm lúc nào không biết. Sáng hôm sau trước khi đi làm tôi có nói với nhà tôi Thứ bảy này mình xuống thăm trụ sở Hội.

Chúng tôi đến trụ sở Hội lúc 5 giờ chiều, được các anh chị ở đây rất niềm nở đón tiếp, tôi có cảm giác thân mật như anh em trong nhà. Điều làm tôi ngạc nhiên và tò mò nhất là, các anh chị mặc áo trắng rất tao nhã, và nhìn người nào cũng đều có nụ cười thân thiện dù đây là lần đầu tiên mới gặp. Tôi dõi mắt nhìn chung quanh trụ sở xem nơi thờ phượng ở đâu.

Vợ chồng tôi được một chị hội viên tiếp đón rất nhiệt tình, chị đưa chúng vào một phòng làm việc rất trang nghiêm và riêng tư. Trước một bàn thờ có lư nhang, đèn cây và hai lọ bông trông đơn giản nhưng toát lên vẻ trang nghiêm. Chị mời vợ chồng tôi ngồi xuống và chị sơ lược giới thiệu cho chúng tôi về lịch sử của HTLH. Sau đó tôi trình bày về hoàn cảnh mà chúng tôi đang gặp phải, sau khi nghe xong câu chuyện chị vỗ vai nhà tôi chị nói: “Thiên Ương đưa anh chị đến đây thì đã tạo duyên cho anh chị rồi, cố gắng cầu nguyện, Hội sẽ giúp cho anh chị giải tỏa mọi khó khăn.”

Nói xong chị mời vợ chồng tôi đứng trước bàn thờ, mỗi người một nén nhang và chị hướng dẫn chúng tôi cầu nguyện và hướng về đấng mà chúng tôi hằng thờ phượng. Lần đầu tiên chúng tôi được chứng nghiệm thần lực từ bề trên đến với chúng tôi, theo lời chị thì đây là nghi thức truyền ấn chứng. Người tôi ấm dần lên và hai lòng bàn tay như có hơi ấm chạy vào, 10 đầu ngón tay tôi lăn tăn như có luồng điện và đó là những cảm giác đầu tiên của tôi, chị nói tôi xá ba xá và từ từ mở mắt ra. Tôi quay qua nhìn nhà tôi thì thấy hai tay vòng lại như đang ôm lấy ai, nước mắt ràn rụa, tôi chưa hiểu tại sao, thì chị ấy nói: “Bác gái về thăm vợ của anh, bà nhớ và

thương chị nhiều lắm, bà nói rất là mừng khi vợ tôi tìm được đến với Hội,” sau đó chị nói bề trên đã đưa bà đi rồi, chị hít hơi thở sâu rồi thở ra bằng miệng rồi từ từ mở mắt ra. Cả hai chúng tôi thật ngỡ ngàng về chứng nghiệm vừa trải qua, và điều thuyết phục tôi hoàn toàn chính là lời nhắn của nhạc mẫu tôi qua chị hội viên. Nhà tôi vẫn còn sục sùi trong cảm động, chị đưa cho nhà tôi hộp giấy lau mặt và một ly nước lọc, hoàn tất xong nghi thức truyền ấn chứng, chị mời vợ chồng tôi ở lại dự buổi cơm chiều thân mật ở Hội và dự buổi thuyết trình ở Hội lúc 8 giờ tối. Vì lần đầu mới tới nên chúng tôi ngại dùng bữa nhưng vẫn ở lại dự buổi thuyết trình của Hội.

Tuần thứ nhì vợ chồng tôi xuống sinh hoạt với Hội đúng vào ngày lễ hội Ma. Chúng tôi cũng đã quen với ngày lễ hội này với những hình nộm và hóa trang mà tôi vẫn gặp ở hàng xóm của mình. Điều mà tôi chưa từng chứng kiến ở ngoài đời là chúng tôi chứng nghiệm được sự trở về của các linh hồn đã mất, và được Hội mời về để dự lễ và cũng là dịp cho những người như chúng tôi chứng nghiệm.

Chúng tôi được chị giới thiệu cho một anh hội viên trực tiếp giúp vợ chồng tôi làm Địa Lý Siêu Hình cho trạm xăng của tôi vào tuần lễ sau đó. Anh tên là PNT là bác sĩ tại quận Cam. Anh giải thích và dặn dò chúng tôi tất cả những điều cần thiết và chuẩn bị lễ vật cho buổi cúng địa lý cho trạm xăng. Anh hướng dẫn chúng tôi cầu nguyện, và bản thân tôi phải bỏ tính nóng, không hơn thua tranh chấp, cố gắng tạo công đức làm đẹp lòng bề trên, và trong vòng 7 ngày tới phải cầu nguyện chuyên cần và thành tâm sửa mình thì việc làm địa lý sẽ có kết quả tốt hơn.

Đúng như giờ đã hẹn anh và một người phụ lễ cùng có mặt ở trạm xăng trước 10 phút, trong tiệm nhà tôi đã chuẩn

bị lễ vật cho buổi lễ. Mâm ngũ quả, một bình bông, bó nhang, một chai nước lọc, đĩa gạo muối. Chúng tôi đặt mâm cúng ngay trên bàn làm việc phía sau quầy tính tiền.

Hai anh trong trang phục vest đen đi vào tiệm đúng 10 giờ, sau cái bắt tay và nụ cười rạng rỡ của anh, anh giới thiệu người phụ lễ đi cùng với anh. Anh bắt đầu yêu cầu chúng tôi cho phép anh tiến hành buổi lễ cho đúng giờ đã hẹn.

Anh mời vợ chồng tôi đứng chấp tay trước ngực mở mắt nhìn anh làm nghi thức cúng địa lý. Anh phụ lễ đốt nến và đốt 3 nén nhang, một cho anh chủ lễ và hai cho vợ chồng tôi. Anh chủ lễ quay lại mời mọi người có mặt trong buổi lễ cùng chấp tay dâng lời cầu nguyện. Sau khi thực hiện xong nghi thức khấn nguyện anh cắm nhang vào lư hương, và chúng tôi cũng làm theo anh.

Anh quay lại phía chúng tôi và anh nói: “Tôi vừa xin phép Thổ thần, vị cai quản tất cả những sinh hoạt hằng ngày trên mảnh đất này,” qua nghi thức bí truyền của HTLH anh có thể thông đạt được với Thổ thần và sẽ hỏi Thổ thần mách bảo cho anh biết tất những điều tốt xấu, thịnh suy, và những xạ tuyến xấu trong tiệm, tình trạng sức khỏe của gia chủ, tình trạng nhân viên giúp việc và tài chánh của cửa tiệm.

Anh nói với tôi Thổ thần vừa nhắn với anh, tại phòng làm việc này có rất nhiều xạ tuyến xấu, chính vì vậy mà khi tôi làm việc ở đây sẽ gặp rất nhiều khó khăn, dẫn đến bế tắc và thất bại, tôi như bị một sức mạnh vô hình kiểm soát và ngăn cản mọi toan tính của tôi, sẽ không ngóc đầu lên được. Nói tới đây anh mời tôi bước lên và anh muốn cho tôi chứng nghiệm điều mà anh vừa được nhắn lại từ Thổ thần. Anh nói tôi nhắm mắt lại đưa hai bàn tay ngửa ra phía trước. Anh hỏi tôi đã cảm thấy một lực trì kéo tôi quì xuống, tôi vẫn ráng giữ

thẳng bằng trong tư thế đứng của mình, nhưng dường như có một sức mạnh vô hình đè nặng hai vai tôi và từ từ đầu gối tôi khụy xuống, tôi vẫn ráng gượng để bật đứng dậy, nhưng tôi hoàn toàn bất lực với sức nặng trĩu xuống từ hai vai của tôi. Lúc này tôi nghe rất rõ từng lời anh nói: “Thổ thần nói với anh, người chủ củ của trạm xăng này muốn trấn ếm cho anh không ngóc đầu lên được, họ muốn anh ở đây để trả tiền thuê đất cho họ, họ muốn anh phải khấn tận, họ muốn như vậy.”

Ngay lúc này anh phụ lễ có gọi nhà tôi bước vào phòng để tận mắt nhìn thấy hình ảnh bị trừ dập qua thể đứng của tôi. Anh bắt đầu hướng dẫn tôi cầu nguyện để bề trên kéo tôi đứng dậy, tôi thành tâm khấn xin trong đầu, và như có một lực rất mạnh kéo tôi đứng thẳng lên. Anh nói với tôi là lời khấn cầu của tôi đã được bề trên chấp nhận, anh nói tôi hít một hơi thật sâu thở ra bằng miệng và từ từ xá ba xá và mở mắt ra. Tiếp theo đó tôi thấy anh rà khắp trong phòng, rồi anh dừng lại nói nhỏ qua tai anh phụ lễ, tôi không nghe được anh nói gì nhưng anh phụ lễ thì liên tục ghi chép vào trong cuốn sổ những gì anh nhắn lại. Anh như tìm được vật gì trong cõi vô hình nhìn nét mặt anh rất nghiêm, như có sự chỉ dẫn của thần thánh, bàn tay anh đưa lên chỉ đúng ngay chỗ có vật lạ mà người chủ trước để lại cho tôi để được may mắn. Anh nói chính vật đó là vật mà người chủ dùng để ếm tôi. Và hành động ném vào thùng rác vật linh thiêng của tôi cũng bị bề trên quở trách. Tôi đứng lạng người đi vì từ khi tôi ném vật lạ ấy vào thùng rác chỉ có mình tôi biết, ngay với nhà tôi cũng không biết chuyện này, vậy mà hôm nay thổ thần nói ra vanh vách.

Tiếp đến anh đưa tôi ra trước quầy tính tiền, sau vài nghi thức dò tìm của anh bằng kỹ thuật chuyên môn, anh lại nhắn gì đó cho anh phụ lễ, rồi anh lại ghi ghi chép

chép. Đoạn quay sang tôi anh nói: “Thỏ thần nhắn cho anh biết ngay quầy tính tiền này rất nhiều xạ trượt làm cho tiền bạc của anh bị thất thoát hoàn toàn. Nói xong anh cho tôi bước ra chứng nghiệm, thì một lực thật mạnh đẩy tôi lùi hẳn một bước về phía sau. Tôi giật mình nghĩ hồi nãy thì đi tôi xuống ra đây lại đây tôi bật ngựa người sao lạ quá không hiểu nổi. Trong lúc này anh cũng cho nhà tôi chứng nghiệm trượt tuyết xấu ở đây.

Anh lại tiếp tục đưa chúng tôi đến những nơi khác trong tiệm, mỗi chỗ anh dừng lại một hai phút rà soát tìm các xạ tuyết xấu và anh phụ lễ vẫn ghi lại chi tiết từ anh, nhiều lần tôi cố nhìn xem anh ghi chép điều gì, tôi chỉ nhìn được vài chữ bằng tiếng anh nhưng không sao đọc được, vì có lẽ anh phụ lễ cũng đã biết được sự tò mò của tôi. Điều rất lạ là từ đầu buổi lễ đến giờ tôi chỉ nhìn thấy anh cười chứ chưa hề nghe được anh nói lời nào.

Anh chủ lễ đưa tôi tới trước cửa phòng vệ sinh, anh nói nơi đây tôi sẽ cho anh biết về tình trạng sức khỏe của anh chị. Sau khi anh chủ lễ làm vài nghi thức khoán, anh mời tôi ra đứng để chứng nghiệm thì tôi và nhà tôi đều bị đẩy mạnh ra phía sau, nhìn lực đẩy chúng tôi anh nói tình trạng sức khỏe tôi tốt, riêng nhà tôi thì cần chú trọng về đường tiêu hóa, và bệnh mất ngủ.

Phòng kho chứa hàng cũng là nơi anh xem về nhân công làm việc trong tiệm, anh nói cứ như đã được soạn trước, công nhân ở tiệm rất tốt, rất tận tình làm việc và nhất là rất tận tâm. Thỏ thần có khen anh về cách cư xử đối đãi với nhân viên.

Sau khi xem xét tất cả một vòng trong tiệm anh trở lại phòng làm việc và anh nói, bây giờ tôi sẽ làm phép tẩy xoá những trần ếm cũng như giải tỏa những xạ tuyết xấu trong tiệm để chuyển sang nhượng cơ sở sẽ được hanh thông hơn.

Anh trở vào phòng làm việc và bắt đầu

nghi thức tẩy xoá những trần ếm trong phòng làm việc, sau vài nghi thức khoán anh mời tôi bước ra để chứng nghiệm những trần ếm sẽ không còn nữa, cũng ngay vị trí lúc đầu người tôi bị kéo tri xuống, thì lần này từ dưới gót chân như có lực đẩy và nâng người tôi bổng lên, anh nói với tôi Thỏ thần sẽ hộ độ cho tôi nếu tôi biết sửa đổi và sống tốt với mọi người. Anh hỏi tôi có câu hỏi gì với Bê trên không? Tôi trong lòng chỉ có một mong muốn duy nhất là xin Thỏ thần hộ độ cho tôi sớm bán được trạm xăng. Anh được Thỏ thần nhắn nếu tôi thật lòng muốn bán thì phải nhất lòng bán cho dù lỗ lỗ thế nào, anh chị cũng phải bán, nếu không thì anh chị có thể dẫn đến phá sản.

Nếu anh chị dốc lòng thành tâm sửa đổi thì trong vòng ba tháng sau anh chị sẽ bán được trạm xăng này. Chúng tôi khẩn hứa với bê trên là sẽ thương yêu nhau nhiều hơn, dành nhiều thời gian chăm sóc cho gia đình và sửa đổi tâm tính, và hằng đêm cầu nguyện và lập công bồi đức đúng như những sự hướng dẫn của anh chủ lễ.

Lần lượt anh cho chúng tôi chứng nghiệm tất cả mọi nơi trong tiệm đều được tẩy xoá hanh thông. Anh cũng cho tôi chứng nghiệm tất cả những tượng phật của nhà ngoại cảm bày trí lần trước cũng như những lá bùa của thầy tử vi, thầy phong thủy, tất cả đều không có linh ứng, vì không có thần lực. Tôi đề nghị anh thu về làm vật lưu niệm cho Hội.

Sau gần hai tiếng, hai anh giúp đỡ xem địa lý, chúng tôi mời hai anh uống nước và mời hai anh ra nhà hàng dùng bữa trưa, hai anh đều từ chối và đem tất cả những pho tượng, bùa phép cũng như giấy tiền vàng ra xe, anh chủ lễ nói những vật này đều đã được tẩy xoá không còn tác dụng gì nữa, mọi việc xem như đã hanh thông. Hai anh bắt tay vợ chồng tôi và vui vẻ ra về. Anh từ chối nhận bất cứ khoản thù lao nào dù

chỉ là một chút tấm lòng thành nho nhỏ từ chúng tôi.

Đúng gần 3 tháng sau vợ chồng tôi tìm được một người khách đến sang tiệm, tất cả mọi thủ tục diễn tiến đều trôi chảy như những gì mà vợ chồng chúng tôi mong cầu.

Sau ngày sang được tiệm chúng tôi đem hoa quả đến tạ lễ Thiêng Liêng, và cùng san sẻ niềm vui của chúng tôi đến với đại gia đình HTLH.

Kể từ những tuần lễ sau đó mỗi chiều Thứ sáu và Thứ bảy, vợ chồng tôi và hai con đều đặn xuống sinh hoạt với hội và xem đây như là gia đình thứ hai của chúng tôi.

Vợ chồng tôi được trở thành hội viên, và chúng tôi được Thầy hữu hình dạy dỗ tận tâm, cùng với sự yêu thương trong đại

gia đình HTLH. Chúng tôi được học và thực hành những bộ môn chuyên môn của Hội. Chúng tôi đã trưởng thành và trở thành những huyền bí gia, dần thân phục vụ những người khách hữu duyên khi đến với Hội chúng tôi nhờ giúp đỡ.

Với lòng biết ơn sâu xa đến công ơn dạy bảo của Thầy Cô cùng với lòng tin yêu của đại gia đình HTLH, vợ chồng chúng em xin ghi ơn Vị Tổ sáng lập Hội, tri ân Thầy, cảm ơn anh chị em hội viên và trên nữa chúng con cảm tạ Thiêng Liêng đã che chở và cho chúng con được đứng chung trong ngôi nhà Tâm Linh đầy ấp những phép lạ huyền bí.

Kính Thư từ thành phố Burbank

Finding purpose in Life through...Death

Connie Vo

Life & death ... the Webster dictionary defined these two words as; the period from birth to death and the end of life. Such two simple words and simple dictionary meaning but for most of us, these two words go beyond the surface. Depending on who you speak to, life can be defined as happiness or sadness and for others, a struggle or a “balancing act” between sadness and happiness. Some people go through life searching for its meaning and purpose, while others will die trying to make sense of it all.

Like most people, all my life, I have tried blindly to search for the definition of

life. Prior to coming to Association for Research in Metaphysics (ARM), life was a mixture of loose pieces of puzzle waiting to be put together in its proper order. I didn't realize yet back then but, all the people and experiences that I had met and learned represented the force that will bind all the pieces of puzzle together. It's strange ... looking back on who I was before. I did not have a strong spiritual belief. I was raised as a Buddhist, and my parents used to tell me, “*Be good and good things will happen to you. Be good and you will reincarnate to a good life.*”

But their answers raised more questions, “What happens after you reincarnated into a good life? Where do we go? And what about this “heaven” place that my Catholic friends mentioned?” And when I questioned Catholic friends about “reincarnation”, they only smile and could not answer me. How strange is it that two of the five main religions in the world could not answer all my questions. I concluded back then that life is simple; just that – a period of birth and death. And when death comes, we cease to exist. There is no after life or place that we go to. So for 30 plus years, I lived my life, unaware of the consequences of my actions, unaware of the Invisible World watching over me, recording my actions, unaware of the invisible forces. I dealt with events in my life like a math problem to be solved. If something happened, I tried to get rid of it and moved on. Then one day, Karma came knocking on my front doors. The accumulation of all my past actions came crashing down on me like a speeding avalanche. My life as I knew it was taken from me. I struggled to dig myself out of the heavy snow. In the darkness, under the blanket of snow, I searched blindly, calling out to every single God and deities I could think of. Then slowly a Light appeared... that Light which is ARM pulled me out of the cold darkness and into the Light, spiritual path.

Initially, I was saved from the storm and slowly as the numbness of the cold wore off my frozen spirit...I begin to learn. For the past four years, I have been taught about life, its purpose and meaning, from my weekly teachings, from ARM members, from the people and their lost loved ones that have contacted ARM for spiritual work. It's strange, but so amazing; I am able to learn from the dead, lost

spirits from the other side that has an opportunity to reunite with their relatives for one last time. These lost spirits whether they died at a young age or old, they are currently closer to the Invisible World, the Holy Spirit, than we are. They have the personal spiritual teaching from the Holy Spirit. Their knowledge is beyond what we physically see or know.

In death of others, a dark and scary event that I had feared so much and avoided talking about before, has guided me to my purpose and continue to lead me on the spiritual path of learning.

Over the years, I have been blessed by the Holy Spirit with opportunity to perform (and observe) many spirit evoking ceremonies and to receive messages from spirits from the other side. All these families are from different ethical backgrounds and walks of life. But yet the spirits' advice to their family members that are alive resonant the same words and meanings about life. They never asked their family to choose a particular religion. They simply asked that their family be good to each other, be happy, do good deeds, and pray often. Such simple acts that most of us sometime forget to do. In the case of a lost child, he comes back telling his mother, *“Forgive my father, be happy with your life, and take care of my brother and sister. Pray and do good deeds for me...that is all I need. I love you!”* Their messages are always simple and full of love. A woman's mother who has passed away came back telling her daughter, *“Know what good deeds means. It is not how much money you can give away. It is doing kind acts without any personal rewards behind it. A simple act, such as keeping one's personal information, personal, is therefore a good deed. Be kind to one another. Be happy.”*

Once in a while I got permission to

visit the other side. In these instances, I am able to walk away from the experiences with profound teachings. The aftermath of hurricane Katrina and the tsunami in Asia, because of its death tolls, raised questions and concerns about death and the purpose of life. After the tsunami, I got permission from the Holy Spirit for me to go back in time, see the destruction, and received messages from the deceased. I was able to see myself standing on the beach in India; there were children and people playing in the water. Then suddenly the water receded. It was moving beyond my imagination. I could hear the roaring sound of water moving at high speed. Soon I could see the bottom of the ocean that was once covered by water; it was like someone had sucked the water out of the ocean. Then there was an eerie moment of silence...then the full force of the water of the ocean came roaring back in. The wall of water crashed into me, and I was instantly engulfed by the water. There was only darkness all around me. Then I found myself walking through sea of arms, legs, hands, etc. Everywhere all around me were dead bodies. Then instantly, I was taken to a park in the area of devastation. There were collapsed buildings and debris everywhere. I looked up and found myself standing in front of a white statue of Kuan Yin. She held out her right hand to me (her left hand is the mudra Amitaba). She said, *"It was time for these people to go...this happens so that the world will learn from this event. This happens so that it will teach spirituality and teach everyone to love one another."* She then showed me where the spirits of the dead people went. I saw myself standing on clouds next to Kuan Yin. There was a stairway of people, lining up and walking up to the Light. Kuan Yin said, *"They de-*

served to be in this line. They have been good during their time on Earth." Then she pointed for me to look down. Below me was also another line. This line led to a dark place, so dark and cold. I could hear my Master's voice outside telling me to ask permission if I can get a close-up of this line. Kuan Yin pushed me forward to the front of the line. There were scary looking guards with swords guarding both sides of the line. The people in line, their faces were scared and full of sadness. One person tried to escape from the line but was pushed back by the guard. Then I noticed a monk in the traditional yellow outfit standing in this line. I was surprised and asked Kuan Yin, *"Why is he in this line? Shouldn't he be in the other line?"* She disrobed him. She said, *"He is no monk. He is just a regular man who has pretended to be a monk to take donation from the tourists. He takes the money and spends it on himself at the local bar. For this sin, he has to face the consequences."* Before Kuan Yin left, she said, *"There is a spiritual teaching and reason behind everything that happens... when this area of the world is fully recovered. It will be better and more beautiful place. The dirty and inhumane living conditions of the poor areas of the cities will be replaced with better housing for the people. The government will learn to take better care of their people, their countries."* I was amazed by this experience. Not only was I able to see the devastation first hand, I was also taught a lesson. All my actions, good and bad are recorded. I cannot hide from my sins. The consequences of my actions, if not answered on Earth, will be fulfilled on the other side standing in the line leading to a dark and cold place. Kuan Yin represented the love of the Invisible World. They teach us lessons in life as harsh as it

may seem, but always with the love and spiritual guidance.

In the experience with hurricane Katrina, the Holy Spirit opened my eyes to more profound teachings. He showed me that each of us has an invisible teacher, a guardian angel that watches over us. With the Holy Spirit permission, find myself standing in the middle of the street in New Orleans. The wind and rain were pounding on me. I could hardly move. I was being blown away by the force of the wind. I tried to hide behind a large public mailbox, but that did not help. Soon I find myself having difficulty breathing because of the force of the wind and pounding of the rain. I was instructed to read the mantra. As soon as the words came rolling to my tongue, I was able to stand up against the wind and rain. It was as if I was being protected by an invisible shield. I stood and described the scene of the destructions on the street of New Orleans. Debris were flying everywhere. Cars were being pushed into each other by the force of the wind. Then suddenly there was darkness around me. I find myself standing next to a little boy. He was crying and calling out to his parents (who were still alive). He was scared and shocked by his death. Then out of the darkness, I saw a Light, from within emerged a beautiful woman, like an angel/fairy, a familiar face to the little boy. She smiled and took the little boy's hand and walked into the Light. When a person dies, they are immediately shocked by it; the transition between the physical world and non-physical world is a big shock to one's mind/spirit. So the Holy Spirit will send our invisible teacher/protector, usually, a familiar face such as a deity or lost relative, to help us with the transition. The hurricane once again is a lesson for the world to observe that in the

faces of crises we need to love and help each other.

I was taught during our weekend meetings that it does not matter where I go after I die that is important, but how I live my life now with the people around me that is important. Whether there exists a heaven or hell as described in most religious books. The Holy Spirit loves us, and where we end up after this life is a testament of our lives' actions and spiritual teaching for us. I have tried to take better care of my children and be good to those around me. But there are days when the world seems to crumble around me, and I feel like I want to scream and create havoc for my children and the people around me. I then stop myself and remember the words and advice from the Holy Spirit and the spirits on the other side. Their words echo in my mind, reminding me to do the right things; be good to those around me, amend broken relationships, be happy with all that I have been blessed with. Now four years after my crises, there is a calmness that sometimes overwhelms me. I approach and see my life in a very different way. I have learned the Karmic Law of actions and reactions, that there are consequences to all actions. The Holy Spirit will not protect or cover-up our sins for us. (In some cases, the Holy Spirit might even pick up the phone and dial 911 to report our unlawfulness to authorities.) But it is how we deal with the consequences that is important. And if we react correctly to the consequences, the Holy Spirit will even help us to make the situation better; by sending us helpers/saviors or even give us opportunity to do good deeds. I have faced the consequences of my previous actions. I know I cannot run away from it. But how I deal with the consequences is how I will be judged by the Holy Spirit

and how I will become a better person to my children. Everyday I wake up and give thanks to the Holy Spirit and my Master for this amazing journey with my children, my family, and ARM. It's ironic, but death, something I feared, has taught me so much. It is as if the Holy Spirit knows that the only way for me to overcome my fear and learn is to face it head on. Ghost stories and death do not scare me anymore. They open up my eyes to teachings and I could never learn any other way or place. The Holy Spirit will rarely come directly to us and to teach us; only through learning from our experiences do we continue to grow spiritually.

Over thirty years of my life, I was searching for answers to my life. In the four years at ARM, I have started to finally put the pieces of puzzle in my life together. I will never be a teacher for the course/class of life. I will never be an expert in teaching others about life and the universe of the Holy Spirit. All I am is a normal person going through my own life's trials and tribulations.

If somehow through my writing I can inspire just one person to overcome his/her own crises and start a spiritual path, then I have mastered my own personal life through my learning.

2006, a year of backward learning for me in so many ways, has help me to move forward in life. As the year concludes, I hope to be able to continue this spiritual journey with my children, my husband, my family and my band of uncles, aunts, brothers, and sisters of ARM.

Connie Vo,

"God (Thiên Chúa) grant me the serenity to accept the things I cannot change, the courage to change the things I can, and the wisdom to know the difference." – Reinhold Niebuhr

Khám Phá Mục Đích Của Cuộc Sống Qua Cái Chết

Connie Võ

Ban Dịch Thuật HTLH

Tự điển Webster định nghĩa hai từ Sống và Chết như sau: cuộc sống là khoảng thời gian từ lúc sinh ra cho đến lúc chết và chết là lúc sự sống chấm dứt. Hai từ này cũng như định nghĩa của tự điển nghe thì rất là đơn giản nhưng đối với phần lớn con người chúng ta, hai từ này mang một ý nghĩa quá lớn. Tùy theo đối tượng, cuộc sống có thể được xem như hạnh phúc hay đau khổ, trong lúc đó đối với người khác thì lại xem như một cuộc tranh đấu hay còn cho là một cuộc vật lộn giữa hạnh phúc và khổ đau. Một số người dành trọn cuộc đời để kiếm tìm mục đích và ý nghĩa của cuộc sống, trong khi một số người khác chết mới thấy được ý nghĩa của nó.

Cũng như hầu hết mọi người, tôi đã nỗ lực một cách tăm tắp để tìm một định nghĩa cho cuộc đời. Trước khi đến Hội, cuộc đời tôi như những mảnh rời rạc của một trò chơi xếp hình đang chờ để được ghép lại cho hoàn chỉnh một bức tranh. Tôi đã chưa thực hiện được cho tới khi đến Hội gặp được nhiều người và học được nhiều qua các kinh nghiệm của mọi người, đây chính là động lực giúp tôi ghép các mảnh trò chơi xếp hình lại với nhau. Thật là kỳ lạ, nhìn lại tôi trong quá khứ, không hề có một đức tin tâm linh mạnh. Tôi lớn lên như là một Phật tử, và cha mẹ tôi thường khuyên tôi, "Hãy sống cho tốt thì con sẽ gặp điều tốt. Sống thiện lành thì con sẽ được đầu thai với một cuộc đời tốt đẹp."

Nhưng những câu trả lời của họ càng tạo nên nhiều nghi vấn. Những gì sẽ xảy ra sau khi được đầu thai vào một cuộc đời tốt đẹp? Chúng ta sẽ đi về đâu? Và cái nơi gọi là Thiên Đường mà người bạn Công Giáo của tôi hay nói đến là như thế nào? Khi tôi hỏi những người bạn Công Giáo về luân hồi thì họ chỉ mỉm cười và không thể trả lời tôi. Thật lạ thay, 2 trong số 5 tôn giáo lớn trên thế giới không thể giải đáp các thắc mắc của tôi. Tôi bèn quay lại và kết luận cuộc đời đơn giản; chỉ là khoảnh khắc của sinh và tử. Và khi cái chết xảy ra, con người không còn lối thoát. Chết là hết, không có cái gì hay một nơi chốn để đến sau cái chết. Chính vì vậy sau hơn 30 năm tôi đã sống không cần ý thức về những kết quả của những hành động của mình, không biết được rằng thế giới vô hình đang quan sát mình, ghi chép lại những việc mình làm, không nhận biết được những thế lực vô hình. Tôi đương đầu với những biến cố trong cuộc đời như một bài toán cần phải giải. Nếu có chuyện gì xảy ra, tôi cố gạt bỏ nó đi và tiếp tục đi tới. Rồi một ngày kia, nghiệp quả đã xuất hiện. Toàn bộ hậu quả của những hành động trong quá khứ đã dồn dập đổ ập xuống người tôi như một cơn lốc. Cuộc sống của tôi như đã bị biến mất. Tôi đã cố hết sức để tự kéo mình ra khỏi lớp tuyết dày. Trong bóng đêm, dưới sự bao phủ của tuyết, tôi đã tìm kiếm một cách tuyệt vọng, kêu to tên của từng vị thần linh mà tôi đã từng biết. Và rồi một cách từ từ một ánh sáng đã xuất hiện... Ánh sáng đó chính là Hội Tâm Linh Học đã kéo tôi ra khỏi bóng đêm lạnh lẽo và bước vào vùng sáng, là con đường tâm linh.

Trước hết tôi đã được cứu khỏi cơn bão và dần dần sự tê cóng lạnh lẽo cũng dần dần biến mất trong tâm hồn giá lạnh của tôi... Tôi bắt đầu học. Trong suốt 4 năm vừa qua, hàng tuần qua những bài

giảng, từ những hội viên, từ những bá tánh và người thân đã khuất của họ tìm đến Hội để được hướng dẫn tâm linh, tôi đã được học về ý nghĩa và mục đích của cuộc đời. Quả là lạ nhưng quá kỳ diệu; tôi có thể học từ những người đã chết, những linh hồn của người đã qua đời từ thế giới bên kia có được cơ hội để trở về gặp gỡ người thân trong gia đình. Những linh hồn này bất kể họ đã chết lúc già hay còn trẻ, bây giờ họ đã ở bên thế giới vô hình, gần với Thiêng Liêng hơn chúng ta. Họ được Thiêng Liêng giảng dạy cho họ về tâm linh. Sự hiểu biết của họ vượt xa tầm hiểu biết của chúng ta.

Trước kia, đối với cái chết của người khác, tôi rất sợ và tránh nói đến thì nay chính sự sợ hãi đó lại dẫn tôi đi theo mục đích của tôi và tiếp tục dắt dẫn tôi học hỏi trên con đường tâm linh.

Năm này qua năm khác, tôi được Thiêng Liêng hộ độ ban cho cơ hội để thực hiện và quan sát nhiều buổi lễ triệu hồn và nhận được nhiều thông điệp của các linh hồn đến từ thế giới bên kia. Tất cả những gia đình này đều khác nhau về gia cảnh và địa vị xã hội. Thế nhưng lời khuyên của những linh hồn dành cho những thành viên trong gia đình của họ đều rõ ràng là những lời khuyên có ý nghĩa giống nhau về cuộc sống. Các linh hồn không bao giờ yêu cầu gia đình mình chọn một tôn giáo cụ thể nào. Đơn giản họ chỉ yêu cầu mọi người đối xử tốt với nhau, hãy vui vẻ, làm công đức và cầu nguyện thường xuyên. Những điều đơn giản này hầu hết chúng ta thỉnh thoảng hay quên làm. Trong trường hợp một vong linh nhỏ trở về nói chuyện với người mẹ, "*Mẹ hãy tha thứ cho ba của con, hãy sống vui vẻ và chăm sóc các anh chị của con. Mẹ hãy cầu nguyện và làm công đức cho con... con chỉ cần như vậy thôi. Con thương mẹ!*" Những thông điệp của các linh hồn luôn luôn đơn giản và

trần đầy tình yêu thương. Linh hồn người mẹ của một phụ nữ trở về nói với con gái mình, “*Con hãy biết công đức nghĩa là gì? Không phải là bao nhiêu tiền con cho ra, mà chính là làm những việc tốt mà không cần báo đáp (thi ân bất cầu báo). Một việc đơn giản, như chỉ cần đừng nói xấu người khác cũng là một công đức vậy. Hãy đối xử tốt với người khác. Hãy vui vẻ.*” Rồi một lần nọ, tôi được phép đi thăm thế giới bên kia. Vào lúc đó, tôi có thể trải qua những chứng nghiệm với nhiều lời dạy dỗ thật là sâu sắc. Sau cơn cuồng phong Katrina và sóng thần Tsunami tại châu Á do hậu quả gây ra hàng loạt người bị chết, rất nhiều câu thắc mắc về sự chết và mục đích của cuộc sống. Ngay sau cơn sóng thần Tsunami, tôi đã được phép đi ngược lại thời gian, nhìn thấy sự tàn phá, và đã nhận được nhiều thông điệp (lời nhắn) của những người đã chết. Tôi thấy mình đang đứng trên bờ biển bên Ấn Độ; có nhiều trẻ em và người lớn đang vui đùa trên sóng nước. Bỗng thỉnh linh nước biển được dồn về phía sau. Mọi thứ chuyển động ngoài sự tưởng tượng của tôi. Tôi có thể nghe âm thanh gầm rú của biển đang di chuyển với vận tốc cao. Liên sau đó tôi nhìn thấy đáy biển, nơi mà trước đó còn được bao phủ bởi nước biển; giống như thể có ai đó đã hút hết nước ra khỏi biển. Rồi tiếp theo là một khoảnh khắc kỳ lạ của sự im lặng... và rồi khối nước khổng lồ như vũ bão ào ào gầm rú quay trở lại. Bức tường nước đổ sầm lên người tôi, và trong chớp mắt cả người tôi bị nhận chìm trong nước. Chung quanh tôi trở nên tối om. Tiếp đó tôi cảm thấy cả người tôi đi xuyên qua nước, chung quanh tôi toàn những xác chết. Bỗng chốc tôi được đưa đến một công viên, là trung tâm của sự tàn phá. Có nhiều tòa cao ốc bị sập đổ, gạch vụn tung tóe khắp nơi. Nhìn lên tôi thấy mình đang đứng trước mặt một bức tượng Quan Thế

Âm Bồ Tát. Ngài đưa tay phải ra phía tôi (tay trái ngài bắt ấn Di Đà). Ngài nói, “Đã đến lúc những người này phải ra đi... chuyện này xảy ra nhằm giúp cho thế giới học được bài học từ biến cố này, nhằm dạy dỗ tâm linh và dạy cho mọi người thương yêu nhau.” Rồi ngài chỉ cho tôi thấy linh hồn những người chết đi về đâu. Tôi thấy mình đang đứng trên một đám mây bên cạnh Đức Quán Thế Âm. Có một tầng cấp với hàng dài người đang sắp hàng tiến về phía ánh sáng. Đức Quán Thế Âm nói, “Họ xứng đáng được ở trong hàng này. Những người này đã sống tốt khi họ còn tại thế.” Ngài chỉ cho tôi nhìn xuống phía dưới, ở dưới có một hàng dài khác. Hàng người này đang đi đến một nơi tối tăm, rất tối và rất lạnh. Lúc đó tôi được hướng dẫn xin phép để có thể tiến gần đến hàng người này. Đức Quán Thế Âm đẩy tôi tới phía trước hàng. Có nhiều vị canh gác mặt mày dữ tợn, tay cầm kiếm canh giữ hai bên hàng. Mọi người đều xếp hàng, mặt mày trông sợ hãi và đầy vẻ buồn bã. Một người cố thoát ra khỏi hàng nhưng bị người canh giữ đẩy trở lại. Tôi chợt thấy một nhà sư trong bộ áo cà sa vàng đang đứng trong hàng. Tôi ngạc nhiên hỏi Đức Quán Thế Âm, “Tại sao người này lại ở hàng này, ông ta phải ở trong hàng kia chứ?” Ngài lột áo ông ta ra. Ngài nói: “Nó không phải là nhà sư, nó chỉ là một người bình thường giả dạng một vị sư để chiếm đoạt tiền cúng dường của khách du lịch. Nó đã lấy tiền và tiêu xài tiền trong một quán rượu địa phương. Vì tội lỗi này, nó phải gánh chịu nhiều hậu quả.” Trước khi Đức Quán Thế Âm ra đi, ngài nói: “Tất cả mọi chuyện xảy ra đều có tính giáo dục và nguyên nhân tiềm ẩn... Khi khu vực này được hoàn toàn khôi phục lại, nó sẽ trở thành một nơi tốt đẹp hơn và thanh bình hơn. Những khu dân cư nghèo nàn, thiếu vệ sinh sẽ được thay thế bằng những khu nhà khang trang

hơn cho mọi người. Chính phủ sẽ học cách chăm lo tốt hơn cho người dân và quốc gia của họ.” Tôi bàng hoàng trước sự chứng nghiệm này. Không chỉ vì lần đầu tiên tôi được nhìn thấy sự hủy diệt mà vì đã được dạy một bài học. Tất cả mọi hành động của mình, tốt hay xấu đều được ghi lại hết. Không thể che dấu tội lỗi của mình. Những kết quả của những hành động, nếu không được xảy ra trên thế gian này thì cũng sẽ được hoàn tất ở thế giới bên kia. Đức Quán Thế Âm là biểu hiện cho tình thương yêu của thế giới vô hình, dạy cho con người chúng ta những bài học trong đời sống dường như khắc nghiệt nhưng luôn luôn lúc nào cũng đầy tình thương yêu và hướng dẫn tâm linh.

Khi được chứng nghiệm qua trận cuồng phong Katrina, Thiêng Liêng đã khai thị cho tôi nhiều bài học thâm thúy. Ngài đã dạy cho biết rằng mỗi một chúng ta đều có một vị thầy vô hình, là một thiên thần hộ mạng lúc nào cũng quan sát chúng ta. Được sự cho phép, tôi đi ngược thời gian... Tôi thấy mình đang đứng giữa một con đường ở New Orleans. Mưa gió ào ào chung quanh, tôi di chuyển không nổi. Gió như cuốn tôi đi. Tôi cố núp sau một thùng đựng thư công cộng lớn, nhưng cũng không chịu đựng nổi. Càng lúc tôi càng cảm thấy khó thở vì mưa càng to gió càng lớn. Tôi được hướng dẫn niệm chú. Ngay sau khi câu chú được đọc ra khỏi miệng, tôi đã có thể chống cự lại với cơn mưa gió. Giống như thể tôi được một tấm kính vô hình che chắn cho tôi. Tôi đứng thẳng và mô tả khung cảnh của sự tàn phá hủy diệt trên đường phố của New Orleans. Gạch vụn bay khắp nơi. Những chiếc xe ô tô bị gió mạnh đẩy dòn lại với nhau.

Rồi thình lình chung quanh trở nên tối sầm. Tôi thấy mình đứng gần một em bé đang khóc và kêu gào về phía cha mẹ của em (cha mẹ em bé vẫn đang còn sống).

Em bé sợ hãi và hoảng hốt đối với cái chết của mình. Lúc đó ở phía ngoài bóng tối, tôi nhìn thấy một phụ nữ xinh đẹp hiện lên trong luồng ánh sáng trông giống như một thiên thần, là một bà tiên với khuôn mặt mà em bé rất quen thuộc. Bà tiên mỉm cười nắm lấy tay của em bé và bước vào vùng ánh sáng.

Sau đó tôi đã được dạy rằng, khi một người mới vừa chết, thì ngay khi đó họ sững sốt trước cái chết; sự chuyển thể giữa thế giới vật chất và phi vật chất là một cú sốc lớn đối với linh hồn của con người. Chính vì vậy Thiêng Liêng đã phái vị thầy độ vô hình đến, là một khuôn mặt quen thuộc như một vị thần hay là những người bà con đã mất, nhằm giúp chúng ta trong thời kỳ chuyển thể. Trận bão một lần nữa là một bài học của thế giới để hiểu rằng trong những hoàn cảnh nguy khốn, chúng ta cần phải biết thương yêu và đùm bọc nhau.

Tôi được dạy vào những buổi sinh hoạt cuối tuần rằng, nơi chốn mà chúng ta sẽ đi đến sau khi chết không quan trọng, mà chính là cách chúng ta sống và đối xử với mọi người chung quanh. Cho dù có hay không thiên đàng và địa ngục đã được mô tả trong hầu hết kinh sách của các tôn giáo, Thiêng Liêng luôn luôn yêu thương chúng ta, và nơi mà chúng ta sẽ đến sau khi chết là một minh chứng cho những hành động trong đời sống của chúng ta, là hướng dẫn tâm linh của chúng ta. Tôi đã cố gắng chăm sóc con cái tốt hơn và đối xử tốt với mọi người chung quanh. Tuy nhiên có những ngày thế giới chung quanh tôi như tan vỡ, sụp đổ, tôi cảm thấy chỉ muốn la hét và găt gỏng các con và những người chung quanh. Nhưng rồi tôi dừng ngay lại và nhớ đến những lời khuyên của Thiêng Liêng và những linh hồn từ thế giới bên kia. Những lời khuyên đó ngân vang trong đầu tôi, nhắc tôi làm điều đúng; hãy sống

tốt với những người chung quanh, hãy hàn gắn những quan hệ bị rạn nứt, hãy hạnh phúc với tất cả những gì mình đang có.

Giờ đây đã 4 năm trôi qua sau những cơn khủng hoảng của cuộc đời, thỉnh thoảng có một sự bình thản bao trùm lấy tôi. Cuộc sống dường như thay đổi hẳn. Từ Hội tôi đã học được nghiệp luật của nhân và quả, đó chính là kết quả của tất cả những hành động. Thiêng Liêng sẽ không bao che cho tội lỗi của chúng ta. (Trong một vài trường hợp, Thiêng Liêng nhiều khi còn nhắc máy gọi 911 báo cảnh sát những điều phạm pháp của chúng ta). Nhưng điều quan trọng là chúng ta sẽ đương đầu với những hậu quả như thế nào? Và nếu chúng ta phản ứng một cách đúng đắn thì Thiêng Liêng chắc chắn sẽ giúp chúng ta làm cho tình hình trở nên tốt đẹp hơn; bằng cách cử những vị cứu tinh hoặc tạo cơ hội để làm công đức. Bản thân tôi đã gặp hậu quả của những hành động trong quá khứ. Tôi biết là tôi có thể trốn tránh nhưng cách tôi phải giải quyết những hậu quả mới chính là những gì tôi sẽ được phán xét và đó cũng là cách làm cho tôi trở nên một người tốt hơn đối với con cái của tôi. Hàng ngày thức dậy, tôi đều cảm ơn Thầy Cố Vấn và Thiêng Liêng về cuộc hành trình kỳ diệu này với các con tôi, gia đình tôi và Hội. Thật là buồn cười khi chính cái chết là một trong những điều mà tôi sợ hãi đã dạy cho tôi quá nhiều. Dường như Thiêng Liêng biết rằng cách tốt nhất giúp tôi học và vượt qua nỗi sợ hãi là bằng cách cho đương đầu với chính nó. Những câu chuyện ma và người chết không làm tôi sợ hãi nữa. Những chuyện này đã làm cho tôi sáng mắt hiểu rằng đó chính là cách hay nhất để học. Thiêng Liêng rất ít khi trực tiếp đến dạy dỗ; chỉ bằng cách học hỏi thông qua những kinh nghiệm chúng ta tiếp tục thăng tiến tâm linh.

Hơn 30 năm cuộc đời, tôi luôn tìm kiếm câu trả lời cho bản thân. Trong 4 năm sinh hoạt tại Hội, cuối cùng tôi đã bắt đầu xếp được những mảnh trong trò chơi xếp hình của cuộc đời tôi khớp lại với nhau. Tôi sẽ không bao giờ là một thầy giáo của lớp học cuộc đời. Tôi cũng không bao giờ là một chuyên gia dạy cho người khác về đời sống và thế giới của Thiêng Liêng. Tóm lại tôi là một người bình thường sống cuộc đời với những thử thách và đau khổ của riêng mình.

Nếu như đọc bài viết này mà có người nào, dù chỉ một người, vượt qua được cơn khủng hoảng và bắt đầu con đường tâm linh thì xem như đây là kết quả việc học của tôi đã giúp tôi làm chủ được hoàn cảnh sống của mình.

Năm 2006, là năm tôi đã học được quá nhiều và giúp tôi thăng tiến trong đời sống vô cùng. Nhân dịp năm cũ kết thúc, tôi hy vọng có thể tiếp tục cuộc hành trình tâm linh cùng với chồng, các con, gia đình của tôi và với nhóm các cô, chú, anh, chị, em trong Hội Tâm Linh Học.

Growing Up With the Invisible World

Ericka Juarez

I was asked to write about my experiences with the Invisible World, as well as what I have learned from the Invisible World. What a loaded question! I think and think and I don't know where to begin. My journey and experiences with the Invisible World began at a very young age. I recall being as little as five years old and feeling so scared at night. I recall spending many nights sweating under my sheets not being able to sleep. My nightly routine was running to my parent's bed. The toughest part was running from my room to my parent's room. What was scary? The crowd of people that followed me....

My mom shares stories of me running to her room every night asking her to please tell the "people" to let me sleep. She recalls feeling worried for me not understanding what I was talking about. She shares numerous stories of me needing to give people messages from these "people" that followed me everywhere. She recalls feeling nervous whenever we had to go to a funeral because I would spend most of my time at the casket. She recalls how I would walk around the casket just having full blown conversations. She shared with me one day how I had gotten an award in first grade for excellence in math. When she asked me how I was able to be so good at math I responded by saying that a man by the name of "Juan" had helped me in school. When she asked me who it was I told her it was one of the "people" that

spoke to me. It turned out that "Juan" was the dead brother of my long time babysitter. Stories such as these are numerous throughout my life. My mom says that many who were known as spiritual healers would often tell her that I was born to work with the spirit world and that I would need to get training. Many had offered to help me as a young child, but my mom sad that the idea that I could see spirits often scared her and she wanted to avoid the whole thing.

Well, by the time I was seven years old, I started to walk with my back against the wall. I recall feeling so much energy behind and all around me that I was having a difficult time just being me. Night time continued to be tortured for me. Well, my mom took me back to the "Curandero" like they are called in my culture which means spiritual healer. I recall this as if it was yesterday. I walk into this room full of white flowers and statues of Saints like Archangel Michael, St. Jude, and the Virgin Mary. I recall being fascinated by the statues and the smell of fresh flowers. My mom begins to tell him that she will often find me talking to people she cannot see and that I will often have spiritual healing ceremonies with my dolls. The healer kneels down to me and looks into my eyes and he asks me to tell him what I was feeling. I describe to him everything I had been experiencing and he tells my mom to bring me to him every week so that I could be trained to fulfill my purpose. Then he sits me down and begins to explain to me what I was experiencing and why night time was the most difficult. He said to me, "You have nothing to fear. Your energy is bright. You were born this way. The 'people' come because they know that you can see them. They have yet to cross over and want to communicate. They have not

resolved certain issues. You have control. You set limits. Rules are important.” I remember how his words brought me peace and feeling that he had understood me the way no one else had. I felt he spoke my language. He taught me how to set limits and educated me that the big man at the foot of my bed and who always followed me was one of my Spirit Guides and that throughout the years they would change. I recall feeling so relieved after he educated me about who this large entity was. That was the beginning of a wonderful relationship with my Spirit Guide. I recall how he also had taught me how to deal with negative entities. After the first meeting I had with him, my mom never took me back. I recall feeling very upset. Years later when I asked my mom why she never took me back she stated, “I was scared. I didn’t know how to deal with everything. You were different.”

Well, my experiences with the Invisible World continued. The spirit world helped me cope with many difficulties in my life. I recall them always telling me that life was a school and that my experiences were going to help me later in my life. Growing up I experienced domestic violence, emotional abuse, and sexual abuse. I recall struggling to understand how all these experiences were good or how they would help me later in my life. All I knew was that I had the support from the Invisible World and that I had a fascination for spirituality that helped me tremendously. At the age of 12, I began to study many Religions. I especially enjoyed reading scripture from the Vedic Era. I was drawn to Hinduism especially from very young. I recall at age 12, begging my mom to take me to a temple so that I could see about living there and becoming a monk. My mom merely laughed at me and said

that I needed to go to school.

At 13, I began to rebel. I continued to experience the Invisible World but felt so much confusion. I felt an enormous amount of anger about all the things that I had endured and trying to understand how these experiences could be good for me. I started to drown the Invisible World and my anger with alcohol which resulted in a alcohol problem for many years. I look back and don’t understand how I am still alive. Thankfully, I have been sober for 23 years. There were so many instances where I should have been dead. But as usual, I would hear a woman’s voice telling me, “You’re going to be OK. You are not alone. You have a purpose. You will bring many light.” I could go on and on about so many stories. I’ve experienced past life experiences where they have shown me lives I have lived. They have given me moments of clarity where I realize Divine Truths. It’s like I recall information that I know that are Universal Truths.

What have they taught me? That we are not alone. That everything we experience has a purpose. Nothing happens just because. Everything is connected. The energy that brings life to a tree/plant is the same energy that lives in us. They have shown me that we are all ONE. They have shown me that all of us are Light. We all come from the same source....God. There is no division and no separateness. We are all one piece of the whole Universe. They explained to me by stating that we are a drop of the ocean. Together we make ONE. They have taught me that to hurt someone else is to directly hurt myself. They have taught me that to speak unkindly about someone else is to speak unkindly about myself. At times, I feel great pressure. I feel that I have the responsibility to

be and bring the best of me in everything I do every day. There are times that my current Divine guide will come to me at night and teach me Divine lessons or correct me. Her name is Majina and she will often say to me, “Don’t get caught up in this human experience. You are Divine and have come to serve a greater purpose. Everything you have lived until now has been preparing you for your greater purpose. Experience your emotion but do not be guided by it. Rise above so you can teach others the same. You must not forget your greater purpose.” There have been times that I feel frustrated not knowing what is next. I often feel this pressure to do but I don’t know what it is I’m supposed to do. What does Majina say, “It is not your job to know what is next. We are here to support you and will place you where you need to be when you are ready. It is not for you to figure out. There is nothing to fear. Your job is to give the best of you every day. We are proud of you.”

When I turned 40, I recall sitting on my couch and I heard the Invisible World say to me, “It is time.” I recall knowing exactly what they were talking about. I knew that it was time for me to stop procrastinating and to begin to use my gift to help others. I knew that I could not wait any longer. I recall answering to them, “I know. It is time. But how?” Well, within two days my mom’s friend tells me about Association For Research in Metaphysics (ARM). I go to ARM and was given a reading. I recall that reading and the message was, “You have asked how? Well, I have brought you here now it is on you.” The message was loud and clear. Then at the end of the reading I was told that I would work at ARM years later. I attended the weekly English meetings and that is where I met my angel Connie Vo. Even

though I was able to hear and see the Invisible World, I had never been given the opportunity to speak openly about my experiences or get education about it. I knew that my Guides had brought me to ARM and this is where I needed to be. I had gone to many places to seek guidance with my gift but I never felt satisfied. For me, the Invisible World is not to be taken lightly. I also believe that communication with the Invisible World is not to be taken lightly. Spiritual readings are to be given for a purpose not for entertainment. The communication with the Invisible World has a purpose and the purpose is to help guide others along their spiritual path. ARM has this value and belief system. They do the spiritual work with the utmost respect for the Invisible World.

Today, I continue to feel pressure at times. For me, I feel that I must walk the talk. For me, it is a great responsibility to have the gift of communication with the Invisible World. I have the responsibility to take care of myself mentally, physically, and spiritually for the greater good of all people. I have the responsibility to share and teach others what is being taught to me. Today, my guide Majina is who guides me. I met her through meditation. I recall one evening where I could not sleep. I felt this restlessness and having images of a book. Usually when this happens it is the Invisible World wanting me to write something down. By experience, when I write it down they allow me to sleep. So, I get up and I quickly write it down and go back to sleep. In the morning, I read what I wrote and its states, “Write this...Back to Who I AM: Five Principles in Reclaiming your Spirit and True Self.” Well, throughout the years I learned not to resist what is being asked of me by the Invisible World. I’ve come to accept the responsibility of my

gift and how it is destined to be used.

Majina dictates this book to me. She says that the world is lost. She says that humankind have forgotten who they are and that they are caught up with the world of possessions and ego. She says that today is a time of suffering and that a spiritual awakening is happening. That all spiritual workers are waking up and that it is time to do what we have come to do. She often says to me, "Write so that this can be shared with others." When I ask her who she is she says, "I am one of the holders of truth. I hold Divine truth." I have learned to accept my path. ARM is part of my path. I am thankful everyday for finding ARM. I see everyone that attends ARM and I have so much love for them. I love the passion they have for God and the work they do. They bring their heart into everything they do at ARM. They dedicate their time with discipline week after week with goal of helping to bring God into others lives. It's so beautiful.

I don't know where life will lead me. I stopped worrying about this years ago. I have 100 percent faith that I am fully guided and supported. For now, I am at ARM and I am honored to share space and time with these beautiful people. At times, I will watch them as they talk amongst themselves and I am in awe and the light that radiates through them. Everyone at ARM have beautiful souls and each one destined to serve God in their own way. Then I see Master Tam and I see his light and feel so much admiration and respect for him. It is beautiful to see how God has used him in service. How he and his mom were able to bring so many people together to bring goodness in this world.

Everyday I pray to God and ask him to guide me with my thoughts, actions, and words. I pray He gives me the courage and

strength to walk my path as I was destined to. I know that ARM is part of my destiny. I know that through ARM I will continue to learn and grow so that God's message and love can be spread worldwide. I am thankful to Connie for her love and support. As I say, she is my Soul Sister. Thank you God. Thank you Maser Tam. Thank you everyone at ARM for being so loving and having such intense love for doing God's work.

Tôi được yêu cầu viết kể lại những chứng nghiệm bản thân về Thế Giới Vô Hình, cũng như được hỏi về những gì tôi đã học được từ Thế Giới Vô Hình. Một câu hỏi quá rộng lớn! Tôi nghĩ rất nhiều và không biết bắt đầu từ đâu. Cuộc hành trình và kinh nghiệm của tôi với Thế Giới Vô Hình đã bắt đầu từ khi tôi còn rất bé.

Tôi nhớ lúc đó tôi khoảng 5 tuổi, tôi cảm thấy rất sợ hãi mỗi khi trời vào đêm. Tôi nhớ lại những đêm tôi bị toát mồ hôi dưới tấm chăn, không thể ngủ được. Thói quen hàng đêm của tôi là chạy sang giường của bố mẹ. Phần khó nhất là chạy từ phòng của tôi đến phòng của bố mẹ tôi. Điều gì mà đáng sợ vậy? Đó là đám đông của những người theo tôi....

Mẹ tôi chia sẻ những câu chuyện về tôi: mỗi tối chạy vào phòng mẹ để xin mẹ làm ơn đừng nói với "những người lạ" để

yên cho tôi ngủ. Mẹ nhớ lại những cảm giác lo lắng cho tôi vì không hiểu những gì tôi đang nói.

Mẹ kể lại rất nhiều câu chuyện về tôi, chuyện về những "người lạ" theo tôi và muốn tôi chuyển những thông điệp của họ. Mẹ nhớ lại những lo lắng mỗi khi chúng tôi phải đi đến một đám tang, vì lúc ở đám tang, hầu hết tôi dành thời gian của mình đứng bên cạnh quan tài. Mẹ kể lại tôi thường một mình đi quanh quan tài và tự nói chuyện. Mẹ chia sẻ có một lần ở lớp một tôi nhận được giải thưởng xuất sắc trong môn toán học. Khi mẹ hỏi tôi làm thế nào tôi lại giỏi toán như vậy, tôi trả lời rằng một người đàn ông với cái tên "Juan" đã giúp tôi ở trường. Khi mẹ hỏi tôi người đó là ai, tôi đã nói rằng ông ta là một trong những người thường nói chuyện với tôi. Sau này nghe mẹ kể, hóa ra "Juan" là em ruột của người đã nuôi tôi lúc còn bé, đã qua đời.

Trong cuộc đời của tôi có rất nhiều những chuyện như vậy. Mẹ tôi nói rằng có những người chữa bệnh tâm linh thường nói với bà rằng tôi được sinh ra để làm việc với thế giới thần linh và tôi cần phải được chỉ dạy thêm. Nhiều người đã đề nghị giúp tôi lúc tôi còn là một đứa trẻ, nhưng mẹ tôi nói rằng ý tưởng tôi có thể nhìn thấy linh hồn, thường làm mẹ sợ và mẹ muốn tránh xa những chuyện đó.

Khi tôi lên bảy tuổi, mỗi khi đi đâu tôi đi với lưng sát vào tường. Tôi nhớ tôi cảm nhận được rất nhiều năng lượng xung quanh, khiến tôi gặp nhiều khó khăn chỉ để thể hiện bản thân mình. Tôi tiếp tục bị những sự tra tấn ập đến mỗi khi màn đêm buông xuống. Vâng, mẹ tôi đã đưa tôi gặp "Curandero" một danh từ trong văn hóa của tôi có nghĩa là người chữa bệnh tâm linh. Tôi nhớ lại điều này như thể nó mới xảy ra ngày hôm qua. Tôi đi vào căn phòng đầy những bông hoa trắng và những

bức tượng Thánh như Tổng Lãnh Thiên Thần Michael, Thánh Jude, và Đức Mẹ Đồng Trinh. Tôi còn nhớ được tôi đã bị mê hoặc bởi những bức tượng và mùi hoa tươi. Mẹ tôi bắt đầu nói với ông ta rằng mẹ tôi thường thấy tôi nói chuyện với những người mà mẹ không thể nhìn thấy và tôi thường xuyên có các buổi lễ chữa bệnh bằng tâm linh với những búp bê của tôi. Người chữa bệnh quý gôi trước tôi, nhìn vào mắt tôi và ông ta bảo tôi nói với ông ta cảm giác của tôi. Tôi mô tả với ông ta tất cả những gì tôi đã trải qua và ông ấy nói với mẹ tôi hãy mang tôi đến gặp ông ấy mỗi tuần để tôi có thể được đào tạo để hoàn thành mục đích của tôi. Rồi ông ta ngồi xuống và bắt đầu giải thích cho tôi về những gì tôi đang trải qua và tại sao thời gian ban đêm là khó nhất. Ông ấy nói với tôi, "Cháu không có gì phải sợ. Năng lượng của cháu tươi sáng. Cháu đã được sinh ra như vậy. Những "Người" đó đến vì họ biết cháu có thể nhìn thấy họ. Họ chưa qua được thế giới bên kia nên muốn giao tiếp. Họ còn một số vấn đề nhất định chưa giải quyết hết. Cháu có quyền kiểm soát. Cháu đặt ra những giới hạn. Các quy tắc rất quan trọng."

Tôi nhớ lời của ông đã mang lại cho tôi sự bình an và cảm thấy rằng ông đã hiểu tôi theo cách mà không ai khác có thể hiểu. Tôi cảm thấy ông ấy nói cùng ngôn ngữ của tôi. Ông đã dạy tôi làm thế nào để biết tự chế ngự mình và dạy tôi rằng người đàn ông trọng tuổi, to lớn ở dưới giường của tôi, và luôn luôn theo tôi là một trong những vị độ của tôi và rằng họ sẽ thay đổi theo thời gian. Tôi nhớ rằng lúc đó cảm thấy rất nhẹ nhõm sau khi ông ta cho tôi biết cái bóng to lớn kia là ai. Đó là sự khởi đầu của một mối quan hệ tuyệt vời với vị độ của tôi. Tôi còn nhớ ông cũng đã dạy tôi làm thế nào để đối phó với các thực thể tiêu cực. Sau cuộc gặp đầu tiên với ông ấy,

mẹ tôi không bao giờ đưa tôi trở lại. Tôi nhớ lại cảm giác rất buồn bực. Nhiều năm sau khi tôi hỏi mẹ tôi tại sao mẹ tôi không bao giờ đưa tôi trở lại, bà nói, "Con đã hoảng sợ. Con không biết làm thế nào để đối phó với mọi thứ. Con khác người."

Kinh nghiệm của tôi với Thế giới vô hình vẫn tiếp diễn. Thế giới thần linh đã giúp tôi đương đầu với nhiều khó khăn trong cuộc đời. Tôi nhớ lại họ luôn nói với tôi rằng cuộc sống là một trường học và những kinh nghiệm của tôi sẽ giúp tôi trong cuộc đời. Lớn lên tôi có trải nghiệm những bạo lực gia đình, lạm dụng tình cảm, và lạm dụng tình dục. Tôi nhớ lại rằng tôi cố gắng để hiểu tất cả những trải nghiệm này làm sao có thể là tốt hay làm thế nào chúng sẽ giúp tôi sau này trong cuộc đời. Tôi biết là tôi đã nhận được sự ủng hộ từ Thế Giới Vô Hình và tôi đã có một niềm say mê về tâm linh và cái đó đã giúp tôi rất nhiều. Ở tuổi 12, tôi bắt đầu nghiên cứu nhiều tôn giáo. Tôi đặc biệt thích đọc thánh thư từ kỷ nguyên Vệ Đà. Tôi đã bị lôi cuốn vào Ấn Độ giáo từ lúc rất trẻ. Tôi nhớ lại ở tuổi 12, tôi xin mẹ tôi đưa tôi đến một ngôi đền để tôi có thể xem xét việc sống ở đó và có thể trở thành một tu sĩ. Mẹ tôi chỉ cười tôi và nói rằng tôi cần phải đi học.

Lúc 13 tuổi, tôi bắt đầu nổi loạn. Tôi tiếp tục trải nghiệm Thế Giới Vô Hình, nhưng cảm thấy rất bối rối. Tôi cảm thấy rất tức giận về tất cả những điều tôi đã phải chịu đựng và cố gắng hiểu những trải nghiệm này có thể tốt cho tôi như thế nào. Tôi bắt đầu chìm đắm trong Thế Giới Vô Hình và cơn thịnh nộ của tôi với rượu gây ra vấn đề nghiện ngập trong nhiều năm. Tôi nhìn lại và không hiểu làm thế nào tôi vẫn còn sống. Thật may mắn, tôi đã tỉnh táo trong 23 năm. Có rất nhiều trường hợp đáng ra tôi đã phải chết. Nhưng như thường lệ, tôi sẽ nghe thấy tiếng người phụ

nữ nói với tôi. "Bạn sẽ ổn thôi. Bạn không cô đơn. Bạn có một mục đích. Bạn sẽ mang lại nhiều ánh sáng." Tôi có thể kể mãi về rất nhiều câu chuyện của tôi. Tôi đã trải nghiệm cuộc sống trong quá khứ mà họ đã cho tôi thấy cuộc sống mà tôi đã từng sống. Họ đã cho tôi những khoảnh khắc mà tôi nhận ra chân lý của Thiên Chúa. Nó giống như tôi nhớ lại những điều mà tôi biết là chân lý.

Họ đã dạy tôi điều gì? Rằng chúng ta không đơn độc. Tất cả những gì chúng ta trải nghiệm đều có mục đích. Tất cả mọi thứ đã được kết nối. Năng lượng mang lại sự sống cho cây / thực vật là cùng một năng lượng sống trong chúng ta. Họ đã cho tôi thấy rằng tất cả chúng ta đều là một. Họ đã cho tôi thấy rằng tất cả chúng ta đều là ánh sáng. Tất cả chúng ta đều đến từ cùng một nguồn ...Thượng Đế. Không có sự phân chia và không tách biệt. Tất cả chúng ta đều là một phần của toàn bộ vũ trụ. Họ giải thích cho tôi bằng cách nói rằng chúng tôi là một giọt nước biển. Chúng ta cùng kết hợp thành nhất thể.

Họ đã dạy tôi rằng làm tổn thương người khác là trực tiếp làm tổn thương chính bản thân mình. Họ đã dạy tôi rằng để nói chuyện một cách không tử tế với người khác là khuyết điểm của bản thân mình. Đôi khi, tôi cảm thấy áp lực rất lớn. Tôi cảm thấy rằng tôi có trách nhiệm là mang lại những điều tốt nhất của tôi trong tất cả mọi thứ tôi làm mỗi ngày. Đã có những lần mà Thầy độ của tôi sẽ đến với tôi vào ban đêm và dạy cho tôi những bài học tâm linh hoặc sửa những cái sai của tôi. Tên cô ấy là Majina và cô ấy thường nói với tôi rằng: "Đừng quá bận tâm với kinh nghiệm của con người. Bạn là thánh thần và đã đến để phục vụ một mục đích lớn hơn. Tất cả mọi thứ bạn đã sống cho đến bây giờ đã chuẩn bị cho mục đích lớn hơn của bạn. Trải nghiệm cảm xúc của bạn

nhưng không được để nó dẫn dụ bạn. Hãy vượt qua để bạn có thể dạy cho người khác. Bạn không được quên mục đích lớn hơn của bạn." Đã có lần tôi cảm thấy thất vọng vì không biết chuyện gì sẽ tiếp theo. Tôi thường cảm thấy áp lực để làm một việc gì đó nhưng tôi không biết mình phải làm gì. Majina nói sao, "Không phải là việc của bạn để biết cái gì sẽ tiếp nối. Chúng tôi ở đây để hỗ trợ bạn và sẽ đưa bạn nơi bạn cần khi bạn đã sẵn sàng. Nơi đó không phải để cho bạn để tìm ra. Không có gì để sợ. Công việc của bạn mỗi ngày là cố gắng làm tốt nhất. Chúng tôi tự hào về bạn."

Khi tôi 40 tuổi, tôi nhớ lúc đó đang ngồi trên ghế và tôi nghe Thế Giới Vô Hình nói với tôi, "Đã đến lúc rồi." Tôi biết chính xác họ đang nói tới điều gì. Tôi biết rằng đã đến lúc tôi không thể trì hoãn và bắt đầu sử dụng món quà của tôi để giúp đỡ người khác. Tôi biết rằng tôi không thể đợi thêm nữa. Tôi nhớ tôi đã trả lời họ, "Tôi biết. Đã đến lúc. Nhưng làm thế nào đây?" Trong vòng hai ngày người bạn của mẹ tôi nói với tôi về Hội Tâm Linh Học (Association for Research in Metaphysics - ARM). Tôi tìm đến ARM và được vấn linh. Tôi nhớ thông điệp tôi nhận được là, "Bạn đã hỏi làm thế nào? Vâng, tôi đã đưa bạn đến đây, bây giờ mọi sự là ở bạn."

Hiện tại, lâu lâu tôi tiếp tục cảm thấy bị áp lực. Đối với tôi, tôi cảm thấy rằng tôi phải thực hành những điều tôi nói. Đối với tôi, tôi có một trách nhiệm lớn lao đối với món quà được thông đạt với thế giới vô hình. Tôi có trách nhiệm chăm sóc bản thân về tinh thần, thể chất, và tâm linh vì lợi ích của muôn người. Tôi có trách nhiệm chia sẻ và dạy cho những người khác những gì đang được dạy cho tôi. Hôm nay, Thầy độ của tôi, Majina, là người hướng dẫn tôi. Tôi đã gặp cô ấy thông qua thiên định. Tôi nhớ lại có một

buổi tối mà tôi không ngủ được. Tôi cảm thấy bồn chồn và thấy được hình ảnh của một quyển sách. Thông thường khi điều này xảy ra là Thế Giới Vô Hình muốn tôi viết một cái gì đó xuống. Theo kinh nghiệm, khi tôi viết nó xuống họ cho phép tôi ngủ. Vì vậy, tôi dậy và tôi nhanh chóng viết điều tôi thấy xuống và ngủ lại. Vào buổi sáng, tôi đọc những gì tôi đã viết và điều đó là, "Hãy viết ra điều này... Quay lại Tôi là ai: Năm nguyên tắc trong việc phục hồi tâm linh của bạn và bản thể." Trong nhiều năm qua, tôi đã học được cách không chống lại những gì Thế Giới Vô Hình nhờ tôi. Tôi đã chấp nhận trách nhiệm của món quà của tôi và cách nó được sử dụng như thế nào. Majina đưa ra quyển sách này cho tôi. Cô ấy nói rằng thế giới đã mất. Cô nói rằng nhân loại đã quên mất họ là ai và rằng họ đang bị cuốn vào thế giới của vật chất và cái tôi. Cô nói rằng hiện tại là thời gian đau khổ và sự thức tỉnh về tâm linh đang xảy ra. Tất cả các Đấng Thiêng Liêng đang thức dậy và đã đến lúc chúng tôi phải làm những gì chúng tôi đã làm. Cô ấy thường nói với tôi, "Hãy viết và chia sẻ điều này với những người khác." Khi tôi hỏi cô ấy là ai, cô ấy nói, "Tôi là một trong những người nắm giữ sự thật. Tôi giữ chân lý của Thượng Đế."

Tôi đã học cách chấp nhận con đường của tôi. ARM là một phần của con đường của tôi. Tôi biết ơn mỗi ngày vì đã tìm được ARM. Tôi thấy những người tham dự ARM và tôi dành rất nhiều tình yêu cho họ. Tôi yêu niềm đam mê mà họ dành cho Thượng Đế và công việc họ làm. Họ mang trái tim của họ vào mọi thứ họ làm ở ARM. Họ cống hiến thời gian của mình mỗi tuần một cách kỷ luật với mục tiêu giúp đưa Thượng Đế vào cuộc sống khác của những người khác. Điều đó thật đẹp. Tôi không biết cuộc sống sẽ dẫn tôi đến đâu. Tôi đã ngừng lo lắng về điều này lâu

rồi. Tôi tin 100% rằng tôi có được sự hướng dẫn và hỗ trợ đầy đủ.

Hiện tại tôi đang ở ARM và tôi rất vinh dự được chia sẻ không gian và thời gian với những tâm hồn thật đẹp này. Đôi khi, tôi quan sát họ khi họ nói chuyện với nhau và tôi rất kính phục và ánh sáng tỏa sáng qua họ. Mọi người ở ARM đều có những linh hồn đẹp và mỗi người đều được đặt để phục vụ Thượng Đế theo cách riêng của họ. Sau đó, tôi thấy Thầy Tâm và tôi thấy ánh sáng của ông ấy, tôi rất ngưỡng mộ và kính trọng ông ấy. Thật là đẹp khi thấy Thượng Đế đã dùng Thầy để phục vụ như thế nào. Làm thế nào Thầy và Mẹ của Thầy đã có thể kéo rất nhiều người lại với nhau để mang lại sự tốt lành tới thế gian này.

Mỗi ngày tôi cầu nguyện với Thượng Đế và xin ngài hướng dẫn tôi trong những suy nghĩ, hành động và lời nói của tôi. Tôi cầu xin Ngài cho tôi sự can đảm và sức mạnh để đi theo con đường của tôi cũng là con đường được định mệnh sắp sẵn. Tôi biết rằng ARM là một phần của số phận của tôi. Tôi biết rằng thông qua ARM tôi sẽ tiếp tục học hỏi và phát triển để thông điệp và tình yêu của Thượng Đế có thể được lan truyền trên toàn thế giới. Tôi cảm ơn Cô Connie vì tình thương và sự ủng hộ của Cô. Như tôi đã nói, Cô ấy là chị em tâm linh của tôi. Cảm ơn Thượng Đế. Cảm ơn Thầy Tâm. Cảm ơn tất cả mọi người ở ARM vì họ đã trao tình thương và có tình yêu mãnh liệt để làm công việc của Thượng Đế.

BẠN CÓ TIN KHÔNG?

MDDL (CA Apr. 18/2017)

Khi còn thơ ấu, tôi là một đứa bé nghịch ngợm, phá phách, ngang tàng. Mẹ tôi rất khổ vì tôi, vì tính nết không được ngoan hiền, đằm thắm như những đứa con gái khác. Mẹ tôi nói, "Con này thiên lôi đánh không chết", bởi vì nơi nào có Chùa, miếu, đình mà cúng kiếng là có mặt tôi. Tôi cùng lũ nhóc tì hàng xóm rình rập để chọc bung trộm những đồ cúng, có khi người ta chưa cúng thì vật thực đó đã bị bung đi mất vào tay lũ nhóc quỷ quái. "Nhất quỷ, nhì ma, thứ ba học trò", nhưng tôi phải đổi lại "nhất học trò, nhì quỷ, thứ ba ma". Nhưng "Ma, Quỷ", có hay không? tôi chưa hề thấy thì tôi chẳng tin...

tôi nghĩ người lớn hay bịa chuyện dọa bọn con nít chúng tôi, để chúng tôi sợ mà không dám phá phách nữa...

Tuổi thơ đi qua thật nhanh, tôi lớn lên, lập gia đình, tuy có con cái, nhưng tính bướng bỉnh vẫn còn. Tôi thường đọc sách nghiên cứu về các tôn giáo, hai tôn giáo lớn nhất là Phật giáo và Thiên Chúa giáo đều có nhắc tới "Niết Bàn, Thiên Đường và Địa ngục". Nhưng tôi chẳng bao giờ tin vào những giáo điều này, tôi nghĩ các tôn giáo hay bịa chuyện, thêm mắm muối cho có phần hấp dẫn để dụ dỗ các tín đồ mà thôi... chết là hết rồi, tất cả tan theo tro bụi, thì có đâu mà "Thiên Đường, Địa Ngục" ...

Rồi một ngày tôi gặp bao khó khăn vất vả trong cuộc sống mưu sinh. Chỉ có những lúc con người ta rơi vào những hoàn cảnh nghiệt ngã, rơi đến tận cùng, không còn lối thoát, thì lúc đó con người mới nghĩ đến "Trời Phật, Chúa, Thượng Đế", rồi mới kêu gào "Tại sao trời không có mắt, để cho tôi khổ thế này?!"... đó là lời kêu gào khổ não của tôi... Tôi đi tới các Chùa cầu xin, đi cúng dường, đi làm từ thiện... nhưng vẫn chưa hết khổ nạn mà tôi đang gánh...

Một ngày ... tôi có ý nghĩ chỉ muốn chết quách cho rồi, vì cuộc đời này tôi thấy sống vô nghĩa quá! Nợ nần chồng chất, sự nghiệp gầy dựng mười năm, trong phút chốc bỗng trắng tay! ...Lúc ấy một người chị bạn thân là chị DH, một vị cứu tinh, đến bây giờ tôi luôn luôn nhớ ơn người chị ấy, đã dẫn dắt cho tôi biết con đường nào mà tôi phải đi ... Chị ấy nói với tôi, "Cuộc sống của mình có lúc thành công thì vui sướng, lúc thất bại thì khổ đau, nhưng mình phải biết nguyên nhân tại sao, nếu biết được nguyên nhân đó thì mình sẽ giải được những khổ đau, phiền não đó thật dễ dàng..."

Tôi hỏi lại chị, "Chị ơi, chỉ có Ông Trời mới biết được, nếu có thì 'Ông Trời' không có mắt, vì người nghèo thì nghèo quá, còn kẻ giàu thì giàu ngút trời xanh, không có một tí công bằng nào hết ..."

Chị ấy cười nói với tôi, "Em muốn biết có hay không thì theo chị, chị biết có chỗ này giúp cho người ta giải những vấn nạn trong cuộc sống, và giải những thắc mắc về Tâm Linh, giúp cho mọi người DIỆT KHỔ ...", "DIỆT KHỔ!?" Tôi nghĩ KHỔ! Làm sao mà DIỆT hết được, người ta chỉ có tài nói lý thuyết suông thì hay lắm, như đạo Phật có Tứ Diệu Đế, thuyết giảng cho hàng triệu Phật tử nghe, nhưng có mấy ai thực hiện được!

Tôi nói với chị, "Khó lắm chị ơi! Chỉ

có chết mới hết khổ mà thôi!"

Chị nói với tôi, "Chết hả! Chắc gì đã hết khổ ..."

Tuy nói thế, nhưng tôi cũng đi theo Chị, vì tôi đang đi vào cuối đường cùng rồi, chẳng còn tha thiết gì nữa; với tôi, cứ đi tới xem sao, tin hay không tin cũng chẳng có thiệt thòi gì!

Chị đưa tôi đến Hội Tâm Linh Học, Hội này tôi cũng thường nghe nhắc đến, nhưng không quan tâm, vì tôi nghĩ "tào lao", sống thực tế một chút, mưu sinh chạy theo cơm áo mỗi ngày, thời giờ đâu mà nghe mấy cái chuyện khó tin quá! Chỉ sống ảo!?!... Tôi bước vào cửa với thái độ dè dặt, quan sát mọi người trong tinh thần thật sáng suốt, vì tính tình bướng bỉnh của tôi, đã không cho phép tôi tin vào những gì chưa được chứng thực, tôi không mê tín, dị đoan, không ai có thể lừa gạt được tôi ...

Hôm ấy Hội Tâm Linh Học tổ chức ngày lễ Gia Tộc. Tôi được nghe giải thích về ngày lễ này là ngày rất đặc biệt; Hội Tâm Linh Học một năm chỉ có một lần được phép của Bề Trên cho mời các hồn của người thân đã mất về thăm gia đình. Bạn có tin điều này không? Chắc chắn là không? Lúc ấy tôi cũng chưa tin điều này! Trong đầu tôi vẫn còn nghĩ, "Lại thêm chuyện tào lao gì nữa đây?... Nhưng mà để xem họ sẽ làm gì?"...

Sau khi thực hiện xong những nghi thức của buổi lễ. Người chủ lễ chọn ra một người khách có mặt ngày hôm đó làm "đồng tử" để "tiếp hồn", trong lúc ấy tôi vẫn cứ nghĩ họ chọn người của họ lên nói "ba hoa" để gạt mọi người! Nên tôi sẵn sàng những câu hỏi để tìm ra sự thật ... Mọi người đặt câu hỏi về người thân của họ đã qua đời, có người đã mất vài chục năm trước, có người mới mất chỉ có mấy ngày.

Tôi chờ tất cả mọi người hỏi xong, tôi hỏi nhỏ cô khách ngồi bên cạnh đã được

gặp mẹ cô ấy, "Có đúng không em?"

Cô gật đầu, "Đúng là mẹ em!"

Tôi hỏi lại, "Làm sao biết là mẹ của em?"

Cô nói, "Dạ đúng là mẹ em, vì mẹ em hay nói chuyện như vậy, cử chỉ của mẹ em, mà chuyện gia đình của em, em nhận ra liền!"

Tôi còn hỏi, "Em có quen với người 'đồng tử' đó không?"

Cô khách trả lời, "Không!"

Hỏi ra mới biết đó là lần đầu tiên cô ấy tới Hội, do một người quen giới thiệu. Tôi bán tín, bán nghi về lời nói của cô khách ấy!?

Tôi nghĩ đến Cha tôi đã mất 15 năm nay, đã được anh em tôi đem gởi lên chùa sau khi hỏa táng. Năm nào tới ngày giỗ chúng tôi cũng đến chùa đọc kinh cầu siêu cho Cha tôi. Và tôi chắc chắn Cha tôi một là đã siêu thoát nếu thật sự là có linh hồn, còn hai là không có thì đã thành tro bụi rồi, chẳng có chuyện mời gọi hồn về. Tôi là người cuối cùng đứng lên hỏi về Cha tôi, "Bây giờ Cha tôi đang ở cảnh giới nào xin cho biết?" Tôi được người "đồng tử" cho biết Cha tôi đang có mặt ở đây. Trong đầu tôi ngay lúc ấy đã đánh dấu hỏi "Có thật không vậy?" Tự nhiên người "đồng tử" ngồi bỏ hai chân trên ghế, kiểu ngồi mà tôi hay nói "ngồi kiểu nước lự" của Cha tôi. Bỗng nhiên tôi cảm nhận một thứ tình cảm thân quen, tha thiết, một cái gì đó thật vô hình, không kèm chế được, khiến tôi xúc động òa khóc nức nở như ngày hay tin Cha tôi qua đời. Người "đồng tử" kêu tôi lên để gặp Cha tôi, tôi thấy người "đồng tử" nằm dài ra sàn trong tư thế giống như Cha tôi nằm trước đây khi ông qua đời. Tôi còn ngại ngần chưa dám đến gần, thì tôi nghe người "đồng tử" nói, "Bố đây nè, tại sao muốn gặp Bố, mà lại sợ!"; câu nói này khiến tôi giật mình òa khóc lớn hơn nữa, "đúng là Cha tôi rồi"...Tôi chồm tới nắm

tay người "đồng tử", nhưng cảm nhận lúc đó chính là Cha tôi, vì câu nói ấy là câu dặn dò mà chỉ có hai Cha con tôi mới biết mà thôi. Tôi nhớ lại ngày Cha tôi xuất viện về nằm ở nhà, hai Cha con tôi hay ngồi nói chuyện về thuốc men, chuyện thời sự ... Bỗng tôi buột miệng nói với Cha tôi, "Nếu Bố qua đời, mà thật sự có thể giới vô hình, thì Bố về báo cho con biết nhé!"

Cha tôi nói, "Cái con này vẫn còn búng, nếu Bố hiện về báo mộng con lại sợ thì sao?"

Tôi trả lời, "Thì Bố nói, Bố đây nè!" thì con sẽ không có sợ" ...

Bây giờ Cha tôi đang hiện diện trong người "đồng tử". Ông đã mượn xác thân, khẩu của người "đồng tử" báo cho tôi biết "có thể giới vô hình", mà tôi đã từng nghi vấn, băn khoăn trong suốt cuộc sống từ tuổi thơ cho đến ngày hôm ấy ... cái ngày mà đôi mắt TÂM LINH của tôi được khai mở, ánh sáng chói lòa như đánh thức tôi bừng tỉnh, có một thế giới vô hình đang hiện hữu giữa thế giới hữu hình, tuy hai mà một. Cha tôi đã về từ thế giới bên kia, ông dạy cho tôi biết phải làm gì để DIỆT cái KHỔ đang ở trong tôi ... Tôi phải biết cầu nguyện, phải biết tu tâm sửa tánh, làm lành lánh dữ, không phải chỉ ngồi đó mà cầu xin. Lúc ấy tôi chỉ có khóc, lời dạy của Cha tôi hoàn toàn đúng. Khi còn sinh tiền, tôi cũng chưa bao giờ cãi lời dạy của Cha tôi, huống chi bây giờ ông từ thế giới vô hình trở về báo cho tôi biết, thì làm sao tôi không vâng lời Cha tôi được. Một sự thật rõ ràng, không thể nghi ngờ, vì tôi đang tỉnh táo, chứ không có ngủ mơ, tôi đang trong thực tại, có rất đông mọi người cùng xúc động an ủi tôi. Cha tôi đang ở tầng thấp lắm, đang cần các con làm công đức để hồi hướng cho ông mới mau siêu thoát... Tôi chia tay với Cha tôi mà trong lòng không nở...

Sau đó tôi được chị bạn thân, chị DH

là hội viên của Hội Tâm Linh Học, hướng dẫn tôi làm công đức như thế nào để cho đúng. Cũng có rất nhiều người giống như tôi, chỉ biết ngồi than thở khi gặp khó khăn trong cuộc sống, nhưng đã không hiểu tại sao cái khổ của mình từ đâu mà có. Trước đây tôi cũng từng ngồi cầu nguyện, xin đủ thứ, nhưng tôi không tin có Thần Thánh, vì nếu có sao Thần Linh không nghe tôi cầu xin. Bây giờ tôi đã được chị DH giải thích thật rõ ràng những thắc mắc về TÂM LINH. Hội đã cho tôi chứng nghiệm về huyền bí, không có mơ hồ, không có mê tín, không còn nghi vấn, và tôi biết làm thế

nào để DIỆT KHỔ.

Hôm nay tôi chỉ kể lại cho các bạn biết một chứng nghiệm thôi, nhưng còn nhiều chứng nghiệm khác nữa đã thay đổi bước ngoặt trong cuộc đời tôi. Tôi, bây giờ trở thành hội viên của Hội Tâm Linh Học. Đời sống của tôi thật bình an, thanh thản, gặp nhiều may mắn, không còn khổ não như trước đây. Tôi nhớ trong kinh thánh Chúa nói, "Phúc cho ai không thấy mà tin", nhưng bây giờ tôi chỉ có thể nói với các bạn rằng, "Họa cho ai thấy mà không tin."

NGUỒN GỐC BỘ XĂM ĐỨC THÁNH TRẦN

*Liên Lương
(Bài đăng lại)*

Tết Nguyên Đán là một trong năm ngày lễ lớn của Hội Tâm Linh Học, thường được tổ chức thật trọng thể. Hằng năm, anh chị em hội viên và thân hữu cùng đón Xuân với bá tánh trong bầu không khí tung bừng rộn rịp. Nào là những buổi lễ rước Thần Tài về phát lộc cho bá tánh, nào là thỉnh lá phép tùy cầu tất ứng. Chương trình xin xăm chẳng những bảo tồn sắc thái dân tộc, mà còn thu hút được một số người đông đảo, gồm nhiều sắc dân, đủ mọi thành phần nam nữ, già trẻ lớn bé.

Khi đọc đến đây, có người sẽ tự hỏi bộ xăm này là của ai, từ đâu đến mà lại đặc biệt làm nhiều người tin như vậy?.. Số là vào khoảng năm 1996, sau hơn mấy chục năm xa cách, vợ chồng chúng tôi là hội viên lâu năm của Hội, muốn trở về thăm

quê hương. Vì Việt Nam vừa mới mở cửa giao tiếp với bên ngoài nên luật lệ còn mới mẻ, chúng tôi cảm thấy rất lo ngại! Vì thế cho nên trước khi đi, nhân một buổi lễ vấn linh tại Hội, tôi khẩn cầu xin lời khuyên của Thiêng Liêng. Thật là may mắn, thật là hạnh phúc, chẳng những Thiêng Liêng hứa hộ độ mà còn giao phó công tác nữa, đó là phải mang bộ xăm Đức Thánh Trần Hưng Đạo về Mỹ để bá tánh sử dụng vào dịp Tết. Ngài chỉ rõ bộ xăm hiện ở tại đền thờ Đức Thánh Trần, đường Hiền Vương, Tân Định. Ngoài công tác này, chúng tôi còn được giao phó, phải nhín chút thời gian viếng thăm cảnh chùa có tên là Ngọc Hoàng ở vùng Đakao (Đất Hộ), thấp nhang cúng chùa và lễ Chư Vị.

Chúng tôi vội trình sự việc lên Anh Cố Vấn và được chấp thuận ngay. Tự nhiên mình được nhận làm tà lốt cho Thiêng Liêng một cách bất ngờ, chúng tôi như được mở cờ trong bụng. Tuy nhiên trong lòng vẫn thấy hoang mang xen lẫn sự lo âu, vì cả hai chúng tôi đều không có một chút ý niệm gì về vị trí của Đền Đức Thánh Trần ở trên đường Hiền Vương, ngay cả chùa Ngọc Hoàng ở đâu thật sự chúng tôi cũng hoàn toàn không biết.

Nhưng cũng may nhờ có anh ông xã tôi là "thồ địa" ở vùng đó, nên khi về đến quê nhà, chúng tôi không gặp trở ngại gì trong việc đi tìm địa chỉ. Chúng tôi sắp xếp để lo hoàn tất hai công việc đã được Bê Trên giao phó trước khi lo đến việc gia đình.

Trước nhất, chúng tôi viếng thăm và thả nhang tại chùa Ngọc Hoàng, tọa lạc trên đường Nguyễn Huy Tự Đakao, giữa đường Nguyễn Văn Giai và Phan Thanh Giản. Chùa vẫn còn nguyên vẹn, nhưng vắng khách thập phương đến viếng. Khi vào đến bên trong, chúng tôi phải buốt miệng, "Tại sao hương khói vắng tanh thế này?" Trước đó, các trẻ em đi học về thường ghé vào chùa để chọc phá một chú rùa cũng khá lớn được nuôi trong một hồ gần chùa. Nay hồ đã cạn khô, không thấy tăm hơi bóng dáng chú rùa năm xưa đâu nữa. Thật sự, thời gian đã làm cho nhiều tang thương biến đổi quá!

Phần quan trọng nhất của chúng tôi là làm sao rước được bộ xăm về Mỹ. Đền Đức Thánh Trần tọa lạc ở ngã ba đường Hiền Vương (nay là Võ Thị Sáu) và đường Lý Văn Phúc. Đến viếng đền vào một buổi sáng, chúng tôi được một người tự giới thiệu là Ông Từ chạy ra đón tiếp. Chưa vào đền, ông đã hỏi ngay có phải chúng tôi đến đây muốn tìm bộ xăm để đem ra ngoại quốc? Nếu đúng là vậy thì ông sẽ cố gắng giúp chúng tôi toại nguyện vì lẽ rằng bộ

xăm này rất linh thiêng, nhưng rất là uống phí vì nhà nước không cho phép xử dụng. Nghe thế chúng tôi mừng rỡ vô cùng, chỉ cần "thủ tục đầu tiên" trong mọi giao dịch với các nơi liên hệ, chúng tôi mang bộ xăm về Mỹ một cách dễ dàng. Thế là công tác được hoàn thành tốt đẹp và mau chóng.

Cho đến bây giờ chúng tôi cũng còn bàng hoàng, ngạc nhiên, không hiểu tại sao Ông Từ lại biết rõ căn kẽ ý định của chúng tôi. Phải chăng Thiêng Liêng đã tá khẩu cho Ông Từ, và sắp xếp mọi chuyện để Hội có được bộ xăm này?

Lúc đầu, Hội chính thức chỉ có hai ông đựng thẻ xăm và một bộ lá xăm nguyên thủy đánh số từ số 1 đến số 50 mang từ Việt Nam sang, được cất giữ tại Trụ Sở Trung Ương, California. Bộ xăm chỉ được sử dụng vào dịp Tết Nguyên Đán, và vì số lượng bá tánh càng ngày càng đông, nên phòng xăm đã tăng cường thành ba bộ xăm mới đủ đáp ứng và tránh bớt tình trạng khách phải xếp hàng chờ đợi. Về sau, vì nhu cầu đòi hỏi, Hội đã đặt thêm các bộ xăm phụ để tại các Trung Tâm Atlanta, Virginia, San Diego, và Stockton giúp bá tánh vào dịp Tết. Ngoài ra, cũng nhằm mục đích quảng bá, Hội đã phiên dịch lá xăm ra Anh Ngữ để những người nói tiếng Mỹ dễ dàng thông đạt được ý nghĩa của mỗi lá xăm.

Để kết thúc bài này, chúng tôi chỉ biết nói lên đây lòng thành kính tri ân Thiêng Liêng đã cho chúng tôi có dịp đóng góp một phần nhỏ vào sinh hoạt Hội trong hơn hai mươi lăm năm qua.

SỰ LINH NGHIỆM CỦA MÔN ĐỊA LÝ SIÊU HÌNH CỦA HTLH

Giang Trần

Tôi biết được Hội Tâm Linh Học do một nhân duyên từ một người bạn có vấn nạn từng gặp nhiều khó khăn trong cuộc sống và đã được Hội giúp đỡ. Theo lời người bạn ấy thì các Anh Chị Hội viên Hội Tâm Linh Học đã giúp đỡ tận tình mang lại ân chứng tâm linh cho gia đình họ và khuyên nhiều điều bổ ích trong cuộc sống của họ, nên sống thuận theo ý bề trên. Kết quả mang lại giúp cho gia đình họ được thân tâm bình yên, cuộc sống bớt đi sự đau khổ dần vật rất nhiều.

Gia đình chúng tôi khoảng năm 2016 gặp nhiều trở ngại. Tôi mở một tiệm buôn bán nhỏ, còn chồng tôi làm cho một hãng lớn. Trong nhà chúng tôi thường cãi vã, tranh luận, bất đồng ý kiến với nhau. Đời sống vì thế không vui vẻ, luôn lục đục, mọi việc cũng không theo ý muốn, dù cả hai chúng tôi đều cố gắng làm việc hết sức. Tôi cũng nghe người quen mách bảo, mời thầy Phong Thủy về để sửa đổi trong nhà, tuy có tốn kém, nhưng cũng thấy không kết quả.

Qua sự giới thiệu của người bạn trên, tôi tìm đến Hội Tâm Linh Học. Các Anh Chị Hội viên giới thiệu với tôi bộ môn Địa Lý Siêu Hình, giải thích và đến tận nơi căn nhà chúng tôi ở để làm địa lý. Thật là vi diệu! Sau khi đi các phòng trong nhà chúng tôi, với nghi thức bí truyền, Anh Chị Hội Viên đã tìm ra những nơi có xạ tuyến

xấu cần được giải tỏa để mang lại vượng khí trong nhà. Chúng tôi theo lời hướng dẫn của họ, thành tâm cầu xin và nguyện hứa để được Thần linh hộ độ cho, giải tỏa tất cả vấn đề, mang lại sự ấm áp, bình an trong từng căn phòng chúng tôi đang sống. Anh Chị còn dặn dò, những gì hứa phải thực hiện thì vượng khí tốt đẹp do sự hộ độ của Thần linh sẽ được duy trì mãi trong nhà. Chúng tôi thật mừng rỡ, chẳng nói thành lời! Từ đó gia đình chúng tôi luôn giữ gìn thực hiện những gì được hướng dẫn, cùng bảo nhau nên sống thật tốt, hòa thuận, vợ chồng con cái hết lòng thương yêu lo lắng cho nhau, thương kính cha mẹ, thương kính anh chị em trong gia đình, cùng nhau giữ gìn, dẫn tính nóng, làm tốt thêm những ưu điểm và xóa bỏ những khuyết điểm của mình, cứ thế mà làm từng phút từng giờ, từng ngày từng tháng. Sau khi đã cải thiện được những khuyết điểm của mình, chúng tôi không thể ngờ rằng việc thực hiện theo những lời hướng dẫn một cách triệt để thì những việc mong muốn của gia đình tôi đã được thành sự thật, mọi điều được toại nguyện.

Thời gian trôi không lâu, chúng tôi nhận được thành quả tốt đẹp mà bấy lâu chúng tôi cố gắng hết sức, làm đủ mọi cách mà chẳng đạt được! Sau khi nghe được những lời khuyên của người Hội Viên và lời chỉ bảo của Đấng Thần linh, thì chúng tôi thấy gia đình tôi đã thay đổi rất nhiều, không khí trong nhà thật đầm ấm, hạnh phúc, hòa thuận, các con tôi cũng vui vẻ nghe lời, công việc làm ăn của vợ chồng tôi thì suông sẻ và may mắn!

Thật sự mà nói, chúng tôi đã nhận được rất nhiều hồng ân của Thiêng Liêng qua những ân chứng mà Bề Trên đã ban cho gia đình tôi. Thật vô cùng tốt đẹp và quá ư là vi diệu! Bề Trên là đáng cao cả đã nhìn xuống và thương yêu con người, ban cho mình những điều tốt đẹp, khuyên

mình nên làm tốt việc của mình, thương yêu gia đình và làm lành lánh dữ. Tuy thấy dễ nhưng mà khi thực hành rất khó, chúng tôi sẽ cố gắng làm theo những gì Bề Trên đã chỉ bảo, việc nghĩ là dễ nhưng không dễ, nghĩ khó nhưng không khó vì với sự quyết tâm của bản thân mỗi người thì sẽ thực hiện được. Gia đình tôi thành thật cảm ơn Hội Tâm Linh Học rất nhiều.

Chúng tôi hứa sẽ làm theo đúng thiên ý với những gì anh chị Hội Viên chỉ dẫn để được tiếp tục nhận được nhiều hồng ân của Thiên Liêng trong những ngày tháng tới.

Cách đây khoảng 10 năm, có một người bạn dẫn tôi đến Hội Tâm Linh Học nhân dịp Tết Nguyên Đán, Hội có tổ chức lễ Triệu Thỉnh Thần Tài phát lộc. Tôi theo đạo Công Giáo nên không tin nhiều về chuyện này lắm nhưng bạn rủ thì cũng đi chơi cho vui. Khi đến nơi, thấy Hội tập nập người ra vào, nào là xin xăm, xin lá phép Tuỳ Cầu Tất Ứng, xin lời nhắn đầu năm. Tôi cũng làm giống mọi người cho vui. Khi xin lời nhắn đầu năm, tôi được một chị giúp và thấy chị bắt tay ấn rồi đưa lời nhắn cho tôi, chị cho biết đó là thông điệp của Chúa. Lúc đó tôi chỉ mỉm cười vì thật sự không tin vào điều đó. Tiếp theo là lễ triệu thỉnh Thần Tài, người chủ lễ làm những tay ấn một cách nghiêm trang, trong chốc lát có hai vị khách được tiếp Thần Tài đi khắp trong chánh

điện phát trái cây cho mọi người, không khí rất vui nên tôi cũng đưa tay xin và hôm đó tôi được nhiều trái cây để đem về nhà. Sau đó tôi đã nói với bạn là mấy người này “set-up” chứ làm gì mà có ai tiếp được Thần Tài. Thần Tài lúc đó đối với tôi chỉ là một biểu tượng hoặc một nhân vật được dân gian đặt ra. Thời gian trôi qua và tôi cũng không nghĩ nhiều về Hội nữa. Năm nào rảnh tôi đến Hội dự lễ Thần Tài cho vui, còn riêng bạn tôi vì tin có thể giới vô hình hơn tôi nên cứ lâu lâu lại nhắc đến, nhưng tôi thường hay nói "Mày theo đạo Công Giáo mà cứ tin mấy cái dị đoan này không à."

Khoảng đâu cũng 8 năm sau, năm 2010, thì một người em bà con ở chung nhà có hiện tượng vong hồn đến mượn thân để nói chuyện. Tôi bắt đầu hơi tin một chút về Tâm Linh vì những hiện tượng lạ đó đang xảy ra qua chính người nhà của mình. Tuy nhiên, tôi cũng không thích lắm về những hiện tượng này vì tôi cứ nghĩ đó là tà ma ngoại đạo. Em bà con của tôi tin và cũng thích những hiện tượng này vì cảm nhận được qua chính thân thể mình. Cô em với đứa bạn của tôi hay thì thầm với nhau về những chuyện này vì chúng tôi ở chung một nhà.

Tôi nhớ năm 2012, năm Thìn, một cô bạn thân tôi quen lúc học chung đại học Cal Poly Pomona, qua đời sau khi sanh một đứa con gái. Tối hôm cô qua đời, vong hồn cô đã về qua người em họ của tôi để nói những lời từ biệt và dặn dò tôi nhắn lại với gia đình của cô vài chuyện. Lúc đó tôi đã tin chắc chắn về sự hiện hữu của Thế Giới Vô Hình đang ở bên cạnh chúng ta. Trong thời gian mấy năm liền, cô em họ của tôi thường bị nhiều vong linh ra vào mượn thân, nhiều khi không tự chủ được. Tôi thấy bắt đầu lo lắng và có nhờ Hội Tâm Linh Học giúp đỡ. Hội đã hướng dẫn cho em tôi biết cách kiểm soát được ý chí

và bản thân mình, cũng như không để những vong linh này ra vào tùy tiện, đúng theo hướng dẫn của Hội, hiện tượng đó không còn xảy ra nữa.

Bẵng đi vài năm sau, trong một dịp tình cờ, tôi được một người bạn giới thiệu cho tôi học Thất Sơn Thần Quyền. Hôm đó vị chương môn đã dùng nhang khoán lên nhiều nơi trên người tôi khi làm nghi thức nhập môn. Tối hôm đó tôi được vị Thầy Hộ Mạng về giúp và tôi cảm nhận được thần lực một cách rất mạnh mẽ. Mỗi khi tôi cầu nguyện hoặc ngồi xếp bằng để tịnh tâm tôi đều nhận được Thần Lực đến trên người tôi như một luồng điện chạy từ trên đầu xuống toàn thân. Nhân đây tôi cũng xin nói sơ về sức khỏe của tôi. Tôi bị đau lưng kinh niên ở phần dưới thắt lưng, tuy lúc đó tôi chỉ mới 38 tuổi. Mỗi lần khom lưng xuống lấy vật gì là tôi phải từ từ đứng lên mới được chứ không đứng lên một cách bình thường như mọi người khác. Tôi đi massage nhiều lần mà vẫn không thấy đỡ. Từ ngày tôi nhận được Thần Lực, mỗi ngày sau khi tôi cầu nguyện và tịnh tâm xong là tôi được vị Thầy Hộ Mạng giúp tôi chữa bệnh đau lưng. Thầy chuyển cho tôi tập những thế võ và những cách co giãn mà người bình thường không khi nào làm được. Bất cứ lúc nào dù trong tư thế ngồi, nằm, miễn tôi thả lỏng người là Thần Lực đến để chuyển cho tôi tập chữa bệnh. Tôi bắt đầu có hứng thú nhiều về cõi vô hình và lên mạng tìm hiểu thêm về những thông tin này. Ở trên mạng có rất nhiều thông tin và trải nghiệm của nhiều người về thế giới vô hình, đại loại như làm cách nào để có thể luyện tập để thông được 6 Chakras, nhìn thấy vô hình, nói chuyện với vô hình và còn nhiều môn khác nữa. Tôi bắt đầu làm theo, mỗi khi tôi hỏi một điều gì với Thầy Hộ Mạng là được Thầy trả lời cho tôi bằng ý ngay trong đầu và tay của tôi cũng được Thầy chuyển cho viết ra

những câu trả lời. Tôi thích tiếp vị Thầy vô hình của tôi. Phải nói là lúc nào rảnh tôi cũng hỏi Thầy và xin Thầy cho tôi được tập võ, múa tay, múa chân vì tôi thích cảm nhận được cái cảm giác mà thần lực đến với tôi. Nói chung tôi xin gì Thầy vô hình của tôi cũng cho tôi hết và Thầy thường khen tôi mỗi ngày và nói tôi rất đặc biệt và vì đặc biệt như vậy nên Thầy mới chọn tôi làm đồ đệ.

Để tôi nói thêm là người bạn của tôi cũng tiếp nhận được thần lực và cũng được vị Chương Môn của Thần Quyền cho nhập môn khi chúng tôi đi chung với nhau. Nhưng lực của bạn tôi không bằng tôi, bạn tôi không thông đạt được với vị Thầy vô hình và cũng không được tập võ hoặc được cảm nhận thần lực. Cho nên khi Thầy tôi cho tôi biết tôi rất đặc biệt, tôi tin lắm. Tuy rằng bản thân và tính tình của tôi không kiêu căng tự đại nhưng tôi cũng chỉ là người phàm, nên khi có khả năng đặc biệt tôi tự nhiên cũng cảm thấy mình đặc biệt hơn người và tính tự cao của tôi cũng dần dần nảy nở theo thời gian. Tuy vậy tôi cũng ý thức được những gì tôi làm và không dựa dẫm quá nhiều vào vô hình.

Lúc đầu tôi cũng hay xin Thầy vô hình của tôi cho tôi làm cái này cái nọ chẳng hạn như "cho con nhảy một cái lên cây được không?" Và câu trả lời là "được, con làm đi, con là đệ tử của ta, ta sẽ cho con thần lực để làm được những chuyện siêu hình đó." Và tôi cũng làm theo mà không nhảy được tới đâu hết. Tôi bắt đầu xin cái này xin cái nọ mà người thường không làm được, và kết quả là những gì vị Thầy vô hình nói tôi làm được, thì tôi đều không bao giờ làm được. Tôi có chia sẻ với một số bạn bè thân về những trải nghiệm vô hình đến với tôi và một số bạn bè của tôi bắt đầu nhờ tôi hỏi Thầy vô hình về tình duyên, gia đạo, trị bệnh, và trừ tà diệt ma trong nhà. Mỗi lần tôi xin đều được Thầy

giúp, nhưng cũng có những lời nhắn không đúng nếu tôi hỏi về những chuyện không cần thiết. Sau này, tôi cũng đã hiểu được phần nào lý do tại sao.

Bạn tôi thường hay rủ tôi đi đến Hội Tâm Linh Học để tìm hiểu thêm và sau nhiều lần, cuối cùng tôi cũng đồng ý đi theo vì tôi nghĩ tại sao phải vào Hội khi tôi có thể hỏi thẳng với Thầy Hộ Mạng của tôi, Thầy là một vị Thần Thánh thì dĩ nhiên những gì Thầy nói sẽ chính xác hơn. Nhưng bạn tôi cứ nói hoài nên tôi cũng đồng ý đi.

Lúc đầu khi tới Hội, tôi mong muốn tìm ra đáp án cho chính tôi để trả lời một sự thắc mắc mà bao lâu nay tôi vẫn ấp ủ trong lòng, đó là tại sao tôi được chọn làm đệ tử của Thần Quyền và được nhận Thần Lực? Vô hình đến với tôi với mục đích gì và tôi có cần làm gì không? Để tìm những câu trả lời, mỗi tối thứ bảy tôi đến nghe những bài thuyết trình của Hội, mỗi bài tôi lại học thêm một số kiến thức mới mà hoàn toàn khác với những gì mình hiểu biết. Lúc này tuy tôi đã càng lúc càng thấy thích Hội, nhưng tôi cũng còn chút tự cao, cho là mình được nhiều thần lực hơn nhiều người ở Hội, chắc là do mình học với Thầy Hộ Mạng của mình.

Những bài thuyết trình của Hội rất thực tế nhưng không kém chiều sâu về những đạo lý làm người. Từ từ tôi có những câu giải đáp cho những thắc mắc của tôi về thế giới vô hình, tôi học và hiểu cách để xin thần lực trị bệnh một cách tốt đẹp và hiệu quả hơn. Bệnh đau lưng của tôi đã bớt đi khoảng 80-90% chỉ sau 2 tháng tập.

Càng đến Hội tôi càng cảm thấy thích, và rồi tuần nào cũng mong cho đến thứ 7 để được đến Hội nghe thuyết trình cũng như chứng nhận được những hiện tượng huyền bí. Tôi được các anh chị em trong hội tiếp đón rất vui vẻ và giải thích tường

tận những gì tôi không hiểu. Tôi phải công nhận là tôi bắt đầu nghiện đến Hội. Tôi có hỏi Thầy Hộ Mạng là tôi rất thích Hội và muốn gia nhập thành Hội Viên để được học hỏi. Thầy Hộ Mạng cho tôi biết là đi Hội cho có thêm kiến thức chứ tôi nên học thẳng với Thầy thì tốt hơn và tôi muốn học gì Thầy cũng sẽ dạy.

Nghe vậy thì cũng có lý vì cái ngã của tôi cũng hơi cao. Tôi đi với Hội cũng được trên một năm vì thấy bạn tôi siêng năng tới Hội mỗi tuần. Anh Hội Trưởng cho tôi tới tham gia sinh hoạt ngày Thứ Sáu, là ngày dành riêng cho Hội Viên để học những chuyên môn qua những đề tài huyền bí căn bản để Hội Viên có thêm kiến thức khi giúp đỡ bá tánh. Và tôi thực sự được thức tâm sau khi được nghe bài "Quyền". Quyền là bài học, là những thử thách mà vô hình đưa đến cho những người đi trên con đường huyền bí, để thử thách lòng tham, sân, si và cái ngã của người đó. Khi bài giảng này nói tới những thử thách mà cõi vô hình đem đến thì tôi mới nổi da gà vì tôi đều đã và đang trải nghiệm những thử thách đó.

Nếu tôi tiếp tục học với Thầy vô hình khi những thử thách đến mà không đủ trí để biết thật giả ra sao, hậu quả tôi có thể sẽ bị tẩu hỏa và sẽ bị loại bỏ ra khỏi môn Huyền Bí này. Tôi đã hoàn toàn thức tỉnh và biết được là muốn thăng tiến trên con đường tu tập tâm linh thì cần phải có vị Thầy hữu hình hướng dẫn ngọn nguồn để giúp mình không bị vấp ngã. Thầy hữu hình đã có những kinh nghiệm và kiến thức rút tía trong 34 năm trên con đường này và đã truyền đạt các nguyên lý cho các anh chị em hội viên làm sao để tránh không bị tẩu hỏa. Thầy hữu hình đó chính là Thầy Nguyễn Minh Tâm của Hội Tâm Linh Học. Tôi đã quyết định xin để được vào làm hội viên, nhưng để được làm hội viên của Hội cũng không dễ dàng. Phải

được Ban Chấp Hành chấp thuận và phải làm Thân Hữu thường xuyên trong một khoảng thời gian.

Mùa Xuân năm 2015 tôi may mắn được Thần Tài chiếu cố, tôi được tiếp Ngài vào dịp Tết Nguyên Đán. Tôi đã biết được rằng Thần Tài là có thật, chứ không phải là set-up như tôi đã từng nghĩ trong bao năm qua. Bây giờ nghĩ lại chắc cũng có rất nhiều người khách đến Hội tham gia lễ tiếp Thần Tài cũng có những suy nghĩ như tôi, đó là không biết Thần Tài có thật hay không. Tôi muốn nhấn đến mọi người lời nhấn đó là Thần Tài có thật và mọi người sẽ có cơ hội được tiếp để có bằng chứng rõ ràng nếu mình có duyên.

Sau một thời gian đến Hội cả ngày Thứ Sáu và Thứ Bảy. Tôi đã được hiểu sâu hơn về Tâm Linh cũng như bản thân tôi từ từ thay đổi trong chiều hướng tốt hơn. Tôi thay đổi tâm tính tốt lành, đối xử với mọi người cởi mở hơn và trong lòng rộng lượng để tha thứ hơn với tất cả mọi người mà tôi tiếp xúc mỗi ngày. Tâm của tôi thấy bình yên và vui vẻ hơn rất nhiều, tôi đã nhận ra được hướng đi Tâm Linh của tôi. Mỗi khi làm chuyện gì hoặc muốn nổi nóng với ai đó tự nhiên tôi thức tỉnh và không làm vậy vì tôi biết những gì tôi làm mà sai quấy thì tôi sẽ bị giảm công đức, mà công đức sẽ giúp cho tôi và gia đình tôi trang trải qua những vấn nạn trong kiếp này và còn có thể giúp tôi trong kiếp sau nữa.

Sau 10 năm biết đến Hội qua một dịp tình cờ và hôm nay tôi rất hân hạnh đã được trở thành Hội Viên của Hội Tâm Linh học để cùng các Anh Chị Em trong Hội tiếp tục giúp đỡ bá tánh đang gặp những vấn nạn trong cuộc sống. Quan trọng hơn hết đối với tôi là Hội không hề có chủ trương thay đổi Đạo của tôi. Hội chỉ muốn chúng tôi có niềm tin vững vàng hơn về Đấng mình thời phượng và làm sao

sống cho đẹp ý Bè Trên để xứng đáng được sự hộ độ của Ngài.

Trở Về Mái Nhà Xưa

Phạm Thanh Hiền, April 26, 2017

Tôi có biết Hội Tâm Linh Học đã từ lâu lắm, từ thuở Hội còn ở vùng Anaheim, tôi rất thích và thỉnh thoảng có lui tới để nghe Thầy Tâm nói chuyện về tâm linh, huyền bí. Sinh kế và hoàn cảnh chưa cho phép tôi đến Hội thường xuyên, nhưng tôi rất tin tưởng những điều huyền bí được nghe và thấy ở Hội. Hàng năm mỗi khi Tết Nguyên Đán đến, tôi đều tới HTLH để xin lộc Thần Tài, và xin xăm Đức Thánh Trần vì đối với tôi mà nói, năm nào lá xăm và câu nhắn đầu năm cũng rất là linh ứng.

Thời gian sau đó, có những lúc lao đao trong cuộc sống, tôi thường chợt nghĩ đến Hội, nghĩ đến Thiêng Liêng thật nhiều. Đến năm 1999, tôi đến Hội vì có việc bối rối trong gia đình, qua sự giới thiệu của người bạn thân tôi mà các Anh Chị Em trong Hội thường đặt nick name của bạn thật dễ thương “T. điệu”, bạn ấy dẫn tôi đến nói chuyện với ban Cầu Hồn của Hội để gia đình tôi được sắp xếp làm một buổi lễ cúng tại Hội.

Gia đình tôi gồm tôi và ba con gái đều đến đông đủ, chúng tôi được hai Anh Chị Hội viên giúp làm buổi lễ cúng xin Bè Trên cho phép linh hồn của chồng tôi, cũng là cha của các con tôi được trở về dương thế để gặp mặt vợ con, những người thân thương của anh ấy, mà lúc ra đi anh không một lời trần trối để từ biệt chúng

tôi, nhưng lại hay về báo mộng cho con tôi lúc gần đây như có điều gì muốn nói. Theo lời hướng dẫn của người Chủ lễ và với sự giúp đỡ của người Phụ lễ, lễ vật cúng được bày lên bàn thờ nhỏ bên dưới bàn thờ lớn một cách tươm tất, và buổi lễ Cầu hồn bắt đầu. Thật là lạ lùng, kỳ diệu, anh ấy đã chọn tôi và về mượn tôi để gặp gỡ gia đình. Xúc động nghẹn ngào, lần đầu tiên trong đời, tôi được biết là chết không phải hết, mà linh hồn người thân quá cố của mình vẫn còn cảm nhận thương yêu, trù mến người thân còn tại thế, muốn ôm, muốn nói thật nhiều, muốn chia sẻ nỗi niềm thương yêu tiếc nuối giây phút được ở bên nhau. Người tôi run lên, xúc động, đau thương chất ngất, nghẹn ngào khóc khi chồng tôi nói với 3 cô con gái rằng, “Ba xin lỗi đã không lo cho các con và mẹ, những ngày còn lại các con phải vâng lời thương yêu mẹ, và mang ba ra biển!” Các con tôi đã hứa ... cả gia đình khóc thảm thiết, vì tất cả đã nhận diện cử chỉ đó đúng là của ba, chứ mẹ không làm những như vậy. Sau khi nhắn nhủ vuốt ve các con trong niềm nhung nhớ, ôm các con trong đôi tay, đưa tay ôm mặt tôi, tôi cảm nhận được sự thương nhớ, xót xa vô bờ bến của anh đối với chúng tôi. Từng lời nói, từng cử chỉ anh qua tôi, tôi đều cảm nhận, đều nhớ mãi...

Sau buổi lễ cúng, Anh Chị Chủ lễ và Phụ lễ giúp chúng tôi đốt những quần áo nhỏ tượng trưng những gửi gắm tâm lòng thật sâu đậm của bốn mẹ con tôi đến cho linh hồn Anh được ấm áp, chúng tôi cũng có xin Hội mượn lá Công đức để làm hành trang cho Anh mang theo về bên kia, linh hồn được nhẹ nhàng, thêm nữa, chúng tôi hứa sẽ làm nhiều công đức và sống cho thật tốt để hồi hướng cho Anh lên cảnh giới cao hơn trên kia... Nhờ buổi lễ cầu hồn này, đã sửa đổi được 3 cô con gái của tôi, chúng thương yêu và vâng lời tôi

hơn... Tôi cảm tạ ơn Thiêng Liêng đã hộ độ giúp đỡ vì đây là điều khó khăn nhất trong cuộc đời của tôi...

Thời gian thấm thoát qua mau, mười năm sau, Mẹ tôi một hôm trở bệnh lạ, không biết là bệnh gì? Suốt ngày nói nhảm nhí, sợ quá, tôi có đưa mẹ đi bác sĩ nhưng họ nói là không sao. Tôi đưa mẹ đến HTLH xin giúp đỡ, tại đây tôi được Chị T. H. giúp xin Vân Linh, Thiêng Liêng cho biết phải mang mẹ đi bác sĩ gấp vì bà bị bệnh về não bộ... và tôi hứa phải chăm sóc cho Bà chu đáo hơn. Cảm ơn Thiêng Liêng hộ độ cho mẹ tôi gặp đúng thầy đúng thuốc nên bây giờ rất khỏe mạnh...

Từ đó, dù trôi giạt thăng trầm trên dòng đời, bước những bước thật khó khăn gian nan, lòng tôi luôn nghĩ về Hội, hướng về một Đấng Thiêng liêng mà tôi biết rằng Ngài có lẽ vẫn còn thương xót đến đứa con tha hương, nhưng lòng luôn hướng về mái nhà Tâm Linh thân yêu, nơi có người Thầy Cô, người Anh, người Chị, người Em, với những khuôn mặt thật chân tình, hồn nhiên, rạng rỡ lúc gặp tôi tay bắt mặt mừng với những tấm chân tình nơi Cali nắng ấm đầy tình người. Gần như mỗi dịp Lễ Truyền thống của Hội là tôi nhớ Hội, lại có dịp trở về thăm Thầy Cô, thăm bạn, cất cao tiếng hát dốc hết tâm tình để gửi đến Thầy Cô, đến những người bạn thân thương tấm chân tình của tôi, như một người xa nhà đã lâu, nay trở về nhà thăm người thân của mình.

Không bao lâu lại tới gia đình cô con gái thứ 2 gặp khổ nạn lớn... thế là tôi và con gái lại đến xin HTLH giúp đỡ, một lần nữa, Chị T.H. giúp xin Thiêng Liêng hướng dẫn con tôi dần thoát khỏi khổ nạn một cách kỳ diệu, nó được hướng dẫn cầu nguyện, tu sửa, mặc dầu đối với sức khỏe của nó và gia đình không phải là dễ. Với sự hộ độ của Thiêng Liêng, gia đình con gái tôi đã được tai qua nạn khỏi...

Tôi nức nở, phủ phục cảm tạ Thiên Liêng đã cho gia đình chúng tôi quá nhiều hồng ân... Riêng tôi được lời nhắn của Thiên Liêng: “Con đi bao nhiêu đó năm đủ rồi đến lúc phải quay trở lại với gia đình, tất cả đang chờ đợi con....” Nước mắt tôi tuôn trào, tim tôi đau nhói, cảm nhận thấy như người cha đang kêu gọi đứa con trở lại với gia đình, “TRỞ VỀ MÁI NHÀ XƯA !!!”

Thế là duyên khởi, mặc dù hạt giống tâm linh Thiên Liêng đã gieo vào lòng tôi bao nhiêu năm nay, đã đến lúc được nảy mầm, đâm chồi, ra hoa. Tôi được Anh Cố Vấn và các Anh Chị Em trong Hội hướng dẫn cho tôi học hành vững vàng, thêm vào đó, còn nhận được hồng ân Thiên Liêng ban cho tôi khả năng huyền bí để làm phương tiện làm việc cho HTLH giúp đỡ bá tánh, qua đó học được nhiều bài học giúp mình tu tâm, sửa tánh, lập công bồi đức, giải bớt nghiệp cho mình và gia đình, hồi hướng cho người thân đã mất. Tôi cố sống chu toàn đời đạo để đền đáp phần nào hồng ân to tát mà Thiên Liêng đã ban cho tôi và gia đình mình.

Cảm tạ ơn Thiên Liêng đã cho con sự ấm áp từ tình thương yêu của Ngài trong mái nhà Tâm Linh, mà dù bốn ba chôn nào cũng đến lúc con phải trở về để cảm nhận mình vô cùng may mắn có được cơ duyên này.

Cảm ơn Thầy Cô đã hướng dẫn TH trên con đường Đạo.

Uống nước nhớ nguồn. Làm con phải hiếu....

Hai câu hát quen thuộc đã theo tôi vào đời, mang ý nghĩa nhân văn sâu sắc này, nói lên giá trị đặc biệt của nền văn hóa Việt, đó là nền văn hóa của lòng biết ơn. Ở nhà cha mẹ tôi dạy tôi phải luôn biết ơn thầy cô giáo đã cho tôi kiến thức để làm hành trang bước ra đời xây dựng tương lai, sự nghiệp. Văn hoá Việt dạy tôi biết ơn cha mẹ đã sinh thành, nuôi nấng dạy dỗ cho tôi nên người hữu dụng. Lớn lên tham gia vào các sinh hoạt cộng đồng, tôi thường nghe nhắc nhở đến lòng biết ơn quê hương thứ hai đã cru mang người Việt chúng ta, cho ta cơ hội lựa chọn một cuộc sống tự do, an lành và thành công như ta mong ước.

Khi đến với Hội Tâm Linh Học, tôi lại được học về tứ ân. Ân tổ quốc- ân đồng bào- ân tổ tiên- ân tam bảo. Chín năm trong hội, tôi được học rất nhiều, từ những kiến thức siêu hình cho đến các bộ môn bí truyền do chính Thầy hữu hình truyền lại dùng để giúp bá tánh giải khổ và củng cố đức tin...bên cạnh đó, những lần Thiên Liêng về dạy đạo tôi lại học được từ Ngài những giá trị tinh thần vô giá, càng nghiên càng thấm thía, để tôi có thể áp dụng cho cả đạo lẫn đời. Giá trị ấy là khi mình hiểu rằng sống và hành xử làm sao cho đẹp lòng thiên ý, đơn giản vậy nhưng lại khó thực hiện. Có lần, Thầy tôi kể một câu chuyện về bốn chữ: “làm lành lánh dữ”.

Bốn chữ này nghe thì rất quen thuộc, dễ dàng đến nỗi ngay cả đứa trẻ con cũng biết, ấy vậy mà người lớn lại làm không nổi...

Thế mới biết khi hiểu và thực hành được sự làm lành lánh dữ trong đời sống hàng ngày thì thật không dễ chút nào.

Nhờ ơn Thiêng Liêng và Thầy tôi dạy, mà tôi đã tìm được sự an lạc và hạnh phúc trong tầm tay mình. Không chỉ là kiến thức căn bản về siêu hình hay được ban cho những thần thông, mà còn là cách sống và hành đạo ra sao cho đúng thiên ý. Tôi thấy mình được thật nhiều ơn phước, được yêu thương, được dạy dỗ, được làm việc phụng sự cho Ngài. Tôi thầm cảm ơn Thiêng Liêng mỗi ngày đã tạo duyên cho tôi đến với Hội, đã ban nhiều hồng ân cho cuộc sống của tôi và gia đình, từ đạo đến đời, tôi tạ ơn Ngài không hết.

Tôi nhớ ơn vị tổ sáng lập Hội, thân mẫu của Thầy tôi, cố giáo sư Huỳnh Thanh Nhạn. Nếu không có công lao khó nhọc của bà tiên phong trong lãnh vực nghiên cứu huyền bí, thì bây giờ chúng tôi đâu biết được sự vi diệu của cảnh giới vô hình, đâu bước được vào khu rừng huyền bí đầy hoa thơm cỏ lạ, đâu mở được cánh cửa tâm linh để biết sống sao cho đẹp lòng Thiên ý.

Tôi nhớ ơn vị Thầy hữu hình, anh chị cố vấn Nguyễn Minh Tâm, Thầy đã tiếp tục con đường tâm linh mà thân mẫu Thầy để lại. Thầy dạy cho tôi tất cả những kiến thức siêu hình cùng phương pháp áp dụng thần thông trong các trường hợp làm việc để đem lại kết quả tốt nhất cho bá tánh. Tôi học được nơi Thầy những kiến thức và kinh nghiệm để áp dụng cho cả đạo lẫn đời. Lòng biết ơn sâu xa nhất của tôi khi Thầy không quản ngại thời gian và công sức để truyền đạt cho tôi từng ý nghĩa nguyên lý căn bản của bộ môn siêu hình, những dẫn chứng và đúc kết thật là thông

thái, rõ ràng khiến cho nguồn kiến thức về siêu hình của tôi được mở mang tiến triển rất nhiều, để tôi có thể làm trọn vai trò của một người truyền đạt cho bộ môn, chia sẻ đến cho biết bao người ở mọi nơi trên toàn cầu, mà nguồn thông tin hiện đại đã truyền tải một cách rộng rãi nhanh chóng, khiến tôi cũng không thể nào ngờ...

Tôi nhớ ơn các anh chị đồng môn, những người bạn cùng chung tâm huyết với tôi trên bước đường đạo. Tình thương mến, sự quan tâm chăm sóc, chia sẻ kinh nghiệm làm việc, giúp đỡ lẫn nhau tương thân tương ái, trước sau như một, khiến tôi thấy ấm áp, không chung huyết thống mà như một gia đình. Hạnh phúc nào bằng khi tôi đã tìm được cho mình một con đường trong kiếp này...

Tôi vẫn nhớ Thầy dạy tôi rằng:

“Tu là sửa đổi, là làm lành lánh dữ.

Đắc đạo là đã tìm cho mình được một con đường, một con đường tâm linh”.

Tạ ơn Thiêng Liêng đã cho con bước vào khu rừng huyền bí.

Tạ ơn Thầy dạy con ý nghĩa của Tâm Linh.

Chia Sẻ Của Một Vị Khách

B. N., Việt Nam

Em chào Hội Tâm Linh Học và em chào Cô Tâm An.

Em 26 tuổi. Nay em muốn viết tâm thư này để bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc nhất đến với Hội và Cô Tâm An.

Trước khi gặp được Cô Tâm An, em là đứa con gái luôn sống trong những ý nghĩ tiêu cực nặng nề. Em chán nản và mất hết niềm tin vào cuộc sống. Em hay gặp những muộn phiền trong đời sống, lại phải trải qua những chuyện Ma Quỷ đến thăm hằng ngày. Trước kia, khi em còn rất nhỏ em nhưng đã phải va chạm với Thế Giới Vô Hình. Ngay khi em chỉ mới 5, 6 tuổi em đã thường xuyên nhìn thấy một người đàn ông lúc em nằm trong phòng ngủ 1 mình. Ông ta hay xuất hiện ở vách tường và hay nhìn em nở nụ cười. Nhưng Ông ta không di chuyển mà chỉ đứng cố định ở vách tường đối diện với chiếc giường em đang nằm. Lúc này em còn nhỏ, còn rất hoang mang trong suy nghĩ, nên em cũng chẳng biết thế nào gọi là Ma. Cho nên em không sợ mà trái lại còn hay cười lại với Ông ta. Nhưng nếu có ai bước vào phòng ngủ thì Ông ta liền biến mất. Hiện tượng này xảy ra được một thời gian thì không còn nữa và từ từ em cũng không còn nhớ đến.

Bẵng đi một thời gian, tới khi em lên khoảng 16, 17 tuổi cho đến ngày em gặp được Cô Tâm An thì em lại tiếp tục và liên tiếp va chạm với Vô Hình. Em gặp trong lúc ngủ và thậm chí có vài lần em tận mắt

nhìn thấy. Nỗi sợ hãi quá lớn nên đã có lúc em muốn nghẹt thở vì bị ám ảnh. Làm sao em không bị ám ảnh cho được khi hết lần này đến lần khác em bị người âm đến đánh, ghì tóc, quạt tay cho em lúc em ngủ. Có hôm em đọc kinh kêu cứu từ các Chư vị thì người âm này nằm kế bên và thậm chí còn đọc kinh theo em. Những người âm này có nam, nữ, và cả trẻ em. Người trong gia đình hầu như ai cũng rõ em là đứa thường xuyên gặp Ma.

Em còn nhớ có một thời gian, cứ đêm về là em bắt đầu hoang mang, lo sợ. Đêm ngủ, em lại nghe tiếng động, tiếng ai xả nước trong toilet, trong khi ban ngày em chẳng khi nào nghe thấy gì, dù rằng em đã để ý rất kỹ. Có lúc đang ngủ em nghe tiếng ai gõ cửa vào cái bàn ngay đầu giường. Lại có tiếng ai ho trong đêm khuya thanh vắng, nghe rất gần, chỉ có thể ngay chính trong căn phòng em đang ngủ. Thời gian ấy em mất ngủ triền miên, cứ trông trời mau sáng để xoa dịu nỗi sợ này.

Rồi em đi đủ nơi, tìm đủ Thầy. Hễ nghe nơi nào có Thầy hay em đều tìm đến. Mỗi Thầy là một lý do, mỗi thầy là mỗi câu chuyện. Nhưng không Thầy nào giúp được em. Người bảo em đi đường gặp phải quỷ, người bảo em trúng tà, người bảo bạn trai cũ của em vì chưa cưới được em đã qua đời, nên sự uất ức mà bám theo em. Người lại bảo Mẹ em phá thai, vong ấy là em trai của em vì lòng ganh ghét, hận thù mà bám theo em. Tìm Thầy cũng đã tìm và đã thử nhiều cách, em cũng đã uống cũng không ít lá bùa, mà đâu lại vào đấy. Thôi em mặc kệ vậy! Tùy cơ mà ứng biến.

Và rồi sự việc càng tệ hơn. Cho đến một ngày, vào một buổi trưa, em đang nằm ngủ, thì thấy bóng một người đàn ông trung niên bước lên chiếc giường em đang nằm. Hôm sau lại thấy anh ta sờ soạn khắp người, có hôm còn đòi quan hệ luyến ái với em. Trong mơ, em biết mình đang mơ,

em lập tức chống đôi quyết liệt, cố gắng thoát khỏi giấc mơ và muốn ngồi bật dậy ngay. Nhưng gắng gượng một hồi em mới có thể tỉnh dậy được. Em mệt mỏi rã rời và thở mạnh. Và cũng từ đây, cứ mỗi lần ngủ trưa thì em đều nhìn thấy những cảnh tượng như thế. Có hôm em chống trả, cũng có những hôm em không thể kiềm chế được những cảm giác ấy, cứ như đã lạc vào những cám dỗ. Sau khi tỉnh giấc em mới cảm thấy thật ghê tởm và sợ hãi. Em đã ăn nằm với Ma ư? Những cảm nhận vô cùng thật và rất thật. Chỉ có điều em không thể nhìn thấy rõ gương mặt của Anh ta ngoài thân thể của Anh ta. Ngày qua ngày những hiện tượng ấy không giảm đi mà cứ đến hằng ngày vào những buổi ngủ trưa của em. Lúc đầu, em tự ngẫm có khi nào em căng thẳng quá, rồi thần kinh em nhạy cảm quá không? Nhưng không thể nào, không thể ngày nào cũng mơ như vậy được. Và đặc biệt là em đã có bạn trai. Em có được đầy đủ những cảm giác ấy, em không thiếu thốn mà mơ đến những chuyện như thế được. Và trong mơ rõ ràng em biết mình gặp Ma và còn cố gắng thoát khỏi giấc mơ nữa kia mà. Em bắt đầu lo lắng vì tình trạng này đã thực sự nghiêm trọng và quá đáng sợ. Em lại tiếp tục cuộc hành trình đi tìm các Thầy pháp chính hiệu thực sự. Khi về em cũng làm theo như Thầy hướng dẫn. Rồi cũng đâu vào đấy, chỉ là con số 0.

Vào một buổi trưa, em đang ngủ thì giật mình thấy bóng người đàn ông đứng trước đầu giường. Anh ta nắm lấy tóc em và ghì thật mạnh, tiếp đến là những cái tát ngay đầu em. Em đau lắm nên la hét dữ dội. Tay phải của em chụp vào tay Anh ta để ngăn cản và lôi ra. Em cảm nhận thật rõ tay còn lại của Anh ta bấu mạnh vào tay đây của em. Em giận dữ và hét lên, "Tôi và anh không thù không oán, tại sao Anh lại hại tôi? Anh là ai?" Anh ta vẫn giữ im

lặng và cứ ghì tóc em. Em sợ hãi kêu gọi Chư vị, "Mẹ Quan Âm ơi, Thượng Đế ơi! Các Chư vị ơi. Xin hãy cứu Con!" Sau một hồi thì em ngồi bật dậy được và lập tức bỏ sang phòng bên cạnh. Em ngồi khóc mà nước mắt giàn giụa. Bao nhiêu câu hỏi được đặt ra, "Tôi đã đắc tội với ai? Người đó là ai? Vì sao mà thù mình đến vậy? Hay đúng như Bà Thầy từng nói đó là bạn trai cũ của mình? Anh ta đã bị tôi bỏ rơi nên sau khi mất vẫn ôm nỗi hận mà đến tìm tôi chẳng? Thật vậy sao?" Và còn biết bao câu hỏi trong đầu. Em mệt mỏi quá và quyết định tự mình sẽ cầu nguyện mỗi ngày, lấy kinh ra đọc để tự cứu khổ cứu nạn. Những lúc đi ra ngoài thì lấy máy Ipad ra và mở những bài đọc Chú Đại Bi của các Sư Thầy trong Chùa. Em mở rất lớn với mong muốn xua đuổi những vong hồn ấy đi. Thậm chí em còn nghe theo người ta lấy cả quần áo dơ đã mặc qua để trên đầu giường, đặc biệt là đồ dơ của phụ nữ. Vì họ bảo người âm rất sợ đồ dơ. Em nghe theo và đã làm theo. Được mấy hôm thực sự em được bình yên. Em vui mừng tột cùng và nghĩ mình đã thành công. Ngờ đâu, lại vào một buổi trưa khi em đang ngủ thì thấy có người đàn ông rất trẻ khoảng 20-30 tuổi thôi. Anh ta nằm phía bên tay trái của em. Anh ta trông rất gầy guộc, nước da trắng bệch, không mặc quần áo nằm khỏa thân. Anh ta xoay mặt về hướng khác, em không nhìn rõ được gương mặt. Em giật mình muốn ngồi bật dậy nhưng không thể, em xoay qua bên phải và cầu nguyện được một tí thì thức giấc. Hóa ra mèo lại hoàn mèo. Em tụng kinh mỗi ngày và lấy quần áo dơ cũng đều vô hiệu quả! Ngay lúc này đây, em ước gì đó không phải là thật mà chỉ là em đang mắc bệnh tâm thần. Xin đừng là sự thật! Có ai như em muốn mình bệnh tâm thần hay không? Vì nếu là bệnh tức em chỉ bị tâm lý chứ chả có ma quỷ nào

đến cả. Có như vậy em sẽ thấy an lòng hơn.

Và rồi một hôm, được người quen giới thiệu em hãy đến gặp một ông Thầy.

Người giới thiệu này là bạn của mẹ em, nhưng nhỏ tuổi hơn mẹ. Em có tâm sự với dì những sự việc em đang trải. Dì nghe xong và bảo Thầy của dì là người Thầy rất cao tay, chuyên trị những việc như vậy và yên tâm Thầy không lấy tiền bạc mà chỉ giúp đỡ bằng tấm lòng. Vì Dì là người quen khá thân nên em tin tưởng và đến gặp Ông Thầy Pháp ấy. Lần đầu gặp, em cũng khá là cảm tình vì thấy Ông bình dân, sống trong 1 vùng thôn quê, nuôi bò và cuộc sống khá đạm bạc. Cộng thêm vẻ ngoài nghiêm nghị của Ông nên em nghĩ thầm, “Người như vậy chắc mộc mạc và chất phát.” Sau đó trò chuyện cùng Ông, thấy Ông nói có vẻ như là thần thánh biết rất rõ về việc của em. Nhưng sau này em mới biết Bà dì ấy là cò mồi của Ông và dĩ nhiên đã thuật lại thực hư câu chuyện của em cho Ông nghe cả rồi! Hèn gì Ông nói chắc như bấp! Ông bảo em bị một vong nam phải lòng yêu thương thăm thiết, có con với cả vong nam ấy! Em nghe cảm thấy thật kinh dị, vô cùng căng thẳng. Cái gì có con với Ma ư? Khiếp vậy cơ à? Ông bảo tiếp, “Nếu không trừ khử đi thì em có nguy cơ mất mạng, hoặc chuyện tình cảm hiện tại sẽ đổ vỡ.”

Đúng tâm lý của một người đang khủng hoảng như em, sẽ hoảng sợ biết mấy nếu mất mạng hoặc mất luôn người mình yêu. Hiểu được tâm lý này, Thầy bảo hôm sau ghé lại tắm rửa để tẩy rửa khí âm đi và hôm khác nữa sẽ làm đám cưới giả để tiễn vong ấy đi. Phải làm từng giai đoạn. Em nghe theo răm rắp không hện đi hện lại ngày nào cả. Mà điều lạ là tại sao bảo không lấy tiền nhưng hề em đưa tiền thì một câu từ chối cũng không có, dù là gượng gạo. Ngay cả lúc em chuẩn bị tiền

cho Thầy, Bà Dì ấy cũng ở kê bên nhưng không hề can ngăn như lời đã nói. Nhưng thôi em nghĩ người ta giúp mình, mình toan tính làm chi... Biết đâu đúng lúc người ta đang cần tiền thì sao? Em tạm không quan tâm đến nữa mà chỉ quan tâm đến việc hết bệnh mà thôi. Cũng vì vậy mà Mẹ Con em vừa tin tưởng, vừa trông em hết bệnh nên đã hết lần này đến lần khác bị Ông Thầy, cả Bà Vợ Ông Ta, và bà Dì ấy cứ kiếm cớ mà lợi dụng. Đến một lúc, Mẹ Con em giật mình phát hiện không ổn, và càng hiểu rõ sự việc là đang bị lợi dụng. Bệnh cũng không khỏi chút nào! Cảm giác lúc này em thực sự thấm thía sự thất vọng sâu sắc. Người mà mình luôn đánh giá cao, mỗi ngày luôn mở miệng nói lời tử bi là đây sao? Em phải chịu đựng cái cảnh có đời sống vợ chồng với Ma đến bao giờ? Mà theo như mọi người gọi đó là "bệnh Liêu trai". Nhiều lúc em khóa cửa phòng, khóc tức tưởi một mình và than trách rằng "Thượng Đế Ngài là ai? Ngài ở đâu? Tại sao đối xử với con như vậy? Con đau khổ nơi này thì người đang ở nơi đâu?"

Em vẫn nhớ như in những năm tháng sống trong sự ám ảnh chẳng khác gì địa ngục. Và lúc đó em hoàn toàn bất lực, chẳng biết tin vào điều gì ở cuộc sống này... Sống để có được ý nghĩa gì? Mỗi người sinh ra là trò chơi của định mệnh hay sao? Chính vì vậy mà em bắt đầu mất hết đức tin vào tôn giáo. Gia đình em chính gốc là Đạo Cao Đài. Năm em 18 tuổi đã nhập môn vào đạo. Sau những sự kiện trên, em nghi ngờ về tôn giáo mình đang tôn thờ. Thế rồi em được một người bạn giới thiệu đến đạo Tin lành, và em cũng thử đến nhà thờ gặp Mục sư và lắng nghe mọi người sinh hoạt. Em bắt đầu bị giao động và có ý nghĩ nếu thay đổi tôn giáo biết đâu mình sẽ hết bệnh. Thế là em thường xuyên đến nhà thờ cầu nguyện.

Sức khỏe em bắt đầu có tiến triển thật sự. Lòng tin của em về Chúa bắt đầu gia tăng và em quyết định làm lễ rửa tội để theo Chúa. Nhưng được một thời gian, ngoài việc bao tử của em được khỏi bệnh thì những vấn đề khác cũng chỉ nằm ở mức số 0. Thậm chí là -0. Cũng như việc em bị liêu trai tại sao Chúa cũng chẳng thể giải thoát được cho em? Một lần nữa em chấp tay lại, quỳ xuống than thở trong tuyệt vọng với gương mặt đầy đau khổ, nước mắt thi nhau rơi rớt, "Con xin Trời cao hãy lấy mạng con đi...Con không thể thở được nữa rồi. Nếu con sống mà bị Ngài hắt hủi thế này. Thà Ngài cho con chết đi, con sẽ thấy nhẹ hơn. Xin Ngài hãy giải thoát cho con." Người thân nhìn thấy em họ cũng đau lòng lắm, cũng không khỏi đau đầu vì chính họ cũng bất lực.

Rồi cho đến một ngày em được một người bạn ở xa gửi cho xem một đoạn clip hướng dẫn tập tích lũy năng lượng vũ trụ của Hội. Bạn em bảo em tập thử, xem sức khỏe có khắc phục hơn không. Em vào clip chú ý xem cách tập, được một hồi em để ý thấy logo của Hội. Em thử vào trang mạng tìm kiếm Facebook của Hội. Vào Facebook của Hội, được biết Hội thành lập khá lâu, hơn 30 năm. Em chợt có tí niềm tin. Nhưng sau đó lại phân vân không biết có nên nhắn tin nhờ Hội giúp đỡ hay không? Hội đông như vậy có thực sự uy tín hơn không? Đông như vậy có khi nào chỉ là nguy trang để lừa đảo ở dạng cao cấp hơn không? Nếu không thì có thể Hội sẽ lấy tiền rất cao... tận bên Mỹ cơ mà! Thôi thì nhắn tin tìm hiểu thử trước đã. Em vào hộp thư của Hội. Trình bày hoàn cảnh của em và mong muốn được Hội giúp đỡ. Nhắn tin xong, em chờ mãi mà không thấy Hội hồi âm. Em thầm nghĩ "Có khi nào mình ở xa quá Hội không nhận giúp hay không?" Cuối cùng chiều hôm ấy Hội cũng trả lời em. Và cũng từ đó em biết đến

Cô Tâm An, Em nhắn tin cho Cô và được Cô hẹn ngay ngày hôm sau, gọi video để gặp mặt. Cảm giác vừa mừng, vừa hồi hộp. Em trông chờ đến mai mau mau để được gặp Cô. Đến giờ hẹn em gọi Cô ngay. Cô còn khá trẻ, thần thái vui tươi và giọng nói nhỏ nhẹ. Em thề là lúc ấy em nảy ra ý nghĩ, "Ôi Giời! Hiền dịu thế kia...Ma nào mà sợ? Chắc lại buôn thần bán thánh rồi đây. Hiểu rồi ha!" Sau một hồi trò chuyện, Cô bảo em chấp tay lại và cầu nguyện, em sẽ biết đến Bề Trên bằng cách hai bàn tay của em sẽ tự động được khai mở. Lúc này đây em lại suy nghĩ: "Có được không? Hai tay tự dang ra sao? Khó tin vậy? Ca này khó à!" Vừa lúc ấy Cô bảo em, "Hãy chuyên tâm và tin tưởng thì Bề Trên mới đến." Em bắt đầu tạm gạt bỏ sự nghi ngờ và cố cầu xin Ngài hãy hiển linh để em biết có Ngài bên cạnh. Khoảng hai phút sau, 10 đầu ngón tay của em lăn tăn. Sau đó như có ai đó kéo 2 bàn tay của em dang rộng ra. Đây là lần đầu tiên em biết cảm nhận được những điều kỳ diệu từ Đấng Linh Thiêng. Em cảm động vui mừng và rơi nước mắt. Em biết rằng nếu thực sự có Ngài và Ngài đã cho em cảm nhận được, tức là em sẽ có cơ hội được cứu. Cô Tâm An nhìn em mỉm cười và hỏi em cảm nhận thế nào, có vui không? Đi tìm biết bao nhiêu Thầy pháp trong những năm tháng qua, đây là lần đầu em mạnh miệng thốt ra rằng "Thực sự em rất vui...Niềm vui này không giống như được đi shopping, được đi du lịch hay được ăn những món ăn sơn hào hải vị...Mà niềm vui này có thể chạm vào và sưởi ấm cả trái tim..." Em không biết cảm nhận đầu tiên này của người khác sẽ như thế nào nhưng với em đó là khoảnh khắc rất đáng nhớ! Trò chuyện thêm một hồi. Cô bảo sẽ ghi lời hướng dẫn tiếp theo cho em và hẹn em 1 tuần sau sẽ gặp lại.

Em làm theo lời chỉ dẫn của Cô và

đúng một tuần sau em gọi lại cho Cô như đã hẹn. Lần này không vui sướng như lần trước mà lần này cảm xúc của em vô cùng lẫn lộn bởi hôm ấy là một buổi soi căn. Hôm ấy, Cô Tâm An mời thêm một Cô Hội Viên khác nữa. Em nhớ Cô ấy tên là Cô C., Cô C. giúp em soi về quá khứ tức soi nghiệp tiền kiếp của em. Cô nhắm mắt lại diễn tả, "Em của một kiếp nào đó là một Cô Gái cực kỳ xinh đẹp. Trái ngang thay! Nhan sắc tuyệt trần đó đã khiến bao gã đàn ông bỏ vợ, bỏ con mà chạy theo bởi tiếng gọi của nhan sắc ấy. Em của lúc ấy tàn nhẫn lắm em à! Em khiến các gã ấy phải dứt bỏ tổ ấm của chính mình. Em khiến những người phụ nữ ấy mất chồng, những đứa trẻ mất cha. Họ nguyên rủa em dữ dội! Tội lỗi lắm em à!" Nghe đến đây em vô cùng bất ngờ với những tội lỗi của mình. Cô tiếp tục, "Bè Trên nhắn với em rằng: Nghiệp nặng lắm em à! Ngài rất thương em và muốn em hãy mau tu tâm đi, nghe theo lời hướng dẫn để lập công bồi đức mà giải nghiệp." Lúc này đây! Em ám ảnh nhất là câu nói "Nghiệp của em nặng lắm" bởi em thực sự biết sợ, sợ lãnh quả báo, sợ sự trừng phạt. Em cố bình tĩnh và cố kềm nén những giọt nước mắt! Sau buổi soi căn. Cô Tâm An trò chuyện với em nhưng em vẫn rất giữ bình tĩnh và luôn trông đợi mau mau kết thúc buổi trò chuyện. Sau khi vừa tắt điện thoại tiếng khóc em bỗng vỡ òa... "Ôi Trời ơi! Thật vậy sao? Mình từng là người nhân tâm như vậy sao?" Em thực sự chết lặng khi nhớ lại từng câu nói của Cô lúc nãy. Em khóc tức tưởi bởi không hiểu sao lúc này đây em cảm nhận rất sâu sắc những tội lỗi của mình. Cảm nhận luôn cả những nỗi đau của những người phụ nữ kia. Em vừa khóc, vừa nhắn tin cho Cô Tâm An bày tỏ tâm trạng hiện giờ. Cô an ủi và khuyên em hết lời. Sau đó, em bình tĩnh lại và chợt nhận ra đúng thật là những dư âm của kiếp

ấy nó vẫn tồn đọng lại ở hiện tại này bởi sự việc và hoàn cảnh có điểm tương đồng.

Thực sự sau khi nhận ra những điểm tương đồng trong câu chuyện, em đã giấu nhẹm nó đi vì sự mặc cảm và xấu hổ của mình. Em không dám đối diện, cho dù Cô Tâm An đã hỏi khéo em rất nhiều lần về buổi soi căn, nhưng em luôn tìm cách né tránh. Chắc lúc ấy, Cô phần nào cũng đoán được tại sao em không bao giờ nhắc đến việc soi căn của mình. Thực ra đó là vì em né tránh, em mặc cảm. Em không can đảm để đối diện. Em không muốn ai biết đến quá khứ tội lỗi này của mình, càng sợ cái cảm giác bị người khác khinh bỉ, xa lánh và đề phòng. Em từng có 2 mối tình tội lỗi. Năm em 19 tuổi, bước chân xuống Sài Gòn, ở cùng nhà với người quen để tìm việc làm, với mong muốn được sống mảnh đất đầy nhộn nhịp, và cũng là vì em thích sự tự do bay nhảy ở cái tuổi mới lớn.

Gia đình em vốn là một gia đình rất gia giáo, nghiêm khắc, và em lại là thân con gái cho nên sự ràng buộc rất chặt chẽ. Cộng thêm bản tính của em ngay từ nhỏ đã thể hiện sự nổi loạn, ham chơi hơn là ham học. Chính vì vậy, sống xa gia đình với em lúc này là niềm vui to lớn, cứ như một chú chim bay ra khỏi chiếc lồng. Và cũng chính nơi đây, chính thời điểm này, em đã gặp một anh chàng lớn hơn em 12 tuổi. Anh không phải là mối tình đầu của em nhưng anh là người tình trưởng thành đầu tiên của em, khác với những mối tình của những chàng trai trẻ tuổi trước đó em từng quen. Anh lúc đó 31 tuổi. So với lứa tuổi của em thì anh khá là chín chắn. Anh là thạc sĩ khoa học hàng hải, là người đàn ông thành đạt, giàu có và điều đáng tiếc anh là người đã có vợ. Em gặp Anh trong một buổi đi chơi với người chị bạn. Lần đầu gặp nhau, em đã biết anh có cảm tình với em ngay từ buổi đầu tiên ấy. Trong buổi tiệc anh luôn trò chuyện và hỏi thăm

về em. Còn em, lần đầu gặp gỡ này, em chỉ cảm thấy quý mến anh ở sự hòa đồng, điềm tĩnh và khiêm tốn. Sau buổi ăn uống, em và anh cũng chia tay tạm biệt nhau ra về, cũng không ai hẹn gặp lại ai, chỉ mỉm cười chào nhau.

Nhưng không lâu sau đó, như một định mệnh, mọi người lại họp mặt ăn uống, em và anh lại có dịp gặp lại nhau. Những cuộc gặp gỡ tiệc tùng ngày càng tăng lên, vì mọi người đều làm chung trong một công ty. Em thường xuyên đi chung với chị bạn này, cũng vì vậy, đây là bàn đạp khiến anh ngày càng có nhiều cơ hội gần em. Cho đến một ngày anh mở lời thừa nhận đã trót yêu em. Còn em...Em không thực sự yêu anh, chỉ có cảm tình với anh, nhưng em chấp nhận quen anh, bởi chỉ muốn có người nương tựa, bảo vệ và là mái chèo che chở khi em cần đến ở mảnh đất Sài Gòn này. Anh có vợ, với em là điều vô cùng tiện lợi, bởi em sẽ không bị ràng buộc quá nhiều. Em có người chu cấp lại không bị ràng buộc, với em lúc này còn có gì mà không hài lòng? Thời gian quen Anh, em cũng học hỏi được rất nhiều điều về Anh. Anh chỉ dạy em đủ điều. Anh vừa là người tình của em, lại vừa là anh trai. Thực ra trước khi quen Anh, em đã vướng vào ma túy, em có một nhóm bạn, tụi em thường xuyên tụ tập cần thuốc lắc và sử dụng ma túy đá. Với cái tuổi mới lớn này, em không tránh khỏi sự sa ngã với một cô gái 19 tuổi lần đầu sống xa gia đình. Những cuộc vui, cuộc chơi đã làm em mù quáng, đắm chìm. Trong thời gian quen Anh, em cũng vẫn tiếp tục đắm chìm vào những cuộc vui mà anh không hề hay biết. Cho đến một ngày, Anh biết sau lưng Anh, em chơi bời sáng đêm. Anh và em đã nhiều lần mâu thuẫn. Anh cũng cảm nhận rằng em không thực sự yêu Anh, em chỉ quan tâm đến những cuộc vui.

Sau những lần như thế, giữa em và anh

là một khoảng cách. Em ít liên lạc với Anh hơn. Còn Anh cũng không còn kiểm soát được em nữa. Em cũng không còn mở miệng yêu cầu Anh chu cấp nữa. Em tự đi làm kiếm tiền, em xin vào câu lạc bộ bida tự kiếm tiền nuôi bản thân. Vì em đã quen với việc chi tiêu lớn cho nên tiền lương không đủ để em tiêu xài, ăn chơi. Em đã đi mượn nợ để xoay chuyển kinh tế. Rồi ngày qua ngày, nợ nần của em ngày càng chồng chất. Anh quay lại giúp em trả nợ, nhưng sau đó em lại tiếp tục khoản nợ khác. Em không dám phiền tiếp đến anh, cũng không thể nào về báo hại gia đình. Nếu Mẹ em biết những chuyện này chắc chắn sẽ rất bị sốc.

Và quyết định cuối cùng của em là tìm đến người chị họ ở Malaysia. Chị em là bà chủ của một Spa khá lớn. Em xin chị giúp em sang bên đây để tạm trốn nợ, và cũng là để có thời gian tìm cách trả nợ. Em vay những người giang hồ số tiền cũng khá lớn. Em âm thầm sang bên đây không báo gia đình cũng chẳng nói với Anh lời nào. Cứ như vậy mà ra đi. Sang bên đó rồi em mới gọi điện báo với gia đình. Cả nhà em ai cũng tá hỏa bất ngờ. Qua bên bên đó, em khóc lóc than thở cầu xin chị cho em mượn trước nửa số tiền để gửi về trả nợ. Chị em đồng ý nhưng em phải ở lại làm việc cho chị để trừ nợ. Qua được một thời gian ngắn, em bắt đầu bị bệnh trầm cảm, tuy không nặng lắm nhưng em đã mất đi những tiếng cười, thay vào đó là những đêm khóc thầm vì nhớ nhà, nhớ Việt Nam. Thời gian về nước thăm nhà không bao lâu em lại phải quay lại tiếp tục công việc. Gia đình đâu biết em đang làm để trả nợ, mọi người đều nghĩ em thích như vậy. Có những đêm em cô đơn, hụt hẫng, và em thấy mệt mỏi lắm bởi những áp lực trong cuộc sống, và đang thấm dần những cay đắng của cuộc đời. Và rồi trong lúc tối tăm nhất, em đã gặp thêm mối tình tội lỗi thứ

2. Tất cả lại bắt đầu từ đây.

Lúc này em được 21 tuổi. Anh là người Malaysia gốc Hoa. Anh là chủ của một công ty chuyên sản xuất giấy. Anh lớn hơn em 11 tuổi và cũng là người đã có gia đình. Em gặp Anh trong một buổi sinh nhật của người chị họ. Hôm ấy em mặc một bộ váy ôm màu đen, hở tấm lưng trần, bới tóc cao, trang điểm nhẹ nhàng nhưng nhìn tổng thể trông vô cùng lộng lẫy. Em tự tin bước vào trong buổi tiệc nhộn nhịp kia. Vừa bước vào đã không ít người ngắm nhìn em và em đã phát hiện ánh mắt của ai đó đang nhìn em say đắm. Em và Anh như một tình yêu sét đánh từ cái nhìn đầu tiên và chuyện tình này bắt đầu từ đây. Sau một thời gian, em mới biết Anh là người đã có gia đình. Nhưng em không thể, em không thể bỏ anh được. Em đã bắt chấp đến việc Anh đã có gia đình, em đã mặc kệ bởi em thực sự đã yêu Anh. Thế là em và Anh vẫn bên nhau, có những khoảng trời vô cùng tuyệt đẹp và bắt chấp đến việc trái đạo lý. Anh đã đến bên đời em, bảo vệ và cho em được vui cười trở lại. Anh như ánh sáng soi sáng một vùng trời tăm tối của một cô gái đang có những ngày tháng cô đơn lạnh lẽo, một mình trong bóng tối với những cay đắng của cuộc đời, bị người đời hãm hại, bị người bạn thân nhất bán đứng và còn hàng trăm nỗi cay đắng tủi nhục khác, nhưng luôn đối diện một mình, không người thân bên cạnh. Rồi từ khi Anh đến bên đời, Anh đã cho em cái gọi là ngày mai, là nhịp sống. Cũng bởi em luôn muốn giữ những điều ấy cho riêng mình mà khiến em trở nên ích kỷ, em đã khiến mình lạc bước, tự cho mình cái quyền được phép bước vào cuộc sống hôn nhân của người khác. Nhưng cũng đến một ngày em và Anh cũng chia tay trong niềm cưỡng. Chính vì chia tay trong sự miễn cưỡng, tiếc nuối chuyện tình đẹp này, cho nên cả 2 đều vẫn chưa thể dứt khoát được.

Em và Anh vẫn liên lạc và vẫn quan tâm đặc biệt đến nhau, vẫn có những buổi đi ăn, đi chơi cùng nhau. Đến khi em đã quen bạn trai mới nhưng em vẫn giấu Anh, giấu cả người bạn trai mới, vì vẫn muốn giữ liên lạc với Anh, không nỡ cắt đứt mối quan hệ.

Quay trở lại về người bạn trai Thạch sĩ trước đây, em về Việt Nam và cũng đã gặp lại Anh. Anh này cũng yêu em vô cùng sâu đậm như ngày nào. Anh luôn có ý quay lại với em. Và thậm chí dù em ở đâu, Anh cũng luôn liên lạc hỏi thăm và luôn luôn quan tâm đến em. Cũng bởi em và Anh thường xuyên liên lạc, nhắn tin hỏi thăm nhau, trao đổi về những khó khăn trong cuộc sống, và cũng không ít lần Anh bày tỏ sự yêu thương em và không thể quên được em. Người ta nói “Đi đêm có ngày gặp ma.” Vợ Anh cuối cùng cũng phát hiện những tin nhắn thân mật giữa em với Anh. Chị đã tìm cách liên lạc với em qua điện thoại. Chị bày tỏ sự bức tức, chỉ trích và chị bảo đã phát hiện giữa em và Anh có tình cảm từ rất lâu. Nhưng vì chịu đựng nên chị không nói gì. Em cũng không ngờ có ngày vợ Anh tìm đến mình. Em một mực chối cãi. Và vì lòng kiêu ngạo cộng với bản tính nóng nảy, và với một người làm chuyện sai sẽ không dễ dàng đưa cái sai của mình ra trước đối phương. Cho nên em cũng chả vừa gì khi thách thức chị và buông những lời đầy chua ngoa. Chị bằng tuổi Anh, tức chị cũng lớn hơn em 12 tuổi, nhưng em vẫn nói chuyện với thái độ ngang hàng. Sau cuộc cãi vã em cảm thấy rất hả hê vì mình thỏa mãn sự hiếu thắng. Có phải lúc này em đã quá ngang tàng? Sau cái ngày cãi vã với chị, tức bốn ngày sau, em gặp được Hội và đúng cái ngày em được soi căn, lúc này em mới thực sự nhìn nhận rõ cái lỗi sai trầm trọng của mình...mà trước đó em luôn cố chấp và cũng không hề dám đối diện, luôn tự tìm

lý do bào chữa để không cảm thấy mình có lỗi.

Tuy chia tay với 2 người đàn ông ấy nhưng em luôn mang tư tưởng: bây giờ vẫn là bạn, dù không mặn nồng như trước, không qua lại xác thịt thì có gì là quá đáng? Em đâu có cướp chồng của họ thì tiếp tục liên lạc có gì là sai? Thứ 2: là vì sự ích kỷ và lòng kiêu hãnh của mình. Vì biết 2 người đàn ông ấy yêu thích những ưu điểm của mình mà luôn muốn giữ mình đặc biệt trong lòng họ, em muốn họ luôn nghĩ đến mình. Và sau khi được soi căn em mới biết kiếp trước mình đã tạo ra nghiệp tương tự như thế, cướp chồng người khác nên em mới gặp phải những vắn nạn ở kiếp này. Vậy mà ở kiếp này em vẫn ngu muội tiếp tục tạo ra thêm nghiệp. Sau buổi soi căn, em đã suy nghĩ rất nhiều, và thực sự đã làm em chấn động tâm linh, bởi Cô không biết gì về em, nhưng lại có thể soi nghiệp tiền kiếp của em rất giống với hiện tại. Chỉ là kiếp hiện tại em không độc ác như kiếp trước, nó chỉ như dư âm của kiếp ấy còn đọng lại.. Nhưng nếu không gặp được Hội, gặp được Cô Tâm An thì liệu em có biết cách để thanh tẩy những việc làm của kiếp trước và kiếp này hay không? Em nghiền ngẫm lại những việc làm của mình, càng nhận thấy mình thật tệ. Vài hôm sau, em quyết định chủ động gọi cho chị vợ của anh Thạch sĩ kia và chấp nhận hạ mình nói lời xin lỗi tận đáy lòng cho chị hiểu và xin Chị tha thứ. Em đã nghiêm túc hứa với chị rằng sẽ cắt liên lạc với Anh, dù là tình bạn cũng cắt đứt kể từ đây, và sẽ không bao giờ làm điều gì ảnh hưởng đến tình cảm của vợ chồng Chị nữa. Và cũng xin lỗi Chị bởi những lời nói vô lễ. Em may mắn thay Chị là một người khá tình cảm và bao dung. Chị cảm nhận được những lời thật lòng của em nên Chị đã nói chuyện tình cảm với em hơn. Chị cho em những lời khuyên, lời động viên

sâu sắc nhất như thể một lời động viên của một đàn chị đi trước, khuyên em đừng làm đường lạc bước. Em nghe xong tuy có nhẹ nhõm nhưng không thể xem như thế là đủ, bởi Chị chắc chắn đã phải chịu đựng nỗi đau, sự lo lắng cho cuộc hôn nhân trước khi có ngày hôm nay. Và cũng từ lúc ấy em cũng nghiêm túc tình cảm với người bạn trai hiện tại hơn. Em cũng đã xóa bỏ hết tất cả với người bạn trai gốc Hoa trước khi vợ anh phát hiện. Và nếu em không gặp được Cô có thể em vẫn cứ tiếp tục giữ liên lạc như vậy, thì cũng sẽ có một ngày vợ anh ta phát hiện, rồi mọi chuyện sẽ lại đi về đâu? Và cũng biết đâu có một ngày bạn trai em biết được thì liệu hôn nhân mà tội em đang chuẩn bị có bị ảnh hưởng hay không nếu em cứ tiếp tục như vậy?

Và sau tất cả những chuyện không hay ấy, em thực sự biết kiểm soát bản thân mình, nghiêm túc tình cảm với người bạn trai sắp cưới. Em biết cân bằng tư tưởng. Em biết sám hối và đặc biệt em luôn cố gắng tu tâm và sửa đổi bản thân nhiều hơn nữa. Và điều bất ngờ, sau thời gian ngắn, em hoàn toàn không còn nhìn thấy Ma nữa, và em cũng không còn gặp tình trạng liêu trai nữa.

Cuộc sống của em, tâm hồn của em được thanh thản hơn bao giờ hết. Và điều đáng nói, như em đã kể ở trên, em đã đi rất nhiều Thầy pháp bên ngoài, làm đủ mọi cách trong một thời gian dài nhưng đều vô hiệu quả, chỉ là hao tiền. Nhưng đến với Hội, với Cô Tâm An, em thực sự cảm kích rất lớn. Vì Hội thực sự đã giúp được em thoát khỏi những năm tháng Ma Quỷ ấy. Em trở nên tin và yêu cuộc sống này hơn, thay vì em của ngày xưa luôn mang những ý nghĩ tiêu cực và nặng nề trong tâm hồn. Và điều giá trị hơn bao giờ hết là em được biết đến Thiêng Liêng. Em cảm nhận được tình thương của Ngài. Em không còn hờn trách Ngài nữa, bởi em được hiểu rằng:

Em đang phải có trách nhiệm với những tội lỗi của mình. Những gì chúng ta gặp phải chẳng phải tự nhiên mà đến, tất cả đều có lý do. Đó là những bài học để chúng ta biết cách làm người hơn.

Giờ đây ngược lên Trời Cao em chỉ muốn nói: “Xin cuộc đời hãy tha thứ cho những lỗi lầm của em. Xin cảm ơn cuộc đời đã cho em được tỉnh ngộ sớm, để em có được nhiều thời gian và nhiều cơ hội để sống ý nghĩa hơn.” Và em tự hứa với lòng sẽ không bao giờ lặp lại 2 lỗi lầm. Lỗi lầm thứ 1: Dù sau này cuộc sống có ra sao em cũng sẽ không bao giờ là kẻ thứ 3 trong tình yêu. Thứ 2: Em sẽ không bao giờ trở lại con đường ma túy. Nó đã một phần nào giết chết cuộc đời em, khiến em trở thành đứa hư hỏng, trở thành tệ nạn của xã hội. Ngày ngày mỗi khi em thức giấc em luôn tự mỉm cười với chính mình trước, và luôn nhắc nhở bản thân hãy quyết tâm tu sửa, bởi tâm thuần khiết thì việc làm sẽ thanh cao.

Và giờ đây khi viết những dòng chữ này, em phần nào tự hào bởi sự trưởng thành hơn của mình. Em thực sự vô cùng biết ơn Hội Tâm Linh Học, biết ơn Cô Tâm An đã đồng hành cùng em trong những lúc em cần nhất! Em cảm tạ ơn Bê Trên đã chữa lành bệnh, em không còn bị phần âm quấy nhiễu nữa. Em học cách cầu nguyện, tu tâm dưỡng tánh, và mọi việc được tiến triển theo chiều hướng tốt đẹp.

Tôi tên là Tina, Hội Viên Hội Tâm Linh Học, nhân dịp Hội hình thành Đặc San báo kỷ niệm 35 năm thành lập, tôi xin ghi lại chuyện được Bê Trên hộ độ để dâng lên một chút tấm lòng, trình bày những sự giúp đỡ của Hội đối với tôi và gia đình tôi. Thật ra, bút mực không thể kể xiết những sự huyền bí đầy vi diệu và tình thương yêu vô bờ bến của Đấng Thiêng liêng cũng như sự ưu ái của Vị Thầy Cô hữu hình cùng các Anh Chị Em thương mến trong Đại Gia Đình Tâm Linh Học đối với gia đình chúng tôi.

Trước tiên tôi xin kính dâng lời tạ ơn lên Thiêng Liêng và vị sáng lập Hội là Cố giáo sư Huỳnh Thanh Nhạn. Kế đến là vị Thầy hữu hình Anh Chị Cố Vấn Nguyễn Minh Tâm, đã và đang đào luyện cho chúng tôi học hỏi về thế giới vô hình huyền bí với các Đấng Thần Linh.

Hôm nay với không khí vui mừng của Hội Tâm Linh Học, đã hoạt động giúp đỡ bá tánh suốt 35 năm qua, tôi xin mạn phép viết lên những dòng tâm sự của tôi. Những sự kiện tôi viết đây là sự thật khi đến với Hội Tâm Linh Học, nhờ sự giúp đỡ dạy dỗ và tôi đã vượt qua những khó khăn vướng mắc trong cuộc đời của mình một cách nhẹ nhàng. Tôi cảm thấy thoải mái vui sướng khi bước đi trên con đường tâm linh do Hội hướng dẫn, rất là tuyệt vời.

Gia đình tôi không theo tôn giáo nào, chỉ thờ cúng ông bà tổ tiên của mình. Vì thế tôi từ nhỏ không bao giờ đi đến chùa chiền hoặc nhà thờ gì cả, chỉ việc thấp

huong ở nhà là xong. Thời gian trôi qua, cuộc sống đời và phần tâm linh được Bề trên chiếu cố nên tạm yên ổn, tương đối hạnh phúc trong sự nhịn nhục để cho qua ngày tháng. Nhưng có một ngày kia tự dưng sóng gió nổi lên, hạnh phúc lao chao như con thuyền nhỏ trước cơn sóng dữ, hạnh phúc vượt khỏi tầm tay tuy tôi cố bám giữ, chịu đựng, cố bảo vệ, cố chèo chống với đôi tay yếu sức, thế cô, giờ nghĩ lại, thật không phải lỗi của tôi! Ý nguyện của tôi là muốn bảo vệ, sống cho đảng hoàng tử tế nhưng không được.

Tôi đã đi nhiều nơi đồng bóng có, thờ phượng có, để xin Thần Linh tiếp cứu, nhưng kết quả là tiền mất, tật vẫn mang.

Có một số người quen mách bảo, họ dẫn tôi đến Hội Tâm Linh Học. Lúc đầu tôi không tin tưởng mấy vì lòng còn nghi ngờ và vì sợ đi sâu vào chỗ huyền bí sẽ có tội với Ông Bà Tổ tiên, sợ bị các ngài quở phạt. Sau đó một tháng, phần nổi khổ cứ day dứt tôi, phần tâm can như có gì thôi thúc, tôi trở lại Hội tìm hiểu thêm và cầu được sự giúp đỡ của Hội. Giờ suy nghĩ lại, tôi thấy đúng là duyên đưa đẩy cho tôi gặp Hội chớ làm sao mà Hội đã hoạt động mấy chục năm, lâu lắm rồi mà mình không hay biết, và vì có gì mà mình chui vào chỗ huyền bí này, chỗ mà trước đây mình không bao giờ nghĩ là sẽ đặt chân đến vì mình là người rất tôn sùng đạo Ông Bà, không muốn theo môn phái hay hội đoàn nào khác hơn. Tại đây, phước được gặp Thầy Tâm và các anh chị như một đại gia đình, không phải tôn giáo, cũng không phải tông phái, chỉ học hỏi huyền bí từ vị Thầy Cô hữu hình, đem kiến thức siêu hình ra giúp bá tánh vượt qua vấn nạn, ĐỜI ĐẠO SONG TU! Thật là một nơi có một không hai!

Ngày đầu tiên tới Hội, tôi hơi sợ và lo lắng vì đến một nơi không có hình tượng thờ cúng vị Phật hay Chúa hay Đấng Thần

linh nào cả, trên bàn thờ toàn là trái cây và hoa, trông cũng rất trang nghiêm và tươi đẹp, Hội viên thì người nào vẻ mặt cũng bình thản, tươi sáng, vui vẻ tươi cười tiếp khách. Tôi may mắn được các anh chị em ở Hội giải thích cách làm việc giúp bá tánh qua các phương thức như Điem Đạo (xin Ấn Chứng), Cầu Hồn, Địa Lý Thần Linh, Trị Bệnh bằng phép lạ, tùy theo trường hợp của mỗi người. Trước tiên, tôi được hướng dẫn xin Ấn chứng, tôi được đứng trước bàn thờ để cầu Bề trên cho xin ấn chứng, nhưng tôi không có nhúc nhích gì cả, cứ đứng trơ ra đó. Sau đó tôi được các anh chị cho tôi xin vấn linh về tình hình của tôi qua một chị đồng tử của Hội. Bây giờ tôi vẫn nhớ rất rõ những điều mà Thiêng Liêng phán xuống cho tôi rất là đúng và chính xác, có thể nói một trăm phần trăm, không sai chầy chỗ nào!

Từ ngày hôm đó, tôi rất sợ và cũng rất tin tưởng Bề Trên, biết rằng các đấng Thần Linh lúc nào cũng hộ độ mọi người khi gặp hoạn nạn. Từ đó tâm linh của tôi sáng ra cũng như là được gặp Thượng Đế và ngài đã cho một con đường tâm linh khai mở rất là rõ ràng và chắc chắn!

Tôi được Thầy Tâm và các anh chị hướng dẫn cách cầu nguyện mỗi ngày, sửa đổi những gì mình làm sai trước đây, và gia đình tôi có được hạnh phúc trở lại bình thường trong vòng 3 tuần lễ. Qua bao lần tự thân mình chứng nghiệm siêu hình, hôm nay tôi mới thật sự đặt niềm tin của tôi dành cho Hội thật là trọn vẹn! Rồi cứ thế, tôi đều đặn đến Hội sinh hoạt mỗi cuối tuần ngày Thứ Bảy, tham gia nghe thuyết trình, hoặc đứng lóng ngóng nhìn xem các anh chị xung quanh làm những gì để học hỏi.

Thưa các bạn, chưa hết đâu, còn một loạt hiện tượng huyền bí đến với tôi và gia đình tôi, mà tôi là chứng nhân thật sự của những hiện tượng ấy như sau:

Một ngày cuối tuần Thứ Bảy của tháng thứ nhì kể từ ngày tôi đến Hội, tôi được một anh trong Hội mời ra đứng trước bàn thờ để xin ấn chứng một lần nữa. Vì lần đầu mới đến, như đã nói ở trên, khi xin ấn chứng, người tôi như bất động, hoàn toàn không nhận được thần lực, không chuyển. Thành linh, tôi nghe như có nguồn lực vô hình di chuyển trong người tôi, tác động vào thân mình, chân tay, tôi nghe như rất khó chịu, phải di chuyển, tôi được cho biết là mình đang có phần âm theo. Hèn gì tôi luôn thấy khó chịu, bứt rứt trong người, tình tình hay nóng nảy, gắt gỏng bất thường, có những giây phút thật bốc đồng, muốn làm gì cho hả, muốn đập phá... Sau đó tôi được Thầy Tâm giải tòa bằng cách dùng nhang khoán vào người tôi và đọc chú. Lập tức phần âm trong người của tôi xuất ra, tôi cảm nhận thật rõ ràng, thoát một cái bồng cảm giác khỏe khoắn, nhẹ nhàng cả người như trút được một gánh nặng ngàn cân. Tôi xin cảm ơn Thầy Tâm, phần âm đó đi luôn không bao giờ trở lại trong tôi.

Thời gian qua đi, khoảng 6 tháng sau, tôi được các anh chị em giúp làm Địa Lý Siêu Hình ở nhà tôi. Anh Chị Hội viên Chủ lễ và Phụ lễ, theo phương pháp bí truyền của môn Địa Lý Siêu Hình, qua sự mách bảo của Vị Thổ thần, họ đã nhận biết, nói lên hết những điều tốt xấu đang xảy ra trong gia đình tôi, thật là chính xác! Họ còn làm những nghi thức dâng lên Thần linh để giải tỏa những nơi có xạ tuyến xấu, mang lại vượng khí trong các phòng, đồng thời hướng dẫn chúng tôi thành tâm khấn hứa mọi người trong gia đình nên sống thuận thảo, nhường nhịn, thương yêu nhau hơn để được sự hộ độ của Thần linh đưa điều dữ đi, đem điều lành đến tạo nhiều may mắn và hạnh phúc trong gia đình luôn mãi về sau.

Mùa Đông đi qua và mùa Xuân đến,

thời gian dần trôi, theo lời cầu xin nguyện hứa, tôi luôn thực hiện, tâm tính tôi dần thay đổi tốt hơn. Ngay cả những người xung quanh đều nói thể với tôi, phần tôi thì không biết bỏ tính xấu hồi nào cũng không hay. Tôi rất vui và không thể tin là mình làm được! Sau đó tôi giới thiệu Hội với gia đình Anh Chị Em tôi về Hội và môn Địa Lý Siêu hình, cả nhà đều muốn và mời Hội viên đến để xem địa lý nhà, mọi người đều chứng nghiệm được phép lạ này. Kết quả mọi người đều được đổi đời, sống trong hạnh phúc may mắn tinh thần phần chân lên.

Thế là tôi càng gắn bó với Hội hơn, tôi đã học được bài học ĐỜI ĐẠO SONG TU. Tôi chăm chỉ học tập tu sửa mình âm thầm, cố sức vươn lên để đời bớt khổ, đường tâm linh thăng tiến hơn. Cuộc sống của tôi bây giờ tuy vật chất không hơn ai, nhưng thân tâm rất an lạc, lòng thanh thản, vui vẻ trong gia đình mình và hòa mình với Đại Gia đình Hội Tâm Linh Học, được gần Thầy, Cô, và Anh Chị em trong Hội, sống trong tình thương yêu triu mến của mọi người và đặc biệt là trong vòng tay âm áp của Thiên liêng.

Thưa các bạn,

Thời gian cứ thế trôi, tôi vẫn lui tới Hội thường xuyên, thắm thoát mà đã 10 năm, cuộc đời tôi được yên ổn, được sắp xếp vào chốn bình an cho đời lẫn tâm linh, nhưng không sao kể xiết các bạn ơi, bàn tay vi diệu của Thiên Liêng vẫn còn ôm chàng cho cả gia đình tôi nữa.

Số là, một ngày nọ, gia đình tôi được Thiên Liêng cho phép hôn ba tôi về báo cho biết là gia đình bị bùa ếm rất nặng. Ba tôi đã qua đời 40 năm rồi và lúc về ba tôi có xin Thầy Tâm và các anh chị em trong Hội giúp giải bùa ếm này. Trước đó vài năm thì gia đình tôi có hiện tượng là mỗi năm trong gia đình anh chị em có một người chết cùng tháng nhưng khác ngày

một chút. Tôi chỉ nghĩ là do bệnh mà chết. Tôi trình bày với Thầy Tâm và xin giúp đỡ. Với kinh nghiệm huyền bí của Thầy hơn 40 năm, Thầy và các anh chị em trong Hội cùng nhau cầu nguyện để xin sự hướng dẫn của Thầy giải tỏa việc bị ếm bùa này. Từ khi được giải tỏa, không còn việc người trong gia đình hằng năm nói đuôi chết lạ lùng như trước kia nữa, mọi người thở phào nhẹ nhõm! Đồng thời, thấy rõ ràng là con cháu làm ăn phát đạt ra, vui vẻ, hạnh phúc! Thật là phép lạ nhiệm mầu đã xảy ra giúp cho gia đình tôi và mọi người trong nhà đều được chứng kiến! Cả nhà tôi càng tin tưởng Hội Tâm Linh Học nhiều hơn và biết rằng Thầy Tâm làm việc có thể thông đạt với Thiêng Liêng bên cảnh giới vô hình, không những giải tỏa vắn nạn cho người dương thế, Thầy cũng giúp cho linh hồn thân nhân ở cảnh giới bên kia được giải tỏa, được lên cảnh giới cao hơn, thăng tiến hơn.

Còn nhiều chứng nghiệm nhiệm mầu nữa tôi xin tiếp tục kể tiếp ra đây. Vào mùa Hè năm 2013 tôi nhớ rất rõ là khi tôi đi làm thì có một cú điện thoại báo là em trai tôi bị té ở chỗ làm, trong khi chờ xe cứu thương tới thì nó đã chết rồi. Nhưng người trong hãng vẫn cố nhanh nhẹn chở nó tới bệnh viện ở Los Angeles. Tôi lập tức chạy tới nơi, quả đúng như thế, em tôi đang nằm trên giường bất động. Bác sĩ đang dùng mọi biện pháp y học có thể áp dụng để cấp cứu cho em cầu may. Với niềm tin mãnh liệt trong tim, tôi liền gọi ngay đến Hội Tâm Linh Học và xin được vắn linh hỏi Thiêng Liêng, tôi được Chị K.L. giúp. Qua chị, Bề trên cho biết là em tôi sẽ sống lại sau 24 tiếng đồng hồ. Tôi ngồi đó cầu nguyện và cảm tạ Thiêng Liêng hộ độ. Quả nhiên đúng 24 tiếng sau, các Bác sĩ và y tá trong bệnh viện báo cho hay là em tôi đã có dấu hiệu của SỰ SỐNG!!! Cả bệnh viện bác sĩ và y tá đều

giật mình và tất cả mọi người đều kinh ngạc và vui mừng.

Qua cơn chết đi sống lại đó, bây giờ đời sống của em tôi được trở lại bình thường, nó rất biết trân quý cuộc sống và biết ơn Bề Trên đã cứu vớt mình. Tôi nào em tôi cũng cầu nguyện với Phật, ông bà tổ tiên, và cả con người nó thay đổi đẹp đẽ không còn bê bối như trước, rất là tươm tất, ai cũng khen. Nhờ sự giúp đỡ của Hội Tâm Linh Học, bây giờ em tôi được sống và hạnh phúc bên vợ con.

Cứ như thế, cuộc sống êm đềm trôi qua trong sự kính thờ Thiêng Liêng trong lòng tôi và mọi người trong gia đình tôi. Mãi đến mùa Xuân 2015, thêm một phép lạ nữa xảy ra cho chính bản thân tôi một lần nữa. Một hôm sức khỏe của tôi không được khả quan, người cảm giác như mệt mỏi, kiệt sức. Sau một thời gian đi tìm đến y học, bác sĩ đã tìm ra nguyên nhân: là do tôi bị cancer thời kỳ 4. Tôi buồn quá vì còn đứa con trai, tuy biết Thiêng Liêng gọi, nhưng xin chưa đến lúc phải đi, cảm giác cuộc đời mình như đã xong, lòng nghĩ rằng chắc được kêu về vì mắc bệnh này rất là khó trị, chỉ đợi chết trong vòng ba tháng hoặc sáu tháng!

Từ bệnh viện tôi vội vã gọi điện thoại đến Hội Tâm Linh Học xin được giúp qua Vắn linh, để xem có được chữa khỏi hay là chết. Tôi được chị K.L. tiếp ý Thiêng Liêng, cho biết là sẽ không sao, sẽ khỏi. Với cảm nhận cơ thể của mình, tôi biết chắc là Bề trên chỉ muốn an ủi tôi cho tôi hy vọng để còn còn sống ngày nào thì cứ vui vẻ bên con ngày ấy! Hằng đêm, tôi luôn cầu xin được tạm qua trong thời gian này. Hôm sau đó, Thầy Tâm và tất cả các anh chị em trong Hội đều hỏi thăm và cùng cầu nguyện với Bề Trên cho giúp cho tôi. Theo sự hướng dẫn của Thầy, tôi được Bề Trên ban cho phép nước uống trong vòng 9 ngày. Mỗi ngày đứng trước bàn

thờ, tôi rót nước phép ra ly nhỏ và dâng lời cầu nguyện lên Thiêng liêng, xin cho khỏi bệnh. Khi ly nước trong tay tôi được thần lực đến làm rung chuyển, tôi xá cảm ơn và uống từng ngụm nhỏ vào, nước trôi đến đâu tôi nghe cổ họng mình mát đến đấy! Cảm nhận được có một nguồn lực rất mạnh, rất là khác thường cuộn cuộn trong tôi, hơi nóng âm chạy rần rần trong cơ thể. Thời gian này, tôi vẫn tiếp tục theo lời dặn của bác sĩ để tìm mọi phương pháp y học cứu chữa. Lòng tôi thật thành khẩn, khẩn xin cho Ông Trên độ cho bệnh tình được thuyên giảm, thành tâm xin hứa sẽ sửa đổi, tu tỉnh nhiều hơn để được sống, sống vì con trai mình, nó cũng khóc và lo lắng, sợ tôi chết bỏ lại nó sống một mình. Nó cũng cầu nguyện thật tâm với Thiêng Liêng cho tôi được cứu...

Chín ngày uống nước phép trôi qua, ngày hôm sau cũng là đúng ngay ngày bác sĩ tìm ra căn bệnh của tôi để được chữa một cách chính xác! Lòng tôi vui mừng không thể tả! Thiêng Liêng đã nghe lời cầu xin của chúng con! Sau đó, tôi theo sát bác sĩ để chữa bệnh. Đây là giai đoạn hết sức khó khăn cho tôi, đau đớn từng cơn hành hạ thể xác, có thể nói mình ra đi một cách hết sức dễ dàng, ranh giới sự sống và cái chết chỉ cách nhau trong gang tấc! Thêm nữa, tôi rất là may mắn và được Bề Trên cho biết trước là thời gian chữa bệnh trong vòng ba tháng là xong với ba lần làm hóa trị (chemo), sau đó làm phẫu thuật, và thêm ba lần làm hóa trị tiếp theo là xong hết bệnh. Tôi chỉ nhận sự thông điệp của Thiêng Liêng là như vậy, tôi để tâm trong lòng của mình và cố gắng chữa trị cố gắng chịu đựng và cố vượt qua cơn đau thể xác, không thì chết!

Thời gian và cách làm của bác sĩ thật là chính xác như những gì Thiêng Liêng báo trước. Đúng ba tháng tôi được chữa khỏi một cách kỳ lạ! Chính bác sĩ cũng

ngạc nhiên vì thông thường trị bệnh ba hoặc bốn năm và cái chết gần kề, vậy mà tôi hết bệnh trong vòng 3 tháng! Bác sĩ cũng muốn làm thêm gì đó cũng không được. “I am done!” Tôi nói như reo lên trong lòng!

Như thế, tất cả mọi bộ môn chuyên môn huyền bí của Hội Tâm Linh Học như Điem Đạo, Vấn Linh, Cầu Hồn, Địa Lý Siêu Hình, tôi và toàn thể gia đình đều được diễm phúc trải qua và được chứng nghiệm! Lòng tin tưởng vào Hội vào bàn tay hộ độ của Bề trên của chúng tôi thật không còn nghi ngờ gì nữa, thật là may mắn cho chúng tôi!!!

Tôi đã trải qua những chứng nghiệm thực tế của Hội Tâm Linh Học, con đường huyền bí tôi tiến bước vào trở nên đầy hoa thơm cỏ lạ. Vào Hội tôi đã nhận thật nhiều “benefits”, thật nhiều hồng ân của Bề Trên, không những được giúp vượt qua vãn nạn của bản thân mà còn được giúp cả gia đình vượt qua khúc quanh cuộc đời, giúp cho linh hồn người mất được thanh thản, thăng tiến bên kia cảnh giới, và vi diệu hơn, tôi còn được cho biết cả tiền kiếp, biết nghiệp quả tại sao mình phải chịu đựng trong hiện kiếp, nên tôi không còn cảm thấy khổ sở nữa mà sống vui vẻ, chấp nhận. Tôi và gia đình rất là may mắn, từ lớn cho tới nhỏ con cháu được con đường đạo/con đường Tâm Linh rạng rỡ, biết đến bề trên, ăn ở hiền lành, biết cầu nguyện, sống hạnh phúc trong gia đình, công việc làm hanh thông do Bề trên ban cho một cách rõ ràng và tuyệt vời.

Qua những sự việc kể trên thì trong cuộc đời của chúng ta không biết trước việc gì sẽ xảy tới do nghiệp lực của mình. Nhưng tôi tin chắc rằng khi mình sống tốt có đạo đức thì mọi chuyện dù xảy tới xấu, tôi tề cách mấy thì cũng được Thiêng Liêng cứu độ khi đến với Hội Tâm Linh Học để cầu xin. Bởi vì Hội Tâm Linh Học

có những bí quyết của Hội, qua cách làm việc thông đạt được với thế giới vô hình, một quyền lực của đấng thần linh đến với nhân gian như thế nào.

Hiện tại sức khỏe của tôi hồi phục và được các anh chị trong sở làm, các anh chị trong Hội Tâm Linh Học đều khen, “ Sau khi hết bệnh trông Chị Tina đẹp ra, trẻ ra, tính tình thay đổi nhẹ nhàng, hòa nhã hơn.” Tự bản thân tôi cũng cảm thấy vậy. Tôi thấy cuộc sống về đời mình bớt lao đao, và được vững vàng hơn, về tâm linh mình được rộng mở hiểu và tin Thiêng Liêng hơn, biết nhường nhịn, tâm bình an và lắng đọng hơn, nhưng tâm hồn thấy tươi vui, hạnh phúc hơn với gia đình của mình và vui hưởng trọn tình thương của Thầy/Cô và bạn là các Anh Chị Em trong Hội Tâm Linh Học.

Sau cùng tôi và gia đình con cháu kính dâng lên tấm lòng TẠ ƠN lên Thiêng Liêng, Thầy Tâm và Cô Trâm, cùng các anh chị em trong Hội Tâm Linh Học đã

giúp đỡ hướng dẫn cho chúng tôi trong cuộc sống và hiểu rằng lúc nào cũng có những Đấng Thần Linh, có một cảnh giới vô hình, lúc nào cũng cứu độ ở gần bên chúng ta, giúp đỡ và giáo dục cho cuộc sống và tâm linh được trọn vẹn trong kiếp này và kiếp sau. Không những thế, linh hồn của người thân mình như linh hồn của ba tôi cũng được Bề trên chiếu cố, lo lắng, cho về để giúp con cháu hiểu rằng chết không phải là hết nên khi mình còn sống phải làm điều tốt, tạo nhiều công đức để khi qua đời linh hồn sẽ được nhẹ nhàng, được Bề trên cho lên cảnh giới tốt đẹp, sự thăng tiến của linh hồn sẽ được nâng cấp cao hơn với sự cầu nguyện, hồi hướng công đức từ con cháu.

Lời cuối của bài này, Tina xin kính chúc Hội Tâm Linh Học được nhiều hồng ân của Thiêng Liêng trong thời gian 35 năm qua, và đoạn đường dài của những năm tháng kế tiếp.

VẤN SỰ TÂM LINH

Nếu một người muốn, thì làm sao trở thành hội viên của Hội Tâm linh học?

Khách đến Hội có hai thành phần: Một là những người chỉ có nhu cầu nhờ giúp đỡ một vấn đề nào đó qua các bộ môn huyền bí thực tiễn của Hội. Một số khác muốn tìm hiểu thế giới huyền bí, hoặc thích những hiện tượng siêu nhiên thì lui tới với Hội nhiều lần. Đây là những thân hữu của Hội. Muốn trở thành hội viên, các thân hữu này cần có thời gian đến Hội thường xuyên. Tối thiểu là 6 tháng để quan sát sinh hoạt Hội, để xem mình có thật sự thích hợp với đường lối của Hội không, để xem mình có đủ thì giờ dần thân không, hay còn bận bịu phải giải quyết chuyện gia đình, hoặc còn có nhiều vấn đề cần đến sự giúp đỡ của Hội. Sau khi thân hữu đó sẵn sàng dần thân, Ban Chấp hành sẽ cứu xét và mời gia nhập. Có thể nói rằng 6 tháng là thời gian tối thiểu để thân hữu hiểu rõ bộ môn siêu hình cũng như đường lối, chủ trương của Hội.

My Sanctuary

Connie Vo
(Bài đăng lại)

How do the twists and turns on the road of life bring me to this doorstep? Where do I start to tell you how life's events brought me here... to my sanctuary? How do I describe to you in words about this place where miracles beyond my wildest imagination are possible? How do I even start to tell you the miracles I have received? How do I express the love from the Holy Spirit that has comforted me through my loneliness of nights? How do I tell you that what I initially thought was a tragedy in my life has become a miracle in the making? And this miracle has led me here to this place, my sanctuary, where my spiritual journey begins.

Imagine a place where the atmosphere is filled with food, laughter, and joy. A place where there is always a special and thankful celebration at least once a month. Imagine a place with a group of people who are ready and willing to open their A.R.M.s to any weary travelers (on the road of life) that enter their doors. Imagine a group of people who asks nothing from you and without prejudice. Imagine a group of people who does not question who you are, where you have been, and what you have done. Imagine a place where you can come to restore your soul.

By now you must think that this place exists only in my imagination or somewhere in heaven. No. This place is real and the people do exist. And this heavenly place is here on earth. This place is my sanctuary. This is the place where I was able to rise from the ashes and wake up

from the darkness. This is the place where I found place from my crisis, guidance to overcome my sorrow and pain, strength to continue, and most of all the miracles from the Holy Spirit. This place is A.R.M. (Association for Research in Metaphysics).

I should start with how life's tribulations brought me to the front door steps of A.R.M. Two years ago, my husband and I faced what we thought back then was our worst nightmare coming true. My husband was taken away from me and my children. The months that followed were the worst time in my life. Not only was I suffering emotionally from the crises, I was financially drained. I had to sell my business, liquidated cash out of all my saving accounts, and still had to borrow additional money from family and friends to pay for attorney fees. Eventually, I lost all material possessions that I had acquired over the years, including my car, and finally had to sell my own wedding rings to make the final payment to the attorney. I was fortunate to have a wonderful, supportive family (parents, sisters, and brothers) and a job offer a week after selling my business. I worked to try to support the kids and pay back as much of my debts as possible. It was hard. I cried every time I received a paycheck. Every paycheck had to be divided, half for living expenses, and the other half to pay back friends and family. During this time, every night was spent holding the kids to sleep and drowning in my tears and sorrows. But in the darkness of the night within the walls of my room,

the only echoes I could hear were silence. Nothing. God cannot hear me. I am just a grain of sand on an endless beach in the eyes of the universe.

I was lost and confused. You see, I come from a family with a medical background (pharmacists and doctors). Like many Asian kids, my parents initially chose my career path for me. I majored in Biological Science at UC, Irvine. I learned that we are organisms that have evolved over time and that when we die, we cease to exist. In school, the professors never mentioned the existence of God. I had no where to turn, no one to give me tangible answers and proof. Is there really a God? Why has God punished us like this? My husband and I had always thought that we were good people. How can he put us on Earth and not help us when we are begging him? How can I make him hear my prayers? What can we do to get my husband home? How much longer do we have to endure this separation? During this time, I went to different temples, churches, and even fortune tellers to seek answers. For the first time in my life I read the Bible, the words of God, to find the hidden messages between the writings that give proof to his existence. I know that if God exists like everyone says, somehow I must find out if he can hear my prayers. If not, then my prayers are useless. If there is God, I must somehow find proof of this to continue my journey.

Then somehow in a series of events, my husband made contact with A.R.M., again. (Again?! Ten years ago, when the Center was located in the city of Westminster, CA, my husband came to A.R.M. He received the initiation, physical proof of the existence of Holy Spirit. I remembered (now laughingly) how he came home excited about sharing the cosmic en-

ergy with me. I scolded at him for believing in nonsense and forbid him to go back to the Center. Thinking back now, I should have joined him then.) My husband asked me to be open-minded this time and seek A.R.M. for help and spiritual guidance. I was desperate. Everywhere I had been, every person I have spoken to before had tried to help me but with no results. At this moment in my life, if I had to travel for thousands of miles to find the answers, one more place would not hurt.

When I first walked through the doors, I felt like I had entered a surreal place. Everyone was smiling and laughing at every comment that was spoken. My initiation conductor told me that everyone at A.R.M. had at one time or another gone through crises worse than my own fate. I took comfort in this. If these people outside the prayer room has somehow overcome their crises and live to tell about it, there must be something holy within these walls. During the initiation, I felt my fingertips tingle, wanting to move apart. At first I passed this off as human physiology. My hands were tired and wanted to rest. I thanked the conductor and left. Once again, I felt disappointed that I did not find the answers.

The following Saturday, I again went back to the Center. I felt that if I could not find proof of the existence of God, I can at least find comfort among these members who have overcome their own trials and trivia in life. Maybe I can learn from them the secret of facing a crisis. I attended the regular Saturday meeting. Everyone, welcomed me back, came up to me to comfort, gave advice, and told me a little bit more information about themselves. For once in my life, I felt so much comfort among strangers. They asked no questions about my situation and those who knew

about the circumstances that brought me here showed no prejudice. Again, I was at ease and felt for the first time after the crisis, not embarrassed for shameful of my husband and my circumstances.

That night, I received my first Miracle. Within seconds of putting my hands together, they pulled apart and settle on my lap. I truly felt the force. And it was strong. For the first time, I felt the energy from the Holy Spirit. I was in awe!!! I was so happy leaving the Center that night. There was excitement and a surge of energy that overwhelmed me. I was so happy!! I finally had found the hope that I was seeking. I had finally found my physical proof beyond my expectations.

I continued to attend the regular Saturday night meeting after that night. With each meeting, I began to learn more and more about myself, my existence, and about the Holy Spirit. Every night when I prayed, I knew without a doubt that the Holy Spirit was listening to me. Sometimes when I prayed, I knew without a doubt that the Holy Spirit was listening to me. Sometimes when I prayed, I would cry with tears of sadness and tears of joy. When this happened, my hands would move to my shoulders like a warm embrace and then my hands would move to my cheeks to wipe away my tears. I continued to be comforted by an unseen force night after night. When I asked the Holy Spirit to give me the strength and energy to get through the days without my husband by my side, my hands would move in the most beautiful Tai Chi movements. (I have never had any type of Tai Chi training). The force and hands were perfect with each sweeping motion followed by another.

One of the biggest and life turning lessons was learned during my third Saturday

meeting. That night, I was able to make contact with my Grandmother, who had passed away nine months earlier. She was not in a good place and needed prayers from me and acts of good deeds to save her. I learned how life has brought her there. I wept for her. I made a promise to myself that night to change myself for the better and help her. I started to analyze myself. I found all the personalities and traits that were wrong with me and worked to get rid of them. You see, prior to this crisis, I was an ambitious and vocal person. At work, I had always volunteered for special projects and worked overtime to try to climb my way up the corporate ladder. I had an opinion for everything and everyone. I had made it my business to know everyone's business. Then when I was tired of corporate politics, I started my own business and continued to try my best to acquire as much wealth as possible. You see, I was a workaholic. I took great pride in my work and counted every sales and profit dollars and cents. In my quest for fortune, I had lost touch with my kids growing up. I had lost touch of my husband. We were drifting apart with our own separate lives. They even gave me more love and support than ever before.

By taking my husband away like this, God saved us both. He has taught my husband and me the biggest lesson that only a crisis like these would be able to teach us. He taught us to love each other again, take care of the kids, and don't ever take what is given to us for granted. For one day, like that nightmare day, it may all be taken away. If God had taught us this lesson any other way, we would not have listened to. He had to literally separate us to teach us to appreciate each other, honor each other, and love each other truly and deeply.

I also realized how fortunate I was to

have a family. Before the crisis, I took my family for granted. Through it all, my family did not abandon me. They even gave me more love and support than ever before.

With every passing month at A.R.M., I continued to receive more and more blessings and miracles. Then one night, during my praying, I was given a hard sign from the Holy Spirit. (Without talking to each other, my husband also received the same sign.) I consulted with Master Tam and was given a date, April 22, 2004 (4-22-04). I was confused and asked Master Tam to please verify the date because April 22, 2003 was when my husband was taken from the kids and me. I was hopeful of this date but was scared at the same time. When April 22, 2004 came, I received a phone call from my husband's attorney. He would not be able to represent my husband and was refunding me the entire amount of the attorney fees that I had paid him. The entire amount. I was happy to get the refund to pay back my family and friends, yet I was concern about who would represent my husband. The attorney told me that his former apprentice, a court appointed attorney will represent my husband for no fee. I learned from Master Tam that the Holy Spirit was sending me a message, "It does not matter if the best attorney takes care of your husband or not, your husband's destiny is already planned for him. The outcome will be the same. Don't waste your money." First I was in shocked to how the hands of the Holy Spirit were at work. Then I was filled with the wonder, happiness, and thankfulness for the miracle.

Then Tet, the Lunar New Year arrived at A.R.M. For the entire week, my arms were filled with blessings and miracles. The first came the New Year ever when the

Holy Spirit came with 7 health envelopes for the members of A.R.M. He said for once in a long time he was going to break the rules. He granted my husband and I, non-members at that time, one of the seven envelopes. I cried my heart out while accepting the gift. He said it was to give us the strength and energy to continue our journey. Then each of us was granted a message for the year. My message was ... "your sprit path will be well lit this year, take care of the children and the Holy Spirit will take care of your husband." On the second day of the New Year celebration, I attended the ceremony, calling the God of Good Fortune. I was told to pray and asked the God of Good Fortune to allow me to be the channeler for the ceremony. Some of the regular members out of kindness and selflessness even prayed for me to receive the fortune by channeling for the God. I put my hands together and within a couple of minutes felt my body being taken over by a force of energy. It was amazing! It was beyond my comprehension. There was this wA.R.M. energy that engulfed my entire body. I was so scared. I was aware of everyone but had no control over my body movement. I felt my body being moved to the front alter to pray to being the ceremony. I was passing out fruit, tray after tray. Since this God of Good Fortune was also a healer, I felt the illness and sadness of some of the attendees. I was able to channel the cosmic energy and heal some of the sick people in the room. At the end of the ceremony, I felt the God of Fortune leaving and then I had control of my body again.

I continued to learn, grow, and change at the Center for the next nine months. Then I become an official member of A.R.M. During the ceremony to award me my membership, I was able to embrace my

heavenly Teacher. You see, I learned that each of us has a guidance angel, an invisible Teacher that loves us and is always by our side to help and guide us on our spiritual journey. That day, my Teacher, through a channeler, sent me my first message... “He said that he loves me very much. Not to worry. My spiritual journey will be very bright.” Then with my arms, my Teacher hugged me in a heavenly embrace. I cried and cried afterward for the love from my Teacher was so strong. I could not imagine such blessings was available to a regular person like me. I was so thankful.

All this time, I have felt so much love, blessings, and miracles that I could not imagine being blessed more by the Holy Spirit. I was already so grateful for everything that was given to me since Tet. My biggest surprise came one night when Master Tam called me up to the front altar to practice bowing for the lotus flower ceremony the next day. I was scared because I was not sure about the exact steps to put the flower ceremony. When my eyes closed, I put my hands together and asked (to myself) my heavenly Teacher to help move my hands in the proper movement for the ceremony. Suddenly I felt my arms holding a giant invisible globe. Master Tam asked me what images I saw inside my mind. I told him I was holding a globe with A.R.M.’s logo. Master Tam then asked me if I saw someone standing behind the globe. In my meditative state, I saw a gentleman, dressed in gold color Chinese Imperial outfit with a picture of a dragon in the front. Master Tam asked me to ask the gentleman in my mind what his name was. I asked and saw the letters S-I-D-D-H-A-R-T-A flashed before me. Sidhartha is the name of the Supreme Buddha. I was shocked to be able to not only

feel the message coming through to me but the images that appeared before me. Master Tam asked me to ask if the Supreme Buddha was able to answer some of our questions. He, Holy Supreme Buddha, stroked his long black beard and laughed. He was happy to be with us. Everyone in the room began to ask questions and the Supreme Buddha was able to answer their questions through the channeling. I was able to see images of some of the members’ heavenly Teachers and channel their personal messages to each individual. At the end of the channeling, I received a personal message of my own. The Supreme Buddha said to me, “Don’t worry about your husband. We will take care of him. Slowly but surely, your husband will be home.” Once again, I was overwhelmed with so much love from the Holy Spirit that I wept and wept. After receiving so much blessings and miracles all year long, I was again given another gift, a miracle from Above. I was given the “Third Eye”. I was shaking with shock and awe. Time and time again, the Holy Spirit has found ways to send me messages, given me miracles, and now a tool to use on my spiritual journey for learning, changing, and helping. I made a promise that night to keep this gift sacred; to use only when asked, to always help willingly the people in need, and to learn and change for the better from every “reading”. I also promised to not misuse the gift for my own self-gratification and benefits.

After two years, there is a calmness that overwhelms me now. The crises in my life seem to get smaller and smaller inside. I am able to go to sleep at night without tears. Once in a while, there were days, when I could not hold back the tears, I would pull over by the side of the road and let it out. First, I would cry for my

children without their father, then I cry for myself without a husband, but as soon as the tears would fall, they turn to tears of joy, for we are so blessed with so much miracles already in such a short time on Earth and for the knowledge that the Holy Spirit loves us all, every single one of us on earth. I don't try to guess what the future may bring for my husband, children, and me. I know that as long as we continue to learn, grow, and change for the good spiritually, the Holy Spirit will guide us. He knows what is best for us. If I guess what the future may be, I might not give the Holy Spirit the different options to surprise us with the path he has painted for us. I believe St. Matthew said it best in the New Testament, "You will not walk in darkness as long as you believe in me."¹

My greatest hope for the future is to be able to continue to learn, to change myself for the better, and to be able to help those lost travelers on this life's journey. I hope that they too will be able to feel the love and strength from the Holy Spirit. My second wish is to give back to A.R.M. for rescuing my soul from the storm. For saving me, I promise to contribute my hard work and labor in helping the A.R.M. to proof of the existence of The Holy Spirit has given me my sanctuary. From this place, I begin my spiritual journey. I take so much comfort in knowing that I am walking on the right spiritual road. And I am accompanied by my second extended family; a band of uncles and aunts, brothers and sisters all marching to the same musical beat. A famous writer Vera Stanley Alder words from her book, "The Finding of the Third Eye" best describe the members of A.R.M., "They are able to perform feats usually considered as miracles, and they appear to have access to regions of wisdom and felicity undreamt of by us. Peo-

ple of this type move about among us unsuspected. They do not advertise themselves; they are under a Law which forbids them to help unless help is asked, or to give out knowledge unless it is sought and will be properly understood. They are ready and waiting for the time when a growing number of people sense their secrets and beg (ask) their help."²

Ms. Alder's words can also summed up my future... "He who is drawn to spiritual endeavors, who feels the call and the pull of the inner mysteries, will embark on a pilgrimage in which there is no turning back."³

Connie Vo

1. New Testament, Psalms & Proverbs, St. Matthew.
2. "The Finding of the Third Eye" by Vera Stanley Alder. Pg. 25
3. "The Finding of the Third Eye" by Vera Stanley Alder. Pg. 181

Chốn Bình An Của Tôi

Connie Vo

(Bài đăng lại – Ban Biên Tập edit)

Những xoay chuyển nào trong đời đã đưa tôi đến ngưỡng cửa này? Tôi không biết phải bắt đầu thế nào để thuật lại cho bạn nghe chuyện gì đã dẫn dắt tôi đến chốn này... chốn tôn nghiêm an bình của tôi? Làm thế nào để tôi có thể dùng ngôn ngữ để mô tả được những phép lạ vượt ngoài sức tưởng tượng đã xảy ra ở nơi thánh địa này? Tôi không biết phải bắt đầu từ đâu để kể cho bạn nghe những điều vi diệu tôi đã nhận được từ chốn này? Tôi không làm sao diễn tả được sự thương yêu mà Đấng Thiêng Liêng đã ban cho tôi để an ủi tôi vượt qua những đêm cô quạnh. Làm sao nói cho bạn nghe sự kiện lúc ban đầu xảy đến mà tôi nghĩ là một bi kịch của đời tôi thực ra lại là một phép lạ? Và rồi phép lạ này đã dẫn dắt tôi đến chốn bình yên thiêng liêng để bắt đầu cuộc hành trình tâm linh của tôi.

Hãy tưởng tượng một nơi chốn đầy thức ăn, tiếng cười và niềm vui. Một chỗ mà mỗi tháng ít nhất một lần tưng bừng tổ chức một buổi họp mặt đặc sắc và tràn đầy lòng biết ơn. Hãy tưởng tượng một nơi mà người ở đó luôn sẵn lòng mở rộng cánh cửa Hội Tâm Linh Học cho bất cứ những lữ khách nào đã quá mệt mỏi trên đường đời. Hãy tưởng tượng đến nhóm người đó không đòi hỏi điều kiện gì ở khách, không thành kiến gì với ai, không hỏi bạn là ai, từ đâu tới hay đã làm gì. Hãy tưởng tượng đến một nơi chốn mà bạn có thể đến để tái tạo lại linh hồn mình.

Đọc tới đây chắc bạn cho rằng nơi

chốn ấy chỉ có trong trí tưởng tượng của tôi, hoặc chốn ấy chỉ có trên thiên đường. Không đâu bạn ơi, chỗ ấy và những người ở đó có thật đấy! Chốn thiên đường thật sự có trên trần gian. Đó là chốn bình an thiêng liêng của tôi đây. Nơi ấy đã giúp tôi đứng dậy được từ đồng tro tàn, tỉnh thức được trong lúc tối tăm. Trong cơn hoạn nạn cùng cực của cuộc đời, nơi này đã dìu dắt tôi vượt qua nỗi phiền muộn và đờn đau; đem sức mạnh cho tôi tiếp tục và nhận được nhiều phép lạ từ Đấng Thiêng Liêng ban cho. Nơi đó chính là Hội Tâm Linh Học (A.R.M.).

Tôi sẽ bắt đầu câu chuyện với những hoạn nạn trong đời sống đã mang tôi đến ngưỡng cửa của Hội Tâm Linh Học. Hai năm trước đó, hai vợ chồng tôi phải đối diện với sự kiện mà cả hai chúng tôi cho rằng đó là cơn ác mộng kinh khủng nhất trong đời. Chồng tôi bị bắt và phải xa tôi cùng hai con. Những tháng năm sau đó là thời gian tệ hại nhất của đời tôi. Tôi đau đớn không chỉ về tâm hồn mà tiền bạc cũng cạn kiệt. Tôi phải bán đi cơ sở làm ăn, rút cạn tiền để dành, mà vẫn còn phải mượn thêm tiền của gia đình cùng bạn bè để chi trả luật sư phí. Dần dần tất cả tài sản tôi gầy dựng biết bao lâu cũng mất hết, tôi bán cả xe và cuối cùng là chiếc nhẫn cưới của tôi để thanh toán chi phí cuối cùng cho luật sư.

Tôi rất may mắn là có cha mẹ, anh chị em tôi hết lòng thương yêu giúp đỡ; và kiếm được việc làm mới, chỉ một tuần lễ

sau khi bán thương nghiệp của tôi. Tôi làm việc để nuôi sống hai con và trả nợ được càng nhiều càng tốt. Thật là khó khăn! Mỗi lần nhận được chi phiếu lương, tôi lại khóc. Mỗi phiếu lương được chia làm hai phần, một nửa để chi dùng hàng ngày còn nửa kia thì để trả nợ cho bạn bè và gia đình. Lúc ấy, hàng đêm khi ôm con ngủ trong tay, mắt tôi đầm lệ đờn đau. Quanh tôi chỉ có bóng tối dày đặc và sự im lặng của bốn bức tường. Không có gì khác cả! Thượng Đế không nghe đến tôi, tôi chỉ là một hạt cát trên bãi biển vô hạn trong con mắt của vũ trụ.

Tôi lạc lối và bối rối. Bạn thấy đó, tôi xuất thân từ một gia đình theo ngành y khoa (được sĩ và bác sĩ). Giống như nhiều con cái của gia đình Á châu, tôi học chuyên ngành theo ý cha mẹ chọn. Tôi theo ngành Sinh Học ở Đại Học UC, Irvine. Tôi học rằng chúng ta là những sinh vật tiến hóa theo thời gian và khi ta chết, thế là hết. Tôi chẳng có chỗ nào để dựa vào, chẳng có ai có thể trả lời cụ thể, cũng như chả ai đưa cho tôi được bằng chứng nào. Thực sự có một Thượng Đế không? Tại sao Thượng Đế lại trừng phạt chúng tôi như thế này?

Vợ chồng tôi luôn nghĩ rằng chúng tôi là những người tốt. Tại sao Thượng Đế đặt chúng tôi lên trái đất này mà lại không chịu giúp chúng tôi khi chúng tôi cầu khẩn Ngài? Làm sao để Ngài nghe lời cầu nguyện của tôi đây? Tôi phải làm gì đây để chồng tôi được quay trở về với gia đình? Chúng tôi còn phải xa cách nhau bao lâu nữa đây? Tôi đi nhiều chùa, nhà thờ khác nhau và cả đi xem bói nữa để tìm câu trả lời. Lần đầu tiên trong đời, tôi đọc Thánh Kinh, lời dạy của Chúa, để tìm xem những ẩn dụ chứng tỏ sự hiện diện của Ngài. Tôi biết rằng nếu có Thượng Đế như mọi người vẫn nói, tôi sẽ phải tìm xem liệu Ngài có nghe thấy những lời cầu nguyện

của tôi không? Nếu không, những lời cầu nguyện đó chỉ là vô ích mà thôi. Nếu thực sự có Thượng Đế, thì bằng cách nào đó, tôi sẽ tìm ra bằng chứng của việc này để tiếp tục cuộc hành trình của tôi.

Thế rồi sau một loạt các sự việc xảy ra, chồng tôi liên lạc lại với Hội Tâm Linh Học (sao lại là liên lạc lại?) Số là trước đó mười năm, chồng tôi có đến Hội lúc ấy còn tọa lạc ở thành phố Westminster, CA. Anh có được điểm đạo tức là nhận bằng chứng cụ thể biết là có Đấng Thiêng Liêng hiện hữu.

Tôi nhớ rằng (bây giờ nhớ lại tôi chỉ biết cười) ngày ấy, khi về nhà, anh hào hứng kể chuyện nhận được thần lực cho tôi nghe. Tôi rầy rà anh là sao lại tin tâm bậy thế và cảm anh quay trở lại Hội. Bây giờ nghĩ lại, tôi ước gì mình theo lời anh, đến với Hội từ lúc ấy.

Lần này chồng tôi khuyên tôi nên nghĩ thoáng hơn và lên Hội xin giúp đỡ và hướng dẫn tâm linh. Tôi đang tuyệt vọng lắm vì đã đi mọi nơi, mọi chỗ mà chả nên cơm cháo gì! Đến nông nổi này rồi thì nếu có phải lặn lội hàng ngàn dặm đường để có được câu trả lời, tôi cũng làm, hà huống gì đi thêm một chỗ thì có thiệt hại chi đâu.

Khi tôi bước vào cửa Hội, tôi cảm thấy như tôi lạc vào một cõi nào không thật sự có trên trần gian. Ai cũng mỉm cười và cười ra tiếng khi có phát biểu. Người hội viên hướng dẫn tôi đầu tiên ở Hội cho tôi biết là mọi người ở đây đều đã trải qua những biến cố nhiều khi còn đau thương hơn chuyện đã xảy ra cho tôi nữa. Tôi cảm thấy được an ủi rất nhiều khi biết vậy. Nếu những người hiện ở ngoài phòng cầu nguyện này, bằng cách nào đó đã vượt qua được những thương đau trong đời họ thì chắc chắn phải có cái gì rất thiêng liêng hiện diện trong bốn bức tường này. Trong lúc cầu nguyện để được điểm đạo, các đầu ngón tay của tôi có cảm giác lẩn tẩn và

muốn tách rời nhau ra. Tôi cho rằng đây là phản ứng sinh lý tất nhiên khi tay bị mỏi và muốn được nghỉ ngơi. Tôi cảm ơn người hướng dẫn và đi về. Lại một lần nữa, tôi cảm thấy thất vọng là mình vẫn chưa tìm được câu trả lời cho những vấn nạn của mình.

Thứ Bảy tuần sau đó, tôi trở lại Hội. Tôi cảm thấy rằng dù tôi không thể tìm được bằng chứng về sự hiện diện của Thượng Đế, ít nhất tôi vẫn có thể tìm được niềm an ủi ở những hội viên đã vượt qua được những thử thách và trở ngại trong đời họ. Biết đâu nhờ họ tôi có thể học được bí quyết ứng phó với các khủng hoảng trong đời. Tất cả mọi người ở đó vui vẻ đón mừng tôi trở lại, giúp tôi cảm thấy thật thoải mái, họ đưa ra những lời khuyên và cho tôi biết thêm chi tiết về họ. Trong đời tôi, đây là lần tôi thấy thật dễ chịu với những người xa lạ. Họ không hỏi gì về hoàn cảnh tôi, và những người nào có biết về trường hợp tôi chẳng tỏ ra chút thành kiến nào với tôi cả. Tôi thấy thật dễ thở và cảm thấy đây là lần đầu tiên kể từ lúc chuyện xảy ra, tôi không cảm thấy bối rối hay mắc cỡ về chồng tôi hay trường hợp của tôi.

Tối hôm ấy, tôi nhận được phép lạ đầu tiên trong đời. Chỉ vài giây sau khi chấp hai tay lại, hai bàn tay tôi tách rời nhau ra rồi hạ xuống đùi. Tôi cảm nhận rõ ràng nguồn thần lực. Và lực mạnh. Lần đầu tiên tôi cảm nhận được năng lượng từ Đấng Thiêng Liêng. Tôi bàng hoàng!!! Sau buổi tối ấy, tôi rời Hội lòng cảm thấy thật sung sướng. Niềm phấn khởi và năng lực tràn ngập trong tôi. Tôi sung sướng quá! Thế là cuối cùng tôi đã tìm lại được niềm hy vọng. Tôi đã có được bằng chứng cụ thể ngoài cả sự mong mỏi của tôi.

Tôi tiếp tục đến Hội mỗi thứ Bảy sau đó. Tôi bắt đầu học được nhiều hơn về chính con người của tôi, sự hiện hữu của

tôi và về Đấng Thiêng Liêng qua mỗi lần đến dự. Mỗi đêm khi tôi cầu nguyện, tôi biết chắc chắn rằng Thiêng Liêng đang lắng nghe tôi. Thỉnh thoảng trong lúc cầu nguyện, tôi lại khóc vì buồn rầu hay vì vui vẻ. Lúc đó hai tay tôi tự nhiên chuyển đến hai bờ vai như thể Ngài đang vỗ về và bàn tay tôi tự động đưa lên má để lau nước mắt cho tôi. Tôi tiếp tục được an ủi bởi một nguồn năng lực vô hình như thể hằng đêm. Khi tôi cầu xin Thiêng Liêng ban phát sức mạnh cho tôi để vượt qua những khó khăn khi chồng tôi không có ở bên cạnh, tay tôi bỗng cử động như các động tác Thái Cực Quyền tuyệt đẹp (tôi không hề được học Thái Cực Quyền). Khí lực cũng như động tác tay di chuyển phối hợp hoàn hảo với nhau trong từng tư thế.

Một trong những chuyện biến làm thay đổi hẳn đời tôi xảy ra vào khi tôi đến Hội ngày thứ Bảy lần thứ ba. Đêm ấy tôi được tiếp xúc với bà của tôi, bà đã mất chín tháng trước đó. Bà đang ở cảnh giới không tốt và cần tôi giúp đỡ bằng sự cầu nguyện và làm công đức cho bà. Tôi học được vì sao cuộc đời đã đưa bà đến đó. Tôi khóc thương cho bà.

Tôi tự hứa mình sẽ thay đổi sống tốt hơn để giúp bà. Tôi bắt đầu phân tích con người của tôi. Tôi thấy được những thói hư tật xấu của chính mình, và cố gắng bỏ bớt đi những thói tật đó. Bạn thấy đó, trước khi biến cố xảy đến cho tôi, tôi là người có rất nhiều tham vọng và hay nói. Ở sở, tôi luôn xung phong làm cho các dự án đặc biệt và làm thêm giờ để mong thăng chức trong nghề. Tôi luôn có ý kiến về mọi việc và mọi người. Tôi luôn xen vào chuyện người khác mà lại tự coi đó là việc của mình. Đến khi tôi mệt mỏi vì sự bon chen trong sở, tôi bắt đầu làm thương nghiệp riêng của mình và ra hết công sức để làm giàu. Là người đam mê công việc, tôi rất hãnh diện về công việc của mình và

say sưa đêm từng mỗi buôn bán, từng xu lợi nhuận. Niềm đam mê đó làm tôi quên cả con cái đang rất cần sự hỗ trợ của mẹ. Tôi lơ là với chồng, đời sống gia đình ngày càng lộn xộn, mỗi người sống theo cách riêng. Thế nhưng chồng và các con tôi vẫn thương và hỗ trợ tôi nhiều hơn trước.

Thiên Liêng đã cứu vớt hai vợ chồng tôi khi Ngài đưa chồng tôi rời khỏi gia đình. Ngài đã dạy cho chúng tôi bài học lớn nhất mà chỉ khi một biến cố trọng đại xảy ra trong đời thì con người mới học được. Ngài đã dạy vợ chồng tôi biết thương yêu nhau trở lại, chăm sóc con cái và chớ bao giờ nghĩ rằng những gì mình được cho, vĩnh viễn là của mình. Thí dụ như ngày nào đó, cơn ác mộng đã xảy tới cho chúng tôi, mọi thứ tôi có đều tan tành. Giả sử Thiên Liêng dạy chúng tôi theo cách khác, chúng tôi sẽ chẳng hiểu ra như thế đâu. Ngài phải cho chúng tôi chia lìa để chúng tôi mới trân trọng biết ơn nhau, và thực sự biết thương yêu nhau sâu xa.

Tôi cũng hiểu ra rằng tôi đã may mắn biết bao khi có một mái ấm gia đình. Trước cơn khủng hoảng, tôi không hiểu được như vậy. Khi biến cố xảy ra, gia đình luôn sát cánh bên tôi, không bỏ rơi tôi. Gia đình còn tỏ ra thương yêu và giúp đỡ tôi nhiều hơn nữa.

Với mỗi tháng trôi qua ở Hội Tâm Linh Học, tôi lại càng nhận được thêm nhiều hồng ân của Thiên Liêng. Một đêm trong khi cầu nguyện, Thiên Liêng cho tôi nhận được một dấu hiệu rất rõ ràng (dù không nói chuyện này với nhau mà chồng tôi cũng nhận được tín hiệu như vậy). Tôi bèn hỏi Thầy Tâm và được Thầy cho biết ngày 22 tháng 4 năm 2004. Tôi hoang mang và xin Thầy xác nhận lại vì ngày chồng tôi bị buộc rời xa gia đình là ngày 22 tháng 4 năm 2003. Tôi vừa mong mỗi

cho ngày ấy tới vừa lo sợ không biết chuyện gì sẽ xảy ra đây? Ngày 22 tháng 4 năm 2004, luật sư biện hộ cho chồng tôi gọi điện thoại cho tôi. Ông nói rằng ông không thể đại diện cho chồng tôi được và sẽ hoàn lại toàn bộ số tiền luật sư phí mà tôi đã chi trả. Toàn bộ số tiền! Tôi vừa vui lây lại được tiền để trả lại cho gia đình và bạn bè, vừa lo sợ không biết tìm ai để bảo vệ chồng mình. Ông luật sư nói với tôi rằng tòa án đã chỉ định một luật sư trước kia tập sự tại văn phòng luật của ông sẽ biện hộ cho chồng tôi mà không thu luật sư phí. Tôi hỏi thầy Tâm thì Thầy cho biết Thiên Liêng nhắn tôi một thông điệp là: “Việc phải có luật sư giỏi nhất để bảo vệ chồng tôi không thành vấn đề bởi vì số phận của anh ấy đã nằm trong sự sắp xếp của Bề Trên. Do đó, kết quả thế nào thì cũng chỉ giống nhau thôi, không nên phí phạm tiền bạc làm gì.” Ban đầu tôi rất kinh ngạc khi thấy cách Thiên Liêng sắp xếp mọi việc. Sau đó tôi thấy tràn ngập cảm giác hạnh phúc, biết ơn trước sự vi diệu không cùng của Bề Trên.

Thế rồi Tết Nguyên Đán đến ở Hội Tâm Linh Học. Hai cánh tay tôi như ngập tràn với ân sủng và phép lạ Bề Trên ban cho. Đầu tiên là vào ngày mùng một Tết, Thiên Liêng đến với Hội cùng với 7 Lá Phép Sức Khỏe. Ngài nói rằng lâu lắm rồi Ngài sẽ phá lệ một lần: Ngài ban cho vợ chồng tôi, những người chưa là hội viên, một trong 7 lá phép này, tôi đã nức nở khóc khi được nhận. Ngài nói rằng lá phép đã ban sẽ cho chúng tôi sức mạnh và năng lượng để tiếp tục cuộc hành trình. Tiếp theo, chúng tôi mỗi người được nhận thông điệp đầu năm riêng cho từng người. Thông điệp của cá nhân tôi là... “Năm nay con đường tâm linh sẽ sáng lắm, hãy chăm sóc cho con cái và Thiên Liêng sẽ lo cho chồng tôi.”

Ngày mùng hai Tết, tôi tham dự Lễ

Thần Tài Phát Lộc ở Hội. Tôi được chỉ dẫn là hãy thành tâm cầu nguyện để Thần Tài chiếu về tôi, chọn tôi làm người tiếp Ngài cho buổi lễ. Một vài hội viên của Hội rất tử tế và vị tha còn cầu nguyện cho tôi có được may mắn này. Tôi chấp hai tay lại và chỉ trong vòng vài phút, tôi thấy một nguồn năng lực làm chủ thân thể tôi. Thật là kỳ diệu! Thật là ngoài tầm hiểu biết của tôi. Một nguồn năng lượng ấm áp tràn ngập cơ thể tôi. Tôi thấy sợ hãi. Tôi vẫn nhận biết được tất cả mọi người nhưng không làm chủ được cử chỉ của mình. Tôi cảm thấy mình được chuyển tới trước bàn thờ để buổi lễ được bắt đầu. Tôi phát quà, trái cây cho bá tánh, hết giỏ này đến giỏ khác. Vị Thần Tài tôi đang tiếp cũng là một vị chữa lành nữa, qua Ngài tôi cảm nhận được có khách đang đau bệnh và có người thì rất buồn khổ. Tôi nhận được nguồn thần lực và chữa bệnh cho vài người trong phòng lễ. Khi buổi lễ chấm dứt, tôi cảm nhận vị Thần Tài từ giữa tôi và tôi lại trở lại làm chủ bản thân tôi như trước.

Trong 9 tháng sau đó, tôi tiếp tục học hỏi, trưởng thành hơn và thay đổi nhờ Hội. Rồi tôi được chính thức trở thành hội viên Hội Tâm Linh Học. Trong lễ kết nạp hội viên mới, tôi được ôm vị Thầy Độ của tôi. Bạn biết không, tôi được học rằng mỗi chúng ta đều có vị Thầy Độ Mạng. Vị thầy này vô hình, luôn ở bên cạnh chúng ta để giúp đỡ và hướng dẫn chúng ta phát triển trên con đường tâm linh. Hôm ấy, Thầy Độ của tôi, qua một đồng tử, nhắn cho tôi thông điệp đầu tiên của thầy là... “Thầy rất thương tôi, nói tôi đừng lo sợ và con đường tâm linh của tôi rất sáng lạng.” Rồi thầy ôm tôi, cái ôm như trên trời ban cho qua chính hai cánh tay tôi. Tôi khóc và còn khóc sau đó nữa vì tôi cảm nhận được tình thương bao la của Thầy cho tôi. Tôi không tưởng tượng được sao những hồng ân như

thế lại ban bố cho một người bình thường như tôi. Tôi thật sự rất biết ơn!

Tôi nghĩ rằng tôi đã được nhận quá nhiều tình thương, ân huệ, và phép lạ do Thiên Liêng ban cho, tôi không tưởng tượng rằng mình còn có thể nhận được thêm gì nữa. Tôi hết sức cảm ơn mọi thứ Ngài đã ban cho tôi từ dạo Tết. Thế mà ngạc nhiên lớn nhất lại đến khi Thầy Tâm gọi tôi lên đứng trước bàn thờ thực tập nghi lễ dâng hoa cho ngày hôm sau. Tôi sợ vì tôi không biết rõ nghi thức dâng hoa thứ tự thế nào. Khi tôi nhắm mắt lại, tôi chấp tay và khẩn với vị Thầy Độ của tôi xin Ngài giúp tôi chuyển tay cho đúng theo thể thức dâng hoa. Thốt nhiên tôi cảm thấy tay mình khoan tròn như đang ôm một quả cầu vô hình thật lớn. Thầy Tâm hỏi tôi nhìn thấy hình ảnh gì trong trí. Tôi bảo tôi thấy một hình cầu với huy hiệu của Hội Tâm Linh Học.

Thầy Tâm lại hỏi tôi rằng tôi có thấy ai đứng sau quả cầu không. Trong trạng thái nhắm mắt thiền định này, tôi thấy một vị mặc áo màu vàng của hoàng gia Trung Hoa với hình một con rồng ở đằng trước. Thầy Tâm nói tôi hỏi trong trí xem vị đó là ai. Tôi hỏi và thấy hàng chữ Tất Đạt Đa nhấp nháy trước mắt tôi. Tất Đạt Đa là tên thật của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni. Tôi như bị choáng vì không những thông điệp được chuyển qua thân tôi mà tôi còn được thấy hình ảnh xuất hiện trước tôi nữa. Thầy Tâm bảo tôi hỏi xin Đức Phật trả lời vài câu hỏi của chúng tôi. Ngài vuốt chòm râu đen dài và cười. Ngài rất vui khi đến với chúng tôi. Mọi người bắt đầu hỏi và Ngài trả lời câu hỏi của họ qua sự tiếp điện. Tôi thấy được hình ảnh vị thầy độ của một vài người và chuyển thông điệp dành riêng cho mỗi người. Vào cuối buổi sinh hoạt, tôi được nhận thông điệp của riêng tôi. Đức Phật nói: “Con không phải lo về chồng của con. Ta sẽ lo cho anh ấy.

Dù có chậm nhưng chắc chắn chồng con sẽ được về với gia đình.” Một lần nữa tôi thấy ngập tràn trong tình thương của Bề Trên ban cho tôi và tôi cứ khóc mãi.

Cả năm đã được ban biết bao nhiêu là hồng ân và phép lạ như thế mà rồi tôi còn được nhận một món quà thật lớn, một phép lạ nữa từ trên ban xuống. Tôi được cho Thần Nhãn. Tôi run rẩy bàng hoàng trong hạnh phúc. Hết lúc này đến khi khác, Thiên Liêng có nhiều cách khác nhau để gọi cho tôi thông điệp, phép lạ và nay Ngài lại ban cho tôi phương tiện để giúp tôi học hỏi, thay đổi và giúp đời. Đêm ấy, tôi nguyện hứa rằng tôi sẽ chỉ dùng khả năng Bề Trên ban cho ấy khi phục vụ bá tánh có nhu cầu, để học hỏi và thay đổi cho tốt lành hơn mỗi lần dùng đến thần thông ấy. Tôi cũng nguyện hứa không sử dụng món quà linh thiêng này cho quyền lợi cá nhân.

Sau hai năm, tâm hồn tôi tràn ngập sự an bình. Những tai biến trong đời trở nên như ngày càng nhỏ bé đi trong tôi. Tôi ngủ ngon mỗi đêm và không còn khóc nữa. Thịnh thoảng có những ngày tôi cũng còn phải ngừng xe bên đường để khóc cho vui khi không ngăn được giọt lệ. Đầu tiên tôi khóc cho các con tôi không có cha bên cạnh, tôi không có chồng, nhưng khi lệ buồn ngừng rơi là lúc nước mắt vui sướng lại trào vì chỉ trong một thời gian ngắn ở thế gian này mà gia đình chúng tôi đã nhận được biết bao hồng ân của Thiên Liêng và vì tôi biết được rằng Ngài thương yêu tất cả mọi người trên trái đất.

Tôi không cố sức tiên đoán tương lai chồng con và tôi ra sao nữa. Tôi biết rằng khi chúng ta tiếp tục học hỏi, thăng tiến tâm linh tốt hơn thì Bề Trên sẽ hướng dẫn cho ta. Ngài biết rõ chuyện nào là tốt cho ta. Nếu tôi cứ cố đoán biết tương lai tôi phải như thế nào, tôi có thể không để Ngài chọn lựa làm tôi được ngạc nhiên với

những sắp xếp Ngài đã dành cho tôi. Tôi tin rằng Thánh Matthew trong Tân Ước diễn tả rất rõ như sau: “Con sẽ không phải bước đi trong bóng tối khi nào con còn tin tưởng ở Thầy.”¹

Niềm hy vọng lớn nhất của tôi cho tương lai là mong sao tôi được tiếp tục học, thay đổi mình cho tốt hơn và giúp được những lữ khách đang lạc lối trên đường đời. Tôi mong rằng họ cũng cảm nhận được tình thương và sức mạnh Bề Trên ban cho.

Nguyện ước thứ hai của tôi là trả ơn được Hội Tâm Linh Học đã cứu vớt tôi khỏi giông bão cuộc đời. Tôi hứa đóng góp hết công sức làm việc cho Hội để trả ơn này và ơn Hội đã cho tôi bằng chứng cụ thể về sự hiện diện của Đấng Thiên Liêng giúp tôi có được chốn tôn nghiêm an bình của tôi. Từ nơi này, tôi đã bắt đầu cuộc hành trình tâm linh. Tôi yên tâm biết bao vì biết mình đang đi đúng đường. Tôi còn có thêm đại gia đình thứ hai gồm các chú, cô, anh chị em và tôi nhịp nhàng tiến bước theo cùng cung điệu. Nhà văn nổi tiếng Vera Stanley Alder trong cuốn sách “Tìm Ra Con Mắt Thứ Ba” đã mô tả chính xác người hội viên Hội Tâm Linh Học: “Họ có thể làm được những sự việc mà thường được xem như phép lạ, và họ như có thể có lối vào được kho minh triết của các tôn giáo cũng như những hạnh phúc mà chúng ta không mơ tưởng nổi. Những người như thế đang ở quanh mà ta không để ý tới. Họ không tự quảng cáo, họ tuân thủ theo Luật không cho phép họ được tự ý giúp đỡ người khác trừ phi được nhờ đến; họ cũng không được phép giảng giải các điều họ biết ngoại trừ người cần tìm hiểu hỏi đến họ và người đó hiểu đúng các kiến thức được chia sẻ. Họ đã sẵn sàng và chờ đợi thời điểm khi ngày càng có thêm người cảm nhận được sự hiện diện âm thầm của họ và khẩn thiết xin họ giúp đỡ.”²

Những lời Bà Alder nói đã như tóm tắt tương lai tôi... “Người đã cố gắng hướng đến tâm linh, sẽ là người cảm nhận được ơn gọi và được lôi cuốn trong tâm linh đầy màu sắc huyền bí, sẽ dẫn thân và tiếp tục tiến bước xa mãi về phía trước.”³

Connie Vo

Chú thích:

1. Tân Ước, Psalms & Proverbs, Thánh Matthew.
2. “The Finding of the Third Eye” by Vera Stanley Alder. Pg. 25
3. “The Finding of the Third Eye” by Vera Stanley Alder. Pg. 181

Kính gửi Hội Tâm Linh Học,

Em tên D.A.M.T, đang sinh sống và làm việc tại Sài Gòn. Hôm nay, em chân thành gửi lời cảm ơn đến Hội Tâm Linh Học. Đặc biệt là hai anh Brian và Minh đã và đang giúp cho em lấy lại niềm tin trong cuộc sống và công việc. Sau đây em xin được nói về cuộc sống trước khi em được biết đến Hội:

Từ khi tốt nghiệp ra trường, em đã làm nhiều công việc khác nhau trong khi chờ đợi kiếm được một nghề đúng như ngành mình đã theo học. Một năm sau khi tốt nghiệp, cuối cùng em xin việc được ở một công ty chuyên về xây dựng. Mới vào việc, em thấy mọi thứ đều mới mẻ và đầy thử thách. Em tưởng cuộc sống sẽ tốt đẹp hơn khi em quen việc hơn nhưng rồi nhiều chuyện rắc rối lại xảy ra. Công việc trở

nên khó khăn, người làm chung thì đổ ky, chèn ép, thường xuyên đùn đẩy trách nhiệm cho em. Em thường phải làm thêm giờ vào ngày nghỉ cuối tuần và trực các ngày lễ nhưng lương thì không được tính thêm. Em mệt mỏi trước sự bất công này và đã nộp đơn xin làm nhiều chỗ mới nhưng không thành công. Em bắt buộc phải tiếp tục làm ở công ty này và thấy tương lai mình hoàn toàn đen tối.

May mắn thay, em được biết Hội Tâm Linh Học qua một người bạn tên K. Sau khi vào youtube.com để nghe các bài thuyết trình của Chị Lưu Mỹ Linh, diễn giả của Hội Tâm Linh Học, em quyết định tìm đến Hội để được giúp đỡ. Nhờ anh K. mà em biết được số điện thoại của Anh Brian. Em trình bày các vấn đề em đang gặp phải và đã được anh Brian nhanh chóng cho hẹn để được gặp Bè Trên giải đáp qua điện thoại.

Ngày 20/09/2016 em hồi hộp chờ đợi tới 6 giờ chiều Việt Nam, hỡi ơi, em đâu có biết là anh Brian hẹn em 6 giờ là chiều giờ Cali, Mỹ. Chiều đó em nhận tin thì anh Brian nói, “Tối hôm qua anh chờ em, cũng có anh Minh ngồi đợi.” Em cũng thật là thiếu sót khi không hỏi kỹ về chuyện này. Chắc tại vui quá! Rồi anh Brian cho em hẹn gặp lại vào ngày hôm sau. Hôm đó, sau khi anh Brian và anh Minh hướng dẫn, thật huyền diệu thay, em đã nhận được ấn chứng là Đấng Thiêng Liêng đã đến với em. Ngài cho em lời khuyên về công việc, hướng dẫn em theo hướng đi mới. Ngài nói Ngài sẽ ban cho em may mắn để mọi việc tốt đẹp hơn trong công việc hiện tại. Mọi cảm giác mệt mỏi trong người em được giải tỏa mà thay vào đó là cảm giác lâng lâng rất thoải mái. Em đã khóc vì vui sướng.

Thật là nhiệm màu, ngay trong tuần đó nhiều niềm vui đến với em: công việc trở nên thuận lợi hơn, được mọi người trong

công ty giúp đỡ thay vì là đồ kỵ và đùn đẩy trách nhiệm, lương sắp tới cũng được tăng thêm. Niềm vui nối tiếp niềm vui, em cũng có những chuyến đi thú vị trong công tác xã hội. Anh Brian vẫn thường nhắn tin hỏi thăm, nhắc nhở những việc em nên làm, cho lời khuyên và giải đáp các thắc mắc khi bản thân em chưa biết lý do. Ngày nào em cũng cầu nguyện với Đấng Thiêng Liêng, nguyện hứa sẽ trở thành người tốt lành, lạc quan hơn. Nhờ vậy mà hiện tại, công việc của em đã có chuyển hướng tích cực, tốt đẹp hơn trước nhiều.

Một niềm hi vọng mới được thấp lên trong em và giúp em tự tin bước trên đường đời. Bây giờ em đã biết em có thầy độ mạng luôn theo sát, giúp đỡ em. Em lại có thêm anh Brinan lúc nào cũng sẵn sàng hướng dẫn cho em. Một lần nữa em xin cảm ơn Thiêng Liêng cho em biết đến Hội và cứu vớt cuộc sống vô vọng của em. Em hứa sẽ học hỏi tích cực và chia sẻ với mọi người xung quanh nếu có khó khăn để được Hội giúp đỡ. Hy vọng một ngày không xa em cũng có cơ duyên được là một thành viên của Hội để mang niềm vui, ánh sáng đến cho mọi người.

Xin kính chúc các Anh, Chị trong Hội ngày càng nhiều sức khỏe và có nhiều bài giảng hay cho mọi người học tập. Cầu xin Thiêng Liêng phù hộ cho Hội Tâm Linh Học ngày càng phát triển, mang ánh sáng dẫn đường cho những người đang lạc lối. Em xin chân thành cảm ơn.

ĐẰNG SAU CƠN ÁC MỘNG

Lý Nguyễn Hiếu (Oanh)

Mỗi người trong chúng ta đều phải trải qua những thăng trầm trong cuộc sống. Buồn, khổ, vui, sướng, là điều tất nhiên. Hiện tại tôi có thể nói là người may mắn vì tôi đã tìm được cho mình một phương hướng tốt, đúng đắn về tâm linh. Đối với tôi, nó đã làm thay đổi cuộc sống của gia đình tôi và cả bản thân tôi trở nên tốt đẹp hơn. Có những sự việc diễn ra mà không ai có thể giải thích được, chính tôi là người đã chứng nghiệm được điều kỳ lạ đó.

Người ta thường nói “ăn được ngủ được là tiên, không ăn không ngủ mất tiền thêm lo”, nhưng đối với tôi, giấc ngủ là nỗi kinh hoàng nhất. Tôi đã từng bị mất ngủ, hay nói đúng hơn là những cơn ác mộng đang từng bước, từng bước đưa tôi vào cõi chết. Hàng đêm tôi thường mơ thấy những giấc chiêm bao đáng sợ, hầu như tôi thường thấy những người đã mất. Thậm chí tôi còn thấy người sắp ra đi vĩnh viễn đúng vào thời điểm người đó qua đời, đó là cháu ruột của tôi. Tôi bàng hoàng sợ hãi khi nghe tin cháu mất đúng lúc mà tôi gặp cháu trong giấc mơ. Từ đó hàng đêm nỗi kinh hoàng đều đến với tôi trong giấc ngủ.

Có những đêm tôi chưa chợp mắt nhưng thân thể tôi thì bất động. Tôi linh cảm có một thế giới nào đó, một hoàn cảnh nào đó đang diễn ra chung quanh tôi. Tôi nghe được, cảm nhận được những tiếng động, tiếng nói của một ai đó gần bên tôi. Tôi biết chính mình đã lạc vào một cõi nào

đó không phải là hiện tại, tôi vô cùng sợ hãi, cố sức vùng vẫy, cố lay động cánh tay hay một phần nào của thân thể. Tôi cảm giác được cánh tay mình đang lay động nhưng thực chất mắt tôi nhìn thấy rõ tay tôi vẫn bất động. Lúc đó tôi thật kinh hoàng, tôi như thấy con người mình đang chìm sâu vào cõi hư không nào đó của tận cùng. Tôi cố hết sức vùng vẫy và một lúc sau thì tôi đã tỉnh hẳn, nhưng thân thể tôi mệt nhừ, đôi mắt nặng trĩu, tôi cố mở to đôi mắt để được tỉnh táo và trở lại trạng thái bình thường.

Sự việc như vậy cứ xảy ra mỗi đêm, có khi xảy ra 2 hay 3 lần một đêm. Lúc đầu ông xã tôi rất sợ, nhưng lâu dần rồi cũng quen. Có lần, trong lúc tôi đang bị cơn ác mộng hoành hành, tôi đã nhìn thấy anh ấy và đã kêu thành tiếng. Ông xã tôi nghe được tiếng gọi ới ới của tôi và đã lay tôi tỉnh dậy. Cũng có lần ông xã tôi vừa đi ra khỏi nhà để đi làm thì lúc đó tôi cũng đã tỉnh giấc, nhưng tôi vẫn còn nằm trên giường, mắt hướng về phía cửa phòng. Bỗng dưng tôi nghe được tiếng mở cửa và tiếng bước chân đang đi lên cầu thang. Tôi cứ ngỡ là ông xã tôi quên cái gì đó mà quay trở về nhưng tôi chờ hoài không thấy bóng dáng anh đâu. Tôi cố kêu nhưng không kêu thành lời. Tôi cảm giác được như có một ai đó đang từ từ bò lên giường, nằm sau lưng tôi và chạm vào người tôi. Tôi kinh hoàng sợ hãi, cố sức vùng vẫy cho thoát khỏi cơn ác mộng đó. Cứ mỗi lần như vậy cơn ác mộng lại kéo dài lâu hơn và lần này tôi cứ nghĩ mình đã chết vì thời gian kéo dài hơn 10 phút mà tôi vẫn chưa tỉnh dậy. Có nhiều lúc tôi muốn thả hồn theo thế giới đó nhưng tâm trí tôi sợ rằng sẽ không trở lại được nên tôi quyết liệt vùng vẫy. Cuối cùng tôi bật dậy rồi nhảy ra khỏi giường. Rất ngạc nhiên vì không hiểu sao tôi lại thấy mình vẫn còn nằm trên giường. Tôi sợ lắm và lần này tôi

lại được cứu ra khỏi cơn ác mộng đó bằng sự cố gắng của mình. Bắt đầu từ đó tôi không dám chợp mắt cả ngày lẫn đêm.

Tôi cảm giác như có một thế giới nào đó đang rình rập để sẵn sàng mang tôi đi. Tôi tự đặt câu hỏi cho chính mình “tại sao tôi nghe được một thế giới nào đó mà không có hiện hiện trong hiện tại?” Tôi bảo ông xã hãy tìm cho tôi một bác sĩ chuyên về thôi miên nhưng làm sao có được (có chăng chỉ trong phim ảnh mà thôi).

Bỗng dưng tôi nhớ tới một người, đó là Di của ông xã tôi, Di là hội viên của Hội Tâm Linh Học VA. Hội này luôn giúp đỡ những người hữu duyên có vấn nạn. Tôi trình bày với Di về mọi việc xảy ra và Di đã hẹn tôi đến Hội Tâm Linh Học VA.

Mọi việc diễn ra theo trình tự. Trước là tôi được các cô chú Hội viên điềm đạo (xin ấn chứng) cho tôi. Ấn chứng của tôi rất mạnh. Tôi quỳ gối, hai tay chấp trước trán, bỗng dưng tôi nghe như có 1 cái lực nào đó đẩy tôi bật ngửa ra sau và nằm dài xuống đất. Tôi được vẫn linh và nhận được lời nhắn của Thiên Liêng. Tôi không biết tại sao tôi lại bật khóc.

Trường hợp của tôi được coi là có vong theo nên tôi yêu cầu một buổi triệu hồn để xem phần âm nào đã theo tôi. Buổi triệu hồn thật là trang nghiêm. Tôi vẫn còn nhớ lúc đó cô HN là người đã đứng ra điều hành buổi lễ (chủ lễ) và đã mời được vong hồn về qua tôi, có nghĩa là hồn mượn thân xác của tôi (thân, khẩu, ý) để trình bày giải thích những thắc mắc của chúng tôi. Qua đó chúng tôi biết được hồn là cháu ruột của tôi mà tôi thường thấy trong cơn ác mộng. Lúc hồn mượn xác, tôi hoàn toàn tỉnh táo, không có một dấu hiệu gì khác lạ. Tôi vẫn nghe, vẫn cảm giác được những gì đang xảy ra chung quanh tôi nhưng hình như tôi không điều khiển được thân thể. Tôi nghe cô chủ lễ dặn dò và nói chuyện

với hồn. Tôi bán tín bán nghi không biết ai là người đã được hồn mượn xác. Lúc đó, trước bàn thờ chỉ có tôi và ông xã, tôi nghĩ là ông xã tôi đã cho hồn mượn xác. Tôi muốn mở mắt ra nhưng không được, lúc đó tôi mới biết tôi chính là người được chọn để tiếp linh hồn. Linh hồn cháu tôi qua tôi cho mọi người biết là hiện cháu đang ở cảnh giới bên kia đang rất lạnh lẽo và tối tăm, cháu cần gia đình hồi hướng công đức cho cháu. Sau buổi lễ, tôi đã liên lạc Ba Mẹ cháu thì mới biết sự thật phũ phàng là họ đã gởi linh vị của cháu vào chùa và không còn muốn nhắc đến cháu nữa. Tôi đã nói chuyện với Ba Mẹ cháu và Ba Mẹ cháu đã bằng lòng cúng lễ cho cháu và hứa sẽ lập công bồi đức để hồi hướng cho cháu.

Thế là từ ngày đó đến nay, tôi đã không gặp cháu qua những cơn ác mộng thật khủng khiếp. Nhờ Hội mà tôi đã có lại những giấc ngủ bình yên. Tôi xin chân thành biết ơn những tấm lòng vàng ở Hội Tâm Linh Học VA đã giúp đỡ tôi qua cơn hoạn nạn mà không nhận thù lao dù dưới bất cứ hình thức nào.

Thật là vi diệu, tôi không thể tin được sự kỳ diệu đó lại ứng nghiệm trên bản thân tôi. Từ đó con đường tâm linh đến với tôi mạnh mẽ hơn. Dần dần, tôi gần gũi với Hội nhiều hơn và trở thành hội viên của Hội Tâm Linh Học VA. Gia đình tôi đã nhận được rất nhiều sự hộ độ của Thiêng

Liêng. Những vấn nạn to lớn có dính líu đến pháp luật cũng đều được Thiêng Liêng giúp đỡ nhưng phải kèm theo lời hứa của mình với Bề Trên và phải thực hành. Nếu mình làm đúng mình sẽ thấy phép lạ xảy ra. Tôi đã nhận được nhiều sự tốt đẹp qua người thân như ông xã thay đổi rất nhiều, các con trở nên ngoan ngoãn hơn, bản thân tôi không còn nóng nảy và dễ thông cảm hơn.

Đúng là duyên phận. Tôi và gia đình tôi có mối liên kết từ vô hình. Tôi hoàn toàn tuyệt đối tin tưởng là có thể giới vô hình, có thần thánh chung quanh tôi. Tại Hội Tâm Linh Học VA, tôi đã được dạy dỗ từ những đấng thần linh, rút ra được những bài học quý báu từ những người đã mất (linh hồn), cách sống, cách đối xử với những người chung quanh để mang lại niềm vui cho mọi người và chính mình. Tôi cảm thấy bình an hơn và chấp nhận những gì mình đang có. Cái khổ của năm nào giờ đây đã được thay thế bằng hai chữ BÌNH AN. Để xứng đáng với vai trò của người hội viên Hội Tâm Linh Học VA, tôi hứa phải lập hạnh, dẫn thân, giúp người làm lành lánh dữ, lập công bồi đức để làm đẹp lòng bề trên. Qua đó tôi rút ra được bài học cho mình là: vô hình đến với chúng ta bằng mọi hình thức (ác hay thiện) đều mang mục đích: giúp đỡ - giáo dục - khuyến tu.

VẤN SỰ TÂM LINH

Hay nằm mơ ác mộng, có phải do kiếp trước làm nhiều điều ác không?

Không hẳn là do tiền kiếp tạo nghiệp dữ nên kiếp này mới gặp toàn ác mộng. Theo khoa học những người hay mơ thấy ác mộng đều có vấn đề về sức khỏe, hoặc do tư thế nằm không được thoải mái. Tuy nhiên cũng có những người nằm mộng thấy thân nhân quá cố hoặc hồn ma, nếu điều này lặp đi lặp lại nhiều lần thì nên tham khảo với những nhà chuyên môn về siêu hình hoặc với hội Tâm linh học.

ĐƯỜNG ĐẾN BÊN THẦY

Vô Danh Tiểu Nữ

Kể từ sau Tết, mỗi tuần gặp mặt, người MC luôn nhắc nhở Hội Viên viết bài để gửi về Trung Ương nhân dịp lễ kỷ niệm 35 năm ngày thành lập Hội Tâm Linh Học. Hạn cuối nộp bài ngày 4/23/2017, chỉ còn 3 ngày nữa thôi nhưng sao chẳng thấy ai gửi bài cho Trưởng Ban Tu Thư, không lẽ cả Trung tâm VA lại chẳng có ai viết bài như một góp mặt nhỏ nhoi trong “vườn hoa văn học” của Hội? Hay có thể mọi người chờ đến ngày cuối mới gửi bài? Những lo lắng về “thiên hạ sự” của tôi vẫn thường bị chồng tôi mắng “lo bò trắng răng”. Phân vân mãi, cuối cùng tôi quyết định viết như một kẻ “ngoại tộc”, chia sẻ cuộc đời và cảm nghĩ với một “gia tộc”.

Sinh nhật 60 của nhóm chúng tôi được tổ chức ở Hawaii vào tuần lễ đầu của tháng tư vài năm trước.

Các bạn tôi từ khắp các tiểu bang đã đến, chỉ còn một cặp vợ chồng người bạn ở VN phải đến trễ vì lý do sức khỏe của người chồng được khám phá trước khi rời VN, bởi vậy cuộc đi chơi nhuộm đầy lo âu và phiền muộn của bạn tôi khi biết được căn bệnh của chồng đã đến thời kỳ cuối.

Ngày vui qua, chúng tôi chia tay, lòng nặng trĩu cùng bạn mình khi quyết định không trở về VN nữa mà sẽ đưa chồng đến chữa trị ở một trung tâm lớn nhất nước Mỹ, nhưng rồi vài tháng sau, bạn tôi phải đầu hàng định mệnh, đành để chồng ra đi. Tôi không về Cali tham dự đám tang được nên nhờ chồng tôi đi giúp, mọi chuyện đều thuận lợi, vé máy bay giá rẻ dù chỉ mua trước 2 ngày, thời gian đi về theo ý muốn.

Anh ở lại nhà bạn tôi, cùng những người trong nhóm đã đi Hawaii.

Sau tang lễ, anh về ở nhà người bạn thời niên thiếu, gặp chiều thứ bảy, hai vợ chồng người bạn đưa anh cùng đến Hội Tâm Linh Học Trung Ương và căn nguyên bắt đầu từ đây.

Trở về nhà sau một tuần lễ, chiều cuối tuần, anh cùng tôi đến trung tâm nơi mình ở lúc 3 giờ chiều như lịch trình dành cho khách, gõ cửa mãi không có ai, chúng tôi nghĩ có lẽ mình nghe nhầm giờ hay có thể Hội Viên hôm nay đến trễ. Thôi đã đến thì cũng ráng chờ. Trở ra xe ngồi, lại nhìn thấy có xe đậu sau xe mình và có người cũng nhìn vào Hội với vẻ ngóng trông, tôi bước đến bên xe và hỏi chị có biết mấy giờ Hội mở cửa không. Chị trả lời hình như 3:00 PM nhưng cũng không rõ vì lần đầu tiên đến Hội. Nửa tiếng sau thì chị ấy bỏ đi. Gần 4:00PM thì có người đến mở cửa, sau đó vài người đến tiếp. Chúng tôi bước vào mang một tâm trạng không vui vì sự chậm trễ.

Có lẽ Hội Trung Ương đã báo trước nên khi giới thiệu tên thì vị Trung Tâm Trưởng đã biết và nhờ một hội viên tiếp chúng tôi. Anh ta ăn nói lưu loát, sự nhiệt tình làm chúng tôi cảm thấy rất gần gũi. Anh giới thiệu về Hội, giải thích mục đích và sinh hoạt của Hội, sau cùng anh bảo sẽ làm nghi thức trước bàn thờ nêu chúng tôi đồng ý. Những từ điểm đạo, ấn tâm, chuyên... tôi đều hiểu ý nghĩa hành động nhưng vẫn không quán triệt được ý nghĩa tâm linh. Chúng tôi thờ Phật nhưng không đi chùa cũng như không cầu nguyện, chỉ cố gắng sống đúng theo lẽ trời đất. Tuy nhiên trong tâm niệm, đức Quan Thế Âm vẫn là vị bồ tát mà tôi luôn nghĩ là vị thần Hộ Mệnh của mình.

38 năm trước, khi chồng tôi đã ở Pháp, tôi tìm đủ mọi cách để vượt biên vì lý luận, cùng một đất nước mà phải hơn 20

năm sau, bao gia đình Nam Bắc ly tán mới gặp lại, hoàn cảnh chúng tôi, cách bao đại dương, biết đến bao giờ mới trông thấy nhau.

Biết ra đi với hai con còn nhỏ sẽ rất khó khăn, Ba Mẹ chồng tôi khuyên nên mang theo một đứa, đứa còn lại sẽ tính sau, tôi vẫn xin cho các con đi cùng, sống chết có nhau. Ra đi bao nhiêu chuyến đều thất bại. Trong chuyến vượt biên một đêm tôi trôi ở Vũng Tàu, cháu trai 5 tuổi rớt xuống ruộng nước trên đường ra bãi, chẳng có cách nào để cứu con, đoàn người xô đẩy nhau đi tới mãi, tôi đi trong vô thức, trên tay còn cháu gái 2 tuổi và xách tay nhỏ. Rồi Công An đến, người ta chạy tán loạn, tôi đứng đó để được đưa về đồn Công An. Được tha ra sau 3 ngày vì có con dại, tôi ngần ngại chẳng biết đi đâu để tìm lại con trai. Chẳng biết cháu sống chết ra sao, đành đón xe trở lại Saigon nhưng không dám về nhà vì không biết phải nói sao về số phận cháu trai với Ba Mẹ chồng. Ngày lang thang tôi vào những chiếc xe hơi bỏ dọc đường để ngủ, chỉ vài ngày, cháu gái bị muỗi cắn, lên cơn sốt. Tôi gần như gục ngã nên đánh bạo trở về nhà, vẫn không biết sẽ nói sao với gia đình khi cả 3 mẹ con nhất quyết cùng đi nhưng thất bại, khi trở về chỉ còn hai.

Bấm chuông, vẫn nghĩ người cháu gái ra mở cửa nhưng không ngờ đó là con trai tôi, thằng bé thấy mẹ và em thì mừng quá. Ba Mẹ chồng tôi cũng mừng vì không biết số phận của tôi và cháu gái ra sao. Nghe kể lại, khi cháu rơi xuống nước, cố gắng vùng vẫy thì có một số thanh niên biết Công An đến nên chạy lui và nghe tiếng động dưới ruộng thì nhảy xuống cứu cháu. Mọi người trốn trong bụi lau, chờ trời sáng thì về lại Saigon. Vì đã dặn con địa chỉ nhà nên những ân nhân đã đưa cháu về lại với Ông Bà Nội.

Ý tưởng vượt biên vẫn quanh quẩn

trong đầu. Một đêm nằm ngủ, tôi mơ thấy đức Quan Thế Âm, ngài hỏi tôi ước gì, tôi quỳ xuống xin được gặp lại chồng. Hai hôm sau có người đến hướng dẫn Mẹ con tôi đi vượt biên lần nữa. Chúng tôi đến đất Thái vào tháng 11, sau này mới biết, đúng vào ngày Lễ Tạ Ôn của Mỹ, mừng vui như được sống lại dù chuyến đi cũng lắm gian nan. Con xin kính tạ ơn Quan Thế Âm Bồ Tát.

Trở lại với thời gian đầu khi đến Hội, chúng tôi được mời ở lại dùng cơm chiều với Hội viên nhưng hai vợ chồng ngại ngùng vì mới ngày đầu tiên nên xin kiều từ, hẹn sẽ trở lại để cùng sinh hoạt buổi tối. Thời gian sau, khi đã biết khá nhiều những thủ tục, chồng tôi đến trực và ăn tối cùng Hội Viên. Tôi nghĩ anh bắt đầu thấm nhuần những đạo lý mà trước đây dù biết nhưng không có động lực để thực hành. Nhiều người đã hỏi chúng tôi lý do tìm đến Hội. Ai cũng nghĩ chúng tôi không phải là đối tượng có vấn nạn cần được giúp đỡ. Chồng tôi trả lời vì muốn đi tìm đạo nhưng tôi thâm nghĩ, vấn nạn trong đời ai chẳng có. Chúng tôi cũng đã từng lên thác xuống ghềnh. Còn được với nhau hôm nay cũng chỉ vì chồng tôi không dễ dàng chấp nhận những đổi thay trong đời sống gia đình (ưu hay khuyết điểm?) và tôi, trong tâm tưởng luôn vang vọng câu hát ru con đáng cay mà ngày nào mẹ ngồi ru em gái tôi:

*Sáng mưa, trưa tanh, chiều giông,
Lòng trời còn đổi, hướng lòng người
thương.*

Chị em tôi lớn lên thiếu bóng dáng người cha trong gia đình, tôi chưa bao giờ cảm nhận được tình cảm cha con. Ngày còn nhỏ tôi vẫn ước mơ, có một ngày, một người đàn ông xuất hiện và nhận là cha tôi.

Năm học lớp 7, cô giáo quốc văn ra đề luận diễn tả điều gì xảy ra làm em nhớ mãi. Tôi đã tả lại cuộc gặp gỡ tràn ngập

xúc động giữa người cha và con gái sau khi người cha bị Việt Cộng bắt đi ngày Tết Mậu Thân và trốn về được sau những ngày gia đình tưởng đã bị giết tập thể. Cả lớp đã chảy nước mắt khi bài luận được đọc lên.

Ước mong có được một gia đình đoàn tụ vẫn mãi ở trong tiềm thức, tôi không thể đi theo vết đò của mẹ tôi, con tôi không thể thiếu người cha dù người ấy thế nào đi nữa. Những ý định chia tay đã nhiều lần đến rồi đi, cứ như vậy, lầy lắt thảng ngày, tôi vẫn nhủ lòng, chịu đựng rồi mọi chuyện sẽ qua. Chắc gì mình chịu đựng người ta, biết đâu người ta cũng đang chịu đựng mình. 45 năm chung sống, tài chính trong gia đình do một mình tôi nắm giữ, lo toan mọi việc từ việc mua nhà cửa đất đai đến việc bới xách cho con ăn học ở trường xa. Tuy lương bổng của tôi không bằng chồng tôi nhưng anh không hề quan tâm việc tôi sử dụng tiền lương của anh như thế nào.

Nhưng cuộc đời không giản dị như mình nghĩ. Tôi đã đi lệch con đường chính để rẽ qua trăm nẻo đường quanh co. Có những sai lầm mà mình không sao nhìn thấy được, vẫn tưởng là đúng cho đến một ngày quay nhìn lại với biết bao ân hận. Ngày lấy chồng tôi vẫn còn đi học và thiếu tự tin trong vấn đề tài chánh. Ý tưởng suốt đời tôi chỉ là kẻ ăn bám chồng theo đuôi tôi cho đến lúc tôi đi đến cùng đích: làm thật nhiều tiền để được sự nể nang của gia đình.

Sau khi đến Hội, chúng tôi vẫn thường bảo nhau, nếu mình đến với Thầy (Đấng Thiêng Liêng) hai mươi năm trước, có lẽ Thầy sẽ la mình mỗi ngày vì mãi chạy theo tiền, làm bao nhiêu cũng chẳng thấy đủ. Con cái lớn lên lúc nào không hay, tự nó chọn lựa con đường tương lai, Bố Mẹ không có thì giờ chuyện trò giúp đỡ. Rất may, các con tôi đã không đi lạc hướng giữa cuộc đời đầy bất trắc: xì ke, ma túy,

băng đảng... nhưng những oán trách bố mẹ có lẽ vẫn còn. Ngày chồng tôi chuẩn bị về hưu, tôi muốn thu dọn mọi thứ để nếu một ngày có ra đi vĩnh viễn, con cái không phải nhọc lòng với những gì Bố Mẹ để lại. Tôi nói với các con sẽ chuyển một số tài sản cho chúng thì được trả lời là chúng con không lấy. Đó là nỗi đau mà tôi vẫn ray rứt không nguôi, ước gì cho tôi có cơ hội làm lại từ đầu.

Giờ đây qua Hội, tôi đã thấm nhuần hơn sự quan trọng trong đời sống gia đình. Ngày trước chỉ muốn làm tiền để thỏa mãn tự ái và niềm kiêu hãnh của chính mình mà không để tâm đến quan hệ tình cảm gia đình. Càng lớn tuổi càng thấy những sai trái mình làm hồi còn trẻ. Đến bây giờ, ngồi viết lại những giòng này, tôi vẫn nhắc nhở với chính mình, không thể “vung bút” mạnh tay vì vẫn còn phải nhìn mặt người để sống, “bút sa gà chết” cho đến bây giờ vẫn còn đứng.

Xin tạ ơn Thầy đã cho chúng con cơ hội đến với Thầy, để học và chia sẻ nhiều điều từ những hoàn cảnh khó khăn, đau khổ, để được thấy mình may mắn với nhiều sự che chở từ ơn trên.

Xin cảm ơn vị Thầy hữu hình phương xa, đã hướng dẫn lèo lái con thuyền Tâm Linh qua bao đá ngầm sóng dữ.

Xin cảm ơn những lý giải chánh đáng của vị Trung Tâm Trưởng đã cho chúng tôi một cái nhìn mới trong những ngày tháng còn lại của cuộc đời. Cũng như các Hội viên đã chào đón chúng tôi như những người thân trong gia đình.

Sinh Hoạt Picnic, Du Ngoạn

Sinh Hoạt ở Big Bear—2015

Picnic ở Dana Point—2016

Sinh hoạt picnic tại Garden Grove Park—2017

Du ngoạn ở công viên quốc gia Yosemite—2017

Du ngoạn Valley Of Fire—2017

Du Lịch Âu Châu - 2018

CƠ DUYÊN NÀO ĐƯA TÔI ĐẾN HỘI TÂM LINH HỌC

Một Hội Viên

Sống trên cõi đời này, mọi người ai cũng trải qua nhiều nỗi khổ, mỗi hoàn cảnh khổ khác nhau không ai giống ai hết, nhưng khổ nhất là mình không biết vì sao mình khổ và làm thế nào cho đời bớt khổ. Thật là nan giải để tìm ra câu trả lời cho chính bản thân mình.

Tôi có người bạn tên H cùng làm chung một cơ quan với tôi. Chồng của H là M vừa mới qua đời trong một tai nạn xe, trên đường đi làm về, cùng chung xe với một vài người bạn. Điều bất hạnh nhất đã xảy ra, M là người duy nhất tử nạn, những người kia chỉ bị xây sát xoàng. Anh M ra đi để lại một vợ, ba con còn nhỏ và một hài nhi còn nằm trong bụng mẹ. Thương tiếc chồng ra đi mà không được gặp mặt lần cuối, cộng thêm những lo toan trong đời sống mà H phải đối mặt khi chồng ra đi đột ngột làm H hụt hẫng, chơi với không biết phải xử sự như thế nào. Có người khuyên H nên đến Hội Tâm Linh Học VA xin triệu hồn anh M về để cho những lời khuyên thiết thực. Vì là bạn thân, H yêu cầu tôi cùng đi đến Hội để gặp Bác L, người trong Hội Tâm Linh Học (trước đó gọi là Hội Nghiên Cứu Huyền Bí). Bác L vui vẻ hẹn ngày sẽ làm lễ triệu hồn anh M cùng dặn dò H những điều cần phải làm.

Ngày hẹn làm lễ triệu hồn đến. Qua sự hướng dẫn của Bác L, chúng tôi đến nhà anh T ở trên đường Sleepy Hollow cùng với bông hoa trái cây và toàn thể gia đình

thân nhân người quá cố. Ngoài ra còn có một số bạn bè của anh M và chị H, trong đó có tôi và chị V vì tò mò và hiếu kỳ cũng tham dự. Điều kỳ diệu nhất là hồn về được tá qua người thân hay bạn bè chứ không qua người chủ lễ như tôi thường gặp ở Việt Nam.

Buổi lễ bắt đầu. Theo sự hướng dẫn của bác L, chúng tôi nhắm mắt, thành tâm khấn trong đầu rằng chúng tôi bằng lòng cho mượn thân xác để vong hồn người quá cố có thể về qua mình để nói chuyện với gia đình. Mặc dù tôi rất thành tâm nhưng tôi không may mắn được linh hồn người quá cố mượn, mà chị V là người được chọn. Người chị V chuyên động, tay xá xuống lia lịa trước bàn thờ. Bác L biết hồn đã về qua chị V nên yêu cầu những người còn lại mở mắt. Anh M (qua chị V) ôm lấy vợ con, cùng nhau khóc. Anh cho biết anh tới số chết chứ không phải chết oan. Anh khuyên chị H cố gắng lo cho con và anh sẽ trợ giúp cho chị về tâm linh để chị mạnh mẽ mà lo cho 4 đứa con còn nhỏ dại khi không có anh bên cạnh trên cõi đời này.

Sau buổi cầu hồn, tôi như được mở mắt cho mình thấy là có thể giới vô hình chứ không như tôi nghĩ chết là hết. Tôi cũng được biết thêm Hội Nghiên Cứu Huyền Bí còn có nhiều bộ môn khác như vấn linh, xem địa lý siêu hình, hướng dẫn chữa bệnh bằng phép lạ. Tôi muốn tìm hiểu, khám phá và muốn được chứng nghiệm mắt thấy tai nghe trên chính bản thân mình nên nhủ lòng sẽ tìm đến Hội để hiểu biết thêm về những sinh hoạt huyền bí có một không hai của Hội mà tôi đã được chứng kiến.

Từ đó, hằng tuần tôi đều đến tham dự những buổi hội họp của Hội vào ngày chủ nhật tại nhà anh T. Chúng tôi được tiếp Thiêng Liêng và nghe những lời giảng của ngài. Tôi ngộ hấn ra. Cuộc sống tuy vẫn còn khó khăn nhưng về tinh thần thì cảm

thấy nhẹ nhàng buông bỏ. Tôi đã biết dựa theo lời dạy của ngài để sửa mình từ ngôn từ cho đến hành động, chú ý cách cư xử của mình đối với những người chung quanh.

Cám ơn Hội Tâm Linh Học VA đã cho tôi được cơ hội gia nhập vào ngôi nhà tâm linh cùng với các anh chị em đồng chí hướng, cùng tiến bước trên con đường đạo để tâm linh ngày càng thăng tiến hơn.

Trong chuyến về VN làm đạo kỳ này, tôi có câu chuyện vui nho nhỏ xin chia sẻ cùng các bạn. Vì đi vào dịp Tết nên chúng tôi có tổ chức lễ Thần Tài Phát Lộc và cho xin lá phép Tùy Cầu Tắt Ứng. Trong số bá tánh xin được lá phép có N, cô em họ của tôi.

N đã có gia đình, có hai con trai và hai con gái đang ở chung trong căn nhà do cha mẹ chồng để lại. Cha chồng vừa mới mất, mẹ chồng đang sống ở Na Uy với người em gái của chồng. Em trai của chồng cũng ở gần nhà của N. Từ ngày lấy chồng, N sống rất khổ sở, làm quần quật suốt ngày nhưng không ngày nào là không bị chồng đánh mắng, em trai hạch sách, bắt bẻ, và khó dễ đủ điều. Bản chất của N lúc nhỏ đã nhút nhát, nay lấy chồng nó càng nhút nhát hơn, luôn luôn run rẩy sợ sệt, không bao giờ dám mở miệng cãi lại một lời, luôn bị hà hiếp và thiệt thòi nhưng nó lại cam phận.

Người con trai đầu lòng của N đã có gia đình và được hai con. Cả năm nay con trai của N bị thất nghiệp nên nó xin được về tá túc với cha mẹ và xin được dùng phía trước để sửa xe làm phương tiện mưu sinh. Chỉ mới làm được vài ngày, mẹ chồng bên Na Uy đã gọi về buộc phải đuổi vợ chồng đưa con trai ra khỏi nhà tức khắc. N đã năn nỉ, trình bày hoàn cảnh khó khăn của con trai và xin bà thương tình giúp đỡ cho nó có được nơi ăn chốn ở. Bà mẹ chồng không chịu và đuổi luôn vợ chồng N ra khỏi nhà để lấy lại nhà. N quá hoảng sợ và không biết kêu cứu cùng ai.

Tối hôm đó, khi tôi vừa bước vào nhà nó đã kéo tôi vào phòng, kể đầu đuôi tự sự. Bỗng nhiên chồng của N xuất hiện, lớn tiếng nạt N, không cho nó kể chuyện nhà cho tôi nghe. Tôi nói “NH (chồng của N) ngồi xuống đây chị nói cho nghe”. Nó ngồi xuống và tôi bắt đầu nói thao thao bất tuyệt suốt hơn nửa tiếng đồng hồ mà nó không cãi lại tiếng nào. Sau đó tôi lên lầu tắm rửa chuẩn bị đi ngủ. N chờ tôi tắm xong, chụp tay tôi hỏi liền:

“Chị C, chị bỏ bùa ông NH hả?”

Tôi nói: “Tào lao, sao mà nói vậy?”

N trả lời: “Từ ngày lấy chồng đến giờ, hơn 35 năm, em chưa thấy ông chịu ngồi yên nghe bất cứ ai. Thường thì chỉ có ông chủ người ta chứ không chịu nghe ai nói, thế mà bây giờ lại ngồi nghe chị nói hơn nửa tiếng đồng hồ mà không nói lại một câu, thật là kỳ lạ lắm!”

Ngày hôm sau, mới khoảng 4-5 giờ sáng đã thấy N chốc chốc lại mở cửa phòng tôi nhìn vào. Đến lần thứ ba tôi kêu nó: “Có chuyện gì vậy N?”. Nghe tôi hỏi, mừng quá nó vội phóng vào phòng tôi và nói một hơi: “Chị C, em nghĩ ra rồi, không phải chị hay mà lá phép hay. Số là ngày hôm qua, lúc má chồng gọi về đuổi con của em ra đường, em sợ quá, gọi chị mà không được, em liền gọi qua Mỹ cho

mấy người chị kia nhưng cũng không được. Hoảng quá em chạy lên bàn thờ lấy lá phép Tùy Cầu Tất Ứng mới xin hôm Tết ra, khẩn xin Phật Bà cứu giúp gia đình em bằng cách làm cho mẹ chồng hồi tâm chuyển ý đừng có đuổi con của em ra đường. Sau khi chị nói chuyện với anh NH, anh ấy đi sang nhà người em nói sao không biết mà người em bằng lòng giúp ảnh gọi qua Na Uy năn nỉ người mẹ giùm. Thật không ngờ bà mẹ chồng bằng lòng một cách dễ dàng và không còn làm khó dễ nữa. Sau đó anh NH về nhà báo cho em biết, em mừng quá nên cả đêm không ngủ được, nằm suy nghĩ mới nhớ đến lá phép Tùy Cầu Tất Ứng mà em đã cầu. Bây giờ mọi chuyện đã xảy ra nhanh chóng và tốt đẹp như vậy chỉ có phép lạ chứ đâu có ai mà lay chuyển được bà mẹ chồng của em!”

Sau đó tôi vào Saigon và ở nhà con gái của N, kể chuyện lại cho nó nghe, nó nói: “Đúng là phép lạ đó Di, vì ông Chú và Cô con là hai người chuyên môn đâm thọc cho Nội chửi mẹ con và luôn luôn tìm cách xúi Nội đuổi gia đình con để dành cái nhà, đâu có chuyện giúp đỡ gia đình con như vậy!”. Trong câu chuyện này, tôi chỉ nói chuyện với NH, chồng của N, mà không trực tiếp nói chuyện với ba người kia: mẹ chồng, em trai chồng và em gái chồng. Trước đó, chính người em trai đã cung cấp tin tức khiến gia đình chồng N quyết định đuổi gia đình N ra khỏi nhà. Bây giờ, chỉ nhờ vào lá phép Tùy Cầu Tất Ứng, cả nhà xoay ngược lại, ủng hộ gia đình N ở lại, giải quyết tất cả mọi khó khăn cho N.

Thấy N thoát nạn tôi cũng vui lây, vội kêu N đi mua trái cây về cúng tạ và hướng dẫn N phải sống sao cho xứng đáng để khi có nạn được bề trên thương và đoái mắt tới giúp đỡ. Sự kiện trên cho tôi cảm nhận được một bằng chứng về công năng của Lá Phép Tùy Cầu Tất Ứng, biết thành tâm

thỉnh và thành tâm cầu nguyện, khi sử dụng sẽ thấy được sự linh ứng nhiệm màu của lá phép do HTLH cấp phát vào mỗi dịp Tết Nguyên Đán.

Con người sinh ra dù giàu hay nghèo, sang hay hèn, tốt hay xấu cũng đều có nỗi khổ riêng của chính mình. Hữu thân hữu khổ, sinh ra trong cái thân xác làm người là đã có nỗi khổ đang chực chờ. Để vượt qua những khổ đau, ngang trái, khó khăn trắc trở của cuộc đời, con người luôn phải có nghị lực, ngoài những cố gắng bản thân, còn phải có sự may mắn trời cho mới mong vượt qua được những trở ngại đó. Tuy nhiên cũng có những người yếu đuối, hiền lành, chăm chỉ nhưng tuyệt vọng cùng đường bởi những áp lực của đời sống và xã hội, mà không thể tự mình thoát ra được, trong những trường hợp này nếu đầy đủ phước duyên họ sẽ nhận được sự giúp đỡ từ bên vô hình. Cõi vô hình luôn hiện hữu song song bên cạnh đời sống hữu hình, có đôi khi lại bí mật can thiệp vào đời sống con người để hộ độ cứu giúp cho tai qua nạn khỏi, mà người ta thường cho đó là sự may mắn ngẫu nhiên. Để chứng minh cho điều đó tôi xin chia sẻ một câu chuyện khó tin nhưng có thật. Câu chuyện đã gây cho tôi một ấn tượng sâu sắc khó quên.

Trong một dịp tình cờ, tôi biết được anh H qua một người bạn giới thiệu, anh

muốn nhờ Hội giúp trị bệnh ngứa và bệnh phần âm nhập cho vợ của anh, nhưng anh ở rất xa không thể đến Hội VA được, vì vậy nên mọi sự giúp đỡ đều phải liên lạc qua phone.

Anh H và chị L lấy nhau khoảng 26 năm có 2 con, một gái 26 tuổi và một trai 19 tuổi. Gia đình anh định cư ở Mỹ được 9 năm do cha mẹ anh bảo lãnh. Vì có xích mích với gia đình cha mẹ, nên 2 vợ chồng anh và 2 con dọn ra riêng, cũng bắt đầu từ thời gian này, 2 vợ chồng có nhiều xáo trộn. Theo lời anh kể: cách đây khoảng một năm, có một người bạn ngoại quốc (cùng chung sở làm với vợ anh) thường xuyên tới nhà chơi, ông rất nhiệt tình và có thiện cảm với 2 con của anh và có một lần ông dẫn vợ và 2 con anh đi chơi, khiến anh nghi ngờ người này có tình ý với vợ anh. Không dẫn được lòng ghen tuông, nên anh đã lớn tiếng chửi rủa và đuổi người khách đó ra khỏi nhà, từ đó người khách không còn tới lui nhà anh nữa. Sau chuyện đó 2 vợ chồng anh có nhiều xích mích, bất hòa, để bớt căng thẳng chị L đã quyết định về VN 1 tháng cùng cô con gái cho khuây khỏa. Trong thời gian ở VN chị L thường đến những nơi chùa chiền, đình, miếu linh thiêng (nơi thờ phượng mẹ của chị L) để khẩn vái cầu nguyện, sau khi trở về Mỹ thì chị L bị phần âm nhập, hồn về có khi xưng là mẹ của chị L, có khi xưng là bạn trai của chị (chết vì vượt biên trước khi chị lập gia đình). Theo lời anh H cho biết hồn về nói năng khôn ngoan lanh lợi, có khi đòi uống rượu hơn nửa chai mà không hề thấy say, cũng không ngửi thấy mùi rượu từ miệng chị L, đôi khi đánh võ rất giỏi, anh H cho biết có những lúc anh định ôm chị L nhưng anh cảm thấy có một lực cản rất mạnh đẩy anh ra, khiến anh không thể tới gần chị L được. Có điều lạ là chị bị ngứa ngáy khắp người tới đến không ngủ được, nhưng khi chị ra xe ngủ thì không bị ngứa

nữa, đã đi bác sĩ khám nhưng không tìm ra nguyên nhân. Một điều lạ khác nữa là mặc dù ngủ rất ít (ngủ khoảng 8,9 giờ tối tới 2 giờ sáng là dậy chuẩn bị đi làm) nhưng chị vẫn khỏe mạnh và làm việc gấp đôi người thường, công việc giao cho chị 1 giờ thì chị làm nửa giờ là xong. Nói một cách khác, chị L bây giờ đã thay đổi rất nhiều, chị không còn là chị L của ngày xưa nữa mà chị là một người hoàn toàn khác. Trước kia chị là một người hiền lành, ít ăn, ít nói, ốm yếu, cam chịu. Bây giờ chị mạnh mẽ, ăn nhiều, nói nhiều và nói năng khôn ngoan lanh lợi. Đặc biệt là chị nấu ăn rất ngon và nấu những món lạ mà ngày trước chị chưa nấu bao giờ. Có một điều mà tôi vô cùng thắc mắc là cả 2 hồn mẹ và bạn trai của chị đều muốn chị L phải ly dị chồng, nếu không thì họ sẽ lấy mạng của chị. Trong lúc chị còn do dự chưa quyết định dứt khoát vì anh H cũng không muốn ly dị vợ thì bất ngờ chị bị ngất xỉu phải đưa đi cấp cứu. Cuối cùng chị quyết định ly dị mà không đòi hỏi bất kỳ điều kiện gì, sau đó chị L khỏe mạnh bình thường trở lại và không còn bị bất tỉnh nữa.

Sau khi nghe xong câu chuyện, tôi có hơi bối rối chưa biết sẽ giúp anh H như thế nào vì tôi chỉ mới nghe được một phía từ anh H, chưa rõ thật hư ra sao và cần thêm thời gian để tìm hiểu về gia đình này, nên tôi hướng dẫn anh cách xin phép nước chữa bệnh ngứa cho chị L trước, đồng thời sẽ tổ chức một buổi cầu hồn qua face time để anh có cơ hội được tiếp xúc và thượng lượng với những vong hồn đã nhập vào vợ anh và cũng để biết xem họ muốn anh H phải làm gì cho họ. Nói tới đây thì chị L từ dưới nhà chạy lên lầu dành lấy phone từ tay anh H, chị tranh thủ hỏi thăm và cảm ơn rồi rít về việc tôi đã có lòng giúp gia đình chị và cho chị phép nước, sau đó chị cho biết thêm chị bây giờ không phải là chị L của ngày trước nữa, chị L đã chết rồi,

chị bây giờ là Huệ Tâm và chị gọi anh H là cậu Sáu, chị còn tiết lộ thêm là cậu Sáu rất khó tánh hay la rầy suốt ngày, nước đổ một chút cũng la, chén rửa rồi không vừa ý đi rửa lại, cứ la rầy và đánh thằng nhỏ suốt ngày (người con trai của chị). Tôi hỏi chị L: “chị có muốn tôi giúp chị sửa đổi người chồng của chị không?”. Chị trả lời: “Người này không bao giờ thay đổi”, và dường như chị muốn nói thêm điều gì nữa nhưng ngập ngừng rồi lại thôi và đưa phone lại cho anh H.

Anh H tỏ vẻ ngạc nhiên, vì trong lúc nói chuyện với tôi chị ở dưới nhà, không ở gần đó nhưng chị lại biết hết tất cả những gì tôi và anh H đối thoại. Sau này thêm một lần nữa anh H gọi tôi để bàn thảo cho buổi lễ cầu hôn, trong lúc chị L không có ở nhà, anh H lại cho biết chị L cũng biết hết mọi chuyện và chị tỏ ý phản đối không muốn làm lễ cầu hôn.

Tới đây tôi vẫn chưa tìm được nguyên nhân tại sao vô hình lại bắt buộc hai vợ chồng này phải ly dị. Sau đó tôi xin được nói chuyện với cô con gái thì được cháu cho biết cha mẹ cháu không có hạnh phúc từ khi cháu lọt lòng tức là khoảng 26 năm qua, mà người gây ra lỗi đa phần là do ba của cháu. Tôi hỏi thêm về người ngoại quốc tới nhà trước đó thì cháu xác nhận mối quan hệ giữa mẹ cháu và người ngoại quốc đó hoàn toàn trong sáng. Ông ấy rất tốt, ông hay làm từ thiện và thường giúp đỡ những người tị nạn. Bây giờ tôi mới hiểu được phần nào nguyên nhân tại sao chị L bị phần âm nhập và tại sao Thiên Ý muốn họ phải ly dị. Điều này chứng tỏ anh H chắc có những biểu hiện đối xử không tốt với chị L, nhưng lại không nhìn nhận những việc làm sai trái của mình. Còn chị L mặc dù không thích những tính xấu của chồng, nhưng vì bản tính hiền lành, nhu nhược nên chị luôn cam chịu chấp nhận cho số phận của mình. Nỗi khổ đau đó của chị đã động đến lòng

Bê Trên và chị đã được vô hình đến để an ủi, che chở và bảo vệ cho chị qua hình thức phần âm nhập để người chồng không thể phương hại tới chị được.

Như đã dự tính, buổi lễ cầu hôn cũng được thực hiện trang nghiêm, hôn bạn trai của chị L về qua thân xác cô con gái. Hiện tượng hôn về rất mạnh, hôn giận dữ như muốn nhào tới để ăn tươi nuốt sống anh H, hôn đập tay lên đùi mình nhiều lần rất mạnh, rồi chỉ tay về phía anh H cho biết anh H là một người chồng ích kỷ, hẹp hòi, độc tài, độc đoán, rượu chè, trai gái, nhưng lại hay ghen tuông bậy bạ. Lúc nào cũng nghi ngờ, soi mói người vợ của mình để vạch lá tìm sâu. Ngoài ra anh H còn luôn cô lập vợ mình không cho liên lạc với gia đình bên vợ và có suy nghĩ không tốt về gia đình chị L. Hôn còn cho biết sở dĩ cho chị L bị ngửa để chị L có lý do ra xe ngủ, vì nếu không như vậy anh H sẽ cho chị L là bị thần kinh và sẽ đưa chị vào bệnh viện tâm thần. Cũng có vài lần hôn kéo chân anh cho anh sợ, anh H có xác nhận điều này. Anh khẩn khoản xin hôn cho vợ chồng anh được quay trở lại và hứa sẽ sửa đổi tâm tính, sẽ yêu thương vợ nhiều hơn. Nhưng hôn cho biết đã hết duyên rồi, trừ khi anh H thật sự sửa đổi, nhưng đối với anh H tu sửa là một chuyện khó có thể làm được, giống như mò kim đáy biển mà thôi. Cuối cùng trước khi chia tay hôn ôm lấy chị L khóc nức nở vì thương cho thân phận nghiệt ngã của đời một người đàn bà, hôn an ủi vỗ về và hứa sẽ giúp chị có một công việc khác tốt hơn.

Buổi cầu hôn đã giúp anh H thức tâm hơn, anh đã nhận biết những việc làm sai trái của mình. Anh không hy vọng chị L quay trở lại với anh. Anh hứa xem chị L như một người bạn, còn chị L mong muốn anh H sau này tìm được hạnh phúc với người khác, chị không oán trách anh H nhưng chị cho biết tình thương của chị đối với anh H đã mất

hết từ lâu rồi, không thể nào trở lại như xưa, chị chịu đựng tất cả chỉ vì hai đứa con mà thôi.

Qua câu chuyện trên chúng ta thấy tưởng chừng như là một sự tàn phá dữ dội, nhưng kết quả lại tốt đẹp. Nếu phân tích kỹ từng trường hợp ma nhập, chúng ta sẽ thấy “ tình thương bao la “ mà Đấng Bề Trên dành cho nhân loại. Các hiện tượng huyền bí đến từ cõi vô hình luôn luôn có mục đích và đối tượng hẳn hoi. Người vợ bị ma nhập tưởng là bất hạnh, kém may mắn, nhưng ngược lại đó là điều tốt cho chị, vì nhờ vậy mà chị thoát ra được những áp lực của người chồng đang ngày đêm đè nặng lên chị. Điều này cũng cho thấy Bề Trên đến với nhân loại như cha mẹ đối với con cái, những đứa con hiền lành yếu đuối thì sẽ được quan tâm, chăm sóc và lo lắng. Câu chuyện trên cho ta thấy con người tuy nhỏ bé nhưng không bao giờ cô đơn, vì lúc nào chúng ta cũng có thần thánh bên cạnh để che chở, bảo vệ cho những người hiền lành, chất phác, thân yếu, thể cô. Đúng như trong kinh sách có nói:” Chư Vị Bồ Tát luôn tận độ chúng sinh cho đến người cuối cùng”.

My Spiritual Journey

Julia Huynh & Anh Huynh

My spiritual journey to the association (Hội) began at a very young age. It all started when I followed my mom to Hội that was located on Sleepy Hollow Road during the time. Our understanding of Hội was from my aunt who was a member and attended the association for quite some time. During that time, an unexpected loss happened to our family that year. My grandpa passed away in Vietnam due to an illness. Having remorse for being unable to say our last good bye in Vietnam, my aunt told us that the association had a service that could help our family get our closure that we needed to move forward. The service that was given to us at the association was spirit invocation.

Soon after, my parent's belief grew and my parents became Hội's members and their spiritual path began. As a young child, I always followed my parents to the association and I didn't understand much. As I got older, I became more curious. I started to attend the presentations that were given every Sunday. I became more intrigued with the lessons that were being taught and my spiritualism had opened.

On April 30, 2007, a sudden tragedy happened to my mom that changed our family's life forever. My mom was diagnosed with a stroke which made her become paralyzed on her right side. With time, and the blessing from Thien Lieng (Holy Spirit) my mom has recovered a tre-

mendous amount, and is able to go about her daily life.

During my trimester of having Theo, I was in a huge car accident. My car spun out of control during a storm and Theo and I almost lost our life. Thien Lieng is always watching over us and protecting us. I always believed that Theo was my miracle baby because if it wasn't for Thien Lieng, Theo and I would not still be here today healthy and well.

Throughout the years, our family has received tremendous blessings from Thieng Lieng. My family and I are grateful to be a part of the association. We have learned a lot about ourselves and are very blessed to have found a spiritual path to follow. Hội has taught me to understand myself better and to not take life for granted. Doing good deeds will not only help myself but my family as well.

Cuộc hành trình thiêng liêng của tôi tới Hội Tâm Linh Học bắt đầu từ khi còn rất nhỏ, do nhiều cơ duyên đưa đẩy cho tôi cùng gia đình tôi tiếp tục gắn bó với Hội hơn.

Lúc ban đầu tôi đi theo mẹ đến Hội khi trụ sở còn ở đường Sleepy Hollow. Chúng tôi hiểu và biết về Hội là từ Di của tôi, bà là một Hội viên qua một thời gian khá dài. Trong thời gian đó, một sự mất mát bất ngờ xảy ra cho gia đình chúng tôi: Ông tôi vì bị ốm, đã qua đời ở Việt Nam, lúc đó,

tôi thật vô cùng hối tiếc không thể nói lời tạm biệt cuối cùng với ông. Di tôi trước khi vào Hội, bà đã biết Hội có có cô môn Triệu hồn có thể giúp gia đình chúng tôi giải tỏa những sự đau buồn đó và để tiếp tục tiến tới phía trước trong cuộc sống.

Sau buổi lễ cầu hồn đó, niềm tin vào Hội của cha mẹ tôi thêm mãnh liệt, đã thúc đẩy họ vào Hội và đã trở thành Hội viên, con đường tâm linh của cha mẹ nhờ đó mà thăng tiến thêm lên. Lúc đó, tôi chỉ là đứa trẻ con, được dắt tay theo cha mẹ đến Hội tuy trí óc non nớt không hiểu nhiều về Hội cho lắm. Càng lớn lên, tôi cảm nhận rằng mình càng đâm ra tò mò hơn về Hội, về thế giới tâm linh. Tôi bắt đầu tham dự các buổi thuyết trình được tổ chức vào mỗi Chủ nhật. Tôi càng trở nên tò mò hơn với những bài học căn bản về siêu hình, về thế giới vô hình luôn bên cạnh thế giới hữu hình, những bài học vi diệu này giúp tâm linh tôi càng rộng mở.

Vào ngày 30 tháng 4 năm 2017, một bi kịch bất ngờ đã xảy ra với mẹ tôi làm thay đổi cuộc sống gia đình chúng tôi mãi mãi. Mẹ tôi đã được chẩn đoán bị đột quỵ, bà bị tê liệt toàn thân bên phải. Mẹ tôi liên tục cầu và nguyện, được sự ban phước của Thiêng liêng giúp bà phục hồi khá tốt, có thể trở lại với những sinh hoạt cuộc sống hằng ngày của mình.

Chưa hết, một sự kiện vi diệu khác xảy đến cho chính tôi, khi tôi đang mang thai, còn 3 tháng cuối thì sanh, thành linh một tai nạn xe hơi rất lớn đã xảy đến cho tôi. Số là trong một cơn bão lớn, chiếc xe tôi đang lái không tự kiểm soát được, cái chết cận kề. May mắn thay! Chúng tôi được bàn tay huyền diệu của Thiêng liêng nâng đỡ thoát hiểm trong đường tơ kẽ tóc, cả mẹ lẫn đứa con trong bụng, bé Theo, đều thoát hiểm, nếu không có Thiêng liêng cứu mạng, giờ mẹ con tôi đã mò xanh cỏ, không được cảnh mẹ con sống khỏe mạnh

êm ấm như ngày hôm nay. Quả thật, Đấng Thiêng liêng luôn theo dõi, che chở và bảo vệ cho chúng tôi.

Suốt những năm qua, gia đình chúng tôi đã nhận được rất nhiều phước lành từ Đấng Thiêng Liêng, cả nhà càng thêm biết ơn khi trở thành thành viên của Hội. Chúng tôi đã học được rất nhiều, sửa đổi rất nhiều về bản thân, biết rằng mình phải luôn sống thật tốt, không xem nhẹ cuộc sống, luôn phấn đấu không những giúp ích cho bản thân, cho gia đình mà còn cho những người xung quanh nữa. Con đường tâm linh do cơ duyên đưa đẩy tìm được là một may mắn tuyệt vời, biết được có sự che chở, dẫn dắt và hộ độ của Thiêng liêng không những mang lại hạnh phúc cho bản thân mà còn cho cả gia đình chúng tôi nữa.

One of the phone calls from my dearest uncle that changed my life forever, "Would you like to come to this association?" They are handing out red envelopes filled with money, fruits and gifts. I was 15 when I first stepped into the association that day; over 12 years ago, excited and eager to see what this place was all about. Thinking in my head, why would anyone give away money, fruits, and gifts? Was there a catch to this? Would I be required to join the group and volunteer? Those thoughts ran through my head as I was heading over there, with my Mom and Dad, whom I convinced to take me.

Stepping into the association, hearing

loud cheering, firecrackers ringing, and the giddily exuberant crowd created such an exciting atmosphere. As my parents and I arrived, we were greeted by several members eager to talk to us about their events of the day. We were told that they were channeling the God of Fortune, borrowing a guest's body to bless people with good fortune. I knew the God of Fortune since my parents worship him at their business, but I didn't have a strong faith or belief in God.

As I surveyed the room, I saw people from all ages, from kids to young adults to grandparents waiting to be blessed. I quickly assimilated myself into the crowd, and started asking the God of Fortune to bless me with great fortune. At the end of the ceremony, I gathered my belongings and counted my blessings: three red envelopes, four gift bags filled with cookies, crackers, a plethora of fruits and one apple cider bottle. I thought to myself, "Wow, what an experience, I've hit the jackpot!"

Leaving that day, both my parents and I felt a deep connection: a connection with the friendly and outgoing members and a curiosity to explore the association. The next day, I called my uncle to ask more about the association, its purpose and activities. I was delighted when he informed us that we were able to attend their Sunday meetings, during which topics relating to the spiritual and invisible world are presented. Sunday came and I could not be more excited. My first meeting there was so enlightening. The presenter discussed the meaning of Good Deeds and how it relates to one's Karma. My family's religious views are aligned to worshipping our ancestors, so not very Buddhist or Catholic, though I am familiar with the teachings of both.

That night, I learned that Karma is real

and it's non-fiction. We are all measured by the amount of "Deeds" we have in our account in relation to our Karma. Therefore, what goes around comes around and everything happens for a reason.

After being a part of this association for more than 12 years, I can say that I'm very fortunate and blessed to have been able to learn and grow with the members in here, whom I call my second family. Learning valuable teachings from our branch leader, and from God, has shaped and nurtured me into a successful individual with high morale, esteem, and most of all, the strongest faith in God.

At this point, you are probably wondering what has enticed me all these years and what advice do I have for people who are seeking a stronger faith, or who are lacking a clear direction in life.

With that being said, I leave you with some words of advice:

God is real, therefore, a belief, or a faith in God is vital to one's survival.

You are measured by karma. What goes around comes around so ensure that you only do goods to others.

My journey still continues. I am still shaping my life and planning for my future. I am learning so with that being said, join me on this journey I call life so that together we can learn, grow, help ourselves, and help people who in need.

Cuộc Hành Trình Của Tôi

*Christine Luong
Ban Biên Tập Chuyên Ngữ*

Một trong những cuộc điện thoại của chú tôi yêu quý nhất đã làm thay đổi cuộc đời tôi mãi mãi, "Cháu có muốn đến Hội Tâm Linh Học không?" Họ đang tặng những phong bì đỏ đầy tiền, trái cây và những quà tặng khác. Khi tôi được 15 tuổi, là lần đầu tôi bước chân vào hội. Đã hơn 12 năm trước, tôi vui mừng và mong muốn xem nơi này có những sinh hoạt gì. Tôi tự hỏi, tại sao những người này lại cho tiền, trái cây và quà tặng? Phải chăng có những ràng buộc khác? Tôi có cần phải tham gia vào nhóm và đi tình nguyện không? Những suy nghĩ đó chạy thoáng qua đầu khi tôi đi tới đó, cùng với tôi Mẹ và Bố, hai người mà tôi thuyết phục chờ tôi đi.

Bước vào Hội, được nghe tiếng cổ vũ lớn, tiếng pháo vui nhộn, và đám đông vui tươi hơn hờ tạo ra bầu không khí sôi động. Khi cha mẹ tôi và tôi đến, chúng tôi đã được chào đón bởi một số thành viên và họ nói về trương trình sinh hoạt trong ngày hôm đó. Chúng tôi được cho biết rằng họ đang tiếp Thần Tài, Ngài mượn thân của một vị khách để ban phát may mắn cho mọi người tham dự. Tôi biết về Thần Tài kể từ khi cha mẹ tôi thờ phượng Ngài trong cơ sở kinh doanh, nhưng tôi không có đức tin mạnh mẽ hoặc niềm tin vào Thiên Linh.

Trong lúc tôi để ý những chuyện xảy ra trong phòng, tôi đã thấy mọi người ở mọi lứa tuổi, từ trẻ em đến người lớn cho đến các ông bà cụ đang chờ đợi để được cho lộc. Tôi nhanh chóng hòa mình vào

đám đông, và bắt đầu xin Thần Tài ban cho tôi nhiều tài lộc. Vào cuối buổi lễ, tôi gom góp đồ đạc của mình và đếm các phần lộc của tôi: ba bao thư đỏ, bốn túi quà tặng chứa đầy bánh quy, bánh quy giòn, rất nhiều trái cây và một chai rượu táo. Tôi tự nghĩ, "Wow, đúng là một trải nghiệm, tôi đã trúng số!"

Sau bữa đó, cả cha mẹ tôi và tôi đều cảm thấy một mối liên kết sâu sắc: một mối liên kết với các Hội viên thân thiện và cùng với sự tò mò để tìm hiểu thêm về Hội. Ngày hôm sau, tôi gọi chú tôi để hỏi thêm về mục đích và hoạt động của Hội. Tôi rất vui mừng khi chú cho biết chúng tôi có thể tham dự các cuộc sinh hoạt ngày Chủ nhật, cũng là lúc có những bài thuyết trình về các chủ đề liên quan đến thế giới tâm linh và vô hình. Khi đến ngày Chủ nhật, tôi rất vui. Buổi học hỏi đầu tiên đã giúp tôi được sáng ra. Thuyết Trình Viên đã thảo luận về ý nghĩa của làm phước và nó liên quan đến nghiệp quả như thế nào. Quan điểm tôn giáo của gia đình tôi là thờ cúng tổ tiên, do đó không phải là Phật giáo hay Công giáo, mặc dù tôi cũng hiểu những lý thuyết của hai tôn giáo đó.

Đêm đó, tôi đã học được rằng nghiệp quả là có thật không phải hư cấu. Tất cả chúng ta đều được đo bằng số "phước" chúng ta có trong tài khoản tương quan với số nghiệp chúng ta đã tạo ra. Vì vậy, tạo nghiệp nào lãnh quả đó và mọi thứ xảy ra đều có lý do. Sau thời gian 12 năm tham gia Hội, tôi có thể nói rằng tôi rất may mắn và có phước khi có thể học hỏi và trưởng thành với các Hội viên ở đây, những người mà tôi xem là gia đình thứ hai của tôi. Tôi được học những lời dạy có giá trị từ chỉ nhánh trưởng, và từ Thiêng Liêng, đã định hình và nuôi dưỡng tôi thành một cá nhân với tinh thần cao, lòng tự trọng, và trên hết là đức tin mạnh mẽ nhất đối với Thiêng Liêng.

Lúc này đây, có lẽ bạn đang thắc mắc điều gì đã lôi kéo tôi suốt những năm tháng qua và tôi có những lời khuyên gì cho những người đang tìm kiếm một niềm tin mạnh mẽ hơn, hoặc những người thiếu hướng đi rõ ràng trong cuộc sống.

Với những gì đã tôi đã nơi qua, tôi xin gửi đến các bạn một số lời khuyên sau đây:

- Thiêng Liêng thật sự hiện hữu, do đó, có một niềm tin, hoặc có một niềm tin vào Thiêng Liêng là điều cần thiết cho sự sống còn của một người.
- Bạn được đo bằng nghiệp lực. Làm nghiệp gì sẽ lãnh quả đó, vì vậy hãy nên làm việc tốt giúp người.

Cuộc hành trình của tôi vẫn tiếp tục. Tôi vẫn đang định hướng cuộc sống và lên kế hoạch cho tương lai của mình. Tôi vẫn đang học và vì thế hãy cùng tôi tiến bước trên cuộc hành trình gọi là cuộc sống, để chúng ta cùng nhau có thể học hỏi, phát triển, giúp bản thân, và giúp những người đang cần.

LỜI DẠY CỦA THIÊNG LIÊNG

(Connie Khánh Huyền Võ ghi lại)

SPIRITUAL – TÂM LINH

"Today we are happy, tomorrow we are sad, or today we are sad tomorrow we are happy these things are temporal, not permanent, only spirituality are forever..." TL

"Hôm nay ta vui, mai ta buồn, hoặc nay ta buồn mai ta vui. Những trạng thái này chỉ tạm thời. Còn tâm linh là mãi mãi."

VÌ SAO TÔI ĐẾN HỘI

LVL

Tôi đã được nuôi dạy trong một gia đình theo Đạo Cao Đài từ tám bé, và có không ít họ hàng Nội Ngoại là những vị chức sắc hay đã đóng góp rất nhiều công sức trong việc xây dựng và phát triển Đạo tại Trung và Nam phần Việt nam từ thuở ban đầu. Với truyền thống đó cộng thêm lớn lên trong một thời đại khoa học đã có nhiều tiến bộ nên tôi không hề tin vào những chuyện mê tín như coi bói, ma nhập hay thư ếm vv....

Mãi đến năm 2001 tôi lập gia đình và sau khi có cháu đầu, thì vợ tôi bị bệnh mất ngủ, hầu như mỗi đêm cô ấy chỉ chợp mắt vài tiếng. Bên cạnh bệnh mất ngủ, vợ tôi còn phải đi làm, và lo cho chồng con cũng như cho Ba Mẹ của tôi, sức khỏe của vợ tôi suy sụp thấy rõ, chúng tôi đã tốn rất nhiều cho thuốc men từ Tây dược cũng như Đông y, kể cả gởi tiền về Việt nam nhờ họ hàng bóc thuốc gởi sang, nhưng bệnh mất ngủ vẫn không thuyên giảm. Tình cờ có một người bạn làm chung với tôi đến chơi có khuyên tôi nên tìm thầy Địa lý vì nhà tôi ở có điều không tốt trong phong thủy vì cầu thang đối diện với cửa chính. Thú thật tôi nghe vì phép lịch sự chứ không hề tin và không lưu tâm đến.

Mãi đến khi vợ tôi vô tình thấy trên một tờ báo tiếng Việt tại Atlanta có đăng quảng cáo của chị D.H. ở Hội Nghiên Cứu Huyền Bí bây giờ đổi thành Hội Tâm Linh Học, chuyên chữa mất ngủ, vận linh, địa lý.... và tất cả đều miễn phí. Với cái tên Hội Nghiên Cứu Huyền Bí cộng thêm chữa miễn phí làm cho tôi không cảm thấy thoải mái cùng tin tưởng, nhưng chịu vợ nên tôi miễn cưỡng đưa vợ đi và ngồi một

chỗ quan sát. Sau một thời gian đến đây tôi đã chứng kiến nhiều hiện tượng huyền bí làm cho tôi tò mò, thắc mắc cộng thêm trong một dịp picnic, Hội có mời Sơn Thần về và tôi được Vị Sơn Thần cho biết là vợ tôi sẽ có bầu sinh đôi nhưng hai đứa con không giống nhau, quả nhiên, một thời gian ngắn sau đó vợ tôi đã có bầu song sinh. Điều này chưa làm tôi tin tưởng, mãi đến khi hai cháu được bốn, năm tháng thì bác sĩ báo cho chúng tôi biết vì vợ tôi hơi lớn tuổi nên cơ hội hai cháu không bình thường rất cao và khuyên nên bỏ. Thực sự đây là một cú sốc rất lớn làm cho tôi mất hết phương hướng, may mắn cho chúng tôi vì chị D.H. cho biết không sao, chị luôn

Gia Đình Anh Chị LVL

bên cạnh an ủi, động viên. Cho đến một dịp tiếp TL, thì TL cho chúng tôi biết TL sẽ hộ độ cho mẹ tròn con vuông, hai vợ chồng phải đến Hội tu hành để hoàn thiện bản thân và làm công đức. Sau đó, trong các dịp tiếp linh hay picnic TL đều về chữa bệnh cho vợ tôi. Mặc dầu hai cháu sinh sớm, phải ở trong phòng chăm sóc đặc biệt một thời gian nhưng khi nhìn con khi sinh

ra được bình thường và cả hai cháu xinh đẹp khác nhau từ hình dáng đến tính nết đã làm tôi hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Kể từ đó tôi đã biết thực sự có một thế giới vô hình bên cạnh mà mình không thấy, không biết được. Tôi bắt đầu tham gia các buổi sinh hoạt hàng tuần của Hội, học hỏi về thế giới vô hình và cuối cùng chúng tôi được vinh dự trở thành hội viên của hội Tâm linh Học. Nhân lễ kỷ niệm 30 năm thành lập Hội tôi đã vinh hạnh được Chị DH gắn logo để chính thức trở thành một thành viên của gia đình Hội Tâm Linh Học.

Trong suốt thời gian mười mấy năm qua tôi học hỏi và sửa đổi tính tình, tôi đã

nhận ra những khiếm khuyết của bản thân, hiểu được tình thương vô vàn của TL đối với chúng sinh. Bên cạnh đó cuộc sống gia đình ngày càng thoải mái hạnh phúc hơn, công việc làm ăn cũng như sức khỏe đều tốt. Đặc biệt hai cháu sinh đôi thông minh, khỏe mạnh rất là ngoan. Xin thành kính biết ơn TL và cầu xin TL luôn chiếu cố hộ độ cho chúng con.

Xin chia sẻ đến quý anh chị như là một bằng chứng sống là thực sự có một thế giới vô hình bên cạnh và luôn luôn theo dõi cũng như giúp đỡ chúng ta có một đời sống tốt đẹp hơn, hạnh phúc hơn và nhất là thăng tiến tâm linh.

NHỮNG ĐIỀU CHƯA AI BIẾT!

F. N (HTLH Atlanta)

Có lẽ các bạn hay tôi điều muốn nói về những điều chưa ai biết ... đó là những điều mà thế giới đang còn nghi ngờ ... Thế Giới Vô hình có hay không ? ...

Gia đình chúng tôi là tín đồ Thiên Chúa Giáo, riêng tôi khi còn trẻ tôi đã từng làm lễ rửa tội theo đạo Tin Lành, trong khi gia đình tôi gốc là Đạo thờ Ông Bà. Vợ chồng tôi có 3 cháu gái, cháu gái lớn nhất đã vào Đại Học, còn hai cháu sanh đôi còn đang học trung học. Gia đình tôi đã định cư tại tiểu bang Alabama.

Trong một đại nạn mà tôi cũng cho đó là cơ duyên đã xui khiến cho vợ chồng tôi được biết đến HTLH. Con gái lớn của chúng tôi gặp tai nạn xe hơi, khiến cho 2 chân của cháu không còn lành lặn nữa. Vợ tôi rất đau lòng, xót thương con vô cùng. Tôi có người em gái cư ngụ tại Orange County California, là hội viên của HTLH.

Từ lâu tôi đã từng nghe nhắc đến HTLH nhưng chỉ nghe thoáng rồi bỏ qua, vì trong lòng không tin nên chẳng quan tâm, có lẽ "Bụt nhà không thiêng".... Nhưng từ khi con gái của tôi bị tai nạn và thoát chết trong đường tơ kẽ tóc, điều này khiến tôi xúc động vô cùng, vì nếu con gái của tôi không được Thần Thánh cứu thì tôi đã không còn thấy cháu nữa. Vợ tôi là người Thiên Chúa giáo thuần thành, cô ấy đau lòng vì sự mất mát đôi chân của con gái, và tin có Chúa đã cứu con gái của chúng tôi...

Trong một dịp vợ tôi về thăm nhà ở Cali, cô em gái của tôi mới nói rõ hơn về HTLH, đây là Hội làm việc bất vụ lợi, giúp đỡ về Tâm Linh, Hội không phải là tôn giáo, giúp đỡ tất cả những người gặp những vấn nạn trong đời sống . Bất cứ điều gì mà người đời thường không giải

được thì tìm đến Hội sẽ được giúp đỡ. Vợ tôi đã nghe giải thích những điều rất hợp lý, và cô ấy muốn xin giải nạn cho gia đình nên đã nhờ cô em của tôi xin Ân Chứng... Vợ tôi kể lại lúc được xin Ân Chứng, trong lòng cô ấy "nghĩ nghĩ ngờ ngờ"... Cô ấy đã đi nhà thờ từ lúc nhỏ, nhưng chưa bao giờ cảm nhận được những điều vi diệu khi hai bàn tay đang chấp đê khẩn xin "Chúa chứng" từ từ được mở ra, và mắt đang nhắm thì thấy được ánh sáng đủ màu... Vợ tôi vui mừng gọi điện thoại báo cho tôi hay. Tôi nghe được những gì vợ tôi kể, lòng xôn xao mong muốn được chứng nghiệm xem có thật như điều vợ tôi kể chẳng?

Và một ngày cô em gái thứ Tư năm mơ thấy Bố tôi (Bố tôi đã mất ở thời điểm ấy đã là 15 năm). Cô em của tôi xin Hội giúp đỡ bằng cách xin triệu hồn Bố tôi về, nhưng muốn thực hiện điều này phải có mặt anh chị em đông đủ thì mới thực hiện được buổi lễ xin Thiêng Liêng cho phép Bố tôi về thăm. Và chúng tôi đã cầu nguyện mỗi ngày, lòng thành của anh em chúng tôi đã được Bè Trên rũ lòng thương nên đã đồng ý cho Bố chúng tôi về thăm. Tôi cũng xin nói thêm Bố Mẹ của tôi sanh được mười anh em, có sáu cô con gái và bốn cậu con trai, tất cả đều có gia đình con cái đầy đủ. Cho nên buổi triệu hồn Bố của chúng tôi hôm đó có đầy đủ anh em, cháu nội ngoại gom lại được 27 người. Chị hội viên HTLH đã phải thốt lên "lần đầu tiên có buổi triệu hồn đông con cháu đến như vậy". Và cô em gái thứ năm của tôi đã được tiếp Bố tôi ... Giây phút thiêng liêng, cảm động vô cùng, tôi xúc động muốn khóc, nhưng không thốt thành lời, lòng cảm xúc, tôi cảm nhận được tình thương của Bố tôi bao trùm lên tất cả các con cháu. Bố tôi khuyên nhủ, căn dặn những điều rất hữu ích cho mỗi gia đình anh em của chúng tôi, "Đoàn kết, yêu thương, tha

thứ, giúp đỡ nhau" là điều mà Bố chúng tôi mong muốn ở các con, các cháu ...Cuối cùng Bố nói là: "Các con không cần phải lo gì cho Bố nữa, Bố đang ở cảnh giới sáng sủa và đang học đạo". Đây chính là niềm vui nhất của tôi lúc bấy giờ, và niềm tin của tôi về thế giới Vô Hình tăng lên khá nhiều...

Sau ngày thiêng liêng ấy, lòng tôi luôn mong cầu được xin ân chứng khai mở để được biết nhiều hơn về thế giới vô hình mà bấy lâu nay tôi đã đi tìm...

Duyên lành rồi cũng đến. Đầu Xuân năm Bính Thân năm 2016, nhờ sự giới thiệu của cô em gái, tôi gặp được cô DH, Trung tâm trưởng HTLH Trung Tâm Atlanta, Georgia, gọi chúng tôi về tham dự lễ rước Thần Tài, may mắn lại đến với gia đình tôi, vợ tôi được Thần Tài chiếu về phát lộc. Chúng tôi được biết rằng nếu được Thần Tài chiếu thì cả năm sẽ được may mắn về mọi mặt. Thật vậy, chúng tôi nhận được rất nhiều chuyện may mắn đến với gia đình trong năm đó. Một thí dụ điển hình như đứa con gái lớn của tôi lái xe chở hai em đi học đã bị tai nạn, xe thì bị bẹp dúm, "total lost" mà ba đứa con gái của tôi thì không hề hấn gì, lỗi ở phía bên kia nên được tiền bồi thường để mua xe mới.

Từ những chứng nghiệm hiện thực, nên mỗi Chủ Nhật vợ chồng tôi đều lái xe hai tiếng rưỡi đồng hồ từ Alabama đến Atlanta để tham dự sinh hoạt của Hội. Tuy nhiên, vì có những bài học dành riêng cho hội viên và chỉ được dạy vào đêm Thứ Bảy mà vợ chồng tôi thì ở xa không thể tham dự được, không biết làm sao hơn chỉ biết "ước ao" là được ở gần Hội. Không ngờ sự "ước ao" đó được Thiêng Liêng biết đến nên cuối tháng mười năm đó có anh chị em hội viên HTLH bên California qua thăm Trung Tâm Atlanta, một người trong số đó "tiếp" Thiêng Liêng, và đột nhiên Thiêng Liêng hỏi hai vợ chồng tôi là: "Hai

con có muốn về trên này không?”. Quá bất ngờ, vợ chồng tôi còn đang lưỡng lự thì tôi nói: “Nếu Thiêng Liêng muốn thì chúng con về”, Thiêng Liêng nói: “Không phải là Thầy muốn hay không, nhưng nếu hai con muốn thì Thầy độ”. Tôi suy nghĩ rất nhanh: “Phải bán nhà, bán tiệm, đổi trường học cho con, dời toàn bộ gia đình về Atlanta là một chuyện khó khăn, nhưng đã có Thiêng Liêng độ thì còn sợ gì nữa, nên chúng tôi quyết định”: “Dạ, chúng con về, Thầy độ cho chúng con”. Thiêng Liêng nói: “Thầy độ cho chúng con, mùa Hè năm sau sẽ về”....

Và Hè năm sau, như những gì Thiêng Liêng đã hộ độ, đầu tháng Bảy năm 2017, chúng tôi dọn toàn bộ gia đình về vùng Atlanta, con chúng tôi học được trường tốt, nhà mới và tiệm mới đều lớn gấp đôi lúc xưa. Mọi công việc chuyên nhà, bán tiệm đều được suôn sẻ, chúng tôi lái xe đến hội chỉ mất 45 phút từ nhà, 30 phút từ tiệm, và chúng tôi luôn luôn có mặt vào buổi học thứ Bảy.

Nhưng điều quan trọng và hạnh phúc hơn hết là chúng tôi được trở thành Hội viên. Hội viên ở đây không chỉ tụ họp ăn uống, ca hát mà chúng tôi còn được LÀM VIỆC CHO THIÊNG LIÊNG để giúp đỡ giải khổ cho bá tánh và làm tăng thêm đức tin về Đấng mà họ đang thờ phượng.

Thí dụ như có người hỏi một anh hội viên là: “Nếu Thiêng Liêng cho anh lựa chọn giữa trúng số độc đắc Power Ball và trở thành Hội viên HTLH để làm việc cho Thiêng Liêng, anh chọn điều nào?”

Anh trả lời là chọn làm Hội viên, hỏi anh là tại sao, anh trả lời:

- “Thứ nhất, theo luật công bằng là: ‘Tay làm hàm nhai’ có làm thì có hưởng, không làm gì hết mà tự nhiên ôm một đồng tiền thì không công bằng.

-Thứ hai, có tiền chưa chắc là có hạnh phúc.

-Thứ ba, Thiêng Liêng chỉ cho trúng số nhưng không bảo đảm là không lấy lại, cầm tiền chưa nóng tay cũng có thể bị mất sạch hoặc có thể bị mang hoạ.

Còn làm việc cho Thiêng Liêng thì:

-Thứ nhất, được Thiêng Liêng trả công bằng Công Đức rất sòng phẳng công bằng theo luật “Tay làm hàm nhai”.

-Thứ hai, Công Đức có tính chất lâu dài, kiếp này xài không hết để dành kiếp sau; kiếp sau chắc chắn sẽ còn làm việc cho Thiêng Liêng nữa vì đã có kinh nghiệm ở kiếp trước thì Công Đức sẽ chất đầy ngân hàng của Thiêng Liêng, ngân hàng này không bao giờ sợ bị phá sản.

-Thứ ba, Công Đức có thể cho ta trí tuệ, tài năng, giàu sang, phú quý, hạnh phúc..v.v... Khi đã có những thứ này rồi thì đời sống còn hơn cả Bill Gate, mà Bill Gate thì không cần đến Power Ball”.

Đây chính là niềm hạnh phúc của hai vợ chồng tôi, hạnh phúc này không thể mua bằng tiền mà phải nói là một Duyên lành, một Phước lớn của cả gia đình chúng tôi.

Chúng tôi cảm ơn vị sáng lập HTLH và người Thầy hữu hình NMT đã giúp chúng tôi không còn băn khoăn, bối rối về Thế Giới Vô Hình, và chúng tôi cũng thấy được tình thương yêu của Thiêng Liêng dành cho chúng sinh quả thật là bao la, rộng lớn. Và nếu chúng ta biết rằng trần gian này là một trường Đại Học hoàn mỹ, vĩ đại thì hạnh phúc hoặc đau khổ của trần gian phải chăng là những bài học mà chính chúng ta đã “lựa chọn” từ nhiều kiếp trước. Vậy kiếp này, giống như là khoá này, chúng ta phải biết chấp nhận, và học cho thật tốt, làm những bài khảo thí cho thật tốt, đồng thời trau dồi đức hạnh cho thật tốt, thì chắc chắn đời sống tâm linh của chúng ta sẽ được thăng tiến để rồi một ngày nào đó chúng ta sẽ được về “hòa

nhập vào cùng một nhịp sống với Thiêng Liêng”. Và vì Thiêng Liêng luôn luôn muốn chúng ta về để hòa nhập vào cùng một nhịp sống với Ngài nên dù bài học lớn hay nhỏ, khó hay dễ, hạnh phúc hay đau khổ Ngài luôn luôn ở bên cạnh chúng ta, chúng ta phải biết điều đó và phải biết rằng: “Hãy gõ thì cửa sẽ mở”, chúng ta sẽ an nhiên tự tại mà “học” tốt những bài học của chúng ta.

THÂN TÂM AN LẠC

Nguyễn Thanh Vân

Mỗi ngày khi ngồi công phu chúng ta vẫn thường khẩn xin Thiêng Liêng hộ độ cho con được thân tâm an lạc, và nguyện hứa sửa đổi tính xấu. Nhưng mấy ai trong chúng ta có được cuộc sống an lạc?

Có 1 lần khi làm việc với người khách, họ đã nói với Thiêng Liêng rằng họ đã quá mệt mỏi và đau khổ không còn sức lực để chịu đựng và xin TL giúp họ có được thân tâm an lạc và làm thế nào để đạt được điều này?

Mọi người có biết Thiêng Liêng trả lời như thế nào không?

Ngài nói rằng:

“Thân tâm an lạc”, bốn từ này nghe ra thì rất đơn giản nhưng có thực hiện được điều này hay không mới là một sự khó khăn, ngay cả những đứa con của ta còn chưa làm được hưởng gì là con.

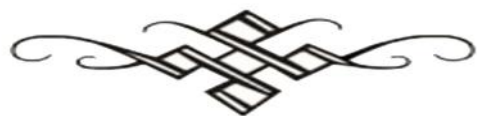
Phàm là con người thì có đủ hỉ, nộ, ái, ố, tham, sân, si. Muốn có được thân tâm an lạc trước tiên phải bỏ được những tính này, khó quá phải không?. Tuy nhiên, thầy không bắt buộc phải bỏ đi tất cả. Trước tiên con hay bỏ đi tính nóng nảy tức là nộ.

Bởi vì khi nóng lên sẽ làm cho mình nổi giận(ố) không tự chủ được mình làm ra những chuyện vô bổ, không có lợi cho mình. Cuộc đời cũng giống như một con đường, có khúc bằng phẳng êm ái nhưng cũng có khúc quanh co khúc khuỷu, đôi khi còn gặp ghềnh khó đi, nếu không khéo có thể bị sụp ổ gà sút đầu bể trán!

Như thế muốn cuộc sống của mình cũng giống như mặt nước hồ thu thì cũng hơi khó. Con nhìn thấy mặt hồ rất phẳng lặng yên lành lắm phải không?. Nhưng không phải như vậy đâu!. Mặt hồ dù có êm đềm phẳng lặng đến đâu thỉnh thoảng cũng có những cơn gió, dù nhẹ nhàng thổi qua cũng làm cho mặt hồ lăn tăn gợn sóng. Cơn gió nhẹ này cũng giống như cơn giận của con, nếu biết kèm chế thì nó chỉ gợn nhẹ để mình rút ra kinh nghiệm sửa đổi. Nhưng không biết tự chủ sẽ trở thành cơn bão lớn cũng như cơn bão Katrina vậy cuốn đi tất cả những gì mà mình đã cố công xây dựng. Như vậy, khi cơn nóng nổi lên cố gắng trấn tĩnh, cầu nguyện xin thầy giúp con. Sau đó, con dùng lý trí và con tìm suy xét lý do tại sao mình nổi giận.

Nói tóm lại, muốn có được cuộc sống vui vẻ, thân tâm an lạc thì phải sửa đổi tính nóng nảy bốc đồng là nguyên nhân thiết yếu làm mình đau khổ đó con”

Lời Thiêng liêng dạy hôm nào còn vắng vắng bên tai, chúng con nguyện hứa sẽ cố gắng từng chút, từng ngày để những cơn nóng giận như những cơn sóng dữ trở thành chỉ là những cơn gió nhẹ gợn trên mặt hồ và hơn thế nữa, chúng con càng cố gắng thêm lên để mặt nước hồ không gợn sóng, tâm thân thật an lạc theo thiên ý để mong có được sự hộ độ của Thiêng Liêng, tạo thiên đàng ở hạ giới này.

CON ĐƯỜNG SÁNG

Doàn Thy

Khi mới bước chân ra đời, tuổi còn quá trẻ, nông nổi, bồng bột, những việc mình làm không suy nghĩ sẽ để lại hậu quả sau này. Cuộc đời cứ mãi trôi đi như bánh xe lăn cho đến lúc tuổi mình càng ngày càng chồng chất, nỗi khổ đau cứ đeo đuổi bên mình và mình cũng không hiểu tại sao bản thân mình thì sung sướng nhưng nước mắt cứ lăn dài từng đêm.

Sau giờ làm việc tôi thường đến chùa, rồi cầu nguyện, rồi sám hối. Nhưng vẫn chưa thấy được con đường Giải Thoát. Tôi cứ buông trôi cuộc đời cho đến ngày cơ duyên đưa đẩy, tôi gặp lại bạn bè và họ đã dẫn tôi đến Hội. Tôi đã được Trang Sĩ Liên cho tôi biết tôi có 5 người con đã bỏ rơi không tên tuổi, sứt sỏ vô danh không biết đi về đâu, chỉ biết bám theo tôi. Trong đêm sinh hoạt huyền bí của hội, tôi đã được chỉ HN cầu xin Thiên Liêng cho tôi được tiếp một trong những đứa con của tôi. Sau đó, thân nhân của hội viên đã nhìn thấy Thiên Liêng mở rộng vòng tay đón nhận những đứa con của tôi. Chúng vui mừng nắm tay nhau chạy theo ánh sáng màu vàng của Thiên Liêng.

Kể từ đó, cuộc đời tôi thay đổi từng ngày, cuộc sống càng ngày càng vui vẻ hơn, công ăn việc làm cũng thuận lợi. Không còn những trắc trở, những áp lực hay những ác mộng trong những giấc mơ mà tôi đã thấy hằng đêm. Thay vào đó là những giấc mơ thật đẹp, và tôi đã đi đến quyết định Hội Tâm Linh Học chính là con đường mà tôi chọn để đi hết cuộc đời còn lại bởi vì tôi đã thấy được sự màu nhiệm của Vị Thầy Độ Mạng. Vị Thầy Độ vô

hình có thể thay đổi thế giới này trong khoảnh khắc thì Thầy Độ có thể thay đổi vận mạng của mình bất cứ lúc nào. Thầy Độ minh triết hiền hòa, như một người cha lúc nào cũng thương yêu che chở cho con. Tôi đã chứng nghiệm được rằng nếu sống theo thiên ý thì Thầy sẽ hộ độ và mọi việc hanh thông.

Những lời Thầy vô hình dạy tôi luôn giữ mãi trong tâm: tu sửa bản thân mình mỗi ngày một tốt hơn để tâm linh được thăng tiến, sống yêu thương đoàn kết, cùng với các anh chị em hội viên để gìn giữ ngôi nhà tâm linh này.

SỰ BIẾN ĐỔI VỀ TÂM LINH VÀ ĐỜI SỐNG

Johnny

Tôi sinh ra trong gia đình Phật Giáo nhưng được đưa về gia đình của bà con là Công Giáo để nuôi dưỡng. Trong vài năm ở đây, tôi cũng được đi nhà thờ Thiên Chúa. Sau đó thì trở lại với gia đình Phật Giáo. Khoảng 7-8 tuổi thì được nhập vào Tin Lành (vì người trong gia đình là mục sư). Đến khi trưởng thành, tôi cũng hiểu qua đạo Thiên Chúa, Phật Giáo và Tin Lành. Tôi cũng tự tìm hiểu và thấy được tất cả các đạo đều cùng thờ phượng Đấng Tối Cao, khuyên người ta làm lành lánh dữ.

Tính tình của tôi thì từ nhỏ cho đến lớn đều rất nóng nảy, lúc nào cũng suy nghĩ là mình đúng cả (trong tất cả mọi việc). Qua Mỹ lúc 16 tuổi, vào high school của xứ lạ quê người, bỏ tất cả những gì mình biết và có được. Cái quan trọng nhất là bạn bè. Trong thời gian này tôi rất buồn, chỉ có biết ngồi nhìn ra cửa và khóc mà thôi.

Trong suốt thời gian đi học, tôi cũng giao thiệp với bạn bè (xấu và tốt nhưng xấu nhiều hơn).

Nhưng có điều là vì tôi suy nghĩ đến cha tôi nên không bỏ học mà đi theo bạn bè trở thành người xấu. Rồi cuối cùng cũng vào đại học và đi làm việc như bao người khác. Đối với phần bạn bè thì tôi là một người giao thiệp rộng rãi nên cũng có rất nhiều bạn. Nhưng hiểu ra được thì đa số bạn bè của tôi chỉ lợi dụng tôi mà thôi, chỉ có một số nhỏ được coi là bạn chí thân.

Vì tính tình nóng nảy, nên trong việc làm cũng như trong việc đối xử với bạn bè tôi bị thất bại rất nhiều, bạn bè từ từ xa lánh tôi. Đến khi lập gia đình tính tình tôi vẫn như vậy nên gia đình cứ bị lục đục, làm việc thì không được tốt đẹp cho lắm. Từ những khó khăn đó, tôi bị stress rất nặng gần giống như người bị bệnh tâm thần. Tôi đã gầy gò và lớn tiếng với vợ con hầu như mỗi ngày. Bị đưa vào bệnh viện ở chung với người bị tâm thần khoảng 2 tuần. Khi ở nơi này tôi có suy nghĩ rằng: thực ra mình đâu có bệnh như những người ở đây nhưng bản thân tôi thì muốn buông xuôi, bỏ đi tất cả những gì tôi có được trên cõi đời này kể cả vợ, con và gia đình ruột thịt.

Nói đến nơi cư ngụ thì trong suốt thời gian kể từ lúc lập gia đình, tôi vẫn cứ liên tục dọn nhà, ở từ nơi này đến nơi khác. Thậm chí đi khỏi tiểu bang mà từ lúc sang Mỹ đã ở đó. Chủ yếu là “bỏ của chạy lấy người”, vì tôi cứ suy nghĩ là những nơi cư ngụ đó là những nơi xui xẻo, bị trăn ếm hay bị những người xấu ám hại.

Đến năm 2013 gia đình tôi dọn về Maryland sinh sống. Tôi cứ nghĩ mọi việc sẽ trở nên bình thường, công việc làm sẽ tốt đẹp hơn. Nhưng chỉ một thời gian ngắn rồi đâu cũng vào đó. Nói tóm lại thì dù dọn đi bất cứ nơi nào thì những rắc rối trong gia đình và công ăn việc làm cũng

giống như cũ. Đến Maryland thì gia đình tôi đã sử dụng hết tất cả những số tiền mà gia đình đã dành dụm được cộng thêm “credit cards”.

Riêng về căn bệnh của tôi thì gia đình, bạn bè và vợ tôi không ngừng tìm kiếm những nơi như chùa chiền, thầy pháp... để trị bệnh cho tôi nhưng vẫn không có tiến triển gì đáng kể. Biết được và đến được Hội Tâm Linh Học cũng là nhờ bạn bè của vợ tôi giới thiệu đến. Bản thân của tôi, tôi cũng muốn hết bệnh nên ai bảo đâu tôi cũng đi để xem kết quả như thế nào.

Tính tình của tôi rất là ngang bướng, nóng nảy và phải “thấy mới tin”. Khi vào đến Hội, tôi được hội viên hướng dẫn và giải thích sơ qua về những tôn chỉ, chủ trương của Hội. Khi nghe qua thì tôi cảm thấy rất có lý (vì tôi cũng có tư tưởng giống như vậy). Sau đó thì được một hội viên chữa bệnh đau lưng cho tôi. Căn bệnh này tôi đã bị từ lúc còn bé (bị té lúc 2-3 tuổi). Sau một lần được hướng dẫn trị bệnh bằng phép lạ và được nghe giải thích cách làm sao cho khỏi bệnh, thì chứng đau cột sống của tôi giảm đi rất nhiều. Ngoài cách hướng dẫn chữa bệnh bằng phép lạ, Hội Tâm Linh Học còn có các bộ môn huyền bí khác, có sinh hoạt mỗi ngày chủ nhật dành cho hội viên và bá tánh. Biết được điều đó tôi cũng tò mò và muốn tìm hiểu sâu hơn tại sao không cần đến phẫu thuật của Bác Sĩ mà căn bệnh gần 40 năm của tôi đã giảm hẳn, hầu như hoàn toàn lành mạnh.

Sau thời gian gần 1 năm, vợ tôi và tôi sinh hoạt chung với tất cả hội viên cũng như những người khách khác. Bản thân của tôi nhận thức được nhiều lý do tại sao cuộc đời mình lại vất vả và công ăn việc làm của mình lại trắc trở như vậy. Thực ra nó phát xuất từ bản thân của mình: cách sống, cách cư xử đối với người thân trong gia đình, bạn bè cũng như người ngoài.

Cái nhận thức quan trọng nhất là có sự hiện diện của cõi Vô hình, Thiêng Liêng, các Chư vị.

Sau đó vợ chồng tôi đã trở thành hội viên của Hội Tâm Linh Học. Bản thân của tôi, tôi thấy cái khó khăn nhất trong cuộc đời của mỗi người là nhận ra được lỗi lầm của mình, lắng nghe lời những người khác khuyên bảo v.v. Trong cuộc sống, căn cứ vào tất cả các tôn giáo, chúng ta cứ sống đúng theo những gì kinh sách hướng dẫn. Điểm chính là làm lành lánh dữ, lập công bồi đức để cuộc sống của bản thân và gia đình được tốt đẹp và việc làm cũng nâng cấp hơn. Đó là những gì chúng tôi hiểu và chúng nghiệm được trong gia đình tôi và riêng cho bản thân tôi.

SỰ THAY ĐỔI CỦA CUỘC SỐNG

Một Hội Viên

Thử hỏi thời gian có bao giờ ngừng lại? Thử hỏi cuộc đời có ai biết trước ngày mai ta sẽ ra sao? Nhìn thấy từng ngày, từng ngày trôi qua, như một dòng nước chảy xuôi mãi không ngừng, nhìn thấy hành trình một cuộc đời con người không như mình nghĩ, hạnh phúc thì không có bao nhiêu, những khó khăn đau khổ trong cuộc đời thì đếm sao kể!

Thời gian trước đây cuộc sống của tôi rất là long đong, nay đây mai đó, không biết nơi nào là nhà, và cũng chẳng có mái ấm gia đình, lúc nào cũng mong muốn có được sự bình an trong cuộc sống, hạnh phúc cho riêng mình. Nhưng thật không dễ chút nào!

Mãi đến một ngày, tôi thực sự đã tìm được cho tôi mái ấm gia đình cho riêng tôi,

nhưng rồi cũng vẫn thấy rất là chông gai, mặc dù bản thân cũng rất cố gắng làm sao cho có được sự bình an và hạnh phúc, nhưng lúc nào cũng gặp khó khăn trắc trở. Có đôi lúc tôi cảm thấy rất là chán nản và mệt mỏi.

Cho đến một ngày cơ duyên đưa đến, tôi gặp một người bạn đã giới thiệu tôi đến một nơi, gọi là HỘI TÂM LINH HỌC. Ngày đầu khi bước chân vào nơi này, tôi cảm thấy cũng rất mơ hồ, cũng không biết và không hiểu gì, tôi tự hỏi nơi đây là nơi nào có giúp gì được cho cuộc sống của tôi hay không? Ngày qua ngày, thời gian thấm thoát trôi qua, tôi cố tìm hiểu và học hỏi nhiều điều mới lạ, mở mang kiến thức cho tâm linh, nay tôi đã trở thành một hội viên của Hội Tâm Linh Học, và điều mà tôi cảm thấy mình rất may mắn hạnh phúc đó là tôi được biết đến một Đấng hằng có, một đấng hiện hữu mà con người trên thế giới này không thể miêu tả được. Nơi đây đã cho tôi học được nhiều điều hay lẽ phải, đã thay đổi cuộc sống tôi và giúp cho gia đình tôi được hạnh phúc, bình an.

Cám ơn Thiêng Liêng đã mở cánh cửa con đường tâm linh cho con bước vào, cho con có thêm cơ hội để học hỏi và sửa đổi bản thân trên con đường đạo và đời, giúp con có một cuộc sống tốt đẹp hơn.

KHI ĐÀN ÔNG KHÓC

Hoa Cúc Vàng

Chúng tôi đến làm địa lý cho một gia đình theo sự yêu cầu của người vợ qua lời giới thiệu của một người bạn nhân dịp chúng tôi tổ chức lễ tiếp Thần Tài lần đầu tiên tại Houston, Texas năm 2017. Đi theo GPS dẫn đường hơn một giờ lái xe chúng tôi mới đến được địa chỉ.

Đây là một căn nhà nằm trong khu vực sang trọng và an toàn; đón chúng tôi vào nhà là đôi vợ chồng trẻ. Chúng tôi đã gặp người vợ buổi sáng; cô là người mời chúng tôi đến nhà làm địa lý giúp gia đình giải quyết những khó khăn đang xảy ra. Hai vợ chồng có 6 đứa con gồm 5 gái và 1 trai. Đứa lớn nhất 12 tuổi và nhỏ nhất mới 2 tuổi.

Nhà có 10 phòng ngủ và dĩ nhiên cũng nhiều phòng tắm. Nhìn cách trang hoàng nội thất, chúng tôi biết họ là người thành công trong xã hội, tuy nhiên khi bước vào trong nhà chúng tôi cảm nhận một sự lạnh lẽo không ấm cúng.

Để bắt đầu, chúng tôi giải thích cho vợ chồng họ hiểu sự khác biệt giữa phong thủy bên ngoài và địa lý siêu hình của Hội Tâm Linh Học (TLH) như thế nào. Hội quan niệm không dời đổi vật chất mà hướng dẫn thay đổi cách sống để được sự hộ độ của chư vị. Lắng nghe người chồng nói chuyện, chúng tôi biết anh không có đức tin. Qua một lần theo vợ đi lễ ở một đền thờ nào đó, anh cảm thấy không thích và không tin vào tâm linh. Trong câu chuyện, người chồng không hề hé lộ ra gia đình anh đang gặp khó khăn nào cả. Anh là người sống ở Mỹ từ hồi nhỏ nên chuyện

gì cũng phải có bằng chứng rõ ràng thì anh mới tin. Anh nghĩ rằng những gì hai vợ chồng anh đang có trong tay là do công sức họ đã cố gắng gây dựng, không do may mắn hay sự hộ độ của Bề Trên.

Trước khi đến thăm gia đình này, chúng tôi có yêu cầu gia chủ lập một bàn thờ trang trọng trong nhà và thành tâm xin Thổ Thần hộ độ cho buổi lễ hôm nay. Ngay lúc bắt đầu buổi lễ, người chồng đã nhanh chóng nhận được thần lực gia trì cho anh mở rộng hai bàn tay vốn đang chấp trước trán; anh bật khóc như chưa bao giờ khóc như vậy. Chúng tôi biết trong lòng anh có nhiều uẩn khúc mà không biết tỏ cùng ai!

Sau đó, chúng tôi đi thăm từng phòng có người đang ở. Khi bước vào phòng ngủ chính của hai vợ chồng, chúng tôi lại cảm thấy rất lạnh lẽo hết như lúc cảm giác đầu tiên được khi mới vào nhà. Chắc chắn cặp vợ chồng đang có những mâu thuẫn rất nghiêm trọng mà họ chưa giải quyết được. Tại đây, người chồng lại được thần lực gia trì đẩy mạnh ra sau, anh bật khóc khiến tôi phải nhờ phụ lễ chạy đi kiếm giấy để anh lau nước mắt. Người vợ cũng khóc nhưng cô cố kìm chế lại. Khi vào phòng tắm, người chồng nhận được thần lực đẩy anh lui rất nhanh và mạnh đến suýt té. Chúng tôi biết ngay là tình trạng sức khỏe của người chồng rất xấu mà dường như người vợ không hay. Khi chúng tôi khuyên người chồng là anh cần đi bác sĩ khám bệnh ngay thì người chồng khóc oà lên, nước mắt nước mũi chan hoà. Anh bảo cách đây mấy ngày, khi anh đi khám định kỳ, bác sĩ có cho biết anh bị bệnh tim khá nguy hiểm trong lúc 2 vợ chồng đang muốn ly dị. Chúng tôi rất bàng hoàng vì nhìn bên ngoài ai cũng phải nói là cặp vợ chồng này rất hạnh phúc, vừa giàu có lại vừa xứng lứa vừa đôi.

Khi đến thăm phòng của những đứa con, vị Thổ Thần cho biết các cháu sau này nếu được nuôi dạy đàng hoàng thì tương lai rất tốt. Lúc đứng trước bàn thờ, chúng tôi được Ngài cho biết là phước đức riêng của 2 vợ chồng không có mấy, những gì họ may mắn có được hôm nay là do phước đức ông bà để lại. Anh chị cần làm thêm công đức bằng cách vợ chồng yêu thương đùm bọc lẫn nhau, cùng chung sức chăm lo và dạy bảo con cái vì nếu không làm thêm điều tốt, khi phước đức ông bà để lại bị đem ra tiêu xài hết thì tương lai anh chị còn gặp nhiều điều không tốt, gia đình sẽ không còn được như hiện tại

Muốn giúp cho gia đình hàn gắn lại những vết thương đang rỉ máu mà anh chị đều có tự ái cao không chịu ngồi xuống để nói chuyện với nhau mà chỉ dẫu trong lòng, chúng tôi buộc hai vợ chồng phải hứa sửa đổi theo những gì vị Thổ Thần đã nhắn. Chúng tôi nhấn mạnh rằng khi hai vợ chồng hoà thuận, thương yêu và cùng hy sinh cho tương lai các con thì Bề Trên sẽ khiến cho người chồng gặp đúng thầy đúng thuốc mà chữa bệnh, và công việc làm ăn của 2 vợ chồng cũng sẽ được Ngài hộ độ cho sung sướng.

Trong cuộc nói chuyện này, chúng tôi không hề hỏi đến nghề nghiệp của vợ chồng chủ nhà. Chúng tôi nhắc lại lời nhắn cuối cùng của Thổ Thần cho biết nghề nghiệp của các cháu trong tương lai. Trong sáu cháu, bốn cháu sẽ theo ngành y khoa trong đó cháu trai duy nhất sẽ trở thành bác sĩ chuyên khoa về tim để trị bệnh cho ba sau này, còn một cô con gái sẽ học về bác sĩ tâm lý để giúp cho mẹ. Hai cháu còn lại sẽ làm về thương mại. Lúc này người chồng mới lên tiếng giải thích là anh bật khóc lúc này vì và cảm kích là Bề Trên đã nói ra giúp anh những điều mà anh vẫn giấu kín trong lòng bấy lâu nay. Chúng tôi vô cùng thích thú khi anh cho

biết những người trong gia đình bên anh hầu hết đều là bác sĩ; anh là bác sĩ chỉnh hình còn vợ làm thương mại; tuy nhiên thương nghiệp của họ không phát triển mà còn bị lường gạt, tiền bạc đội nón ra đi chưa hẹn ngày trở lại.

Người vợ cũng hiểu là nếu 2 vợ chồng ly dị thì con cái họ sẽ chịu thiệt thòi rất nhiều còn cha mẹ sống hạnh phúc, biết chia sẻ và chăm sóc lẫn nhau thì các cháu sẽ yên tâm học hành dưới sự thương yêu và che chở của cha mẹ. Muốn làm công đức thật không có gì bằng là làm cho gia đình và những người chung quanh mình vui vẻ, hạnh phúc. Thật là một chân lý rất đơn giản mà không phải ai cũng biết.

Chúng tôi ra về lòng cảm thấy rất vui khi thấy vợ chồng chủ nhà vui vẻ hẳn lên với nhau. Thật đúng là khi làm việc cho Hội Tâm Linh Học, anh chị em hội viên chúng tôi không chỉ hướng dẫn về tâm linh mà còn là chuyên viên gỡ rối tơ lòng, dựa vào những khúc mắc trong đời sống thường ngày của khách mà giúp họ hiểu và thay đổi lối sống cho hạnh phúc hơn, đó mới là sống theo ý của Bề Trên. Đây là một ca Địa Lý Siêu Hình thật vi diệu mà tôi may mắn được Đấng Thiêng Liêng cho làm chủ lễ đầu năm 2017. Đó cũng là lần đầu tiên tôi được chứng kiến người đàn ông chủ nhà bật khóc trước mặt người lạ một cách tức tưởi, không kiềm được cảm xúc vì có quá nhiều đau khổ!...

Tân Hội Viên Được Kết Nạp Năm 2018

Tân Hội Viên Được Kết Nạp Năm 2018

VẤN SỰ TÂM LINH

Tôi có nghe Hội nhắc đến nghiệp quả, tiền kiếp, những điều này thường nghe nói nhiều trong đạo Phật. Có phải Hội Tâm Linh Học nghiêng về Phật Giáo không?

Hội Tâm Linh Học không thiên về một tôn giáo nào để được khách quan nghiên cứu. Thật ra thuyết luân hồi hay nghiệp quả đã có từ Ấn Độ Giáo, trước Phật Giáo rất lâu. Đây là một lý thuyết có giá trị, giải thích được nhiều sự việc của đời người, và chính Hội Tâm linh học là nơi củng cố thuyết này với những bằng chứng cụ thể qua những bộ môn thực nghiệm như soi căn, cầu hồn chẳng hạn.

VẤN SỰ TÂM LINH

Trước kia Hội có tên là Hội Nghiên Cứu Huyền Bí? Tại sao đổi thành Hội Tâm Linh Học?

Thế giới vô hình là nền tảng của tâm linh. Trong giai đoạn đầu, lúc mới thành lập nhóm để nghiên cứu những hiện tượng huyền bí, tìm hiểu xem thế giới vô hình có thật sự hiện hữu không. Có linh hồn không? Có luân hồi không? Lúc bấy giờ chúng tôi lấy tên là Hội Nghiên Cứu Huyền Bí. Giai đoạn nghiên cứu ấy đã qua. Chúng tôi đã biết rõ có thế giới vô hình và luôn cả những nguyên lý của cảnh giới tâm linh nữa. Chúng tôi bước sang giai đoạn kế tiếp. Vì vậy chúng tôi đổi thành Hội Tâm Linh Học để thực hành những bộ môn huyền bí, và để phạm vi hoạt động của Hội được rộng rãi hơn.

Xin cho biết Hội do ai sáng lập và thành lập ra với mục đích gì?

Hội do Cố Giáo sư Huỳnh Thanh Nhạn và con trai Trưởng là Thầy Nguyễn Minh Tâm và gia đình cùng một số thân hữu cùng chí hướng, cùng sở thích về huyền bí, có người chính bản thân đã từng gặp hiện tượng huyền bí nhưng không tìm được giải thích hợp lý. Vì thế, chúng tôi họp nhau lập hội để cùng nghiên cứu tìm hiểu cõi vô hình. Trong quá trình nghiên cứu, đã tìm ra được một số nguyên lý siêu hình và những hiện tượng huyền bí đến từ thế giới vô hình ảnh hưởng rất lớn đến nhân loại. Nhận thấy rằng những kinh nghiệm siêu hình này rất hiếm quý, nên muốn chia sẻ với những người chung quanh. Trong suốt quãng thời gian 35 năm qua, từ một nhóm nhỏ tại tư gia, phát triển thành nhóm lớn hơn: Hội Trung ương, có trụ sở sinh hoạt tại thành phố Stanton và nhiều trung tâm, chi nhánh, ở rải rác các tiểu bang Hoa kỳ như Atlanta, Virginia, tại California có San Jose, Stockton, ngoài ra còn có ở Dallas, Kansas, Florida, các nhóm khác sinh hoạt ở Việt nam tại Sài Gòn, Nha Trang, Hà Nội. Đây là Hội thiện nguyện với đầy đủ tư cách pháp nhân để dễ dàng mang những kiến thức siêu hình này, những phương tiện huyền bí này đến với mọi người, với hi vọng giải thích những thành kiến sai lệch về cõi vô hình, vốn là nguồn gốc của mê tín dị đoan. Ngoài ra chúng tôi cũng dùng những bộ môn huyền bí thực dụng của Hội để giúp những người hữu duyên, những người gặp khó khăn về nhiều phương diện, chẳng những được giải tỏa những bế tắc trong đời sống, được đỡ khổ, mà còn được thăng tiến về tâm linh nữa.

Hội Tâm linh học tính thù lao ra sao khi giúp đỡ cho bá tánh qua các bộ môn của Hội?

Hội Tâm linh học là một tổ chức bất vụ lợi, cho nên mọi giúp đỡ đều miễn phí. Chính vì chỗ không đặt nặng vấn đề thù lao cho nên có người nghĩ rằng những bộ môn của chúng tôi không có giá trị. Đây là một sai lầm đáng tiếc khiến cho những con buôn thân thánh lợi dụng để làm tiền những người có tâm lý này. Những nhà huyền bí thật sự nhất định đặt công việc phục vụ lên trên vật chất vì họ biết rất rõ những gì họ làm cho bá tánh đều có sự hỗ trợ của các đấng linh thiêng. Hiểu được điểm này chúng ta dễ dàng phân biệt được nơi nào làm huyền bí linh ứng hay là không.

Nếu không nhận thù lao thì làm sao Hội thanh toán những chi phí? Làm sao trả lương cho hội viên? Có lẽ Hội có nguồn tài trợ của chính phủ, hay là Hội có chương trình gây quỹ, phải không?

Hội không có nguồn tài trợ của chánh phủ cũng không có sự giúp đỡ vật chất của tư nhân. Hội không bao giờ có chương trình gây quỹ. Hơn 90% tiền quỹ của Hội do hội viên đóng góp. Hội viên làm việc không có lãnh lương. Trái lại, còn muốn yểm trợ để Hội có phương tiện làm việc giúp mọi người. Càng có nhiều phương tiện, càng giúp được nhiều người. Cũng xin nói rõ là do hội viên tự nguyện chứ Hội không có một điều lệ nào bắt buộc hội viên về tài chánh.

Khách đến Hội nhờ giúp đỡ có bị ràng buộc gì không?

Thường thường nhiều người lo ngại đến chỗ huyền bí, linh thiêng dễ bị bùa ngãi, dễ bị dụ dỗ “tiền mất tật mang”, hoặc phải bỏ đức tin đã có từ bao năm rồi, hoặc sợ vô tình gây điều làm lỗi phạm đến Bề Trên thì bị quở. Xin cứ an tâm. Hội Tâm Linh Học đã có quá trình hoạt động trên 35 năm chưa hề bị tai tiếng về tiền bạc cũng như uy tín đạo đức. Hội cũng không hề có những quy định nào ràng buộc những người cần được phục vụ. Hội cũng không đòi hỏi lấy tên và địa chỉ của khách nếu họ không muốn. Mọi giúp đỡ cũng được thực hiện riêng tư và hết sức kín đáo. Trọng tâm của Hội đặt vào việc mang lại kết quả tốt và ngoài ra không mong cầu bất cứ điều gì nơi người khách.

Qua bộ môn chuyên môn huyền bí của Hội, hội viên phải có khả năng huyền bí mới giúp mọi người được. Xin hỏi khả năng đó học hỏi, luyện tập từ đâu?

Hội có chương trình huấn luyện dành riêng cho hội viên nhằm giúp họ trở thành những chuyên gia huyền bí. Chương trình có lý thuyết gồm những hiểu biết căn bản về thế giới vô hình và có phần thực hành gồm các nghi thức giúp phát triển khả năng huyền bí. Tất cả những điều này đều được truyền khẩu trong nội bộ và nhất định không thể tìm thấy trong tài liệu hoặc sách vở bên ngoài.

Bên cạnh đó, khả năng huyền bí của Hội viên không phải do luyện tập mà do Bề trên ban cho tùy theo nhu cầu như thần nhân, nhận thông điệp (khả năng vấn linh), xuất hồn...v...v... làm phương tiện siêu hình để giúp đỡ khi bá tánh hữu duyên tìm đến Hội để giải tỏa vấn nạn.

Người ta cho rằng huyền bí là mê tín, có đúng không?

Giải thích chữ huyền bí và mê tín như sau:

- Huyền là huyền diệu. Bí là bí mật. Chuyện huyền bí là những chuyện xảy ra ít người biết, không thể giải thích được nhưng lại rất huyền diệu.

- Mê tín là tin lầm, tin một cách mê muội, tin không bằng cứ, không lý luận. Tin chuyện huyền bí theo cách vừa giải thích thì đúng là mê tín.

Nhưng theo Hội thì khác. Hội nghiên cứu hiện tượng huyền bí trong **tinh thần tĩnh tín**, theo lối học của Phật, đại nghi đại ngộ. Trước một hiện tượng huyền bí, Hội xem xét nguyên nhân, dựa trên luận lý, chỉ tin khi thấy hợp lý, chỉ tin khi đã có chứng nghiệm thì mới tin. Hội chứng minh hiện tượng huyền bí dùng **tinh thần khoa học thực nghiệm**. Chẳng những tự bản thân chứng nghiệm, mà còn **tạo ra được những hiện tượng huyền bí**.

Sinh hoạt của Hội đặt trên sự hỗ trợ của thần thánh, như vậy Hội có dựa vào tha lực không?

Tha lực là lực bên ngoài, không phải khả năng của mình, ý nói đến sự giúp đỡ của thần thánh. Sỡ dĩ có câu hỏi này là vì hầu hết các sinh hoạt giúp đỡ bá tánh của Hội đều mong cầu vào sự hộ độ, vào sự giúp đỡ của Thần linh, (Xin ân chứng, Vấn Linh, Hướng dẫn Trị bệnh bằng phép lạ, Triệu hồn, Địa lý thần linh...). Có nhiều tông phái cho rằng phải « tự tu » thì mới « tự tiến », chứ bất cứ chuyện gì cũng dựa vào thần thánh như Hội thì không thể thăng tiến được. Có lẽ họ nghĩ rằng thần thánh dễ dựa. Thật ra, thần thánh hết sức minh triết, không phải lúc nào cũng nuông chiều khi chúng ta cầu xin. Khi xét thấy xứng đáng mà không cần cầu xin thì chư vị cũng hộ độ ngay. Trong Kinh cũng có nói qua các Vị Bồ Tát nguyện là sẽ cứu độ chúng sinh. Ngay như Đức Địa Tạng Vương Bồ Tát là người cai quản cõi âm cũng tuyên bố Ngài sẽ nhập Niết Bàn cuối cùng khi không còn phạm nhân nào ở địa ngục nữa.

Con người vốn có tội lỗi nặng nề, làm sao tiếp được thần thánh?

Thật sự thần thánh đến với tất cả mọi người, nhưng theo thành kiến của dân gian, thì con người tội lỗi nặng trọc thấp kém như chúng ta, hoặc có lẽ bạn nghĩ những người như chúng tôi, thì làm sao thần thánh hay chư Phật cao cả lại có thể chiếu cố đến? Chỉ có người thanh khiết, trong sạch, đạo đức mới tiếp được chư bồ tát. Điều này suy ra không hợp lý vì những lý do sau đây:

a) Bề Trên đối với nhân loại như cha mẹ đối với con. Làm cha mẹ thì quan tâm chăm sóc nhiều đến những đứa con khờ dại, bị thiếu kém hơn những anh chị em khác khôn ngoan giỏi giảo hơn. Như

vậy mới hợp lý.

b) Con người phạm tục như chúng ta thì gần người xấu sợ bị nhiễm tánh xấu, như trong câu “Gần mực thì đen”, nhưng với chư vị thì khác. Chư vị thì vô nhiễm. Chúng ta có tội lỗi, có nặng trước cũng không gây thiệt hại gì, không ảnh hưởng gì đến các Đấng Bên Trên khi các Ngài đến giúp đỡ chúng sinh tội lỗi, xấu xa. Kinh Bát Nhã Ba La Mật Đa có nói chư vị thì bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm...

c) Ngay trong Kinh Thánh, Chúa thường nhắc nhở các người chủ chăn chiên phải quan tâm đến những con chiên lạc đàn, có nghĩa là người nào ngoan đạo, tuân theo lời Chúa thì không cần phải lo, nhưng đối với những người phạm tội thì phải chăm sóc nhiều hơn.

d) Cả Kinh Phật cũng có nói rằng các Chư Bồ Tát nguyện tận độ chúng sanh. Vậy ai là đối tượng được chư bồ tát tận độ? Chúng ta là đối tượng. Chúng ta càng tội lỗi, tâm linh càng thấp kém, càng dễ được chư bồ tát chiếu cố.

Khi Hội điểm đạo (xin ấn chứng) cho khách, làm sao biết được ấn chứng từ đâu đến? Chánh hay tà?

Sở dĩ có câu hỏi này là vì con người có thành kiến giống như câu hỏi trên đã đề cập. Con người xấu xa tội lỗi làm sao tiếp được bên chánh cao cả thanh khiết, chắc là phải gặp tà mới có vẻ “đồng hội đồng thuyền”?

Với câu này chúng ta có thể trả lời bằng cách tóm tắt ý của câu trên, và có thể thêm:

Khi cầu nguyện để xin ấn chứng, xin quý vị cầu nguyện với các Đấng đang thờ phượng, là Đấng Số Một đối với quý vị. Người đạo Thiên Chúa thì cầu với Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, ở khắp mọi nơi. Còn người theo đạo Phật thì thường cầu với Đức Quán Thế Âm, có nghĩa là vị nghe được tất cả những lời kêu cứu ở thế gian. Bây giờ chúng ta đang cầu xin các Đấng Tới Cao ấy, thì có lý nào các Ngài để cho ma quỷ, để cho phe tà tự do qua mặt các Ngài đến với quý vị, như thế thì các Đấng này đâu còn xứng đáng để quý vị thờ phượng. Bấm điện thoại gọi 911 thì cảnh sát phải trả lời. Nếu quân gian hay kẻ cướp chạy đến thì hàng điện thoại này không đáng tin cậy nữa. Bạn đang cầu nguyện với Đấng bạn thờ phượng thì chắc chắn ấn chứng phải đến từ Đấng đó. Như thế mới hợp lý, mới hợp lẽ thường.

Người nặng bóng vía, nhẹ bóng vía là sao?

Đây cũng là một sự tin tưởng của dân gian.

Người nặng bóng vía :

- người tự tin, không sợ gì cả
- cho rằng ma sợ họ nên không bao giờ thấy ma
- ma không nhập được
- cơ không nhập hoặc đến chỗ đang cầu cơ thì cơ xuất ngay
- mua mở hàng thì tiệm đó bị ế ẩm cả ngày
- tới gần trẻ nhỏ khiến em bé khóc cả ngày
- là nguyên nhân thua bạc nếu đứng gần người đang cò bạc

Người nhẹ bóng vía :

- dễ thấy ma
- dễ bị ma nhập
- dễ bị vô hình áp đảo

Quan niệm của Hội :

- Vía thì vô hình không thể cân, nên không kết luận nặng hay nhẹ
- Người nặng bóng vía không phải là đối tượng của vô hình, không được vô hình chọn để được chứng kiến những hiện tượng huyền bí. Nếu cho rằng ma vô hình lại sợ người hữu hình thì vô lý. Địch thấy ta mà ta không thấy địch thì làm sao địch sợ ta. Ma rượt mình được chớ chắn chắn mình làm sao thấy ma để rượt đuổi?
- Người nhẹ bóng vía : dễ dàng tiếp giáp với cõi vô hình, nhạy cảm với thế giới bên kia.

Có nghe nói không có linh hồn nào vất vưởng, vậy khi lia xác, linh hồn đi về đâu?

Theo bộ môn siêu hình và qua kinh nghiệm làm việc với cõi vô hình hơn 35 năm, nhất là qua bộ môn Cầu hồn ở Hội, chúng tôi có thể hiểu được rằng một người sau khi chết thì linh hồn sẽ được chư vị thần thánh sắp xếp, an bài đưa về một cảnh giới nào đó, cao hay thấp tùy theo nghiệp lực (cảnh giới có thể hiểu là một chiều không gian khác với thế giới của chúng ta, dĩ nhiên là cõi siêu hình không ảnh hưởng đến vật chất). Cho nên, không hề có linh hồn lang thang hay vất vưởng nơi này nơi nọ trên trần thế chẳng hạn như trong nghĩa trang hay trên trên biển khơi như dân gian truyền tụng.

Xin cho biết phép phục ma, là phép gì?

Mỗi tôn giáo đều có những nghi thức riêng, gọi là trục con tà ra khỏi người bị nhập. Qua kinh sách, ta thấy nhiều trường hợp trục ma quỷ. Riêng Phật Giáo có nghi thức gọi là “Phục Ma” có nghĩa là hàng phục ma quỷ. Hành giả sử dụng thiên trượng để làm phép phục ma nên cây trượng được gọi là phục ma trượng. Nghi thức trừ tà khác nhau tùy theo tôn giáo hay tông phái, ví dụ như Thiên chúa giáo dùng thánh giá hay thánh kinh làm biểu tượng linh thiêng để trừ ma, đuổi quỷ.

Làm công đức là làm gì? Làm công đức cách nào hữu hiệu nhất?

1/Lập hạnh, sửa mình là công đức hàng đầu. Các tôn giáo lớn đều đề cập đến chuyện bồi bổ đức độ của cá nhân. Đạo Phật thì khuyên nên mình tâm kiến tánh, không nói rõ cách thức phải làm như thế nào. Nhưng đạo Thiên Chúa thì có «Nghi thức Xưng tội», tức là xét mình có thực hiện đúng 10 điều răn của Chúa và 6 điều răn của Hội Thánh hay không để tự sửa mình, rồi sau đó nói ra tội của mình cho một người thứ ba, thường là vị linh mục. Đây là một phương pháp cụ thể để sửa mình.

2/Pháp thí : Giúp người khác sửa đổi bằng cách thức tâm. Các tôn giáo đặt nặng vấn đề pháp thí. Jehovah's Witness cũng như đạo Thiên Chúa đi gõ cửa từ nhà để đưa đường đạo tới. Hoằng khai đạo pháp của đạo Phật cũng là pháp thí. Pháp thí được coi là công đức vô lượng vì chẳng những giúp người ngay trong kiếp này mà còn giúp luôn cả đời sau của họ nữa.

3/Tài thí : giúp người về phương diện vật chất. Thí dụ như giúp của cải, tiền bạc, giúp lời an ủi. Đây là loại ít công đức nhất vì mình chỉ giúp người có giới hạn mà thôi.

Người tiếp hồn về sau có bị ảnh hưởng tâm thần không?

Như đã nói ở trên, khi buổi lễ được tiến hành chư vị thần linh giám sát rất chặt chẽ, hết buổi lễ là đưa hồn đi ngay. Người tiếp hồn hoàn toàn tỉnh táo, hồn chỉ mượn miệng để nói chuyện, mặt mày, tay chân để biểu tỏ thái độ. Ngay chính trong khi hồn mượn thân xác, người tiếp hồn vẫn có thể dùng ý nghĩ để nói chuyện với hồn và hồn sẽ dùng miệng hoặc đầu và tay chân để trả lời. Sau khi hồn đi người tiếp hồn không hề bị ảnh hưởng gì đến tâm thần, họ có thể bàng hoàng vì không ngờ có hiện tượng huyền bí như vậy xảy ra cho chính bản thân của họ.

Làm thế nào để khỏi bị ma nhập?

Có người cho rằng vì nhẹ bóng vía nên dễ bị ma nhập, còn người khác thì bảo rằng họ nặng bóng vía nên ma không dám đến gần. Cả hai quan niệm đều không đúng. Tệ nhất là cho rằng Ma sợ mình. Chỉ cần lý luận theo lẽ thường ta cũng hiểu ai mới có khả năng làm cho người khác sợ phải không thưa quý vị? Tuy nhiên sách có câu: "Đức trọng Quý Thân kinh," chỉ người có đức độ mới được Quý thân nể nang.

Phản âm thường đến với người nặng nghiệp, ma nhập cũng là một cách để người này được trả quả cho những hành động ác độc trước đây. Do đó, gìn giữ giới luật, sống thiện lành chắc chắn sẽ không bao giờ phải chạm trán với phản âm.

Xin kể và giải thích về các loại ma theo nhân gian và theo quan điểm của Hội Tâm Linh Học?

1/ Thấy ma trong nghĩa địa:

Có nhiều người nói rằng đêm đêm linh hồn người chết từ đáy mộ hiện về ngồi trên mộ, hát ca, than khóc, xõa tóc, bông con... hù dọa người đi ngang qua các nghĩa trang hay ra tận đường cái để đón xe quá giang, làm bao người yếu bóng vía phải khiếp sợ, cũng như làm những tên trộm quật mộ

để tìm của cải chôn cất theo thi hài phải chùn bước. Thế thì sự thật như thế nào?

2/ Căn nhà có ma

Đây là một vấn đề hấp dẫn, đôi khi trở thành nóng bỏng. Ma xuất hiện trong một ngôi nhà dưới nhiều dạng khác nhau, xuất hiện đánh đu trên trần nhà, thất cổ (ma thần vòng), bóng ma trong bếp, tối xuất hiện ở đầu giường đôi khi kéo áo, kéo chân, người thấy được cảm nhận được sự lạnh run, hình xanh lè, bóng đen... gây nhiều vấn đề cho gia chủ ăn ở không yên, bệnh hoạn triền miên hoặc xui xẻo làm ăn thất bại...v...v...

Đối với Hội, ma xuất hiện trong một căn nhà là để cho người trú ngụ trả nghiệp hoặc cho người có duyên huyền bí chứng kiến một hiện tượng huyền bí để thức tâm. Hàng xóm của căn nhà ma cũng hướng về các đấng mà họ thờ phượng nhiều hơn. Dân chúng vùng đó bớt khô khan vô thần vì biết có hiện tượng huyền bí. Ngoài ra căn nhà có ma sẽ xuống giá, được dành cho người phước đức mua lại với giá rẻ. Khi người này vào ở thì mọi chuyện đều yên ổn, ma không còn xuất hiện.

3/ Thấy hồn ma lẩn quẩn:

Dân gian thường cho rằng ở những nơi u ám, những khúc đường như ngã ba, ngã tư hay những khúc đường đèo nguy hiểm thường có ma xuất hiện lẩn quẩn, xoa tóc, mặt xanh lè, nhe răng thè lưỡi để hù dọa người qua lại, người ta phải lập miếu thờ thấp nhang đèn, cúng phẩm vật để đìng hiện ra.

Theo quan điểm của Hội, chuyện ma xuất hiện trong một căn nhà bỏ hoang hay các nơi tăm tối hẻo lánh như khúc đường vắng/nguy hiểm để hù dọa người qua lại, làm người ta phải lập miếu thờ thì như đã nói ở trên là không có thật. Nhưng dụng ý của vô hình làm ra để cảnh báo một chỗ u tối, nguy hiểm, chỗ tụ hội của các phần tử bất hảo, hay những khúc đường đèo nguy hiểm hay có tai nạn xảy ra chết người. Chẳng hạn như miếu Ba Cô ở đèo đi Đà Lạt, do tai nạn xe thảm khốc, ba cô gái đã bỏ mình ngay tại chỗ, đêm đêm, người dân địa phương thường thấy linh hồn 3 cô hay hiện ra, lẩn quẩn ở khúc đường đó, người ta lập ngôi miếu để tỏ sự thương tiếc và cũng để cúng bái, mong đừng xuất hiện nhát người. Thật ra, vì khúc đường đèo này khá nguy hiểm nếu tài xế không cẩn thận, gây tai nạn chết người thường xuyên, nay thì từ ngày có ngôi miếu lập nên, các tài xế chạy ngang chậm tốc độ cung kính cúi đầu, đôi khi còn dừng lại đốt nén hương cho linh hồn siêu thoát đừng hiện ra hù dọa. Có phải chăng là do bàn tay vô hình cho hồn ma xuất hiện để cảnh báo, là s"top sign" cho bớt tai nạn giao thông mục đích để giúp đỡ và giáo dục giúp cho cẩn trọng hơn.

4/ Ma cà rồng:

Tương truyền loài ma này đi hút máu nạn nhân. Trong phim Dracula, ma cà rồng là một bá tước đẹp trai, đội nắp quan tài dậy để quyến rũ các cô gái, khi các cô gái mê mẩn cho hôn thì ma cắn cổ hút máu và cô gái trở nên ma cà rồng. Ma rất sợ ánh sáng và thánh giá. Muốn diệt ma cà rồng phải đóng cây vào tim của nó khi nó còn ở trong quan tài.

Theo quan điểm của Hội, đây là một chuyện hoàn toàn giả tưởng, không liên quan đến tâm linh huyền bí.

5/ Ma lai:

Dân gian vùng núi quê mùa hẻo lánh tin ma lai là người thiếu nữ cổ cao ba ngón, đang đem đầu lâu thoát khỏi thân mình, kếp theo đùm ruột đi ăn các đồ phòng uế của người. Người bị ma ăn phân sẽ đau bụng đến chết.

Theo HTLH, ma lai không có thật, nhưng phía vô hình cũng cho một vài người thấy hình ảnh đó để giáo dục đồng bào yếu kém giữ vệ sinh, không phóng uế bừa bãi. Đây là một lối giáo dục của vô hình đối với nhân loại.

6/ Ma da:

Ở các bến sông nước có khúc quanh hoặc có vùng nước xoáy nguy hiểm, người ta đồn đêm khuya

có ma da ngòì từng nhóm và khi có người đến thì nhảy xuống nước nghe lồm bồm. Người đến các chỗ này sẽ bị ma da kéo chân cho chết đuối để thế mạng.

Theo HTLH, thật ra không có ma da kéo chân. Đây cũng do bên vô hình bày ra để cảnh cáo chỗ vùng nước nguy hiểm, nước sâu hay xoáy để bị hụt chân chết đuối.

7/ Hiện tượng bị Ma dầu:

Nghe nói có người đã từng bị ma dầu suốt đêm, người nhà đốt đuốc đi tìm, nhưng không gặp. Sáng sớm khi tìm ra họ thường nằm nghèo trong bụi tre gai, chỉ có bị ma dầu chớ người bình thường không thể nào chui vào được, mặt lơ lảo, miệng toàn đất sét vì bị ma dụ dỗ, cho ăn bùn/đất sét, có hay không?

Nhận định theo quan điểm HTLH, đây là một sự xếp đặt của vô hình nhằm mục đích giáo dục và giúp đỡ: Cô gái đi đêm bị ma dầu vào bụi cây nhiều khi trong bụi tre lớn hay bụi dây gai nhọn, đôi khi miệng còn ngậm đầy bùn/đất sét là do vô hình làm cho người ăn đất sét, đưa đất sét vào miệng mà tưởng là ăn bánh, để thoát khỏi sự trừng phạt của cha mẹ cũng như sự chê bai của xóm giềng. Đồng thời hiện tượng ma dầu cũng ngăn chặn các cô gái hay đi đêm.

8/ Liều trai:

Ma ăn ở sinh hoạt như vợ chồng với người như trong chuyện liều trai. Khi nào thì dễ bị liều trai nhất?

Theo HTLH, có 6 trường hợp dễ bị hiện tượng Liều Trai:

Người này không chung tình, hoặc sống chung một lúc hai ba người, tình cảm của họ không chín chắn cho nên thu hút phần âm. Trường hợp ngoại tình bằng tư tưởng cũng dễ bị phần âm dụ dỗ. Người tu ép mình, không tuân theo tự nhiên. Tu theo lối quá khích (để dành tình hóa khí, khí hóa thân...). Hiện tượng liều trai sẽ xảy ra, thân thể bị tiêu tụy để dạy dỗ, thường khi bị thử thì không ai thoát được hết.

Do oan nghiệt từ tiền kiếp, hay có liên hệ từ trước trong hiện kiếp vì đã đối xử tệ bạc. Người bình thường mà ghé sợ, coi chuyện đó là tội lỗi, đè nén mình quá đáng.

Bên vô hình để cho xảy ra vì gia đình có con gái có người yêu mà gia đình quá khó khăn, quá kiêu kỳ, chê bai người khác, hiện tượng xảy ra để hạ giá người con gái xuống. Ma đã lấy rồi thì sau khi chữa lành, gả cho người yêu cũ là vừa. Hiện tượng này xảy ra là để giúp đỡ cho gia đình.

Người sống khép kín nội tâm quá, không thích giao thiệp bên ngoài, đầy tự ti mặc cảm. Mục đích làm cho thăng bằng tâm lý, giúp đỡ sửa đổi người đó.

Có nhiều trường hợp xảy ra như vậy đã đến Hội và đã được chữa khỏi. Người ngoại quốc và người Việt mình đều có xảy ra, có người cũng đã chết vì kiệt sức vì không muốn chữa. Trong đó chủ yếu do những quan điểm sai lầm về tình cảm của cá nhân cũng như gia đình dẫn đến hoặc là xem thường hoặc là kềm hãm quá đáng những cảm xúc nên vô hình tạo nên hiện tượng liều trai để giáo dục nhằm thay đổi để có được cuộc sống tình cảm bình thường như mọi người.

Người bị liều trai nếu thật tâm muốn chữa trị, nên tìm đến chỗ tâm linh không vụ lợi. Hội đã giúp cho hàng nghìn có thể nói hàng chục nghìn trường hợp liều trai, giúp người bệnh lấy lại cuộc sống bình thường và mang con đường tâm linh đến cho họ không phải tốn kém như bên ngoài thường nghe nói đến.

9/ Ma đê:

Một hiện tượng đặc biệt là bóng đê hay mộc đê, còn được gọi là ma đê.

Theo Hội, người bị ma đê thường phát sinh là do tư thế nằm ngủ không đúng, hoặc bị gác trên ngực làm cho tim, các mạch máu, cơ, khớp bị chèn ép, làm cản trở tuần hoàn máu khiến cơ thể bị thiếu oxy buộc phải đánh thức dậy, nhưng cơ thể không cử động được mặc dầu thần trí vẫn tỉnh táo. Đa số những cơn ác mộng đều xảy ra khi người ngủ bị thiếu oxy.

Tuy nhiên cũng có những trường hợp bị ma đê thật, người bị đê thường thấy mình bị ngộp thở, có khi còn thấy được hình dạng khuôn mặt của ma đê. Trường hợp này, người bị ma đê thật, là đối tượng của vô hình. Gia đình phải tìm đến những nơi thờ phượng để tìm hiểu nguyên nhân hầu thương lượng

với phần âm để giúp nạn nhân sống, sinh hoạt bình thường. Trường hợp này thường đem lại nhiều ấn chứng thức tâm và nâng cao tâm linh cho nạn nhân, và gia đình.

10/ Ma hiện tắt mở đèn, đóng/ mở cửa trong nhà có hay không?

Có nhiều người kể rằng khi họ đang nằm trên giường, bỗng thấy đèn tắt mở tự động và cửa phòng đóng rồi mở tự động, họ cho đó là do ma làm.

Hội xin được trình bày một nguyên tắc quan trọng của cõi vô hình nhằm giúp ta có thể phân biệt được câu chuyện ma nào là thật, và câu chuyện ma nào là do bịa đặt. Thế giới vô hình hoàn toàn không bao giờ tác động lên vật chất cũng như ma không bao giờ di chuyển đồ vật hay tắt mở đèn. Ma có thể nhập vào một người, khiến người đó đến tắt đèn xong thoát ra, khi tỉnh lại thấy đèn tắt, bèn đi bật đèn trở lại và nghĩ rằng đó mà ma làm. Những người bị trường hợp như vậy là đã bị khá nặng, cần phải gặp chuyên gia huyền bí để giải càng sớm càng tốt. Cõi vô hình xui mình mà mình không biết, cứ tưởng là ma làm. Nghe tiếng động cũng vậy, phía vô hình cho mình nghe thì mình mới nghe, người khác cũng cùng ở đó lại không nghe, máy móc cũng không ghi nhận được.

11/ Hiện tượng Ma nhập rất giống bị bệnh tâm thần làm sao phân biệt

Trong nhân gian có rất nhiều hiện tượng người bị ma nhập có những hành động ghê rợn dễ bị nhầm lẫn với bệnh tâm thần

- Theo Hội, hơn 35 năm kinh nghiệm làm việc với bá tánh những bộ môn siêu hình thực dụng, biết rằng người bị nhập có thời gian phát bệnh ngắn, thường là dưới một năm, trong khi đó rối loạn tâm trí có thể kéo dài cả đời, phân vô hình mượn các triệu chứng tâm thần để đến với đối tượng trong mục tiêu báo thù cho những thiệt hại mà người này và gia đình đã gây nên trong quá khứ. Hồn ma có thể là người rất gần gũi với gia đình người bị nhập, đến để đòi món nợ tình, tiền hay mạng sống bằng lối hành xác.

Đôi khi phân vô hình quá tinh khôn, còn dẫn dụ thầy pháp tiếp tay tra tấn nạn nhân bằng lửa, roi dâu hoặc làm nhục với đồ dơ như phân gà, máu chó. Tệ hại hơn nữa, trong những trường hợp đòi mạng, phần âm còn mượn tay thầy pháp đánh đập người bị nhập cho đến chết. Ngoài ra, phân vô hình cũng có thể xui khiến nạn nhân tông xe, nháy lâu...vv...

Người bị tâm thần triệu chứng lập đi lập lại vô ý nghĩa, trong khi người bị ma nhập, có những lúc tỏ ra rất tinh khôn, nói năng hoạt bát. Gia đình bệnh nhân thường biết rõ phần vô hình muốn gì, công kích hay chửi bới ai, nhưng trước mặt bác sĩ và những người ngoài cuộc, thì hồn ma lại có những hành động như người mất trí để che giấu tông tích của mình.

Tóm lại, bệnh tâm thần nên được định bệnh và chữa trị bởi y khoa. Còn bệnh ma nhập chúng ta thấy được ý nghĩa như sau:

Hồn ma là nạn nhân, người bị nhập là người thiếu nợ.

Trả lại công bằng cho phần vô hình bằng phương pháp thương lượng và hồi hướng công đức.

Người bị nhập và gia đình là người hữu duyên, cũng nằm trong thiên ý để biết đến đường đạo, thăng tiến tâm linh.

Sách có câu: “Đức trọng quý thần kinh”, chỉ người có đức độ thì mới được quý thần nể nang, kính trọng.

Từ câu nói trên, chúng ta hiểu được phải biết sống sao cho hợp thiên ý, tránh không tạo nghiệp. Hiện tượng tà ma nhập xác, người ta sẽ nghĩ do nghiệp nặng mà bị đoạt xác, hay chánh sẽ thắng tà. Đối với hội viên chúng ta đã hiểu là không có chánh, tà, mà người bị nhập mới là nạn nhân, cũng là thiên ý cho phép phần âm đến để kết quả là đưa tâm linh đến cho người này và cả gia đình.

Hiểu được nguyên lý này, chúng ta không còn tỏ ra bất kính với các hồn ma hay sợ ma nữa. Cơ cấu tổ chức của cõi giới vô hình đưa ra những hiện tượng tà ma nhập xác, nhằm dạy dỗ trong mục tiêu phát triển tâm linh của con người.

12/ Bị Vong (linh hồn trẻ em) nhập

Hiện tượng bị vong trẻ nhỏ nhập xảy ra khi vong bị phá thai, sảy thai chết non ngày tháng, chết vì bệnh khi còn nhỏ, hay những đứa con sút sổ vô danh, thường nhập vào người lớn hay trẻ nhỏ trong

gia đình đó. Một người lớn tuổi bị hôn trẻ em nhập thì có thể mặc tả, bú bình, đòi đồ chơi, giết hamburger ăn ngẫu nhiên. Đôi khi hành người mẹ hay thành viên trong gia đình bị bệnh, gặp tai nạn, làm ăn thất bại, xui xẻo...

Hội giúp người mẹ/cha hay người thân trong gia đình làm một buổi cúng vong, mời vong về để thương lượng, cha mẹ sẽ hứa làm công đức thương yêu nhau và thương yêu chăm sóc những đứa con còn lại để hồi hướng cho bé được siêu thoát. Hơn 35 năm qua, Hội đã giúp hàng chục nghìn trường hợp giúp gia đình gặp gỡ cháu bé kết quả là đưa tâm linh đến cho cả gia đình.

Đối với Hội, ma là linh hồn người mất, được sự quản lý chắc chắn của chư vị và chỉ xuất hiện khi được phép. Cho nên có thể khẳng định là không có chuyện linh hồn lang thang vất vưởng ở nghĩa địa hay các nơi u ám tăm tối như cây da, nghĩa địa nơi chôn xác. Ma xuất hiện chỗ nào đều có mục đích và đối tượng rõ ràng dưới sự cho phép và giám sát của chư vị Thần thánh. Vô hình cho ma hiện ra ở nghĩa địa để dân gian tránh chỗ có hơi độc (khí lưu huỳnh thoát ra từ xương người chết, mùi xú uế bốc lên từ xác người chết) và vắng vẻ. Nếu người nào thấy ma ở những nơi đó, thì họ là đối tượng của vô hình, giúp họ phải cần tìm đến những nơi thờ phượng, hay tại Hội chúng tôi sẽ giúp tìm ra lý do và giải quyết thỏa đáng đem lại nhiều ý nghĩa về tâm linh cho người thấy cũng như cho gia đình họ.

13/ Hôn ma báo oán:

Nhân gian cho rằng những kẻ chết oan thường hiện hồn về phá phách, hù dọa, làm cho xui xẻo, xúi dục, có khi lấy mạng để trả thù, báo oán.

- Theo Hội, thật ra, không có chết oan, dù chết bất cứ vì lý do nào: tự tử, tai nạn chết bất đắc kỳ tử hay bị giết chết cũng không phải là chết oan. Theo kinh nghiệm hơn 35 năm của Hội, qua hàng ngàn ca triệu hồn, chúng tôi được biết số mệnh cũng như cách chết của con người đều nằm trong bàn tay sắp xếp của Bề trên. Do đó không có hôn ma báo oán dù cho chết vì bất cứ nguyên nhân nào. Vì hôn ma không có quyền làm gì, nằm trong tay thần thánh rồi thì không tự tung tự tác được. Khi hồn về bên kia đã hiểu được công lý của Vô hình, không thể trở lại thế gian để báo oán. Nếu trở về phải có sự cho phép của Bề trên. Oan hay không là do Bề trên sắp xếp. Không ai chết oan, ra đi cách này hay cách khác (bị giết chết vì trả thù làm hay bị đạn lạc...) cũng không ai báo oán, tất cả đều theo ý và nằm trong bàn tay điều động của Bề trên. Đối với nhân gian, có báo oán do Bề trên điều động để ngăn ngừa người khác nhận tội. Có báo oán trong ý định của Bề trên. Nhiều khi hồn đi đầu thai, còn cho người khác trở về trả thù để làm gương cho nhân gian thấy được công lý hoặc đưa lại lợi ích về tâm linh cho những người chung quanh (hồn về báo mộng chỉ điểm, hồn về nhập vào hung thủ làm họ hoảng sợ/đi thú tội, hồn về hành xác hung thủ để trả thù...)

Tại sao có những người áp dụng khoa phong thủy thuộc bộ môn khoa học huyền bí mà không có kết quả ? Trong trường hợp như vậy phải làm sao ?

Vì thiếu cơ sở khoa học nên khoa phong thủy không thể kiểm soát được kết quả. Khoa này cũng mang tính cách hư cấu của những bộ môn do con người sáng tạo. Cho nên chỉ có hiệu nghiệm khi được sự hộ độ của cõi vô hình.

Câu " tiên tích đức hậu tâm long" ở trang đầu của sách " phong thủy" rất thích ứng cho trường hợp này. Vậy muốn được hiệu quả tốt đẹp, chúng ta nên làm thật nhiều chuyện phước đức trước khi đến với khoa phong thủy.

Nghe nói Hội có môn Địa lý Siêu hình, môn này khác với khoa Địa Lý Phong Thủy như thế nào?

Cả hai bộ môn Địa lý Siêu hình và Phong thủy đều có cùng mục đích là mang lại vượng khí cho nhà cửa hoặc cơ sở để mọi người sanh sống trong đó được phát đạt trên nhiều phương diện phúc lợi. Duy có phương pháp thực hành là khác nhau. Khoa Phong thủy chọn phương vị để xây cất, sắp xếp vật thể cho địa khí được hanh thông; trong khi đó thì môn Địa lý siêu hình chiêu cảm thân lực để hóa giải những nơi có xạ tuyến xấu, nặng nề âm khí của một kiến trúc. Khoa Phong thủy áp dụng những phương pháp do người xưa lập thành; trong khi đó thì môn Địa lý siêu hình đặt căn bản trên sự giúp đỡ của thần thánh bằng những nghi thức thông đạt

của Án, Chú và Linh phù. Ngoài việc dùng Thần lực, còn được gọi là gia trì lực, để giải trừ những ảnh hưởng xấu trong nhà hay cơ sở, môn Địa lý siêu hình còn hướng dẫn thân chủ của mình đạt được sự chứng giám và hộ độ của các đấng vô hình. Đặc biệt nhất là những người tham dự nếu muốn, sẽ được biến thành nhạy cảm trong chốc lát để cảm nhận những tầng rung động khác nhau do nơi có xạ tuyến xấu hoặc có phân âm phát ra. Chính điều này cho thấy môn Địa lý siêu hình tuy huyền bí nhưng rất thực tiễn, vì người thọ nhận có thể chứng nghiệm thay vì chỉ tin vào một mô lý thuyết suông. Sau đó họ được hướng dẫn làm theo lời dạy của thần linh để duy trì vượng khí này tạo nhiều phúc lợi cho nhà hay cơ sở thương mại.

Trong môn Địa lý siêu hình, Hội chứng minh có Thần Linh bằng cách nào?

Hội chứng minh có Thần linh bằng một nghi thức bí truyền được gọi là phép "Chiêu cảm thần lực." Phép này nhằm xin Ôn Trên ban thân lực (còn được gọi là gia trì lực) giúp con người trong khoảng khắc trở nên nhạy cảm hơn để tiếp nhận những hiện tượng siêu hình vượt ngoài giác quan bình thường của con người. Thật vậy, trong suốt thời gian xem Địa lý, chúng tôi có nhiều dịp để cho gia chủ cũng như người trong nhà, nếu muốn, có thể cảm giác được những tầng rung động tại những nơi thấy có ảnh hưởng không tốt cho kiến trúc. Ngoài ra khi làm những nghi lễ để thỉnh phép, họ còn chứng nghiệm sự hiện diện của chư vị qua cảm giác của thân thể. Trong một vài trường hợp đặc biệt có người còn thấy được linh ảnh của các đấng trong lúc hoàn toàn tỉnh táo.

Nghe nói Hội có bộ môn "Vô thức Trị liệu" xin cho biết thêm về bộ môn này?

- Y học đã chứng minh con người có hai hệ thần kinh: một, hoạt động theo ý muốn và một, hoàn toàn tự động. Hệ thần kinh hoạt động theo ý muốn là hệ ý thức điều động các cử động, ăn nói, vui cười v.v... nghĩa là những việc làm với ý muốn của mình và mình biết cũng như điều khiển được.

- Hệ thần kinh thứ hai là hệ tự động, duy trì các chức năng sinh tồn, các hoạt động ngày đêm không ngừng nghỉ, con người hoàn toàn không chủ động hay điều khiển được đó là hệ thần kinh vô thức. Ví như khi ngủ, tim vẫn đập, phổi vẫn thở, nội tạng vẫn làm việc. Chức năng của hệ vô thức rất mạnh, liên tục và cực kỳ quan trọng cho sự sống mà ít được chú ý, và đôi khi bị lãng quên, cho rằng đó là một hiện tượng tự nhiên.

- Các trạng thái bệnh hoạn phụ thuộc vào sự quân bình/mất quân bình giữa hai hệ thần kinh ý thức và vô thức. Trên căn bản làm êm dịu hệ thần kinh ý thức, kích động hệ vô thức để thần kinh, khí lực từ hệ này tác động mạnh hơn lên các nội tạng, làm cho cơ thể tìm lại được quân bình, bệnh tật sẽ thuyên giảm.

- Từ đó, môn vô thức trị liệu ra đời và được áp dụng có hiệu quả suốt thời gian dài cho đến nay ở Hội Tâm Linh Học.

Môn Địa lý Siêu hình của Hội có xem mồ mả như khoa Địa lý Phong thủy hay không? Vì đối với nhân gian, con người lúc sống nhờ nhà, lúc thác nhờ mồ.

Khoa Địa lý Siêu hình không cho rằng việc cải táng mồ mả có liên hệ đến thịnh suy của những thế hệ tiếp nối. Nếu như việc này có tầm mức quan trọng như vậy thì những phong tục hỏa táng, thủy táng hay thậm chí đến điều táng sẽ mang lại ảnh hưởng ra sao cho con cháu trong gia tộc? Tuy nhiên chúng tôi rất khuyến khích việc chăm sóc mộ phần vì việc này biểu lộ tình thương của người còn lại với người thân đã mất. Hơn nữa, mồ mả của ông bà còn là dấu tích nhắc nhở những thế hệ sau biết được cội nguồn của mình mà siết chặt mối liên hệ huyết thống với nhau hơn. Chính vì mộ phần có một giá trị tinh thần không nhỏ cho nên khi làm địa lý, chúng tôi cũng có thể cảm nhận được tình trạng mồ mả trong gia tộc của thân chủ để nhắc nhở họ chăm sóc. Phải chăng vì giá trị này mà môn phong thủy đã chú trọng đến việc cải táng hài cốt tổ tiên vào nơi đất kết?

Có người cho rằng ngải rất linh thiêng. Thầy pháp hay dùng ngải để thị uy quyền lực vô hình. Hội nghĩ sao về vấn đề này?

Cây ngải là loài thực vật mà biết bắt mồi để ăn như một động vật nên được xem như có linh hồn.

Điều này được xem như rất quái dị và rùng rợn đối với người bình dân thiếu kiến thức. Nên một số thầy pháp đã dùng một số cây ngải ăn thịt để hù dọa để thị uy quyền lực vô hình của cá nhân mình. Tính cách linh thiêng của Ngải được xây dựng qua những huyền thoại trong nhân gian, không có nguồn gốc rõ ràng. Hơn nữa, trong bộ môn huyền bí không hề thấy cây ngải được dùng làm biểu tượng linh thiêng.

Có người cho rằng chỉ có bùa mới linh thiêng, là biểu tượng để liên lạc cầu xin thần thánh, như thế có mê tín hay không? Hội nghĩ như thế nào?

Bùa (dùng trong nhân gian), hay linh phù đã được sử dụng trong tôn giáo hàng ngàn năm trước đây. Họ cho rằng linh phù có tác dụng tập trung năng lượng vũ trụ để chuyển lời cầu xin đến thần thánh. Đây chỉ là lý thuyết tôn giáo. Linh phù không phải là phương tiện duy nhất giúp con người liên lạc với thần thánh. Hơn nữa, thế giới vô hình ở chung quanh chúng ta hay nói cách khác, các đấng linh thiêng vẫn hằng hữu bên cạnh con người.

Tuy nhiên, không phải vì thế mà phủ nhận giá trị của linh phù cho đó là mê tín dị đoan. Thần thánh thánh mặc dù ở bên cạnh chúng ta nhưng có mấy ai thấy hay tiếp xúc được? Cho nên con người cần phải có một biểu tượng nào đó bằng vật chất để có thể hướng về. Với ý niệm này thì linh phù là biểu tượng của thế giới vô hình được chuyển ra hữu vi, giúp con người dễ cảm nhận hơn.

Sinh hoạt Hội giúp đỡ bá tánh bằng những bộ môn huyền bí thực dụng với sự yểm trợ của vô hình nên chúng tôi xem linh phù là lá thiên thư, là phương tiện hữu vi liên lạc với chư vị trong cõi vô hình. Chúng tôi cấp pháp linh phù thích hợp cho nhu cầu bá tánh cần khi đến Hội. Linh phù có linh ứng hay không tùy vào nhiều yếu tố, người cấp phải cóán linh làm việc và có uy tín với vô hình, phải cấp cho đúng đối tượng và mục đích, người xin cấp phải hội đủ những điều kiện sau:

- Có nhu cầu thật sự.
- Điều mong ước phải hợp với lẽ thường (trời đang nắng không thể cầu mưa), và hợp với đạo lý (không vi phạm quyền lợi của người).
- Phải tận tâm lực để chờ may mắn (muốn thi đậu phải học hành rót ráo trước khi cầu xin thi đậu)
- Phải thật thành tâm và theo hướng dẫn của người cấp

Linh phù còn ích lợi về mặt tâm lý cho người thọ nhận. Khi thỉnh được lá phép người ta cảm thấy an tâm vì biết lời cầu xin của mình đã được chuyển đạt đến thần linh mà lá phép là bằng chứng.

Hội có cấp linh phù hay lá phép, như phép Tùy Cầu Tất Ứng vào dịp Tết đến, lá phép Công đức trong những buổi lễ Triệu hồn, lá phép bán nhà, phép tài lộc, may mắn... Nói chung Hội có hơn 20 bộ lá phép để cấp phát cho bá tánh khi có nhu cầu thích hợp. Hơn 35 năm qua, những người lãnh lá phép đã trở lại cho biết là rất linh hiển, đạt nhiều phúc lợi khi làm theo lời hướng dẫn khi được cấp phát.

Nghe nói rằng trong giới huyền bí, người thư không biết giải còn người giải lại không biết thư?

Đây cũng là quy luật của cõi vô hình. Nếu biết cả hai môn thì hành giả sẽ tự tung tự tác, có thể dùng cách này áp bức nhiều người để trục lợi, họ có thể thư xong và ra điều kiện để được giải. Nếu chỉ biết có thư ếm không thôi thì chỉ khi cần thiết họ mới ra tay. Còn những người đã học giải thư để cứu giúp thì cũng chẳng bao giờ cần phải biết thư để hại người.

Thường nghe Hội nói là "hiện tượng siêu hình thiện hay ác cũng đều là phương tiện của Bề trên." Có thể giải thích thêm thiện và ác là như thế nào?

Đối với con người thì khi chạm trán với hiện tượng siêu hình thường cho là thiện nếu đó là sự giúp đỡ của thần thánh như trị bệnh, ban lộc, cứu nạn...v...v... Còn đối với những hiện tượng như ma nhập hành xác, thư ếm thì xem là ác độc, hại người. Nhưng đối với thần linh thì đó chỉ là phương tiện để thức tâm, giúp đỡ và dạy dỗ, giúp con người tiến hóa tâm linh.

Trần Thu-Hương biên soạn theo các nguồn:
Bài phát thanh của HTLH 2005

Ban Chấp Hành Nhiệm Kỳ 2016-2018

*Hội Trưởng: Thương Dư
Phó Hội Trưởng: Anthony Tiến Đỗ
Tổng Thư Ký: Tony Đỗ
Phó Tổng Thư Ký: Minh Đào
Thư Ký: Thu-Hà Nguyễn
Thủ Quỹ: Katie Trần
Ban Nội Vụ: Phương-Uyên Từ
Ban Nghi Lễ: Thu-Hương Trần
Ban Cơ Sở: Tân Trần
Ban Du Lịch: Andy Nguyễn
Ban Xã Hội: Kim-Chi Nguyễn
Ban Tiếp Tân: Kim Loan Phạm
Ban Âm Thực: Brian Hồ
Ban Âm Thanh: Thiện Phạm
MC: Mỹ-Linh Lưu*

Ban Biên Tập:

*Nguyễn Kim Ngọc
Phạm-Riccelli Ngân
Trần Thu Hương
Bùi Tâm An Tracie*

Với sự cộng tác đánh máy bài vở của:

*Nguyễn Andy
Đào Minh
Đỗ Tony*

